

Giới thiệu Siêu Cấp Sưu Quý Nghi

Bạn đang đọc truyện Siêu Cấp Sưu Quý Nghi của tác giả Ngã Sừ Đáo Linh Hồn Thâm Xứ trên trang đọc truyện online. Cao Tiệm Phi đạt được một khoản phần mềm có thể tìm tòi hiện thực Quý Hồn, cùng hư cấu Quý Hồn. Từ nay về sau.....Khoái ý ân cừ, phong sinh thủy khởi! Ách, Điền Bá Quang, Bạch Nhật Thử Bạch Trắng (trong nhóm Ngũ Thử - phim bao thanh thiên), Giang Nam Thất Quái, Hồ Thanh Ngưu..... Đây cũng chỉ là cấp thấp quý mà thôi! P/S: Sưu Quý Nghi = Dụng cụ dò tìm các loài quý

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Sưu Quý Nghi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 1: Cao Tiệm Phi

Mùa hè vào đêm, 10h tối.

Những làn gió khô nóng tự do thổi vào khắp các ngõ ngách của thành phố, tuy nhiên không ảnh hưởng đến cuộc sống về đêm muôn màu muôn vẻ của mọi người.

Phố ẩm thực đêm tiếng người ồn ào, hai bên vỉa hè đầy các quầy hàng, tiếng cụng ly lấp cộp liên tiếp của thực khách, những cô gái trẻ trung ăn mặc gợi cảm đi qua đi lại, đem đại bộ phận da thịt miễn phí tặng các thực khách nam nhìn mà học hỏi, vừa ăn uống vừa liếc mắt đưa tình với các cô. Trong một số góc đường âm u, dưới ánh đèn nê ông lơ mơ trông thấy nhiều "chân dài" đang nhiệt tình chào hàng với khách làng chơi.

Thành phố Tỳ Quy (ZG - Zigu City) tuy chỉ là một thành phố hạng ba của Trung Quốc, nhưng con phố ẩm thực đêm này cũng gọi lên cho người ta rất nhiều câu có ý cảnh sâu xa như "Thanh sắc khuyến nữ", "Dạ dạ sanh ca" (ý chỉ lối sống phóng túng của mỗi cá nhân).

Cao Tiệm Phi đang đứng chết lặng trên con phố ẩm thực đông đúc.

Tất cả mọi thứ diễn ra xung quanh dường như chẳng có quan hệ gì với hắn. Sự náo nhiệt đối với hắn mà nói chỉ bất quá là một cảnh tượng không tiếng động thôi.

Một người thiếu nữ thân đầy mùi rượu, lao đảo bước tới bên người Cao Tiệm Phi rồi nắm lấy tay hắn nói: "Anh yêu, mời em uống một chai bia, em sẽ ngủ với anh đêm nay, được không?"

Cao Tiệm Phi rút tay ra khỏi tay cô gái, hồ hững nói "Cô nhận lầm người rồi"

Cao Tiệm Phi như một con rô bốt hướng về phía trước bước đi. Một luồng gió nóng rực thổi đập vào mặt hắn, thế nhưng hắn lại cảm thấy lạnh run.

"Hừ! Mày muốn kêu oan à, có kiện đến trung ương cũng vô dụng! Tao là Tăng Kiến, Tăng Thế Tích là cha của tao, tao đụng trúng mẹ của mày thì cũng đụng rồi! Có chuyện gì mà lớn lao! Cho mày mấy chục ngàn tiền thuốc men thì đã là nhân đạo lắm rồi, nhưng tên nhóc mày lại còn muốn tìm tao phiền toái, thật là không biết sống chết! Nếu không phải cha tao can thiệp qua thì tao đã sớm cho người làm thịt mày rồi! Cút đi, nếu để tao thấy mặt mày thì mỗi lần gặp cho mày sống không bằng chết! Mau cút đi"

Đó là những lời nói trong chiều ngày hôm nay mà Tăng Kiến chỉ vào mũi Cao Tiệm Phi thốt ra.

Tăng Kiến là người phá vỡ cuộc sống bình thân, vui vẻ hạnh phúc của Cao Tiệm Phi.

Một tháng trước, Tăng Kiến sau khi uống rượu quá chén đã lái xe vượt đèn đỏ và đụng vào mẹ của Cao Tiệm Phi đang làm công tác vệ sinh trên đường khiến cho mẹ của hắn phải sống đời sống thực vật.

Ngày thứ ba sau khi mẹ của Cao Tiệm Phi bị tai nạn, bác sĩ nói với hắn: "Đầu của mẹ cậu bị xuất huyết bên trong, máu tụ đã làm ảnh hưởng một số tế bào não cùng với hệ thống thần kinh khiến cho não không thể hoạt động như bình thường. Với tình huống như thế, nếu như không làm phẫu thuật thì mẹ của cậu sẽ trở thành người thực vật! Thế nhưng, cậu phải biết, cuộc phẫu thuật này rất là khó khăn, do đó cậu phải chi trả một khoản chi phí lớn, thế nhưng cơ hội cũng rất ít. Tôi nói thật với cậu, tỉ lệ phẫu thuật thành công chỉ có 4%. Tuy nhiên, cho dù có kỳ tích và mẹ cậu tỉnh lại thì phương diện năng lực và trí lực của mẹ cậu cũng sẽ bị ảnh hưởng thật lớn. Đương nhiên, nếu như cuộc phẫu thuật thất bại thì nó đồng nghĩa với... cái chết!"

Cao Tiệm Phi không dám dùng sinh mệnh của mẹ hắn mạo hiểm với khả năng 4% đó.

Ngoài ra, chi phí giải phẫu 120 nghìn tệ, gia đình của Cao Tiệm Phi cũng không khả năng chi trả.

Sau khi xảy ra tai nạn thì tên gây tai nạn Tăng Kiến chỉ cho người mang 30 nghìn tệ đến bệnh viện, sau đó liền phui không để ý tới nữa.

Mà mẹ của Cao Tiệp Phi chỉ là một nhân viên làm công tác vệ sinh nên cũng không có mua bảo hiểm y tế cho mình.

Mẹ của hắn nằm viện nửa tháng khiến cho số tiền mà Tăng Kiến "bố thí" cùng với 15 nghìn tệ gửi ngân hàng của gia đình họ Cao hoàn toàn biến mất.

Do Cao Tiệp Phi không khả năng chi trả các chi phí nên hắn đành mang mẹ hắn về nhà.

Hiện tại, mẹ của hắn nằm trên giường trong nhà, nếu như không phải có tiếng tim đập yếu ớt thì so sánh với người chết cũng chẳng khác gì.

Người sống đòi sống thực vật!

Chuyện này, Cao Tiệp Phi không chịu nổi!

Hắn liền đi thưa kiện, đi khắp nơi thưa kiện.

Nhưng mọi sự diễn ra hoàn toàn khác với những dự đoán của Cao Tiệp Phi!

Băng ghi hình tại đồn cảnh sát giao thông tìm không được, sau đó được giải thích là hệ thống camera lúc đó bị trục trặc;

Cục Công An cũng không thụ lý chuyện này, lí do rất đơn giản, đây chỉ là một tai nạn giao thông, không thuộc về án hình sự, cũng không thuộc về án dân nên cục không có trách nhiệm giải quyết?

Và điều khiến cho Cao Tiệp Phi nghĩ không ra chính là những người đã chứng kiến tai nạn xảy ra nhưng họ đều im miệng không nói, không có ai muốn đứng ra làm chứng việc Tăng Kiến say rượu vượt đèn đỏ.

Cao Tiệp Phi thật giống như một con ruồi bay khắp nơi! Lòng hắn rất đau!

Hắn sống được 22 năm, tới giờ khắc này, hắn mới ý thức được lực lượng của bản thân mình yếu ớt và bé nhỏ cỡ nào!

Song song, hắn cũng ý thức được sự phức tạp của xã hội này!

Sau đó, Cao Tiệp Phi mới biết, cha của Tăng Kiến chính là Tăng Thế Tích.

Tăng Thế Tích là Bí thư của thành phố kiêm Cục Trưởng Cục Công An .

Mà gia đình của Cao Tiệp Phi như thế nào?

Cha của Cao Tiệp Phi là một người tàn tật, mẹ xuất thân từ nông thôn, làm công trong thành phố hơn nửa đời người. Cao Tiệp Phi thì không được học hành đến nơi đến chốn, chưa tốt nghiệp phổ thông đã phải bỏ học đi làm suốt ngày.

Gia đình họ Cao cũng không có bà con thân thích gì lớn lao.

Sự thực chứng minh, một gia đình như vậy không có bất luận tư cách gì phân cao thấp với một gia đình cán bộ cao cấp cả!

Hai gia đình khác nhau một trời một vực. Một con kiến nào có thể làm đau đớn một con voi?

Thế nhưng, Cao Tiệp Phi vẫn không phục!

Chiều ngày hôm nay, hắn đến trước cửa quán Karaoke Thế Kỷ tìm Tăng Kiến, thế nhưng còn chưa nói được hai câu thì Cao Tiệp Phi đã bị hai người vạm vỡ theo sau Tăng Kiến bực bầm dập.

Sau đó, Tăng Kiến phun khói thuốc vào mặt hắn, chỉ vào mũi hắn tuôn một tràng giáo huấn và cảnh cáo.

"Ta. . . Ta không phục!" Cao Tiệp Phi mang thân thể đầy thương tích bước đi trong con phố ẩm thực đông đúc, hai bàn tay xiết chặt đến nỗi móng tay cắm thật sâu vào da thịt.

Trên thực tế, tuy rằng Cao Tiệp Phi xuất thân hèn mọn, bằng cấp không cao, công việc tầm thường nhưng hắn là một người có tính lạc quan. Hắn cùng với mọi người luôn luôn hòa hợp, miệng của hắn luôn luôn nói cười, người quen biết hắn tuy không nói nhất định sẽ thích hắn nhưng cũng tuyệt đối sẽ không ghét hắn.

Hắn cao 1m8, màu da nâu rám nắng trông rất khỏe mạnh, khuôn mặt luôn tươi vui, mấy thứ này cũng để hắn dễ dàng tìm một nhân duyên cho bản thân.

Có thể nói, Cao Tiệp Phi cũng rất thỏa mãn với những gì hắn có.

Thế nhưng tất cả đều bị kia cái tai nạn xe chết tiệt kia làm cho tan nát!

Đi qua con phố ẩm thực, nửa tiếng sau Cao Tiệp Phi rốt cục về tới chỗ cư ngụ của hắn.

Nơi đây là khu dân cư do hàng loạt ngôi nhà thấp bé hình thành, có thể nói khu dân nghèo của thành phố.

Cao Tiệm Phi đứng ở trong sân, ở giữa sân có một gốc cây cổ thụ già cỗi, chu vi của nó còn rộng hơn căn nhà của hắn.

Cao Tiệm Phi dừng chân trước cửa nhà, khoảng hai phút sau hắn thở dài một tiếng rồi bước vào trong.

Dưới ánh đèn lờ mờ trong phòng khách, cha của Cao Tiệm Phi đang ngồi trên xe lăn hút thuốc, tựa hồ như đang chờ Cao Tiệm Phi về nhà. Hai chân và bàn tay trái của cha Cao Tiệm Phi đã bị mất.

Nếu nhìn thấy ông ta thì chắc hẳn ai cũng sẽ dâng lên cảm giác chua xót!

Mái tóc gần như đã bạc trắng, trên mặt đầy nếp nhăn. Mỗi một nếp nhăn dường như ẩn chứa vô tận nỗi ưu sầu cùng bi thương.

"Tiểu Phi, con đi đâu vậy? Muộn thế này mới về?" Cha của Cao Tiệm Phi khẽ trưng dò hỏi.

Cao Tiệm Phi tự nhiên sẽ không nói cho cha hắn biết hắn đi tìm Tăng Kiến, cho nên nói dối: "Con buồn quá nên đi dạo một vòng. Cha à, cha nên đi nghỉ sớm đi, con đi thăm mẹ cái"

Nói xong, Cao Tiệm Phi đi thẳng vào buồng bên trong.

Nhìn vào bóng lưng của Cao Tiệm Phi, trong hai mắt của cha Cao Tiệm Phi hiện lên một nỗi sầu lo, tay phải ông run run cầm chiếc thuốc đưa lên môi kéo một hơi, sau đó ném chiếc thuốc xuống đất rồi móc từ trong người ra một chiếc điện thoại di động kiểu cũ. Ông nhấn một dãy các số, nhưng khi bấm vào nút gọi thì ông dừng lại.

Lúc này, mặt của cha Cao Tiệm Phi bỗng nhiên toát ra một loại đau thương không thể miêu tả, hai giọt nước mắt từ khóe mắt ông chậm rãi rơi xuống. Hai vai ông bắt đầu co lại, yết hầu phát ra tiếng nức nở, cuối cùng ông cũng không có bấm gọi số điện thoại đã bấm.

Cao Tiệm Phi đi vào phòng trong.

Mẹ của hắn vẫn nằm ở trên giường không nhúc nhích, tại đầu giường có một cái giá đỡ treo hai bình dịch truyền.

Một người phụ nữ khoảng năm mươi tuổi ngồi ở mép giường, khóc thút thít: "Trời ơi, ông bất công quá! Em à, em mau tỉnh lại! Mau tỉnh lại đi!"

"Dì" Cao Tiệm Phi kêu một tiếng.

Người phụ nữ cuống quýt lau nước mắt, ngẩng đầu lên, miễn cưỡng tỏ vẻ tươi cười, "Tiểu Phi về rồi à, Tiểu Phi, con đừng lo lắng, mẹ con sẽ mau tỉnh lại thôi. Hôm nay dì thấy mí mắt của mẹ con giật đấy!"

Cao Tiệm Phi biết dì hắn đang an ủi hắn, hắn cũng miễn cưỡng cười cười, "Mẹ con là người tốt, người tốt đương nhiên sẽ có báo đáp tốt, mẹ nhất định sẽ tỉnh lại!"

"Lẽ nào trên thế giới này, người tốt thực sự sẽ có báo đáp tốt sao?" Trong đầu Cao Tiệm Phi nghĩ.

"Dì à, dì ra ngoài nghỉ ngơi một chút đi, để con chăm sóc mẹ cho" Cao Tiệm Phi nói với dì của hắn.

Dì của hắn cũng là một người đáng thương, 23 tuổi lập gia đình, kết hôn được một năm thì người chồng mất, vì không có con nên nửa đời còn lại phải sống trong cô đơn. Sau khi Cao Tiệm Phi đưa mẹ hắn về nhà thì dì hắn liền đến ở và giúp chăm sóc mẹ hắn.

"Được rồi, Tiểu Phi, con nói chuyện với mẹ con đi, nhưng cũng phải nhớ đi nghỉ ngơi sớm đấy" Dì hắn đứng lên, vỗ vỗ vai hắn, sau đó vội vàng xoay người sang chỗ khác. Cao Tiệm Phi thấy rất rõ ràng, hai tròng mắt của dì hắn sưng đỏ cùng với nước mắt đang chảy xuống.

Sau khi dì hắn rời khỏi phòng, Cao Tiệm Phi liền ngồi vào bên cạnh mẹ hắn, nhẹ nhàng nắm lấy tay trái của mẹ.

Tay của mẹ rất lạnh. Gương mặt của mẹ vẫn hiền lành như thườ nào, không màng danh lợi, thế nhưng lúc này da mặt lại tái nhợt, giống như một pho tượng không có sinh mệnh!

"Mẹ, " Cao Tiệm Phi kêu nhẹ một tiếng, giống như bình thường hắn nói chuyện cùng mẹ hắn: "Mẹ, mẹ hãy tỉnh dậy nấu cho con một chén canh được không? Trước đây, mỗi ngày vào lúc này, mẹ thường hay nấu canh cho con uống. . . Mẹ, con vẫn chưa nói với mẹ, kỳ thực canh của mẹ uống rất ngon. . . Mẹ, trong lòng con trước đây cứ luôn phàn nàn mẹ đấy, luôn oán giận mẹ hay la rầy con, mẹ hãy mau tỉnh lại đi, con thực sự rất muốn nghe những lời dạy dỗ của mẹ, con thực sự rất muốn. . ."

Nước mắt không một tiếng động, tựa như hai dòng lũ, từ đôi mắt của Cao Tiệm Phi chảy xuống.

Hắn cũng không lau nước mắt, tùy ý để chúng chảy xuôi trên mặt.

"Mẹ, hôm nay con đã đi tìm tên súc sinh Tăng Kiến kia, thế nhưng. . . Con vô dụng! Con thực sự vô dụng! Tên khốn kiếp đó ở trước mặt con nhưng con thực sự là vô dụng! Trước đây, con đã từng hỏi mẹ rằng tại sao tên của con là 'Cao Tiệm Phi', mẹ đã cười nói với con rằng đó là bởi vì mẹ cùng với cha mong muốn con có thể dần dần bay lên, càng bay càng cao, thế nhưng con của mẹ quả là vô dụng! Đi học thì không chuyên tâm, đi làm thì không tìm được việc làm tốt, nhất định là mẹ rất thất vọng vì con. . ." Cao Tiệm Phi chậm rãi cúi đầu, nâng lấy bàn tay mẹ của hắn lên, "Mẹ, mẹ đã nói với con

khi làm việc gì thì nhất định cũng phải có lương tâm, nhất định phải làm người tốt, bởi vì người tốt luôn có báo đáp tốt. . . Mẹ là người tốt, mẹ chưa bao giờ đắc tội với ai, cùng các đồng nghiệp và hàng xóm láng giềng giao hảo rất tốt. Mẹ cũng không bao giờ tính toán chi li, mẹ luôn chịu cái thiệt về mình, mẹ là người tốt, thế nhưng. . . mẹ hiện tại đã . . . Người tốt thực sự có nhận được báo đáp tốt không? Có thật vậy không? Mẹ, con đã hết cách! Gia đình Tăng Kiến có thể lực rất lớn, con không có cách nào làm gì hắn được, con kiện không được bọn chúng. Con đã nghĩ thông suốt rồi, chỉ có thể sử dụng phương pháp của riêng mình đi giải quyết chuyện này thôi! Mẹ, hôm qua con đã lên mua được một con dao găm. Mẹ, mẹ hãy yên tâm, con sẽ không mẹ bị tai nạn vô cớ! Con sẽ thay mẹ báo thù! Cùng lắm thì hy sinh cả mạng của con! Còn nữa, trước khi con làm chuyện này, con nhất định sẽ sắp xếp tốt cho cha! Con sẽ đi kiếm một số tiền giao cho dì, nó sẽ giúp cha sống hết quãng đời còn lại. Mẹ, con sẽ xử lý tốt mọi chuyện!"

Nói xong, Cao Tiệm Phi nhẹ nhàng đặt tay mẹ hắn xuống giường rồi xoay người rời khỏi phòng.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Suru Quỷ Nghi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 2: Siêu Cấp Suru Quỷ Nghi

Cao Tiệm Phi lau nước mắt rồi đi ra phòng khách.

Cha và dì hắn đang ngồi trong phòng khách nói chuyện với nhau, vẻ mặt rất buồn bã.

"Cha à, con đưa cha đi nghỉ ngơi nhé" Cao Tiệm Phi đi qua nói với cha hắn.

Nhà của Cao Tiệm Phi diện tích chỉ có khoảng hơn 40 thước vuông, chia làm một phòng khách, hai cái phòng ngủ, một cái nhà bếp và một phòng vệ sinh.

Hiện tại, phòng khách có một cái giường, chính là nơi nghỉ ngơi của cha hắn. Phía trong có một phòng ngủ hai giường là nơi dì và mẹ hắn ở. Phòng ngủ còn lại là của Cao Tiệm Phi.

Dì hắn đứng lên: "Hai cha con đi ngủ sớm đi!" Nói xong rồi đi vào phòng.

"Dì ơi, sau này làm phiền dì chăm sóc cho cha mẹ cháu" Cao Tiệm Phi bỗng nhiên nói.

Dì hắn không hiểu được sự ám chỉ trong lời nói của hắn, đương nhiên gật đầu: "Tiểu Phi con yên tâm, dì đã làm xong thủ tục nghỉ hưu, hiện tại không cần đi làm cũng hưởng lương hưu mỗi tháng 800 tệ, sau này dì sẽ sống ở đây và giúp con chăm sóc cha mẹ con! Con không cần lo lắng nhiều quá, cứ chuyên tâm làm việc nhé!"

Nói xong, dì hắn bước vào phòng.

"Cha, cha nghỉ ngơi đi nhé" Cao Tiệm Phi cẩn thận đẩy xe lăn đưa cha hắn đến bên giường, rồi ẵm cha hắn lên giường.

"Tiểu Phi, lời con vừa nói là có ý gì? Con kêu dì con chăm sóc cho cha và mẹ, vậy còn con? Con muốn làm gì, mau nói cho cha biết!" Cha hắn nằm ở trên giường cổ lớn tiếng nói: "Cha cảnh cáo con, con không được suy nghĩ và làm gì xằng bậy! Có hiểu không?"

Cao Tiệm Phi giả vờ mỉm cười: "Cha à, cha suy nghĩ nhiều quá rồi, con chỉ thuận miệng nói mà thôi, dù sao con cũng phải đi ra ngoài làm kiếm tiền, sự tình trong nhà đương nhiên là phải nhờ dì lo giúp rồi! Được rồi, cha ngủ sớm đi! Trời nóng quá, con ngủ không được, con ra ngoài hút thuốc hóng mát cái đã"

Nói xong, Cao Tiệm Phi xoay người bước đi. Phía sau truyền đến một tiếng nức nở của cha hắn do kềm chế không được phát ra. Cao Tiệm Phi thân hình dừng lại một chút, tuy nhiên hắn cũng không có quay đầu lại mà bước thẳng ra khỏi nhà.

Cao Tiệm Phi đi đến cây cỏ thụ ở trong sân ngồi xuống, móc thuốc ra mời và hút.

Một ngao tiếp một ngao, dường như không có chút dừng lại, chỉ chốc lát, thuốc đã tàn, Cao Tiệm Phi lại lấy tiếp thuốc nữa và điên cuồng hút, bao quanh thân thể toàn là khói thuốc.

Lúc đó, trong đầu Cao Tiệm Phi đang suy nghĩ, hắn đang lên kế hoạch. . .

Trả thù.

Hắn muốn trả thù Tăng Kiến.

Dùng phương pháp nguyên thủy nhất đi trả thù.

Ngày hôm qua, Cao Tiệp Phi đã mua một con dao găm tại chợ đêm làm bằng thép tinh luyện, rất sắc bén, nó dài khoảng 8 tấc, chỉ một nhát trúng chỗ hiểm là xong.

"Đồng quy vu tận! Mày phá hủy cuộc sống hạnh phúc của gia đình tao thì mày phải trả một cái giá lớn!"

Trên thực tế, trước đêm đi tìm Tăng Kiến, Cao Tiệp Phi cũng không có quyết tâm trả thù như vậy. Trong lòng hắn vẫn còn tồn tại một cái ảo tưởng, hắn ảo tưởng rằng sẽ nói chuyện với Tăng Kiến và Tăng Kiến sẽ chấp nhận sai lầm và tới nhà xin lỗi cũng như bồi thường toàn bộ tiền thuốc men.

Thế nhưng đó chỉ là sự ảo tưởng của Cao Tiệp Phi thôi.

Tăng Kiến kiêu ngạo ương ngạnh, đối với sinh mạng của mẹ Cao Tiệp Phi chẳng hề quan tâm, đã đập vỡ sự ảo tưởng của Cao Tiệp Phi thành tro bụi!

Hắn đem con dao giấu ở dưới giường. Trước khi trả thù, Cao Tiệp Phi phải chuẩn bị cho cha mẹ một số tiền.

Tốt nhất là phải có hơn 100 nghìn tệ mới có thể cấp cho cha mẹ và đi đường lão.

Đương nhiên, muốn trong thời gian ngắn kiếm được 100 nghìn tệ, với loại người như Cao Tiệp Phi mà nói là phi thường khó khăn. Hắn không có khả năng đi giết người cướp của hay làm những chuyện phi pháp.

Hắn đã tìm được một con đường tắt để kiếm tiền.

Cao Tiệp Phi trước đây làm việc tại một tiệm karaoke, có quen biết một người bạn tên là Khâu Uyên.

Tuổi của Khâu Uyên cũng xấp xỉ Cao Tiệp Phi. Thời gian đầu, hắn cùng Cao Tiệp Phi như nhau, làm nhân viên phục vụ trong tiệm karaoke, lương tháng chỉ 1000 tệ. Làm được mấy tháng, Khâu Uyên không chịu nổi cái khổ làm đêm, hắn là một người ham ăn biếng làm, vì vậy đã bỏ việc.

Lúc cùng nhau làm việc chung, quan hệ giữa Cao Tiệp Phi cùng Khâu Uyên cũng hơi thân thiết, cho nên sau khi Khâu Uyên bỏ việc vẫn như cũ giữ liên lạc với Cao Tiệp Phi qua điện thoại. Hai người thỉnh thoảng còn hẹn nhau ra uống vài chai bia.

Một năm sau đó, cuộc sống của Khâu Uyên xảy ra biến hóa nghiêng trời lệch đất!

Hắn mua xe con, mua nhà, ăn mặc hàng hiệu, trên cổ đeo một cọng xích vàng thật to.

Đối với sự biến hóa của Khâu Uyên, Cao Tiệp Phi rất là nghi hoặc.

Khâu Uyên là loại người gì Cao Tiệp Phi biết rất rõ! Gia cảnh của hắn cùng Cao Tiệp Phi không khác bao nhiêu, một nghèo hai trắng, bản thân hắn tốt nghiệp cấp 2 xong đã bỏ học, suốt ngày theo bọn du đãng lang thang, đi làm thì cũng ngày làm ngày không, luôn ảo tưởng được các quý bà bao nuôi và các mục tiêu không thực tế khác.

Người như thế làm sao có khả năng tự mình mua xe con, mua nhà được?

Đối với sự thay đổi của Khâu Uyên, Cao Tiệp Phi đúng là không thể giải thích.

Do hiếu kỳ nên Cao Tiệp Phi bắt đầu hỏi Khâu Uyên làm thế nào mà kiếm được nhiều tiền như vậy.

Lúc đầu, Khâu Uyên chỉ tùy tiện nói qua loa cho có lệ chứ không chịu nói lời thật.

Sau lại, có một lần hai người ngồi uống rượu với nhau, Cao Tiệp Phi đem chuyện cũ nhắc lại, hỏi Khâu Uyên.

Lúc này, Khâu Uyên cười tủm tỉm hỏi lại Cao Tiệp Phi, "Tiểu Cao, cậu có biết một người có hai trái thận không?"

Lúc đó Cao Tiệp Phi sừng sốt một chút: "Chuyện này tôi biết, mỗi người đều có hai trái thận, chuyện này người nào chẳng biết!"

Khâu Uyên thần bí cười cười, "Như vậy, tôi nói cho cậu nghe, người bình thường kỳ thực mất đi một trái thận cũng sẽ không chết. Chỉ cần sau đó điều trị tốt thì sẽ khôi phục, mặc dù là mất một trái thận nhưng đối với thân thể cũng sẽ không có gì ảnh hưởng!"

Cao Tiệp Phi loáng thoáng hiểu được ý của Khâu Uyên.

"Tiểu Cao, tôi bật mí thêm với cậu, giá của một trái thận khoảng từ 40 – 120 nghìn tệ, đương nhiên đó là giá của chúng tôi thu mua, nếu như chúng tôi bán cho những bệnh nhân cần thận thay, thậm chí còn bán cho nước ngoài thì giá của nó sẽ không dừng lại ở số đó!" Khâu Uyên đắc ý sờ một hơi: "Tiểu Cao, cậu biết không, năm ngoái tôi cùng một nhóm huynh đệ kết hợp làm cái này, rất lời đấy. . ." Hắn vươn bàn tay năm ngón quơ quơ trước mặt Cao Tiệp Phi

500,000 tệ!

"Tổ chức mua bán thận phi pháp!" Cao Tiệm Phi thoáng cái hiểu rõ sự tích của Khâu Uyên, trong lòng liền sinh ra chán ghét với tên này.

Lúc đó, Khâu Uyên nửa giỡn nửa thật nói với Cao Tiệm Phi: "Tiểu Cao, tôi thấy thân thể cậu rất được, gia cảnh cũng không mấy tốt, nếu như cậu muốn bán thận thì hãy tìm tôi nhé! Chúng ta là bạn bè, Khâu Uyên tôi tự nhiên sẽ không chèn ép gì cậu, chỉ cần làm xét nghiệm xem thận có tốt hay không là được, nếu được tôi sẽ trả cậu cái giá 120 nghìn! Đây chính là cái giá cao nhất trong nước rồi đấy! Cậu hãy suy nghĩ kỹ đi"

Cao Tiệm Phi lúc đó liền cự tuyệt Khâu Uyên.

Nói giỡn hay sao, chỉ có hơn 100 nghìn liền biến mình thành một người tàn phế, đáng không?

Thời gian đã hơn một năm, nửa tháng sau lúc mẹ Cao Tiệm Phi gặp chuyện không may, Cao Tiệm Phi chạy đôn chạy đáo, vừa kiện Tăng Kiến không có kết quả, vừa không khả năng kiếm được tiền cho mẹ hẳn tiếp tục trị liệu, vì vậy, những lời nói của Khâu Uyên giống như ma quỷ vang lên trong đầu Cao Tiệm Phi.

Suy nghĩ mấy ngày, Cao Tiệm Phi liền gọi điện cho Khâu Uyên.

"Khâu Uyên, mẹ tôi xảy ra chuyện, tôi hiện tại cần một số tiền, cậu thay tôi liên hệ một chút, tôi muốn bán thận" Cao Tiệm Phi đi thẳng vào vấn đề, nói với Khâu Uyên.

"OK, không thành vấn đề! Tiểu Cao, chúng ta là bạn bè mà, tình trạng của gia đình cậu tôi rất rõ ràng, vì vậy tôi hoàn toàn tin tưởng ở cậu! Ngày mai tôi dẫn cậu đến bệnh viện làm xét nghiệm, cứ dựa theo cái giá lần trước tôi nói với cậu, 120 nghìn nhé! Đến lúc đó cậu chỉ nằm lên làm ca tiểu phẫu nhỏ nhỏ là có thể nhận tiền rồi!" Khâu Uyên trả lời rất nhanh.

Sự tình cứ như thế định đoạt.

Ngày hôm sau, Khâu Uyên dẫn Cao Tiệm Phi đi bệnh viện làm xét nghiệm. Một loạt các xét nghiệm nước tiểu, máu, điện tâm đồ... , nói chung là tổng quát.

Sau khi kiểm tra tổng quát xong, Khâu Uyên nói với Cao Tiệm Phi: "Tiểu Cao, tôi sẽ đem tư liệu của cậu giao cho phía công ty, tối đa 5 ngày sau, tôi sẽ cho cậu câu trả lời thuyết phục, cậu cứ an tâm về nhà chờ tin tức của tôi nhé. Không cần phải lo lắng đâu, chỉ là một ca tiểu phẫu đơn giản mà thôi, kỳ thực chẳng có gì."

Sau khi về đến nhà, Cao Tiệm Phi cảm giác có chút sợ hãi pha lẫn chút hối hận, thế nhưng nhìn thấy người mẹ nằm bất động trên giường cùng người cha tàn tật và người di gián dị, Cao Tiệm Phi lập tức đem mấy cái cảm giác đó quăng thẳng vào thùng rác.

"Vì gia đình của ta, ta nhất định phải đi con đường này!" Cao Tiệm Phi tự nói với mình.

Vài ngày sau đó, Khâu Uyên gọi điện thoại cho Cao Tiệm Phi: "Tiểu Cao, tôi báo cho cậu một tin tức tốt! Kết quả xét nghiệm rất tốt! Thận của cậu có thể bán rồi! Tôi đã liên hệ rồi, tối ngày kia, cậu hãy đến một bệnh viện ở vùng ngoại thành để lấy thận nhé, không thành vấn đề chứ?"

Cao Tiệm Phi hít sâu một hơi, "Không thành vấn đề, tôi sẽ đến đúng giờ. Bất quá, . . . tôi muốn tiền mặt, xong việc tôi sẽ nhận luôn tiền!"

Khâu Uyên dễ dàng cười cười, "Trước đây người của chúng tôi đều chuyển khoản chi trả, bất quá cậu là bạn tôi, tôi có thể thỏa mãn yêu cầu cậu! Ủ, không thành vấn đề, 120 nghìn tệ tiền mặt, tôi lập tức phái người chuẩn bị cho cậu!"

Bầu trời đêm lạnh lẽo.

Cao Tiệm Phi lấy gói thuốc ra, ngẩng đầu nhìn vào bầu trời đêm đầy sao, hẳn tự nhiên cười to: "Ha ha! Quà là bi kịch mà! Sinh mệnh của ta chỉ là một bi kịch! Ha ha! Bán thận, giết người, mấy việc này trước đây ta thật không bao giờ nghĩ tới. . . Ha ha! Đây là một giấc mộng sao? Nếu như là mộng thì ông trời ơi, tôi xin ông, hãy để tôi nhanh chóng tỉnh lại đi!"

Không ai có thể hình dung trạng thái nội tâm hiện tại của Cao Tiệm Phi lúc này, không ai có thể miêu tả được.

Hắn si ngốc nhìn bầu trời đêm lạnh lẽo, hai hàng nước mắt bất giác chảy xuống.

Hắn tựa như một người không còn gì cả, đã bị cái thế giới đầy lạnh nhạt này triệt để vứt bỏ!

Bỗng nhiên, trên bầu trời xuất hiện một quang sáng màu hồng đỏ! Quang sáng kia đang bay xuống !

"Là sao xẹt?" Cao Tiệm Phi lắc lắc đầu, nhìn không chớp mắt vào quang sáng màu hồng đỏ kia.

Gần! Gần ngày càng gần!

Quang sáng màu hồng đỏ với tốc độ không thể hình dung bay thẳng về hướng Cao Tiệm Phi!

Không đợi cho Cao Tiệm Phi có phản ứng tránh né gì, quang sáng màu hồng đỏ hung hăng đập trực tiếp vào đầu của Cao Tiệm Phi!

"Bốp...!"

Cao Tiệm Phi chỉ cảm thấy chết điếng, trước mắt đầy những ngôi sao chớp lóe, hai chân như không còn sức, rồi ngã sấp xuống mặt đất.

Trong lúc ngã sấp xuống, trong đầu Cao Tiệm Phi vang lên một giọng nữ trong trẻo: "Chúc mừng ngài, người địa cầu, ngài đã thu được một món quà từ không gian, Siêu Cấp Suru Quý Nghi!"

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Suru Quý Nghi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 3: Công Năng

Nếu như nhất định phải dùng từ ngữ để hình dung cảm giác của Cao Tiệm Phi lúc này thì đó chính là. . . tựa như ảo mộng!

Hắn nhớ rất rõ ràng mọi chuyện, bản thân đang đứng hút thuốc dưới tàng cây cổ thụ, sau đó bị một ngôi sao xẹt đập vào đầu khiến cho hắn chẳng biết trời chẳng ngã sấp xuống đất. Hắn không biết bản thân có thể bị chết hay không nhưng chí ít thì cũng có thể bị trọng thương.

Thế nhưng hiện tại, đầu của Cao Tiệm Phi cũng không đau, toàn thân bình thường!

Càng kỳ lạ hơn chính là khung cảnh tại chỗ đã thay đổi hoàn toàn!

Những căn nhà nhỏ và xập xệ xung quanh đã biến mất, ngay cả cây cổ thụ, thậm chí bầu trời đen cùng với các ngôi sao, ánh trăng đều biến mất!

Thay đổi chính là một cái không gian khác!

Đây là một cái không gian khổng lồ, ở trên không trung dường như có mưa lát phát, nhìn không thể phân biệt được là mưa hay là gì. Trong không gian này còn có một loạt các dãy phòng!

Đúng hơn phải gọi là các gian nhà nhỏ! Vô số!

Mỗi một phòng đều đóng chặt cửa, thế nhưng từ ngoài nhìn vào thì phát hiện chúng rất mới, thật giống như vừa mới xây xong.

Cao Tiệm Phi không hiểu ra sao, chân vô ý thức đi tới phía trước căn phòng thứ nhất, quan sát thì thấy được cánh cửa phòng toàn một màu đen, trên ngạch cửa có treo một cái bảng, trong đó viết chữ số "1-1"

Căn phòng thứ hai cũng giống như vậy nhưng được viết một số khác "1-2"

"1-3", "1-4", ..., "1-34", ..., "1-156", ...

Cao Tiệm Phi đi xem một loạt dãy phòng, hắn phát hiện mỗi một phòng đều có biển đánh số!

"Đây... là thứ gì?" Cao Tiệm Phi hoàn toàn mộng mị! Hắn phát hiện tình cảnh xuất hiện trước mắt đã vượt qua khả năng lý giải và tiếp thu của hắn!

Ngay sau đó có một giọng nữ trong trẻo vang lên thật lớn: "Chúc mừng ngài, người địa cầu, ngài vừa thu được một món quà từ không gian, Siêu Cấp Suru Quý Nghi (dụng cụ dò tìm quý)!"

"Ai. . . Ai đó?" Cao Tiệm Phi bất thành linh thốt lên với vẻ run sợ. Hắn đảo mắt nhìn quanh nhưng không hề thấy một người nào.

"Chào ngài, xin ngài không nên kinh hoảng, tôi chỉ là một lập trình có trí tuệ, tôi tồn tại ở đây là để giúp ngài hiểu rõ tác dụng và phương pháp sử dụng Siêu Cấp Suru Quý Nghi này, giúp hướng dẫn ngài từng bước từng bước hiểu rõ hoàn toàn" Giọng nữ trong trẻo không nhanh không chậm nói.

"Siêu Cấp Suru Quý Nghi? Lập trình có trí tuệ?" Cao Tiệm Phi đầu óc rối loạn! Hoàn toàn rối loạn! Lừa gạt và thù hận trong lòng toàn bộ bị mớ rối loạn xua tan!

Hắn đưa tay thử nheo đuôi của hắn. . . "Đau! Ôi đau quá! Đây không phải là nằm mơ!"

"Đương nhiên không phải là nằm mơ! Ngài nên bình tĩnh lại, nếu như ngài cần, hiện tại tôi đây sẽ lập tức bắt đầu giải thích với ngài về lai lịch và tác dụng của Siêu Cấp Suru Quý Nghi này" Giọng nữ trong trẻo vẫn không nhanh không chậm nói.

"Vây. . . hãy bắt đầu giải thích, ta đang nghe." Hít thở thật sâu vài cái, Cao Tiệm Phi cuối cùng cũng lấy lại bình tĩnh. Trên thực tế, Cao Tiệm Phi cũng có

xem qua một ít tiểu thuyết trên mạng. Như loại tiểu thuyết đô thị dị năng hần cũng xem qua hơn mười bộ, nội dung của mấy bộ tiểu thuyết này đều nói rằng mỗi nhân vật chính đều gặp được cơ duyên xảo hợp nên có được năng lực hay dụng cụ siêu cấp không thể tưởng tượng, sau đó một bước bước lên trên đỉnh của thế giới. Đương nhiên, theo Cao Tiệm Phi nhận xét thì mấy bộ tiểu thuyết kia hết thảy đều không có căn cứ khoa học, thuần túy chỉ là viết để xem cho vui mà thôi.

Mà lúc này, loại chuyện không căn cứ khoa học kia lại phát sinh ngay trên bản thân hần, chẳng lẽ là...?

Vừa nghĩ đến điều này, nội tâm sợ hãi của Cao Tiệm Phi không những biến mất mà trong lòng hần còn sinh ra một loại hy vọng và mong chờ, thậm chí còn có một tia hưng phấn nhỏ nhỏ!

"Tốt lắm, tôi nghĩ ngài đã hoàn toàn bình tĩnh lại rồi. Như vậy, xin ngài hãy lắng nghe cho rõ..." Giọng nữ trong trẻo kia vang lên: "Đây là một trò chơi xuất phát từ ngoài không gian xa xôi, nó không thuộc về địa cầu của ngài. Người phát minh ra nó là một thiên tài 16 tuổi gọi là Trác Việt. Trác Việt là một thiếu niên thiên tài ở tại Hải Dương Tỉnh, lúc 12 tuổi anh ta đã đảm nhiệm chức vụ lập trình trò chơi cho một công ty lớn nhất thuộc Hải Dương Tỉnh và đồng thời cũng bắt đầu đối với những tình cầu khác trong vũ trụ tiến hành nghiên cứu để có linh cảm sáng tạo trò chơi. Trác Việt chọn địa cầu bởi vì anh ta phát hiện ra nền văn minh của địa cầu rất tương tự với Hải Dương Tỉnh! Tuy nhiên nền văn minh của Hải Dương Tỉnh so với nền văn minh của địa cầu vượt hơn mấy trăm vạn năm, nhưng điều đó cũng không ảnh hưởng đến việc yêu thích và nghiên cứu của Trác Việt đối với địa cầu. Rốt cuộc, sau thời gian 2 năm, Trác Việt phát minh ra trò chơi này và đặt tên cho nó là Siêu Cấp Suru Quý Nghi!"

"Đợi.. đợi chút... là một trò chơi à? Người nói thứ này là do một đứa trẻ 12 tuổi phát minh ra sao?" Cao Tiệm Phi có cảm giác dở khóc dở cười.

Vốn, hần còn tưởng rằng bản thân nhặt được bảo vật giống như trong tiểu thuyết đã viết, có được một pháp bảo có thể khai thiên tích địa, từ nay về sau liền có thể một bước lên trời, thế nhưng thật không nghĩ tới vật có cái tên nghe rất kêu "Siêu Cấp Suru Quý Nghi" này chỉ là một trò chơi do một đứa trẻ ngoài ngoài hành tinh phát minh!

"Thật là chó chết! Hiện giờ tình cảnh thế nào, ngày mai ta ngay cả thân cũng phải bán đi, lúc nào còn có tâm tình chơi trò chơi hả?" Cao Tiệm Phi thảm đạm trong lòng.

"Người địa cầu tôn kính, có thể đối với người của Hải Dương Tỉnh thì Siêu Cấp Suru Quý Nghi chỉ là một trò chơi không hơn không kém, thế nhưng đối với một nền văn minh lạc hậu như địa cầu này mà nói thì nó không chỉ là một trò chơi đơn giản như đã nghĩ đâu!" Giọng nữ trong trẻo kiên trì giải thích: "Ngài nào có biết được, thiếu niên thiên tài sáng tạo ra trò chơi này đã dùng 'Linh hồn' làm hạch tâm tư tưởng, thế ngài có biết 'Linh hồn' là cái gì? Kỳ thực, 'Linh hồn' chính là sau khi con người chết đi, sóng điện não của họ phóng ra rải rác khắp không gian. Nguyên lý cơ bản của trò chơi Siêu Cấp Suru Quý Nghi này chính là đem các sóng điện não nằm rải rác trong không gian kia tập hợp chúng lại bằng một phương pháp đặc biệt, sau đó cho chúng nó hoàn nguyên!"

Ngừng lại một chút, giọng nữ tiếp tục bổ sung, nói: "Dựa theo cách nói của người địa cầu ngài thì 'Linh hồn' hay 'sóng điện não', kỳ thực chính là 'Quý'"

"Quý?" Cao Tiệm Phi càng nghe càng có cảm giác hồ đồ, hần liên tục suy nghĩ những gì vừa nghe được, cuối cùng cho ra một cái kết luận: "Ta có thể giải thích thế này được không? Một người đã chết, thế nhưng người đó có linh hồn, linh hồn sẽ không vì thân thể mai một mà triệt để tiêu tán. Vì vậy, linh hồn luôn di động và tồn tại trong không gian, bất quá trải qua một đoạn thời gian, những linh hồn này sẽ bị năng lượng đặc thù trong không gian phân giải, biến thành linh hồn không hoàn chỉnh. Còn tác dụng của cái trò chơi Siêu Cấp Suru Quý Nghi này chính là tìm tòi linh hồn không hoàn chỉnh của nười đã chết và tụ hợp chúng lại. Ta nói như vậy có chính xác không?"

"Ngài rất thông minh!" Giọng nữ trả lời, trong lời nói tựa hồ lộ ra cảm xúc tán dương.

"Nhưng ta có điều không rõ, mặc dù trò chơi này có thể tìm tòi linh hồn và giúp chúng tụ hợp lại, thế nhưng có cái gì đáng để chơi đâu? Ở địa cầu của chúng ta cũng phát minh ra rất nhiều trò chơi, tuy rằng theo như lời nói của người thì nền văn minh địa cầu lạc hậu so với nền văn minh Hải Dương Tỉnh mấy trăm vạn năm, nhưng những trò chơi của địa cầu chúng ta so với cái trò chơi này còn có nhiều hứng thú hơn!" Cao Tiệm Phi ăn ngay nói thật.

"Ngài hiển nhiên đánh giá thấp trò chơi Siêu Cấp Suru Quý Nghi này! Xin hãy nghe tôi giải thích." Giọng nữ lại lên tiếng nhưng cũng không bởi vì nghi vấn của Cao Tiệm Phi mà tức giận, giọng nói vẫn như trước êm dịu tròn trịa: "Tác dụng lớn nhất của trò chơi Siêu Cấp Suru Quý Nghi này là ở chỗ đem linh hồn của người đã chết tìm ra và tập hợp chúng lại cho hoàn chỉnh, và sau đó làm cho người đã chết xuất hiện bằng thực thể ngay tại không gian này. Tôi tin tưởng ngài cũng đã trông thấy những dãy phòng trong không gian này, đó chính là chỗ ở dành cho những quý hồn được ngài tìm thấy. Chúng nó có thể hiện ra bằng thực thể và ở trong những căn phòng đó. Khi ngài đi vào không gian này, liền có thể cùng với những quý hồn đó nói chuyện với nhau, kết bạn với nhau, ngài cũng có thể chạm đến thân thể của chúng nó..."

"Trời ạ! Sao mà kinh khủng quá?" Cao Tiệm Phi cảm thấy một trận lạnh lẽo, "Ta cùng làm bạn với quý sao? Còn cùng quý trò chuyện nữa? Lại còn chạm được vào thân thể chúng? Ta hiện tại thừa nhận, trò chơi này xác thực có chỗ độc đáo của nó, thí dụ như những thân nhân, những người bạn đã chết của ta, ta có thể đem linh hồn của họ đến không gian này, sau đó để họ hiện ra thực thể và ở trong những căn phòng kia, rồi khi ta tiến vào trong này, ta có thể nhìn thấy hình dáng của bọn họ lúc còn sống, cùng với họ tiếp tục làm bạn, thế nhưng như thế thì có ý nghĩa gì sao? Bọn họ dù thế nào thì cũng là quý, hơn nữa còn không thể rời khỏi cái không gian này. Tác dụng lớn nhất của trò chơi này, đơn giản chính là an ủi người sử dụng cho vui nỗi nhớ người thân và bạn bè, ta nói đúng chứ?"

"Ngài thực sự là một người có tính nóng nảy, tôi còn chưa giải thích hết, xin cho tôi thêm chút thời gian, được chứ?" Giọng nữ trong không gian lên tiếng: "Là như vậy, việc tìm tòi quý hồn, tụ hợp quý hồn, làm cho quý hồn hiện ra thực thể trong không gian này chỉ là bước đầu tiên và cũng là một tác dụng nhỏ của trò chơi này. Chỗ tinh túy nhất của trò chơi là ở chỗ, ngay trong không gian này, thực thể của quý hồn sẽ ở trong những căn phòng kia và ngài có thể học tập được những năng lực mà bọn chúng am hiểu lúc còn sống! Khi ngài học tập những năng lực của quý hồn thì trò chơi sẽ cung cấp sự hỗ trợ lớn nhất cho ngài để ngài có thể trong một thời gian ngắn nhất học được và tinh thông những năng lực của quý hồn có lúc còn sống. Mỗi một quý hồn đều có sự phân chia. Quý hồn lúc còn sống không hề có năng lực gì hoặc là năng lực nhỏ bé không đáng kể sẽ bị liệt vào loại quý cấp 1; lúc còn sống có

năng lực mạnh mẽ ở một lĩnh vực nào đó được liệt vào loại quý cấp 2; cứ tính như thế cho đến loại quý cấp 10, đó là loại quý hồn có năng lực rất đáng sợ khi còn sống! Chính như ngài đã thấy, vị trí không gian ngài đang ở hiện tại chính là không gian dành cho loại quý cấp 1 ở, loại quý cấp 2 thì ở tại không gian tầng 2, cấp 3 thì ở tại tầng 3 . . . cho đến cấp 10 sẽ ở tại tầng 10. Theo đó, ngài cũng có thể suy ra, cái không gian này tổng cộng có 10 tầng. Bất quá, hiện tại đẳng cấp của ngài hiển nhiên không đủ nên ngài không thể lên tầng 2 hoặc các tầng khác cao hơn. Ngoài ra, để gia tăng sự hứng thú cho trò chơi, người thiết kế trò chơi Trác Việt đã đem tất cả người địa cầu vào, ngay cả một ít nhân vật hư cấu trong tiểu thuyết cũng xếp vào thành quý hồn luôn. Khi cấp bậc của ngài đạt được đủ yêu cầu thì ngài có thể tùy ý mà tìm kiếm những quý hồn hư cấu này, đem chúng vào không gian và ngưng thành thực thể, sau đó học tập sở trường hoặc năng lực đặc biệt mà chúng sở hữu lúc còn sống. Đương nhiên, người phát minh trò chơi cũng không nghĩ là đem trò chơi này biến thành một món lẩu thập cẩm, cho nên những quý hồn hư cấu chỉ giới hạn trong một số tiểu thuyết của Trung Quốc thuộc địa cầu thôi. Thí dụ như Batman, Siêu Nhân, Athena, Thánh Đầu Sĩ các nhân vật hư cấu này thì ngài không thể dùng Siêu Cấp Suru Quý Nghi tìm linh hồn của chúng được. Tôi có thể tiết lộ cho ngài một ít thông tin riêng, người phát minh trò chơi này rất yêu thích tiểu thuyết võ hiệp của Trung Quốc, chờ sau khi đẳng cấp của ngài đạt được đủ yêu cầu thì ngài không những có thể tìm được những quý hồn đã tồn tại trong hiện thực mà ngài còn có thể tìm được những nhân vật quý hồn hư cấu trong tiểu thuyết võ hiệp Trung Quốc nữa"

"Nếu thật theo như những lời của người vừa nói thì ta chỉ còn biết dùng mấy chữ 'Thiên phương dạ đàm' để hình dung thôi, ta quả thực không thể nào tin được đây là sự thật." Cao Tiệm Phi thực sự không thể tin tưởng nổi tác dụng và công năng của trò chơi Siêu Cấp Suru Quý Nghi này .

"Thực sự muốn cho ngài lập tức chấp nhận trò chơi này quả là không quá thực tế, ngài cần một ít thời gian để chấp nhận nó, điểm này có thể hiểu được! Trò chơi mà ngài có được đây chính là một trò chơi độc nhất vô nhị trên địa cầu này, đó là do người phát minh Trác Việt cảm tạ nền văn minh của địa cầu đã mang đến linh cảm cho anh ta nên mới đưa tặng nó đến địa cầu! Địa điểm mà Trác Việt chọn lựa đưa tặng đó chính là Trung Quốc, do đất nước Trung Quốc lãnh thổ rộng lớn và dân số đông vào bậc nhất thế giới cho nên ngài mới có thể có được cơ hội thu được trò chơi này, có thể nói ngài là một người may mắn nhất của đất nước Trung Quốc, không, phải nói là người may mắn nhất trên địa cầu!"

Cao Tiệm Phi tự giễu cười: "Ta là người may mắn nhất Trung Quốc sao? A, quả thực là một sự châm chọc lớn lao!"

Suy nghĩ một chút, trong lòng Cao Tiệm Phi nổi lên ý muốn tiêu khiển nên nói: "Như thế nào thì mới có thể tăng đẳng cấp và tìm được quý hồn cấp cao cũng như đi lên những tầng trên của không gian này?"

Trong không gian lập tức xuất hiện một khung hình vuông ánh sáng trước mặt Cao Tiệm Phi. Hắn nhìn vào thì thấy trên đó viết một loạt chữ Trung Quốc. . .

"Suru quý giả (người tìm quý): Cao Tiệm Phi

Tuổi tác: 22

Đẳng cấp: 1

Suru quý điểm (điểm dò tìm quý): 5

Kinh nghiệm: 0

Để thăng cấp trở thành suru quý giả cấp 2, người chơi cần số điểm kinh nghiệm là: 1000.

Đây hiển nhiên chỉ là một màn hình ghi những tư liệu cơ bản.

Phía dưới những dòng tư liệu cơ bản có thêm một mục chọn lựa. . .

"Dò tìm"

Cao Tiệm Phi ý niệm khẽ động, hắn nghĩ muốn chọn lấy hạng mục "Dò tìm" kia, thật không nghĩ tới, hạng mục "Dò tìm" tự động theo ý niệm của Cao Tiệm Phi, dường như bị ấn chạm vào vậy, thoáng một cái lại xuất hiện một khung ánh sáng hình vuông nhỏ khác .

"Dò tìm cơ bản: có thể dò tìm quý hồn đã chết trong phạm vi 5 km.

Dò tìm cao cấp: dò tìm dựa theo tên của quý hồn lúc còn sống.

Ghi chú: Suru quý giả Cao Tiệm Phi, đẳng cấp 1, chỉ có thể dò tìm quý hồn cấp 1.

Mỗi lần dò tìm bị trừ 1 suru quý điểm"

Ở ngay phía dưới hạng mục "Dò tìm" còn có một hạng mục khác: "Hiện hình" .

Cao Tiệm Phi cũng giống lần trước, dùng ý nghĩ chọn lấy mục "Hiện hình", một khung ánh sáng hình vuông nhỏ khác lại hiện ra.

"Khi đã dò tìm và tập hợp được linh hồn của quý hồn thành thực thể thì có thể đưa nó ra khỏi không gian.

Ghi chú: Quý hồn được đưa ra khỏi không gian cũng không xuất hiện bằng thực thể mà là bằng trạng thái hư vô. Suru quý giả Cao Tiệm Phi có thể nhìn thấy quý hồn ở trạng thái hư vô; những người khác nếu như tinh khí thần yếu kém cũng nhìn thấy quý hồn ở trạng thái này; lúc còn sống nếu có sát hại qua người thì cũng có thể nhìn thấy quý hồn ở trạng thái này; những người thân hoặc bạn bè lâu năm của quý hồn cũng có thể nhìn thấy được quý hồn ở

trạng thái này;

Ghi chú: Quỷ hồn ở trạng thái hư vô không hề có bất luận năng lực công kích nào cả.

Ghi chú: Dưới tình huống có ánh mặt trời, nếu như đưa quỷ hồn từ không gian ra lúc này, khả năng sẽ làm cho quỷ hồn trực tiếp tiêu tán.

Mỗi một lần sử dụng công năng “Hiện hình” tiêu hao 2 suru quý điểm."

"A, dựa theo những gì mà công năng “Hiện hình” miêu tả thì công năng này đơn giản chính là dùng để dọa người mà thôi, hơn nữa, còn dọa không được những người có tính khí thần mạnh mẽ, thực sự là một công năng yếu kém!" Cao Tiệm Phi cười cười nghĩ.

Sau đó, Cao Tiệm Phi tiếp tục quan sát xuống phía dưới hạng mục "Hiện hình" nhưng chỉ nhìn thấy một mảnh màu xám đen, tuy nhiên hắn cũng loáng thoáng nhìn thấy một ít chữ, thế nhưng nhìn không ra là chữ gì.

Giọng nói nữ lại vang lên bên tai Cao Tiệm Phi: "Trò chơi Siêu Cấp Suru Quý Nghi này, ngoại trừ hai công năng cơ bản là “Dò tìm” và “Hiện hình”, còn có một số công năng cao cấp khác, vì hiện tại đẳng cấp của ngài không đủ nên không thể sử dụng được chúng, đợi đến khi ngài đạt được đủ đẳng cấp thì các công năng cao cấp kia sẽ tự động hiện ra! Xin ngài không nên nóng nảy!"

Cao Tiệm Phi cau mày nói: "Dựa theo ta hiểu thì khi ta có được 1000 điểm kinh nghiệm, ta sẽ tăng cấp thành suru quý giả cấp 2, nhưng làm sao có thể thu được điểm kinh nghiệm đây? Còn nữa, vì sao suru quý điểm của ta chỉ có 5 điểm thôi vậy?"

Giọng nói nữ tiếp tục giải thích: "Người sử dụng tôn kính, ngài phải không ngừng dò tìm và tụ hợp linh hồn quý hồn, làm cho linh hồn quý hồn ngưng thành thực thể đưa chúng vào không gian này, đó là phương pháp duy nhất ngài có thể đạt được điểm kinh nghiệm! Mỗi một loại cấp bậc quý hồn sẽ mang đến điểm kinh nghiệm khác nhau cho ngài. Chắc ngài cũng có thể đoán được, quý hồn đẳng cấp càng cao sẽ mang đến cho ngài điểm kinh nghiệm càng nhiều. Suru quý điểm có quan hệ trực tiếp với việc gia tăng điểm kinh nghiệm. Hiện tại điều ngài phải làm chính là đi tìm quý hồn và mang chúng vào không gian này!"

Cho tới lúc này thì Cao Tiệm Phi mới có hiểu rõ phương pháp sử dụng và chơi trò chơi này.

Thế nhưng hiện tại cảm giác của hắn không phải là vui mừng như điên, nhưng mà ánh mắt thì tràn ngập tự tin.

Nói thật, hắn hiện tại chỉ cảm giác được một chữ “Mộng”!

Cũng đúng, cũng không phải một người bình thường nào thoáng cái thu được một vật kỳ diệu như vậy đều có thể thích ứng được!

Trong cuộc sống thực tế, ai có được thần kinh vững vàng như thế?

Lúc này, giọng nữ lại vang lên: "Xin hỏi hiện tại ngài có muốn rời khỏi không gian không?"

"Ừm, tới lúc ta phải về nhà nghỉ ngơi rồi!" Cao Tiệm Phi đáp.

"Chỉ cần ngài có ý nghĩ trong đầu thì ngài có thể rời khỏi không gian", giọng nữ vang lên, sau đó ngừng lại một chút rồi nói thêm "Được rồi, quên nói cho ngài một việc, trò chơi Siêu Cấp Suru Quý Nghi này lúc đầu chơi có thể cảm thấy khô khan, việc thăng cấp cũng sẽ có chút trắc trở. Người phát minh trò chơi vì muốn gia tăng hứng thú cho người chơi nên đặc biệt thiết kế một lập trình cho người chơi thể nghiệm trước, đó là để cho người chơi gặp được một quý hồn cao cấp để có hứng thú mà chơi"

"Thể nghiệm?" Cao Tiệm Phi hỏi: "Thể nghiệm cái gì?"

"Là như thế này, từ giờ trở đi, trò chơi sẽ tự động tìm kiếm cho ngài một quý hồn cao cấp, trong vòng 48 tiếng đồng hồ sau, tôi sẽ an bài cho ngài cùng quý hồn cao cấp đó gặp mặt, nhằm để ngài thể nghiệm một chút sự hứng thú do quý hồn cao cấp mang đến! Bất quá, lần thể nghiệm này chỉ duy trì được trong khoảng một thời gian ngắn, mục đích chủ yếu là để cho ngài có hứng thú hơn với trò chơi. Xin ngài hãy chờ đợi, 48 tiếng đồng hồ sau tôi sẽ cho ngài một sự kinh ngạc lẫn vui mừng!"

"Ừm. . ." Cao Tiệm Phi như lọt vào trong sương mù, lên tiếng hỏi: "Ta đây hiện tại có thể đi ra ngoài chưa?"

"Ngài lúc nào cũng có thể rời khỏi nơi đây và lúc nào cũng có thể tùy ý tiến vào không gian này, tất cả chỉ bằng một ý nghĩ của ngài mà thôi. Ngài có thể gọi cái không gian này là 'Quý Oa'. Xin hẹn gặp lại! Hy vọng lần sau nhìn thấy ngài thì ngài đã hoàn toàn yêu thích trò chơi này!"

Giọng nữ vừa nói hết thì Cao Tiệm Phi chỉ cảm thấy trời đất xoay chuyển. Sau đó, khi hắn mở mắt ra thì phát hiện bản thân đang đứng dưới cây cỏ thụ trong sân.

Bầu trời vẫn tối đen như trước, một loạt các nhà xung quanh đều đã tắt hết đèn. Trong đêm yên tĩnh, có thể nghe tiếng ngáy ngủ văng vẳng.

Cao Tiệm Phi lại đưa tay捏o đầu hắn, đau, đây không phải là nằm mơ.

"Siêu Cấp Suru Quý Nghi? Thực sự là chuyện quá tức cười!" Cao Tiệm Phi thầm nói, lập tức hắn tâm niệm khẽ động: "À, bây giờ ta có thể thử xem coi cái lập trình kia có lừa ta không cái đã?"

Nghĩ tới đây, Cao Tiệm Phi ý niệm khẽ động: "Ta muốn dò tìm một chút những quý hồn ở gần đây"

Bất thành linh có một khung hình vuông ánh sáng hiện ra trôi nổi trước mặt Cao Tiệm Phi.

"Sưu quỹ giả: Cao Tiệm Phi

Tuổi tác: 22

Đăng cấp: 1

Sưu quỹ điểm: 5

Kinh nghiệm: 0

Để thăng cấp trở thành sưu quỹ giả cấp 2, người chơi cần số điểm kinh nghiệm là: 1000.

Những công năng cơ bản có thể sử dụng:

1. Dò tìm

2. Hiện hình

Cao Tiệm Phi dụng ý nghĩ chọn lấy công năng "Dò tìm".

"Dò tìm cơ bản: có thể dò tìm quý hồn đã chết trong phạm vi 5 km.

Dò tìm cao cấp: dò tìm dựa theo tên của quý hồn lúc còn sống.

Ghi chú: Sưu quỹ giả Cao Tiệm Phi, đăng cấp 1, chỉ có thể dò tìm quý hồn cấp 1.

Mỗi lần dò tìm bị trừ 1 điểm sưu quỹ điểm"

Cao Tiệm Phi vừa đưa tay sờ sờ đầu, vừa dùng ý nghĩ chọn lấy công năng: "Dò tìm cơ bản: Dò tìm các quý hồn đã chết trong phạm vi 5 km."

Bỗng nhiên, một khung hình vuông ánh sáng hiện ra.

"Xin ngài xác định có muốn sử dụng công năng "dò tìm cơ bản"? Công năng này sẽ tiêu hao 1 sưu quỹ điểm của ngài"

"Có" – "Không"

Cao Tiệm Phi lập tức dùng ý nghĩ chọn "Có"

Bất thành linh, lại có một cái khung hình vuông ánh sáng hiện ra, trong khung vuông xuất hiện sóng điện giống như chữ viết, ngày càng nhiều hơn.

Cao Tiệm Phi nhìn chăm chăm vào cái khung vuông kia không chớp mắt.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Sưu Quỹ Nghi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 4: Chút Nửa Bị Hù Chết

Trong khung vuông ánh sáng, sóng điện xuất hiện ngày càng nhiều, đồng thời phát ra những tiếng "xuy xuy" rất quỷ dị!

Tình hình trước mắt xác thực rất kinh khủng!

Cao Tiệm Phi có cảm giác bản thân hoàn toàn lọt vào một bộ phim khoa học viễn tưởng, và hắn đang đối mặt với một cái máy tính thần bí khó lường. ...

Vài giây sau, trong khung ánh sáng sóng điện từ từ biến mất, thay vào đó là một loạt hình gương mặt cùng với một ít chữ viết bên cạnh.

Tên quý hồn / Đăng cấp quý hồn/ Tuổi khi còn sống/ Giới tính / Nghề nghiệp lúc sống / Sở trường đặc biệt khi còn sống / Nguyên nhân chết.

Trương Đại Lâm / 1 / 31 / Nam/ Tài xế xe ôm/ Không/ Tai nạn xe cộ.

Lý Phụng Tiên /1 / 82 / Nữ / Về hưu / Không/ Bệnh chết.

Cát Tiểu Lâm / 1 / 23 / Nữ / Chủ doanh nghiệp / Không/ Tự sát vì tình.

...

Trong khung ánh sáng đầy những hình gương mặt cùng dữ liệu!

Đầu óc của Cao Tiệp Phi cũng loạn thất bát tao.

Từ trên nhìn xuống, phía trước hơn mười một quý hồn đều là ở trong khu xóm nghèo hoặc là ở vùng phụ cận của Cao Tiệp Phi! Những người chết này mặc dù lúc còn sống Cao Tiệp Phi cũng không có nói chuyện nhưng dù gì cũng nhìn thấy qua và biết tên cùng với một số tình huống của họ!

Không hề nghi ngờ, những dữ liệu xuất hiện trong khung ánh sáng đều là thật!

Không phải chuyện nhảm nhí!

Mặc dù những dữ liệu này là thật nhưng Cao Tiệp Phi cũng không có cảm giác gì vui cả, thay vào đó là sự kinh khủng! Trong đêm tối đen, hấn theo bản năng sinh ra sự sợ hãi!

Nơi khiến hấn sợ hãi là mấy cái hình gương mặt của người chết trên khung ánh sáng!

Cũng không phải người nào cũng có can đảm và bình tĩnh khi nhìn thấy nhiều gương mặt của nhiều người chết như vậy. Đặc biệt hơn, mỗi một hình gương mặt đều giống như lúc còn sống, thậm chí còn đem tập quán tính tình của người chết đều hiện rõ.

Lấy trường hợp của Trương Đại Lâm mà nói, 31 tuổi, tài xế xe ôm, người này Cao Tiệp Phi có quen biết vì là hàng xóm với nhau. Người này năm ngoái bị chết trong tai nạn xe cộ, trước ngày bị chết hấn còn tìm Cao Tiệp Phi mượn 20 tệ mua thuốc lá. Lúc đó hai người còn đứng dưới cây cổ thụ trong sân cùng hút thuốc và trò chuyện hơn mười phút! Gương mặt của Trương Đại Lâm có một điểm đặc biệt đáng nhớ, đó là khoe miệng bên trái hơi giật giật.

Mà lúc này, trong cái khung ánh sáng kia, trên hình gương mặt của Trương Đại Lâm, khoe miệng bên trái cũng là hơi giật giật!

Cao Tiệp Phi có cảm giác bản thân đang ở trong một ngôi nhà xác.

Vô cùng kinh khủng! Toàn thân nổi da gà!

Cao Tiệp Phi cố gắng trấn định, lầu bầu: "Không có gì! Không có gì! Đây chỉ là một trò chơi thôi! Chỉ là một trò chơi thôi!"

Hấn thò cánh tay run run vào túi lấy ra một điều thuốc, sau đó loay hoay hơn mấy phút mới tìm được bật lửa mồi thuốc.

Rít mấy hơi, Cao Tiệp Phi cũng cảm thấy bình tĩnh hơn một chút, trong lòng hấn bắt đầu tự nói: "Ta không thể sợ! Tuyệt đối không thể sợ! Dựa theo lời của lập trình trí tuệ đã nói thì ta là người may mắn nhất nước Trung Quốc, do đó ta mới có được cái trò chơi này! Cái ta cần làm là phải nghĩ biện pháp sử dụng chứ không phải là sợ! Ừm, hiện tại cũng đã hơi bình tĩnh, ta thử xem một chút cái công năng của trò chơi đã. Khi ta tìm thấy được quý hồn và tụ hợp được linh hồn của chúng thì đem chúng vào Quý Oa !"

Nghĩ tới đây, Cao Tiệp Phi liền phát ý nghĩ trong đầu chọn lấy hình gương mặt người chết thứ nhất trong khung ánh sáng, đó là hình gương mặt của Trương Đại Lâm.

Rất nhanh, lại có một khung ánh sáng khác hiện ra.

"Xin hỏi có muốn tụ hợp tất cả linh hồn của người chết Trương Đại Lâm hay không? Tụ hợp linh hồn của quý hồn Trương Đại Lâm, cần 1 suu quỹ điểm"

"Có" – "Không"

Cao Tiệp Phi cũng không do dự, trực tiếp dùng ý nghĩ chọn "Có"

Bỗng nhiên trong khung ánh sáng, hình gương mặt Trương Đại Lâm cùng thông tin của hấn bắt đầu động đậy, số liệu phần trăm tụ hợp linh hồn phủ trên hình gương mặt bắt đầu nhảy .

"Tiến độ tụ hợp linh hồn . . 20%. . . 54%. . . 78%. . . 100%. . . Hoàn thành!"

Thời gian hoàn tất tụ hợp linh hồn chỉ khoảng 5 giây!

Lúc này, Cao Tiệp Phi nhìn lại thì thấy hình gương mặt của Trương Đại Lâm và mọi dữ liệu về hấn đã biến mất hoàn toàn trong khung ánh sáng.

Ngay sau đó, bên tai Cao Tiệm Phi vang lên giọng nói nữ trong không gian: "Chúc mừng ngài, ngài đã thành công dò tìm và tụ hợp quý hồn thứ nhất, nó hiện đang ở trong phòng 1-1 của Quý Oa, xin hỏi ngài có muốn tiến vào Quý Oa cùng nó gặp mặt hay không?"

Lập tức tiến vào Quý Oa!

Cao Tiệm Phi cũng không suy nghĩ nhiều, trực tiếp xác định tiến vào Quý Oa.

Chủ yếu là hắn muốn mau chóng thể nghiệm một chút công năng của trò chơi Siêu Cấp Suru Quý Nghi này.

Cao Tiệm Phi cảm thấy đầu óc hơi mê muội, sau đó xuất hiện trong không gian Quý Oa.

Bên ngoài là đêm tối nhưng bên trong Quý Oa lại sáng sủa, bất quá loại ánh sáng này có hơi khác với ánh sáng mặt trời bên ngoài, đó là một loại ánh sáng khiến cho người ta mê mẩn.

"Người sử dụng tôn kính, ngài hiện tại có thể đi vào phòng 1-1. Quý hồn đang chờ ngài!" Giọng nói nữ nhắc nhở Cao Tiệm Phi.

Cao Tiệm Phi "ừ" một tiếng, chân bước chậm chậm đến trước căn phòng có số 1-1.

Đáy lòng của hắn bắt đầu thấp thòm!

Hắn thật không rõ ràng làm bản thân sắp sửa nhìn thấy cái gì?

Trong không gian to như vậy, lại im ắng tĩnh mịch, uy rằng lúc nào cũng có thể nói chuyện với lập trình trí tuệ nhưng Cao Tiệm Phi cũng hiểu rõ nó bất quá chỉ là một lập trình mà thôi, không có sinh mệnh nên chẳng khác nào cái máy. Nói một cách khác, hiện tại Cao Tiệm Phi ở trong không gian này, hắn có cảm giác như đang đứng trong bãi tha ma vậy.

Trong tình huống như vậy nên Cao Tiệm Phi cũng bắt đầu thấy lạnh cả người, thật giống như có một khối băng buộc ở trên thân.

Cuối cùng bước chân của hắn cũng dừng lại trước cửa căn phòng số 1-1.

Cửa phòng chỉ khép hờ.

"Phù!" Cao Tiệm Phi hít vào và thở một hơi thật mạnh, tiếp đến hắn đưa tay định đẩy cửa phòng nhưng lại dừng lại hít sâu một hơi nữa, . . .

Cứ thế mà làm trong khoảng hơn 2 phút.

Đúng lúc này. . .

"Cốt kết!"

Cánh cửa phòng khép hờ bỗng nhiên bị kéo vào bên trong!

"Tiểu Cao? Cậu là Tiểu Cao?" Một gương mặt trắng bệch bỗng nhiên xuất hiện trước mắt Cao Tiệm Phi!

Gương mặt trắng bệch như giấy, không hề có một chút máu nào!

Quý hồn ăn mặc một bộ đồ màu vàng nhạt, thân cao khoảng 1m6, khoe miệng bên trái hơi giật giật, đây đúng là Trương Đại Lâm rồi

"A!" Cao Tiệm Phi theo bản năng lùi về phía sau, gương mặt của hắn cũng trắng bệch đi!

Cao Tiệm Phi cũng không phải là một người nhát gan, nếu quả như thế thì hắn làm sao mà đi mua dao găm trả thù và đi bán thận được!

Thế nhưng giờ khắc này, Cao Tiệm Phi không thể giữ bình tĩnh nổi!

Trước mắt là Trương Đại Lâm, người đã chết đã hơn một năm trước!

Ngày Trương Đại Lâm gặp tai nạn, Cao Tiệm Phi có thể nói là ở trong nhóm người đầu tiên vây xem vì vụ tai nạn xảy ra ở gần khu hắn ở.

Trương Đại Lâm bị một chiếc xe tải trọng 10 tấn cán ngang qua, trên mặt đất chỉ còn lại da người, máu và một phần lớn nội tạng lòi ra, còn có cả óc sền sệt.

Lúc đó Cao Tiệm Phi cùng đám người trong khu chạy đến xem, vừa nhìn thấy thì có hơn phân nửa người nôn mửa, trong đó có hắn.

Sau đó, cảnh sát giao thông tới cũng không dám tự thân đi thu thập thi thể Trương Đại Lâm, họ thuê mấy người khuôn vác xung quanh đó thu nhặt xác.

Tình cảnh rất đáng sợ! .

Sau lại, Cao Tiệm Phi cả nửa tháng cũng không có được một giấc ngủ ngon, đêm nào cũng nằm mơ thấy ác mộng.

Hiện tại, Trương Đại Lâm đang "rõ ràng" đứng trước mặt Cao Tiệp Phi, còn mỉm cười nữa (chỉ ít là từ cái nhìn của Cao Tiệp Phi, khóe miệng Trương Đại Lâm đang cười, xác thực là rất quý dị), hơn nữa hắn còn chủ động chào hỏi Cao Tiệp Phi.

Đây không phải là điều mà người bình thường có thể chịu nổi!

"À!" Cao Tiệp Phi lui một bước, hắn vô ý thức theo bản năng hét lên: "Đừng tới đây! Người là người hay quý?"

Trương Đại Lâm mở miệng đáp: "Ta đương nhiên là quý!"

Cao Tiệp Phi hai chân bắt đầu run: "Quý? Quý. . . Đúng thật là quý. . . là quý, anh chết đã hơn một năm rồi. . . Anh quả thật là quý. . ."

"Được rồi, Tiểu Cao, ta nhớ kỹ trước khi ta bị tai nạn chết đi, ta có mượn của cậu 20 tệ mua thuốc lá, vẫn chưa có cơ hội trả lại cho cậu, hiện tại có rồi, đến đây Tiểu Cao, ta trả lại cậu tiền. . ." Nói xong, Trương Đại Lâm thò tay vào túi lấy ra một tờ tiền đưa cho Cao Tiệp Phi

Nương theo tia sáng nhìn lại thì thấy tấm tiền giấy kia chính là tiền âm phủ!

Một tờ 100 tệ!

"Không cần. . . tôi. . . tôi không lấy tiền của anh đâu. . . anh. . . anh giữ lại xài đi. . ." Cao Tiệp Phi quả thực sắp chịu hết nổi!

Cái trò chơi chó má gì thế này?

So với phim kinh dị còn khủng bố hơn!

Sai, đây không phải là phim kinh dị mà hoàn toàn là thật!

"Không cần thối lại. . . Người nhà của ta đốt cho ta rất nhiều tiền. . . Ta xài không hết. . . Tiểu Cao. . . Đến đây lấy đi, cho cậu 100. . . Cậu chậm rãi xài nhé. . ." Trương Đại Lâm nghiêm túc nói.

"Cầm bà nội này!" Cao Tiệp Phi kinh hoàng nằng một tiếng, lập tức trong đầu hiện ra ý nghĩ: "Ta muốn rời Quý Oa!"

"Vụt!" Trước mắt tối sầm, sau đó Cao Tiệp Phi mở mắt ra thì thấy mình đang đứng dưới tàng cây cổ thụ.

Đêm đen lạnh lẽo nhưng Cao Tiệp Phi phát hiện toàn thân hắn đều ướt sũng mồ hôi, trái tim thì đang nhảy kịch liệt. Toàn thân hắn như nhũn ra.

"Trời ạ, đêm nay rốt cuộc cũng thực sự gặp quý," Cao Tiệp Phi hít thở sâu mấy cái, rồi lấy ra điều thuốc lá, châm lửa và rít, "Xem ra, nếu mà chơi thêm vài lần nữa thì không bị hù chết mới lạ"

Ngay lúc này, cửa nhà của Cao Tiệp Phi đột nhiên mở ra, dưới ánh đèn lò mờ, hắn nhìn thấy thân hình của di hấn xuất hiện tại cửa, "Tiểu Phi! Con ở bên ngoài làm gì đó? Cha con lo lắng cho con lắm nên bảo đi ra xem, con đứng ngây người ở đó hơn 2 tiếng rồi! Mau vào nhà ngủ đi!"

"Dạ, con biết rồi, thưa di." Cao Tiệp Phi quăng tàn thuốc ném xuống đất rồi bước vào nhà.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Siêu Quý Nghi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 6: Sắc Mặt Khó Coi

"Tiền à?" Khâu Uyên một bên lái xe, một bên cười tủm tỉm hỏi đáp: "Tiểu Cao, cậu cứ yên tâm, không thiếu của cậu một phân tiền nào đâu. Cậu phải biết rằng, chúng tôi làm công việc này, nói trắng ra thì là trái pháp luật, vì vậy Tiểu Cao à, cậu sợ cái gì? Chúng tôi làm sao dám nuốt tiền bán thận của cậu chứ? Chúng tôi cũng sợ làm cho cậu nóng nảy và đi báo cảnh sát thì chết toi cả lũ, có phải không?"

Cao Tiệp Phi trong đầu nghĩ lời của Khâu Uyên nói không sai.

Loại chuyện này, nếu như Cao Tiệp Phi mà đi tiết lộ và báo cảnh sát thì không nhiều cũng ít đều bất lợi đối với Khâu Uyên cùng công ty của hắn.

"Ừm..." Cao Tiệp Phi lên tiếng, sau đó liền không nói nữa, ánh mắt cứ nhìn ra phía ngoài của sổ xe, không biết suy nghĩ gì. Trong lòng hắn có cảm giác bất an, rất không thoải mái.

Lúc này, Hoành ca cùng Phi Cơ Ca ngồi ở phía sau bắt đầu nói chuyện với nhau, nội dung cuộc nói chuyện khiến người ta kinh tâm động phách.

"Hoành ca, lần trước cái tên đàn em của Lão Thiên đến chỗ anh quậy, anh xử lý nó ra sao?"

"Ha ha, Phi Cơ, người hỏi dư thừa quá. Chỉ là một con gà nhỏ thôi! Lúc đó, ta để đàn em chém đứt bằng tay phải của tên đó, hành hạ thêm một chút rồi quăng ra đường!"

"Hoành ca quả nhiên là hảo thủ đoạn! Như vậy thì cái tên thiếu tiền của anh không chịu trả, không biết Hoành ca đã ra chiêu gì thu thập hắn?"

"Phi Cơ, chuyện này ta luôn cho rằng là một chuyện đáng nhớ nhất trong đời ta. Tên kia bị ta giam lỏng hai tháng, mỗi ngày chỉ cho hắn uống nước lã cùng cơm nguội mà ăn, vợ của hắn cũng không tề lắm nên ta cùng các anh em đều thử một lần, sau đó ném con ả vào động chứa tiếp khách. Ha ha, con đàn bà đó làm đủ hai tháng nhưng ngay cả tiền lời của chồng nó cũng trả không nổi..."

"Hoành ca, anh thật ngầu quá!"

...

Nghe đến mấy chuyện đó, Cao Tiệm Phi không khỏi nhú nhú mày, trong lòng dâng lên một sự vô cùng chán ghét.

Khâu Uyên cười nói với Cao Tiệm Phi: "Tiểu Cao, Hoành ca và Phi Cơ ca chỉ là kiếm miếng cơm ăn thôi, người rất thành thật nên nói năng có hơi trực tiếp, cậu đừng để trong lòng, được rồi, tới rồi, chúng ta xuống xe đi!"

Khâu Uyên đem xe đậu bên ngoài một kiến trúc cũ kỹ, sau đó mở cửa xe đi ra ngoài.

Cao Tiệm Phi cũng xuống xe theo.

Sau đó, "Hoành ca" cùng "Phi Cơ Ca" cũng xuống xe.

Cao Tiệm Phi giương mắt nhìn vào tòa nhà cách đó không xa.

Đó là một kiến trúc mái lợp bằng ngói hồng, thuộc kiến trúc thập niên 80, trông rất là cổ xưa. Tường ngoài có treo một bảng quảng cáo viết các bệnh chữa trị.

Trên ngạch cửa lớn có treo một cái biển gỗ: "Viện Vệ Sinh Huyện Dương Phật".

Nơi này nằm cách xa trung tâm huyện, bốn phía đều một mảnh hoang vu, cỏ dại mọc thành bụi ven đường, ngay cả một mảnh ruộng cũng không có.

Hai bên trái phải của "Viện Vệ Sinh Huyện Dương Phật" có dựng những túp lều dã chiến, trừ những thứ đó thì cũng không có phòng ốc gì khác!

Trước những căn lều dã chiến bên phải có 4 người đàn ông vạm vỡ đang ngồi chồm hổm hút thuốc và nói chuyện.

Trong lòng Cao Tiệm Phi dâng lên một dự cảm không hay, nó càng ngày càng mãnh liệt.

Cái gọi là Viện Vệ Sinh trước mắt nhìn quá đơn sơ! Lẽ nào phẫu thuật lấy thận ở chỗ này? Nói khó nghe một chút, nơi đây so với nhà vệ sinh công cộng trong thành phố còn không bằng.

Nếu nói cái Viện Vệ Sinh này có mấy người lang y buôn bán thuốc cổ truyền hay thuốc bôi da cho thú vật hoặc mấy thứ linh tinh khác thì Cao Tiệm Phi còn có thể tin, thế nhưng nói đến phẫu thuật, lại là phẫu thuật lấy thận thì Cao Tiệm Phi có bị đánh chết cũng không tin một nơi như vậy có thể hoàn thành.

"Hừ! Xem ra bị tên khốn Khâu Uyên này lừa rồi!" Cao Tiệm Phi sắc mặt trầm xuống: "Phải tìm cơ hội rời khỏi đây thôi!"

Khâu Uyên tựa hồ nhìn ra Cao Tiệm Phi đang không tin tưởng và lo lắng nên hắn vội vã đi tới và đưa điều thuốc mời Cao Tiệm Phi: "Tiểu Cao, cậu hãy an tâm đi, Viện Vệ Sinh này thoạt nhìn xác thực không được tốt lắm, bất quá những chuyên gia giải phẫu, gây mê và y tá của công ty chúng tôi đều là xuất thân từ các bệnh viện lớn, chúng tôi tốn rất nhiều tiền mới mời được đây. Ngoài ra mọi thiết bị cũng hiện đại lắm, tuyệt đối có thể đảm bảo cho việc phẫu thuật thuận lợi. Hơn nữa, trong thời gian qua, chúng tôi đã làm cho mấy trăm người nhưng hầu như không xuất hiện sự cố gì. Nào, đi theo tôi!" Khâu Uyên thân thiết ôm lấy vai Cao Tiệm Phi, miệng huyền thuyên: "Buổi tối sẽ làm phẫu thuật, do đó cậu đừng ăn cơm chiều nhé. Nào đi vào lều đợi đi. Đương nhiên vì cậu là anh em của tôi nên đứng 8 giờ tối, tôi sắp xếp cho cậu làm người thứ nhất để cậu có thể sớm nghỉ ngơi!"

Sự cho tới bây giờ, Cao Tiệm Phi đâu còn lòng tin nào đối với lời của Khâu Uyên nữa?

Cao Tiệm Phi muốn vùng khỏi tay Khâu Uyên và bỏ chạy!

Thế nhưng hắn phát hiện, Phi Cơ Ca cùng Hoành ca đang đi chậm chậm ở phía sau, tựa hồ là đang đề phòng Cao Tiệm Phi chạy trốn!

Lòng của Cao Tiệm Phi chậm rãi trùng xuống.

"Khâu ca! Hoành ca! Phi Cơ Ca!"

Mấy tên đang ngồi chồm hồm hút thuốc đứng lên, quăng thuốc, chào hỏi mấy vị đại ca.

"Không có chuyện gì chứ?" Khâu Uyên thuận miệng hỏi mấy tên đó.

Trong đó, một người ở trần, trên cánh tay trái có xăm một con rồng xanh hồi đáp: "Khâu ca, có bọn em ở đây anh yên tâm, không có vấn đề. Trưa nay có một tên muốn đổi ý, không muốn phẫu thuật, đã bị bọn em thu thập rồi, hiện tại rất thành thật."

"Được, tốt lắm, cứ tiếp tục vậy đi." Khâu Uyên thoả mãn gật đầu.

Khâu Uyên dẫn Cao Tiệm Phi đến trước lầu rồi dừng lại, cười ha hả nói với Cao Tiệm Phi: "Tiểu Cao, cậu đưa chứng minh cho tôi, theo quy định của công ty, trước khi làm phẫu thuật phải giữ giấy chứng minh, phẫu thuật xong tôi sẽ trả lại cho cậu."

Lúc này, Cao Tiệm Phi nào có chịu giao ra giấy chứng minh?

"Giấy chứng minh à?" Cao Tiệm Phi cố ý giả vờ không hiểu hỏi lại: "Giấy chứng minh gì?"

"A, " Mặt của Khâu Uyên đang tươi cười đột nhiên trở nên mất tự nhiên, trong đôi mắt ti hí của hắn dường như xẹt qua một tia hàn quang: "Tiểu Cao, tôi xem cậu là bạn, gia đình cậu gặp khó khăn nên cậu gọi điện thoại tìm tôi giúp đỡ, tôi liền ngay lập tức thay cậu an bài chuyện này. Hiện tại cậu muốn sao? Không xem tôi là bạn nữa, định chơi tôi sao?"

Khâu Uyên lúc này cùng với Khâu Uyên trước đây Cao Tiệm Phi quen biết hoàn toàn chính là hai người khác nhau!

Khâu Uyên đang đứng ở trước mặt Cao Tiệm Phi vẻ mặt bất thiện, trong giọng nói nồng đậm sự cảnh cáo cùng uy hiếp!

Cao Tiệm Phi thực sự hồi hận!

Trên thực tế, Cao Tiệm Phi cùng Khâu Uyên mặc dù có giao tình thế nhưng phần giao tình này còn chưa đạt tới loại sống chết có nhau, chuyện gì cũng nói. Cao Tiệm Phi tin tưởng Khâu Uyên như vậy, nguyên nhân chủ yếu chính là hai chữ "Thiếu tiền"!

Thật sự là quá thiếu tiền!

Vì vậy đã khiến cho Cao Tiệm Phi đánh mất lý trí!

Cục diện trước mắt nói rõ, Cao Tiệm Phi không có đường chọn lựa!

Vừa rồi ở trong xe, Hoành ca cùng Phi Cơ Ca hai người nói chuyện, vừa chém người ta, vừa giam người phi pháp, đây rõ ràng là hù dọa và uy hiếp Cao Tiệm Phi.

Hiện tại, tại nơi hoang vu này, kêu trời không thấu, đối phương lại có nhiều người, hơn nữa đây lại là địa bàn của bọn chúng, tùy tiện gọi một cú thì không biết có bao nhiêu người kéo đến. Có thể nói, nếu như Cao Tiệm Phi muốn chạy trốn thì sợ rằng sẽ bị trực tiếp đánh cho bầm dập, thậm chí có lẽ còn bị chém cho mất đầu chứ chả chơi!

"Tôi thực sự không mang theo giấy chứng minh" Cao Tiệm Phi chỉ có đem sự phẫn nộ dần xuống, giả vờ làm ra dáng không đem.

Trên mặt Khâu Uyên đã hoàn toàn không còn đáng tươi cười, hắn lạnh lùng nhìn Cao Tiệm Phi, thật giống như một con sói nhìn một con cừu: "Nè, Tiểu Cao, mày đừng có giả bộ? Mày không giao ra giấy chứng minh thì cũng không sao, cuộc phẫu thuật vẫn cứ tiến hành, tiền tao vẫn đưa cho mày, nói cho mày biết, nếu đã tới đây thì đừng có mơ mà đổi ý!" Ngừng lại một chút, hắn lấy từ trong túi quần ra một sấp giấy nhần nheo: "Tiểu Cao, đây là hợp đồng, mày mau ký đi"

Cao Tiệm Phi đưa tay cầm lấy bản hợp đồng và đọc, nội dung đại khái bên trong chính là Cao Tiệm Phi tự nguyện đem thân của mình hiến cho một người tên là "Trần Cường", và trong quá trình phẫu thuật lấy thận, nếu như xuất hiện bất luận sự cố nào ngoài ý muốn thì người thân của Cao Tiệm Phi không được truy cứu bất kỳ trách nhiệm gì.

Đây hoàn toàn là một bản hợp đồng ngang ngược!

"Tôi thấy bản hợp đồng này cũng không có hiệu quả pháp luật và lợi ích gì, tôi chưa từng thấy qua bản hợp đồng nào như thế" Cao Tiệm Phi trực tiếp đem bản hợp đồng trả lại cho Khâu Uyên: "Loại hợp đồng này, có ký hay không cũng chả sao, tôi thấy thôi thì cứ miễn đi!"

Trên thực tế, Cao Tiệm Phi nói không sai. Loại hợp đồng này chỉ do một phía định ra, căn bản không có pháp luật nào bảo hộ. Vốn, việc bán thân nhà nước nghiêm khắc cấm đoán, còn muốn quyền thân thì cũng phải trải qua một loạt các quy định. Mà Khâu Uyên cùng với công ty của hắn, dù biết rõ hợp đồng vô hiệu nhưng vẫn để người bán thân ký tên, mục đích chủ yếu là cho dù sau này có bại lộ sự việc thì bọn chúng cũng có hợp đồng trong tay, trước pháp luật cũng có thể ăn nói.

Ngoài việc có được hợp đồng, cộng thêm với hối lộ thì loại hình làm ăn phi pháp này tội sẽ nhẹ hơn nhiều.

Khâu Uyên cũng không tiếp tục ép Cao Tiệm Phi ký hợp đồng, khước mặt hắn giật giật vài cái: "Tiểu Cao, đây là chính mày tự rước lấy phiền phức!"

Lúc này, Hoành ca, Phi Cơ ca cùng với đám đàn em vạm vỡ chạy tới bao vây Cao Tiệp Phi.

"Con mẹ mày, dám không ký?" Hoành ca hét lớn một tiếng: "Mày có tin ông cho mày đi châu ông bà liền bây giờ không?"

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Sư Quy Nghi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 7: Vắt Ốc Tìm Ké

"Khâu Uyên, mày đừng ép tao quá!" Việc đã đến nước này, Cao Tiệp Phi chỉ có phóng lao theo lao: "Tao không ký đó, mày và tao cũng coi như hiểu rõ nhau, mày phải biết, chó bị đuổi đến đường cùng cũng sẽ quay lại cắn người!"

Khâu Uyên trừng mắt nhìn Cao Tiệp Phi vài giây, sau đó lập tức mở miệng xả ra một tràng châm chọc: "Được, tao là người làm ăn, hòa khí thì phát tài, không đến nước bất đắc dĩ, tao cũng không muốn đuổi tận giết tuyệt, nếu mày không muốn ký thì okay, mau cút vào trong chờ đi!" Khâu Uyên chỉ vào cái lều đã chiến, lớn tiếng hét.

Nói xong, hắn cầm bản hợp đồng xé nát vụn.

Nói trắng ra, Khâu Uyên chỉ là muốn uy hiếp Cao Tiệp Phi thôi, nếu muốn hắn giết chết Cao Tiệp Phi thì khả năng này không cao. Chỉ cần Cao Tiệp Phi không bỏ trốn, không kiên quyết phản đối chuyện phẫu thuật thì mọi chuyện Khâu Uyên cũng có thể dễ dàng bỏ qua. Hơn nữa, Khâu Uyên cũng sợ bức Cao Tiệp Phi điên lên, họa sẽ tự ập đến nhà hắn. Do vậy khi Cao Tiệp Phi nhất định không chịu ký hợp đồng thì Khâu Uyên cũng không quá mức miễn cưỡng. Trong nhà Cao Tiệp Phi, người cha thì tàn tật, người mẹ thì sống đời sống thực vật, hoàn cảnh như thế thì cần phải có tiền có được. Khâu Uyên tin tưởng, đối với gia đình có hoàn cảnh như thế thì việc dùng tiền là có thể giải quyết tất cả.

Cao Tiệp Phi tựa hồ cũng hiểu rõ Khâu Uyên nghĩ gì. Có thể để hắn không giao ra giấy chứng minh cùng không ký hợp đồng chính là một cái cực hạn của Khâu Uyên.

Nếu như Cao Tiệp Phi muốn rời khỏi nơi đây thì chỉ có hai chữ: "Không cửa"!

Cao Tiệp Phi chỉ có thể tạm thời chịu trận, trước lúc 8 giờ tối phải nghĩ ra được biện pháp thoát thân.

Vì vậy, Cao Tiệp Phi cũng không nhiều lời, chui thẳng luôn vào lều.

Không gian trong lều khoảng chừng có 10 thước vuông, bên trong còn có người.

Cao Tiệp Phi nhìn quanh, trong lều ngoại trừ hắn ra còn có 6 người nữa, Trong đó có một người trung niên ngửa mặt nằm ở một góc, Cao Tiệp Phi nhìn thì thấy mặt của hắn đầy máu và sưng vù, hiển nhiên là đã bị đánh đập.

"Mấy thằng bây cánh mấy tên kia cho tốt. Nếu có ai dám chạy thì cứ đánh cho tao!" Bên ngoài lều, Khâu Uyên nói với đám đàn em, sau đó cùng với Hoành ca Phi Cơ Ca đi vào trong Viện Vệ Sinh.

"Tiểu Khâu, tên nhóc mày mang đến có chút phiền phức đó! Có muốn cho nó ném chút vị đắng không?" Hoành ca sắc mặt bất thiện hỏi.

Khâu Uyên cười gượng: "Không cần, chi là một cọng cỏ thôi, sao có thể trở nhiều hoa được? Còn nữa, tên đó quả thực là thiếu tiền cho nên mới bước vào con đường này."

Phi Cơ ca nhú mày nói: "Tiểu Khâu, sao mày hứa đưa cho nó 120 nghìn, cao vậy? Lần nào chúng ta cũng đưa mấy chục nghìn thôi"

"Ha ha! Phi Cơ ca, em đâu có ngu đâu. Tiền thì khẳng định là đưa cho nó, bất quá, 120 nghìn, nó có mà mơ! 50 nghìn tiền mặt em đã chuẩn bị rồi, nó thích hay không thì cũng phải lấy. Đến lúc đó vắn đã đóng thuyền, thận của nó đã lấy ra, nó còn có thể làm được gì? Nếu muốn làm lớn chuyện thì nhờ Phi Cơ ca cùng Hoành ca đến nhà nó tặng cho vài can xăng cùng nước tiểu, để xem nó có dám nữa hay không?" Khâu Uyên nói

"Đúng vậy! Ha ha! Tiểu Khâu, đầu óc của mày khá đấy, thực sự là rất quý quai, lục thân bất nhậm, ngay cả bạn đều có thể bán, người như mày sớm muộn gì cũng phát tài lớn thôi"

"Bạn bè? Chó má! Bạn bè chính là dùng để bán đứng cùng lợi dụng thôi! Bạn bè là thứ tốt thế nhưng sao có thể so sánh với tiền được?" Khâu Uyên ha ha cười: "Hai vị đại ca, báo cho các anh biết, thận của Cao Tiệp Phi cùng Trần Cường rất hợp. Trần Cường là một tên nhà giàu mới nổi lên, năm ngoái bị bệnh nhiễm trùng đường tiểu, đã đi nhiều bệnh viện lớn nhưng vẫn không tìm được thận hợp với cơ thể. Em may mắn gặp phải Cao Tiệp Phi, và trái

thận của Cao Tiệp Phi có thể cứu Trần Cường một mạng. Lúc đó, em đây sẽ đưa ra cái giá trên trời cho Trần Cường, chào giá hán 500 nghìn, Trần Cường rất sợ chết, cần bản là sẽ không cò kè mặc cả, ha ha! Lần buôn bán này em lời rất nhiều đấy, các anh nói xem, một người bạn có đáng giá bằng số tiền lời không? Ha ha, ha ha!"

Tiếng cười như ma quỷ vang vọng trong Viện Vệ Sinh vắng vẻ, khiến cho kẻ khác nghe được mà nổi da gà.

Trong túp lều.

Hiện tại là hơn 3 giờ chiều, nắng chói chang, trong lều nhiệt độ đã lên đến khoảng 38 độ, nóng đến cháy da, có một đám ruồi vo ve bay lượn khiến người ta tâm phiền ý loạn.

Còn có nhiều con muỗi núi đang chực chờ hút máu của những nạn nhân trong lều.

Cao Tiệp Phi tìm một góc không người ngồi xuống.

Hắn vắt hết óc suy nghĩ phương pháp thoát thân.

Khi này đám đàn em vạm vỡ của Khâu Uyên đã chạy vào lều, tịch thu điện thoại của Cao Tiệp Phi, hiện tại Cao Tiệp Phi muốn gọi điện thoại báo cảnh sát cũng không được.

Rốt cuộc phải làm gì bây giờ?

Lúc này, một người thiếu niên trong lều chậm rãi đi đến bên cạnh Cao Tiệp Phi, sau đó ngồi chồm hổm hỏi: "Anh hai, anh cũng đến bán thận hả?"

Cao Tiệp Phi ngẩng đầu nhìn tên thiếu niên. Hắn còn quá trẻ.

Khuôn mặt và nhãn thần ngây ngô của hắn nói cho Cao Tiệp Phi biết hắn tối đa cũng khoảng 17 tuổi thôi!

Cao Tiệp Phi nhin không được hỏi, "Người anh em, cậu tuổi còn trẻ như thế, hơn nữa nghe giọng nói chắc không phải người địa phương này, sao lại lặn lội đến đây làm gì? Để bán thận?"

Tên thiếu niên cười cười nói: "Em là người ngoài tỉnh, mẹ của em đột nhiên phát bệnh tim, đưa vào bệnh viện chữa trị, nhà em phải bán hết cả trâu lẫn cày nhưng cũng không đủ chi phí thuốc men, em không biết làm thế nào nữa. Bỗng dưng em nghe người ta nói ở đây có mua thận nên em dẫu cha mẹ chạy tới đây. Em còn đang học cấp 3, xin phép nghỉ mấy ngày để đến đây"

Nghe xong tên thiếu niên nói, Cao Tiệp Phi chỉ cảm chua xót và tội nghiệp, trong lúc nhất thời cũng nói không ra lời.

"À, anh hai, bọn họ hứa trả cho anh bao nhiêu tiền vậy?" Tên thiếu niên dò hỏi.

Cao Tiệp Phi hỏi ngược lại: "Vậy bọn họ hứa trả cậu bao nhiêu?"

"40 nghìn!" Mắt tên thiếu niên lóe sáng, "Bọn họ hứa trả cho em 40 nghìn!"

Cao Tiệp Phi cảm thấy trong lòng đau xót, không đành lòng nhìn tên thiếu niên nữa.

Lúc này, cái người trung niên bị đánh mặt mày sưng vù rên rĩ một tiếng: "Móa nó, ngày hôm qua ta tới đây, vào đêm ta vô tình nghe được có một người gọi là Trâu Phú Quý, đến đây bán thận nhưng phẫu thuật thất bại và chết đi. Tiền, tiền... các người muốn tiền của chúng, bọn chúng sẽ lấy mạng của các người! Ở đây các thiết bị làm phẫu thuật thực sự quá cũ kỹ, ta hiện tại cảm thấy rất hối hận nên đổi ý, sau đó bị bọn chúng đánh thành như vậy... ôi, xương sườn của ta có lẽ bị gãy rồi... ôi..."

Các người muốn tiền của chúng, bọn chúng sẽ lấy mạng của các người!

Cao Tiệp Phi thực sự cảm thấy trong lòng như bị đóng băng, thật lạnh lẽo!

Hơn nữa, chuyện chết người chỉ xảy ra gần đây!

Rốt cuộc làm sao bây giờ?

Hiện tại phải làm cái gì bây giờ?

Nói thật ra, Cao Tiệp Phi cũng không quá sợ chết, hoàn cảnh gia đình của hắn gần như tan vỡ, sống hay chết cũng không có gì khác nhau quá lớn. Thế nhưng hắn cũng không thể cứ như vậy mà đợi chết, hắn còn phải kiếm cho cha mẹ và dì của hắn một món tiền để đường lão!

Hắn còn phải thay mẹ hắn báo thù!

Đám người Khâu Uyên chính là một đám người súc sinh ma quỷ! Ở chỗ này làm phẫu thuật thì khả năng tử vong là rất cao, hơn nữa mặc dù phẫu thuật có thành công thì cũng đừng hy vọng bọn quỷ hút máu đó trả nhiều tiền!

120 nghìn ư?

Mơ mộng hảo huyền!

Cao Tiệm Phi đã tỉnh ngộ.

"Không được, ta phải rời khỏi đây! Làm sao bây giờ? Rốt cuộc phải làm sao bây giờ?" Cao Tiệm Phi hai tay vò đầu, cố gắng suy nghĩ. Sau một lúc, một ý nghĩ lóe lên trong đầu của Cao Tiệm Phi.

"Được rồi, ta cược một ván vậy! Con mẹ nó, ngoại trừ biện pháp này, ta thực sự nghĩ không ra biện pháp nào khác nữa!"

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Sư Quỷ Nghi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 8: Quỷ

Chiều hôm đó, thời gian như rất dài.

Thật vất vả chờ đến khi hoàng hôn buông xuống, 6 giờ tối, một trong bốn tên phụ trách canh gác mang bia cùng với thịt gà tới, bốn tên ăn uống rất vui vẻ.

Mà bốn người trong lầu cùng Cao Tiệm Phi đều phải chờ đợi làm phẫu thuật lấy thận nên không thể ăn gì trước khi phẫu thuật.

Cao Tiệm Phi thật ra không cảm thấy đói, hơn nữa trong lòng đã bình tĩnh hơn rất nhiều.

Còn khoảng 2 tiếng nữa là đến giờ phẫu thuật, Cao Tiệm Phi đã nghĩ ra được một biện pháp để thoát thân, đến lúc đó có thành công hay không thì do trời, đúng là một canh bạc.

7:50 tối, bóng tối phủ đầy.

Lúc này, Khâu Uyên cùng Hoành ca từ trong Viện Vệ Sinh bước ra đi về phía túp lều. Bọn họ đều đã uống rượu, miệng đầy mùi rượu phả ra nhắm vào Cao Tiệm Phi hô: "Mày đi ra! Đêm nay mày là người thứ nhất làm phẫu thuật! Đã đến giờ rồi, người giải phẫu đang đợi bên trong! Nè, động tác nhanh lên một chút!"

Cao Tiệm Phi im lặng đứng lên rồi đi ra khỏi túp lều, gương mặt bình tĩnh.

"Ồ, Tiểu Cao, tâm lý của mày tốt đấy, được rồi, đi theo tao, " Khâu Uyên nheo mắt nhìn Cao Tiệm Phi, trong ánh mắt có ý đùa cợt.

Cao Tiệm Phi không mở miệng, chỉ đi theo phía sau Khâu Uyên và Hoành ca, bất quá, Cao Tiệm Phi nhìn lưng của bọn chúng, trong đôi mắt cũng hiện lên ý tứ giễu cợt!

Khi vào trong Viện Vệ Sinh, Hoành ca liền đóng cửa viện lại.

Ba người cùng tiến lên tầng 2.

Bên trong Viện Vệ Sinh rất vắng vẻ, mỗi một cái ghế hay cửa đều rất cũ kỹ, hiện tại sắc trời đã tối sẫm, trong Viện Vệ Sinh thì ánh đèn mờ mờ, làm cho người ta cảm giác được đầy âm khí lạnh lẽo.

Khâu Uyên cùng Hoành ca dẫn Cao Tiệm Phi đến một căn phòng tại tầng 2.

Đây chính là phòng phẫu thuật.

Căn phòng diện tích không tới 10 thước vuông, ở bên trái có đặt một cái sàng mổ, có thể thấy một vết máu còn dính tại đó. Nhìn qua thật cảm thấy ghê sợ.

Trong phòng phẫu thuật có 3 người.

Một người thiếu phụ mặc đồ y tá đang cùng một người đàn ông trung niên đeo kính liếc mắt đưa tình. Một người khoảng chừng 50 tuổi đang ngồi ăn mì gói. Lúc này, hắn ngẩng đầu lên nhìn ba người Cao Tiệm Phi, Khâu Uyên và Hoành ca, miệng vừa nhai mì vừa nói: "Chờ ta ăn xong sẽ lập tức bắt đầu"

Khâu Uyên cười làm lành nói: "Bác sĩ Tà, ngài cứ từ từ ăn, đừng nóng vội, tôi cùng Hoành ca, còn có Phi Cơ Ca đều ở bên ngoài, nếu như tên nhóc này gây chuyện thì ngài hãy lập tức thông báo, chúng tôi sẽ vào thu thập hân!"

Nói xong, Khâu Uyên cùng Hoành ca rời khỏi phòng phẫu thuật, thuận tay đóng luôn cửa phòng.

Cao Tiệm Phi quan sát hoàn cảnh của phòng phẫu thuật một chút, sau đó chủ động đi tới sàng mổ rồi ngồi xuống.

Bác sĩ Tà sau khi ăn xong, uống một ly nước rồi dùng tay áo lau miệng, kinh ngạc nhìn Cao Tiệm Phi nói: "Nhóc con, ta rất ít thấy người nào trước khi làm phẫu thuật mà bình tĩnh giống người như thế"

Cao Tiệm Phi cười nhạt một tiếng: "Tôi chưa hề làm qua chuyện gì thẹn với lòng, thì sao có thể hoảng hốt. Nói thật đi, ông phẫu thuật lấy thận của tôi, tôi có bao nhiêu cơ hội sống sót?"

Bác sĩ Tà gật gật đầu: "Xác thực ta không thể đảm bảo cuộc phẫu thuật 100% thành công, bất quá, số lần đã thành công nhiều hơn là thất bại. Năm ngoái tổng cộng làm 311 ca phẫu thuật, chỉ 12 ca thất bại, coi như cũng tốt chán."

12 ca thất bại có nghĩa là có 12 sinh mạng mất đi, vĩnh viễn nằm trên sàng mổ!

Mà bác sĩ Tà khi nói những lời này, người y tá và người đàn ông trung niên kia trên mặt không hề biểu hiện gì. Lúc này, bọn họ trong mắt của Cao Tiệm Phi giống như mấy tên ma đầu giết người như ngóc.

"Đã giết chết 12 người, lẽ nào các người không có mơ thấy ác mộng sao?" Cao Tiệm Phi dùng giọng giễu cợt hỏi.

Lúc này, sắc mặt của người phụ nữ y tá biến đổi, quát lớn với Cao Tiệm Phi: "Đừng lải nhải! Cẩn thận lời nói, bằng không lần phẫu thuật này có thể sẽ thất bại", trong mắt ả chứa đầy sự uy hiếp.

Cao Tiệm Phi cười cười nói: "Hiện tại sống chết chưa biết, tôi muốn hút một điếu thuốc, được không? Đây là điếu thuốc cuối cùng trong đời tôi, yêu cầu này cũng không quá đáng chứ?"

Bác sĩ Tà nhún vai đáp: "Không thành vấn đề!" Ngừng lại một chút, hần lạnh lùng cười nói: "Cậu trai trẻ, nói thật thì ta rất không thích người, vì vậy ta thực sự không dám đảm bảo với người cái gì cả. Mặt khác, ta cũng tán thành cách nói của người, người muốn hút thuốc cứ việc hút, có thể đó là điếu thuốc cuối cùng trong cuộc đời người đấy!"

Cao Tiệm Phi không có trả lời, lấy điếu thuốc ra châm lửa rồi rít sâu một hơi, sau đó nói: "Hiện tại, tôi hiểu ra một điều, trên thế giới này cái đáng sợ nhất kỳ thực không phải là mãnh thú hay đại hồng thủy, cũng không phải là quỷ, mà là con người"

Nói xong, Cao Tiệm Phi ý nghĩ khẽ động, khung ánh sáng trực tiếp hiện ra treo giữa khoảng không.

Cùng Cao Tiệm Phi trước đó suy nghĩ giống nhau, cái khung ánh sáng ngoại trừ hần ra thì không có một ai có thể nhìn thấy.

Đám người bác sĩ Tà đang nhìn Cao Tiệm Phi với ánh mắt chế nhạo.

Cao Tiệm Phi miệng nhả khói, đầu nghĩ thầm, thời gian đánh cược đã tới! Mưu sự tại nhân, thành sự tại thiên!

Liều mạng!

Hần tập trung chú ý nhìn vào khung ánh sáng

"Sưu quỹ giả: Cao Tiệm Phi

Tuổi tác: 22

Đăng cấp: 1

Sưu quỹ điểm: 4/6

Kinh nghiệm: 1

Để thăng cấp trở thành sưu quỹ giả cấp 2, người chơi cần số điểm kinh nghiệm là: 999

Những công năng cơ bản có thể sử dụng:

1. Dò tìm

2. Hiện hình

A... Cao Tiệm Phi phát hiện sưu quỹ điểm của mình đã gia tăng thêm "1", điểm kinh nghiệm cũng đã gia tăng "1", vỗ vỗ đầu, nhớ lại lần trước thử nghiệm công năng "dò tìm" quỹ hồn Trương Đại Lâm và đưa hần vào Quỷ Oa đã mang đến 1 điểm kinh nghiệm và 1 sưu quỹ điểm!

Đương nhiên, hiện tại cũng không phải lúc nghiên cứu những thứ này, Cao Tiệm Phi vội vã dùng ý nghĩ chọn lấy công năng "Dò tìm"

"Dò tìm cơ bản: có thể dò tìm quỹ hồn đã chết trong phạm vi 5 km.

Dò tìm cao cấp: dò tìm dựa theo tên của quỹ hồn lúc còn sống.

Ghi chú: Suru quỹ giả Cao Tiệm Phi, đẳng cấp 1, chỉ có thể dò tìm quỹ hồn cấp 1.

Mỗi lần dò tìm bị trừ 1 điểm suru quỹ điểm"

Cao Tiệm Phi dùng ý nghĩ chọn lấy chức năng "Dò tìm cao cấp", ngay lập tức có một khung ánh sáng nhỏ khác hiện ra.

"Xin ngài nhập vào tên quỹ hồn muốn dò tìm"

Cao Tiệm Phi ý nghĩ khẽ động, Trâu Phú Quý!

Trâu Phú Quý là ai?

Trên thực tế, Cao Tiệm Phi cũng không biết!

Bất quá, theo như lời kể của người trung niên bị đánh hồi chiều thì mấy ngày hôm trước có một người tên gọi là "Trâu Phú Quý", làm phẫu thuật lấy thận thất bại tại đây dẫn đến cái chết.

Cao Tiệm Phi muốn dò tìm quỹ hồn, chính là người đã bị đám quỷ hút máu mưu sát, Trâu Phú Quý.

"Xin ngài xác định có muốn sử dụng công năng "dò tìm cao cấp" hay không? Công năng này sẽ tiêu hao 1 suru quỹ điểm của ngài.

"Có" – "Không"

Cao Tiệm Phi lập tức dụng ý nghĩ chọn "Có"

Bất thành linh, lại có một khung ánh sáng hiện ra, trong khung xuất hiện nhiều sóng điện, ngày càng nhiều và dày đặc hơn.

Trong khung ánh sáng, sóng điện xuất hiện ngày càng nhiều, đồng thời phát ra những tiếng "xuy xuy" rất quỷ dị.

Vài giây sau, trong khung ánh sáng sóng điện từ từ biến mất, thay vào đó là một loạt các hình gương mặt trắng đen cùng với một số dữ liệu miêu tả.

Tên quỹ hồn / Đẳng cấp quỹ hồn / Tuổi khi còn sống / Giới tính / Nghề nghiệp lúc sống / Sở trường đặc biệt khi còn sống / Nguyên nhân chết.

Trâu Phú Quý / 1 / 35 / Nam / Không nghề nghiệp / Không / Phẫu thuật thất bại

Trâu Phú Quý / 1 / 26 / Nam / Chủ tiệm ăn / Không / Ngộ độc thức ăn

Trâu Phú Quý / 1 / 78 / Nam / Về hưu / Không / Bệnh chết

...

Trong khung ánh sáng xuất hiện hơn mười một tên quỹ hồn Trâu Phú Quý.

Thế nhưng Cao Tiệm Phi nhận thấy rõ, quỹ hồn xuất hiện thứ nhất trong khung ánh sáng 99% chính là người mà mấy ngày hôm trước đã chết do phẫu thuật lấy thận!

Nguyên nhân rất đơn giản, Trâu Phú Quý mà Cao Tiệm Phi muốn tìm chết trên sàng mổ, cho nên linh hồn của hắn hẳn là ở ngay trong phòng phẫu thuật này, do đó tên quỹ hồn Trâu Phú Quý thứ nhất chính là quỹ hồn mà Cao Tiệm Phi muốn tìm.

Thứ hai, trong dữ liệu đã miêu tả nguyên nhân chết của quỹ hồn thứ nhất Trâu Phú Quý rất rõ ràng, giải phẫu thất bại!

Không còn nghi ngờ gì nữa, chính là nó!

Không chút do dự, Cao Tiệm Phi lập tức dùng ý nghĩ chọn lấy hình gương mặt của Trâu Phú Quý thứ nhất.

Rất nhanh, lại có một khung ánh sáng khác hiện ra.

"Xin hỏi có muốn tị hợp tất cả linh hồn của người chết Trâu Phú Quý hay không? Tị hợp linh hồn của quỹ hồn Trâu Phú Quý, cần 1 suru quỹ điểm"

"Có" – "Không"

Cao Tiệm Phi cũng không do dự, trực tiếp dùng ý nghĩ chọn “Có”

Bỗng nhiên trong khung ánh sáng, hình gương mặt Trâu Phú Quý cùng dữ liệu của hắn bắt đầu động đậy, số liệu phần trăm tụ hợp linh hồn phủ trên hình gương mặt bắt đầu nhảy.

“Tiến độ tụ hợp linh hồn . . 20%. . . 54%. . . 78%. . . 100%. . . Hoàn thành!”

Thời gian hoàn tất tụ hợp linh hồn chỉ khoảng 5 giây!

Lúc này, Cao Tiệm Phi nhìn lại thì thấy hình gương mặt của Trâu Phú Quý và mọi dữ liệu về hắn đã biến mất hoàn toàn trong khung ánh sáng.

Ngay sau đó, bên tai Cao Tiệm Phi vang lên giọng nói nữ trong không gian: "Chúc mừng ngài, ngài đã thành công dò tìm và tụ hợp quý hồn Trâu Phú Quý, do đó ngài đã nhận được thêm 1 điểm kinh nghiệm và sưu quý điểm cũng gia tăng thêm 1. Quý hồn hiện đang ở trong phòng 1-2 của Quý Oa, xin hỏi ngài có muốn tiến vào Quý Oa cùng nó gặp mặt hay không?"

Cao Tiệm Phi khoe miệng nhếch lên, mỉm cười rất quý dị, ánh mắt nhìn về phía khung ánh sáng ban đầu và dùng ý nghĩ chọn lấy công năng "Hiện hình"

Một khung ánh sáng khác rất nhanh hiện ra.

“Ngài vừa lựa chọn công năng giúp quý hồn hiện hình, xin ngài chọn lấy quý hồn sẽ hiện hình:

1. Trương Đại Lâm

2. Trâu Phú Quý

“Xin lựa chọn”

Cao Tiệm Phi dùng ý nghĩ chọn “Trâu Phú Quý”

Một khung ánh sáng khác lại hiện ra.

“Xin ngài xác định có muốn quý hồn Trâu Phú Quý hiện hình hay không? Công năng hiện hình quý hồn cần 2 sưu quý điểm”

“Có” – “Không”

Cao Tiệm Phi trực tiếp chọn lấy “Có”

Điều thuốc của Cao Tiệm Phi lúc này cũng đã tàn, chỉ còn lại đầu lọc.

Bác sĩ Tà dường như không đợi được nữa, hét to: "Hút xong chưa? Thực sự là đồ phá hoại! Người sao có thể hút thuốc trong phòng phẫu thuật? Mẹ nó, mất thời gian quá!"

Cao Tiệm Phi đảo mắt nhìn bác sĩ Tà và hai người khác mỉm cười một chút. Trời mới biết nụ cười của Cao Tiệm Phi lúc này có bao nhiêu sự quý dị!

Cao Tiệm Phi lại lấy ra một điều thuốc, nhàn nhã châm lửa.

"Mẹ nó, người đang làm cái chó gì thế?" Người trung niên đeo kính rống lên.

Cao Tiệm Phi dùng ngón trỏ đặt ở môi, ra hiệu cho hắn đừng làm ồn, sau đó cười nói: "Xin chờ một chút, tôi có món quà muốn tặng cho quý vị"

Nói xong, Cao Tiệm Phi đưa tay bấm công tắc đèn ở hai bên sàng mổ, đèn lập tức tắt.

"Bụp!"

Nhất thời trong phòng phẫu thuật tối đen!

Trong khi ba người kia đang lấy làm kinh hãi, chưa kịp phản ứng gì thì một trận gió lạnh lẽo thổi vào khắp phòng.

"Vù vù...vù vù..."

Ngay sau đó, một đám sáng màu xanh chợt xuất hiện bên cạnh Cao Tiệm Phi, trong nháy mắt liền biến thành hình dạng một người đàn ông.

"Ta... Ta chết rất thảm thiết... Ngày đó các người phẫu thuật cho ta, rốt cuộc có sử dụng thuốc gây tê hay không, ta cảm thấy đau đớn lắm. Thật nhiều máu quá... Ta chảy máu thật nhiều..."

Chương 9: Nhất Diện Toàn Bộ

Bóng người cao khoảng 1m7, sắc mặt trắng bệch, trên khóe miệng còn chảy máu, thân trên mặc một áo thun màu vàng, thân dưới mặc một chiếc quần short, tại phần eo của bóng người có một lỗ thủng thật dài, máu không ngừng chảy ra! Toàn thân thể tản mát ra một loại ánh sáng màu xanh!

Trâu Phú Quý!

Chính là quỷ hồn mà Cao Tiệm Phi vừa tìm được.

"Ta thực sự bị chết rất thảm..." Trâu Phú Quý trực tiếp bay tới bên cạnh ba người bác sĩ Tả, người phụ nữ y tá và người đàn ông đeo kính: "Các người vì sao lại làm vậy? Các người rốt cuộc có biết phẫu thuật không? Ta thực sự đau đớn quá, không tin sao, các người sờ vết thương của ta thử xem?"

Trâu Phú Quý nhìn bác sĩ Tả, từ trong miệng cái lưỡi dài trườn ra!

"Á!" Người phụ nữ y tá kinh hoàng hét lên một tiếng, gương mặt đang hồng hào trong nháy mắt biến thành một màu tái nhợt, hai tròng mắt lòi ra như hai quả trứng gà!

Còn bác sĩ Tả thì cũng không hơn gì người phụ nữ y tá. Giữa hai chân hắn bỗng nhiên có một dòng nước màu vàng chảy ra, một mùi khai thối lan tràn khắp phòng.

"Dao của người cắt ta đau đớn quá!" Trâu Phú Quý miệng vừa nói vừa bay lượn xung quanh bác sĩ Tả.

"A..." Bác sĩ Tả thân thể cứng đờ, sau đó co giật vài cái rồi trực tiếp ngã xuống đất!

Thời gian người phụ nữ y tá té xỉu so với bác sĩ Tả không hơn không kém!

Đôi nam nữ nằm trên trên mặt đất, thân thể theo bản năng co quắp, hai con mắt lòi ra thật to, trong ánh mắt chứa đầy sự sợ hãi thật lớn.

Cuối cùng là người đàn ông đeo kính.

Hắn cũng hoàn toàn choáng váng, hai chân run cầm cập, thế nhưng không thể di động được chút nào, giống như cọc gỗ bị đóng chặt xuống đất vậy!

Trâu Phú Quý chuyển mắt nhìn hắn. Đầu lưỡi lại lè ra, nhẹ nhàng liếm lên mặt hắn một phát!

Người đàn ông đeo kính đưa tay phải lên miệng cắn chặt.

"Rắc... rắc..."

Tiếng xương vỡ rất nhỏ truyền ra, khóe miệng của hắn cũng chảy máu.

"Ngày đó người rốt cuộc có dùng thuốc gây tê cho ta hay không?" Trâu Phú Quý nói.

"A!" Thân thể người đàn ông đeo kính cứng đờ, "Bịch!" một tiếng, trực tiếp ngã xuống!

Cao Tiệm Phi nhảy từ trên sàng mổ xuống: "Xong ba tên! Không làm gì thẹn với lòng thì sợ chi quỷ gõ cửa!"

Cao Tiệm Phi biết, công năng hiện hình của Siêu Cấp Sư Quỷ Nghi có thể làm cho quỷ hồn rời khỏi không gian Quỷ Oa, và người có thể thấy quỷ hồn, ngoại trừ Cao Tiệm Phi ra còn có kẻ thù của quỷ hồn lúc còn sống cùng với người thân bạn bè.

Trâu Phú Quý vốn dĩ bị ba người này liên thủ giết chết, tự nhiên bọn là kẻ thù của Trâu Phú Quý, do đó bọn họ đương nhiên có thể nhìn thấy Trâu Phú Quý.

Cao Tiệm Phi đánh cược chính là tại thời điểm máu chốt, dò tìm và tụ hợp linh hồn của quỷ hồn Trâu Phú Quý, người đã bị hại chết oan uổng, sau đó để nó hiện hình hù dọa bọn họ!

Rõ ràng Cao Tiệm Phi đã thành công!

Lúc này, ba người đều té xỉu trên đất, thân thể co giật, trông giống như mấy con ếch vừa bị lột da.

Cao Tiệm Phi bước đến, ngồi xổm xuống, đưa tay lên mũi ba người để xem hơi thở. Ba người cũng chưa có chết, bất quá sợ rằng khi bọn họ tỉnh lại thì thần kinh sẽ trở nên không bình thường rồi.

Cao Tiệm Phi suy nghĩ một chút rồi đưa tay sờ người của ba người.

Hai phút sau, Cao Tiệm Phi tìm thấy được 3 bóp tiền, mở bóp ra lấy hết tiền mặt bên trong, sau đó nhét bóp lại vào túi ba người.

Sau đó, Cao Tiệm Phi nương theo ánh sáng trên thân Trâu Phú Quý phát ra, tìm kiếm một vòng trong phòng, sau đó tại một ngăn kéo trong bàn làm việc tìm được một bao thư, mở ra nhìn thì thấy một sấp tờ 100 tệ mới tinh.

"Hừ! Các người làm nhiều việc trái lương tâm như vậy, chút tiền này coi như là bồi thường một chút sai lầm của các người! Đương nhiên, đây chỉ có thể bù đắp được khoảng một phần nhỏ!" Hiện tại Cao Tiệm Phi cũng chẳng phải người nhân cơ hội của nhưng mấy đồng tiền này chính là tiền hiểm độc, tiền không có lương tâm, không lấy thì thẹn với lòng!

Cao Tiệm Phi cũng tìm thấy một cái ba lô rồi đem đồng tiền vừa có được ném vào, sau đó trực tiếp mở cửa phòng phẫu thuật đi ra. Quý hồn Trâu Phú Quý đi theo Cao Tiệm Phi như hình với bóng.

"Khâu Uyên, Hoàn ca, Phi Cơ Ca, xem ra sự hận thù của Trâu Phú Quý đối với bọn mày dường như không thua kém mấy tên bác sĩ kia đâu. Bọn mày chờ chút đi, tao sẽ cho chúng mày một sự kinh ngạc lẫn vui mừng!" Cao Tiệm Phi đảo mắt nhìn quanh liền phát hiện ở phía cuối tầng 2 có một căn phòng có ánh sáng, bên trong còn truyền ra tiếng chơi tù tù uống rượu.

Cao Tiệm Phi liền mang theo quý hồn Trâu Phú Quý đi thẳng đến căn phòng đó.

Trên hành lang có nhiều bóng đèn chiếu sáng thế nhưng đối với quý hồn Trâu Phú Quý cũng không có ảnh hưởng gì.

Cao Tiệm Phi cùng quý hồn Trâu Phú Quý đi tới trước cửa phòng.

Cửa phòng khép hờ, bên trong truyền ra tiếng của Khâu Uyên, Hoàn ca, Phi Cơ ca.

"Kéo, búa, bao.... Búa!"

"Kéo!"

"Uống đi! Ha ha, Tiểu Khâu, mày chơi kém quá đó!"

"Mẹ nó, không phục, tiếp tục, chúng ta tiếp tục chơi!"

...

Cao Tiệm Phi nghiêng đầu nháy mắt ra hiệu cho quý hồn Trâu Phú Quý, sau đó vung chân đá tung cửa phòng!

Quý hồn Trâu Phú Quý giống như một làn gió nhẹ nhẹ nhàng bay vào!

"Con mẹ nó, ai đó?" Ba người đang nhậu nhẹt bên trong phòng nổi giận dưng dưng đứng lên quát.

Bỗng dưng dây thanh của bọn họ dường như bị một cây kéo thật bén cắt đứt!

Quý hồn Trâu Phú Quý, mặt mày tái nhợt, khóe miệng và vết thương ở eo chảy máu, lưỡi thè ra xuất hiện trước mắt của Khâu Uyên, Hoàn ca và Phi Cơ ca!

Yên tĩnh.

Bầu không gia đầy tiếng huýt sáo trong phòng vừa rồi trong nháy đã trở nên thật yên tĩnh!

Khâu Uyên, Hoàn ca, Phi Cơ ca, tất cả tròng mắt của bọn họ đều tròng rất to!

"Xoảng!" Ly bia trong tay Khâu Uyên bỗng nhiên rơi xuống đất vỡ tan.

"Xoảng!" "Xoảng!"

Ly bia trong tay Hoàn ca và Phi Cơ ca cũng rơi xuống.

Mặt của bọn họ vốn bị men bia làm đỏ lên nhưng trong nháy mắt liền chuyển thành trắng bệch.

"Khâu Uyên, người vì sao lại lừa ta đến đây phẫu thuật? Người đã bảo đảm với ta rằng cuộc phẫu thuật không có vấn đề, nhưng lại hại chết ta. Ta chết, ta chết rất thê thảm!" Bỗng nhiên, quý hồn Trâu Phú Quý quý chỉ vào mũi Khâu Uyên thì thảo.

"Ặc.." Cổ của Khâu Uyên vô ý thức phát ra tiếng kêu dù không mở miệng, hần cảm giác dây thanh của hần như bị một cây kềm sắt kẹp chặt vậy, nói

không ra lời!

Quý hồn Trâu Phú Quý mỉm cười với Hoành ca cùng Phi Cơ ca: "Sao các ngươi lại đánh ta? Ta chỉ gọi điện thoại cho mẹ ta thôi, thế mà bọn ngươi lại đánh đập ta, đánh ta tới nổi chảy máu đầm đìa! Các ngươi thật độc ác! Các ngươi không phải muốn thân của ta sao? Ta cho các ngươi đây!"

Đang khi nói chuyện, Trâu Phú Quý trực tiếp thò tay vào miệng vết thương ở eo hấn sờ sờ, sau đó móc ra một phần nội tạng máu huyết nhom nhóp.

"Các ngươi không phải muốn mấy cái này sao? Ta cho các ngươi! Cho các ngươi! Cho các ngươi tất cả!" Trâu Phú Quý vụt tay, phần nội tạng bay đi... vù... tiếp đó đập vào mặt Khâu Uyên!

"Á!" Khâu Uyên kinh hoàng hét lên một tiếng chói tai, sau đó, hai tròng mắt của cứng đờ, thân thể hơi hơi lắc lư.

Nói thì chậm mà xảy ra thì nhanh, Trâu Phú Quý xé toạc vết thương ở phần eo và móc luôn trái thận ra: "Cho các ngươi! Ta cho các ngươi toàn bộ nè!"

Vù.., trái thận bay tới đập thẳng vào mặt Hoành ca. Tiếp đến, Trâu Phú Quý lại xé bụng của hấn!

Tim, gan, ruột... toàn bộ bay về hướng bọn người Khâu Uyên!

"Ta cho các ngươi hết đó! Nhận đi! Cầm đi! Lấy hết đi!"

Rất cục...

"A! Thế giới đang bị hủy diệt! Ta nhìn thấy Siêu Nhân Hột Vịt Muối kia!"

"Không! Không phải Siêu Nhân Hột Vịt Muối, là Xuân ca! Ôi, thật oai hùng, lợi hại quá à!"

"Mẹ ơi mẹ, hôm nay khí trời rất tốt, trời trong nắng ấm, con rất thích ba lô mới mẹ cho để khoe với bạn!"

"Tiểu Hoa, em càng ngày càng hốc hác đấy!"

...

Khâu Uyên, Hoành ca, Phi Cơ ca ba người, bắt đầu nói năng lộn xộn, trong đôi mắt ba người bọn họ đã hoàn toàn mất đi lý trí, rất tán loạn, bọn họ tay nắm tay cùng nhau ca hát và nhảy múa.

"Tình có lúc khiến ta buồn chán ^^....!" Khâu Uyên khời xướng hát lên.

Cao Tiệm Phi từ ngoài phòng tiến vào, lắc đầu nói "Bọn bây điên rồi cũng tốt, thế giới này cuối cùng cũng ít đi mấy tên ma quỷ lòng dạ hiểm độc."

Cao Tiệm Phi cũng không đứng đó nhìn ba người tiêu khiển, hấn bắt đầu quan sát khắp phòng.

Trên cái bàn ở giữa căn phòng, thức ăn và bia nằm ngổn ngang. Dưới bàn có một cái túi nhỏ, Cao Tiệm Phi đi qua mở nó ra nhìn, bên trong là một đồng các xấp tiền 100 tệ mới tinh.

"Móa, Khâu Uyên, mày đúng thật là lòng dạ hiểm độc, số tiền 50 nghìn này mày chuẩn bị đưa cho tao phải không?" Cao Tiệm Phi thấp giọng chửi bới một câu, sau đó đem số tiền bỏ vào trong ba lô.

Cao Tiệm Phi lại tìm tòi trong phòng một lượt nhưng cũng không có phát hiện gì khác, vì vậy, hấn đeo ba lô chứa đầy tiền rồi khỏi phòng.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Sư Quỷ Nghi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 10: Cao Tiến

Cao Tiệm Phi vai đeo ba lô chứa đầy tiền đi xuống tầng 1 của Viện Vệ Sinh, quý hồn Trâu Phú Quý không rời khỏi Cao Tiệm Phi nửa bước. Cũng không biết vì sao, ngày hôm nay Cao Tiệm Phi đặc biệt không sợ quỷ!

Mặc dù quý hồn Trâu Phú Quý vừa biểu hiện tất cả sự ghê sợ, móc tim moi gan lấy thận, cảnh tượng sinh động đến kinh dị, thế nhưng Cao Tiệm Phi lại không sợ!

So sánh với quỹ hồn mà nói thì đám người Khâu Uyên kia mới thật làm cho Cao Tiệm Phi sợ hãi.

"Nếu như không có trò chơi Siêu Cấp Suru Quỷ Nghi, nếu như không có quỹ hồn Trâu Phú Quý thì ngày hôm nay ta đã bị bọn Khâu Uyên nuốt sống rồi" Cao Tiệm Phi nghiêng đầu nhìn quỹ hồn Trâu Phú Quý, hần liền cười cười đáp lại cái nhìn của Cao Tiệm Phi.

Cao Tiệm Phi cũng lễ độ đáp trả bằng hần bằng một nụ cười tươi.

Một người một quỹ, rất hòa hợp.

Trong Viện Vệ Sinh, ngoại trừ mấy người kia bị dọa đến điên khùng ra thì dường như không có người nào khác.

Cao Tiệm Phi đi tới trước cánh cửa lớn của tầng 1 nhìn một chút, trên cửa có một cái khóa to tướng đang khóa chặt cửa.

Kỳ thực, Cao Tiệm Phi cũng không có ý định chuẩn bằng cửa chính, phải biết rằng bên ngoài còn có bọn đàn em của Khâu Uyên. Quỹ hồn Trâu Phú Quý lúc còn sống cùng Khâu Uyên, đám người bác sĩ Tả có thù oán nên mới có thể hiện hình nhất bọn họ, thế nhưng hần cùng bọn lâu la bên ngoài thì sao? Không thù oán, có thể bọn họ sẽ không nhìn thấy được Trâu Phú Quý, mặc dù Cao Tiệm Phi có thể đập khóa đi ra nhưng sợ rằng cái chiêu hủ ma nhất quỷ không dùng được nữa.

Đi bằng cửa sau.

Cao Tiệm Phi xoay người rời đi, đi được hơn mười thước thì quả nhiên nhìn thấy được một cánh cửa gỗ, hần vung chân tung cửa rồi bước ra ngoài.

Bên ngoài cũng không có bọn lâu la của Khâu Uyên.

Một trận gió lạnh lạnh thổi vào mặt làm cho Cao Tiệm Phi cảm thấy thoải mái.

Cao Tiệm Phi hiện hiểu rõ được cảm giác sống sót sau tai nạn là thế nào.

Cao Tiệm Phi đi dọc theo một con đường nhỏ, hần bước nhanh.

Hiện tại thời gian là khoảng 9 giờ tối, kế hoạch của Cao Tiệm Phi là đi ra đến đường cái để đón xe taxi.

Đi khoảng chừng nửa giờ thì nhìn thấy đường đã rộng hơn với nhiều đèn đường chiếu sáng. Cao Tiệm Phi đem quỹ hồn Trâu Phú Quý đưa vào Quý Oa để hần có thể nghỉ ngơi.

Lại đi tiếp khoảng mười phút nữa, Cao Tiệm Phi ra tới đường cái.

Hai bên đường có mấy người đang ăn món nướng, cách đó không xa có một trạm xăng ánh đèn sáng trưng, lâu lâu có một chiếc ô tô ghé vào.

Đến giờ phút này, Cao Tiệm Phi mới triệt để trầm tĩnh lại.

Cao Tiệm Phi rất thuận lợi đón được một chiếc taxi.

Thương lượng với tài xế một chút số tiền về thành phố chứ không sử dụng đồng hồ, cuối cùng tài xế taxi cũng đồng ý cái giá 30 đồng.

Xe taxi chạy rất nhanh, từ kính hậu tài xế nhìn Cao Tiệm Phi ăn mặc đơn giản, trong tay cầm một chiếc ba lô, liền đoán rằng Cao Tiệm Phi là một tên quê mùa, vì vậy hần cũng chẳng thêm trò chuyện cùng với Cao Tiệm Phi, chỉ mở CD, vừa nghe nhạc vừa lái xe.

Cao Tiệm Phi nghiêng đầu nhìn cảnh đêm ngoài cửa sổ bay qua vùn vụt, trong lòng cũng gọn sóng.

Mọi chuyện phát sinh ngày hôm nay, tất cả lần thứ hai nói cho Cao Tiệm Phi một đạo lý thiên cổ bất di bất dịch, thế giới này chính là thế giới kẻ mạnh nuốt kẻ yếu!

Từ khi mẹ bị Tăng Kiến lái xe đụng phải, hần chẳng có chút áy náy cùng với chịu bất kỳ trách nhiệm gì. Khâu Uyên thì lừa đem mình đến một vùng hoang vu cưỡng ép lấy thân của mình. Hai chuyện tuy rằng khác nhau nhưng tính chất vẫn là một.

Người nhỏ yếu sẽ bị người mạnh mẽ cắn nuốt, ngay cả xương cốt cũng không còn!

"Ta nhất định phải mạnh hơn! Ta thề!" Trong lòng Cao Tiệm Phi tự nói.

Vốn, dựa theo kế hoạch đã định ra, sau khi kiếm được một số tiền đủ cho cha mẹ và di dưỡng lão, Cao Tiệm Phi sẽ tìm cơ hội giết chết Tăng Kiến báo thù cho mẹ, thế nhưng lúc này Cao Tiệm Phi đã thay đổi kế hoạch. Bản thân hần có trò chơi Siêu Cấp Suru Quỷ Nghi trong tay, thế thì sao có thể đi chết chung với tên Tăng Kiến kia.

Không cần phải như thế!

Đêm nay, Cao Tiệm Phi đã thể nghiệm được sự diệu dụng của trò chơi Siêu Cấp Suru Quỷ Nghi, tâm tính của hần xảy ra biến hóa nghiêng trời lệch đất.

Trước đó, hắn luôn bài xích trò chơi Siêu Cấp Suru Quý Nghi, thế nhưng hiện tại, hắn đối với trò chơi này tràn ngập sự chờ mong!

Có thể trò chơi Siêu Cấp Suru Quý Nghi này thật sự có thể thay đổi vận mệnh của ta.

Cao Tiệm Phi hận không thể lập tức tiến vào Quý Oa để giao lưu với lập trình trí tuệ ngay bây giờ.

Nhưng hiện tại rõ ràng không đúng lúc, chỉ có thể đợi khi về nhà mà thôi.

Xe taxi rất nhanh trở về thành phố, sau đó khoảng hơn mười phút nữa, Cao Tiệm Phi đã bước lên con đường ghồ ghề dẫn vào nơi cư trú của hắn.

Cả buổi chưa ăn gì khiến cho bao tử hắn kêu ùng ục. Cao Tiệm Phi đi tới đầu phố chọn lấy một gian hàng ngồi xuống ăn khuya, hắn ăn rất nhiều.

Cao Tiệm Phi tùy ý đặt ba lô tiền bên cạnh, cũng không phải hắn sợ, nhưng ai có thể nhìn ra trong ba lô đó chứa đầy tiền?

Ngay Cao Tiệm Phi đang lấp đầy bao tử của hắn thì tại nhà hắn.

Cha của Cao Tiệm Phi đang ngồi trên xe lăn trong phòng khách, ánh đèn mờ nhạt bao phủ lấy ông. Tay ông vuốt cằm, ánh mắt thâm thúy, tựa hồ là đang nhớ về dĩ vãng.

Ai cũng rất khó tưởng tượng ra nổi, một người mất đi hai chân cùng tay trái, theo lý thuyết hắn là đối với cuộc sống hoàn toàn tuyệt vọng, làm sao có thể thoát ra được loại ánh mắt này.

Đó là một loại ánh mắt cực kỳ phức tạp, có đôi khi rất nhu hòa như đang chìm vào trong chuyện ngọt ngào; có đôi khi lại lóe ra quang mang rất sắc bén và đầy tôn nghiêm, thế nhưng phần nhiều là loại ánh mắt thống khổ, một loại đau thương không cách nào hình dung.

"Em rể, " Di của Cao Tiệm Phi từ buồng trong bước ra, nói "Em rể, đã hơn 10 giờ, khuya rồi, sao không nghỉ ngơi sớm đi?"

Cha của Cao Tiệm Phi tựa hồ hoàn toàn sa vào trong thế giới của riêng ông nên cũng không có nghe được lời chị vợ nói.

Di của Cao Tiệm Phi lắc đầu và thở dài một chút, trong mắt lộ ra vẻ chua xót cùng bất đắc dĩ, bà đi tới bên cạnh xe lăn, sau đó nhẹ nhàng đưa tay để lên vai gọi "Em rể..."

"A, " Cha Cao Tiệm Phi phục hồi tinh thần lại, quay đầu lại nhìn: "Chị, em đang đợi Tiểu Phi"

Nhắc tới Cao Tiệm Phi, người chị liền nói: "Em rể, em đừng lo lắng quá, hiện tại thời gian vẫn còn sớm mà, Tiểu Phi không phải đã nói ngày hôm nay nó sẽ mời bạn đi ăn và hỏi han công việc sao? Có thể sẽ khuya lắm nó mới về, em cũng đừng đợi nữa, hãy đi nghỉ ngơi sớm chút đi"

Cha Cao Tiệm Phi lắc đầu, nói: "Em muốn đợi thêm chút nữa, đêm nay, em muốn cùng nó tâm sự một chút, chị à, chị cũng đi nghỉ sớm đi, đừng lo cho em"

Giờ khắc này, người cha bình thường luôn suy nhược yếu ớt, sống tạm bợ qua ngày nhưng trong giọng nói tựa hồ có ý ra lệnh không thể làm trái.

Theo giọng nói, chị ông vô ý thức gật đầu, đáp ứng nói: "Được rồi, ta đi ngủ đây, em hãy đợi đi." Nói xong liền trở vào trong phòng đóng cửa lại.

Cha Cao Tiệm Phi dùng tay lăn bánh xe đi vào phòng ngủ của con ông.

Ông không bật đèn.

Trong bóng tối, ông lấy ra chiếc điện thoại di động kiểu cũ, bấm một dãy số rồi do dự vài giây, rốt cuộc ông cũng ấn nút gọi.

Ông đưa điện thoại di động vào bên lỗ tai, tay cầm điện thoại của ông hơi run run.

"Reng....reng...."

Bỗng nhiên, có người bắt máy!

"A... A Báo..." Cha của Cao Tiệm Phi nói, giọng ông run run, trong bóng tối cũng có thể cảm giác được ông đang kích động.

"Tiền ca? Anh là Tiền ca? Trời ơi, Tiền ca...." Bên kia điện thoại, một giọng nói nghe rất tục tĩu đang run run cùng kích động, gần như hét lên hỏi.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Suru Quý Nghi* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 11: Gia Nhập Thành Phần Trí Thức

"A Báo, là ta đây, Cao Tiến đây", cha Cao Tiệm Phi hít sâu một hơi: "Ta đã phát qua lời thề độc sẽ không bao giờ liên hệ với các người nữa và cũng không bao giờ liên hệ với bất cứ kẻ nào trong giới, mai danh ẩn tích, kéo dài hơi tàn, sống hết quãng đời còn lại, thế nhưng ngày hôm nay, ta đã vi phạm lời thề"

Thanh âm kích động bên kia điện thoại cũng dần dần bình tĩnh lại: "Tiến ca, anh muốn quay về?"

"Ha ha... ha ha..." Cao Tiến đột nhiên cười to, bất quá trong tiếng cười không hề có ý vui vẻ gì, chỉ tràn đầy đau khổ cùng bi thương: "A Báo, lẽ nào người đã quên ta đã là một phế nhân, một phế nhân không thể phế được nữa. Ta làm sao có thể quay trở lại được? Ta có thể nhặt lại được cái mạng này cũng là ông trời chiếu cố lắm rồi. Vốn dĩ ta đã đem tất cả ân oán toàn bộ buông bỏ và chuẩn bị tâm lý làm một người tàn tật bình thường, có con của ta bên cạnh, ta đã rất thỏa mãn. Ta đã đem mọi chuyện trước đây quên hết. Ta bây giờ chính là một người cha tàn phế, một người tàn tật đang đợi cái chết đến, thế nhưng..." Trong bóng tối, đôi mắt của Cao Tiến hiện lên một tia tinh quang, thật giống như là sao xẹt trong bầu trời đêm, bất quá nó rất nhanh liền biến mất.

"Tiến ca, lẽ nào con anh đã xảy ra chuyện?" Đầu bên kia điện thoại tên "A Báo", tâm tư của hắn cũng rất tinh tế, thoáng cái hỏi trúng vấn đề then chốt.

Cao Tiến cũng không nói chuyện ngoài lề nữa, trực tiếp: "Chỉ lần này thôi, A Báo, ta muốn đem con ta giao cho người! Ta để con ta nương tựa người, người hãy thay ta chiếu cố nó cho tốt. Ta, ta muốn con ta rời khỏi cái thành phố này"

"Sao, Tiến ca, anh muốn cho con anh theo em chém người à? Không thành vấn đề, trong vòng ba năm, chỉ cần ba năm, em sẽ giúp con anh nổi danh!" A Báo nói rất khẳng định.

Lúc này Cao Tiến hét ầm lên: "Không! Tuyệt đối không được!", nói xong ông phát hiện tâm tình của mình không khống chế được, lập tức im lặng, bất quá trên mặt ông đỏ rất nhiều mồ hôi, ngực đập phập phồng, hai vai co quắp lên, có vẻ thập phần thống khổ.

"Tiến ca, anh làm sao vậy? Tiến ca?" A Báo lo lắng hỏi.

Cao Tiến thở hổn hển: "A Báo, người hãy nghe ta nói, người không thể để con ta dính vào cái vòng lẩn uẩn kia, tuyệt đối không được. Nếu như con ta bước vào đó thì ta sẽ tự sát!" Dừng một chút, Cao Tiến thở dài nói: "Người trong giang hồ, thân bất do kỷ, một ngày bước vào cái vòng lẩn uẩn đó thì cả đời cũng đừng mong bước ra! A Báo, ta chỉ muốn người giúp ta một lần, thông qua mạng lưới quan hệ của người giúp cho con ta có một công việc đàng hoàng."

"Tiến ca, thì ra anh lo lắng chuyện này. À, anh biết Phi Long không? Phi Long hiện đã không lẩn lộn giang hồ nữa, hắn đã học người ta mặc đồ tây đeo cà vạt, đã trở thành người làm ăn, mở rất nhiều công ty lớn. Anh xem như vậy có được không? Để cho con của anh đi theo Phi Long lẩn lộn... à em sai, không phải lẩn lộn mà là phát triển, cho con anh đi theo Phi Long phát triển có được không? Tuyệt đối đi con đường ngay thẳng, không quẹo chỗ nào!" A Báo cười nói: "Chúng ta xuất thân từ Chính Bang, ai cũng đều đi lên từ việc chém người, ngoại trừ Phi Long đi làm ăn thôi, để con của anh đi theo Phi Long nhé. Phi Long là anh em của em, em nói một hán cũng không nói hai, Tiến ca anh yên tâm, chuyện này cứ giao hết cho em!"

"Phi Long sao?" Sự kích động của Cao Tiến hòa hoãn lại: "Tóm lại, A Báo, bất luận thế nào cũng không thể để con ta bước vào giang hồ. Ta chỉ hy vọng con ta làm một người bình thường, cưới vợ sinh con, sống bình thường đến hết cuộc đời này."

Lúc này, có tiếng cửa mở, Cao Tiệm Phi ăn khuya xong vừa về đến nhà, hắn vào phòng khách bật đèn lên.

"Được rồi, con ta đã về, A Báo, chuyện này nhờ người giúp ta an bài, ta đợi tin tức của người", nói xong, Cao Tiến vội vã cúp điện thoại rồi bỏ nó vào túi áo.

"Cha ơi!" Cao Tiệm Phi đứng trong phòng khách gọi.

"Cha đang ở trong phòng con đây. Tiểu Phi, con vào đây, cha có việc muốn nói với con." Cao Tiến bật đèn trong phòng Cao Tiệm Phi, nói vọng ra. Lúc này, biểu tình trên mặt Cao Tiến đã hoàn toàn khôi phục bình thường.

Trong chốc lát, Cao Tiệm Phi vai trái đeo ba lô, tay phải cầm một ngăn đựng thức ăn đi đến. Trong ngăn đựng thức ăn có hơn mười thanh tre chìa ra, một mùi thịt nướng từ trong ngăn bay ra đập diu trong phòng.

"Cha, cha vào phòng con làm gì vậy?" Cao Tiệm Phi cười cười, ánh mắt nhìn phía dưới giường một chút, nghĩ thầm không biết con dao găm có bị phát hiện hay không.

Cao Tiến nhìn Cao Tiệm Phi không chớp mắt, nói: "Con ngồi xuống đi, cha có chuyện rất quan trọng muốn nói với con!"

Cao Tiệm Phi đem cái ba lô đựng tiền đặt sang một bên, sau đó cười với cha hắn rồi bước ra khỏi phòng. Khi Cao Tiệm Phi quay lại thì trong tay hắn đang cầm hai chai bia.

"Cha, con có mua thịt nướng đem về, cha đã lâu không uống bia, nào, đêm nay uống chút nhé!" Nói xong, Cao Tiệm Phi đi qua, ngồi xổm bên xe lăn của Cao Tiến, đem ngăn đựng thức ăn mở ra, rút thanh thịt nướng bên trong ra đưa lên miệng Cao Tiến.

"Con à, hiện nhà ta kinh tế đang eo hẹp, con đừng lãng phí quá, đừng xài bậy bạ!" Cao Tiến miệng nói, tuy nhiên cũng cắn lấy thịt nướng mà nhai. Ăn xong lại uống một ngụm bia do Cao Tiệp Phi đưa. Trong ánh mắt Cao Tiến bỗng nhiên hiện ra nước mắt.

Đây là một loại nước mắt "Hạnh phúc".

Cứ như vậy, cùng cha ăn thịt nướng và uống bia, hai người cũng không nói gì, thời gian phẳng phất như đọng lại, chỉ còn lại sự ấm áp bao quanh căn phòng.

Sau khi hầu hạ Cao Tiến xong, Cao Tiệp Phi đem chai bia cùng ngăn đựng thức ăn để lên bàn, trịnh trọng nói: "Cha, cha hãy yên tâm, con nhất định sẽ làm cho cha mẹ và đi có được cuộc sống sung sướng"

Cao Tiến dùng tay vỗ bụng, gương mặt đầy nếp nhăn đã hơi đỏ lên do men bia: "Con à, con ngồi xuống, cha có chuyện rất quan trọng muốn nói với con!"

"Cha, đã 12 giờ khuya rồi, có chuyện gì để ngày mai nói nhé!" Cao Tiệp Phi hiện tại muốn tiến vào Quý Oa để nói chuyện với lập trình trí tuệ nên nói: "Con đưa cha đi nghỉ ngơi nhé"

"Chờ chút, con ngồi xuống đi, chỉ chút xíu thôi, cha sẽ nói ngắn gọn" Cao Tiến giục: "Mau ngồi đi!"

Cao Tiệp Phi sờ sờ đầu: "Rốt cuộc là chuyện gì mà khiến cho cha nghiêm túc như thế?" Tuy nhiên Cao Tiệp Phi cũng không dám làm trái lời cha hấn.

Cao Tiệp Phi ngồi xuống giường.

Cao Tiến nhìn Cao Tiệp Phi: "Con à, con có từng nghĩ muốn ra bên ngoài, đi thành phố lớn phát triển hay không?"

"A," Cao Tiệp Phi ngạc nhiên.

Hắn thật không ngờ, chuyện cha hấn muốn nói là chuyện này.

Đi đến thành phố lớn phát triển?

Nói thật, hiện tại thành phố mà Cao Tiệp Phi đang sống chỉ là một thành phố hạng 3 thôi, tương đối nhỏ. Xin việc làm rất khó khăn, tiền lương thì không cao, như Cao Tiệp Phi không có bằng cấp, không có nghề trong tay, làm chết làm sống thì mỗi tháng cũng chỉ kiếm đủ chi phí sinh hoạt thôi. Cao Tiệp Phi cũng có nghĩ tới đi ra thành phố lớn tìm công việc, cố gắng kiếm tiền cung cấp cho cha mẹ, thế nhưng nó chỉ là ý nghĩ thôi, hấn cũng không có làm.

Nguyên nhân rất đơn giản, đó là vì gia đình của Cao Tiệp Phi hạn chế hấn.

Người cha tàn tật cần người chiếu cố, mẹ thì đi làm công vất vả, loại tình huống này thực sự không cho phép Cao Tiệp Phi đi xa xứ.

Trước đây điều kiện không cho phép, hiện tại mẹ hấn trở thành người sống thực vật lại càng không cho phép hấn.

"Cha, cha cũng biết hoàn cảnh gia đình ta mà, con sao có thể đi xa được?" Cao Tiệp Phi nghi hoặc nói: "Mặc dù ở thành phố lớn phát triển tốt hơn ở đây, thế nhưng sự cạnh tranh cũng rất lớn đó. Con không có bằng cấp cao, sao có thể tìm được công việc tốt gì? Cha xem, hàng năm sinh viên tốt nghiệp không tìm được việc làm nhiều vô số kia."

"Con nhất định phải đi!" Cao Tiến ngắt lời Cao Tiệp Phi: "Sự tình trong nhà con cũng đừng quan tâm, đã có di của con ở đây rồi. Cha và mẹ cũng không cần con chiếu cố, con đi ra ngoài làm việc kiếm chút tiền cho cha mẹ dưỡng lão, đây mới là chuyện đúng đắn. Còn nữa, chuyện tìm việc làm con cứ yên tâm, cha đã nhờ người kiếm cho con được một công việc tốt rồi. Công việc của trí thức đấy! Hãy đến công ty lớn gia nhập thành phần trí thức đi!"

Thành phần trí thức?

Cao Tiệp Phi thực sự ngây ngẩn cả người!

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Sư Quỷ Nghi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 12: Thể Nghiệm

"Cao Tiệm Phi vội vã đưa tay sờ trán của cha hấn, không hề nóng chút nào?

"Được rồi, có phải là do cha mới uống bia nên có chút mê sảng phải không?" Cao Tiệm Phi muốn cười, nói: "Cha à, rốt cuộc cha có hiểu cái gì gọi là "trí thức" không? Cha có nhìn thấy bằng cấp của thành phần trí thức lần nào chưa?"

"Bằng cấp, bằng cấp, bằng cấp thì sao?" Cao Tiến nói: "Con nên biết rằng trước đây cha cũng đã từng làm việc ở thành phố lớn, tuy rằng không kiếm được nhiều tiền thế nhưng cha có quan hệ với rất nhiều người, vừa rồi cha đã liên hệ với một nhân viên tạp vụ làm cùng cha trước đây và nhờ vả người ta giúp con tìm việc. Tuần làm năm ngày, thứ bảy chủ nhật nghỉ, đó là tiêu chuẩn công việc của thành phần trí thức. Về phần năng lực công tác con nói kia thì những thứ đó có thể vừa học vừa làm, cha tin sự thông minh của con, sẽ không có gì làm khó con được, phải không?"

Đối với lời nói của cha già, Cao Tiệm Phi hiện cũng bán tín bán nghi.

Đúng vậy, trước đây đúng là cha làm việc ở thành phố lớn.

Từ khi Cao Tiệm Phi biết chuyện thì cha hấn vẫn đang làm việc bên ngoài, ông chỉ về nhà vào những ngày lễ tết. Nhưng được khoảng 8 năm thì cha hấn được người khác đưa về nhà, hai chân và tay trái đã không còn. Sau được cha hấn giải thích là do tai nạn lao động mà ra.

Có lẽ ở bên ngoài cha quen biết rất nhiều.

"Việc này. . ." Cao Tiệm Phi rơi vào trầm tư, vài phút sau Cao Tiệm Phi mới ngẩng đầu lên nói: "Cha à, việc này quá đột ngột, cha hãy để cho con suy nghĩ vài ngày, được không? Nếu muốn hiện tại ngay lập tức trả lời cha thì con thực sự không làm được!"

"Cha mặc kệ, con không muốn cũng phải đáp ứng. Ngày mai cha sẽ liên hệ với người ta để hoàn tất chuyện này!" Thái độ Cao Tiến rất là cường ngạnh, căn bản không để cho Cao Tiệm Phi có cơ hội xía vào. Nói xong, ông dùng tay tự đẩy xe lăn ra khỏi phòng.

Cao Tiệm Phi bắt đầu đi lặc đầu, đi đến giúp đỡ cha hấn đẩy xe đến bên giường, sau đó mới trở về phòng.

Đóng cửa phòng, Cao Tiệm Phi lấy ba lô mở ra, đem tiền mặt bên trong đổ ra bàn.

6 cọc tiền lớn tờ 100 mới tinh, tổng cộng là 60 nghìn tệ, ngoài ra còn có một số khác, Cao Tiệm Phi đếm một lần, tổng cộng 7823 đồng.

Hiện tại Cao Tiệm Phi có tổng cộng 67823 đồng.

Thực tế mà nói thì từ lúc Cao Tiệm Phi sinh ra đến nay, hấn chưa bao giờ thấy qua nhiều tiền như vậy.

Hai con người tỏa ánh sáng rực rỡ.

"Đồng tiền này, số lẻ ta giữ, còn lại toàn bộ giấu đi vậy. Đây là số tiền dùng cho cha mẹ và di dưỡng lão, ta sẽ không động đến", Cao Tiệm Phi lẩm bẩm: "Đương nhiên, mấy chục nghìn này cũng không đủ cho cha mẹ và di dưỡng hết quãng đời còn lại, ta còn phải nghĩ cách kiếm thêm một ít nữa!"

Sau khi thể nghiệm sự diệu dụng của trò chơi Siêu Cấp Suru Quý Nghi, Cao Tiệm Phi đối với chuyện kiếm tiền cũng không lo lắng lắm.

Sau khi cẩn thận xếp tiền vào ba lô rồi giấu vào dưới giường, Cao Tiệm Phi lên giường nằm, ý nghĩ khẽ động "Tiến vào Quý Oa!"

Chớp mắt một cái, Cao Tiệm Phi đã xuất hiện trong không gian Quý Oa.

Giọng nói nữ liên vang lên bên tai Cao Tiệm Phi "Người sử dụng tôn kính, lần trước sự biểu hiện của ngài thực sự là khiến kẻ khác thất vọng. Ngài dường như đối với quý hồn có thái độ kỳ thị và bài xích. Ngài nên biết điều này, những quý hồn kia, khi chúng còn sống cũng không phải là hạng người đại gian đại ác gì, lúc chết đi càng không có bất luận sai lầm gì, ngài không nên đối với chúng nó tồn tại ý nghĩ phiến diện! Ngoài ra, cho dù là lúc còn sống chúng ta có gặp trời ngang khi chết đi thì cát bụi cũng trở về cát bụi, tất cả mọi chuyện đều đã kết thúc, tội nghiệt đã phạm đều đã dùng sinh mệnh của chúng rửa sạch hoàn toàn. Có thể nói tại bất luận thời điểm nào thì quý hồn cũng đều luôn là sạch sẽ và vô tội. Người sử dụng tôn kính, xin ngài hãy sửa lại thái độ của ngài"

Vừa tiến vào Quý Oa thì lập trình trí tuệ bắt đầu quở trách chỗ không đúng của Cao Tiệm Phi.

Cao Tiệm Phi cũng không có phản bác, hấn dùng thái độ rất nghiêm túc thừa nhận sai lầm của mình: "Người nói không sai, lần trước đích thực là ta sai. Hiện tại, ta rốt cuộc cũng đã hiểu rõ, kỳ thực quý cũng không đáng sợ, chỉ con người mới đáng sợ thôi. Được rồi, người đừng phê bình ta nữa, sau này ta sẽ không bao giờ sợ hãi hay kỳ thị bất kỳ quý hồn nào đâu"

Ngày hôm nay chuyện phát sinh ở huyện Dương Phật đã làm cho Cao Tiệm Phi triệt để tiếp nhận trò chơi Siêu Cấp Suru Quý Nghi, trong tiềm thức không còn bất luận tâm tình bài xích gì nữa.

"Người sử dụng tôn kính, ngài là một người rất giỏi, dám thừa nhận và sửa chữa sai lầm của mình, ca ngợi ngài!" Giọng nữ lên tiếng.

Cao Tiệm Phi gật đầu, nói: "Ta đã dò tìm và tụ hợp được linh hồn của 2 quý hồn, đồng thời còn đưa chúng vào Quý Oa, như vậy thì ta có được bao nhiêu điểm kinh nghiệm?"

Ngay lập tức một khung hình vuông ánh sáng hiện ra trước mắt Cao Tiệm Phi .

"Suru quý giả: Cao Tiệm Phi

Tuổi tác: 22

Đăng cấp: 1

Suru quý điểm: 3/7

Kinh nghiệm: 2

Để thăng cấp trở thành suru quý giả cấp 2, người chơi cần số kinh nghiệm là: 998

Những công năng cơ bản có thể sử dụng:

1. Dò tìm

2. Hiện hình

"Người sử dụng tôn kính, tổng cộng ngài đã tìm và thu được 2 con quý cấp 1, do đó ngài thu được 2 điểm kinh nghiệm cùng với 2 điểm suru quý điểm. Xin tiếp tục cố gắng. Ngoài ra, suru quý điểm khi sử dụng hết thì mỗi thời mỗi khắc đều tự động khôi phục. Ngày mai, khi nó khôi phục xong thì ngài có thể sử dụng tất cả 7 suru quý điểm!"

Cao Tiệm Phi gật đầu: "Tìm và thu được một quý cấp 1 chỉ có thể đạt được 1 điểm kinh nghiệm và 1 suru quý điểm. Hiện tại ta còn thiếu tới 998 điểm kinh mới có thể tăng lên làm suru quý giả cấp 2, nói cách khác ta phải tìm và thu thêm 998 quý hồn cấp 1 nữa!"

Tìm và thu được quý cấp 1 kỳ thực là rất đơn giản, chỉ cần có đủ suru quý điểm thì có thể tăng lên làm suru quý giả cấp 2, thực sự là không hề có khó khăn gì.

Cao Tiệm Phi khoe miệng hơi nhếch lên, mỉm cười ra vẻ nắm chắc.

"Khi tăng cấp làm suru quý giả cấp 2 thì ta có được thêm năng lực gì?" Cao Tiệm Phi thuận miệng dò hỏi, trong mắt hẩn tìm thêm 998 con quý cấp 1 và thăng lên thành suru quý giả cấp 2 chỉ là vấn đề thời gian!

"Người sử dụng tôn kính, ngài nóng nảy quá. Khi ngài trở thành suru quý giả cấp 2 thì ngài tự nhiên sẽ thể nghiệm được nhiều sự lạc thú và kích thích hơn. Lúc này tôi không thể nói cho ngài", lập trình trí tuệ nói: "À, tôi đã nói qua với ngài, người phát minh trò chơi Trắc Việt đã lập trình cho người chơi một thể nghiệm để người chơi có thêm hứng thú mà chơi. Tôi đã thay ngài tìm ra được một quý hồn cao cấp, tôi có thể an bài cho ngài cùng nó gặp mặt. Đây thực sự là thời khắc lịch sử đáng ghi nhớ. Ngài cũng có thể tìm và thu được một quý hồn cao cấp như vậy khi đăng cấp đủ yêu cầu, tuy nhiên xin chú ý, ngài chỉ có thể gặp mặt quý hồn cao cấp này trong thời gian 1 tiếng thôi, xin hãy quý trọng thời gian. Sau khi gặp mặt thì ngài liền có thể cảm nhận được trở thành suru quý giả cao cấp là một việc hạnh phúc cỡ nào!"

"Người đã thay ta tìm thấy được một quý hồn cao cấp?" Cao Tiệm Phi kinh ngạc không thôi, lập trình trí tuệ làm việc, quả nhiên là hiệu suất rất cao.

"Đúng vậy, việc dò tìm đã hoàn thành, hiện tại đang tụ họp linh hồn của quý hồn. Đêm mai lúc này, ngài có thể gặp mặt nó" Lập trình trí tuệ nói.

"Tụ họp linh hồn à? Không phải chỉ mất vài giây thôi sao? Hà có gì phải đợi cả một ngày một đêm?" Cao Tiệm Phi nghi hoặc hỏi.

Lập trình trí tuệ trả lời: "Người sử dụng tôn kính, theo như lời của ngài dùng vài giây tụ họp linh hồn của quý hồn thì quý hồn kia chỉ bất quá là quý cấp 1 thấp nhất thôi. Tụ họp linh hồn của quý hồn cao cấp không hề đơn giản như vậy"

Sự hứng thú của Cao Tiệm Phi bắt đầu trào ra: "Vậy người nói ta nghe xem quý hồn cao cấp kia rốt cuộc là ai? Là nhân vật lịch sử hay là nhân vật hư cấu? Hoặc là nhân vật đã sống trong hiện thực?"

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Suru Quý Nghi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 13: Âu Dương Tú

"Bảo mật!" Trong khi Cao Tiệm Phi đang háng hái hỏi thì lập trình trí tuệ bỗng dừng đáp hai chữ.

Mất hứng!

"Không thể tiết lộ chút nào sao?" Cao Tiệm Phi không cam lòng nói: "Bằng không, người nói cho ta một ít dữ liệu để ta đoán thử xem."

"Không được!" Lập trình trí tuệ trả lời dứt khoát: "Người sử dụng tôn kính, tôi chỉ có thể nói cho ngài biết, quý hồn cao cấp kia chính là một quý hồn cấp 8, trừ điều này ra thì không thể nói thêm. Dù gì thì đêm mai ngài cũng sẽ biết được đáp án, cần gì phải cố hỏi bây giờ?"

"Quý hồn cấp 8?" Cao Tiệm Phi nhin ngạc nhiên thốt lên.

Phải biết rằng, trong không gian Quý Oa này, quý hồn cấp bậc cao nhất là quý hồn cấp 10, như vậy tuy rằng quý hồn cấp 8 thấp hơn so với quý hồn cấp 10, thế nhưng nhìn tổng thể mà nói thì đã là rất cao cấp!

Rốt cuộc là ai? Rốt cuộc là ai đây?

Cao Tiệm Phi vắt hết óc cũng suy nghĩ không ra là ai, hẳn đành phải đợi đến tối mai.

"Người thật là đáng ghét!" Cao Tiệm Phi lăm bầm máng lập trình trí năng một câu, sau đó bước đến gian phòng số 1-1 và 1-2.

Cao Tiệm Phi gặp được quý hồn Trâu Phú Quý và Trương Đại Lâm.

Đương nhiên, ở trong không gian Quý Oa này thì Trâu Phú Quý và Trương Đại Lâm đều ngưng tụ thành thực thể, kỳ thực nhìn qua không khác người bình thường chút nào, điều khác biệt chỉ là sắc mặt của họ tái nhợt mà thôi.

Đã không còn tâm lý e ngại, Cao Tiệm Phi trò chuyện bình thường với chúng.

Một người hai quý tùy ý nói chuyện tào lao một hồi, Cao Tiệm Phi liền cáo từ rồi đi. Một ý nghĩ khẽ động liền trực tiếp rời khỏi Quý Oa, trở lại trên giường ngủ của hắn.

Hai tay để sau ót, mắt nhìn lên trần phòng đen kịt, Cao Tiệm Phi lâm vào trầm tư.

Hiện tại, có Siêu Cấp Suru Quý Nghi, Cao Tiệm Phi tự nhiên là bỏ qua việc cùng chết với Tăng Kiến. Thế nhưng mối thù của mẹ hiển nhiên là phải báo.

Có thù không báo phi quân tử!

Bất quá, về phần làm sao báo thù thì phải cẩn thận suy nghĩ và lên kế hoạch một phen.

Thân là suru quý giả cấp 1, Cao Tiệm Phi hiện tại nếu như nhất định phải đi báo thù thì đơn giản là phải tìm ra được quý hồn có thù oán với Tăng Kiến, thậm chí là quý hồn đã bị Tăng Kiến trực tiếp hại chết, tựa như đã làm với bọn Khâu Uyên vậy, nếu như không làm được vậy thì cũng phải tìm được quý hồn biết được bí mật của Tăng Kiến, thậm chí là cha hắn Tăng Thế Tích thì mới có cơ hội đối phó hai cha con bọn chúng.

Hiện nay Cao Tiệm Phi hầu như chỉ có thể làm được hai điểm này mà thôi.

Thế nhưng trong lòng Cao Tiệm Phi mơ hồ nghĩ, nếu như dùng hai chiêu này đi đối phó Tăng Kiến thì có chút không thích hợp!

Dù sao, Tăng Kiến cũng không phải Khâu Uyên hay Hoành ca, là loại du đảng đầu đường xó chợ.

Gia đình họ Tăng rất mạnh, tại thành phố Tỳ Qui thế lực hết sức kinh khủng!

Sau khi mẹ gặp chuyện không may, Cao Tiệm Phi đã từng tỉ mỉ điều tra qua bối cảnh của Tăng Kiến.

Kết quả điều tra làm cho Cao Tiệm Phi thất kinh.

Thế lực của Tăng gia trong hai giới hắc bạch tại thành phố Tỳ Qui rất đáng sợ.

Tăng Thế Tích, cha của Tăng Kiến chính là Bí thư của thành phố Tỳ Qui kiêm luôn chức Cục trưởng Cục công an. Đây chính là một nhân vật nắm thực quyền lớn trong tay. Trong giới quan trường của thành phố Tỳ Qui thì hắn là nhân vật có thể nằm trong top 5!

Tăng Kiến không có mẹ. Mẹ và cha hắn đã ly hôn từ lúc 10 năm trước.

Thế nhưng sau khi ly hôn, hai bên vẫn có qua lại thường xuyên, tuy nhiên vẫn rất ăn ý biểu hiện tình trạng độc thân.

Có lời đồn đãi rằng, cha mẹ của Tăng Kiến chỉ là giả vờ ly hôn thôi!

Nguyên nhân rất đơn giản, mẹ của Tăng Kiến chính là một nhân vật tiếng tăm trong thế giới ngầm của thành phố Tỳ Qui, biệt danh Hồng tỷ!

Mẹ Tăng Kiến nắm trong tay hơn 70 phần trăm sòng bạc ngầm trong thành phố, hầu như lũng đoạn thị trường buôn bán chất độc hại, dưới tay nuôi dưỡng một đám quý hút máu chuyên cho vay cắt cổ.

Vì vậy có thể đoán được, Hồng tỷ sở dĩ ly hôn với Tăng Thế Tích, kỳ thực chính là không muốn bởi vì tự bối cảnh của mình ảnh hưởng đến con đường thăng quan tiến chức của Tăng Thế Tích, cho nên mới làm như thế.

Còn Tăng Thế Tích thì trong giới quan trường tiền đồ rộng mở, như cá gặp nước, cũng một phần là do Hồng tỷ vợ hắn cung cấp lượng lớn tài chính để hối lộ và chạy chức.

Đương nhiên, Hồng tỷ có thể trong thế giới ngầm hoành hành thì không cần nói cũng biết ô dù che chở chính là người chồng Tăng Thế Tích.

Ma quỷ cấu kết với nhau!

Với bối cảnh gia đình như của Tăng Kiến, nếu như Cao Tiệp Phi không có một kế hoạch chu toàn thì vô pháp đối phó!

"Tóm lại, chuyện trọng yếu nhất bây giờ chính là phải mau chóng tăng cấp thành sư phụ cấp 2!" Cao Tiệp Phi đặt ra mục tiêu rõ ràng.

Hiện tại đã là hơn 1 giờ sáng thế nhưng Cao Tiệp Phi không hề buồn ngủ, hắn dùng ý nghĩ mở khung vuông ánh sáng rồi trực tiếp chọn lấy chức năng trạch "Dò tìm".

"Dò tìm cơ bản: có thể dò tìm quỷ hồn đã chết trong phạm vi 5 km.

Trong chớp mắt, một khung ánh sáng khác hiện ra, trong đó là một danh sách rất nhiều quỷ hồn cấp 1 cùng với tư liệu của chúng, Cao Tiệp Phi thật giống như là đang xem báo, cẩn thận đọc qua một lần.

Tên quỷ hồn / Đăng cấp quỷ hồn / Tuổi khi còn sống / Giới tính / Nghề nghiệp lúc sống / Sở trường đặc biệt khi còn sống / Nguyên nhân chết.

Điền Thực Phần / 1 / 78 / Nữ / Về hưu / Không / Bệnh chết

Trác Khải / 1 / 13 / Nam / Không / Không / Trúng độc hơi ga

Âu Dương Tú / 1 / 21 / Nữ / Tình nhân / Không / Mưu sát

...

Bỗng nhiên, ánh mắt Cao Tiệp Phi thoáng cái dừng lại.

"Âu Dương Tú?" Cao Tiệp Phi lầm bầm: "Không phải là cô ta chứ? Tình nhân? Ừm... cô ta làm sao mà chết?"

Âu Dương Tú, một cô gái rất trẻ trung và xinh xắn, cũng cư ngụ trong xóm nghèo như Cao Tiệp Phi.

Trong đêm khuya vắng lặng, hắn như cười cổ máy thời gian trở lại quá khứ thời đi học. Giờ tan học, Cao Tiệp Phi lưng đeo ba lô về nhà, khi đi ngang qua một ngôi nhà gần đó, chân hắn vô ý thức dừng lại, ánh mắt rất mất tự nhiên nhìn về phía cửa của căn nhà đó, trái tim đập liên hồi!

Cửa mở ra, một cô gái tóc đuôi gà, thân mặc bộ đầm màu hồng, giống như một con bướm đang vui vẻ bay lượn, nhẹ nhàng bước ra.

Ánh sáng mặt trời chiếu vào khuôn mặt không phấn son khiến cho cô gái dường như toát ra một loại khí chất thanh nhã, tinh khiết, mỹ miều. Một vẻ đẹp chưa từng bị ô nhiễm bởi cái xấu xa của thế tục!

Thường vào lúc này, Cao Tiệp Phi sẽ giả bộ cúi đầu bước đi, thế nhưng hắn đi hai bước thì có ba lần len lén ngẩng đầu nhìn cô gái.

Đến cuối cùng, hắn nhìn theo bóng cô gái rẽ ngoặt ở một góc đường.

Đó chính là Âu Dương Tú!

Cũng không thể nói đây là mối tình đầu của Cao Tiệp Phi, có lẽ chỉ là cảm giác thăm mẩn, trên thực tế đó là một loại cảm giác ngây thơ tuổi thanh xuân, một loại tâm tính của con người khi nhìn thấy cái đẹp

Sau đó, Cao Tiệp Phi nghỉ học đi làm và cũng không có cơ hội nhìn lên Âu Dương Tú nữa. Ba năm trước, Cao Tiệp Phi nghe được một tin tức làm hắn mất ngủ cả hai ngày "Cô gái 18 tuổi tên Âu Dương Tú kia đã trở thành tình nhân của một người một người đàn ông trung niên"

Bị bao dưỡng!

Lúc đó, Cao Tiệp Phi thực sự không thể tin nổi một cô gái thuần khiết, thanh xuân khả ái như vậy lại trở thành tình nhân được người ta bao dưỡng!

Cho đến khi có một lần Cao Tiệp Phi đi ngang qua nhà hàng Cẩm Tú thì mới tận mắt thấy một người đàn ông trung niên béo ục ịch đang ôm eo Âu Dương Tú, hai người vừa nói cười vừa bước vào nhà hàng.

"Làm sao mà chết? Mưu sát?" Cao Tiệp Phi nghi hoặc nhìn vào hình gương mặt Âu Dương Tú, đúng là gương mặt mà Cao Tiệp Phi đã từng nhìn!

Cao Tiệm Phi liền phát ý nghĩ trong đầu chọn lấy hình gương mặt Âu Dương Tú trong khung ánh sáng, ngay lập tức lại có một khung khác hiện ra.

“Xin hỏi có muốn tụ hợp tất cả linh hồn của người chết Âu Dương Tú hay không? Tụ hợp linh hồn của quý hồn Âu Dương Tú, cần 1 suru quý điểm”

“Có” – “Không”

Cao Tiệm Phi cũng không do dự, trực tiếp dùng ý nghĩ chọn “Có”

Bỗng nhiên trong khung ánh sáng, hình gương mặt Âu Dương Tú cùng thông tin bắt đầu động đậy, số liệu phần trăm tụ hợp linh hồn phủ trên hình gương mặt bắt đầu nhảy.

“Tiến độ tụ hợp linh hồn . . 20%. . . 54%. . . 78%. . . 100%. . . Hoàn thành!”

Thời gian tụ hợp linh hồn chỉ khoảng 5 giây!

Ngay sau khi hoàn thành, bên tai Cao Tiệm Phi vang lên giọng nói của lập trình trí tuệ: "Chúc mừng ngài, ngài đã thành công dò tìm và thu được quý hồn thứ ba, do đó ngài đã nhận được thêm 1 điểm kinh nghiệm và suru quý điểm cũng gia tăng thêm 1, nó hiện đang ở trong phòng 1-3 của Quý Oa, xin hỏi ngài có muốn tiến vào Quý Oa cùng nó gặp mặt hay không?"

Cao Tiệm Phi nhìn vào tư liệu của hắn trên khung.

"Suru quý giả: Cao Tiệm Phi

Tuổi tác: 22

Đăng cấp: 1

Suru quý điểm: 1/8

Kinh nghiệm: 3

Đề thăng cấp trở thành suru quý giả cấp 2, người chơi cần số kinh nghiệm là: 997

Những công năng cơ bản có thể sử dụng:

1. Dò tìm

2. Hiện hình

Lập tức, Cao Tiệm Phi ý nghĩ khẽ động, "Tiến vào Quý Oa!"

Vào trong Quý Oa, Cao Tiệm Phi bước nhanh đến phòng số 1-3.

Cũng không biết là vì nguyên nhân gì, Cao Tiệm Phi hiện tại rất muốn gặp mặt Âu Dương Tú và trò chuyện.

Đi tới trước căn phòng số 1-3, cửa đang khép hờ, Cao Tiệm Phi nhẹ nhàng đẩy cửa ra.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Suru Quý Nghi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 14: Cơ Hội Kiếm Tiền

Trong căn phòng hơn hai mươi thước vuông chỉ có một cái giường, một cái bàn, mấy cái ghế cùng một cái bàn trang điểm.

Một bóng lưng thon dài xinh đẹp xuất hiện trước mắt Cao Tiệm Phi.

Quần dài màu hồng phấn, mái tóc bồng bênh như thác nước phủ trên vai.

Hình ảnh của Âu Dương Tú xưa kia thột hiện lên trong đầu Cao Tiệm Phi. Trái tim Cao Tiệm Phi hơi đập nhanh một chút, bất quá hắn liền rất nhanh

nghĩ đến việc người quý cách biệt nên cũng dần bình tĩnh.

Cô gái chậm rãi xoay người lại.

Một gương mặt tái nhợt nhưng sinh động hiện ra.

Mặt trái xoan, ngũ quan rất thanh tú, trong mắt toát ra vẻ buồn bã và không cam tâm.

"Là... Là anh sao?" Cô gái nhìn thấy Cao Tiệp Phi, mắt cô chớp chớp. Động tác này nếu như là lúc còn sống thì nhất định sẽ là khiến cho đàn ông chết mê, thế nhưng lúc này có vẻ như mang sự buồn bã nhiều hơn.

"Cô biết tôi sao? Cũng phải, nhà tôi ở gần nhà cô, có thể nói chúng ta là hàng xóm." Cao Tiệp Phi cười cười nói.

"Tôi biết, trước đây khi còn đi học thì anh mỗi ngày đều xuất hiện rất đúng giờ trước cửa nhà tôi, sau đó cố ý bước chậm lại, kỳ thực tôi đã sớm biết là anh đang nhìn lên tôi." Âu Dương Tú khước miệng hiện lên vẻ mỉm cười: "Ngồi đi, là anh mang tôi tới nơi này à?"

Cao Tiệp Phi ngồi xuống ghế đối diện Âu Dương Tú. Hắn có thể cảm giác được luồng khí lạnh lẽo từ người Âu Dương Tú tỏa ra. Cao Tiệp Phi nhún vai nói: "Đúng là ông trời trêu người, trước đây lúc cô còn sống thì tôi không dám thốt lời nào với cô, hiện tại cô trở thành như vậy thì chúng ta mới cùng nhau nói chuyện được."

"Coi như một loại duyên phận đi." Âu Dương Tú thờ dãi một chút, sau đó ngẩng đầu nhìn chằm chằm vào Cao Tiệp Phi: "Tôi cũng không muốn chết. Tôi mới chỉ 21 tuổi, tôi thực sự không muốn chết, tôi còn phải hưởng thụ tuổi thanh xuân đẹp đẽ, tôi thực sự không muốn chết!"

Mặc dù chỉ là quỷ hồn nhưng tâm tình của Âu Dương Tú lúc này vẫn rất kích động, trong mắt đặc biệt toát ra vẻ rất không cam tâm, hai vai hơi co và run.

"Được rồi, đừng nên kích động quá, chuyện đã như thế thì tốt hơn là nên thích ứng!" Cao Tiệp Phi biết nếu như muốn nỗ lực an ủi một con quỷ thì đó là một chuyện rất không lý trí, vì vậy hắn rất thông minh lảng sang chuyện khác: "Cô hãy nói cho tôi biết nguyên nhân cái chết của cô. Cô bị ai giết?"

"Đúng vậy..." Âu Dương Tú trả lời: "Đúng vậy, tôi đã chết rồi, còn gì để muốn nữa? Cát bụi trở về cát bụi. Bất quá tôi thật là không cam tâm. Tiết Khải, là Tiết Khải cho người giết tôi, là hắn! Tôi cho hắn ta tất cả thanh xuân, kết quả là tôi bị hắn giết chết. Tên đó thật là súc sinh!" Bỗng nhiên, Âu Dương Tú nhìn thẳng Cao Tiệp Phi: "Anh có thể giúp tôi báo thù không? Anh hãy giúp tôi giết chết tên Tiết Khải! Giết chết hắn!"

Cao Tiệp Phi ngẩn ngơ, quỷ hồn Âu Dương Tú này oán khí thật là quá nặng.

Lúc này, giọng nói của lập trình trí tuệ vang bên tai Cao Tiệp Phi: "Người sử dụng tôn kính, ngài không hề có nghĩa vụ phải giúp đỡ quỷ hồn hoàn thành tâm nguyện lúc còn sống. Đối với những yêu cầu vô lý của quỷ hồn, ngài có thể trực tiếp bỏ qua!"

Cao Tiệp Phi đương nhiên không có khả năng đi giúp Âu Dương Tú báo thù. Hắn chưa bao giờ cho rằng mình là một nhân vật đại hiệp, thấy việc bất bình ra tay can thiệp cả.

"Rất xin lỗi, Âu Dương Tú, tôi không thể giúp cô" Cao Tiệp Phi rất thành thực nói: "Trên thế giới này, mỗi ngày đều có người bị chết oan, bọn họ bị hãm hại, bị giết... Cô chỉ là một người nằm trong số đó thôi"

Nghe được Cao Tiệp Phi nói, quỷ hồn Âu Dương Tú Quý Hồn liền khóc thút thít.

"Đến giờ rồi đây rồi." Cao Tiệp Phi lắc đầu, đứng lên, chuẩn bị rời đi.

"Không! Anh hãy nghe tôi nói, anh có thể không báo thù giúp tôi, thế nhưng có một việc anh nhất định sẽ cảm thấy hứng thú, nhất định!" Âu Dương Tú nói nhanh, hình như rất sợ Cao Tiệp Phi rời đi: "Tôi có thể nói cho anh nghe một bí mật, một bí mật có thể kiếm được một số tiền thật lớn"

"Một số tiền thật lớn?" Cao Tiệp Phi dừng chân lại.

Nói thật, cái hiện tại Cao Tiệp Phi cần chính là tiền.

Nếu có khả năng, Cao Tiệp Phi hy vọng có thể kiếm được một số tiền lớn, sau đó mang mẹ đến bệnh viện tốt nhất trên thế giới để chữa trị. Cứu mẹ tình lại là mong ước của Cao Tiệp Phi!

"Bí mật gì?" Cao Tiệp Phi hỏi.

"Anh, anh ngồi xuống trước đã, tôi sẽ nói cho anh nghe!" Âu Dương Tú cầu xin nói: "Mời ngồi!"

Cao Tiệp Phi gật đầu, lần nữa ngồi xuống đối diện với Âu Dương Tú.

Âu Dương Tú dừng một chút rồi nói: "Tôi sẽ đem chuyện tất cả từ đầu chí cuối nói cho anh biết. Tiết Khải chính là ông chủ Tiết, hắn là ông tổng của tập đoàn Bằng Phi trong thành phố Ty Quy. Lúc tôi 18 tuổi có đi xin việc ở tập đoàn Bằng Phi, kết quả là được tuyển dụng bởi vì Tiết Khải rất coi trọng tôi. Mọi chuyện kể tiếp thì chắc anh cũng có thể đoán được, tôi bị Tiết Khải bao dưỡng. Hàng năm hắn cho tôi 300 nghìn tệ. Tôi là một cô gái trẻ tuổi, tôi thích đẹp, tôi thích hàng hiệu, tôi cần đồ trang điểm cao cấp, tôi thích đi thẩm mỹ viện làm đẹp... , vì vậy tôi đã trở thành tình nhân của hắn. Anh có thể

xem tôi là một con điểm, đúng vậy, tôi chính là như thế!"

Cao Tiệm Phi nhú nhú mày, hình ảnh Âu Dương Tú thanh thuần trong trí nhớ năm đó đã triệt để bị phá vỡ: "Được rồi, tôi thấy cô nên đi vào trọng điểm đi."

Âu Dương Tú cười cười, nói: "Tiết Khải đã bao dưỡng tôi 3 năm, vì thế tôi biết được rất nhiều bí mật của hắn. Hắn kỳ thực chỉ là một tên làm công trong tập đoàn Bằng Phi mà thôi, một tên làm công cao cấp. Trụ sở chính của Tập đoàn Bằng Phi nằm tại một thành phố duyên hải của tỉnh Quảng Đông, người chủ lớn thật sự chính là vợ của Tiết Khải. Chuyện Tiết Khải thực kết công ty, tùy ý tiêu xài, ngoại trừ tôi ra còn có 2 tình nhân khác của hắn trong thành phố Tỳ Quy biết nữa. Tôi biết Tiết Khải rất sợ vợ của hắn, nếu như chuyện hắn lãng nhăng mè nheo tại đây mà truyền đến tai vợ hắn thì mọi thứ hắn có trong tay đều sẽ tan thành mây khói!"

Cao Tiệm Phi tựa hồ nắm bắt được một vài thứ: "Xin tiếp tục"

Quý hồn Âu Dương Tú nói chuyện rất nhập tâm, trong ánh mắt toát ra vẻ oán độc: "Những cô gái như chúng tôi dùng tuổi thanh xuân để đổi lấy ngày mai, đổi lấy cuộc sống xa hoa. Nhưng tôi cũng biết tôi chỉ là một món đồ chơi của Tiết Khải, nếu qua 2 năm nữa, tuổi tôi lớn hơn thì hắn sẽ không còn thích tôi nữa. Tuổi thanh xuân rất ngắn, vì thế tôi phải tự mình chuẩn bị cho mình một con đường lui. Vì vậy, có mấy lần sau khi quan hệ với Tiết Khải, tôi đã âm thầm lặng lẽ ra tay. Đó là khi hắn uống say, tôi nhân cơ hội quay phim hắn. Tôi đã đem mấy đoạn phim đó chép vào một cái Usb. Có một ngày, tôi uy hiếp Tiết Khải bảo hắn phải đưa cho tôi 1 triệu, nếu không tôi sẽ đem mấy đoạn phim kia giao cho vợ hắn!"

"Vì vậy Tiết Khải mới giết cô" Cao Tiệm Phi day day huyết Thái Dương: "Tôi nghĩ cô đã làm hơi quá nên Tiết Khải mới bí quá hoá liều. Còn nữa, lòng tham của con người là vô đáy, cô hôm nay đòi hắn 1 triệu, có thể ngày mai sẽ đòi hắn 2 triệu. Cô chỉ là một cô gái thôi, còn Tiết Khải tại thành phố Tỳ Quy này có một thế lực nhất định, vì cô uy hiếp hắn nên cô mới chết!"

Bỗng nhiên, trong đầu Cao Tiệm Phi hiện ra một suy nghĩ: "Nếu như ta thông qua Siêu Cấp Sư Vụ Nghi tìm được nhược điểm của gia đình Tăng Kiến, và trong lúc ta không có năng lực tự bảo vệ mình mà lợi dụng nhược điểm đi uy hiếp gia đình hắn thì ta sẽ ra sao đây?"

Chết!

Cao Tiệm Phi thở dài một tiếng: "Âu Dương Tú, cảm ơn tình cảnh của cô đã cho tôi một lời nhắc nhở"

Âu Dương Tú gào to: "Lẽ nào ta đã sai? Tuổi thanh xuân của ta lẽ nào không thể so với 1 triệu tệ? Tiết Khải, tên súc sinh, súc sinh!" Bỗng nhiên ngừng đầu nhìn Cao Tiệm Phi nói: "Cái Usb kia tôi giấu ở một tầng cây trong sân nhà tôi, tôi có làm ký hiệu, anh chỉ cần nhìn thấy ký hiệu và đào đất lên là có thể tìm được Usb. Khi anh tìm được nó thì có thể đòi Tiết Khải một số tiền. 1 triệu tệ, anh hãy đòi hắn 1 triệu, hắn không dám không đưa, nếu như để vợ hắn biết chuyện này thì hắn xong đời, vợ hắn sẽ tìm người chém chết hắn!"

Quý hồn Âu Dương Tú gần như điên lên.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Sư Vụ Nghi* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 15: Usb

Cao Tiệm Phi đưa tay sờ cằm, trong lòng bắt đầu tính toán.

Âu Dương Tú là một cô gái thông minh vật, thừa dịp Tiết Khải uống say và trong lúc quan hệ lên lên quay phim lại, sau đó chép phim vào trong Usb. Âu Dương Tú nói rõ vị trí giấu Usb là ở trước sân nhà cô ta!

Nhà của Âu Dương Tú cách nhà của Cao Tiệm Phi không xa, đi bộ thì nhiều lắm mất khoảng 5 phút!

Hiện tại, Cao Tiệm Phi đang do dự.

Có đi tìm Usb và uy hiếp Tiết Khải hay không đây?

Người như Tiết Khải khẳng định là có trong tay một chút thế lực. Hắn làm lớn như vậy chắc chắn phải có liên hệ với hắc bạch lưỡng đạo trong thành phố.

Hiện tại mà chạy tới uy hiếp tổng tiền hắn thì sợ rằng . . .

Để quý hồn Âu Dương Tú hiện hình hù dọa Tiết Khải, dường như cũng không ổn thỏa mấy.

Loại người như Tiết Khải có can đảm vùng tiền thuê người giết người thì sẽ không thể giống như bọn lâu la Khâu Uyên, vạn nhất mà quý hồn Âu Dương Tú hù dọa không được Tiết Khải thì thật không xong. Khi đó chẳng phải là bại lộ bí mật về trò chơi Siêu Cấp Sưu Quỷ Nghi sao?

Nhưng cái Usb lại gần ngay bên cạnh. Cao Tiệm Phi chỉ cần vài phút là có thể đem mọi chuyện của Tiết Khải nắm trong tay và tổng tiền hán, tiền thực sự có mê hoặc quá lớn.

"Chơi luôn. Chẳng lẽ cơ hội đã hiện ngay trước mắt mà bỏ qua sao? Liều vậy!" Do dự một chút, Cao Tiệm Phi khẽ cắn môi ra quyết định.

"Âu Dương Tú, cô hãy đem tất cả tình huống hiện tại của Tiết Khải, kể cả hai người tình nhân khác của hán trong thành phố nói cho tôi biết đi, còn nữa, vợ của hán cách bao lâu mới tới thành phố Tỷ Quy một lần" Nếu đã quyết định làm thì phải hiểu rõ mọi chi tiết.

Âu Dương Tú nhất nhất đem mọi chuyện biết được kể cho Cao Tiệm Phi nghe.

Ngay cả chuyện bình thường Tiết Khải thích mặc quần trong màu gì, thích dùng tư thế gì làm tình... đều kể hết cho Cao Tiệm Phi.

Thời gian trôi qua mau.

Cao Tiệm Phi vừa nghe vừa gật đầu liên tục. Để cho mọi chuyện chặt chẽ và không sai lầm, Cao Tiệm Phi hỏi tiếp: "Được rồi, gần đây người có quan hệ tốt với Tiết Khải có ai chết không?"

Âu Dương Tú trực tiếp đáp, "Có, đó là Cầu Vĩ, người này là một tên thủ hạ của Tiết Khải, hán làm chức vụ Trưởng bảo vệ, cầm đầu nhóm lâu la, ba tháng trước hán chết vì ung thư gan giai đoạn cuối."

Cao Tiệm Phi búng tay cái chóc: "Được lắm, tên Cầu Vĩ này chắc hán chính là chính thủ hạ tâm phúc của Tiết Khải, có khả năng hán nắm giữ bí mật của Tiết Khải không thua gì cô đâu. Ok, hiện tại tôi đã phần nắm chắc hơn một chút. Cô hãy đem tình hình cụ thể của tên Cầu Vĩ nói cho tôi nghe một chút."

"Hán 38 tuổi, vẻ mặt hung dữ, trước đây là một tên giang hồ, ngồi tù 2 lần, chết vì ung thư gan" Âu Dương Tú nói nhanh.

"Okay, ta biết rồi." Cao Tiệm Phi gật đầu: "Cô cho tôi số điện thoại của Tiết Khải đi"

Âu Dương Tú đọc ra một dãy số, ngoài ra còn nói thêm đây là số điện thoại riêng tư của Tiết Khải, rất ít người biết.

Sau khi có được tất cả thông tin, Cao Tiệm Phi ý nghĩ liền động, từ Quỷ Oa trở lại tự giường trong phòng ngủ của hán.

Cao Tiệm Phi tập trung nhớ lại và sắp xếp mọi tư liệu về Tiết Khải mà Âu Dương Tú đã kể.

Sau đó, Cao Tiệm Phi cầm lấy đồng hồ ở đầu giường nhìn thời gian, đã là 3:20 sáng.

Cao Tiệm Phi lặng lẽ từ trên giường đứng lên, rón ra rón rén rời khỏi phòng, sau đó mở cửa chính đi ra ngoài.

Cao Tiệm Phi nhắm hướng nhà của Âu Dương Tú đi đến.

Đi khoảng ba bốn phút, Cao Tiệm Phi đã nhìn thấy được cái cây mà Âu Dương Tú đã nói.

Cao Tiệm Phi dừng lại rồi nhìn xung quanh, con đường này cũng không phải đường cái, bốn phía rất an tĩnh, thỉnh thoảng chỉ có tiếng dế kêu mà thôi.

Đợi mấy phút, sau khi xác định không có vấn đề gì, Cao Tiệm Phi bước nhanh tới dưới cái cây, ngồi xổm xuống, lấy đèn pin ra rọi. Rất nhanh, Cao Tiệm Phi đã tìm thấy một lớp đất có nhiều miếng kim loại nằm trên, hiển nhiên đây là ký hiệu!

"Hán là ở đây!" Cao Tiệm Phi vội vã lấy tay lớp kim loại ra rồi đào móc. Khoảng chừng đào được mấy cm thì tìm thấy một cái túi da nhỏ. Cao Tiệm Phi mở miệng ra thì nhìn thấy bên trong quả nhiên có một cái Usb!

Chính xác!

Cao Tiệm Phi nó bỏ vào trong túi quần, sau đó chạy nhanh về nhà.

Trở lại phòng ngủ, Cao Tiệm Phi bật đèn, sau đó lấy Usb từ túi ra xem thì thấy đó là một cái Usb 16G hiệu Kingston.

Cao Tiệm Phi có một máy vi tính cũ, khi đó hán dùng 300 tệ mua lại của một người bạn.

Cao Tiệm Phi mở máy tính, sau đó gắn Usb vào.

Mở ổ đĩa Usb, Cao Tiệm Phi liền nhìn thấy có 3 tập tin phim bên trong.

Một phim 113Mb; một phim 220Mb; một phim 430Mb.

Cao Tiệm Phi ngồi trước máy vi tính mỗi điều thuốc, sau đó, hán bắt đầu click xem tập tin thứ nhất.

Hình ảnh rất rõ ràng, xem ra là dùng máy camera cao cấp để quay.

Hình ảnh bắt đầu là một phòng ngủ, tường màu trắng, một chiếc giường thật to ở giữa, trên vách tường có treo một tivi tinh thể lỏng 42 inch, trên chiếc tủ ở đầu giường có một cái đồng hồ báo thức.

Còn có một khung hình treo ở trên tường, hình bên trong chụp một đôi nam nữ người ngoại quốc đang hôn môi.

"Khách sạn!" Cao Tiệm Phi rất khẳng định.

Âm thanh của tivi mờ khá lớn, nó đang phát một bộ phim Hồng Kông.

Lúc này, từ trong nhà vệ sinh bước ra một bóng hình xinh đẹp và yếu điệu.

Tóc ướt sũng, khăn tắm che thân, cặp đùi thon dài trắng muốt lộ ra rất là mê người!

Âu Dương Tú! Đúng là Âu Dương Tú lúc còn sống.

Khác với quý hôn Âu Dương Tú trong Quý Oa, Âu Dương Tú lúc sống có thể nói là thiên kiều bá mị.

Âu Dương Tú vừa dùng khăn lau tóc, vừa ngồi lên giường cầm lấy remote điều khiển giảm âm thanh của tivi lại.

"Rào rào ~ rào rào. . ." Trong phòng tắm truyền ra tiếng nước phun.

Âu Dương Tú nhìn về hướng phòng tắm một chút, sau đó loay hoay đem camera giấu vào một chỗ khác, vì thế hình hơi giật, rồi nháy mắt giờ hai ngón tay hình chữ "V" lên.

Thật là một cô gái xinh đẹp đáng yêu nhường nào!

Thế nhưng Cao Tiệm Phi biết cô gái này hiện đã trở thành một quý hôn, trong lòng bỗng dâng lên cảm giác là lạ.

Qua vài phút sau, âm thanh nước chảy trong phòng tắm dừng hẳn, một người đàn ông thân béo ục ịch bước ra.

Người này chính là Tiết Khải.

Cao Tiệm Phi chăm chú quan sát, Tiết Khải khoảng 40 - 50 tuổi, đầu hói, thân cao nhiều lắm khoảng 1m6, rất mập mạp.

"Ông xã. . ." Âu Dương Tú kêu một tiếng, sau đó vội vàng chạy tới ôm lấy Tiết Khải.

Trong đầu của Cao Tiệm Phi hiện nghĩ tới một câu "Bông hoa lài cấm bãi cúc trâu"

Tiết Khải vội nói: "Đừng gọi anh như thế, đừng gọi ông xã nữa em ơi. Em có biết anh sẽ sản sinh ảo giác khi nghe cái tiếng đó không? Mỗi khi nghe tiếng này, anh cứ nhớ tới con mụ già trong nhà . . . anh đây sẽ mất hết hứng đó"

Âu Dương Tú đem Tiết Khải đẩy lên giường, sau đó xoay người dường như chuẩn bị đi lấy đồ uống.

"Nào, còn đi đâu nữa?" Tiết Khải nắm lấy cái khăn quấn quanh người Âu Dương Tú kéo một cái, nhất thời một thân thể ngọc ngà bày ra trước mắt.

Tuổi thanh xuân đẹp đẽ, tuổi thanh xuân chính là vốn liếng. Toàn thân của Âu Dương Tú không có bất kỳ một chút dư thừa nào, chỗ nào cần lồi thì lồi, cần lõm thì lõm. Cái bụng bằng phẳng trơn tru, cặp đùi đầy đặn, hai chân thon dài, cặp ngực đồ hồng khá ái.

Bên dưới bụng là một khu rừng rậm màu đen mê người.

"Đến đây cung, "thối sáo" cái đã!" Tiết Khải lôi Âu Dương Tú, sau đó tự mình tứ ngã ngửa trên giường.

Âu Dương Tú bò lên trên giường, quỳ gối giữa hai chân Tiết Khải, cái mông trắng như tuyết chổng cao lên, mái tóc đen buông xuống che khuất cả khuôn mặt xinh đẹp.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Sư Quỷ Nghi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 16: Bắt Đầu Tổng Tiền

Một màn hương diễm diễn ra trước mắt!

Diễn viên nam thì xấu xí như ma; diễn viên nữ thì ngược lại, xinh đẹp khả ái thuần khiết như thiên sứ. Đẹp cùng xấu đều đạt đến cực hạn của nó. Ôi, đúng là "Giai nhân và quái vật"!

Thế nhưng Cao Tiệm Phi lúc này đâu có tâm trí mà thưởng ngoạn.

Nguyên nhân hẳn xem mấy đoạn phim này để xem lời của Âu Dương Tú kia có thật hay không.

Vì vậy, Cao Tiệm Phi rất nhanh đã xem hết ba đoạn phim, sau đó tắt máy tính rồi rút Usb ra để vào trong ngăn kéo của bàn làm việc.

Đoạn phim đáng nhắc tới nhất chính là đoạn phim 430Mb kia, trong đó có cảnh sử dụng roi da, ngọn nến, bộ chạy bằng điện... và những dụng cụ độc khác, thật là quá mức biến thái.

Cao Tiệm Phi nhìn vào thời gian trên đồng hồ báo thức, giờ đã là 4:23 phút sáng. Hắn vội vã tắt đèn, cõng y phục rồi phóng lên giường nằm, không bao lâu liền tiến vào giấc ngủ.

8:30 phút sáng hôm sau, Cao Tiệm Phi thức dậy, đưa tay dụi dụi mắt cho tỉnh.

Hôm nay là một ngày rất quan trọng, ngày hôm nay là một ngày kiếm tiền!

Rửa mặt qua loa rồi ăn điểm tâm, xong xuôi Cao Tiệm Phi định rời khỏi nhà.

Cao Tiệm đang ngồi trên xe lăn gọi Cao Tiệm Phi lại: "Tiểu Phi, chuyện hôm qua cha nói với con, con nên chuẩn bị sớm một chút đi, đồ đạc gì đó hãy sắp xếp đem theo, à con nhớ mua thêm lương khô nhé . ."

"Được rồi cha, chuyện đó tạm thời đừng bàn nữa được không, ngày hôm nay con còn có việc quan trọng cần phải làm" Cao Tiệm Phi ngắt lời của cha hắn, rồi liếc mắt ra hiệu cho người đi giúp chiều cổ cha hắn, sau đó Cao Tiệm Phi đi ra khỏi nhà.

Rời khỏi nhà, Cao Tiệm Phi đi thẳng tới trạm xe buýt đón xe đi đến khu chợ bán đồ điện tử.

9 giờ hơn, trong tay Cao Tiệm Phi trong tay đã có một chiếc điện thoại di động mới toanh.

Một cái điện thoại giá 400 đồng.

Lần trước đi huyện Dương Phật bán thận, điện thoại của Cao Tiệm Phi đã bị bọn đàn em của Khâu Uyên đoạt đi, cho nên hiện tại Cao Tiệm Phi mới phải mua thêm một cái.

Cũng may trong điện thoại là sim khuyến mãi nên Cao Tiệm Phi cũng không lo lắng ông chủ của Khâu Uyên tra ra cái gì.

Mà lần này, Cao Tiệm Phi vẫn mua một sim khuyến mãi như lần trước.

Mua sim khuyến mãi không cần phải có giấy chứng minh, trong tài khoản có 50 tệ, gọi xong là bỏ.

Loại sim này thường dành cho những học sinh chưa có giấy chứng minh cùng những người đi công tác xa xài.

Đương nhiên cũng dành cho một số người có mục đích khác. . .

Rất hiển nhiên, Cao Tiệm Phi thuộc về loại người có mục đích khác này.

Lắp sim xong đầu đó, Cao Tiệm Phi vào một quán gọi là Tư Duy Trà Xã, rồi chọn một gian phòng gọi một ấm trà lai, nhắm nháp nghỉ chân.

Loại trà xã này rất giống với loại hình khách sạn, mỗi khách một gian phòng, trong phòng có phòng vệ sinh, có giường có tivi, có bàn đánh mạt chược. Rất nhiều nam nữ thanh niên thích đến nơi này nghỉ ngơi và “tập thể dục”, nếu như gặp phải cảnh sát kiểm tra phòng thì có thể nhanh chóng chạy đến ngồi vào bàn mạt chược giả bộ chơi.

Cao Tiệm Phi khóa cửa gian phòng lại, xong xuôi hắn dùng ý nghĩ mở khung ánh sáng của trò chơi.

"Sưu quỹ giả: Cao Tiệm Phi

Tuổi tác: 22

Đăng cấp: 1

Sưu quỹ điểm: 8/8

Kinh nghiệm: 3

Đề thăng cấp trở thành sưu quỹ giả cấp 2, người chơi cần số kinh nghiệm là: 997

Những công năng cơ bản có thể sử dụng:

1. Dò tìm

2. Hiện hình

Đúng như lời của lập trình trí tuệ, sau khi trải qua một đêm nghỉ ngơi, sưu quỹ điểm đã sử dụng sẽ tự động khôi phục. Hiện tại, Cao Tiệm Phi có thể sử dụng 8 sưu quỹ điểm, và tối đa có thể thu được 4 quỹ hồn cấp 1 và đạt được 4 điểm kinh nghiệm!

Mà lúc này đúng là lúc Cao Tiệm Phi muốn dò tìm quỹ hồn!

Dùng ý nghĩ chọn lấy công năng "Dò tìm".

Dò tìm cao cấp!

Một khung ánh sáng hiện ra.

“Xin ngài nhập vào tên quỹ hồn muốn dò tìm”

Cầu Vĩ!

38 tuổi, vẻ mặt hung dữ, làm công tác Trưởng bảo vệ, trước đây là một tên giang hồ, ngồi tù 2 lần, chết vì ung thư gan giai đoạn cuối!”

“Xin ngài xác định có muốn sử dụng công năng “dò tìm cao cấp” hay không? Công năng này sẽ tiêu hao 1 sưu quỹ điểm của ngài.

“Có” – “Không”

Cao Tiệm Phi lập tức dùng ý nghĩ chọn “Có”

Bất thành linh, lại có một khung ánh sáng hiện ra, trong khung xuất hiện nhiều sóng điện, ngày càng nhiều và dày đặc hơn.

Trong khung ánh sáng, sóng điện xuất hiện ngày càng nhiều, đồng thời phát ra những tiếng “xuy xuy” rất quỷ dị.

Vài giây sau, trong khung ánh sáng sóng điện từ từ biến mất, thay vào đó là một loạt các hình gương mặt trắng đen cùng với một số dữ liệu miêu tả.

Trong khung ánh sáng xuất hiện hơn trăm tên quỹ hồn có tên Cầu Vĩ.

Trải qua một phen sàng lọc chọn lựa, Cao Tiệm Phi rất nhanh liền xác định được mục tiêu.

Tên quỹ hồn / Đăng cấp quỹ hồn / Tuổi khi còn sống / Giới tính / Nghề nghiệp lúc sống / Sở trường đặc biệt khi còn sống / Nguyên nhân chết

Cầu Vĩ / 1 / 38 / Nam / Trưởng bảo vệ / Mở khóa (Hương Cấp) / Ung thư gan

Tư liệu so với Âu Dương Tú cung cấp ăn khớp trăm phần trăm.

Tuy nhiên, Cao Tiệm Phi lại phát hiện thêm, tên Cầu Vĩ này tuy rằng chỉ là quỹ hồn cấp 1 thế nhưng so với những quỹ hồn trước có khác một chút.

Quỹ hồn Cầu Vĩ có sở trường đặc biệt!

Mở khóa?

Hương cấp?

"Ừm, đợi lát nữa tiến vào Quý Oa sẽ hỏi lập trình trí tuệ, hiện tại việc phải làm chính là phải nắm chặt thời gian, tụ hợp linh hồn của Cầu Vĩ và đưa hấn vào Quý Oa!" Cao Tiệm Phi cũng không do dự, trực tiếp dùng 1 sưu quỹ điểm tụ hợp linh hồn Cầu Vĩ.

5 giây thời gian, linh hồn của Cầu Vĩ Quý Hồn đã được tụ hợp hoàn chỉnh và tự động đưa vào vào Quý Oa.

Ngay sau đó, bên tai Cao Tiệm Phi vang lên giọng của lập trình trí tuệ: "Chúc mừng ngài, ngài đã thành công dò tìm và tụ hợp linh hồn Cầu Vĩ, do đó ngài đã nhận được thêm 1 điểm kinh nghiệm và sưu quỹ điểm cũng gia tăng thêm 1. Quỹ hồn hiện đang ở trong phòng 1-4 của Quý Oa, xin hỏi ngài có muốn tiến vào Quý Oa cùng nó gặp mặt hay không?"

Lập tức, Cao Tiệm Phi ý nghĩ khẽ động, "Tiến vào Quỷ Oa!"

Vào trong Quỷ Oa, Cao Tiệm Phi vừa đi đến phòng số 1-4, vừa hỏi lập trình trí tuệ: "Tại sao Cầu Vĩ là quỷ hồn cấp 1 mà cũng có sở trường đặc biệt?"

Lập trình trí tuệ giải thích: "Người sử dụng tôn kính, tôi không phải đã nói trước đó rồi sao. Hầu như toàn bộ quỷ hồn cấp 1 lúc còn sống hoàn toàn không có sở trường đặc biệt gì hoặc là có một chút tài mọn mà thôi. Sở trường mở khóa của quỷ hồn Cầu Vĩ chỉ là Hương cấp, hoàn toàn chẳng ra gì!"

"Hương cấp?" Cao Tiệm Phi nhú mày.

Lập trình trí tuệ tiếp tục giải thích: "Người sử dụng tôn kính, Siêu Cấp Sưu Quỷ Nghi đối với sở trường đặc biệt của quỷ hồn phân chia đẳng cấp rất nghiêm, các đẳng cấp từ thấp đến cao lần lượt là: Hương - Trần - Thành - Tinh - Quốc Gia - Châu Lục - Quốc Tế - Tinh Hệ - Vũ Trụ. "Hương cấp" chỉ là một cấp bậc thấp nhất mà thôi. Đương nhiên nếu ngài muốn học tập sở trường mở khóa của Cầu Vĩ thì cũng được!"

"Thời cứ để đó tính sau, ta tạm thời không cần học tập." Cao Tiệm Phi đã đi tới trước cửa phòng số 1-4, trực tiếp đẩy cửa ra.

Cao Tiệm Phi gặp được quỷ hồn Cầu Vĩ.

Thân cao khoảng 1m8, vạm vỡ hữu lực, hấn mặc một cái quần jean và ở trần, ngay giữa ngực có xăm một con rồng xanh rất sống động, gương mặt hung dữ tái nhợt.

Vừa nhìn thì biết người này lúc còn sống nhất định là một người rất nóng nảy và tàn nhẫn.

"Ngài là?" Quỷ hồn Cầu Vĩ tự nhiên dùng lời lẽ kính trọng hỏi Cao Tiệm Phi.

Cao Tiệm Phi cũng không rảnh cùng hấn nói chuyện phiếm, trực tiếp đi qua ngòai vào ghế trong phòng, tay gõ gõ mặt bàn: "Người nghe cho rõ, ta hiện tại cần biết tư liệu của Tiết Khải mà người có được lúc còn sống, người hãy đem mọi chuyện người biết về Tiết Khải kể toàn bộ cho ta, mau!"

"Vâng." Cầu Vĩ cúi đầu khom lưng, thái độ rất cung kính, sau đó nhất nhất kể hết một loạt những điều hấn biết.

Cao Tiệm Phi nghe và liên tục gật đầu: "Móa, thật không ngờ tên khốn Tiết Khải kia, ngoại trừ gián tiếp hại chết Âu Dương Tú ra còn có 2 mạng người chết trong tay hấn. Hừ, ông nội mày đây sẽ gõ mày một cái thật mạnh con ạ"

Sau khi nghe hết toàn bộ dữ liệu về Tiết Khải, Cao Tiệm Phi hài lòng và rời khỏi Quỷ Oa.

Trong phòng nghỉ ngơi của Tư Duy Trà Xã, Cao Tiệm Phi móc ra chiếc điện thoại mới mua, hít sâu một hơi, thay đổi giọng nói một chút, sau đó bắt đầu bấm dây số mà Âu Dương Tú đã nói, số điện thoại riêng tư của Tiết Khải.

"Reng ~ reng ~ reng. . ."

Chuông reo vài tiếng thì có người bắt máy.

Bên đầu kia của điện thoại truyền đến một giọng kinh ngạc hỏi: "A lô, xin hỏi ai đó?"

"Ha ha, " Cao Tiệm Phi cố ý làm giọng của hấn biến thành khàn khàn, giống như giọng của một người tuổi trung niên nói: "Tiết Khải, ông chủ Tiết, đúng không?"

"Đúng là ta, người làm sao biết số điện thoại này của ta? Người rút cuộc là ai? Ta chưa hề thấy qua số điện thoại này lần nào, cũng chưa từng nghe qua giọng của người. A, sim khuyến mãi, người là ai?" Trong giọng nói của Tiết Khải lẫn lộn sự kinh ngạc, nghi hoặc và còn có một chút cảnh giác!

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Sưu Quỷ Nghi* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 17: 600 Nghìn

"Ha ha, ông chủ Tiết, đừng nóng nảy tắt điện thoại đó. Ông không nhận ra tôi nhưng tôi thì biết ông. Hôm nay gọi điện thoại cho ông chủ yếu là vì tôi đã biết một số chuyện không nên biết. Hắc hắc, mấy chuyện này đủ để cho ông chủ Tiết đây thân bại danh liệt thôi!" Cao Tiệm Phi dùng giọng khàn khàn nói.

"Hừ! Đừng có giả ma giả quỷ. Người rớt cuộc là ai?" Tiết Khải lạnh lùng nói.

Cao Tiệm Phi trong lòng cũng cười lạnh. Tên này tâm lý chẳng mạnh mẽ tí nào, nghe giọng của hắn như thế thật ra là đang cố gắng giữ bình tĩnh.

Có điều, Tiết Khải cũng không có tất điện thoại, hiển nhiên là hắn là đang đợi Cao Tiệm Phi nói. Hắn làm quá nhiều chuyện ác nên trong lòng có quỷ!

"Là như vậy nè ông chủ Tiết, hôm qua người làm của tôi đi chợ mua thức ăn đã nhặt được một cái Usb. Tôi vì hiếu kỳ nên cắm nó vào máy tính xem thử, vừa nhìn thì. . . ối chà, ông đoán tôi nhìn thấy gì hả?" Cao Tiệm Phi giả vờ thần bí nói: "Tôi dám thề rằng dù đã xem qua hàng ngàn bộ phim nhưng bộ phim này là sắc sảo nhất"

"Cái gì sắc sảo? Phim gì? Người. . . người đang nói bậy gì đó?" Giọng của Tiết Khải đã bắt đầu hơi run.

"Hắc hắc, cũng không có gì, chính là 3 đoạn phim ngắn thôi, đơn giản chỉ là phim người lớn, tuy rằng mấy cái chuyện dùng roi da, nắn, đồ chơi bằng điện coi cũng được nhưng không bằng phim Nhật chút nào, tuy nhiên diễn viên nam thì lại rất quen thuộc. Ông chủ Tiết là danh nhân thành đạt của thành phố Tỷ Quy, chắc chắn. . . thật không ngờ cũng thích chơi mấy trò này. Được rồi, ông chủ Tiết, có phải là ông thuê người quay phim không? Ông muốn trở thành diễn viên Hollywood sao?" Cao Tiệm Phi vừa cười vừa nói.

"Móa, quay cái chó gì? Con mẹ này, mày muốn chết hả? Mày muốn chơi tao à?" Tiết Khải vẫn rất mạnh mẽ.

Cao Tiệm Phi bắt đầu dè dặt, nói: "Nếu ông chủ Tiết đây không thừa nhận, vậy thì coi như tôi xin lỗi vậy. Tôi lập tức đem mấy đoạn phim này đưa lên mạng để cho anh em xa gần xem và đánh giá đồ trong nước của chúng ta có thua của Nhật không. Được rồi, nghe nói ngày mai vợ của ông chủ Tiết sẽ đến đây, phải không? Kỳ thực, tôi cũng rất ngưỡng mộ vợ của ông và chuẩn bị đi đón, à, thuận tiện bàn bạc luôn về diễn viên nam trong phim cái xem có phải là ông chủ Tiết đây hay là anh em song sinh gì đó không, bởi vì tướng mạo thật sự là quá giống, làm cho tôi thấy hiểu lầm ông chủ Tiết, thật có lỗi quá. Xin lỗi ông, hôm nay quấy rầy ông quá, . . . chào nhé, tôi cúp máy đây. À quên nói, diễn viên nữ trong phim tôi cũng có biết đấy, Âu Dương Tú kia rất ngon lành. . . ha ha"

Cao Tiệm Phi từ nơi của Âu Dương Tú và Cầu Vĩ nhận được dữ liệu thống nhất. Mỗi tháng vào ngày 24, vợ của Tiết Khải sẽ bay đến thành phố Tỷ Quy ở vài ngày. Đây là thói quen của vợ hắn, trong mấy năm nay chưa từng thay đổi. Mà ngày mai chính là ngày 24.

"Đợi. . . đợi chút!" Rốt cuộc Tiết Khải cũng không thể giữ được bình tĩnh, hỏi luôn: "Người rớt cuộc muốn gì?"

"Cũng không có gì! Gần đây vận may không được tốt lắm, đánh đâu thua đó, ôi. . . thật hết cách, bọn cho vay nặng lãi tìm tới cửa, vừa đồ xằng vừa vẽ lung tung hù dọa làm tôi sợ muốn chết. Vì vậy tôi muốn xin ông chủ Tiết đây một chút tiền trả nợ mà thôi" Cao Tiệm Phi không nhanh không chậm nói: "Ông chủ Tiết, nếu ông cho tiền thì tôi sẽ đi trả nợ, lúc đó tôi sẽ không có thời gian đi đón vợ ông và cũng không có thời gian bàn bạc chuyện phim ảnh đâu. Muốn giải quyết êm thấm thì phải có tiền mới được"

Tổng tiền!

Bên kia điện thoại, Tiết Khải hít sâu một hơi hỏi: "Người muốn bao nhiêu?"

Đối với việc này, Cao Tiệm Phi sớm đã nghĩ tốt. Phải biết rằng, tuy Tiết Khải trên danh nghĩa là ông chủ tập đoàn Bằng Phi ở thành phố Tỷ Quy này thế nhưng hắn bắt quả chỉ là làm công cho vợ hắn thôi. Số tiền mà hắn có thể kiếm được là tương đối hữu hạn. Do lần trước Âu Dương Tú đòi quá cỡ, mở miệng là trực tiếp đòi 1 triệu nên mới làm cho Tiết Khải điên lên.

Cao Tiệm Phi có suy nghĩ riêng của hắn, nấu cơm phải nấu vừa chín, đừng để khét, không thể làm cho Tiết Khải điên lên được.

"600 nghìn" Cao Tiệm Phi đem con số nói ra: "Yêu cầu của tôi không quá đáng chứ, 600 nghìn đối với ông chủ Tiết đây mà nói chỉ bất quá là mất một sợi lông thôi!"

Ngay khi Cao Tiệm Phi nói ra con số "600 nghìn", trái tim hắn cũng đập nhanh hơn!

Hắn bắt quả chỉ là một người thuộc tầng lớp dưới cùng của xã hội, cho tới bây giờ đều không rõ ràng lắm "600 nghìn" có khái niệm gì, cũng chưa bao giờ dám nghĩ tới!

Ngày hôm qua trong tay mới cầm có 60 nghìn mà đã kích động không thôi, đừng nói chi hiện tại!

Cao Tiệm Phi cũng rất khẩn trương, tay hắn bóp chặt điện thoại.

"Anh bạn, khẩu vị của người có lớn quá không?" Tiết Khải đương nhiên không dễ dàng bị uy hiếp: "Nói cho người biết, anh bạn à, muốn kiếm tiền thì cũng phải nhìn vào năng lực của bản thân, bằng không thì. . . hừ!" Trong giọng nói có thành phần uy hiếp, cũng có một tia lạnh lẽo sát khí: "Anh bạn, người còn chưa biết thủ đoạn của Tiết Khải ta đâu. Cần thận đấy! Như vậy đi, 100 nghìn, chúng ta giao dịch làm quen, sau này nếu anh bạn có chỗ nào cần ta đây hỗ trợ thì cứ mở miệng, ta sẽ cố gắng"

Tiết Khải không hổ là người làm ăn, kỹ thuật trả giá rất không tồi, từ con số 600 ngay trực tiếp hạ xuống 100!

"Hắc hắc, " Cao Tiệm Phi cười một chút. Thái độ của Tiết Khải làm Cao Tiệm Phi có chút khó chịu, hắn cũng không phải người thích cù cưa, nói: "Ông chủ Tiết, ông cho tôi là ai? Giống mấy bà nội trợ đi mua thức ăn hay sao mà trả giá? 600 nghìn, một cục cũng không được thiếu. Đương nhiên, tôi cũng có thể cho ông thêm một ít ưu đãi, miễn phí nói cho ông một chút tin tức khác. Tiêu Tuyết ở Lý Công học viện cùng Tổng hộ sĩ của Bệnh viện Giải Phóng

đều là những đóa hoa xinh đẹp, một người thích dùng ngực mát xa, một người thích dùng miệng. Ha ha, tuyệt vời phải không? Kỹ thuật chất lượng quá cao! Cuộc đời này của ông chủ Tiết đây quả là không uống, quá có điểm phúc, đàn ông bình thường có mơ cũng không dám mơ nữa là!"

Tiểu Tuyết ở Lý Công học viện!

Tổng hộ sĩ thuộc Bệnh viện Giải Phóng!

Đây là hai tình nhân khác mà Tiết Khải đang bao dưỡng!

Hắn đã kể cho Âu Dương Tú nghe kỹ thuật hay sử dụng của hai cô gái này trong lúc say khướt.

"Người. . . Người rốt cuộc là ai? Người. . . người làm sao. . . làm sao mà biết được việc này?" Tiết Khải hoàn toàn luống cuống.

Âu Dương Tú, Tổng hộ sĩ, Tiểu Tuyết, chuyện ba cô tình nhân này ngoại trừ Tiết Khải cùng vài thủ hạ tâm phúc của hắn biết ra thì không ai biết nữa. Tiết Khải thật có nằm mơ cũng nghĩ không ra tại sao Cao Tiệp Phi lại biết nhiều như vậy.

Mỗi một câu nói của Cao Tiệp Phi như dao đâm vào Tiết Khải làm cho hắn ngày càng chẳng biết đầu mà lần.

"Ông chủ Tiết, tôi cũng không muốn hãm hại ông cái gì, 600 nghìn, một cắc cũng không được thiếu. . ." Cao Tiệp Phi cuối cùng cũng ra tối hậu thư: "Nếu như ông chủ Tiết đây kiên quyết không chịu mua thì tôi đây cũng không còn biện pháp nào khác, chỉ có thể đem thông tin về ba tình nhân của ông cùng với cái Usb trong tay tôi đi bán cho vợ ông vậy. Tôi nghĩ vợ ông sẽ trả giá cao hơn ông đấy. Được rồi, cúp máy nhé, để tôi gọi điện cho vợ ông"

"Đợi, đợi chút!" Tiết Khải dùng giọng gần như hét gọi Cao Tiệp Phi: "600 nghìn phải không? Ta cho người, đêm nay sẽ mang đến cho người. Người phải đem cái Usb kia trả lại cho ta, hơn nữa phải bảo đảm rằng mọi chuyện được giữ bí mật, tuyệt đối, tuyệt đối không thể để vợ của ta biết"

"Okay, ông chủ Tiết yên tâm, tôi là một người có nguyên tắc, rất thiện lương, tuyệt đối sẽ không lừa gạt ông. Khi lấy được tiền rồi, tôi không chỉ trả cái Usb cho ông mà còn đem những việc không đầu quên hết" Cao Tiệp Phi nói: "Thế này, 9 giờ đêm nay, ông cứ đem tiền đến công viên Nhân Dân và đặt tiền dưới băng ghế số 5, cái ghế này rất dễ nhận ra vì bị gãy tay vịn. À, tôi không thích chi phiếu hay chuyển khoản, cái tôi muốn là tiền mặt, hơn nữa phải toàn là tờ 100. Khi tiền tới tay thì tôi sẽ đặt Usb ở dưới ghế, ngày mai ông cứ cho người tới lấy là được. Okay, ông cứ chuẩn bị đi, nhớ kỹ đó, 9 giờ tối nay tại công viên Nhân Dân!"

Trên thực tế, Cao Tiệp Phi chưa từng có kinh nghiệm tổng tiền nào cả, chỉ là xem mấy cuốn phim có nội dung tương tự và đề ra kế hoạch thôi.

Hắn nhớ rõ bọn tổng tiền trong phim không bao giờ lấy cái gì ngoài tiền mặt cho nên cũng bắt chước y khuôn.

Ngoài ra, nơi Cao Tiệp Phi chọn để giao dịch cũng tương đối ổn thỏa.

Công viên Nhân Dân, bình thường không đông người, còn vào buổi tối thì ngoại trừ mấy gian hàng cũng rất có ít người vào.

Tiết Khải chần chờ vài giây rồi cuối cùng đáp ứng, nói: "Okay, đêm nay sẽ có tiền cho người"

"Ông chủ Tiết thật sáng khoái. ha ha!" Cuối cùng Cao Tiệp Phi còn bỏ lại một câu: "Nhớ kỹ, đừng có chơi tôi đó nhé, nếu như ông làm ra chuyện gì khó coi thì cũng đừng trách tôi không nói đạo nghĩa!"

"Được, ta biết rồi." Tiết Khải rất không cam lòng, sau đó cúp máy.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Siêu Quý Nghi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 18: Tiền Tới Tay

Sau khi mọi việc thỏa đáng, Cao Tiệp Phi cúp điện thoại.

"Thật không ngờ có ngày ta lại bước vào con đường này" Cao Tiệp Phi tự cười giễu, sau đó mở cửa phòng đi ra.

Rời khỏi Tư Dục Trà Xã, Cao Tiệp Phi nhìn thời gian trên điện thoại, đã là 11 giờ trưa. Suy nghĩ một chút, Cao Tiệp Phi tắt điện thoại, chờ tới tối đi lấy tiền mới mở lại.

Đương nhiên, Cao Tiệp Phi cũng không ngại thơ cho rằng đêm nay việc đi lấy tiền sẽ thuận buồm xuôi gió. Bất quá, nếu sự tình đã phát triển tới tình

trạng này thì Cao Tiệm Phi cũng không có khả năng lùi bước, bỏ đi số tiền kia không lấy.

"Tóm lại, mọi việc đêm nay phải cẩn thận, ta phải đến công viên Nhân Dân trước 9 giờ để chuẩn bị!"

Cao Tiệm Phi tạm thời bỏ qua vai đạo tặc, lần nữa quay lại làm Cao Tiệm Phi bình thường.

Đón xe buýt trở về nhà.

Vừa bước vào cửa nhà, Cao Tiến đang ngồi trên xe lăn chờ hấn: "Tiểu Phi, con qua đây, cha hiện tại có chuyện quan trọng muốn nói với con!"

Nói xong, Cao Tiến liền tự đẩy xe vào trong phòng ngủ của Cao Tiệm Phi.

Chuyện gì quan trọng?

Đơn giản chính là chuyện đi ra ngoài làm việc thôi!

Cao Tiệm Phi không nói gì, hấn có cảm giác bị cha hấn đánh bại triệt để. Thoạt nhìn, cha hấn đang rất quyết tâm đưa hấn gia nhập vào "tầng lớp trí thức".

Cao Tiệm Phi bất đắc dĩ cười cười rồi đi qua giúp đẩy xe cho cha hấn. Sau khi hai cha con vào phòng, hấn đưa tay đóng cửa lại.

"Tiểu Phi, cha đã đem mọi chuyện an bài xong rồi. Ba ngày sau con hãy đi tỉnh Quảng Đông đi. Khi tới đó, con hãy gọi số điện thoại này thì sẽ có người đến đón con" Cao Tiến tay run run lấy từ trong túi ra một tờ giấy, đưa cho Cao Tiệm Phi. Trên mặt ông lộ hấn vẻ hưng phấn.

Cao Tiệm Phi đưa tay cầm lấy tờ giấy và nhìn vào, quả nhiên là một dãy số. Phía dưới dãy số có viết hai chữ "Đường Báo".

"Cha, Đường Báo là ai?" Cao Tiệm Phi nghi hoặc nói.

"Chính là người phụ trách đón con, đó là bạn lâu năm của cha. Tiểu Phi, khi gặp được ông ta thì phải gọi là Báo ca, à không, gọi chú Đường là được" Cao Tiến vừa cười vừa nói, "Chú Đường sẽ giới thiệu cho con vào một công ty lớn, nơi đó mức độ đãi ngộ và phúc lợi rất tốt, tóm lại so với nơi đây nhiều gấp trăm lần. Tiểu Phi, sự tình trong nhà con đừng quan tâm, chỉ cần con được tốt thì cha mẹ và di đã thỏa mãn lắm"

Lúc này, đối mặt với người cha đang đây chờ mong với khuôn mặt tươi cười, Cao Tiệm Phi không thể từ chối được, vì như vậy sẽ làm tổn thương cha hấn.

Cao Tiệm Phi thở dài một cái rồi đem tờ giấy nhét vào trong túi quần.

Lúc này, nụ cười trên mặt Cao Tiến đã mất, sắc mặt bắt đầu nghiêm túc, nói: "Tiểu Phi, con hãy nghe kỹ những lời cha sắp nói."

"Sao cha lại nghiêm túc vậy?" Cao Tiệm Phi cũng cảm giác được sự thay đổi của cha hấn.

"Tiểu Phi, hiện tại lời cha rất nghiêm túc, con phải nghe cho kỹ" Cao Tiến xác thực không phải đang nói giỡn, không chỉ về mặt ông nghiêm nghị, trong giọng nói cũng đầy sự nhắc nhở: "Quảng Đông là một tỉnh duyên hải lớn, kinh tế phát triển rất cao. Tiểu Phi, con chắc là biết, nơi càng phát triển thì càng có nhiều xung đột lợi ích. Dưới ánh đèn màu chói lọi kia là những chuyện rất đáng sợ, người lừa ta gạt, chém giết cướp giật. Cha có thể nói rõ cho con biết, trong tỉnh Quảng Đông, lớn nhỏ có 11 xã đoàn, xã đoàn là cái gì? Đó chính là thế lực ngầm. Tiểu Phi, khi con tới được Quảng Đông, con phải giữ bản thân trong sạch, con phải làm người tốt, không thể vì tiền mà làm bậy bạ, đừng để đồng tiền khổng chế con, rõ chưa?"

"Cha à, không nghiêm trọng vậy chứ? Con đây cũng không nghĩ đi làm giang hồ đâu, cha đừng quá lo lắng" Nghe xong Cao Tiến nói, Cao Tiệm Phi có chút dờ khóc dờ cười: "Còn nữa, sao cha biết được nhiều chuyện thế?"

"Cha của con dù chưa ăn thịt heo thì cũng nhìn thấy qua heo chứ, phải không? Tóm lại, con phải hứa với cha, hứa đi" Tâm tình của Cao Tiến kích động lên, gương mặt cũng đỏ bừng!

"Được, được, con hứa với cha! Con hứa với cha!" Cao Tiệm Phi liên tục nói.

Nghe được Cao Tiệm Phi hứa hẹn, Cao Tiến mới bình tĩnh lại.

Lúc này, di của hấn ở bên ngoài hô: "Tới giờ cơm rồi, hai cha con mau ra đây ăn đi"

Cao Tiệm Phi đẩy xe, cùng Cao Tiến đi ra khỏi phòng.

Cơm nước xong, Cao Tiệm Phi lấy có tới qua ngủ không ngon, giờ buồn ngủ nên quay về phòng.

Trên thực tế, Cao Tiệm Phi muốn ngủ một giấc ngon để có đầy đủ tinh thần. Đêm nay, còn một chuyện lớn chờ hấn đi làm!

Hấn đánh một giấc tới 6 giờ tối.

Cao Tiệm Phi thức dậy, rời khỏi phòng, nói với cha và di hấn đêm nay hấn hẹn bạn bè ăn cơm, sau đó rời khỏi nhà.

Cao Tiệm Phi đi tới đầu phố ăn hai tô mì rồi mở điện thoại đi động.

6:30 tối.

Cao Tiệm Phi trực tiếp đi thẳng tới trạm xe buýt rồi đón xe đi công viên Nhân Dân.

Vào lúc này đi vào công viên không cần phải mua vé. Hiện tại là thời gian ăn cơm tối, Cao Tiệm Phi đi thẳng vào công viên nên cũng không gặp người nào. Hắn giả vờ đi dạo, đi một hồi vào sâu bên trong công viên, tuy nhiên ánh mắt vẫn đảo quanh cảnh giác.

Nếu nói Cao Tiệm Phi không khẩn trương thì đó là nói đùa!

Đêm nay là cái đêm can đảm và cũng là cái đêm xằng bậy nhất trong cuộc đời của Cao Tiệm Phi !

Tổng tiền, tổng tiền một nhân vật có địa vị trong thành phố này, số tiền lên đến 600 nghìn tệ.

Cao Tiệm Phi trước đây dù có nằm mơ cũng sẽ không thể mơ được chuyện hôm nay.

Công viên Nhân Dân này được làm từ những năm đầu của thế kỷ 80, rất nổi tiếng nhưng chỉ được vài chục năm, sau đó bởi vì nguyên nhân chiến lược kinh doanh sai lầm nên mới từ từ suy bại. Hiện tại công viên đã hầu như ít người lui tới, những trò chơi giải trí không hiện đại, cỏ dại sinh sôi, dã thụ tươi tốt, nhìn chung là không người tu bổ.

Ở sâu trong công viên, tới gần ở phía sau núi có một quán trà ngoài trời.

Một ly trà 2 đồng, giá này cũng hấp dẫn được một số khách.

Cao Tiệm Phi đi tới trước quán trà, nơi đó hiện đang có mười mấy người đang ngồi uống, người uống trà đánh cờ, người thì chơi mạt chược.

Hiện tại thời gian đã là hơn 7 giờ, bóng đêm dần dần phủ xuống, trong quán đã mở đèn, số lượng hơn 100 bóng và một vài quạt máy lớn phục vụ khách. Mấy người đánh bài giọng ai cũng lớn, không kiêng nể gì cả cứ gào thét, còn những người chỉ đơn giản uống trà nói chuyện phiếm thì cũng là khoa tay múa chân, nước bọt bay vèo vèo.

Nói thẳng ra, nơi đây chính là một nơi dành cho lớp người thuộc tầng lớp xã hội thấp.

Cao Tiệm Phi chậm chậm bước vào quán, tìm một chỗ không ai ngồi xuống. Rất nhanh, liền có một người trung niên hơn bốn mươi hơn tuổi đi đến, cười tươi hỏi: "Người anh em, uống trà hả?"

Nước trà ở đây cũng chẳng có gì đặc biệt, giá thống nhất là 2 đồng một chén trà.

Cao Tiệm Phi trước đây đã từng cùng bạn bè đến đây hai lần nên biết, liền móc ra 2 đồng đưa cho người đàn ông.

Vài phút sau, một chén trà nóng đầy nắp mang tới trước mặt Cao Tiệm Phi.

Cao Tiệm Phi rất nhanh đảo mắt quan sát tất cả khách đang ngồi trong quán một lần. Thoạt nhìn đều không có vấn đề, nhưng thật không biết có người của Tiết Khải hay không.

Địa điểm mà Cao Tiệm Phi hẹn Tiết Khải giao dịch cách quán trà không xa. Nơi đó có một băng ghế cũ đã bỏ hoang, thời thập niên 80 còn có các cặp đôi nam nữ ngồi nói chuyện tình yêu, bất quá hiện tại đã không có người nào đến đó ngồi nữa.

8 giờ tối.

Trời đã tối đen như mực. Cao Tiệm Phi đứng lên rời khỏi quán trà rồi tiếp tục đi về phía trước.

Sau khi đi băng qua một cái hồ thì nhìn thấy một nhà vệ sinh.

Cao Tiệm Phi đứng lại dõi mắt nhìn về phía xa xa, tại băng ghế số 5 không hề có bóng người nào, sau đó hắn lập tức chạy vào nhà vệ sinh, rất thoải, thể nhưng không có ai, rất tiện cho Cao Tiệm Phi hành động. Ý nghĩ vừa động, hắn đã biến mất khỏi nhà vệ sinh.

Tiến vào Quý Oa.

Cao Tiệm Phi trực tiếp đi tới phòng số 1-4.

Quý hồn Cầu Vĩ đang ở trong phòng đi qua đi lại. Thấy Cao Tiệm Phi bước vào, hắn khom lưng cười cười: "Tiểu Cao, chào cậu."

Cao Tiệm Phi nhìn hắn gật đầu: "Chút nữa ta sẽ cùng ông chủ của ngươi tiến hành một cuộc giao dịch..."

Cao Tiệm Phi đem chuyện tổng tiền Tiết Khải nói cho quý hồn Cầu Vĩ nghe.

"Tiểu Cao, theo tôi thấy thì Tiết Khải sẽ không cam tâm đưa cho cậu 600 nghìn đâu, con người của hắn tôi hiểu rất rõ, hắn rất âm hiểm!" Cậu Vĩ nhắc nhở.

"Ừ, ta cũng nghĩ như vậy. Ngươi là người tâm phúc của hắn, vậy theo ngươi thì đêm nay Tiết Khải sẽ hành động ra sao?" Cao Tiệp Phi hỏi.

"Rất đơn giản, mấy cái vụ tổng tiền này Tiết Khải trước đây đã gặp qua không chỉ một lần. Phương pháp xử lý của hắn đều giống như nhau cả. Tiết Khải sẽ cho bọn đàn em mang tiền đến, sau đó ẩn núp ở phụ cận, chờ khi kẻ tổng tiền ra lấy tiền thì... Tiểu Cao, cậu hiểu ý tôi chứ?" Quý hồn Cậu Vĩ nói.

Cao Tiệp Phi sờ cằm: "Mấy tên thủ hạ kia của Tiết Khải ngươi chắc là biết hết phải không?"

"Đương nhiên, trước đây tôi là thủ lĩnh của bọn chúng mà" Quý hồn Cậu Vĩ nói.

"Vậy quan hệ của các ngươi có thân không?" Cao Tiệp Phi hỏi.

"Tôi với bọn chúng chả có giao tình gì cả, chỉ là quan hệ đồng nghiệp thôi, bình thường cùng nhau uống chút rượu, gặp dịp thì đi chơi mà thôi" Quý hồn Cậu Vĩ trả lời.

"Ta hiểu rồi. Ngươi lúc sống cùng bọn lâu la kia quan hệ không được tốt lắm, cho nên nếu như ta cho ngươi hiện hình thì bọn kia cũng nhìn không thấy ngươi!" Cao Tiệp Phi lẩm bẩm gật đầu, sau đó nói: "Như vậy đi, đợi lát nữa ta cho ngươi hiện hình, ngươi hãy đến chỗ giao dịch quan sát dùm ta xem bọn lâu la Tiết Khải phải tới có mấy tên, chúng núp ở đâu, sau đó về báo lại ta"

"Được, không thành vấn đề!" Quý hồn Cậu Vĩ hứa.

Sau khi cùng quý hồn Cậu Vĩ bàn bạc, Cao Tiệp Phi ý nghĩ lóe lên và rời khỏi Qùy Oa.

Sau đó ngay trong phòng vệ sinh, Cao Tiệp Phi dùng 2 sru quý điểm để quý hồn Cậu Vĩ hiện hình.

Quý hồn Cậu Vĩ phát ra chùm ánh sáng màu xanh phiêu phù trước mặt Cao Tiệp Phi.

Cao Tiệp Phi mang theo quý hồn Cậu Vĩ Quý rời khỏi nhà vệ sinh, sau đó chỉ về phương hướng của băng ghế cách đó mấy trăm mét, nói: "Đó là nơi ta hẹn với Tiết Khải, ngươi hãy qua đó xem xét đi"

Quý hồn Cậu Vĩ gật đầu với Cao Tiệp Phi rồi bay đi.

Cao Tiệp Phi lần nữa trở lại quán trà, kêu thêm trà uống và nghe những người khách nói chuyện phiếm, có đôi khi lại cầm tách trà đứng xem chơi mạt chược.

Từ biểu hiện mà xem thì Cao Tiệp Phi đúng là một tên nhàn rỗi.

Thời gian rất nhanh đã đến 9 giờ.

Giờ giao dịch đã đến!

Cao Tiệp Phi này giờ cũng không có thấy người nào khả nghi đi qua con đường từ quán trà dẫn đến băng ghế, thế nhưng Cao Tiệp Phi biết rõ phía bên kia còn có một con đường khác dẫn tới chỗ đó.

Cao Tiệp Phi cũng không có vội vã chạy đến lấy tiền, mà là nhẫn nại tiếp tục quan sát.

9 giờ rưỡi, điện thoại của Cao Tiệp Phi reo lên.

Là Tiết Khải chủ động gọi tới.

Cao Tiệp Phi không tiếp điện thoại, trực tiếp cúp máy.

Tắt máy.

Sau đó, Cao Tiệp Phi chạy đến phòng vệ sinh, sau đó thò đầu ra nhìn về phía băng ghế, dưới ánh trăng không hề có bóng người.

Thế nhưng bóng quý thì có một.

Cao Tiệp Phi nhìn thấy có một chùm sáng màu xanh đang lượn qua lượn lại.

Cao Tiệp Phi nhẹ nhàng hướng về chùm sáng màu xanh vẫy vẫy tay, sau đó lại núp vào trong nhà vệ sinh.

Rất nhanh, quý hồn Cậu Vĩ từ bên kia nhẹ nhàng bay đến.

"Người của Tiết Khải tới chưa?" Cao Tiệp Phi có chút khẩn trương dò hỏi.

"Đã tới rồi, tiền cũng mang tới luôn và đã đặt phía dưới băng ghế. Tuy nhiên, mấy tên này cũng không rời đi mà là kiểm chỗ núp vào. Tiểu Cao, nếu hiện tại cậu đi lấy tiền thì khẳng định sẽ bị bọn chúng giết chết!" Cầu Vĩ nói thẳng.

"Móa! Dám giỡn mặt ông sao!" Cao Tiệp Phi nổi nóng: "Có mấy người tới? Tên gì? Hiện tại đang núp ở đâu?"

"Tổng cộng có 4 người, trước đây đều là thuộc hạ của tôi. Thạch Đầu và Man Đầu núp ở trong bụi cỏ; Ô Quy thì núp ở sau một gò đất; Khâu Nhị thì núp sau một cây cỏ thụ." Quỷ hồn Cầu Vĩ bẩm báo.

"Được rồi, người cứ tiếp tục quan sát, nếu như bọn chúng rời khỏi thì báo cho ta biết ngay" Cao Tiệp Phi liền phân phó Cầu Vĩ.

Khi quỷ hồn Cầu Vĩ bay đi, Cao Tiệp Phi lấy điện thoại di động ra, khởi động máy rồi gọi cho Tiết Khải.

Tiết Khải bắt máy, Cao Tiệp Phi trực tiếp hét lên: "Con mẹ mày, Tiết Khải, mày định chơi tao à? Tao chẳng phải đã nói cho mày là đừng giỡn với tao sao, mày nghĩ tao là ai? Thạch Đầu, Man Đầu, Ô Quy, Khâu Nhị, bốn tên lâu la của mày đang ẩn núp sau bụi cỏ, gò đất và một cây cỏ thụ, mày muốn hốt tao à?"

Bên kia điện thoại, Tiết Khải nghe mà choáng váng!

Hắn thật sự choáng váng!

Cao Tiệp Phi sao lại biết tên của bọn thủ hạ hắn? Còn biết luôn chỗ núp?

Loại tình huống này đã hoàn toàn vượt qua khả năng suy nghĩ của Tiết Khải !

So ra, Gia Cát Lượng thời tam quốc liệu sự như thần cũng phải thua cho Cao Tiệp Phi.

Phải biết rằng bốn tên thủ hạ này là tâm phúc của Tiết Khải, hắn tuyệt đối tin tưởng bọn chúng không hề bán đứng hắn, cuộc giao dịch này ngoại trừ Tiết Khải ra thì cũng chỉ có bốn tên này biết thôi.

"Hắn làm sao mà biết được? Hắn làm sao mà biết được?" Đầu óc Tiết Khải hoàn toàn loạn, trong lòng hắn không ngừng tự hỏi mình: "Hắn rốt cuộc làm sao mà biết được?"

Sau khi gào thét một phen, Cao Tiệp Phi tỉnh táo lại: "Hừ, tên họ Tiết kia, mày muốn chơi với tao à? Vậy thì tao với mày chơi lớn một chút. Vào ngày 07 tháng 4 năm nay, mày bởi vì cạnh tranh đấu thầu một công trình đã chém chết đối thủ, sau đó còn phân thân; ngày 09 tháng 12 năm ngoái, tại karaoke Kim Bích Huy Hoàng mày có xô xát với người ta, sau đó mày thuê mấy cô gái dụ hắn vào khách sạn rồi dùng dây buộc hắn bỏ vào bao bố, tiếp đó dùng gậy đánh chết hắn. Hai chuyện này mày làm rất bí mật, nhưng bất quá tao nói cho mày biết trên thế giới này không có bức tường nào có thể cản hết gió được. Mày muốn chơi với tao à? Tao sẽ chơi chết mày!"

Tiết Khải giết hai mạng người đều là do Cầu Vĩ tự mình giúp hắn, có thể nói ngoại trừ Cầu Vĩ cùng Tiết Khải ra thì tuyệt đối không có người thứ ba biết được!

"A!" Trong điện thoại, Tiết Khải kêu một tiếng sợ hãi vô cùng: "Người... người... người... người làm sao... làm sao biết được? Người... người rốt cuộc... rốt cuộc là ai... người... người là người... hay quỷ?"

Tiết Khải thật giống như một con gà bị buộc cánh, toàn thân bị Cao Tiệp Phi khống chế!

Trong lòng hắn nổi lên đầy sóng gió!

Hiện tại chữ “sợ hãi” đã không đủ dùng để hình dung nội tâm của Tiết Khải lúc này.

Sụp đổ!

Hoàn toàn sụp đổ!

"Đừng làm nhảm nữa, tao cho mày một phút suy nghĩ" Cao Tiệp Phi cười lạnh nói: "Nếu như mày vẫn luyến tiếc số tiền kia thì tao sẽ chơi với mày thêm chút nữa!"

"Không không không, đại ca! Tôi... tôi chơi không nổi, tôi sai rồi. Đại ca, anh... anh hãy cho tôi một con đường sống, tôi lập tức kêu người của tôi lui hết, tôi làm ngay!" Trong điện thoại, Tiết Khải phát ra tiếng thét chói tai.

Cao Tiệp Phi tắt điện thoại.

Sau đó hắn lấy thuốc ra hút.

Chờ đợi.

20 phút sau, quỷ hồn Cầu Vĩ bay vào nhà vệ sinh: "Tiểu Cao, hết chuyện rồi, mấy tên kia đã bỏ đi và để tiền lại."

Cao Tiệm Phi lại lấy một điều thuốc ra mời hút. 10 phút sau hần mới cùng quý hồn Cầu Vĩ đi về hướng băng ghế.

Phía dưới băng ghế số 5, Cao Tiệm Phi quả nhiên nhìn thấy một cái ba lô du lịch.

Tim của Cao Tiệm Phi chợt đập nhanh hơn.

Hần ổn định tâm thần rồi kéo cái ba lô ra.

Ba lô rất nặng, hầu như bất động!

Cao Tiệm Phi dùng hai tay hết sức kéo nó ra.

Cao Tiệm Phi cảnh giác nhìn xung quanh một chút và xác định không có vấn đề gì xảy ra.

Hần ngồi xổm xuống, dùng cánh tay run run kéo dây kéo của ba lô.

Dưới ánh trăng...

Tiền!

Trong ba lô là một đồng tiền tờ 100 tệ mới tinh.

600 nghìn tệ! 600 nghìn tiền mặt!

Cao Tiệm Phi nuốt nước bọt nghe cái ực, bờ môi hần như khô cứng lại.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Suu Quý Nghi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 19: Kỹ Năng Mở Khóa Hương Cấp

Cuộc đời này của Cao Tiệm Phi cho tới bây giờ chưa hề thấy qua nhiều tiền như vậy, có mơ hần cũng không dám mơ.

600 nghìn tệ. Là tiền thật bạc thật.

Thành phố Tỷ Quy nơi Cao Tiệm Phi đang sống là một thành phố nhỏ, giá thuê nhà ở cũng khoảng chừng 3200 đồng một tháng nói cách khác, 600 nghìn đã có mua được một căn hộ để ở rồi, còn có dư để mua đồ nội thất nữa.

Trong thành phố này, đại đa số người trẻ tuổi với Cao Tiệm Phi có mục tiêu phấn đấu cả đời là có thể mua được một căn hộ như thế, nhưng mục tiêu này dường như rất khó khăn để đạt được. Thế nhưng đêm nay Cao Tiệm Phi có thể nói là dễ dàng hoàn thành được mục tiêu mà người khác suốt đời theo đuổi.

"Lần này cha mẹ và di đã có đủ tiền dưỡng lão rồi, ta rút cuộc cũng đã hoàn thành sứ mệnh" Cao Tiệm Phi ngây ngốc nở nụ cười: "Ngoài ra ta sẽ tìm hiểu một chút xem bệnh viện chuyên khoa não tốt nhất ở đâu để đưa mẹ đến chữa trị, không biết số tiền này có thể làm cho mẹ tỉnh lại hay không?"

Cũng may là hiện tại trời tối đen như mực nên không có ai tới đây, bằng không thì khi nhìn thấy Cao Tiệm Phi đang lăm bằm và cười khúc khích một mình, sợ rằng sẽ gọi điện cho bệnh viện tâm thần đưa xe đến đón tiếp hần.

Sau khi vui vẻ một hồi, Cao Tiệm Phi đột nhiên cảm giác được có một chút phiền toái nhỏ.

Túi tiền lớn và nặng như thế, làm thế nào mang nó về nhà đây? Có thể có phiền phức nếu để người nhìn thấy.

"Cái này..." Cao Tiệm Phi đi qua đi lại suy nghĩ.

Bất thành linh một ý nghĩ lóe lên trong đầu Cao Tiệm Phi: "Túi tiền này không biết có thể đem vào Quý Oa không nhỉ?"

Thử xem!

Nghĩ tới đây, Cao Tiệm Phi trước đem quý hồn Cầu Vĩ vào Quý Oa, sau đó, Cao Tiệm Phi ngồi xổm xuống, hai tay ôm lấy ba lô, ý nghĩ khẽ động "Tiến

vào Quý Oa!"

Thoáng cái, Cao Tiệm Phi đã biến mất trong công viên, tiến vào Quý Oa.

Nhìn lại thì thấy cái ba lô đang nằm dưới chân mình.

"Thành công" Cao Tiệm Phi mừng rỡ la lên.

"Người sử dụng tôn kính, lần trước quên nói cho ngài, ngài có thể đem vật có trọng lượng nhỏ hơn thân thể vào Quý Oa" Giọng của lập trình trí tuệ rất nhanh vang lên bên tai Cao Tiệm Phi.

"Thứ này thật tốt, có thể so với không gian giới chỉ trong mấy cuốn tiểu thuyết" Cao Tiệm Phi khoái trá cười, tiếp đó Cao Tiệm Phi nhớ tới một việc: "Được rồi, đêm nay không phải ta sẽ được gặp mặt quý hồn cấp 8 sao? Nó ở đâu? Ta muốn đến gặp nó" Đối với quý hồn cấp 8 kia, Cao Tiệm Phi rất hiếu kỳ.

"Ngài không cần nóng ruột, việc tụ họp linh hồn của quý hồn cấp 8 đã gần thành công, xin ngài đợi thêm khoảng 2 tiếng nữa. Tôi đảm bảo với ngài, khoảng 2 tiếng nữa, ngài sẽ được hội ngộ cùng với quý hồn cấp 8" Lập trình trí tuệ nói: "Tôi nghĩ, đối với ngài mà nói thì đây nhất định sẽ là một kinh nghiệm khó quên nhất trong cuộc đời ngài. Chỉ cần đợi khoảng 2 tiếng nữa thôi. Hiện tại, ngài có thể đi gặp 4 quý hồn cấp 1 nói chuyện để giết thời gian, 2 tiếng sẽ trôi qua rất nhanh!"

"Còn phải chờ 2 tiếng?" Cao Tiệm Phi cũng không hỏi tới nữa, hần nghe lời của lập trình trí tuệ chuẩn bị đi tìm quý hồn Âu Dương Tú và Cầu Vĩ nói chuyện để giết thời gian.

Sau đó Cao Tiệm Phi đi về hướng các gian phòng.

Trong khi đang đi tới, Cao Tiệm Phi chợt dừng lại: "Ý, quý hồn Cầu Vĩ không phải có một sở trường đặc biệt là mở khóa "Hương Cấp" sao? Thời thì cũng đang rảnh rồi, ta nhân cơ hội thử nghiệm một chút công năng học tập của Siêu Cấp Suru Quý Nghi cái đã"

Suy nghĩ như thế xong, Cao Tiệm Phi liền trực tiếp đi tới phòng số 1-4.

"Tiểu Cao, chào cậu" Quý hồn Cầu Vĩ Quý Hồn rất khách khí chào Cao Tiệm Phi.

"Cảm ơn, chuyện đêm nay nhờ có người mới thành công." Đêm nay thu được số tiền lớn này, có thể nói quý hồn Cầu Vĩ đã giúp hần rất nhiều.

Cao Tiệm Phi bước vào phòng và ngồi xuống ghế.

"Ta có thể học tập sở trường mở khóa của Cầu Vĩ không?" Cao Tiệm Phi hỏi lập trình trí tuệ.

Lập trình trí tuệ hồi đáp: "Có thể, hiện tại ngài có muốn học tập sở trường mở khóa "Hương Cấp" của Cầu Vĩ ngay hay không?"

"Học tập sở trường đặc biệt của quý hồn có cần dùng đến suru quý điểm không?" Cao Tiệm Phi lại hỏi.

"Không cần." Lập trình trí tuệ trả lời.

"Được, ta muốn học ngay bây giờ!" Cao Tiệm Phi lập tức nói.

Lập trình trí tuệ lập tức đáp lại: "Mở ra không gian học tập của Siêu Cấp Suru Quý Nghi!"

Bỗng nhiên, hoàn cảnh trong phòng thoáng cái thay đổi. Căn phòng vốn chỉ có bàn ghế và giường, đột nhiên hiện ra 10 cánh cửa.

Cao Tiệm Phi sững sốt một chút, sau đó nhìn chằm chằm.

10 cánh cửa, trong đó có 6 cánh cửa bình thường, còn lại 4 cánh là cửa chống trộm.

Lúc này, quý hồn Cầu Vĩ Quý Hồn đi tới bên Cao Tiệm Phi nói: "Tiểu Cao, tới đây tôi dạy cậu mở khóa"

"Tốt" Cao Tiệm Phi đứng lên rồi cùng Cầu Vĩ đi tới trước cánh cửa thứ nhất.

Đây là một cánh cửa gỗ bình thường, trên cửa có ổ khóa dính vào.

"Tiểu Cao, tôi chỉ biết mở 2 loại cửa, một loại là cánh cửa bình thường như vậy, còn một loại khác là cửa chống trộm. Kỹ thuật mở khóa là do tôi tự mình nghĩ ra. Thời gian tôi mở khóa cửa bình thường là 3 giây, cửa chống trộm là 10 giây." Quý hồn Cầu Vĩ nói. Nói xong, hần lấy ra một cây tăm: "Dụng cụ mở khóa của tôi thông thường là cây tăm, thanh tre cũng được, thanh sắt cũng có thể."

Nói xong, Cầu Vĩ liền tiến đến trước cánh cửa tra cây tăm vào ổ khóa: "Tiểu Cao, mở khóa chủ yếu là dựa vào cảm giác, dùng tăm, thanh trúc hoặc thanh sắt để bẻ gãy tâm ổ khóa."

Lời còn chưa dứt, chỉ thấy tay Cầu Vĩ đang nắm cây tăm nhẹ nhàng run lên vài cái: "Cạch", cánh cửa gỗ đã mở ra.

"A, ngẫu quá!" Cao Tiệm Phi nhin không được tán thưởng một tiếng.

Sau khi cánh cửa gỗ thứ nhất dễ dàng bị mở, Cầu Vĩ lại mang theo Cao Tiệm Phi đi tới trước cánh cửa thứ 2.

Đây là một cánh cửa chống trộm

"Tiểu Cao, phương pháp mở cửa chống trộm cùng với mở cửa bình thường rất giống nhau, tuy nhiên cái khác là thời gian bẻ gãy tâm khóa sẽ kéo dài hơn. Nếu vận khí tốt thì 3 giây cũng có thể mở được cửa, bất quá thông thường thì cần nhiều thời gian hơn, tóm lại dùng 10 giây mở một cánh cửa chống trộm là không thành vấn đề." Nói xong, Cầu Vĩ lại đem cây tăm nhét vào ổ khóa, tay hắn run lên vài cái, cửa không mở, tay hắn lại run lên vài cái, cửa vẫn không mở. Tuy nhiên, Cầu Vĩ rất bình tĩnh, tay rất ổn, ngay lần lần thứ tay hắn run lên, "Cạch" cửa rốt cuộc mở ra.

Cao Tiệm Phi thăm tính một chút, thời gian Cầu Vĩ mở cánh cửa chống trộm, khoảng chừng là 8, 9 giây.

Lúc này, Cầu Vĩ cầm cây tăm đưa cho Cao Tiệm Phi, nói "Tiểu Cao, cậu tới thử xem."

"Thử?" Cao Tiệm Phi cầm lấy cây tăm, hỏi: "Việc này... ta phải thử mở sao?"

"Đừng khẩn trương, Tiểu Cao, đây là chuyện rất đơn giản, là một kỹ thuật rất dễ, cậu có thể làm được!" Cầu Vĩ cổ vũ nói.

Cao Tiệm Phi bán tín bán nghi đi đến trước cánh cửa thứ 3. Đó là một cánh cửa gỗ bình thường.

Cao Tiệm Phi học theo Cầu Vĩ, đem cây tăm để vào ổ khóa.

Lúc này, tay của Cao Tiệm Phi cảm giác được một loại cảm xúc rất kỳ lạ. Hắn dùng cây tăm nhẹ nhàng xoay vài cái...

"Cạch!"

Cánh cửa gỗ mở ra.

"Cái này... thật là một cảm giác kỳ quái... giống như ta biết mở khóa lâu lắm rồi vậy!" Cao Tiệm Phi sợ hãi than.

"Không có gì kỳ quái cả đâu, công năng học tập của Siêu Cấp Suru Quý Nghi rất là mạnh mẽ, khiến cho ngài có thể rất nhẹ nhàng và rất nhanh chóng học được sở trường đặc biệt của quý hồn. Sở trường đặc biệt của Cầu Vĩ bất quá chỉ là "Hương Cấp", vì thế ngài chỉ cần xem qua một lần là có thể dễ dàng nắm giữ bí quyết của kỹ năng" Lập trình trí tuệ giải thích.

"Thì ra là như vậy! A ha, rất thú vị!" Cao Tiệm Phi vui mừng hớn hờ, lần đầu học được một loại sở trường đặc biệt, Cao Tiệm Phi có cảm giác ngửa nghề, hắn lập tức đi tới trước cánh cửa thứ 4, lại là cửa gỗ với ổ khóa bình thường.

Đưa cây tăm vào ổ khóa, tay run lên..."Cạch!"

Cửa mở!

Rất thành thạo.

Cánh cửa thứ 5 là một cánh cửa chống trộm, Cao Tiệm Phi vẫn như trước dùng phương pháp tương đồng mở nó, đem cây tăm cắm vào ổ khóa và tìm kiếm cảm giác kỳ lạ kia.

Việc mở cửa chống trộm đích xác so với mở cửa bình thường khó hơn một chút.

Cao Tiệm Phi liên tục xoay ba lần mới mở được cửa chống trộm. Bất quá thời gian cũng chỉ vào khoảng 7, 8 giây mà thôi.

Mấy cánh cửa còn lại đều bị Cao Tiệm Phi nhanh chóng mở ra.

Thật là hoàn toàn nhìn không ra Cao Tiệm Phi là một người vừa mới học mở khóa. Tay hắn rất trầm ổn, tốc độ rất nhanh, cảm giác tốt, hoàn toàn chính là một tay mở khóa lão luyện!

"Chúc mừng ngài, người sử dụng, ngài đã học xong sở trường mở khóa Hương Cấp" Lập trình trí tuệ lên tiếng, lập tức, hoàn cảnh trong gian phòng lại thay đổi, 10 cánh cửa biến mất, gian phòng khôi phục nguyên dạng.

Cao Tiệm Phi ngồi ở tại bàn, cùng quý hồn Cầu Vĩ tiếp tục nói chuyện phiếm.

Hắn huyền một hồi, Cao Tiệm Phi gọi thêm Trương Đại Lâm, Trâu Phú Quý, Âu Dương Tú vào cùng trò chuyện.

"Nếu biết như vậy ta mang theo bộ bài vào là có thể chơi Đấu Địa Chủ* rồi!" Cao Tiệm Phi trong lòng thầm nghĩ.

Thời gian dần trôi qua.

Bỗng nhiên, giọng nói của lập trình trí tuệ vang lên bên tai Cao Tiệm Phi bên tai "Người sử dụng Tôn kính, tôi đã đem linh hồn của quý hồn cấp 8 kia tụ hợp hoàn tất, ngài hiện tại có thể lập tức đi gặp nó!"

"Tốt lắm!" Cao Tiệm Phi không chút nghĩ ngợi liền đứng lên. Lúc này, hắn có vẻ có chút kích động.

Quý hồn cấp 8 hắn là rất mạnh, mà nó rốt cuộc là ai?

Rốt cuộc là ai đây?

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Sư Quỷ Nghi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 20: Quỷ Hồn Cấp 8! Thì Ra Là Hắn !

Cao Tiệm Phi rời khỏi căn phòng số 1-4.

"Người sử dụng tôn kính, xin ngài cứ đi thẳng về phía trước, theo con đường này cứ tiếp tục đi." Giọng nói của lập trình trí tuệ vang bên tai Cao Tiệm Phi.

Hai bên trái phải của Cao Tiệm Phi là hai dãy phòng hình thành một con đường ở chính giữa.

Dựa theo lời của lập trình trí tuệ, Cao Tiệm Phi cứ tiếp tục bước đi.

Khoảng chừng đi được nửa cây số, phía trước xuất hiện một cái hộp hình chữ nhật màu đen.

"Xin ngài bước vào trong." Giọng của lập trình trí tuệ lại vang lên.

Cao Tiệm Phi không trả lời, trực tiếp bước luôn vào cái hộp hình chữ nhật màu đen.

Bỗng nhiên, cái hộp màu đen chuyển động và bay lên phía trên.

"Ah? Là thang máy?" Cao Tiệm Phi nhất thời hiểu rõ: "Có phải bây giờ ta đang đi đến tầng 8 của Quỷ Oa không?"

"Đúng vậy thưa ngài, quý hồn cấp 8 kia đang ở trong gian phòng số 8-1 chờ ngài!" Lập trình trí tuệ đáp.

Cao Tiệm Phi gật đầu, hắn đưa mắt nhìn ra khoảng không gian đen nhánh bên ngoài.

Khoảng một phút sau, cái hộp hình chữ nhật màu đen dừng lại.

Cao Tiệm Phi hơi do dự một chút, sau đó bước ra khỏi cái hộp.

Trước mắt vẫn là một con đường giống như ở tầng 1, hai bên trái phải đều là những căn phòng san sát nhau.

8-1, 8-2, 8-3. . .

"Đây là tầng 8" Cao Tiệm Phi trong lòng đã sáng tỏ.

Lúc này, Cao Tiệm Phi chậm rãi đi tới trước căn phòng số 8-1.

Cửa phòng khép hờ.

"Người sử dụng tôn kính, mời ngài tiến vào. Xin ngài hãy nhớ kỹ, ngài chỉ có thời gian 1 tiếng đồng hồ để nói chuyện với quý hồn cấp 8 này. Xin ngài hãy quý trọng thời gian. Chúc ngài vui vẻ" Lập trình trí tuệ nói.

Hiện tại điều Cao Tiệm Phi phải làm chính là đẩy cửa bước vào.

Cao Tiệm Phi chậm rãi vươn tay đẩy cánh cửa phòng số 8-1 ra, trái tim của hắn đột ngột nhảy nhanh hơn, trong lòng hắn có một cảm giác khẩn trương khó hiểu.

"Phù.." Cao Tiệm Phi hít sâu và thở một hơi, bước vào.

Đây là một căn phòng khoảng 20 thước vuông, các vật dụng bày trong phòng đều là thuộc thời cổ. Bàn bát tiên bằng gỗ, một cái giường gỗ có điêu khắc hoa văn có màn hai bên, thậm chí hần còn nhìn thấy một bình phong bằng cẩm thạch vẽ hình thiếu nữ đặt giữa phòng . . Tất cả khiến cho Cao Tiệm Phi cảm giác như lạc vào mộng cảnh, rất không chân thực!

"Ta. . . ta trở về thời cổ đại rồi sao?" Hần tự hỏi.

Trên mặt đất của căn phòng có một tấm thảm bằng da thú.

Có một người đang ngồi trên thảm.

Đúng vậy, là "Người" !

Cao Tiệm Phi bản thân hiểu rõ, phàm là ở trong không gian Quý Oa thì ngoại trừ hần là người sử dụng ra, những thứ khác đều là quý hồn cả. Thế nhưng hiện tại Cao Tiệm Phi cảm giác được quý hồn đang ngồi ở trên tấm thảm kia là người!

Là một người đàn ông.

Hần rất khác với các quý hồn khác, bất luận là khí sắc hay là hành vi cử chỉ đều rất "người" chứ không hề giống quý!

Cao Tiệm Phi đứng ở ngạch cửa, ánh mắt của hần nhìn chăm chăm vào người đàn ông.

Lúc này, người ngồi trên thảm đang uống rượu. Hần ngồi trên thảm, để hai chân duỗi thẳng, vẻ mặt của hần thoát nhìn có chút chút bất cần đời. Hần uống mấy hớp rượu xong thì lại ho khan vài tiếng. Trong khi ho, gương mặt tái nhợt của hần hiện lên vẻ đỏ bừng.

Hần rất anh tuấn, ngũ quan hết sức văn nhã, thế nhưng có thể đoán được tuổi hần không còn trẻ.

Khỏe mắt hần đầy nếp nhăn, trong mỗi một nếp nhăn tựa hồ đều ẩn chứa một câu chuyện đau lòng, một hồi ức đau khổ.

Thế nhưng, đôi mắt của hần vẫn trẻ trung!

Đó là một đôi mắt kỳ lạ, nó dường như có màu xanh lá, thật giống như cây dương liễu đang nhảy múa trong gió xuân, ôn nhu mà linh hoạt, tràn ngập sức sống.

Hần lại uống vài hớp rượu, ho khan vài tiếng, sau đó quảng bình rượu sang một bên, sau đó, tay phải hần chuyển động một cái, có một thanh đao nhỏ xuất hiện trong tay hần.

Thanh đao nhỏ màu bạc, lóe lên ánh sắc bén và lạnh lẽo.

Trong tay trái của hần cũng không biết từ đâu xuất hiện một khúc gỗ.

Hần bắt đầu dùng thanh đao khắc gỗ.

Thanh đao như tung bay, dường như trở nên có sinh mệnh vậy, vụn gỗ bay tán loạn trong không trung, khúc gỗ đã hiện ra hình của một người phụ nữ.

Ánh mắt của hần trở nên rất chăm chú nhưng cũng rất ôn nhu. Năm ngón tay thon dài linh hoạt hữu lực của hần rất nhanh, sau đó bức tượng người phụ nữ bằng gỗ đã hoàn thành.

Cao Tiệm Phi nhìn vào thì thấy bức tượng gỗ là hình của một người phụ nữ mặc trường bào, tuy rằng Cao Tiệm Phi nhìn thấy không rõ lắm gương mặt của bức tượng, thế nhưng Cao Tiệm Phi có thể cảm giác được bức tượng thật sinh động, giống như là còn sống vậy !

Bức tượng gỗ dường như đã được người điêu khắc thổi linh hồn vào trong đó.

"Khụ khụ. . ." Hần thu hồi thanh đao, ho khan hai tiếng, sau đó lại bắt đầu cầm lấy bình rượu mà uống. Hần vừa nhìn bức tượng gỗ vừa mở miệng nói: "Tiểu huynh đệ, cậu đứng ngoài cửa đã một lúc lâu, sao không vào đi?"

Đây chỉ là một lời khách sáo bình thường mà thôi, giống như một chủ nhân mời khách vào nhà nghỉ tạm.

Thế nhưng, khi Cao Tiệm Phi nghe được lời đó thì toàn thân chấn động. Những lời này từ miệng người đàn ông nói ra dường như có chứa một loại năng lượng quỷ dị nào đó khiến cho Cao Tiệm Phi không thể cự tuyệt được, hần vội đi vào.

"Cậu là chủ nhân nơi đây? Là cậu mang ta đến đây sao? Ta đã thật lâu không có gặp qua người khác, nếu như tiểu huynh đệ có nhã hứng, có thể tâm sự với ta. Đương nhiên, nếu như tiểu huynh đệ muốn thì cũng có thể uống với ta vài chén." Người đàn ông cầm bức tượng gỗ đặt ở bên cạnh, sau đó ngừng đầu mỉm cười nói với Cao Tiệm Phi.

Đó là một nụ cười chứa đầy ánh dương quang ấm áp.

Linh hồn của Cao Tiệm Phi lại kích động, chân vô ý thức bước đến trước tấm thảm.

"Mời ngồi." Người đàn ông mỉm cười nói.

Cao Tiệm Phi ngồi xuống.

Hắn đưa Cao Tiệm Phi một bình rượu, Cao Tiệm Phi nhận lấy, ngay lập tức liền bị một mùi thơm tinh khiết nồng nàn khiến cho muốn say!

"Quả. . . quả là rượu ngon!" Cao Tiệm Phi nhìn không được thốt lên tiếng khen.

"Nếu là rượu ngon thì xin tiểu huynh đệ đừng ngại, cứ uống cho thỏa." Người đàn ông thân mật nói.

"Được" Cao Tiệm Phi gật đầu, sau đó uống một ngụm, lập tức hắn cảm giác được mùi rượu nồng nàn bao phủ toàn thân, sau đó nuốt rượu vào thì cảm thấy toàn bộ lực phủ ngũ tạng bốc lên một luồng khí nóng.

Vừa vào miệng thì ôn hòa, lúc nuốt vào thì nhiệt huyết sôi trào!

Cao Tiệm Phi trước đây làm tại quán karaoke cũng len lén uống qua rượu của khách dùng không hết như cao lương hay mao đài, thậm chí còn có rượu tây, thế nhưng Cao Tiệm Phi có thể thề rằng mấy thứ rượu kia so với rượu này quả thực chính là nước lã!

"Ừng ực, ừng ực.." Cao Tiệm Phi không chút khách khí uống như kẻ từ lâu chưa được uống miếng nước nào.

"Ha ha! Tiểu huynh đệ, uống chậm một chút!" Người đàn ông cười sang sảng nói: "Rượu này rất mạnh đó, uống như cậu vậy sẽ rất mau say"

"A ~" Cao Tiệm Phi xấu hổ đem bình rượu trả lại cho người đàn ông, sau đó nói, "Xin hỏi. . . ngài. . . ngài là ai?"

Cao Tiệm Phi hỏi, trong ý thức dùng lời rất kính trọng.

Người đàn ông cũng không có trả lời, hắn đưa tay cầm lấy bình rượu Cao Tiệm Phi đưa qua, sau đó uống ừng ực, thoát nhìn hắn là một người yêu rượu như mạng, hắn vừa uống rượu vừa ho khan, tựa hồ như bị sặc vậy.

Cao Tiệm Phi vội vã đấm lưng cho hắn.

"Ta là ai à? Chỉ là một cô hồn dã quỷ mà thôi, không đáng nhắc tới!" Người đàn ông bỏ bình rượu xuống, mỉm cười đáp.

Lúc này, ánh mắt của Cao Tiệm Phi nhìn thấy thanh đao nhỏ bên cạnh người đàn ông, còn có bức tượng gỗ sống động kia, bỗng nhiên trong đầu Cao Tiệm Phi lóe lên tên của một người!

Một nhân vật truyền thuyết!

Những giai thoại truyền kỳ!

"Tôi biết rồi, ngài. . . ngài là Lý Tầm Hoan!" Cao Tiệm Phi kích động đứng lên, hét lớn.

"Ha ha, " người đàn ông cười nói: "Tên chỉ là một cái danh hiệu thôi, bất luận lúc còn sống vinh quang và huy hoàng cỡ nào thì sau khi chết đi nó cũng chỉ là một cái danh hiệu thôi."

Người đàn ông cũng không có phủ nhận sự suy đoán của Cao Tiệm

Lý Tầm Hoan!

"Trời ạ, ta vừa.. vừa uống rượu chung với Lý Tầm Hoan?!" Cao Tiệm Phi hiện tại rất kích động, à phải nói là quá kích động.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Sư Quỷ Nghi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 21: Truyền Thụ

Người đàn ông trước mắt này chính là một nhân vật truyền thuyết, đầy giai thoại truyền kỳ, Lý Tầm Hoan!

Cao Tiệm Phi ngày càng có cảm giác như lạc vào mộng ảo. Tất cả đều không phải là thực, thật không thể tưởng tượng nổi!

Lúc trước lập trình trí tuệ kia đã giới thiệu qua Siêu Cấp Suru Quỷ Nghi với Cao Tiệm Phi, trò chơi này không chỉ có thể tìm được quý hồn trong hiện thực mà còn có thể tìm được những quý hồn trong tiểu thuyết nữa!

Lần này, rốt cuộc Cao Tiệm Phi đã chứng kiến.

Rất rung động!

Thực sự rất rung động!

"Tiểu huynh đệ, ngồi xuống tâm sự với ta một chút, ta nói rồi, ta đã thật lâu không có trò chuyện với người khác" Lý Tầm Hoan cười nói.

Trong lời nói của hắn dường như ẩn chứa một loại ma lực khiến cho Cao Tiệm Phi vô pháp từ chối. Cao Tiệm Phi cố gắng giữ lấy bình tĩnh lại rồi ngồi xuống bên cạnh Lý Tầm Hoan.

Lúc này, Lý Tầm Hoan bỗng nhiên liếc nhìn Cao Tiệm Phi, sau đó cười nói: "Tiểu huynh đệ, ta nhìn thấy trong ánh mắt của cậu có một luồng oán khí và có thêm một chút sát khí" Đôi mắt của Lý Tầm Hoan tựa hồ có thể nhìn thấu tâm can: "Gần đây cậu gặp biến cố gì sao? Nếu như tiểu huynh đệ không ngại thì hãy đem mọi chuyện kể cho ta nghe"

Lý Tầm Hoan trực tiếp cho rằng Cao Tiệm Phi đã gặp phải một biến cố lớn lao.

Đôi mắt Lý Tầm Hoan, Cao Tiệm Phi dường như cũng không tự chủ được, vì vậy...

Việc mẹ bị Tăng Kiến lái xe đụng trở thành người sống đời sống thực vật, việc bản thân lên mua vũ khí chuẩn bị giết chết Tăng Kiến, đồng quy vu tận... tất cả mọi chuyện Cao Tiệm Phi đều kể hết với Lý Tầm Hoan.

Lý Tầm Hoan yên lặng lắng nghe, cũng không có ngắt lời Cao Tiệm Phi, trong đôi mắt kỳ lạ của hắn ẩn hiện ánh sáng thâm thúy.

"Sát khí của cậu quá nặng." Nghe xong Cao Tiệm Phi kể, Lý Tầm Hoan cầm trong tay bình rượu đưa cho Cao Tiệm Phi.

Cao Tiệm Phi kể hết mọi chuyện xong, tâm tình cũng hơi kích động, hắn vội vã cầm lấy bình rượu trút vào miệng, sau đó mới từ từ bình tĩnh lại: "Lý đại hiệp, ý của ngài là tôi không nên giết Tăng Kiến, không nên báo thù cho mẹ hay sao? Thế nhưng, tôi không phục. Tăng Kiến phá hủy gia cảnh của tôi, hủy diệt cuộc sống đơn thuần hạnh phúc của tôi, tôi không phục!"

"Không, khoái ý ân thù là bản phận của nam tử hán đại trượng phu" Lý Tầm Hoan vỗ vỗ vai Cao Tiệm Phi: "Nghe những lời của cậu kể, ta có thể đoán được thế giới của cậu quả thực rất giống thế giới của ta, nhọc nhằn cường thực, mạnh được yếu thua. Tăng Thế Tích, cha của Tăng Kiến, là một cây cỏ thụ, con hắn gây ra án mạng, cố tình làm bậy nhưng "vương pháp" cơ bản đối với hắn không hề có hiệu lực. Cậu muốn báo thù xác thực chỉ có thể dùng một loại phương thức nguyên thủy nhất, bắt quá..."

Lý Tầm Hoan còn nói chưa xong thì giọng của lập trình trí tuệ liền vang lên bên tai Cao Tiệm Phi, nhắc nhở: "Người sử dụng tôn kính, tôi không thể không nói, ngài rất là ngu xuẩn. Tôi đã nói qua với ngài, ngài chỉ có thời gian 1 tiếng mà thôi. 1 tiếng thời gian đó quý giá cỡ nào ngài có biết không? Thế nhưng ngài lại ở chỗ này tâm sự với quý hồn. Ngài chỉ còn lại nửa tiếng thời gian mà thôi, xin ngài hãy quý trọng, hãy cố quý trọng"

"A..." Lúc này nghe được lời nhắc nhở, Cao Tiệm Phi mới giật mình tỉnh mộng.

"Người phát minh trò chơi Siêu Cấp Suru Quỷ Nghi này sở dĩ lập trình một chương trình cho người chơi thử nghiệm trước một quý hồn cao cấp là như thế nào, việc này cũng không phải để người sử dụng nói chuyện tào lao với quý hồn mà mục đích là học tập, học tập những kỹ năng của quý hồn cao cấp!"

Cao Tiệm Phi trong nháy mắt liền hiểu rõ.

"Ta... ta có thể học tập kỹ năng của quý hồn cấp 8 Lý Tầm Hoan sao?" Sau đó, Cao Tiệm Phi giọng hơi run hỏi lập trình trí tuệ.

"Ngài hoàn toàn có thể, tuy nhiên bởi vì cấp bậc của ngài quá thấp nên không thể học được hoàn toàn những kỹ năng của quý hồn cấp 8 Lý Tầm Hoan, ngài chỉ có thể học tập được một bộ phận mà thôi. Xin hỏi hiện tại ngài có muốn mở ra không gian học tập hay không?" Lập trình trí tuệ hỏi.

"Mở ra!" Cao Tiệm Phi nhanh chóng đáp.

Kỹ năng của Lý Tầm Hoan là gì?

Phi đao!

Tiểu lý phi đao, lệ vô hư phát!

Nếu như có thể học được tiểu lý phi đao thì dù cho chỉ học được một điểm bề ngoài cũng đã rất "ngầu"!

"Mở ra không gian học tập của Siêu Cấp Suru Quỷ Nghi!"

Bỗng nhiên hoàn cảnh trong gian phòng thay đổi, Cao Tiệm Phi cùng Lý Tầm Hoan hai người (phải nói là một người một quý) đang đứng trên một gò đá.

Ở cạnh biển.

Bầu trời âm u, mây đen giăng đầy gây ra cảm giác hít thở không thông.

Sóng biển tung bay, một ít cá theo sóng biển bay lên, chúng nó hình thành một đường pa-ra-bôn rất đẹp mắt, ẩn hiện trong làn sóng.

Lý Tầm Hoan chấp tay đứng thẳng, quần áo trên người theo gió biển tung bay, cả người tản ra một loại khí chất khó hình dung.

Tâm tình Cao Tiệp Phi kích động không ngớt nên thử dò hỏi: "Lý đại hiệp, tôi... tôi có thể học tuyệt kỹ phi đao của ngài sao?"

Lý Tầm Hoan nhìn Cao Tiệp Phi liếc mắt: "Cậu là chủ nhân của nơi đây, đã mang ta vào đây thì đương nhiên ta phải dốc hết lòng truyền thụ cho cậu."

Nghe được câu trả lời khẳng định của Lý Tầm Hoan, Cao Tiệp Phi vô ý thức xiết chặt nắm tay, ánh mắt nhìn thẳng vào Lý Tầm Hoan: "Vậy... xin Lý đại hiệp hãy lập tức truyền thụ cho tôi tuyệt kỹ phi đao!"

Lý Tầm Hoan lại liếc mắt nhìn Cao Tiệp Phi: "Ta có thể lập tức dạy cho cậu, tuy nhiên cậu phải hứa với ta một việc, đó là bây giờ không thể đi tìm Tăng Kiến báo thù."

"Sao?" Cao Tiệp Phi sừng sốt.

Phải biết rằng, chỉ cần học được một ít về bề ngoài của tuyệt kỹ phi đao thì muốn giết Tăng Kiến tuyệt đối không khó!

Tại sao Lý Tầm Hoan lại muốn Cao Tiệp Phi làm vậy?

"Nếu như ngay bây giờ cậu có được tất cả sự chân truyền của ta thì trong thiên hạ to lớn này, có người nào cậu không thể giết?" Rồi đột nhiên, khí thế của Lý Tầm Hoan biến đổi, trong nháy mắt chuyển thành một loại khí phách độc bá thiên hạ, trong đôi mắt kỳ lạ của hắn toát ra một luồng đao mang sắc bén!

Trong thiên hạ to lớn này, có người nào mà không thể giết?

Ai dám tranh phong!

"Bất quá với điều kiện và tư chất của cậu hiện tại chỉ có thể học được một chút tuyệt kỹ phi đao của ta thôi. Mặc dù chỉ là một chút nhưng vẫn có thể giết chết bất cứ một người bình thường nào, thế nhưng tiểu huynh đệ, cậu có nghĩ tới hay không, sau khi cậu giết Tăng Kiến thì làm sao giải quyết tốt hậu quả đây? Lẽ nào từ đó về sau cậu phải trốn chui trốn nhủi như chó nhà có tang sao? Giết chết Tăng Kiến là điều đơn giản thế nhưng đối phó với thế lực phía sau hắn thì rất khó khăn. Còn nữa, cậu hiện tại có năng lực coi thường luật lệ của một quốc gia không? Giết người đền mạng, cậu lấy cái mà đền?" Mỗi một câu nói của Lý Tầm Hoan đều như tiếng chuông đánh vào lòng Cao Tiệp Phi: "Muốn giết chết Tăng Kiến chỉ có hai phương pháp: thứ nhất, võ công của cậu nếu đạt đến trình độ như ta thì tự nhiên muốn làm thì làm. Thứ hai, đó là chính cậu phải phát triển thế lực của mình tại nhân gian và trở thành một phương bá chủ, khi đó cậu có thể dễ dàng đưa chết Tăng gia. Ngoại trừ hai điều đó thì không có phương pháp nào hay hơn nữa. Ta hôm nay truyền cho cậu tuyệt kỹ phi đao cũng không phải là cho cậu dùng nó đi giết người, mà là cho cậu tự bảo vệ lấy mình!"

Nghe xong một phen giáo huấn của Lý Tầm Hoan, Cao Tiệp Phi tâm thần kích chấn, lúc này hắn cúi đầu nói: "Lý đại hiệp, tiểu tử xin thụ giáo!"

Lý Tầm Hoan cười sang sảng: "Hy vọng cậu có thể sống đến khi gặp lại ta"

Cao Tiệp Phi trong lòng rõ ràng, sau lần gặp mặt ngắn ngủi này thì sẽ không gặp lại Lý Tầm Hoan nữa, trừ khi hắn trở thành sư quý giả cấp 8.

"Lý đại hiệp, tôi xin hứa, chúng ta nhất định sẽ gặp lại!" Trong lòng của Cao Tiệp Phi cũng âm thầm thề thốt.

Lý Tầm Hoan gật đầu, sau đó nói: "Được rồi, bây giờ ta sẽ truyền thụ cho cậu tuyệt kỹ phi đao, tuy nhiên như ta đã nói qua, với tư chất của cậu hiện tại, cậu chỉ có thể học được một chút về bề ngoài mà thôi, cậu xem cho kỹ..."

Đang khi nói chuyện, Lý Tầm Hoan tay phải chuyển động, trong tay hiện ra một thanh đao nhỏ màu bạc, đao mang lóe ra, sắc bén vô cùng!

"Tuyệt kỹ phi đao của ta coi trọng chính là tinh khí thần, dĩ tinh ngự đao, dĩ khí ngự đao, dĩ thần ngự đao!" Nói xong, Lý Tầm Hoan tay phải tùy tiện vung lên, một đạo ánh sáng từ tay bay đi!

"Vèo!"

Đao mang xé rách không gian, ánh sáng đẹp đẽ rực rỡ, một đường thẳng tắp bắn về phía làn sóng đầy cá đang bay.

Không ai có thể hình dung ra tốc độ của một đao này, cũng không có người nào có thể miêu tả được sự đặc sắc huy hoàng của nó.

"Phụt...!" Một con cá trực tiếp bị phân làm hai đoạn, máu tươi bắn ra.

"Đó là một chút bề ngoài của tuyệt kỹ phi đao" Lý Tầm Hoan cười nói với Cao Tiệp Phi.

"Chỉ là về bề ngoài?" Cao Tiệm Phi hoảng sợ!

Chỉ là một chút bề ngoài mà có uy lực và tốc độ như thế, vậy thì tiểu lý phi đao chân chính có bao nhiêu kinh khủng đây?

"Được rồi, tôi lướt cậu!" Lý Tầm Hoan vỗ vỗ vai Cao Tiệm Phi, sau đó đưa cho hắn một thanh phi đao.

Bỗng nhiên, Cao Tiệm Phi cảm giác được có một luồng khí nóng kỳ lạ từ tay của Lý Tầm Hoan truyền vào vai hắn, sau đó chạy khắp cơ thể.

Luồng khí nóng như một con cá nhỏ luôn lách trong cơ thể Cao Tiệm Phi, như cá gặp nước.

Cao Tiệm Phi tiếp lấy thanh phi đao từ tay Lý Tầm Hoan, nhất thời Cao Tiệm Phi cảm giác được hắn và phi đao dường như quyện thành một thể.

Rất quen thuộc, rất thân thiết!

Năm ngón tay của Cao Tiệm Phi khẽ động, thanh phi đao giống như linh xà đứng thẳng trên tay.

"Dùng khí tức tập trung vào cá trong làn sóng" Lý Tầm Hoan nghiêm túc nói.

Hai mắt Cao Tiệm Phi trực tiếp nhìn vào một con cá trong làn sóng, đó là mục tiêu mà Cao Tiệm Phi sắp sửa phóng phi đao!

Tập trung!

Trong chớp mắt, tay phải cầm phi đao của Cao Tiệm Phi vung ra, luồng khí nóng trong cơ thể khi nãy thoáng cái tuôn trào, cùng với phi đao phóng nhanh ra.

"Vèo... phụt..!"

Con cá mục tiêu của Cao Tiệm Phi bị cắt làm hai đoạn.

"Ta...Ta đã luyện thành?" Cao Tiệm Phi không thể tin được, nhìn vào bàn tay phải của hắn, ngây người, choáng váng!

Luồng khí nóng trong cơ thể lúc nãy đã tuôn hết theo phi đao, lúc này đang dần dần hồi phục lại, Cao Tiệm Phi có thể cảm giác được tốc độ khôi phục của nó.

"Nhớ kỹ, phi đao nhất xuất, sinh tử khó dò! Hiện tại, cậu bất quá chỉ học được một điểm bề ngoài của tuyệt kỹ phi đao, gặp phải người bình thường thì tự bảo vệ mình có thừa, thế nhưng gặp phải cao thủ chân chính thì khi phi đao vừa xuất ra, đó là lúc cậu sẽ bị địch nhân giết chết, bởi vì phi đao hữu khứ vô hồi (có đi không trở lại), trong khoảnh khắc phóng ra thì cũng chính là tính khí thần của cậu hoàn toàn thả ra, lúc này năng lực phòng ngự là yếu ớt nhất, vì vậy phi đao không thể đơn giản xuất thủ được!" Lý Tầm Hoan trầm trọng nói.

"Đa tạ Lý đại hiệp chỉ giáo! Tiểu tử đã rõ!" Cao Tiệm Phi nói.

Lý Tầm Hoan gật đầu cười, hắn vỗ vỗ vai Cao Tiệm Phi, sau đó lấy ra một thanh phi đao tặng cho Cao Tiệm Phi.

Lúc này, giọng nói của lập trình trí tuệ vang lên bên tai Cao Tiệm Phi: "Người sử dụng tôn kính, thời gian 1 tiếng gặp mặt đã hết"

Lời vừa dứt thì Cao Tiệm Phi cảm thấy hoa mắt.

Không thấy Lý Tầm Hoan, cũng không thấy sóng biển.

Cao Tiệm Phi nhìn lại thì phát hiện hắn đang đứng ở tầng 1 của Quý Oa, trong tay hắn đang cầm thanh phi đao mà Lý Tầm Hoan đã tặng.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Sư Quỷ Nghi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 22: Đường Báo Và Long Nhất Phi.

Tất cả đều giống như một giấc mơ.

Chỉ còn lại thanh phi đao cùng với luồng khí nóng trong cơ thể đang chậm rãi khôi phục mới chứng minh được mọi thứ khi nãy đều là thực chứ không

phải mơ mộng gì cả.

"Tầng 8, ta nhất định sẽ đặt chân đến lần nữa!" Cao Tiệm Phi hét to: "Lý đại hiệp, chúng ta nhất định sẽ gặp lại!"

Tay phải chuyển động, phi đao trong tay đã được Cao Tiệm Phi giấu vào dây lưng bên hông.

Hiện tại, thời gian đã khuya, Cao Tiệm Phi cũng nên về nhà.

"Rời khỏi Quý Oa!"

Ý nghĩ của Cao Tiệm Phi chợt loé lên, sau đó đã từ trong Quý Oa đi ra bên ngoài. Bầu trời bên ngoài đầy sao lấp lánh cùng với ánh trăng sáng vàng vạc khiến cho khung cảnh đêm thật xinh đẹp.

Ở xung quanh, tiếng dế kêu không thôi.

Cao Tiệm Phi nhìn thời gian trên điện thoại, đã là 12:20 phút đêm.

Lúc này, Cao Tiệm Phi trực tiếp bước nhanh đi khỏi công viên. Hắn rất may mắn, vừa ra khỏi công viên và đi được vài phút thì đón được một chiếc taxi.

Khi hắn về đến nhà thì trong phòng khách đèn vẫn còn sáng trưng. Cha và dì hắn vẫn chưa ngủ, đang ngồi ở phòng khách chờ hắn.

"Cha, dì, sao hai người còn chưa ngủ?" Cao Tiệm Phi biết rõ còn có hỏi. Dù gì đêm nay làm chuyện phạm pháp nên hắn cũng có chút lo lắng, bất quá khi nghĩ đến số tiền 600 nghìn tiền mặt đang ở trong Quý Oa thì trong lòng hắn lại vui lên.

Nghĩ như thế nên Cao Tiệm Phi nhất thời tỏ ra về thân nhiên, hắn cười với cha và dì hắn rồi nói: "Cha, dì, con biết về nhà trễ sẽ làm cho hai người lo lắng, sau này con sẽ về nhà trước 11 giờ, con xin hứa"

Cao Tiến nói: "Tiểu Phi, con đừng hứa lèo đó. Được rồi, ngày mốt con hãy lên đường đi Quảng Đông đi. Nhớ phải đi đúng ngày, không được cù cưa nữa, mọi chuyện cha đã liên hệ xong xuôi, ngày mai con hãy chuẩn bị cho tốt nhé. Nếu như con không đi thì cha sẽ đưa con đi"

Thần sắc của Cao Tiến khi nói rất là kiên quyết. Điều ông hiện tại lo lắng nhất chính là Cao Tiệm Phi không khống chế được tâm tình và chạy đi tìm Tăng Kiến làm chuyện bậy bạ. Tóm lại, một ngày Cao Tiệm Phi không rời khỏi thành phố Tỷ Quy này thì Cao Tiến sẽ thêm một ngày lo lắng!

"Em rề..." Người đi ở một bên khuyên bảo: "Em hà tất để Tiểu Phi đi xa xứ? Làm công xa xứ rất khổ cực đó!"

"Chị, chị không cần phải nói đỡ cho nó. Khổ cực? Người trên đời này có ai không khổ cực chứ? Đã là thanh niên trai tráng thì phải chịu được cái khổ. Nếu chị cứ để nó ru rú tại đây thì sao có thể trở thành người được?" Cao Tiến nói.

Dì hắn bị nói đến nỗi nói không ra lời.

Trong đầu Cao Tiệm Phi thỉnh thoảng lóe lên một suy nghĩ.

"Đúng vậy, tại sao ta cứ phải ở tại thành phố này? Tại sao? Lý đại hiệp chẳng phải đã nói qua, nếu ta muốn báo thù thì nhất định phải phát triển thế lực của bản thân mình, ta ở tại đây thì có thể phát triển được cái gì? Cha của Tăng Kiến làm chức quan cao trong thành phố, là một nhân vật giậm chân một cái cả thành phố đều rung; mẹ của Tăng Kiến là một nhân vật thuộc thế giới ngầm. Ta ở lại đây bị trói chân trói tay, có chỗ tốt gì đâu? Ở Quảng Đông thì khác, đó là một thành phố duyên hải lớn, kinh tế phát triển, có rất nhiều cơ hội, ta còn lo lắng cái gì, do dự cái gì? Dù sao tiền cho cha mẹ và đi đường lão ta cũng đã kiếm được rồi, còn ở tại nhà làm chi? Bây giờ ta phải đến Quảng Đông cố gắng phát triển, sau đó sẽ về thu thập Tăng gia, còn việc kiếm tiền thì ở thành phố lớn không phải sẽ kiếm nhiều hơn gấp trăm lần thành phố nhỏ sao?"

Dòng suy nghĩ chợt lóe lên, Cao Tiệm Phi liền xác định phương hướng phát triển của mình.

Đi Quảng Đông!

"Cha, cha nói rất đúng. Con ở tại đây làm việc cật lực thì nhiều lắm là 2000 đồng một tháng, làm chết làm sống, hơn nữa chẳng học hỏi thêm được gì, đối với tương lai sau này rất bất lợi. Vì vậy cha à, con hoàn toàn tôn trọng ý kiến của cha. Con đã quyết định đi Quảng Đông. Con cũng không tin bản thân sẽ không làm ra được sự nghiệp gì. Cha cứ yên tâm, con sẽ không làm cho cha mất mặt. Con xin thề, khi con trở về đây sẽ là lúc áo gấm về nhà!"

Nói xong một hơi, Cao Tiệm Phi cũng rất kích động, hắn cũng không phải đang an ủi cha hắn mà tùy tiện nói thế.

Những lời này đối với Cao Tiệm Phi mà nói là một lời thề.

Cao Tiến cũng thật không ngờ đứa con luôn phản đối việc đi xa, nay thoảng cái thay đổi trở thành rất khát vọng, ông cũng nghĩ khi nghe Cao Tiệm Phi nói.

Người đi nói vào: "Tốt lắm Tiểu Phi, thật có chí khí. Được rồi, đến lúc đó con nhớ mang cho cha mẹ một người con dâu là được, đó cũng là chuyện đại sự đấy!"

"Vâng, nhất định, con nhất định sẽ đem về cho cha mẹ và dì một người con dâu ngoan hiền!" Cao Tiệm Phi gật đầu: "Dì ơi, sau này con không ở nhà,

phiền đi chăm sóc cho cha mẹ con, đi hãy yên tâm, đi không có con cái thì hãy xem con là con của đi, sau này con sẽ chăm sóc thật tốt cho cha mẹ lần đi"

"Con..." Viên mắt của đi hấn trở nên đỏ hoe, hai hàng nước mắt từ trong mắt rơi xuống, nhưng đây đều là nước mắt vui sướng hạnh phúc. Người đi lau nước mắt: "Con ngoan, ngày mai đi sẽ đi chợ sớm và làm cho con những món mà con thích ăn nhất!"

"Cảm ơn đi, đi hãy đi nghỉ ngơi sớm đi, giờ cũng đã là 1 giờ rồi đấy" Cao Tiệm Phi cười nói.

Người đi gạt đầu rồi đi vào buồng trong.

Cao Tiệm Phi giúp đẩy xe cho cha hấn.

"Tiểu Phi, con rút cuộc cũng đã nghĩ thông suốt. Cha đây yên tâm rồi, hiện rất yên tâm..." Cao Tiến thở dài nói, như trút được gánh nặng.

"Cha đừng lo lắng gì cả, con biết nên làm như thế nào. Ngày mai con sẽ đi trạm xe lửa mua vé, sáng ngày mốt sẽ đi, với tàu cao tốc thì 36 tiếng đồng hồ là có thể đến Quảng Đông rồi." Cao Tiệm Phi nhẹ giọng nói với cha hấn: "Được rồi, con hầu cha nghỉ ngơi nhé!"

Ôm người cha đặt lên giường và đắp chăn xong xuôi, hấn tắt đèn phòng khách.

Sau đó, Cao Tiệm Phi đi tắm rửa rồi trở về phòng ngủ.

Bật đèn, Cao Tiệm Phi lôi ba lô chứa 60 nghìn và cái Usb ra.

Cao Tiệm Phi suy nghĩ một chút, bên trong Quỹ Oa hiện có 600 nghìn tiền mặt, tạm thời không thể để cho đi và cha hấn biết được, dù sao số tiền cũng quá lớn.

Thẻ thì ngày mai đi ngân hàng gửi tiền, lấy 100 nghìn bỏ vào rồi giao cho đi để dự phòng. Còn lại 500 nghìn, khi tới Quảng Đông thì sẽ tính.

Còn số tiền mặt 60 nghìn này sẽ giao hấn cho đi.

Lên kế hoạch xử lý tiền nong xong xuôi, Cao Tiệm Phi phóng lên giường nằm.

Có điều Cao Tiệm Phi cũng không ngủ ngay, hấn dùng ý nghĩ mở khung ánh sáng xem lại tư liệu của mình.

"Sưu quỹ giả: Cao Tiệm Phi

Tuổi tác: 22

Đăng cấp: 1

Sưu quỹ điểm: 4/9

Kinh nghiệm: 4

Để thăng cấp trở thành sưu quỹ giả cấp 2, người chơi cần số điểm kinh nghiệm là: 996

Những công năng cơ bản có thể sử dụng:

1. Dò tìm

2. Hiện hình

"Còn phải tìm thêm 996 quỹ hồn cấp 1 thì mới có thể tăng lên làm sưu quỹ giả cấp 2, phải cố gắng hơn!" Cao Tiệm Phi hiện tại rất muốn nhanh chóng tăng đăng cấp, vì vậy, hấn trực tiếp dùng 1 sưu quỹ điểm dò tìm quỹ hồn ở phụ cận!

Một khung ánh sáng ghi một loạt tên quỹ hồn hiện ra.

Lần này, Cao Tiệm Phi lựa chọn quỹ hồn có khác, hấn đặc biệt chú ý đến những quỹ hồn có sở trường đặc biệt. Tuy rằng quỹ hồn cấp 1 không có sở trường đặc biệt, và cho dù có cũng chỉ là “Hương Cấp” thôi, thế nhưng Cao Tiệm Phi vẫn đặc biệt chú ý nên rất cẩn thận tìm kiếm.

Xem lướt qua tên và tư liệu của mấy trăm quỹ hồn, Cao Tiệm Phi rốt cục tìm được một tên.

Tên quỹ hồn / Đăng cấp quỹ hồn / Tuổi khi còn sống / Giới tính / Nghề nghiệp lúc sống / Sở trường đặc biệt khi còn sống / Nguyên nhân chết.

Quách Tổ / 1 / 45 / Nam / Thọ điện gia dụng / Sửa chữa máy lạnh (Hương Cấp) / Tự sát

Tìm hết nửa ngày cũng chỉ tìm được một quỹ hồn có sở trường sửa chữa máy lạnh “Hương Cấp”

Cao Tiệm Phi cũng không muốn tìm nữa, lúc này hấn chọn luôn quỹ hồn Quách Tổ cùng với hai quỹ hồn khác không có sở trường đặc biệt gì. Tiếp đó tụ họp linh hồn!

3 suru quỹ điểm còn lại toàn bộ sử dụng.

Đồng loạt tụ họp linh hồn của ba quỹ hồn tốn 15 giây thời gian của Cao Tiệm Phi.

15 giây sau, trong Quỹ Oa của Cao Tiệm Phi gia tăng thêm 3 quỹ hồn mới.

Cuối cùng nhìn lại, trạng thái của Cao Tiệm Phi trên khung ánh sáng như sau

"Suru quỹ giả: Cao Tiệm Phi

Tuổi tác: 22

Đăng cấp: 1

Suru quỹ điểm: 0/12

Kinh nghiệm: 7

Để thăng cấp trở thành suru quỹ giả cấp 2, người chơi cần số điểm kinh nghiệm là: 993

Làm xong mọi việc thì con buồn ngủ kéo tới.

7 giờ sáng hôm sau, Cao Tiệm Phi đã thức dậy.

Hôm nay chuyện cần làm rất nhiều, đi trạm xe lửa mua vé, đi ngân hàng gửi tiền.

Rời giường, thay đồ, Cao Tiệm Phi lại mở khung ánh sáng ra.

Tối hôm qua suru quỹ điểm đã hết, nay đã khôi phục hoàn toàn, 12/12.

Cao Tiệm Phi lại sử dụng 1 suru quỹ điểm dò tìm quỹ hồn, sau đó tùy tiện chọn lấy 11 quỹ hồn cấp 1.

Tụ họp linh hồn!

Đưa vào Quỹ Oa.

Cao Tiệm Phi lại thu thêm được 11 điểm kinh nghiệm.

"Suru quỹ giả: Cao Tiệm Phi

Tuổi tác: 22

Đăng cấp: 1

Suru quỹ điểm: 0/23

Kinh nghiệm: 18

Để thăng cấp trở thành suru quỹ giả cấp 2, người chơi cần số điểm kinh nghiệm là: 982

"Tìm quỹ hồn cấp 1 thực là quá dễ. Cứ theo suru quỹ điểm ngày càng tăng, không được mấy ngày thì ta có thể trở thành một suru quỹ giả cấp 2 rồi" Cao Tiệm Phi thoả mãn bước ra khỏi phòng.

Rửa mặt rồi qua loa ăn xong bữa sáng, hấn rời khỏi nhà.

Đầu tiên, Cao Tiệm Phi đi đến trạm xe lửa và mua vé đi Quảng Đông, sau đó hấn vào nhà vệ sinh tại trạm xe lửa và tiến vào Quỹ Oa lấy 100 nghìn tiền mặt bỏ vào cái túi đã chuẩn bị sẵn, sau đó rời Quỹ Oa.

Cao Tiệm Phi cầm túi đi đến ngân hàng gần trạm xe lửa để gửi tiền.

Thân mặc đồ si đa, mái tóc rối tung, tay cầm một cái túi màu đen bước vào ngân hàng.

Nhân viên tiếp Cao Tiệm Phi là một cô gái tuổi còn trẻ và xinh đẹp. Cao Tiệm Phi dựa theo trình tự, điền đơn, đưa giấy chứng minh...

Trong toàn bộ quá trình làm, cô nhân viên kia tỏ thái độ rất bức mình vì Cao Tiệm Phi khi điền đơn có mấy chỗ không hiểu phải điền thế nào nên hỏi

hoài. Cô nhân viên giả vờ như không nghe, chỉ mở miệng cười thúc giục: "Anh làm nhanh một chút, sáng này khách hơi đông, anh hãy viết nhanh đi, không thấy nhiều người đang đợi phía sau à?"

Thật vất vả mới viết xong cái đơn, cô nhân viên liền chuẩn tiếp người khách khác.

"À, cô ơi, tôi muốn gửi tiền." Cao Tiệp Phi nói.

Cô nhân viên liếc mắt nhìn Cao Tiệp Phi, nhỏ giọng lầm bầm một câu: "Dân quê thật phiền phức quá!"

"Gửi bao nhiêu? Nếu gửi ít thì ra quầy ngoài dùm" Cô nhân viên cả vú lấp miệng em, nói.

"Vậy tôi gửi tại đây" Cao Tiệp Phi đem cái túi đặt lên quầy, sau đó lấy từ trong túi ra một cọng tiền giấy 100 mới tinh đặt trước cửa sổ quầy.

10 nghìn.

"Ah..." Nét hờn giận trên mặt cô nhân viên thoáng hòa hoãn một chút.

Cao Tiệp Phi lại lấy ra thêm cọc tiền thứ hai, rất nhanh đặt trước cửa sổ quầy.

20 nghìn.

Về mặt cô nhân viên có vẻ hơi mất tự nhiên.

Cao Tiệp Phi lại yên lặng lấy tiền ra.

30 nghìn! 40 nghìn! 50 nghìn!

100 nghìn!

Lúc này, cô nhân viên trông thật giống như một diễn viên chuyên nghiệp, trong nháy mắt đã chuyển đổi sắc mặt hoàn toàn, biểu hiện khó chịu hoàn toàn tan thành mây khói, thay vào đó là vẻ mỉm cười tươi như hoa và rất ân cần: "Xin ngài chờ cho một chút, tôi lập tức sẽ giải quyết ngay"

"Không sao, tôi cũng không vội." Cao Tiệp Phi cười nói.

Khoảng mười phút sau, trong tay Cao Tiệp Phi đã có số gửi tiết kiệm 100 nghìn, sau đó hắn đón xe buýt về nhà.

oOo

Tỉnh Quảng Đông là một tỉnh lớn nằm ven biển phía Nam của Trung Quốc, kinh tế phát triển cao độ, giàu có và đông đúc.

Quảng Châu, tỉnh lỵ của Quảng Đông càng là nơi ca vũ thanh bình, giống như một viên minh châu sáng chói.

Vùng ven biển của Quảng Châu, các tòa nhà chọc trời san sát nối tiếp nhau. Nơi đây là tổng bộ của rất nhiều công ty và tập đoàn lớn.

Tổng bộ của Tập đoàn Phi Long cũng đứng sừng sững ở đây.

Tập đoàn Phi Long trong năm 2011 được bầu chọn là một trong mười tập đoàn lớn nhất của tỉnh Quảng Đông, xếp thứ năm. Tập đoàn kinh doanh giấy, công nghiệp nhẹ, đồ trang điểm, linh kiện ô tô, bất động sản, thời trang... tổng cộng 13 lĩnh vực kinh doanh, thực lực có thể nói là rất hùng hậu.

Cao ốc Phi Long cao 28 tầng, chính là nơi tập trung bộ máy quản lý cấp cao cùng với những nhân viên kỹ thuật hàng đầu của tập đoàn Phi Long. Ông chủ Long Nhất Phi của tập đoàn Phi Long bình thường làm việc ở nơi đây.

Cao ốc Phi Long, trong một căn phòng làm việc tại tầng 28.

Căn phòng làm việc được bố trí rất tinh xảo và đẹp đẽ, bàn làm việc bằng gỗ lim, trên mặt đất trải thảm da dê dệt thủ công của Kazakhstan, một cái kệ trưng bày đồ cổ, trên tường có treo vài bức tranh phong cảnh với phong cách cổ miêu tả dòng nước chảy từ trên núi xuống, một bộ sofa màu vàng nhạt làm cho người ta cảm giác được sự hài hòa của văn hóa đông tây..

Lúc này, trên sofa trong căn phòng làm việc đẹp đẽ lại có một người rất không hợp cách ngồi đó.

Hắn khoác áo khoác, mái tóc uốn cong và dài ngoằng, khoảng chừng bốn năm mươi tuổi, bên trong mặc một chiếc áo thun màu hồng, phía dưới thì mặc một cái quần short tắm biển, chân mang dép lê.

Trên mặt hắn có một vết sẹo dài nhìn thấy mà giật mình, tuy rằng đã liền da thể nhưng cái màu sắc hồng đậm trên vết sẹo khiến kẻ khác thoát nhìn rất sợ.

Đặc biệt là lúc hắn nói chuyện, vết sẹo dài kia giống như một con rắn, giật giật trên mặt hắn, trông rất dữ tợn.

Hắn ngồi chéo ngóai, vừa hút thuốc vừa móc lỗ mũi.

"A Báo, uống gì?" Một người khác trong phòng từ bàn làm việc bước ra, mỉm cười hỏi.

Người này hoàn toàn cùng kẻ tên "A Báo" là hai thái cực!

Hắn cũng khoảng chừng bốn năm mươi tuổi, thân cao khoảng 1m8, thể nhưng hình thể rất cân đối.

Ngũ quan trên mặt phi thường nho nhã khiến hắn nhìn rất đẹp trai và phong độ, có thể nói nếu như hắn mà trẻ lại 10 tuổi thì tuyệt đối sẽ là một người siêu mẫu, tuy nhiên ở tuổi này hắn vẫn toát ra một sự hấp dẫn lạ thường.

Một loại hấp dẫn của người đàn ông thành đạt!

Quần áo của hắn trắng tinh và rất thẳng không hề có vết nhăn, mùi dầu thơm tỏa ra nhàn nhạt, cổ đeo một cái cà vạt màu đen, khiến người nhìn vào có cảm giác hắn là người rất cẩn thận và tỉ mỉ.

Long Nhất Phi, đây là ông chủ của tập đoàn Phi Long.

"Có bia không? Ta uống bia, thôi khỏi đi. Tối qua uống rượu đến 3 giờ sáng, mẹ nó, hiện tại đầu còn nhức quá." A Báo tùy tiện nói.

"Trong phòng làm việc của ta làm sao mà có rượu bia?" Long Nhất Phi nở nụ cười, nụ cười của hắn rất có sức cuốn hút, loại nụ cười này bất luận là ở phương diện làm ăn hay sinh hoạt đều rất khiến người khác có hảo cảm, nó rất bình dị, dễ gần, cũng có sự tự tin và thân thiết: "Uống cà phê nhé."

Long Nhất Phi tự mình pha tách cà phê cho A Báo, sau đó tự pha cho hắn một tách. Hắn bung hai tách cà phê tới ngồi cạnh A Báo: "A Báo, chuyện của xã đoàn người cũng đừng quan nữa, rời khỏi giang hồ đi, ta cho người một công ty làm cho vui nhé. Nếu như người ngại phiền phức vậy thì cái gì cũng đừng động đến, mỗi ngày đi câu cá hay tìm người chơi mạt chược, hoặc học ta đánh gôn, mấy thứ đó không phải tốt hơn sao?"

"Ha ha, Phi Long, ta sao giống người được, nói buông là buông, đâu có dễ thế." A Báo uống một hớp cà phê, sau đó... "Phụt!", một ngụm cà phê phun vãi ra rơi hết vào tấm thảm da dê đắt tiền: "Mẹ nó, đáng quá!"

Long Nhất Phi mỉm cười đem ly cà phê của hắn đặt lên trên bàn, xong ôm lấy vai A Báo: "A Báo, đây chính là cà phê chính cống của Lam Sơn đấy, người phải từ từ thưởng thức mới hiểu được"

"Quên đi, ta uống không quen" A Báo hi mũi vài cái, sau đó nghiêm túc nói với Long Nhất Phi: "Được rồi, Phi Long, ta nói chuyện nghiêm túc đây"

"Ồ..." Long Nhất Phi kinh ngạc một chút: "A Báo, ta rất ít thấy người nghiêm túc trước mặt ta như thế. Trời, đừng nói là con riêng của người sinh tại Châu Âu chạy tới tìm người à? Ha ha!"

Mặc dù Long Nhất Phi là một người luôn cẩn thận tỉ mỉ, làm việc nghiêm túc, thể nhưng trước mặt người bạn thân cận nhất của hắn thì hắn vô câu vô thức, tính tình hào hiệp thoải mái.

Lời đùa vui của Long Nhất Phi cũng không có chọc cười được A Báo. A Báo nói: "Phi Long, ta giới thiệu một người đến công ty người làm việc, một người thanh niên, sức sống rất dồi dào"

"Sao?" Long Nhất Phi ngạc nhiên một chút: "Người đem người giới thiệu cho công ty của ta? A Báo, đây chính lần đầu người làm mấy việc thứ này, là ai vậy? A Báo, ta nói rõ trước, loại thanh niên không học vấn không nghề nghiệp, gây chuyện thị phi, phạm tội là ta không thích đâu đó. Hiện giờ ta chính là người làm ăn, rất sợ mấy thứ đó, ..."

"Được rồi được rồi, Phi Long, ta biết người không muốn cùng loại người như vậy có quan hệ gì nên ta đâu dám, lần này người mà ta giới thiệu hoàn cảnh tuyệt đối trong sạch, tính tình rất trung thực! Nó từ nội địa tới, 22 tuổi, một người trẻ người non dạ, gia cảnh rất đơn giản. Phi Long, người yên tâm đi, không có vấn đề gì đâu"

Long Nhất Phi nghi hoặc nhìn A Báo: "Từ nội địa tới à? Không phải chứ A Báo? Lúc nào người có liên hệ với người nội địa vậy? Là bà con thân thích của người à? Sai luôn, ta chưa từng nghe nói người có thân thích ở nội địa, rốt cuộc là ai?"

Long Nhất Phi rất rõ ràng, với tính cách của A Báo cùng với sự quan hệ của hắn thì tuyệt đối sẽ không vô duyên vô cớ giới thiệu một tiểu tử trẻ người non dạ đến từ vùng quê đến công ty của Long Nhất Phi.

"Thực ra là con của Cao Tiến" A Báo nhìn Long Nhất Phi: "Cao Tiến trước đây đã thay xã đoàn kiểm không ít tiền, việc này người biết mà, tuy rằng sau đó hắn bị người hãm hại xảy ra chuyện và rút lui giang hồ, bất quá Đường Báo ta vẫn coi Cao Tiến là anh em, hiện tại con của Cao Tiến gặp ít chuyện phiền toái nên ta giúp nó tránh né một chút, thuận tiện để cử nó vào công ty của người làm luôn. Phi Long, việc nhỏ như vậy chẳng lẽ người không giúp được sao? Hơn nữa, tính tình của nó tuyệt đối trung thực ngay thẳng, sẽ không gây ra chuyện thị phi, nếu như nó làm tại công ty người mà không tuân thủ quy định, gây ra chuyện gì thì mọi hậu quả ta Đường Báo gánh hết, được chưa?"

"Con của Cao Tiến?" Long Nhất Phi bỗng nhiên nhắm mắt lại, hắn đang suy nghĩ.

Đường Báo thoáng cái đứng lên hét: "Phi Long, tóm lại chuyện này người giúp hay không giúp?"

Long Nhất Phi lấy tay gõ gõ vào trán hắn: "A Báo, chúng ta là anh em, người nói một ta cũng không nói hai, tuy nhiên khi nó tới thì phải dẫn nó tới gặp ta

trước"

"Không thành vấn đề!" Đường Bảo thoả mãn gật đầu.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Sưu Quý Nghi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 23: Dân Quê Ra Tỉnh.

Cao Tiệm Phi mua vé xe lửa và đến ngân hàng gửi tiền xong thì cũng đã đến trưa.

Đón xe buýt đi về nhà, trên đường hấn xuống tại trạm gần đó rồi đi vào tiệm Inte.

Cao Tiệm Phi rất nhanh mở mạng và tìm kiếm thông tin về các bệnh viện chuyên khoa não nổi tiếng trong nước và vào một số diễn đàn hỏi thăm.

Chuyện quan trọng là phải tìm cách chữa trị cho mẹ.

Hiện tại tiền đã có rồi nhưng có thể làm cho mẹ tỉnh lại được hay không?

Tuy nhiên, Cao Tiệm Phi có được câu trả lời hầu như thống nhất, bệnh tình của mẹ hấn là rất nghiêm trọng và phải trải qua phẫu thuật, thế nhưng việc phẫu thuật bệnh tình này, với kỹ thuật và điều kiện trong nước hiện nay cũng rất là phiêu lưu.

12%, đây là một bệnh viện chuyên khoa não lớn nhất nước đưa ra xác suất có thể thành công.

Phẫu thuật thất bại thì tương đương với việc mất luôn sinh mạng.

Tóm lại, tình huống của mẹ Cao Tiệm Phi hiện tại không phải chỉ có vấn đề là tiền mà thôi.

Cao Tiệm Phi chán nản rời khỏi tiệm.

"Xem ra, rất khó để cho mẹ tỉnh lại, ý, vậy còn Siêu Cấp Sưu Quý Nghi thì sao? Nếu như ta có thể tìm thấy được những quý hồn thần y trong tiểu thuyết thì có thể chữa trị cho mẹ hay không?" Về đến trước cửa nhà, Cao Tiệm Phi dừng lại: "Mặc kệ thế nào, nhất định phải cố gắng thẳng cấp, việc cứu mẹ tỉnh lại xem ra phải dựa tất cả vào Siêu Cấp Sưu Quý Nghi vậy!"

Lúc này, người đi đang ở trong nhà, tựa hồ đang chờ Cao Tiệm Phi về.

Nhìn ra ngoài cửa trông thấy Cao Tiệm Phi, người đi vội vã hô: "Tiểu Phi, mau vào ăn cơm. Di có nấu cho con các món con thích ăn nhất đó!"

Buổi cơm trưa này so với bữa ăn mừng năm mới còn phong phú hơn.

Cá chép kho tàu, gà luộc, canh rong biển, vịt hầm thuốc bắc, sườn heo nướng, lươn xào tỏi ớt...

Tất cả đều là những món ăn mà Cao Tiệm Phi thích nhất!

Cao Tiệm Phi cũng hiểu rõ với giá cả hiện tại thì mấy món ăn này tương đương với nửa tháng tiền sinh hoạt bình thường của gia đình hấn.

Cao Tiến được đẩy đến bên bàn.

Mở vài chai bia, hai cha con ngồi đối ẩm, di hấn cũng ngoại lệ uống mấy ly.

Trên bàn cơm Cao Tiệm Phi nghĩ đến mẹ đang nằm trong buồn bất giác rơi lệ.

Cơm nước xong, di Cao Tiệm Phi kéo hấn sang một bên rồi lấy ra một đồng tiền nhẵn nhéo, có tờ 100, 50, 20, 10, thậm chí còn có tờ 5 đồng... tổng cộng được 1655 đồng.

"Tiểu Phi, con cầm số tiền này đi, đi xa phải dùng nhiều tiền lắm đó!" Di hấn vừa nói vừa dúi tiền vào tay hấn.

"Di à, số tiền này di hãy giữ lại đi, con có tiền rồi!" Cao Tiệm Phi luống cuống tay chân cự tuyệt.

Nhìn số tiền đó mà trong lòng Cao Tiệm Phi chưa xót.

"Đừng nói lung tung, con mà có tiền à? Lần trước mẹ con gặp chuyện không may không phải con đã xài hết rồi sao? Mau nhận lấy đi, con xem đi là người ngoài phải không?" Di hấn tiếp tục cầm đồng tiền dúi vào tay hấn.

Cao Tiệm Phi vội nói: "Dì à, dì đợi con một chút, con cho dì xem một thứ!" Dứt lời, Cao Tiệm Phi liền chạy vào phòng của hấn, sau đó đem cái ba lô đựng 60 nghìn đồng ra, tiếp theo kéo di hấn ra ngoài sân.

"Dì xem đi!" Cao Tiệm Phi mở miệng túi, một đồng tiền hiện ra.

"A..." Di hấn kêu một tiếng, tròn mắt ngây dại, vài giây sau mới nắm lấy tay của Cao Tiệm Phi: "Tiểu Phi, con... con... đào đâu ra nhiều tiền vậy, đi ăn trộm sao?"

"Không, con đâu có làm chuyện gì phạm pháp, con có muốn thì cũng lực bất tòng tâm" Cao Tiệm Phi nói: "Là như vậy đi à, số tiền này là một bệnh viện trả thù lao cho con"

Là thù lao của bệnh viện?

Cao Tiệm Phi bắt đầu nói dối.

"Dì à, dì hãy nghe con nói, là như vậy, con đến một bệnh viện tư ký hợp đồng với họ, con sẽ đem tất cả các bộ phận trong cơ thể như tim, gan, mắt, mũi, thận... bán cho họ, chuyện này bên ngoài sẽ là hiến tạng, thế nhưng bệnh viện tư phải trả tiền. Tuy nhiên, những bộ phận trong người con họ sẽ phẫu thuật lấy đi ngay sau khi con chết. Bọn họ đưa tiền trước cho con, đây là 60 nghìn tiền mặt, ", Cao Tiệm Phi lại móc luôn sổ tiết kiệm ra: "Cùng số tiền 100 nghìn trong ngân hàng, tóm lại con sẽ không bị thiệt hại gì. Nếu như con có thể sống đến 90 tuổi thì bệnh viện kia còn phải chờ thêm 68 năm nữa mới có thể lấy được các bộ phận trong người con. Dì à, những điều con nói đều là thật cả"

Cao Tiệm Phi nói dối, cũng may là di của hấn không có văn hóa cao, kiến thức cũng không nhiều nên cũng dần tin tưởng.

Bảng không thì đột ngột hiện ra số tiền 160 nghìn, di hấn sao dám nhận?

"Tiểu Phi, con... con... tự bán mình à? Đúng là một đứa trẻ tội nghiệp" Di hấn nói xong liền khóc lên.

Cao Tiệm Phi liền dùng lời an ủi di hấn.

Sau đó, Cao Tiệm Phi nói thêm với di hấn: "Dì à, việc này dì đừng có nói với cha con nhé, để cho cha đừng lo lắng, số tiền này dì cứ giữ lấy, trong nhà có cần cái gì thì dì cứ mua, cũng đừng quá tiết kiệm, con ra ngoài đi làm có tiền sẽ tiếp tục gửi về"

Chiều hôm đó, Cao Tiệm Phi bắt đầu thu thập hành lý.

Lấy ra một cái va li cũ mềm và bụi bặm, lau qua loa một lần, sau đó bỏ quần áo, bàn chải, kem đánh răng, khăn mặt... và các thứ sinh hoạt khác vào va li.

Lúc gần tối, Cao Tiệm Phi đi siêu thị mua một chút lương khô để lên xe lửa dùng.

Tối đó, Cao Tiệm Phi vào phòng nói chuyện với mẹ hấn. Mặc dù mẹ hấn không nhìn không nghe được nhưng Cao Tiệm Phi vẫn nói chuyện khoảng 1 giờ với mẹ hấn.

Vừa từ phòng của mẹ hấn bước ra, nghe được chiếc ti vi cũ đang phát tin Tăng Thế Tích, bí thư thành phố kiêm Cục trưởng cục công an đi thị sát các đội phòng cháy chữa cháy trong thành phố.

Người đi thấy Cao Tiệm Phi đi ra, luống cuống cầm remote chuyển kênh, nhưng kết quả là ở một kênh khác lại đang phát tin thanh niên doanh nhân út của thành phố, Tăng Kiến, làm sao xây dựng sự nghiệp bằng hai bàn tay trắng, không dựa vào quyền thế của cha, chỉ tự mình dốc sức làm... .

Người đi sợ hãi, vội tắt ti vi, xong quay đầu lại nhìn Cao Tiệm Phi.

Cao Tiệm Phi rất bình tĩnh: "Con về phòng ngủ đây, sáng mai con tự mình đi là được, hai người khỏi phải tiễn con, cha và dì ngủ sớm"

Nói xong, Cao Tiệm Phi liền đi vào phòng ngủ của hấn, rồi tự nói: "Cao Tiệm Phi, nếu như mày không trả thù được Tăng gia thì mày không phải là người!"

Không ngủ được.

Lăn qua lăn lại ngủ không được.

Cho nên Cao Tiệm Phi liền tiến vào Quý Oa, tìm quý hồn cấp 1 Quách Tổ rồi tốn hết nửa giờ học xong sở trường đặc biệt của hấn, sửa chữa máy lạnh.

Hiện tại, Cao Tiệm Phi nắm giữ 2 loại sở trường đặc biệt, mở khóa và sửa chữa máy lạnh.

Tuy rằng đều là sở trường đặc biệt Hương Cáp nhưng có cũng còn hơn không!

Tối hơn nửa đêm rồi cuộc mới ngủ được.

Sáng hôm sau, Cao Tiệm Phi bị đồng hồ báo thức đánh thức.

Vừa mở mắt, chuyện thứ nhất Cao Tiệm Phi làm cũng không phải là thay quần áo mà là mở khung ánh sáng ra xem.

Hiện tại 23 sưu quý điểm của Cao Tiệm Phi đã được khôi phục hết.

Theo trình tự, Cao Tiệm Phi đầu tiên dùng 1 sưu quý điểm dò tìm quý hồn, sau đó tùy tiện chọn lấy 22 quý hồn cấp 1, tụ hợp linh hồn của chúng và đưa vào Quý Oa.

Đương nhiên những quý hồn này chẳng có sở trường đặc biệt gì, thế nhưng Cao Tiệm Phi không lo lắng, cái hấn cần hiện tại chính là điểm kinh nghiệm.

Trong chốc lát, trong Quý Oa đã tăng thêm 22 quý hồn cấp 1.

Cao Tiệm Phi nhìn vào khung ánh sáng tư liệu.

"Sưu quý giả: Cao Tiệm Phi

Tuổi tác: 22

Đăng cấp: 1

Khu quý điểm: 0/45

Kinh nghiệm: 40

Đề thăng cấp trở thành sưu quý giả cấp 2, người chơi cần số điểm kinh nghiệm là: 960

"Khoảng cách tăng cấp lại ngắn thêm một đoạn" Cao Tiệm Phi nắm chặt nắm tay, sau đó thay đồ.

Rửa mặt xong, hấn ăn bữa sáng do dì hấn chuẩn bị rồi kéo cái va li ra khỏi phòng.

Khi đi tới cửa, Cao Tiệm Phi quay đầu lại nói lớn: "Mẹ ơi, con đi ra ngoài làm việc, mẹ nhất định phải chờ con trở lại, con sẽ chữa bệnh cho mẹ", dừng lại một chút, Cao Tiệm Phi nói với cha và dì hấn: "Cha, dì, con đi đây, hai người đừng có lo lắng cho con, hai người hãy cố gắng bảo trọng và chờ con về nhé"

Cao Tiệm Phi không dám nói thêm nữa, sự ly biệt nào chẳng khiến người thương tâm, cho nên hấn vội vàng xoay người kéo hành lý đi ra khỏi nhà.

Khi bóng Cao Tiệm Phi biến mất, trong mắt của cha và dì hấn đã tuôn hai hàng lệ.

Khi đó, tại huyện Dương Phật, Cao Tiệm Phi có được 67823 đồng tiền, hấn đưa cho dì hấn 60 nghìn nên chỉ còn lại khoảng 7 nghìn tệ trên người. Theo lý thuyết mà nói thì khi đi xa làm ăn, Cao Tiệm Phi hấn là phải mua thêm mấy bộ quần áo mới mới đúng, tuy nhiên do cuộc sống gia đình luôn khó khăn nên đã hình thành một Cao Tiệm Phi tương đối tiết kiệm, cho nên hấn cũng không tốn tiền lãng phí.

Cao Tiệm Phi biết, khi tới được Quảng Đông thì chuyện cần xài tiền rất nhiều, còn quần áo thì khi làm có tiền mua sau cũng không trễ.

Cho nên, hiện tại đồ trên thân của Cao Tiệm Phi là một cái áo thun màu xanh biển, nhưng đã trở thành trắng do giặt quá nhiều, hơn nữa từ vải vóc cùng nhãn hiệu thì liếc mắt cũng có thể nhìn ra đây là đồ si đa, phía dưới thân một cái quần jean màu đen rách mấy lỗ.

Dưới chân mang một đôi xăng đan bình thường.

Ăn mặc bộ đồ này đi vào thành phố lớn thì nhìn cũng biết là một tên nhà quê mới lên tỉnh.

Tàu Cao Tiệm Phi đi chạy lúc 9:20. 8 giờ hấn đã đến trạm xe lửa và ngồi chờ.

Trạm xe lửa là nơi đông đúc và mất trật tự, hơn nữa khắp ngõ ngách đều đầy rẫy sự chia ly buồn bã.

Có cha mẹ tiễn con đi làm xa xứ, có vợ đưa tiễn chồng, người yêu chia tay nhau...

Tóm lại trạm xe lửa tuyệt đối không phải là một nơi khiến người ta vui vẻ.

Thật ra, Cao Tiệm Phi rất chán ghét bầu không khí như vậy.

Cũng may đợi không bao lâu thì Cao Tiệm Phi đã lên xe lửa.

Xe lửa khởi hành.

Đây là lần đầu tiên Cao Tiệm Phi ngồi xe lửa đi xa nhà, hấn nhìn khung cảnh ngoài cửa sổ chạy như bay vụt qua, ngo ngác đến xuất thần.

Ven đường cũng không có phát sinh chuyện gì đặc biệt.

Hơn ba mươi tiếng sau, xe lửa rốt cuộc cũng đã đến nơi cần đến.

Quảng Đông, Trạm Xe Lửa Quảng Châu.

Khi xe lửa vừa đến trạm thì trong xe đầy không khí vui mừng, trong lòng các hành khách như trút được gánh nặng chờ đợi, thoải mái vô cùng.

Cao Tiệm Phi đứng lên rồi vịn người qua lại cho giãn gân cốt, sau đó lấy hành lý xuống xe.

Hắn theo làn sóng người đi ra trạm xe.

Thời gian đã là hừng đông.

Quy mô của trạm xe lửa Quảng Châu so với trạm xe lửa của thành phố Tây Quy lớn gấp mười lần, số lượng người cũng rất kinh khủng.

Cao Tiệm Phi đứng ở trong sân trạm xe lửa ngấm trắng, cảm giác thấy mình rất nhỏ bé.

Bốn phương tám hướng đều là người!

Trong hoàn cảnh ảm ỉ, lần đầu tiên xa nhà khiến cho Cao Tiệm Phi trong lòng cảm giác được nỗi nhớ nhung và không an toàn.

Cao Tiệm Phi kéo va li đi được vài bước, sau đó lấy tờ giấy cha hắn đưa cho ra.

Số điện thoại di động của người đón hắn, Đường Báo.

Vốn, Cao Tiệm Phi muốn rời khỏi trạm xe lửa, kiếm một nhà trọ để nghỉ ngơi một ngày, ngày hôm sau mới liên hệ với Đường Báo. Thế nhưng lúc này, Cao Tiệm Phi trong tiềm thức nghĩ đến, hiện tại phải liên hệ với Đường Báo để ông ta tới đón mình!

Cao Tiệm Phi bắt đầu bấm số điện thoại của Đường Báo.

Cùng lúc đó.

Tại một câu lạc bộ ở khu Hối Phong, Quảng Châu.

Đây là một câu lạc bộ dành cho công nhân của Chính Bang.

Vì khu Hối Phong này nằm trong một khu công nghiệp nên có mấy vạn người công nhân làm việc. Những công nhân này bình thường ngoại trừ ăn uống ra thì cuối cùng là giải trí.

Cho nên, tại khu Hối Phong này mới mở một câu lạc bộ vui chơi dành cho công nhân.

Trong câu lạc bộ này có rất nhiều trò vui chơi giải trí như hồ bơi, sân đá banh, phòng karaoke, rạp chiếu phim, sân patin, bar rượu, tiệm... thậm chí còn cung cấp phòng cho các đôi tình nhân hẹn hò nữa.

Công nhân sau khi tan sở, có thể đến câu lạc bộ để giải trí giết thời gian.

Mà câu lạc bộ dành cho công nhân của Chính Bang tuyệt không tầm thường.

Nó chỉ là nguy trang.

Nếu như nhất định phải nói rõ thì có thể nói câu lạc bộ này là một tổng bộ của một xã đoàn!

Lúc này, trong một gian phòng của câu lạc bộ.

Trong phòng có mấy bộ sofa, có vài người ngồi trên đó.

Sau lưng mỗi một bộ sofa đều có vài thanh niên vóc người cường tráng, biểu tình lạnh lùng đang chấp tay đứng.

Trong đó trên một bộ sofa, có một người đàn ông trung niên tóc uốn cong dài ngoằng đang ngồi chéo ngoáy, nét mặt dữ tợn, trên thân người mặc một chiếc áo thun màu hồng và một cái quần short tắm biển, vừa hút thuốc vừa móc lỗ mũi.

Đúng là Báo ca!

Đứng phía sau Báo ca là 8 người vạm vỡ.

Mà ngồi đối diện với Báo ca là ba người đàn ông trung niên, biểu tình trên mặt của hơi giật giật.

Báo ca và ba người đó cách nhau một cái bàn thủy tinh.

Lúc này, trên bàn có một cái túi màu đen.

Một người đàn ông ngồi đối diện với Báo ca, trên mặt hiện ra vẻ tươi cười lấy lòng: "A Báo, anh muốn kiểm nữa ư? Chúng ta đã hợp tác hơn mười lần rồi, đâu có vấn đề gì xảy ra đâu, hoàn toàn okay, tất cả mọi người là bằng hữu, hà tất mỗi lần đều nghiêm túc như vậy, việc buôn bán dễ dàng một chút thì quá tốt"

"Phụt..!" A Báo phun đầu lọc thuốc xuống đất, vừa móc lỗ mũi vừa nói: "Giao tình là giao tình, làm ăn là làm ăn, A Báo lta à một người có nguyên tắc" Dừng lại một chút, A Báo vẫy vẫy tay với một gã mặc áo đen đang đứng phía sau, nói: "A Quang, kiểm hàng."

"Dạ, Báo ca."

Gã tên "A Quang" trực tiếp đi tới bên cạnh bàn, ngồi xổm xuống, đưa tay mở cái túi màu đen, tiếp đó lấy từ bên trong ra một cái bọc nhỏ chứa đầy bột màu trắng, xé mở rồi đổ lên trên bàn. Sau đó, A Quang lấy ra một cây ống hút.

Cây ống hút, một đầu cắm vào mũi, một đầu cắm vào đồng bột trắng trên bàn.

A Quang bị một bên mũi, sau đó... hít!

Nhất thời, một số bột trắng bị hít vào.

Trên mặt A Quang hiện ra một vẻ cực kỳ phức tạp, hần ngưỡng mặt lên trời, sau đó lắc đầu vài cái. Tiếp đến hần lại dùng ngón tay chấm một chút bột trắng rồi đưa vào trong miệng, liếm liếm vài cái, sau cùng hần gợn ngón cái lên nhìn A Báo.

Ba người đàn ông ngồi đối diện A Báo, nét mặt dần ra như trút được gánh nặng.

A Báo đang định mở miệng nói gì đó thì điện thoại di động của hần bỗng nhiên reo lên.

"Mẹ kiếp, tên nào gọi ta lúc này vậy?" A Báo móc điện thoại di động ra nghe.

"Xin hỏi có phải chú Đường Báo không?"

"Chú Đường? Đúng rồi, ta đây, cậu là... cậu là con của Cao Tiến?" A Báo cũng thoáng cái đoán được là ai gọi điện tới.

"Dạ, chú Đường, cha cháu là Cao Tiến, cháu là Cao Tiêm Phi, chú cứ gọi cháu là Tiểu Cao là được. Xin hỏi, bây giờ có phiền chú không?"

"Không có, không có, ta đang xem hoạt hình, thật khó xem mà!" A Báo vừa móc mũi vừa nói.

"Vậy phiền chú Đường đến đón cháu, cháu hiện tại đang ở trạm xe lửa Quảng Châu. Nếu như hiện chú Đường đang bận việc thì cháu xin lỗi, cháu sẽ tìm một nhà trọ ở lại, ngày mai cháu sẽ gọi cho chú sau"

"Không bận, ta đâu có bận cái gì. Trạm xe lửa Quảng Châu đúng không? Ta lập tức lái xe đến đón cháu, ngay lập tức, cháu chờ ta mười phút thôi, nhanh lắm!" A Báo nói xong liền cúp máy, sau đó đứng lên, nói với A Quang: "A Quang, mọi chuyện ở đây giao cho người, cháu trai của ta từ nội địa đến đây làm việc, ta hiện phải nhanh chóng đi trạm xe lửa đón nó. Chuyện này rất trọng yếu, ta phải lập tức đi liền, không thể làm lơ, không thể làm lơ!"

Trong phòng ai ai cũng ngây người, cháu trai? Nội địa? Làm việc?

Làm việc ư? ? ?

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Siêu Quý Nghi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 24: A Phương, Cứ Theo Kế Hoạch!

Đường Báo vội vã đi khỏi căn phòng, trong miệng còn lầu bầu: "Con của Cao Tiến, là con của anh em tốt của ta. Ừm, đêm nay phải làm một nghi thức tẩy trần long trọng cho nó mới được"

Ở hai bên hàng lang, hai dãy người vạm vỡ mặt mày hung tợn đứng xếp hàng.

"Báo ca!"

"Báo ca!"

Thấy Đường Báo đi ra, đám người đều cúi đầu, cung kính kêu lên.

Đường Báo không để ý đến bọn thủ hạ, trực tiếp vào thang máy xuống tầng trệt.

Tại tầng trệt, trên mấy bộ ghế sofa có hơn mười mấy tên vạm vỡ đang nằm, lúc này, vừa thấy Đường Báo xuống, người bọn họ giống như là có gắn lò xo, nhảy dựng đứng lên.

"Báo ca!"

"Nè, A Hồ, mày tới đây." Đường Báo hướng một tên thủ hạ vẫy vẫy tay.

Một người thân cao khoảng 1m9, khoảng 30 tuổi, đầu bóng lờng, da đầu xăm một con mãnh hổ sặc sỡ, mũi xỏ khoen, cổ đeo cọng dây xích to tướng, vẻ mặt hung hãn đáp "Dạ, Báo ca."

"Nghe cho rõ, hiện tại ta muốn đi ra ngoài một chút có việc gấp, mau chuẩn bị xe." Đường Báo nói nhanh.

"Báo ca, xảy ra chuyện gì? Muốn xử ai vậy? Bọn Đông Hưng à?" Vẻ mặt A Hồ thoáng cái dữ tợn hẳn lên: "Báo ca yên tâm, em lập tức gọi tất cả anh em, gần đây Tiểu Tam có một lô súng mới, thử rồi, uy lực rất lớn..."

"Ai nói?" Đường Báo trực tiếp cốc đầu A Hồ một cái: "Xử ai hả? Ta phải đi đón cháu tai của ta, gọi thêm mấy người đi cùng là được."

"Dạ, Báo ca!" A Hồ sờ sờ cái đầu bóng lờng: "Anh muốn mang theo bao nhiêu anh em vậy?"

"Mấy...?" Đường Báo móc lỗ mũi tròng mắt nhìn A Hồ: "Thôi bỏ đi, đáng đáp mày du đãng quá, nếu đi theo hù chết cháu ta còn gì. Được rồi, gần nhất xã đoàn không phải mới thu một nhóm sinh viên sao? Kêu bọn chúng theo ta"

"Dạ, dạ, Báo ca, em lập tức đi an bài." A Hồ cúi đầu khom lưng nói.

Ngay sau đó, A Hồ chạy đến một gian phòng xô cửa ra, bên trong giống như một phòng chế tạo dụng cụ.

Trong căn phòng khoảng 200 thước vuông chứa đầy các dụng cụ cắt gọt, có một ít thanh niên đang dùng cưa kim loại cưa một nòng súng. Có mấy người đeo kính đang chăm chú quan sát bản vẽ, trong miệng thì thảo: "Loại súng này có thể bắn liên tục năm phát, dễ sử dụng, uy lực mạnh, giá trị chế tạo thành phẩm lại rất thấp."

"Rầm, rầm, rầm" A Hồ bỗng nhiên đập mạnh lên cửa mấy cái, hét lớn: "Ai tốt nghiệp đại học mau đi theo ta"

Ngay lập tức có mười mấy thanh niên bỏ công việc đi ra ngoài.

Lúc này, Đường Báo đã thay một bộ quần áo mới, một bộ đồ vét màu xám nhẵn nhéo và đang dùng tay thắt cà vạt, xong xuôi hắn nhìn xung quanh hỏi: "Ta ăn mặc như vậy được hay không? Có nhã nhặn không?"

Đám thủ hạ rất muốn cười thề nhưng lại không dám, mặt ai cũng đều đỏ bừng do kèm chế: "Đẹp lắm Báo ca, với bộ đồ này thì anh trông rất giống trí thức đấy"

Đường Báo thoải mái gật đầu, sau đó móc ra kính mát đeo vào: "Đeo kính mát thì không ai thấy được sát khí, ha ha!"

Rất nhanh, Đường Báo mang theo mười mấy người thanh niên trông tương đối nhã nhặn, ăn mặc cũng bình thường, bước ra khỏi câu lạc bộ đi tới một bãi đậu xe.

Tại đây đang có khoảng 100 chiếc xe đang đậu.

Hầu như có đủ các loại xe, xe con, xe tải, xe thương vụ... các loại xe có rèm che, thậm chí còn có một chiếc xe chống đạn nữa.

Một số người mặc đồ tây đen thắt cà vạt, tay cầm bộ đàm đang đứng xung quanh bãi đậu xe.

"Báo ca, anh cần xe gì?" Bọn họ thấy Đường Báo cùng đám thủ hạ đi đến, lập tức nhiệt tình chạy tới hỏi.

Đường Báo chọn lấy 5 chiếc xe, 4 chiếc Audi A8 màu xám, 1 chiếc Lamborghini LP640 màu vàng.

Trước khi lên xe, Đường Báo vừa móc mũi vừa phân phó: "Tất cả hãy nghe rõ đây, đêm nay phải đi đón cháu của ta, cháu ta là một người rất hiền lành và trung thực, thấy nó ai cũng phải biết điều, đừng nói năng lung tung. Được rồi, lên xe đi, mau, tới trạm xe lửa!"

5 chiếc xe nhanh như tia chớp chạy khỏi câu lạc bộ.

o O o

Sau khi gọi điện thoại cho Đường Báo, tâm tình khẩn trương của Cao Tiệm Phi hơi lắng xuống.

Trong trạm xe, người vẫn rất nhiều, bầu không khí khiến người khác hít thở không thông.

Cao Tiệm Phi kéo va li đi tới một chỗ ít người, sau đó ngồi lên va li, móc ra một điều thuốc mỗi hút và chờ.

"Chú Đường kia là người ra sao? Ta nghĩ đã là bạn thân của cha thì hẳn là người tốt!" Cao Tiệm Phi một bên hút thuốc, một bên trầm nghĩ, "Không biết chú Đường sẽ giới thiệu công việc thế nào nữa? Ta không có bằng cấp... ôi, thật khó quá!"

Suy nghĩ một hồi, Cao Tiệm Phi thực sự buồn chán, vì vậy mở khung ánh sáng ra xem.

Suru quỹ điểm đã hao hết trước đây đã khôi phục lại hoàn toàn.

Hiện tại, Cao Tiệm Phi có 45 suru quỹ điểm để sử dụng!

Cao Tiệm Phi sử dụng 1 suru quỹ điểm dò tìm tới các quỹ hồn cấp 1 gần đó, sau đó chọn lấy 44 quỹ hồn và tụ hợp linh hồn của chúng.

Trong chốc lát, tụ hợp linh hồn hoàn thành, bên trong Quý Oa lại gia tăng thêm 44 quỹ hồn mới.

Cuối cùng nhìn lại, trạng thái của Cao Tiệm Phi trên khung ánh sáng như sau:

"Suru quỹ giả: Cao Tiệm Phi

Tuổi tác: 22

Đẳng cấp: 1

Khu quỹ điểm: 0/89

Kinh nghiệm: 84

Đề thăng cấp trở thành suru quỹ giả cấp 2, người chơi cần số điểm kinh nghiệm là: 916

Khoảng cách tăng cấp lại ngắn thêm một đoạn.

Cao Tiệm Phi lòng tràn đầy vui mừng, khoe miệng nhin không được mỉm cười.

Ngay lúc Cao Tiệm Phi đang vui vẻ thì cách Cao Tiệm Phi không xa tại mấy bậc thang đá trong sân trạm xe, đang có một đám mười mấy người ngồi chồm hổm nhìn về phía Cao Tiệm Phi.

Tổng cộng là 14 người, 13 nam và một người phụ nữ trung niên.

Trong 13 người nam, có 12 gã niên kỷ cũng không lớn, thoạt nhìn cũng xem xem với Cao Tiệm Phi. Bọn họ ăn mặc rất khác thường, kiểu tóc rất quái, tây tau đủ cả, cái duy nhất giống nhau là tóc của bọn chúng đều nhuộm, hồng, vàng, nâu, xanh, đỏ....

Trên cổ của bọn chúng đều có đeo các loại trang sức kim loại thô to, còn trên cánh tay xăm đủ loại hình.

Cộng thêm một người đàn ông trung niên hói đầu và lùn tịt.

"Bọn bây nhìn tên kia xem", người hói đầu chỉ vào Cao Tiệm Phi nói với những người khác: "Đó chính là một tên nhà quê đến đây tìm việc làm."

"Đúng vậy, hai lúa quá! Tài ca, mắt anh thật bén". 12 tên thanh niên cùng với người phụ nữ đều nịnh hót nói.

Tài ca hói đầu đắc ý cười cười: "Bọn bây suy nghĩ coi, không lẽ mấy chục năm lăn lộn tại trạm xe lửa này của anh mà bỏ cho chó gặm à? Nói cho bọn bây biết, trong người tên quê mùa đó khẳng định là có chút tiền!"

"Sao anh biết?" Bọn thủ hạ của Tài ca đều nghi hoặc nhìn về phía hán.

Tài ca búng tay một cái, người phụ nữ liền móc từ trong người ra một bao thuốc màu hồng rồi lấy thuốc ra mời lên, sau đó cung kính đưa cho Tài ca.

Tài ca rít nẩy hơi xong, nói: "Bọn bây nhìn mà xem, tên đó tuổi không lớn, lại đi một mình, vừa rồi còn đứng chết trân một chỗ, thần sắc rất mất tự nhiên,

người như thế nhìn là biết đây là lần đầu tiên nó đi ra ngoài. Từ đó suy đoán, trong người nó nhất định sẽ mang theo tiền sinh hoạt vì kiếm được việc làm đầu phải một sớm một chiều. Theo kinh nghiệm của ta thì trong người tên đó không có ba nghìn cũng có năm nghìn!"

Mắt của bọn thủ hạ thoáng cái sáng hết cả lên.

Lúc này, cách nơi đó không xa vang lên âm thanh của vài tiếng bặt tai.

Mấy gã ăn mặc rất giống 12 tên ngồi bên cạnh Tài ca đang hung hăng đánh vào mặt của một người đàn ông trung niên.

"Bốp.." Một gã trong số đó liến đá vào người đàn ông một cái khiến ông ta ngã lăn trên đất, trong tay hắn cầm một xấp tiền, chửi: "Mẹ kiếp, đem có một nghìn đồng mà cũng tới đây à? Cút!"

Người đàn ông vội kéo lấy hành lý bỏ chạy.

Sau đó, bọn chúng đi tới trước mặt Tài ca, hai tay dâng tiền, nói: "Tài ca, chỉ có một nghìn, hôm nay xui quá!"

Tài ca cầm lấy số tiền, đếm đếm một chút, sau đó giao cho người phụ nữ.

Người phụ nữ cầm lấy tiền bỏ vào trong tay nải.

Lúc này, Tài ca chỉ ngón tay về phía Cao Tiệp Phi: "A Phuong, cứ theo kế hoạch mà làm, động tác nhanh lên một chút!"

"Dạ, Tài ca, em biết rồi." Người phụ nữ trung niên đem tay nải giao cho Tài ca, sau đó bước nhanh về hướng Cao Tiệp Phi.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Sư Quỷ Nghi* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 25: Cháu Yêu Của Chú!

Cao Tiệp Phi vẫn ngồi một chỗ không trêu chọc ai, vừa hút thuốc vừa chờ Đường Báo.

Thế nhưng hắn không biết, phiền phức đã tới.

Người phụ nữ tên A Phuong, thủ hạ của Tài ca đang đi về phía Cao Tiệp Phi, khi tới gần trên mặt nàng hiện ra vẻ nhiệt tình cùng nụ cười tươi rói, nói: "Anh chàng đẹp trai, có muốn tìm nhà trọ không?"

Cao Tiệp Phi ngẩng đầu nhìn A Phuong, thấy đây là một người phụ nữ trung niên không có gì đặc biệt nên Cao Tiệp Phi rất lễ phép cười cười đáp lời: "Cảm ơn, không cần đâu, tôi đang đợi chú tôi đến đấy"

Cao Tiệp Phi nghĩ hắn nói thế xong sẽ khiến cho người phụ nữ này bỏ đi.

Tuy nhiên.

"Anh đẹp trai ơi, nhà trọ của chúng tôi hoàn cảnh rất tốt, trước núi sau biển, phòng rộng, trang bị rất tốt, cả ti vi tinh thể lỏng 42 đều có, nếu như anh có gì yêu cầu thêm thì chỉ cần một cú điện thoại là xong" Nhiệt tình của A Phuong không giảm, hơn nữa còn tặng vọt, tiếp đến nàng vươn tay chụp lấy cánh tay của Cao Tiệp Phi.

Cao Tiệp Phi theo bản năng phản ứng: "Tôi không cần thuê nhà trọ!"

A Phuong không để ý vẫn tiếp tục huyền thuyên: "Nhà trọ rất tiện nghi đấy, anh đẹp trai, anh theo tôi đi mà, đến xem trước hoàn cảnh rồi bàn bạc tiếp nhé!" Vừa nói vừa ra sức kéo Cao Tiệp Phi.

Cao Tiệp Phi tuy rằng chưa gặp qua chuyện như vậy lần nào nhưng cũng không có nghĩa là trí thông minh của Cao Tiệp Phi có chuyện.

Đặc biệt tại một nơi xa xứ như vậy thì trong tiềm thức của người nào cũng sẽ đặc biệt cẩn thận và phòng bị.

Cao Tiệp Phi bỗng dừng ý thức được chuyện không đơn giản.

"Đừng kéo nữa, buông tôi ra!" Cao Tiệp Phi sắc mặt trở nên lạnh lùng: "Mau buông!"

"Ái dà, theo tôi đi chút thôi mà" A Phương đâu thèm để ý lời Cao Tiệm Phi nói, chỉ lo ra sức kéo Cao Tiệm Phi.

Sức của A Phương thật ra lại tương đối mạnh, mụ có thể kéo làm Cao Tiệm Phi động nửa thước.

Cao Tiệm Phi nổi nóng, hấn thật sự nổi nóng.

"Buông ra" Cao Tiệm Phi giật cánh tay.

Một màn kịch xuất sắc hiện ra.

Cao Tiệm Phi chỉ dùng sức kéo tay ra, thế nhưng A Phương lại như người bay bay ra xa khoảng một thước hơn, sau đó ngã trên mặt đất.

Kỹ năng bay và té của A Phương rất chuyên nghiệp.

Sau đó, mụ bắt đầu nằm trên mặt đất rên rĩ: "Ôi . . đầu của tôi bị đụng phải. . . đau quá. . . ôi, ngực cũng đau nữa. . . ôi. . ."

Hành khách ở xung quanh đều vội vàng chọn đường vòng mà đi, không có ai dám đứng lại xem náo nhiệt.

Cao Tiệm Phi còn chưa kịp phản ứng gì thì có 9 gã thanh niên đầu nhuộm đủ màu hùng hổ vọt tới bao quanh Cao Tiệm Phi.

"Ôi. . ." A Phương lại rên rĩ: "Đầu đau quá, hình như muốn nứt ra rồi. . ."

"Chuyện gì, chuyện gì? Đánh người hả?" Trong đám, một gã thanh niên tròn mắt nhìn Cao Tiệm Phi lớn tiếng: "Lá gan của mày lớn thật, tại đây mà dám ra tay đánh chị của tao?"

Một gã khác thì chạy đến bên A Phương hỏi: "Chị hai, chuyện gì xảy ra?"

"Ôi. . . tên đó đánh ta. . . đánh ta!" A Phương mặt dày mày dạn nằm trên mặt đất, chỉ vào Cao Tiệm Phi: "Hắn đánh ta!"

Ngay lập tức có hai gã thanh niên bước tới hai bên Cao Tiệm Phi và dùng tay nắm lấy hai bên vai của hắn.

"Làm gì vậy?" Cao Tiệm Phi muốn chạy nhưng mấy gã khác trong đám đã chặn hết trước sau.

Hiện tại Cao Tiệm Phi đã hiểu rõ ràng, hắn đang gặp phải một đám lưu manh lừa đảo.

Tuy nhiên, phía đối phương người đông thế mạnh, Cao Tiệm Phi không có khả năng dùng sức đối kháng nên chỉ đành im lặng.

Lại nói tiếp, nếu trước đây gặp phải loại tình huống này thì theo tính tình của Cao Tiệm Phi sẽ rất lo sợ, thế nhưng hiện tại Cao Tiệm Phi lại có vẻ rất bình tĩnh.

Cũng không biết có phải do có được trò chơi Siêu Cấp Suru Quý Nghi làm cho sự can đảm và lòng tự tin của Cao Tiệm Phi tăng lên hay không nữa? Có lẽ là việc nhìn thấy và tiếp xúc với quý đã luyện sự can đảm cho hắn.

"Mày rất ngon, đã đánh người mà còn hỏi bọn tao muốn gì?" Một gã thanh niên trực tiếp nhìn Cao Tiệm Phi bĩu môi: "Theo tao, qua đây nói chuyện"

Lập tức, hai gã đang ở hai bên Cao Tiệm Phi liền đẩy hắn đến chỗ Tài ca.

Một gã trong đám vác luôn va li của Cao Tiệm Phi.

Đám người trực tiếp đi tới trước mặt Tài ca.

Tài ca đang ngồi chéo ngoáy ở bậc thềm hút thuốc, sau lưng có mấy gã thanh niên đang đứng.

"Tài ca, tên này đã đánh chị hai" Một trong hai tên áp giải Cao Tiệm Phi vội vàng báo cáo.

Tài ca vẫn chậm rãi hút thuốc, nheo mắt quan sát Cao Tiệm Phi.

Trong lòng Tài ca có hơi ngạc nhiên.

Người như Cao Tiệm Phi lần đầu tiên đi xa nhà gặp phải loại chuyện này hẳn là rất hoảng sợ và miệng phải liên tục nói xin lỗi mới đúng, sao hắn lại bình tĩnh như không vậy?

Với một thân đồ si đa, còn mang theo cái va li cũ mềm, những thứ này cho thấy Cao Tiệm Phi không phải con nhà quyền quý gì, vì thế Tài ca cho rằng bản thân hắn đang quá lo lắng nên mới nghĩ lung tung.

"Nè, lần đầu tiên mày đến Quảng Đông à? Mày có biết trạm xe lửa này là địa bàn của tao hay không?" Tài ca cũng có phương pháp đối phó với người có gan lớn đó chính là hù dọa: "Mày đánh người của tao, mày ngon lắm, thù hata của tao nhiều vậy, mày đánh người của tao thì tao còn mặt mũi gì?"

Mẹ kiếp!"

Vừa dứt lời, Tài ca hùng hổ đứng lên, quăng điều thuốc trong tay đi rồi cố ý xốc áo lên lộ ra một con dao găm đang giắt ngay hông.

Lúc này, nói Cao Tiệm Phi lòng không hoảng hốt, đó là không có khả năng.

Cao Tiệm Phi đang suy nghĩ đối sách.

Lúc này, Cao Tiệm Phi muốn thoát thân chỉ có hai biện pháp, thứ nhất là tiến vào Quỷ Oa, tuy nhiên nếu như vậy thì thực sự quá kinh người.

Thứ hai là phi đao.

Nhưng vấn đề là nếu phi đao phóng ra sẽ giết người, Cao Tiệm Phi cũng không muốn trở thành sát nhân khi vừa mới đặt chân đến Quảng Đông này, huống hồ, phi đao chỉ có một nhưng trước mặt lại có cả chục người.

"Các người rút cuộc muốn sao?" Cao Tiệm Phi liền lên tiếng.

Tài ca cười nói: "Nè, em trai, chúng tao đây không phải đang uy hiếp hay lừa đảo gì mày, là vì mày ra tay đánh người trước, đúng không? Dù sao thì cũng phải chờ đi bệnh viện chụp X quang, kiểm tra toàn thân. ..., bất quá tao nhìn mày chắc cũng chẳng có bao nhiêu tiền đưa A Phương đi bệnh viện đâu, như vậy đi, chúng tao chịu thiệt một chút, lấy của mày 5 nghìn thôi, sau đó mọi chuyện coi như xong."

Cao Tiệm Phi còn chưa trả lời thì điện thoại di động trong túi reo lên.

Hai gã thanh niên đang đứng hai bên Cao Tiệm Phi nhìn về phía Tài ca.

Tài ca liền nói: "Để nó tiếp điện thoại, chúng ta không sợ, chúng ta cũng đâu phải lừa đảo gì nó, hôm nay lấy tiền xong sẽ đưa A Phương đi bệnh viện vậy!"

Nghe thế hai gã đàn em liền buông tay khỏi người Cao Tiệm Phi.

Cao Tiệm Phi lấy điện thoại ra nhìn, thì ra là Đường Báo gọi tới.

Bắt máy.

"Tiểu Cao, cháu đang ở đâu vậy, chú Đường đã tới trạm xe rồi"

"Chú Đường, cháu hiện tại đang ở phía bắc trong sân của trạm xe lửa, tại đây có một bảng quảng cáo, còn có các bậc thềm. . . Chú Đường, cháu. . ."
Cao Tiệm Phi còn chưa nói xong thì gã thanh niên ở hai bên đột nhiên chụp lấy điện thoại của Cao Tiệm Phi và tắt máy.

"Đủ rồi, mau đem tiền ra đây!" Tài ca điều võ dương oai hét to với Cao Tiệm Phi.

Ngay lúc này thì một gã thanh niên đang đứng phía sau Tài ca trừng mắt nhìn thẳng về phía trước, hắn đưa tay dụi dụi đôi mắt, sau đó vội vã kéo lấy tay áo của Tài giật giật, nói nhỏ: "Tài ca, em. . . em hình như thấy. . . Báo ca của Chính Bang. . ."

"Mẹ mày, đang nằm mơ hả?" Tài ca trực tiếp cốc vào đầu tên thanh niên một cái: "Báo ca là người nào? Đó là thủ lĩnh hiện nay của Chính Bang, dưới tay thủ hạ như mày, muốn tiền có tiền, muốn súng có súng, chỉ một câu nói thôi thì có thể làm cho chúng ta biến mất tại Quảng Đông này. Báo ca thân phận gì mà nửa đêm chạy tới đây hả?"

"Tài ca, đúng là Báo ca, không sai đâu, lần trước em có đến câu lạc bộ dành cho công nhân của Chính Bang, đã từng gặp qua Báo ca, không sai đâu" A Phương cũng chạy tới, vội vã nói.

"Để xem. . ." Tài ca ngạc nhiên, đôi mắt nhìn về phương hướng thủ hạ đã chỉ.

Đường Báo đang dẫn theo mười mấy tên thủ hạ đi ở trước mắt.

"A!" Tài ca vội phóng người xuống bậc thềm, sau chạy tới cung kính: "Báo ca, chào anh"

Hắn chạy đến trước mặt Đường Báo, khom lưng đến 90 độ.

"À, thằng này là ai?" Đường Báo vừa móc mũi vừa tháo kính mát xuống nhìn Tài ca, sau đó quay đầu lại hỏi một gã thủ hạ: "Là người của Chính Bang à?"

"Báo ca, tên này em cũng nhớ mang máng, hình như gọi là Trần Vượng Tài gì đó thì phải, chuyên ở trạm xe lửa này làm mấy cái việc vợ vét tài sản, không phải người của Chính Bang ta." Tên thủ hạ vừa suy nghĩ vừa nói: "Chỉ là một đám chẳng ra gì thôi"

"Ồ... " Đường Báo gật đầu: "Bọn bay ở chỗ này làm lưu manh rõ ràng là làm mất trật tự trị an xã hội của Quảng Châu, mau cút đi."

"Dạ, dạ, Báo ca, bọn em đang làm vụ cuối cùng, làm xong rồi sẽ đi ngay, mong Báo ca cho phép, em ngưỡng mộ uy danh Báo ca đã lâu, vẫn muốn mời

Báo ca uống một ly. . ." Tài ca nói cũng không lưu loát, sau đó hân hường về đám đàn em vầy vẩy tay: "Mẹ kiếp, chúng mày chết hết rồi hả, mau đến chào Báo ca đi!"

Mười mấy gã thanh niên thủ hạ của Tài ca lập tức chạy tới xếp hàng, giống như Tài ca đều khom lưng 90 độ: "Xin. . .xin chào. . . Báo ca"

Cả bọn nói cũng không ăn ý.

Trong mắt của đám thanh niên lưu manh này, Báo ca là nhân vật thế nào?

Là một nhân vật truyền kỳ nha!

Đây mới là ông chủ chân chính của thế giới ngầm.

Lúc này, Đường Báo nhìn vào nơi có các bậc thềm, ở phía trên có một cái bảng quảng cáo đang treo, sau đó thì nhìn về phía Cao Tiệm Phi đang đứng một chút.

Đôi mắt của Đường Báo liền sáng lên, trong mắt còn lóe ra thần sắc kích động, bất quá rất nhanh hắn liền bình tĩnh trở lại, sau đó nhẹ nhàng đưa tay nắm tóc của Tài ca đang đứng trước mặt.

Đường Báo móc ra một cục cục mũi lớn trét vào mặt Tài ca.

Tài ca bị đùa cợt nhưng cũng không dám nổi nóng.

"Được rồi, hồi nãy mày nói còn muốn làm vụ cuối cùng, là vụ gì?" Đường Báo cười rất quý dị.

"Báo ca, cũng không có gì cả, chính là một tên nhà quê ra tay đánh người của em nên hiện tại em bắt hắn bồi thường chút tiền thuốc men, rất nhanh sẽ xong thôi." Tài ca đưa tay chỉ vào Cao Tiệm Phi nói.

"Thì ra là vậy!" Đường Báo gật đầu: "Mày có biết hôm nay tao đến đây để làm gì không? Tao tới đón cháu của tao, nó vừa mới từ nội địa đến đây"

"Sao, cháu à?" Tài ca sùng sốt một chút, sau đó trong lòng hắn bỗng nhiên có một loại dự cảm không hay.

Lúc này, Đường Báo rất kích động chạy về hướng Cao Tiệm Phi, vừa chạy vừa la lớn: "Tiểu Cao, cháu yêu của chú, cháu quả là đẹp trai giống như cha cháu hồi trẻ vậy, móa, đặc biệt là ánh mắt, thật giống quá!"

"Hu hu. . ." Lúc này, A Phương bỗng nhiên bật khóc.

Mục đứng là khóc thật, vừa rồi biểu diễn vẫn chưa kịp thì triển màn khóc, hiện tại lại khóc như mưa.

Còn Tài ca thì đầu óc cháng váng, hắn dùng sức lắc đầu, tiếp đó vô lực ngồi bệt xuống đất, nước mắt cũng nhịn không được chảy ra.

ao Tiệm Phi.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Siêu Quý Nghi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 26: Cảm Ơn, Cảm Ơn!

Cao Tiệm Phi bỗng nhiên bị Đường Báo nhào tới ôm chặt lấy.

Trong lòng Cao Tiệm Phi có chút kinh ngạc, đây là chú Đường sao?

Đây là người mà cha đã liên hệ để tới đón mình, chú Đường?

Nhìn qua thì không quá giống như người tốt?

Cao Tiệm Phi tuy rằng là dân quê nhưng hắn tuyệt đối cũng không phải kẻ khờ khạo.

Đám người Tài ca kia chính là đám lưu manh lâu năm tại trạm xe lửa này, chuyên làm chuyện vơ vét tài sản của người khác. Loại người như thế thì cũng

có chút thể lực, tuy nhiên khi bọn họ nhìn thấy chú Đường thì sợ hãi như gặp cọp, thế thì chú Đường có thể là người bình thường sao?

Hơn nữa, ngay từ đầu Cao Tiệm Phi cũng đã chú ý tới đám người đi theo chú Đường, vẻ mặt bọn họ rất kiêu ngạo và ngang ngược.

Là cận vệ của chú Đường sao?

Hay thuộc hạ?

Tóm lại, Cao Tiệm Phi có thể trực tiếp xác định một việc, chú Đường này ngay bây giờ còn không thể nói hẳn là người tốt hay là người xấu, nhưng ít ra thì không phải là người thường!

Tuy có suy đoán như vậy, thế nhưng Cao Tiệm Phi có thể từ trong cái ôm của Đường Báo cảm giác được một loại tình cảm rất chân thực.

Đường Báo buông Cao Tiệm Phi ra, sau đó hai tay đặt trên vai Cao Tiệm Phi, cẩn thận quan sát và nói: "Thật giống quá, thật giống Tiến ca lúc còn trẻ quá, giống như đúc vậy"

Bất ngờ, Cao Tiệm Phi nhìn thấy trong khóe mắt của Đường Báo có chút ẩm ướt.

Đường Báo nhanh chóng đưa tay dụi mắt, lớn tiếng nói: "Mẹ kiếp, trạm xe lửa này gió lớn quá, làm cát bay hết vào mắt ông... à, được rồi, cháu trai, chú Đường của cháu là một người thô lỗ, nếu lời nói có gì không đúng thì cháu hãy thông cảm với chú một chút, ôi, ai biết khi xưa học không nhiều làm chi!"

"Dạ được chú Đường, cháu kỳ thực cũng không học cao lắm đâu" Lúc này, Cao Tiệm Phi bỗng dưng cảm giác được tướng mạo hung hãn của chú Đường toát ra vẻ đầy thân thiết và dễ gần.

"Này, cha cháu có dạy cháu không?" Bỗng nhiên Đường Báo hỏi một câu rất kỳ lạ.

"Sao hả? Chú Đường, chú đang hỏi cháu gì? Cha cháu dạy cháu cái gì?" Cao Tiệm Phi mơ hồ hỏi lại.

"À, không có gì, không có gì!" Đường Báo liền thanh nói, đồng thời liền lảng sang chuyện khác: "Được rồi, bọn tép riu kia cháu muốn xử lý như thế nào cứ nói, muốn tay hay chân của bọn chúng cứ nói là được, không thành vấn đề, hiển nhiên nếu muốn lấy cái mạng của bọn chúng thì càng không thành vấn đề nữa, ha ha ha!"

Nói đến đây, Đường Báo thấy mình đã nói lỡ lời, vội vã giải thích: "Tiểu Cao à, chú Đường của cháu là một người thô lỗ... à, hay nói giỡn, hay nói giỡn, hiện tại là xã hội pháp chế, làm sao có thể làm tổn thương thân thể bọn chúng được? Tóm lại, chuyện này cứ giao cho chú xử lý là được!"

Quá già nai!

Cao Tiệm Phi biết Đường Báo đang giả nai, từ lời nói và cử chỉ của Đường Báo mà xem thì Cao Tiệm Phi có thể xác định ông ta chính là một nhân vật xã hội đen, nếu nói để Đường Báo đối phó đám người Tài ca thì thủ đoạn tất nhiên là sẽ rất tàn nhẫn!

Tuy nhiên nếu như Đường Báo đang cố gắng tận lực che giấu thân phận của ông, tuy rằng che giấu rất vụng về, thế nhưng Cao Tiệm Phi cũng sẽ không vạch trần. Cao Tiệm Phi cười nói, "Ha ha, vậy chuyện này cháu giao cho chú Đường xử lý vậy"

Đường Báo rất thân thiết ôm vai Cao Tiệm Phi đi về phía đám người Tài ca.

Hiện tại, Tài ca cùng đám đàn em của hắn đều quỳ trên mặt đất, toàn thân run run, bọn chúng dường như có gì muốn nói thế nhưng cổ họng như bị nghẹn lại, một chữ thốt cũng không ra!

Cao Tiệm Phi đi tới bên cạnh một gã thanh niên: "Này, trả điện thoại lại cho ta" Vừa nãy, tên này đã hùng hổ đoạt lấy điện thoại di động của Cao Tiệm Phi, hiện tại hắn vẫn còn cầm nó trong tay.

Tên cầm điện thoại đang sợ tới run như cây sậy, mặt mày xanh lét tái mét, vì vậy hắn dường như cũng không có nghe thấy Cao Tiệm Phi nói. Cao Tiệm Phi bắt đầu đi thò dài một hơi, sau đó cúi người xuống lấy lại điện thoại từ tay hắn.

Sau đó, Cao Tiệm Phi tìm lại được va li của hắn rồi đi đến nói với Đường Báo: "Chú Đường, chúng ta đi thôi"

"Được, Tiểu Cao, chú Đường sẽ lập tức mang cháu đi dạo một chút để cháu đổi gió" Đường Báo cười hi hi chuẩn bị bước đi thì một tên thủ hạ vội vàng dò hỏi: "Báo ca, bọn tép riu kia xử lý như thế nào?"

Đường Báo đưa tay móc mũi: "Hôm nay tâm tình của ta tốt nên cho bọn chúng một con đường sống, à, kêu bọn chúng hít đất 50 cái là được. Móa, sao ta càng ngày càng thiện lương thế nhỉ!"

Nói xong, Đường Báo lại ôm vai Cao Tiệm Phi: "Tiểu Cao, ta với cháu trước đi nhà hàng ăn chút gì đó, sau đó đi tắm hơi rồi cuối cùng tìm mấy em xinh đẹp cho cháu OOXX cả đêm nhé, ha ha, thế nào? Cháu thấy chú Đường an bài vậy có được không?"

Cao Tiệm Phi hoảng sợ: "Chú Đường, cháu thấy... không cần đâu. Hiện tại đã là 1 giờ sáng rồi, cháu nghĩ chắc là nhà hàng đã đóng cửa nghỉ hết rồi"

"Không sao, tại Quảng Châu này cháu cứ tùy tiện chọn lấy một nhà hàng là được, cho dù là mấy sao đi nữa thì chỉ cần ta gọi điện thoại một cái, bọn họ

cũng sẽ sắp xếp thỏa đáng" Đường Bảo vỗ ngực nói.

Thật ra, Cao Tiệm Phi chưa từng đến qua nhà hàng cao cấp lần nào, cũng chưa hề đi tắm hơi, và càng không có “chơi đùa”. Hẳn đối với sự an bài của Đường Bảo rất không quen nên cũng không tiếp nhận.

"Chú Đường, cháu cảm thấy mệt mỏi, hiện tại cháu muốn nghỉ ngơi..." Cao Tiệm Phi nói.

Đường Bảo vỗ vỗ đầu, nói: "Đúng vậy, sáng mai còn phải dẫn cháu đến gặp Phi Long. Ừm, vậy thì không nên đi chơi muộn quá, thôi chỉ đi ăn là được!"

"Phi Long?" Cao Tiệm Phi sừng sốt: "Cái tên nghe rất oai phong"

Đường Bảo ôm vai Cao Tiệm Phi vừa đi ra trạm xe lửa vừa nói: "Phi Long đương nhiên oai phong rồi. Nhớ năm đó... à không, chuyện này không nên nói, tóm lại, Phi Long hiện tại đã trở thành một doanh nhân, một ông chủ lớn, là nhân vật tai to mắt lớn tại Quảng Châu này, ngày mai ta trực tiếp mang cháu đi gặp hắn, cho cháu làm nhân viên quản lý cấp cao, lương mỗi năm rất khá, công ty còn cấp xe riêng nữa, thế nào Tiểu Cao, cháu thích không?"

"Nhân viên quản lý cấp cao?" Cao Tiệm Phi vô ý sờ sờ đầu: "Năm mơ sao?"

"Tóm lại, ngày mai đi gặp Phi Long cháu hãy yên tâm, ta và Phi Long là anh em, ta nói một hắn cũng không nói hai, chú Đường đây sẽ giúp cháu đối phó hắn, ha ha!" Đường Bảo cười to, có vẻ rất là hài lòng.

Ra khỏi trạm xe lửa, cảnh đêm mỹ lệ đập vào mắt.

Con đường rộng lớn sạch sẽ bốn làn xe, từng chùm đèn nê ông mê ly mộng ảo, những tòa nhà cao chọc trời đứng sừng sững ở hai bên đường.

Thời gian tuy rằng đã gần sáng thế nhưng cuộc sống về đêm của Quảng Châu dường như mới bắt đầu, trên đường từng đôi trai gái nắm tay nhau qua lại nói cười vui vẻ.

Trong không khí truyền đến một loại khí tức giàu có và đông đúc. Bầu không khí ngợp trong vàng son không tiếng động bao lấy Cao Tiệm Phi.

Tuy rằng con đường bên ngoài trạm xe lửa này một con đường phổ thông trong thành phố Quảng Châu thế nhưng từ cái nhìn của Cao Tiệm Phi, hẳn nghĩ Quảng Châu này so với thành phố Tỳ Quy quê hương hắn phồn hoa gấp trăm lần!

Sát lẻ đường có 5 chiếc xe mới tinh có rèm che đang đậu, 4 chiếc Audi A8 và 1 chiếc Lamborghini.

Đường Bảo dùng tay vỗ vỗ vào chiếc Lamborghini màu vàng, lớn tiếng nói: "Tiểu Cao, đây là xe của chú, chút nữa cháu ngồi cùng với chú nhé, ha ha, để hai chú cháu chúng ta có thể tâm sự một chút."

Cao Tiệm Phi nhìn 5 chiếc xe đang đậu mà ngạc nhiên đến nỗi cặp mắt tròn xoe trừng ra. Hắn cũng không biết những chiếc xe giá trị cỡ bao nhiêu thế nhưng có thể khẳng định là những chiếc xe này rất quý phái, sang trọng và rất đắt tiền.

"Xem ra, xã hội đen cũng là một loại nghề nghiệp cao cấp, tiền đồ vô lượng a!" Cao Tiệm Phi trong lòng cảm thán.

Lúc này, bọn thủ hạ của , Đường Bảo đã thu thập xong bọn Tài ca, từ trạm xe lửa chạy ra, sau đó sắp hàng đứng sau lưng Đường Bảo.

Người đi trên đường mỗi khi ánh mắt nhìn đến đám người Đường Bảo thì ngay lập tức tránh né, dường như rất sợ rắc rối dính vào mình.

Lúc này, Cao Tiệm Phi tựa hồ nghĩ tới gì đó, hắn vội vã lấy từ va li ra mấy cây thuốc hiệu Ngọc Khê, sau đó mở ra đưa tặng cho Đường Bảo một gói, tiếp đến lại lần lượt đưa cho bọn thủ hạ của Đường Bảo.

Cao Tiệm Phi tốt xấu gì cũng có ra ngoài làm việc một thời gian, hẳn hiểu rõ việc mời thuốc hút là một loại hình tốt có thể lôi kéo quan hệ, cho nên trước khi đến đây hắn đã mua rất nhiều cây thuốc hiệu Ngọc Khê.

Cao Tiệm Phi nghĩ rằng bản thân mình đến đây là xin người hỗ trợ giúp mình tìm việc, là có việc nhờ người ta. Do đó, thái độ của mình phải nên nhiệt tình một chút, mời thuốc hút cũng phải chọn thời gian, điểm này tuyệt đối không được qua loa.

Bọn thủ hạ của Đường Bảo thật không ngờ Cao Tiệm Phi lại đưa thuốc mời bọn chúng, nhất thời trong lòng có chút hốt hoảng, đây chính là cháu trai của Bảo ca tự mình mời thuốc đó nha, thuốc này không hề nhẹ đâu!

Vì vậy, bọn thủ hạ không dám đi đến nhận lấy thuốc mà Cao Tiệm Phi đưa tặng.

Đường Bảo lập tức nói với bọn thủ hạ: "Mẹ kiếp, cháu của ta tự mình mời thuốc các người, các người dám không nể tình hả?"

"Cảm ơn, cảm ơn!" Tên thủ hạ thứ nhất liền khom lưng 90 độ, dùng hai tay lễ phép tiếp nhận gói thuốc từ tay Cao Tiệm Phi.

Tiếp theo, bọn thủ hạ cứ như thế mà làm.

Thế là mỗi khi Cao Tiệm Phi đưa một gói thuốc, bọn thủ hạ đều cúi người lễ phép dùng hai tay tiếp lấy và luôn miệng nói: "Cảm ơn, cảm ơn!", thái độ của bọn chúng giống như được người ưu ái yêu thương vậy.

Cách đó không xa, có mấy tên thiếu niên nhìn thấy tình cảnh như vậy đều cảm thán nói: "Lại thêm một đại ca giang hồ sinh ra nữa rồi! Mấy người nhìn mà xem, vị đại ca kia tuổi còn trẻ như vậy mà oai phong quá, dù ăn mặc lồi thối nhưng bọn thủ hạ vẫn đối với hắn tôn kính như thường, cái này gọi là khí chất, là phong độ! Nếu có cái phong độ của đại ca thì cho dù ăn mặc ra sao hay là bộ dáng thô thảm thế nào đi nữa thì chỉ cần khí thế bá vương toát ra, bọn thủ hạ đều phải cúi đầu!"

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Sư Quỷ Nghi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 27: Cô Gái Làm Cá!

Cao Tiệm Phi cùng Đường Báo chui vào chiếc xe Lamborghini màu vàng.

Đường Báo cũng không có tự mình lái xe, mà là ngồi cùng Cao Tiệm Phi trò chuyện huyền thoại, một tên thủ hạ kỹ thuật điều khiển lái xe chạy với tốc độ chóng mặt.

Xe tốt là vậy, tốc độ nhanh không nói, hơn nữa ngồi rất êm, rất thoải mái. Cao Tiệm Phi nhin không được lắm miệng hỏi một câu: "Chú Đường, chiếc xe này rất đắt phải không?"

Đường Báo hơi hốt trả lời: "Không đắt, chỉ mấy triệu thôi."

"Ặc..." Cao Tiệm Phi bị lời của Đường Báo làm run.

Mấy triệu mà còn không đắt?

Thế nhưng Cao Tiệm Phi cũng rất rõ ràng Đường Báo không phải ra về ta đây.

"À, Tiểu Cao, cháu thích chiếc này à, nếu thích thì chú tặng cho cháu, à không, không thể tặng cho cháu được, ta quên đây là tài sản của xã đoàn, không thể tùy tiện tặng cho người ngoài xã đoàn được" Đường Báo móc mũi, nói: "Tóm lại chỉ cần cháu đi theo Phi Long thì loại xe này cũng không phải mua không nổi, chỉ bất quá là phải đợi thêm vài năm nữa thôi. Cháu tuổi còn trẻ mà, tuổi trẻ chính là tiền vốn, có đúng không?"

"Đúng vậy, chú Đường" Cao Tiệm Phi gật đầu.

Giờ này khắc này, Đường Báo rốt cuộc cũng công khai thừa nhận bản thân thuộc về một xã đoàn, và cũng chính là thế lực ngầm.

Tuy rằng, lúc ban đầu Đường Báo cứ một mực che dấu trước mặt Cao Tiệm Phi, thế nhưng hắn dù sao cũng là một người nhanh mồm nhanh miệng, cũng nói chuyện với Cao Tiệm Phi hần không khống chế được máy phát nên đem một số điều không nên nói nói ra.

Cũng may Cao Tiệm Phi trước đã suy đoán trước thân phận của Đường Báo, vì vậy hắn cũng không giật mình.

1 chiếc Lamborghini, 4 chiếc Audi A8 hợp thành một đoàn chạy trong thành phố, cảnh đêm xinh đẹp mộng ảo xẹt qua tầm mắt Cao Tiệm Phi, muôn màu muôn vẻ.

Ngay lúc này, trong đầu Cao Tiệm Phi bỗng hiện lên một suy nghĩ.

Cha lúc bảo mình đến đây tìm chú Đường chẳng phải đã nói chú Đường là một nhân viên tạp vụ sao? Mà đêm nay những biểu hiện của chú Đường đã chứng minh giữa ông ta và cha dường như có quan hệ rất tốt, giống như anh em vậy.

Vì cha có quan hệ như vậy với chú Đường nên ông ta mới đối với mình tốt đến nỗi không thể tốt hơn. Loại "tốt" này tuyệt đối không phải đối trá mà là phát ra từ nội tâm!

Tục ngữ nói, ngu ru tâm ngu ru nã tâm mã!

Nếu như chú Đường nể mặt cha như thế, vậy thì cha trước đây ở Quảng Châu thật sự chỉ làm công cho người ta thôi sao?

Tuyệt đối không có khả năng!

Một người làm công thì làm sao mà có mối quan hệ với nhân vật cao cấp của xã đoàn như chú Đường được?

Không thể nào!

Vậy thì không lẽ cha cũng là...?

"Chú Đường, cha cháu lẽ nào... lẽ nào trước đây cũng giống như chú?" Cao Tiệp Phi dùng giọng run run hỏi Đường Báo.

"Chuyện này..." Mặt Đường Báo cũng không hề biến sắc, hần chỉ là móc mũi, dường như hẳn biết Cao Tiệp Phi nhất định sẽ hỏi vấn đề này!

Đường Báo cũng không có trả lời vấn đề của Cao Tiệp Phi, ánh mắt hần nhìn ra phía ngoài cửa sổ xe có chút xuất thần. Khoảng nửa phút sau, Đường Báo mới quay đầu lại nói với Cao Tiệp Phi: "Tiểu Cao, cha cháu sở dĩ cho cháu tới tìm ta đó là bởi vì cha cháu tin tưởng ta. Ta đã hứa với cha cháu sẽ không đem mọi chuyện kể cho cháu, cháu cũng đừng hỏi nữa. Ngoài ra ta cũng sẽ không để cháu tham gia vào xã đoàn đâu, đây cũng là lời hứa của ta với cha cháu. Cha cháu nói rất đúng, "nhân tại giang hồ, thân bất do kỷ", một ngày bước chân vào vùng nước đục thì cả đời cũng không thể thoát được can hệ, Tiểu Cao, nghe lời chú, hãy làm việc đảng hoàng và kiếm tiền trong sạch"

"Dạ..." Cao Tiệp Phi vô ý thức gạt đầu, theo như lời của Đường Báo thì sẽ không để mình tham gia vào bất kỳ xã đoàn nào, những lời này dĩ nhiên làm cho Cao Tiệp Phi có chút mất mát.

"Thế nào, Tiểu Cao, không vui hả?" Đường Báo ôm lấy vai Cao Tiệp Phi: "Tóm lại, ngày mai ta dẫn cháu đi gặp Phi Long thì cháu sẽ rõ, làm việc đảng hoàng cũng có thể kiếm tiền, hơn nữa cũng không cần mỗi đêm đi ngủ đều lo lắng ngày hôm sau bị người ta chém chết..." Dừng lại một chút, Đường Báo rất nghiêm túc nói: "Còn nữa, Tiểu Cao à, ta nói rõ cho cháu chuyện này, cha cháu không giống với chúng ta đâu, tuy rằng cũng phục vụ cho xã đoàn thể nhưng không phải lưu manh, không phải gì cả, tóm lại là cha cháu không đi chém người, ha ha, loại việc nặng nhọc như chém người này luôn luôn là việc của chú Đường ta thôi"

Nghe xong lời Đường Báo nói, Cao Tiệp Phi cũng không hỏi thêm nữa, hần cảm giác thấy trong lòng ấm áp, mặc kệ nói như thế nào thì chú Đường này đối đãi với mình tuyệt đối là thật tình thật lòng.

"À, cháu không sao, chú Đường, cháu cảm ơn chú" Cao Tiệp Phi trịnh trọng gật đầu.

"Móa, sao cháu khách khí với chú thế?" Đường Báo vỗ vỗ đầu Cao Tiệp Phi: "Được rồi, hiện tại đi ăn chút gì đã, sau đó tìm cho cháu một chỗ nghỉ ngơi, sáng ngày mai ta sẽ dẫn cháu đến gặp Phi Long!"

Nói đến ăn uống, Cao Tiệp Phi đích thực cũng đang đói bụng.

Ở trên xe lửa, Cao Tiệp Phi chỉ ăn mì ăn liền thôi.

Do vậy Cao Tiệp Phi cũng muốn đi ăn thêm chút gì đó, Chú Đường đối với mình không sai, mình đang có việc cầu người, tự nhiên phải mời người ta ăn bữa cơm là phải đạo rồi.

Đây là một vấn đề về lễ tiết.

"Chú Đường, chúng ta đi ăn gì đi, tuy nhiên phải để cháu mời đấy. Chú Đường không được giành trả với cháu nhé, một bữa cơm cháu nghĩ là có thể mời chú" Cao Tiệp Phi rất nghiêm túc nói: "Đây là nguyên tắc của cháu"

Đường Báo hơi bất ngờ, sau đó nhìn Cao Tiệp Phi vài giây rồi cười ha ha nói: "Có ý tứ, Tiểu Cao, cháu rất được, như vậy...", xong ra lệnh cho tài xế: "Đi đường Nguyệt Hoa!"

"Được, Báo ca." Tài xế gật đầu, xong liền đảo tay lái quẹo trái, 4 chiếc Audi A8 theo sát sau đó.

Cao Tiệp Phi phát hiện đường ở phía trước dần dần hẹp lại, đường bốn làn xe nay chỉ còn hai làn. Hơn nữa, cao ốc ở hai bên đường cũng ít đi nhiều.

Nói cách khác, xe đã chạy đến một nơi xa nội thành!

"Đây chính là một con đường gần như cổ nhất ở Quảng Châu, gọi là đường Nguyệt Hoa, tuy rằng hơi hẻo lánh, thế nhưng bán đồ ăn rất được!" Đường Báo giải thích.

Cao Tiệp Phi thoáng cái liền hiểu được, Đường Báo đáp ứng để mình mời khách, thế nhưng lại chọn một nơi chi cao hơn loại quán vỉa hè một chút thôi.

Đây là suy nghĩ thay cho túi tiền của Cao Tiệp Phi.

Đương nhiên, Cao Tiệp Phi cũng không ra về ta đây. Tuy rằng trong Quý Oa còn có 500 nghìn tiền mặt, nhưng số tiền này là dành cho cha mẹ và đi dưỡng lão, Cao Tiệp Phi tuyệt đối không thể động vào. Hiện tại số lớn nhất Cao Tiệp Phi có thể chi cũng chỉ 7 nghìn trong túi mà thôi.

Nếu như đi đến nơi xa hoa mà ăn thì 7 nghìn đồng thực sự là hơi thiếu.

"À, chủ Đường, ăn ở đó vậy" Cao Tiệp Phi cười cười, không kiêu ngạo không siểm nịnh.

Chỉ một lúc sau, đường xe chạy càng hẹp hơn, ngay cả ô tô cũng không thể chạy qua được. Phía trước xuất hiện một dãy đèn treo, trông giống như một con rồng lửa.

Một cái bãi đậu xe lộ thiên hiện ra, nơi đây hiện đang có nhiều loại xe đang đậu, tuy nhiên không có chiếc xe nào trông giống như mấy chiếc của Đường Bảo.

Đường Bảo ra lệnh cho thủ hạ đem xe đậu vào chỗ xong xuôi, sau đó mọi người cùng nhau xuống xe.

Người đàn ông trung niên phụ trách quản lý bãi đậu xe nhìn thấy đám người Đường Bảo cũng không dám đến thu phí đậu xe, sợ đến co rúm người lại.

"Phía trước chính là đường Nguyệt Hoa, Tiểu Cao, chúng ta đi thôi!" Đường Bảo dẫn Cao Tiệm Phi cùng với đám thủ hạ đi bộ phía trước.

Đi hơn mười thước thì trước mắt, một nơi rộng rãi sáng trưng hiện ra.

Cao Tiệm Phi đưa mắt nhìn thì thấy một dãy bàn và quán dài thọc như con rắn ở hai bên đường cùng thực khách ngồi đó, phía trên treo vô bóng đèn trắng, chọi đèn cứ vậy mà hình thành.

Các thực khách lớn tiếng cùng nháo chơi tù tì, tiếng cụng ly, hò hét dô dô vang lên hỗn loạn, mùi thức ăn thơm phức lan tỏa cả khu vực!

Cao Tiệm Phi vô ý thức nuốt một ngụm nước bọt.

"Xem ra thức ăn nơi đây rất ngon" Cao Tiệm Phi lẩm bẩm.

"Được rồi, Tiểu Cao, chúng ta đi tìm một quán ngon nhất nơi đây và ăn một bữa cho đã, cũng phải nói đã lâu chú chưa có tới đây rồi!" Nói xong, Đường Bảo ôm vai Cao Tiệm Phi cùng bước đi, bọn thủ hạ kéo theo ở phía sau.

Không biết có phải bởi vì đám người Đường Bảo toát ra khí chất đặc thù hay không mà mỗi khi đi qua quán nào là các thực khách của quán đó liền im ắng lại, ngẩng ngốc nhìn đám người của Đường Bảo, không dám hé răng. Ngay cả chủ quán, bồi bàn, đầu bếp, ai ai cũng đều cảm như hèn.

Đám người của Đường Bảo đến liền làm cho con đường sôi nổi trở thành buồn tẻ.

Đám thủ hạ của Đường Bảo không vì loại hiện tượng này mà thu liễm, trái lại càng nghênh ngang hút thuốc, hết nhìn đông tới nhìn tây, phàm là thấy có ai dám liếc mắt nhìn thì đôi mắt đầy sát khí của bọn chúng nhìn đến làm cho mấy người đó sợ sốt vó.

Bầu không khí loại này khiến cho Cao Tiệm Phi cảm thấy rất mất tự nhiên, cho nên hắn liền nhanh chóng chọn đại một quán ăn chỉ vào rồi nói: "Chú Đường, ăn ở đó nhé"

"Được, cháu cứ quyết định đi" Đường Bảo vừa móc mũi vừa vẫy tay cho thủ hạ: "Ăn ở đó!"

Ngay lúc Cao Tiệm Phi chọn lấy cái quán ăn thì có một cô gái trẻ tuổi đang ngồi trên một chiếc ghế nhỏ, hai tay mang bao tay nhựa, tay phải cầm một con dao nhọn, tay trái cầm một cái bao tử, sau đó chặt con cá ra làm hai.

Cô gái ăn mặc cực kỳ giản dị, một áo thun in bông hoa màu lam cùng với quần màu trắng, trước ngực đeo một cái tạp dề, xem ra cũng khoảng mười tám, mười chín tuổi, làn da ngăm đen khỏe mạnh, mũi miệng nhỏ nhắn, thể nhưng đôi mắt rất lớn, rất xinh đẹp, tóc để ngang vai.

Trên mặt cô gái còn dính mấy miếng vảy cá, trong cái thùng gỗ lớn trước mặt có mấy con cá còn sống đang bơi, phun bọt lên mặt nước. Lúc này, cô gái đang lau chùi cái thùng gỗ, ánh mắt đang nhìn vào đám cá.

Sau đó, cô gái vừa nhìn thấy đám người Đường Bảo thì mở miệng nói với đám cá trong thùng rằng: "Nhiều quán như vậy các người không chọn, sao lại chọn nhầm quán chúng ta thế, không chào đón đám người như các người"

"Mẹ kiếp, con quý kia, mày đang nói gì đó?" Lập tức, một gã thủ hạ của Đường Bảo rất là xung động và táo bạo đưa tay chỉ vào mũi cô gái: "Có tin tao đem mày bán vào động hay không hả con quý cái, mẹ kiếp!"

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Sư Quỷ Nghi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 28: Giá Cả Thật Thấp Quá!

"Mẹ nó!" Đám thủ hạ của Đường Bảo liền trực tiếp chạy đến.

Chúng xoắn ống tay áo lên, tay để bên hông. Cao Tiệm Phi lên nhìn thì thấy bên hông của gã nào cũng đều có chút phồng lên, hiển nhiên là có mang theo hung khí!

Mà cô gái làm cá kia đem cá thả vào trong thùng làm nước văng tung tóe rồi đứng lên, con dao trong tay phải dưới ánh đèn lộ ra ánh sáng sắc bén lạnh người.

"Bọn bây muốn gì? Một đám cận bã của xã hội!" Trên mặt cô gái không có nửa phần sợ hãi, trái lại trong mắt còn toát ra một vẻ khiêu khích.

Cao Tiệm Phi có chút ngạc nhiên và sững sốt, đây là một cô gái như thế nào? Tuổi không lớn nhưng lá gan còn lớn hơn cả trời, đôi mắt mười mấy gã cùng hung cực ác mà mặt cũng không đổi sắc, còn chính diện chống lại!

Thái độ cường ngạnh của cô gái làm cho bọn thủ hạ của Đường Báo có chút trở tay không kịp.

Đương nhiên, một người con gái bán quán ăn bình thường cho dù có biểu hiện thế nào đi nữa thì cũng vô pháp hù dọa được những gã lưu manh, bọn chúng sững sốt vài giây rồi liền rút dao ở bên hông ra.

Mắt thấy sẽ có một tràng cảnh đầu rơi máu chảy sắp phát sinh, Cao Tiệm Phi liền chuẩn bị nói Đường Báo khuyên can đám thủ hạ, để cho bọn họ dừng động thủ thì ....

Một bóng người cao gầy, "vèo" một cái từ bên trong quán chạy nhanh ra đứng che trước người cô gái, sau đó hấn vội vàng dùng giọng lấy lòng nói với đám thủ hạ Đường Báo: "Các vị đại ca, xin bỏ qua, xin bỏ qua cho, đừng chấp nhất cọn gái của tôi nữa, nó tuổi nhỏ không hiểu chuyện đâu, xin mời các vị vào bên trong, xin mời các vị vào bên trong, mọi chi phí hôm nay tôi giảm 80%!" Hấn vừa nói vừa cúi đầu khom lưng, hình dáng rất là hèn mọn.

Cao Tiệm Phi nhìn một chút, đó là một người đàn ông khoảng chừng hơn bốn mươi tuổi, rất cao, khoảng chừng 1m9, cao giống như một cây tre. Trên mặt hấn đầy vẻ lấy lòng cùng nụ cười hèn mọn, thật giống như dù người có làm gì với hấn thì hấn cũng sẽ vui vẻ mà chịu đựng.

"Cha!" Cô gái ở phía sau vội vàng kêu lên.

"Hiểu Hiểu, con im ngay, đi làm việc đi, chỗ này không có chuyện của con!" Người đàn ông cao gầy nghiêm mặt răn dạy: "Thực sự là thành sự không được bại sự có thừa, ôi . . làm việc thôi!"

Giáo huấn xong con gái, hấn chỉnh lại sắc mặt, khom lưng: "Các vị đại ca, xin mời vào bên trong thỉnh, mời vào"

Đám thủ hạ cùng nhau quay đầu lại nhìn Đường Báo. Đường Báo vừa móc mũi, vừa nhìn người đàn ông cao gầy, trong mắt hiện lên một tia tinh quang, vài giây sau, Đường Báo nở nụ cười: "Được rồi, đừng có đôi co với trẻ con nữa, chúng ta tới đây ăn uống chứ không phải đến đánh nhau, vào trong đi."

"Chú Đường, hay là đổi một quán khác vậy?" Cao Tiệm Phi kéo kéo tay áo Đường Báo.

"Đổi cái gì mà đổi? Cháu không có nghe ông chủ quán nói giảm 80% sao? Ta dạy cho cháu điều này, gặp dịp thì không thể bỏ qua, hiểu chưa? Ha ha!" Nói xong, Đường Báo vừa móc mũi vừa ôm vai Cao Tiệm Phi đi vào trong quán.

Khi đi qua sát người ông chủ quán, thân thể Đường Báo bỗng dừng một chút, sau đó cười "hắc hắc" với ông chủ.

Ông chủ quán cao gầy trên mặt hiện lên vẻ sợ hãi: "Xin mời vào, xin mời vào"

Còn Cao Tiệm Phi thì ánh mắt hấn chuyển qua nhìn về cô gái làm cá tên "Hiểu Hiểu".

Vừa lúc, Hiểu Hiểu cũng nhìn vào Cao Tiệm Phi, bắt quá ánh mắt của cô gái thật hung hãn, thật giống như muốn xông lên chiến đấu với Cao Tiệm Phi vậy.

Ánh mắt Cao Tiệm Phi quét qua con dao trên tay Hiểu Hiểu, nhin không được gạt đầu cười ra đáng xin lỗi với cô gái.

"Hừ" Đôi mắt của Hiểu Hiểu vẫn trừng trừng nhìn vào Cao Tiệm Phi.

Bất quá cũng may, khi Cao Tiệm Phi đi ngang qua người của Hiểu Hiểu thì cô gái cũng không có làm ra hành động quá kích gì.

Khi đi ngang qua bên cạnh Hiểu Hiểu, một mùi tanh của cá trộn lẫn với mùi hương thơm nhàn nhạt ập vào mũi của Cao Tiệm Phi. Cao Tiệm Phi lại vô ý thức quay đầu lại nhìn Hiểu Hiểu một chút, cô gái đã theo như lời cha quay lại chiếc ghế nhỏ ngồi xuống, tiếp tục làm cá.

Quán ăn này cũng không lớn. Bên trong có đặt 5 cái bàn, có khoảng chừng hơn mười khách đang ngồi. Bất quá lúc này, những thực khách đang ngồi ăn đều có thần sắc hơi hoảng, khi bọn họ nhìn thấy đám người Đường Báo bước vào thì rất nhanh móc tiền ra để trên bàn, sau đó chạy ra ngoài.

"Bồm!" Hiểu Hiểu đang làm cá, thoáng cái cầm con cá trong tay quăng vào trong thùng nước làm bọt văng tung tóe, hai vai hơi co lại, hiển nhiên là đang cố gắng dằn con giận xuống.

Quán ăn nhỏ nên cũng không chuyên nghiệp, chỉ có ba người thôi.

Ông chủ quán cao gầy kiêm luôn người phục vụ, còn ở trong bếp thì có một người đàn ông khác đang chặt thịt và nấu nướng, Hiểu Hiểu thì đang làm cá.

Ông chủ quán rất nhanh nhẹn đem tiền trên bàn bỏ vào túi, sau đó lại nhanh chóng lau chùi từng cái ghế rồi hạ thấp người, nói: "Mời các vị ngồi, mời ngồi, đừng thấy quán chúng tôi nhỏ vậy mà xem thường, món ăn của quán chúng tôi rất ngon đấy, khắp con đường Nguyệt Hoa này, quán chúng tôi cũng rất nổi tiếng!" Hắn giơ ngón tay cái lên.

"Ngồi đi" Đường Bảo bảo bọn thủ hạ.

Cao Tiệm Phi cùng Đường Bảo ngồi cạnh nhau.

"Chú Đường, chú muốn ăn gì cứ gọi, cháu không quen nơi đây nên không biết có món gì ngon" Cao Tiệm Phi cười nói với Đường Bảo.

Đường Bảo cũng không khách khí, trước gọi vài kết bia, sau đó gọi một số món ăn phong vị Quảng Châu: mì sủi cảo, ốc xào, bánh bao nhân thịt, há cảo cua, xiu mại, cá nướng. . .

Gọi một đồng lớn thức ăn, những món ăn này Cao Tiệm Phi chưa nghe bao giờ (dĩ: vì mình đã dịch ra không để nguyên văn món ăn)!

Ghi xong thực đơn, ông chủ quán nhanh chóng giao thực đơn cho đầu bếp, sau đó vào bếp giúp chuẩn bị thức ăn.

Tay chân bọn họ rất nhanh nhẹn, chỉ một lúc sau đã lần lượt mang ra từng món ăn mùi thơm ngát ngào đặt lên bàn.

Mọi người bắt đầu ăn uống.

Cao Tiệm Phi thấy lạ nên món nào cũng thưởng thức một chút. Quả thật ông chủ quán cũng không có nói khoác, mỗi một món quả thật rất ngon!

Tuy rằng hương vị các món ăn rất lạ lẫm nhưng Cao Tiệm Phi ăn nhiều đến nỗi giống như chưa từng được ăn.

Cao Tiệm Phi chủ yếu là ngồi ăn, còn đám thủ hạ của Đường Bảo thì chủ yếu là ngồi uống.

Hơn 2 tiếng, bọn họ uống hết 28 kết bia!

Mỗi kết bia là 32 chai, nói cách khác, bọn họ mười mấy người trong hơn 2 tiếng đã uống hết 800 chai bia!

Thức ăn ở giữa bàn còn dư lại rất nhiều.

Bọn thủ hạ của Đường Bảo vẫn còn tiếp tục nhậu nhẹt, còn Cao Tiệm Phi thì thật ra đã sớm no rồi nên hắn cùng với bọn thủ hạ nói chuyện phiếm, thỉnh thoảng lấy điện thoại di động ra nhìn thời gian.

3:30 sáng.

Đường Bảo uống xong chai bia cuối cùng, sau đó đứng lên nói: "Được rồi, thời gian không còn sớm nữa, chúng ta đi thôi!"

Cao Tiệm Phi vội vàng đi tính tiền.

"Ông chủ, bao nhiêu tiền?" Cao Tiệm Phi tay thọt vào túi, hỏi.

Ông chủ quán nhìn Cao Tiệm Phi một chút, sau đó nhìn đám người Đường Bảo phía sau, tiếp đó lại nhìn Cao Tiệm Phi, nói: "À, à, tính luôn tiền đã giảm thì tổng cộng là 300. . ." Về mặt của hắn có chút đau xót khi nói.

Cao Tiệm Phi ngây người một chút.

Hơn 800 chai bia và khoảng nhiều món ăn như thế mà chỉ có 300 đồng?

"Thật không ngờ giá cả tại thành phố lớn lại thấp như vậy!" Cao Tiệm Phi vô ý thức nói, những lời này chưa kịp suy nghĩ đã buột miệng nói ra.

Ông chủ quán xấu hổ cười làm lành, không dám hé răng.

"Cút đi!" Bỗng nhiên lúc này, cô gái tên Hiểu Hiểu không biết từ đâu xuất hiện đánh tới Cao Tiệm Phi.

Động tác của cô gái thật là mạnh mẽ, giống như một con báo đang vồ con mồi.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Sư Quỷ Nghi* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 29: Cao Thủ, Quả Là Cao Thủ!

"Trong tiềm thức của Cao Tiệm Phi bỗng nhiên dâng lên một loại cảm giác rất là nguy hiểm.

Đó là một loại cảm giác rất đáng sợ, nhớ lại lúc 6 tuổi, Cao Tiệm Phi có đi ngang qua một biệt thự nhà giàu, lúc đó, người trong nhà này quên đóng cửa, trong nhà có nuôi 4 con chó săn cao to, bọn chúng liền ủa ra trừng mắt nhìn chăm chăm vào Cao Tiệm Phi. Tuy rằng, cuối cùng 4 con chó đều bị chủ nhân gọi trở lại, thế nhưng lần đó Cao Tiệm Phi sợ đến toàn thân đổ mồ hôi. Chuyện cách đã nhiều năm nhưng như trước lòng vẫn còn cảm giác sợ hãi.

Mà giờ khắc này, nhìn thấy Hiểu Hiểu đang đánh tới mình, Cao Tiệm Phi lại có cảm giác như bị bốn con chó hù dọa lúc 6 tuổi.

Theo bản năng, trong cơ thể của Cao Tiệm Phi, luồng khí nóng bắt đầu vận chuyển. Bỗng nhiên, động tác nhanh nhẹn và dũng mãnh của cô gái trong mắt Cao Tiệm Phi trở thành chậm lại, giống như phim chiếu chậm. Tay phải của Cao Tiệm Phi chuyển động đã đặt lên thanh phi đao giấu ở hông.

Đó là thanh phi đao mà Lý Tầm Hoan đã tặng.

Ngay lập tức, ánh mắt thất kinh của Cao Tiệm Phi liền thay đổi, một loại ánh mắt rất bình tĩnh, lạnh lùng và tự tin thể vào.

Tập trung!

Cao Tiệm Phi đã tập trung mục tiêu Hiểu Hiểu, hiện tại, chỉ cần vung tay một cái là cổ họng của Hiểu Hiểu sẽ dính phi đao, một đao trí mạng.

Bất thành linh lúc này, ông chủ quán cao gầy đột nhiên vọt tới chụp lấy tay của Hiểu Hiểu và kéo cô gái trở lại. Rất kỳ lạ, rõ ràng là Hiểu Hiểu đã phát ra một lực đạo mạnh mẽ, thế nhưng ông chủ quán dường như cũng không tốn quá nhiều sức, dĩ nhiên thoáng cái tự hóa giải hết mọi sức lực của Hiểu Hiểu.

Hiểu Hiểu trong nháy mắt từ con báo đã trở thành con thỏ.

"Xin lỗi các vị đại ca, thật không phải, thật không phải, con gái của tôi còn nhỏ quá nên không hiểu chuyện, không hiểu chuyện, xin bỏ qua cho, bỏ qua cho, các vị đại ca xin đừng để bụng. Thôi thì bữa ăn hôm nay coi như là tôi mời các vị vậy, xin cứ tự nhiên" Ông chủ quán lại nở nụ cười hèn mọn, biểu tình trên mặt hiện ra hình dáng xấu hổ và nịnh nọt.

"Cha!" Hiểu Hiểu bị cha cô nắm lấy tay, không thể động đậy, kêu lên.

"Mau im miệng, chỉ biết gây chuyện thôi, im miệng!" Ông chủ quán trách mắng.

Sự lạnh lùng trong mắt Cao Tiệm Phi thoáng cái cũng biến mất, hần vội vã lấy từ trong túi ra một xấp tiền mặt, cũng không đếm, ước chừng là khoảng hơn 3000 đồng, tiếp đó hần trực tiếp đặt xấp tiền lên quầy tính tiền rồi xoay người lại nói với Đường Báo: "Chú Đường, chúng ta đi." Thậm chí hần còn chạy tới nắm lấy tay Đường Báo kéo để Đường Báo đi cho lẹ. Cao Tiệm Phi rất sợ Đường Báo ra lệnh một tiếng làm cò cái quán ăn này.

Cũng không phải Cao Tiệm Phi sợ phiền phức gì, hần sẽ thấy áy náy nếu như vì hần mà quán ăn bị đập phá.

Khi dễ người ta không phải tính cách của Cao Tiệm Phi.

"Báo ca, anh định xử thế nào? Mẹ nó, con quỷ cái mày hung dữ hả!" Đám thù hạ của Đường Báo bắt đầu hùng hổ.

Đường Báo vừa móc mũi vừa nhìn nhìn chăm chăm ông chủ quán, trong mắt toát ra một tia tinh mang, sau cùng mới phát phát tay: "Chúng ta đi!"

Nói xong, Đường Báo ôm lấy vai Cao Tiệm Phi rồi đi thẳng ra khỏi quán, đám thù hạ cũng vội vã kéo ra ngoài.

Sau khi đám người Đường Báo rời khỏi thì ông chủ quán mới buông tay Hiểu Hiểu ra.

"Cha à, đám cận bã xã hội thật đáng giận, đã ăn uống chùa mà còn kiêu ngạo, con ghét nhất người như thế. Còn nữa, chúng ta vì sao phải sợ chúng? Đánh cho bọn chúng sứt đầu mẻ trán mới hả giận, phải đánh cho chúng nhớ để từ nay về sau không dám bén mảng đến con đường Nguyệt Hoa này nữa" Vừa nói, Hiểu Hiểu vừa đưa bàn tay nắm chặt lên.

"Hiểu Hiểu, cha đã sớm nói với con rồi, loại người như thế chúng ta không đắc tội được. Con có biết thế lực của bọn họ lớn bao nhiêu không? Có những chuyện cũng không phải giống như đôi mắt của chúng ta thấy, đơn giản như vậy, con bây giờ còn nhỏ, rất nhiều chuyện con không hiểu đâu." Lúc này, vẻ mặt hèn mọn sợ hãi của ông chủ quán cũng đã biến mất, hần đi đến quầy tính tiền cầm lấy số tiền Cao Tiệm Phi để lại, sau đó đếm đếm rồi nói: "Còn nữa, Hiểu Hiểu, vừa rồi nếu cha không kịp thời ngăn con lại thì hiện tại có thể con đã chết rồi"

"Cha, cha đừng hù dọa con? Một đám cận bã mà thôi, con đây một người có thể đánh cho chúng bầm dập!" Hiểu Hiểu không phục bĩu môi nói: "Dù chúng có vũ khí thì con cũng không sợ!"

"Ừm, 3267 đồng, bữa ăn này chúng ta cũng không lỗ. Tên thanh niên đó cũng còn chút lương tâm, nhìn thì không giống như là lưu manh cho lắm" Ông chủ quán cất tiền vào túi, sau đó chậm rãi nói: "Hiểu Hiểu, ta cho con hay, đám lưu manh kia không phải là lưu manh bình thường đâu. Bên trong chỉ ít có

2 người có thể trực tiếp đánh bại con. Còn nữa, vừa rồi con đã bị một cỗ sát khí nhắm vào, con hiểu chưa? Sát khí, là sát khí chân chính!"

"Sao?" Hiểu Hiểu bán tín bán nghi.

Ông chủ quán thì thào: "Cao thủ, quả là cao thủ."

Dừng lại một chút, ông chủ quán nói tiếp: "Hiểu Hiểu, chúng ta tạm thời đóng cửa nghỉ bán một tuần lễ."

"Cha, sao lại thế? Cha sợ cái gì chứ?" Hiểu Hiểu không phục giậm chân nói.

"Con nít thì biết gì?" Ông chủ quán nghiêm túc nói: "Ta hiện tại nói thật cho con biết, người thanh niên trả tiền đó thoát nhìn về bề ngoài của hắn như dân quê mùa, thế nhưng hắn không phải người bình thường, dấu giếm rất tốt, ngay cả cha từ đầu cũng bị qua mặt, bất quá cuối cùng thì hắn cũng lộ ra, lợi hại, tên thanh niên đó quả thật là lợi hại."

"Là hắn hả?" Hiểu Hiểu càng không phục: "Con thấy hắn đáng về quê mùa thư sinh muốn chết, một quyền của con là có thể đánh gãy xương hắn, hắn mà lợi hại cái nỗi gì? Xì!"

"Câm miệng!" Ông chủ quán xanh mặt: "Được rồi, chuẩn bị dọn dẹp đi, nghỉ bán một tuần"

o O o

Cao Tiệm Phi được Đường Báo đưa tới một khách sạn xa hoa lộng lẫy.

Khách sạn cao 8 tầng, phía trong huy hoàng sáng lạn, đại sảnh thiết kế theo kiểu cổ điển của Châu Âu, rất đẹp và lộng lẫy.

"Tiểu Cao, khách sạn này chủ có đặt một phòng dài hạn, đêm nay cháu ở đây nghỉ ngơi vậy. Sáng ngày mai, chú sẽ đến đón cháu" Đường Báo ôm vai Cao Tiệm Phi: "Chú không thể mang cháu đến tổng bộ của xã đoàn được, vì vậy không thể làm gì khác hơn là đưa cháu đến đây, không có vấn đề gì chứ, Tiểu Cao?"

"Không có gì đâu chú Đường!" Cao Tiệm Phi đối với khách sạn này coi như rất là thoải mái, sạch sẽ, rộng rãi, trong không khí còn phảng phất tản ra mùi thơm thanh nhã.

Hai người đi thang máy lên tầng 8, sau đó đi tới trước phòng số 1255.

Đường Báo lấy chìa khóa đưa cho Cao Tiệm Phi: "Thời gian không còn sớm nữa, Tiểu Cao, cháu nghỉ ngơi sớm đi. Ngày mai ta hẹn với Phi Long lúc 9 giờ, ta sẽ đến đón cháu và đi gặp hắn. Phi Long người này rất chú trọng thời gian, chúng ta không được đến muộn, thôi cháu vào phòng ngủ đi!"

Cao Tiệm Phi gật đầu, mở cửa phòng đi vào.

"Chú Đường, thứ lỗi cháu không tiễn" Cao Tiệm Phi cười nói.

"Được rồi, đừng khách khí với chú nữa, đóng cửa ngủ đi" Đường Báo nở nụ cười, nói.

"Cạch!" Cao Tiệm Phi đóng cửa.

Lúc này, Đường Báo cũng không có lập tức rời đi, hắn vừa móc mũi vừa nhìn chăm chăm cửa phòng số 1255 phòng, lầm bầm: "Không phải chứ? Ta bị ảo giác sao? Tiểu Cao... ừ, sai, sai, ta nhất định gặp ảo giác rồi! Móa, đây đâu phải là phim ảnh gì, một thanh niên quê mùa sao có thể thân mạng tuyệt kỹ được... ừ, ảo giác, nhất định là ảo giác..."

Nói lầm bầm xong, Đường Báo xoay người bước đi.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Sư Quỷ Nghi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 30: Gọi Một Tiếng Phi Long Ca!

"Tạm biệt Đường Báo, Cao Tiệm Phi bắt đầu đánh giá căn phòng.

Đây là nơi ở xa hoa nhất, đẹp đẽ nhất mà lần đầu tiên trong đời của Cao Tiệm Phi được ở, so với trong phim chỉ có hơn chứ không kém!

Từ trong phòng khách có thể ngồi ngắm khung cảnh đêm mỹ lệ của thành phố Quảng Châu; bộ sofa màu đỏ thắm làm bằng da khiến người êm ái, thoải mái khi ngồi trên nó; 8 bức rèm cửa sổ được thiết kế tinh xảo; ngoại trừ các phòng khách, phòng ngủ, toilet thì còn có cả hồ bơi lộ thiên, vườn hoa.. tóm lại là tầm cỡ của một phòng tổng thống.

Quả là hết sức xa hoa!

Cao Tiệm Phi cảm thán một hồi, sau đó vào phòng tắm rồi lên giường ngủ.

Nằm nhớ tới cha mẹ và đi ở quê hương, tiếp đó lại suy nghĩ một chút đến việc tối hôm nay gặp phải cha con chủ quán ăn. Cao Tiệm Phi loáng thoáng cảm giác được, Hiểu Hiểu cùng người cha cao gầy của cô có thể không phải là người thường, đặc biệt là lúc Hiểu Hiểu tấn công mình thì thực sự hiện ra một khí thế ngất trời. Bất quá, có thể mình sau này sẽ không bao giờ gặp lại cha con đó nữa nên Cao Tiệm Phi cũng không suy nghĩ nhiều nữa.

Ngồi trên xe lửa mấy chục tiếng, dọc theo đường đi lại phải đề phòng kẻ trộm nên Cao Tiệm Phi ngủ không ngon. Hiện tại, được nằm trên một cái giường quá thoải mái và êm ái nên chẳng bao lâu đã chìm vào giấc ngủ.

Sáng hôm sau, khi Cao Tiệm Phi còn đang say ngủ thì chuông điện thoại di động reo lớn.

"Reng ~" trong mơ mơ màng màng, Cao Tiệm Phi cầm điện thoại di động lên nghe.

"Tiểu Cao hả, còn đang ngủ à? Mau thức dậy đi, ta cho cháu biết hiện tại đã là 8:50 rồi đó, chỉ còn lại có 10 phút thời gian thôi. Chúng ta phải trước 9 giờ đi đến công ty của Phi Long, hẳn rất xem trọng thời gian, cho nên không thể đến muộn được. Chủ đầu xe trước cửa khách sạn chờ cháu, nhanh nhé!" Đường Báo nói nhanh trong điện thoại.

Cao Tiệm Phi giật mình.

Có làm hay không?

9 giờ phải tới công ty của Phi Long mà hiện tại đã là 8:50 rồi!

Chỉ còn lại có 10 phút thời gian!

"Vậy à, cháu lập tức xuống ngay" Cao Tiệm Phi vội vã cúp điện thoại, sau đó vội vã thay đồ rồi chạy vào toilet dùng nước rửa mặt, chải đầu một chút rồi vội vã chạy ra khỏi phòng.

Chạy xuống đến sảnh và ra cửa thì thấy chiếc Lamborghini màu vàng của Đường Báo đang đậu ở ven đường. Đường Báo thò đầu qua cửa sổ xe kêu: "Tiểu Cao, mau lên xe"

Cao Tiệm Phi tức tốc lên xe. Đường Báo lập tức ra lệnh cho tài xế chạy hết tốc lực đến tổng bộ của tập đoàn Phi Long, cao ốc Phi Long.

Trên xe, Đường Báo đưa cho Cao Tiệm Phi một hộp thức ăn sáng cùng một chai sữa, sau đó cười cười: "Tiểu Cao, xin lỗi nhé... chú rời giường quá muộn... mớ, đêm qua trở về trên đường gặp phải hai cô gái, chú thấy thân thể các cô ấy rất tội nghiệp không có nhà để về, ôi, chú của cháu động lòng trắc ẩn nên cho hai người quá giang xe, sau đó, sau đó chạy một vòng lớn đưa hai người về nhà, vì vậy tới 6 giờ sáng mới ngủ được, do đó chú thức dậy thì thấy đã là 8:30 rồi, ôi!"

"Phụt..." Cao Tiệm Phi phun ra một ngụm sữa, chú Đường cũng ghé gớm thiết, đã bốn năm mươi tuổi mà còn sức lực đá song phi... thực sự là hết biết nói.

"Tiểu Cao, cháu hãy yên tâm đi, từ nơi này lái xe đến công ty của Phi Long nhiều lắm là năm phút thôi, cứ thoải mái và bình tĩnh" Đường Báo vỗ ngực nói.

Rốt cuộc, phải chạy vượt qua 4 trạm đèn đỏ thì mới đến được nơi cần đến.

"Tới rồi, tới rồi, mau xuống xe, 8:58 phút, chỉ còn 2 phút, mau!" Đường Báo lôi Cao Tiệm Phi trực tiếp xuống xe chạy ào vào cao ốc.

"Xin hỏi..." Một người mặc đồng phục bảo vệ từ sofa của sảnh đứng lên, nỗ lực ngăn cản và chất vấn Cao Tiệm Phi cùng Đường Báo.

"Tránh ra!" Đường Báo va chạm làm người bảo vệ văng xa hai mét.

"A!" Một đám người đang chờ thang máy sợ đến mức kinh hãi hét âm lên rồi né tránh.

Vừa lúc, cửa thang máy mở ra.

Đường Báo lôi Cao Tiệm Phi lùi nhanh như chớp vào thang máy, tiếp đó ấn số "28".

"Chú Đường... từ từ... từ từ..." Cao Tiệm Phi thở hổn hển nói.

"Không được, tên Phi Long này kể từ ngày lên làm ông chủ thì chuyện gì cũng nói nguyên tắc, chuyện gì cũng phải dựa theo quy định mà làm, mớ!

Chuyện khác hẳn còn có thể dễ dàng bỏ qua chứ cái chuyện trẻ này này thì hẳn sẽ nổi nóng!" Đường Báo về mặt đau khổ giải thích, sau đó hẳn móc điện thoại di động ra nhìn..."Móa, 9 giờ rồi! Mẹ kiếp! Tiểu Cao, mau lấy điện thoại ra nhìn xem mấy giờ, mau!"

Cao Tiệm Phi móc điện thoại di động ra nhìn: "Chú Đường, đúng 9 giờ..."

"Ồi..." Đường Báo thở dài: "Chuẩn bị nghe Phi Long cần nhằn đi"

"Đỉnh đông!" Cửa thang máy mở, đã đến tầng 28.

Đường Báo liền lôi Cao Tiệm Phi ra khỏi thang máy.

Trước mắt là một cái hành lang, hai bên là một dãy các căn phòng đóng chặt cửa.

Cao Tiệm Phi nhìn một chút, "phòng tổng giám đốc", "phòng chủ tịch", "phòng kỹ sư", "Phòng giám đốc tài vụ" ...

Tầng này có vẻ cực kỳ an tĩnh.

Một cô gái trẻ tuổi chân dài cầm văn kiện từ một phòng làm việc bước ra, sau đó nhẹ nhàng đóng cửa phòng lại. Cô gái mặc bộ đồ văn phòng rất đẹp, váy ngắn, áo khoác, tóc dài, da thịt trắng như tuyết.

"Chụt.. chụt!" Đường Báo hướng cô gái nút chuột hai tiếng.

Cô gái nhú nhú mày rồi nói: "Ông Đường, ông Long đang đợi ông, ông cứ trực tiếp đi vào và gặp ông ấy."

Nói xong, cô gái liền quay phắt người rồi đi, cái mông của cô gái rất tươi tốt, vênh bên này vênh bên kia, rất là mê người.

"Móa, làm gái mà còn giả vờ thanh cao?" Đường Báo vừa ôm vai Cao Tiệm Phi đi đến phòng làm việc của Phi Long, vừa nói: "Con quý cái đó lần trước giả bộ uống say, ở trên xe chủ động đem váy xốc lên nhằm câu Phi Long, hừ, thế mà trước mặt chúng ta lại còn giả vờ làm ngọc nữ, mẹ kiếp, ông đây ghét nhất là loại đàn bà này"

Cao Tiệm Phi hít một hơi: "Chuyện này mà Phi Long cũng nói với chú sao?"

"Chú và Phi Long là anh em, chú nói một hẳn cũng không nói hai, loại chuyện này tại sao không thể nói cho chú biết?" Đường Báo nhếch miệng cười to nói.

Cao Tiệm Phi có chút hiếu kỳ hỏi: "Vậy Phi Long có bị câu không?"

"Loại hàng thứ đó thì sao có thể vào mắt Phi Long được?" Đường Báo cười nói: "Sau này có cơ hội cháu sẽ nhìn thấy vợ của Phi Long thì sẽ biết đâu mới là hàng độc"

"Uh.." Cao Tiệm Phi bán tín bán nghi gật đầu.

Lúc này, Đường Báo đã dẫn Cao Tiệm Phi đi tới trước cửa một gian phòng làm việc.

"Phòng Chủ tịch"

"Tiểu Cao, chút nữa cháu cứ thoải mái nhé, chú đây sẽ giúp cháu đối phó Phi Long!" Đường Báo trực tiếp mở cửa ra, sau đó dẫn Cao Tiệm Phi bước vào.

Tiếp đó, Cao Tiệm Phi gặp được Phi Long.

Cao Tiệm Phi lần đầu gặp Phi Long thì cảm giác được cả người của Phi Long toát ra vẻ một nhân sĩ nho nhã.

Kiểu tóc, gương mặt, thân hình, giống như Cao Tiệm Phi đã xem trong tivi, cùng những doanh nhân đó không có cái gì khác nhau!

Đồng thời, vừa bước vào căn phòng làm việc và vừa nhìn thấy Phi Long thì Cao Tiệm Phi liền cảm giác thân thể có chút mất tự nhiên, có chút câu nệ, cảm giác này giống như thời gian học tiểu học đi vào phòng của thầy cô chủ nhiệm lớp vậy!

Lúc này, Phi Long từ sofa đứng lên, bỏ tờ báo trong tay xuống, sau đó sửa sang lại cà- vạt: "A Báo, cậu ta chính là Cao Tiệm Phi à?"

Đường Báo vỗ vỗ vai Cao Tiệm Phi: "Đúng vậy, đây là cháu của ta, Cao Tiệm Phi, rất đẹp trai phải không? Rất giống cha nó lúc còn trẻ! Còn nữa, người nhìn mà xem nó là người rất thành thật đấy, Phi Long, ta giới thiệu người cho công ty của người tuyệt đối không có vấn đề gì đâu."

Phi Long nhìn một chút vào cái đồng vàng trên cổ tay, sau đó ngẩng đầu nhìn Cao Tiệm Phi nói: "Đến muộn 2 phút."

"Việc này..." Cao Tiệm Phi có điểm nghẹn lời.

"Không cần giải thích, trẻ giờ là một loại tập quán không tốt, ta hy vọng đây là lần cuối cùng." Phi Long nhàn nhạt nói một câu. Hẳn nói cũng không phải

rất nghiêm khắc và lớn lắm, ngược lại, hắn nói giọng rất bình ổn, âm thanh rất nhã nhặn nhu hòa, thế nhưng trong loại âm thanh này dường như ẩn chứa một loại uy nghiêm, một loại khiến kẻ khác phải tâm phục khẩu phục!

"Phi Long này thật sự là người không đơn giản!" Trong lòng Cao Tiệm Phi trực tiếp đánh giá về Phi Long: "Khí chất của hắn so với chú Đường lợi hại hơn nhiều!"

"Ngồi đi" Phi Long trực tiếp đi tới bàn làm việc của hắn và ngồi lên chiếc ghế xoay, tay cầm lấy tách cà phê chậm rãi đưa lên miệng rồi hỏi: "Hai người muốn uống gì thì tự chọn đi."

Trong phòng làm việc có máy nước nóng lạnh, bình cà phê, còn có một cái tủ lạnh bên trong có các loại đồ uống.

Đường Báo để Cao Tiệm Phi ngồi vào sofa, sau đó lấy từ trong tủ lạnh ra 2 lon coca.

"Sáng sớm uống đồ lạnh không tốt đâu, uống cà phê đi." Phi long cười cười nói với Đường Báo.

"Không uống nữa, cà phê ta cũng uống không quen!" Đường Báo đem 2 lon nước trà vào tủ lạnh.

Lúc này, Đường Báo nói với Cao Tiệm Phi: "Tiểu Cao, cháu mau gọi Phi Long ca!"

Lời vừa ra khỏi miệng thì thấy Phi Long trực tiếp nhú mồm, sau đó chậm rãi đặt tách cà phê trong tay xuống bàn rồi dùng tay phải sờ sờ miệng, dường như là một động tác bản năng.

Mà Cao Tiệm Phi cũng có chút ngạc nhiên, hắn gọi Đường Báo là chú, mà Đường Báo lại xưng anh em với Phi Long, hiện tại, Đường Báo lại muốn hắn gọi Phi Long một tiếng "ca", bồi phản hoàn toàn rồi loạn!

Nhất thời, bầu không khí trong phòng làm việc có chút là lạ.

Đường Báo dùng một giọng gần như ra lệnh cho Cao Tiệm Phi nói: "Tiểu Cao, mau đứng lên và gọi một tiếng Phi Long ca đi!"

Cao Tiệm Phi cũng không lo lắng nhiều nữa, thôi thì gọi gì thì cứ gọi vậy.

Cao Tiệm Phi từ sofa lên đứng lên, vừa định mở miệng thì thấy Phi Long giơ tay lên ra hiệu, ý bảo Cao Tiệm Phi đừng kêu!

"Phi Long, người không cho ta mặt mũi gì sao?" Lúc này, Đường Báo đã nóng nảy: "Đây là con của người anh em tốt của ta, Tiến ca, thời gian oai phong, Tiến ca cũng có chiều cố qua người, bây giờ người có ý gì hả?"

Lại nói tiếp, quan hệ của Đường Báo cùng Phi Long giống như anh em ruột vậy, bọn họ rất ít dùng giọng điệu như hiện tại để nói chuyện với nhau.

Trong giọng nói của Đường Báo đã pha lẫn một sự vội vàng cùng với một chút mùi thuốc súng!

Phi Long nhìn Đường Báo vài giây, sau đó lại nhìn Cao Tiệm Phi một chút rồi hắn nhún vai: "Gọi!"

"Mau gọi đi!" Đường Báo vui mừng nói: "Tiểu Cao, mau gọi!"

"Phi Long ca." Cao Tiệm Phi hoàn toàn không rõ, Đường Báo và Phi Long đang chơi trò gì.

"Ừm" Phi Long gật đầu, rốt cuộc thừa nhận cách gọi của Cao Tiệm Phi.

Đường Báo cười ha ha đứng lên: "Ha ha! Tiểu Cao, hiện tại tất cả đều ok, cháu đã là người của Phi Long, hắn sẽ chiều cố cho cháu, chú yên tâm, chú yên tâm rồi!"

Trên thực tế, một tiếng "Phi long ca" rất được xem trọng!

Lúc trước, khi Phi Long còn trong giang hồ thì người khác gọi hắn "Phi Long", "Phi Long ca", sau này Phi Long đi vào chính đạo thì người khác đều gọi hắn là "ông Long" hoặc là "Chủ tịch Long".

Mà hôm nay, nếu vẫn xưng hô "Phi Long" hoặc là "Phi Long ca" thì nhất định phải là người một nhà của hắn!

Người ngoài tuyệt đối không có khả năng xưng hô với hắn như vậy!

Hôm nay, Phi Long chấp nhận cho Cao Tiệm Phi gọi hắn như vậy thì cũng đã xem Cao Tiệm Phi là người một nhà! Hắn là người "một lời nói một gói vàng", một khi quyết định thì tuyệt đối sẽ không đổi ý!

Đường Báo rất là hài lòng, liên tục vỗ vai Cao Tiệm Phi: "Tiểu Cao, hiện tại tiền đồ của cháu không cần lo rồi, đi theo Phi Long thì muốn cái gì sẽ có cái đó!"

"Được rồi, A Báo, nếu ta đã chấp nhận Tiểu Cao thì ta tự nhiên sẽ chiều cố nó, ta đối với người một nhà thế nào hắn là người biết" Phi Long cười cười, cách xưng hô của hắn đối với Cao Tiệm Phi cũng thân mật hơn rất nhiều, biến thành "Tiểu Cao".

Đường Báo cười rất thoải mái: "Nếu đã như vậy thì trực tiếp cho cháu ta làm một nhân viên quản lý cấp cao đi, tổng giám đốc hay phó tổng gì cũng được, nếu như không có thì hãy bảo tên nào đó cắt đi để cháu của ta lên thay hẳn"

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Sư Quỷ Nghi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 31: Đồ Thần Cao Tiến!

Trực tiếp cấp một chức vụ cấp cao?

Cao Tiệm Phi nhìn không được liếc mắt nhìn Đường Báo, thật là yêu cầu quá đáng.

Trước đây, Cao Tiệm Phi ở gia hương có lúc cũng có một ít mộng tưởng hảo huyền, thí dụ như có thể có một chức vụ trọng yếu tại một công ty nước ngoài, có phòng làm việc riêng, bàn đồ vết mang giấy da bóng loáng, còn có một cô thư ký xinh đẹp bên cạnh.

Nhưng những thứ đó chỉ là mơ thôi.

Nhưng hiện tại nếu như Cao Tiệm Phi quả thật trở thành tổng giám đốc của tập đoàn Phi Long hay chức vụ gì đại loại tương đương thế thì giấc mơ lúc trước sẽ biến thành hiện thực!

Thế nhưng, khi Cao Tiệm Phi ở trong tầng 28 của cao ốc Phi Long và đứng trước mặt Phi Long thì trong lòng Cao Tiệm Phi biết rõ bản thân hẳn cần bản không dám đương nổi một chức vụ quản lý cấp cao nào!

Vì sao?

Khí chất, học thức, kinh nghiệm sống, kinh nghiệm xã hội... bất luận là thứ nào thì nói thật Cao Tiệm Phi hiện tại đều không có đủ để đảm nhiệm bất cứ một chức vụ cấp cao nào trong tập đoàn Phi Long cả.

Người, quý nhất là tự hiểu lấy mình, bằng không thì sẽ tuột dốc rất thảm.

Cao Tiệm Phi đưa ánh mắt nhìn về phía Phi Long.

Phi Long vô ý thức dùng tay phải vuốt miệng mình, im lặng suy nghĩ.

Đường Báo cũng đang dùng ánh mắt chờ mong nhìn Phi Long, song song, hắn ôm lấy vai Cao Tiệm Phi, nói nhỏ: "Tiểu Cao, cháu yên tâm, Phi Long đã xem cháu là người một nhà, hơn nữa có chú đây trước mặt nói giúp cháu thì phân lượng cũng coi như tương đối nặng, vì vậy. . ."

"Được rồi, A Báo, " Phi Long ngắt lời Đường Báo: "Người đã đem Tiểu Cao giao cho ta, vậy thì hãy để cho ta làm chủ. Người yên tâm, Phi Long ta làm việc rất có chừng mực, đối đãi với người một nhà thì càng có chừng mực hơn"

Nói xong, Phi Long xoay chuyển ánh mắt nhìn về Cao Tiệm Phi. Hắn không hé miệng, thế nhưng lông mày lại hơi nhíu chút, tựa hồ có chút không hài lòng.

Dưới ánh mắt dò xét của Phi Long, Cao Tiệm Phi có chút mất tự nhiên, bất quá hắn rất nhanh liền biết rõ tại sao Phi Long lại nhíu mày như vậy.

Có thể là vì vấn đề hình tượng.

Sáng sớm ngày hôm nay do thời gian quá gấp, Cao Tiệm Phi không kịp chọn đồ, cũng không rảnh chỉnh chu tóc tai, thế cho nên, hắn lấy đại một cái áo thun trong va li và cái quần jean cũ hôm qua mặc vào, chân vẫn mang xăng đan.

Rất quê mùa, rất không xong.

"Tiểu Cao, cậu là do người anh em A Báo của ta tự mình giới thiệu tới, cha cậu Cao Tiến trước đây cũng đối với ta không tệ, vì vậy, về tình về lý thì ta đều phải chiều cố cho cậu, ta Phi Long nói một là một" Phi Long nói rất nghiêm túc nói.

"Cảm ơn Phi Long ca." Cao Tiệm Phi nở nụ cười.

Đường Báo cũng mở ngoác cái miệng của hắn cười lộ lên: "Ha ha, đợi chút nữa ta gọi điện thoại nói cho Tiến ca biết Tiểu Cao rất không tệ."

Lúc này, Phi Long lại chuyển đề tài: "Bất quá, ta làm việc rất công bằng, Tiểu Cao, với trạng thái hiện nay của cậu thì... À, ta hỏi cậu mấy vấn đề, thứ nhất trình độ học vấn của cậu thế nào?"

Cao Tiệm Phi sừng sốt một chút, sau đó mặt hiện lên vẻ xấu hổ, trả lời: "Em... em chưa tốt nghiệp phổ thông..."

"Chưa tốt nghiệp phổ thông?" Phi Long ngạc nhiên, rồi nói: "Ta nói cho cậu biết, 11 năm trước ta lấy được một lượt hai bằng đại học tại trường đại học Havard ở Mỹ, ngày hôm nay ta có thể ngồi vào vị trí này thì trình độ học vấn có một tác dụng nhất định đó. Vậy thì cậu biết cái gì?"

"Em..." Cao Tiệm Phi không biết lời nói "biết cái gì" của Phi Long rốt cuộc là có ý nghĩa gì. Lại nói tiếp, tôi thiếu Cao Tiệm Phi cũng biết sửa chữa máy lạnh và mở khóa, những cái này cũng xem như là nhất nghệ tinh rồi.

"Ok, trên sơ pha có một tờ báo, cậu hãy đem bài nằm ở trang đầu phiên dịch một chút." Phi Long nói.

Cao Tiệm Phi đi đến cầm lấy một tờ báo nằm trên sơ pha, vừa nhìn vào thì trong nháy mắt sững người.

Trời ạ, một đồng tiếng Anh rậm rạp như rừng nguyên sinh.

Thấy ánh mắt của Cao Tiệm Phi thoáng đại ra, Đường Báo liền giật lấy tờ báo từ trong tay Cao Tiệm Phi, vừa nhìn thì: "Mẹ kiếp, Phi Long, mấy trò chơi này mà cũng phiên dịch? Phiên dịch cái chó gì hả?"

Phi Long cười lắc đầu, "Công ty của ta làm ăn với nước ngoài, nhân viên của công ty có 25% là người ngoại quốc. Tiểu Cao, cả tiếng Anh cậu cũng không biết thì làm thế nào mà làm được chức vụ quản lý?" Ngừng lại một chút, Phi Long nói tiếp: "Ta là một người rất nguyên tắc, đặc biệt là đối với công việc, được chính là được, không được chính là không được! Ta không có khả năng bởi vì cậu là người một nhà mà chăm chế cho cậu, để cho cậu ngồi vào một vị trí cậu không có năng lực ngồi, như vậy thì không chỉ bất lợi đối với sự phát triển của công ty mà còn hại luôn cậu nữa!"

Đường Báo sắc mặt thoáng cái tự thay đổi, hẳn vừa muốn nói gì đó thì bị ánh mắt của Phi Long ngăn lại: "A Báo, ta có chừng mực, nếu như người tin tưởng ta thì để cho ta xử lý, còn như không tin vậy thì người cứ dẫn Tiểu Cao đi đi."

Nghe được Phi Long nói nghiêm túc như thế, Đường Báo không dám mở miệng nữa, cụt hứng trở lại sơ pha ngồi xuống: "Được, chỉ cần người không bạc đãi cháu ta thì tùy người sắp xếp, ta không ý kiến."

"Phi Long ca, kỳ thật bản thân em cũng không muốn làm chức vụ cấp cao gì đó đâu, em đến Quảng Châu kỳ thực là muốn học hỏi thêm một chút bản lĩnh. Phi Long ca, anh hãy an bài cho em một công việc thích hợp và có không gian học tập là được." Cao Tiệm Phi nói.

Phi Long búng tay cái chóc: "Ta cũng có ý này. Cậu còn trẻ, cái gì chưa biết thì có thể chậm rãi học hỏi. Như vậy đi, ta sẽ sắp xếp cho cậu vào làm việc trong công ty mỹ phẩm Elise, đợi lát nữa, ta sẽ cho người chở cậu đến đó, cậu cứ trực tiếp đi phòng kế hoạch đưa tin là được. Còn nữa, cậu hãy nhớ kỹ là đừng có tại công ty huyên thuyên về mối quan hệ với ta, hiểu chưa?"

"Em biết, Phi Long ca, em sẽ không nói ra sự quan hệ giữa chúng ta. Yên tâm đi Phi Long ca, em sẽ cố gắng từ từ học tập và dần tiến bộ, em tin tưởng rằng một ngày nào đó em sẽ trở thành một nhân viên cấp cao của tập đoàn Phi Long này" Cao Tiệm Phi tràn đầy tự tin nói. Đây cũng không phải là Cao Tiệm Phi giả vờ. Có được Siêu Cấp Sư Quý Nghi, Cao Tiệm Phi hiện tại chính là một người tràn ngập tự tin, có thể loại tự tin này vẫn còn ẩn dấu đâu đó chưa phát ra thế nhưng Cao Tiệm Phi biết rất rõ nếu cho hẳn đủ thời gian thì tất cả sẽ trở thành sự thật.

"Ta nhất định sẽ nổi danh ở Quảng Châu này, ta nhất định sẽ vinh quy bái tổ. Cha, mẹ, dì, mấy người hãy chờ con mang tin mừng trở về đó" Trong lòng Cao Tiệm Phi hưng hăng thế thôi.

"Ok!" Thái độ của Phi Long đối với Cao Tiệm Phi rất thoải mái: "Ta hy vọng cậu có thể bằng vào thực lực của chính mình đứng vững tại công ty Elise. Đường nhiên, hôm nay cậu đi đến đó chỉ là ra mắt thôi, trưởng phòng Hoàng kia là một người phụ nữ rất có năng lực, khi cậu đến đó, cô ấy nói được thì cậu ở lại, nếu nói không được..." Phi Long nhún vai: "Thì ta đây sẽ an bài cho cậu đến một công ty khác vậy."

"Dạ, Phi Long ca." Đối với sự sắp xếp của Phi Long, Cao Tiệm Phi chỉ có thể tiếp nhận.

Phi Long gật đầu, sau đó hẳn dùng giọng rất nghiêm túc nói với Cao Tiệm Phi: "Còn một việc rất quan trọng nữa, A Báo đã đem ý của cha cậu nói cho ta, cha cậu không hy vọng cậu đi đường ngang ngổ tẩu, vì vậy từ hôm nay trở đi, cậu không được phép chủ động liên lạc với A Báo, thân phận của A Báo ta nghĩ cậu cũng đã hiểu rõ, tốt nhất là cậu nên giữ khoảng cách với A Báo thì tốt hơn!" Dừng lại một chút, Phi Long chuyển sang nói với Đường Báo: "A Báo, người cũng vậy, để tốt cho Tiểu Cao, người không được giúp nó bất cứ điều gì, không được dẫn nó đi đến những chỗ ăn chơi, thậm chí lúc bình thường thì cũng không nên gọi điện thoại cho nó."

Đường Báo vừa móc mũi vừa nói: "Được thôi, ta đã đem giao cháu ta cho người thì sẽ do người quyết định. Cháu ta là người trong sạch, thật thà trung thực, nhìn thì cũng không thích hợp làm xã hội đen, ta có chừng mực!"

Cao Tiệm Phi cũng gật đầu.

Phi Long cười cười, "Tiểu Cao, vậy cứ quyết định như thế, nếu như sau này để ta biết cậu cùng bất luận một xã đoàn nào trong tỉnh Quảng Đông này có liên quan thì ta đây sẽ trực tiếp tổng cậu về với ông bà. Người trẻ tuổi có đôi khi không chống đỡ nổi sự mê hoặc, hy vọng cậu đừng để cho ta thất vọng, ráng giữ mình trong sạch, làm việc đàng hoàng, rõ chưa?"

"Em đã rõ, Phi Long ca." Cao Tiệm Phi gật đầu, bất quá nghĩ đến sau này mình không được liên hệ với chú Đường nữa, trong lòng Cao Tiệm Phi cũng có chút buồn buồn.

"Được rồi, ta hiện tại lập tức cho người đưa cậu đến công ty Elise. Tiểu Cao, hãy biểu hiện cho tốt và hãy cố gắng học tập, Phi Long ta hứa với cậu, chỉ cần cậu có tiến bộ thì ta sẽ cho cậu đủ không gian phát triển" Nói xong, Phi Long cầm lấy ống nghe điện thoại trên bàn làm việc rồi ấn số: "A Sinh, cậu đến ta phòng làm việc của ta một chút."

Chỉ một lúc sau, một người đàn ông dáng người vạm vỡ đi vào phòng làm việc của Phi Long.

Hắn khoảng hơn bốn mươi tuổi, gương mặt lạnh lùng không biểu tình, thật giống như dây thần kinh trên mặt đã đứt hết rồi vậy. Hắn ăn mặc cũng là tương đối chính quy, đồ vét cà vạt. Bất quá nói thật thì tướng mạo của hắn có chút hung hãn nên ăn mặc đồ tây nhìn có chút không hợp.

Sau khi hắn bước vào phòng làm việc thì liền hướng Đường Báo khẽ gật đầu, hiển nhiên là hai người biết nhau.

"Phi Long ca." Hắn cung kính gọi.

"A Sinh, đây là Tiểu Cao, người một nhà, hãy đưa cậu ta tới công ty mỹ phẩm Elise và trực tiếp giao cho trưởng phòng kế hoạch Hoàng Thúy Vân" Phi Long rất nhanh an bài, nói.

"Dạ, Phi Long ca." A Sinh cũng không có gì nhiều, dường như là mỗi chữ của hắn là vàng không bằng, tiếp đó hắn nói với Cao Tiệm Phi: "Đi."

Cao Tiệm Phi đứng lên, hướng Phi Long cùng Đường Báo gật đầu rồi nói: "Cảm ơn Phi Long ca, cảm ơn chú Đường."

Lúc này, Phi Long bỗng nhớ tới một việc, hắn nói với Cao Tiệm Phi: "À này Tiểu Cao, nếu như trưởng phòng Hoàng chấp nhận cậu thì cậu cứ ở lại công ty Elise làm việc đi, tiền lương và đãi ngộ sẽ giống như những nhân viên khác, sẽ không được phát tiền lương trước, cho nên việc thuê nơi ở và ăn uống cậu tự lo nhé. Nếu như không có tiền thì cậu có thể mượn của đồng nghiệp mới, à không, có thể mượn của người khác, lần này coi như là một khảo nghiệm ban đầu đối với cậu, cứ như vậy đi!"

"Mượn tiền của đồng nghiệp?" Đường Báo tựa hồ không hài lòng, hắn trực tiếp đứng lên rồi móc từ túi quần ra một xấp chi phiếu: "Tiểu Cao, xấp chi phiếu này cháu cầm đi, tiền thứ này chú Đường của cháu không thiếu, cháu muốn dùng bao nhiêu thì cứ tùy ý"

"A Báo!" Giọng Phi Long cất cao: "Ta đã nói qua, không cho người xen vào chuyện của Tiểu Cao nữa, người muốn làm gì? Được rồi, người đã muốn xen vào thì ta sẽ không để ý nữa"

Đường Báo nghe Phi Long nói thế hơi hoảng sợ, tiếp đó đem chi phiếu rút trở lại vào túi, nhún vai: "Được rồi, mặc kệ được chưa! Tiểu Cao, cháu tự lo đi"

"Chú Đường, chú không cần lo lắng cho cháu, trong người cháu còn có mấy nghìn đồng, chắc cũng đủ dùng" Cao Tiệm Phi cúi người chào Đường Báo và Phi Long, sau đó đi theo khối gỗ A Sinh rời khỏi phòng làm việc.

Sau khi Cao Tiệm Phi rời khỏi thì Đường Báo bắt đầu phát tác: "Phi Long, người muốn làm gì? Người xem cháu ta là người ngoài có phải không? Mẹ nó, chính miệng người đã thừa nhận cháu ta là người nhà, thế bây giờ người đã làm gì? Để cho nó đi làm nhân viên quèn, còn không cho phép nó nói sự quan hệ với người nữa, trả lương thì bình thường, thậm chí còn không chi trước tiền phí sinh hoạt cho nó. Ta hỏi người, người làm vậy là sao hả?"

Phi Long mỉm cười, từ bàn làm việc bước ra rồi đi tới sofa ngồi xuống, sau đó ôm vai Đường Báo: "A Báo, có rất nhiều chuyện người không rõ. Tiểu Cao hiện tại rất là kém cỏi, ta phải để nó bắt đầu từ chỗ thấp nhất, tóm lại người cứ yên tâm, ta thấy nó rất thông minh, vài năm nữa thì ta sẽ đưa nó lên cao. A Báo, chúng ta là anh em, ta đã nói sẽ chiều cổ Tiểu Cao thì tuyệt đối sẽ không gạt người, người không tin tưởng ta sao?"

"Được rồi, tin tưởng người, mẹ nó, xem ra cháu ta phải chịu khổ cực vài năm rồi." Đường Báo nói.

Ngay lúc này thì điện thoại di động của Đường Báo reo lên, hắn lấy điện thoại ra xem, nói "Là Tiến ca gọi tới!"

"Tiến ca, chào anh, anh khỏe không?" Đường Báo nói sang sảng.

"A Báo, con ta đã gặp người chưa? Thế nào?" Bên kia đầu dây, Cao Tiến rất khẩn trương hỏi.

"Đã gặp rồi, nó rất ngoan ngoãn, rất thành thật, hôm nay em đã đem nó giao cho Phi Long, Tiến ca anh hãy yên tâm đi, để nó đi theo Phi Long phát triển là tuyệt đối không sai đâu. Phi Long chính là người làm ăn nà" Đường Báo dùng một loại hứa hẹn khẩu khí nói rằng, "Tiến ca, vài năm sau thì con của anh nhất định sẽ rất xuất sắc!"

"A Báo, chuyện này cảm ơn người. À, có thể để ta nói chuyện với Phi Long một chút không?"

"Được, Tiến ca, anh giữ máy" Đường Báo trực tiếp đưa điện thoại di động cho Phi Long.

"Tiến ca, chào anh, anh khỏe không?." Phi Long tiếp lấy điện thoại di động, giọng của hắn cũng trở nên rất cung kính, thật giống như nói chuyện với bề trên: "Em là Long Nhất Phi, ha ha, chính là thằng nhóc trước đây hay chạy theo anh xin chữ ký đó. Em hiện tại cũng rất tốt, chuyện của Tiểu Cao, Tiến ca hãy yên tâm, em sẽ chiều cổ cho nó!"

"A, Phi Long, ta nhớ kỹ người, mọi việc trước kia chúng ta cũng đừng nhắc nữa, con của ta giao cho người vậy. Con ta từ nhỏ sinh sống ở thành phố nhỏ, không có kinh nghiệm cũng không có bao nhiêu kiến thức, Phi Long, người nhất định phải giúp đỡ con ta, còn nữa, hãy thay ta dạy dỗ nó cho tốt, đừng để nó làm đường lạc lối."

"Tiền ca, em biết nên làm như thế nào, Phi Long em dùng nhân cách và danh dự đảm bảo em ta sẽ chiều cố tốt Tiểu Cao!" Phi Long trịnh trọng nói.

Sau khi kết thúc cuộc trò chuyện, Phi Long thở dài một tiếng: "Nhớ năm đó, Tiền ca oai phong đường nào, thật không ngờ bây giờ lại có kết cuộc như vậy, giang hồ, giang hồ..."

"Mẹ nó, Tiền ca là bị người hãm hại mà!" Sắc mặt Đường Báo thoáng cái thay đổi: "Chuyện này tuy rằng đã qua đi 7, 8 năm thế nhưng ta vừa nghĩ đến thì thật muốn phát điên"

"Được rồi, A Báo, bỏ hết đi đừng nghĩ nhiều nữa, chỉ cần Tiểu Cao sống tốt thì Tiền ca sẽ hài lòng. Được rồi, Tiền ca có dạy thứ đó cho Tiểu Cao không?" Phi Long vỗ vỗ vai A Báo nói.

"Không có, Tiền ca sẽ không phá vỡ lời thề, lúc đó Tiền ca bị . . bị biến thành phế nhân đã từng thề độc rằng sẽ không đem kỹ thuật của mình dạy cho bất cứ người nào" Trong giọng nói của Đường Báo có chút mất mát: "Đồ Thân Cao Tiền đã chết, hiện tại còn sống chỉ bất quá là một kẻ tàn phế kéo dài hơi tàn mà thôi. . ."

o O o

Cao Tiệm Phi được A Sinh mang ra khỏi cao ốc Phi Long bằng một chiếc Bingley.

A Sinh lái xe chở Cao Tiệm Phi đến công ty mỹ phẩm Elise nhận việc.

Trên xe, A Sinh chỉ lo lái xe, hẳn không nói một lời với Cao Tiệm Phi. Về mặt của hẳn rất khô khan, giống như miếng sắt vậy.

Cao Tiệm Phi muốn nói chuyện với A Sinh để kéo quan hệ thế nhưng không tiện mở miệng vì bất luận kẻ nào đứng trước một khối gỗ hoặc một miếng sắt lạnh tanh thì cũng sẽ không phải mở miệng nói thế nào!

Sau đó, Cao Tiệm Phi liền tự mình giải trí.

Hắn liền dùng ý nghĩ mở khung ánh sáng ra.

89 sưu quý điểm đã hao hết, nay đã hoàn toàn khôi phục!

Nói cách khác, hiện tại Cao Tiệm Phi có thể dò tìm và tụ hợp linh hồn của 88 quý hồn cấp 1, và thu được thêm 88 điểm kinh nghiệm!

Cao Tiệm Phi trong lòng vui mừng vì bỗng có nhiều điểm kinh nghiệm như vậy!

Hắn vội vã dùng 1 sưu quý điểm dò tìm các quý hồn ở gần đó.

Rất nhanh, một cái khung ánh sáng khác hiện ra, trên đó có rất nhiều hình gương mặt quý hồn và tư liệu.

Cao Tiệm Phi bắt đầu chọn lấy những quý hồn để tụ hợp linh hồn của chúng.

Bỗng nhiên, trong đầu Cao Tiệm Phi lóe lên một ý nghĩ: "Hay là ta thử tìm xem có thể tìm được một quý hồn cấp 1 có sở trường đặc biệt là tiếng Anh không?"

Hiện tại Cao Tiệm Phi đã rất rõ ràng, muốn tại một công ty lớn ở thành phố lớn như Quảng Châu này làm việc thì tiếng Anh là một thứ thật không thể thiếu!

Cao Tiệm Phi trước đây học trung học thì thành tích môn tiếng Anh cũng rất bình thường, sau đó nghỉ học thì cũng không sử dụng tiếng Anh, thời gian đi làm thì cũng không có cơ hội tiếp xúc với tiếng Anh.

Bất quá cũng may là Cao Tiệm Phi có Siêu Cấp Sưu Quý Nghi, nếu như có thể tìm được một quý hồn cấp 1 am hiểu tiếng Anh thì Cao Tiệm Phi sẽ rất nhanh quen thuộc và nắm giữ một trình độ nhất định!

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Sưu Quý Nghi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 32: Người Đẹp Nơi Làm Việc.

Lúc này đây dò tìm quỹ hồn, mục đích của Cao Tiệm Phi rất rõ ràng.

Ánh mắt gắt gao nhìn thẳng vào những tư liệu trong khung ánh sáng cùng những hình gương mặt của quỹ hồn cấp 1.

Căn cứ vào kinh nghiệm tìm quỹ trước đó thì quỹ hồn cấp 1 hầu như không có sở trường đặc biệt.

Bởi vậy, lúc này đây, Cao Tiệm Phi cũng đang hy vọng vào sự may mắn của mình.

"Sở trường tiếng Anh, sở trường tiếng Anh. . ." Trong lòng Cao Tiệm Phi bắt đầu cầu khẩn, miệng không ngừng lầm nhảm và quan sát tư liệu của quỹ hồn.

Bỗng nhiên có một cái tên là "Trác Tiểu Phàm" cùng với tư liệu xuất hiện trước mắt Cao Tiệm

Tên quỹ hồn / Đăng cấp quỹ hồn/ Tuổi khi còn sống/ Giới tính / Nghề nghiệp lúc sống / Sở trường đặc biệt khi còn sống / Nguyên nhân chết.

Trác Tiểu Phàm/ 1 / 23 / Nữ / Công ty Văn Bí/ Tiếng Anh (Hương Cấp) / Tể chết /

Đúng là đi mòn giày không gặp, khi có được thì chẳng uống sức tí nào!

Cao Tiệm Phi trong lòng vui sướng.

Cao Tiệm Phi trực tiếp dùng ý nghĩ chọn lấy "Trác Tiểu Phàm", đồng thời cũng tùy tiện chọn thêm 87 quỹ hồn khác.

Tụ họp linh hồn!

Rất nhanh, số liệu phần trăm bắt đầu nhảy trên khung ánh sáng.

Cao Tiệm Phi lúc này chuyển ánh mắt nhìn ra ngoài cửa sổ.

Xe A Sinh đã chạy khỏi những con đường phồn hoa của Quảng Châu, đi tới một địa phương ngoại thành. Ở đây thoạt nhìn giống như một khu công nghiệp, có rất nhiều nhà xưởng, công ty, ký túc xá.

2 phút sau, A Sinh đã đậu xe bên ngoài một tòa nhà 4 tầng.

"Xuống xe." A Sinh nói, sau đó trực tiếp mở cửa xe đi ra. Cao Tiệm Phi cũng theo xuống xe.

Tòa nhà 4 tầng này chắc là vừa mới xây xong, tường ngoài nước sơn bóng loáng, trên cửa có treo một tấm biển "Công ty TNHH Mỹ Phẩm Elise".

Tới rồi.

Cao Tiệm Phi hít thở sâu một hơi, trong lòng có chút khẩn trương, dù sao, đây là lần đầu tiên hắn đi làm việc khi đến Quảng Châu này, mặc dù chỉ là ra mắt nhưng không biết có được ở lại làm hay không.

Có điều thoạt nhìn thì quy mô của công ty này cũng không lớn, điều này làm cho Cao Tiệm Phi cảm thấy áp lực giảm được một chút.

A Sinh dẫn Cao Tiệm Phi đi vào công ty, trên đường đi mắt của Cao Tiệm Phi đảo nhìn qua khung ánh sáng, Trác Tiểu Phàm cùng với 87 quỹ hồn khác, linh hồn đã được tụ họp hoàn thành và đưa vào Quỹ Oa. Hiện tại trạng thái của Cao Tiệm Phi trên khung ánh sáng như sau.

"Sưu quỹ giả: Cao Tiệm Phi

Tuổi tác: 22

Đăng cấp: 1

Sưu quỹ điểm: 0/177

Kinh nghiệm: 172

Đề thăng cấp trở thành sưu quỹ giả cấp 2, người chơi cần số điểm kinh nghiệm là: 828

Khoảng cách tăng cấp lại ngắn thêm một đoạn!

Dựa theo loại tốc độ này thì muốn tăng cấp làm sưu quỹ giả cấp 2 chỉ cần vài ngày thời gian nữa thôi!

"Hoan nghênh đến công ty mỹ phẩm Elise!" Một giọng nói ngọt ngào đem Cao Tiệm Phi từ trong thế giới của hấn quay về hiện thực.

Chỉ thấy tại đại sảnh của công ty, một cô gái tiếp tân tướng mạo xinh đẹp, rất nhiệt tình chào hỏi. Cô gái tuổi còn trẻ, ăn mặc một bộ váy văn phòng màu xanh, khuôn mặt tròn tròn, đôi mắt tròn tròn, phía dưới đôi môi xinh tươi lộ ra một hàm răng trắng như tuyết.

Một cô gái rất xinh đẹp.

A Sinh gật đầu với cô gái tiếp tân, sau đó trực tiếp dẫn Cao Tiệm Phi đi vào thang máy lên tầng 3, phòng kế hoạch.

Một căn phòng làm việc khoảng chừng 30 thước vuông xuất hiện trong mắt Cao Tiệm Phi, chỗ làm việc trong phòng được phân chia rất rõ ràng, 3 nữ 1 nam đang bận rộn làm việc, người đóng dấu văn kiện, người ngồi ở trước máy vi tính đánh tài liệu... đầu vào đây.

"Người ở chỗ này chờ một lát, ta đi vào tìm trưởng phòng Hoàng" A Sinh mặt không biểu tình nói với Cao Tiệm Phi.

Ở một góc của phòng kế hoạch có một nơi dùng một tấm kính dựng tách riêng ra, nhìn vào bên trong thì thấy rèm che phủ tấm kính, trên cái cửa bên cạnh đó có treo một tấm biển "Trưởng Phòng".

A Sinh rất nhanh đi vào căn phòng đó.

Cao Tiệm Phi một người đứng ở bên ngoài, ở một bên có ghế sofa thể nhưng Cao Tiệm Phi không ngồi. Hấn có chút khẩn trương.

Lúc này, một trong ba người nữ trong phòng, cầm một cái ly đi đến bên máy nước nóng lạnh rót nước rồi đem tới đưa cho Cao Tiệm Phi, nói: "Chào anh, anh tới tìm trưởng phòng Hoàng à? Vậy anh ngồi chờ một chút"

"Cảm ơn cô." Cao Tiệm Phi tiếp nhận ly nước, ánh mắt liền nhìn vào cô gái.

Đôi mắt nhất thời sáng lên!

Cô gái mặc bộ váy màu phấn hồng, tóc ngắn, làn da trắng nõn, không cao lắm, khoảng chừng 1m6, giọng nói cô gái làm cho Cao Tiệm Phi có một loại cảm giác dịu dàng.

Đây là một loại phụ nữ vừa nhìn là có thể sản sinh hảo cảm!

Thấy Cao Tiệm Phi nhìn mình, cô gái cũng không có để ý, chỉ mỉm cười: "Anh ngồi đợi đi, tôi có việc xin phép" Nói xong liền xoay người rồi đi.

Cao Tiệm Phi cầm ly nước ngồi xuống sofa. Đôi mắt vô mục đích nhìn khắp căn phòng. Ánh mắt đảo qua, bỗng nhiên phát hiện trong phòng kế hoạch này có một người đàn ông duy nhất và hấn cũng đang nhìn mình!

Đó là một người đàn ông rất nhã nhặn, tuổi tác có thể lớn hơn Cao Tiệm Phi, khoảng 25 - 28 tuổi, mặc một áo sơ mi sọc đen trắng, cổ thắt cà- vạt, da thịt rất trắng, ngũ quan rất đẹp, đeo một gọng kính vuông, trông có vẻ rất trí thức.

Đôi mắt hấn nhìn chăm chăm vào Cao Tiệm Phi, dường như đang tìm tòi nghiên cứu gì đó, đương nhiên cũng lộ ra một tia khinh thường.

Ngay lúc này thì A Sinh từ phòng của trưởng phòng bước ra, Cao Tiệm Phi vội vã từ sofa đứng lên. A Sinh nói, "Được rồi, người vào đi."

"Được, cảm ơn anh." Cao Tiệm Phi gật đầu cảm ơn.

A Sinh dường như là một động vật máu lạnh, hấn cũng không tỏ vẻ gì liền đi một mạch ra khỏi phòng kế hoạch.

Cao Tiệm Phi cầm ly nước trong tay đặt lên bàn rồi trực tiếp đi vào phòng của trưởng phòng.

Vừa tiến vào phòng làm việc, đôi mắt của Cao Tiệm Phi lại sáng lên!

Thật không ngờ, ngồi ở sau bàn làm việc kia lại là một cô gái xinh đẹp.

Cô gái nhìn khoảng 25 - 26 tuổi, đeo một cái gọng kính vàng trên mặt, trên đầu búi tóc, mặt có chút trang điểm, người mặc một đồ đen, trước ngực đeo một huy hiệu hình hoa mai.

Đây là một người phụ nữ thành thực và giỏi giang điển hình.

"Cậu chính là Cao Tiệm Phi?" Cô gái nhìn Cao Tiệm Phi hỏi.

"Đúng vậy. Cô là trưởng phòng Hoàng? Cô có thể gọi tôi là Tiểu Cao." Cao Tiệm Phi rất khách khí nói.

Cô gái gật đầu: "Trong khi làm việc, cậu có thể gọi tôi là trưởng phòng Hoàng, sau khi tan sở thì cậu hãy gọi chị Hoàng hay trực tiếp gọi tên của tôi Hoàng Thúy Vân, đều được. Đương nhiên mọi chuyện phải đợi cậu thông qua cuộc thử nghiệm cái đã. Được rồi, tôi hiện tại dẫn cậu ra ngoài và giới thiệu mấy người đồng nghiệp cho cậu" Hoàng Thúy Vân đứng lên, đi ra khỏi bàn làm việc.

Đôi chân dài cùng với vớ da màu xám làm cho trái tim của Cao Tiệm Phi đập nhanh hơn, đây cũng là phản ứng bình thường của đàn ông, bắt quả Cao Tiệm Phi cũng thăm mắng chính mình vài câu, sau đó theo Hoàng Thúy Vân đi ra ngoài.

Hoàng Thúy Vân vỗ vỗ tay, nói: "Được rồi, mọi người ngưng công việc một chút, đến đây ta giới thiệu một người mới cho mọi người quen biết"

Hoàng Thúy Vân quả nhiên có phong phạm của người lãnh đạo, chỉ một lời nói đã khiến cho 4 người trong phòng ngưng việc đi tới.

Hoàng Thúy Vân nói với bọn họ: "Đây là Cao Tiệm Phi, thành viên mới của phòng kế hoạch chúng ta."

"Chào anh!" Cô gái mang ly nước cho Cao Tiệm Phi là người thứ nhất vươn cánh tay đến trước mặt hắn: "Tôi là Tần Nhạc Thi."

Không có một lời nào dư thừa, sự tươi cười trên mặt cô gái rất chân thành, rất dịu dàng, rất quý phái.

"Chào cô." Cao Tiệm Phi bắt tay Tần Nhạc Thi, đôi tay bé nhỏ mềm mại, rất ấm áp. Bắt quả Cao Tiệm Phi không dám nắm lâu, chỉ là nắm tượng trưng rồi liền buông tay ra.

"À, chào anh, tôi gọi là Tiểu Yến Tử!" Người thứ hai đưa tay tới trước mặt Cao Tiệm Phi là một người thoát nhìn so với Cao Tiệm Phi tuổi còn nhỏ hơn. Mặt trái xoan, mắt to, mặc bộ váy màu phấn hồng, ngũ quan như là búp bê, rất khả ái, mái tóc thắt hai bím, cả người lộ ra một loại khí chất thanh xuân và hoạt bát.

"Chào cô" Cao Tiệm Phi vội vã bắt tay cô gái.

Cô gái bổ sung thêm một câu: "Châu Yến."

"Trần Nhân." Một cô gái vóc người cao gầy, tuổi chắc cũng xem xem với Cao Tiệm Phi, rất lạnh nhạt nói một câu. Cô gái rất đẹp, vóc người rất tốt, trước nâng sau vênh, thế nhưng khí chất lại rất lạnh lùng, chỉ nói tên chứ cũng không bắt tay với Cao Tiệm Phi.

"Chào cô" Cao Tiệm Phi cũng không ngại, mỉm cười nói.

"Tiểu Cao phải không? Tôi là Trương Lượng, nhìn thì có thể lớn tuổi hơn chú đấy, chú gọi ta một tiếng "Lượng ca" được rồi!" Người đàn ông duy nhất trong phòng cười nói với Cao Tiệm Phi, tuy rằng hắn đang cười, hơn nữa lời nói nghe ra rất khách khí, thế nhưng trong giọng nói có cảm giác giống như cả vú lấp miệng em. Đồng thời, hắn cũng không có ý bắt tay với Cao Tiệm Phi.

Ngoài ra trong lời nói của hắn rất có chuyện.

Vừa mở miệng thì đã gọi Cao Tiệm Phi là "Tiểu Cao", đây nói rõ rằng cái nhìn của hắn đối với Cao Tiệm Phi rất thấp. Phải biết rằng, mọi người tuổi cũng chẳng kém bao nhiêu, vậy "Tiểu Cao" là để cho hắn gọi sao?

Còn nữa, hắn tự xưng "Lượng ca", đây cũng thật là có vấn đề lớn, mới lần thứ nhất gặp mặt, chưa nói được vài câu thì người dựa vào cái gì biểu người khác gọi người bằng "ca"?

"A, chào cậu" Cao Tiệm Phi lên tiếng, thế nhưng cũng không có gọi hắn bằng "Lượng ca". Cao Tiệm Phi cũng không thuộc về loại người hay a dua nịnh hót nên cũng không đi nịnh bợ ai cho dù đang ở trong hoàn cảnh nào.

Thế nhưng Cao Tiệm Phi vẫn nghĩ không ra, đây là ngày đầu tiên đi làm và cũng chẳng có đặc tội với tên Trương Lượng này, vậy thái độ của hắn là có ý gì?

Chỉ là đơn thuần khinh thường Cao Tiệm Phi, cho rằng Cao Tiệm Phi là dân quê mùa hay là còn có nguyên nhân gì khác?

Cao Tiệm Phi liếc mắt nhìn Trương Lượng, phát hiện ra trong ánh mắt của tên này hiện ra vẻ chán ghét mình.

Bỗng nhiên, Cao Tiệm Phi dường như hiểu rõ điều gì, chắc là bởi vì trong phòng này có 4 cô gái xinh đẹp, chỉ có hắn là đàn ông nên hắn rất có cảm giác về sự ưu việt của hắn. Mà nay ta đến đây làm thì trong phòng sẽ có hai người đàn ông, trong lòng hắn mất hứng nên mới chán ghét ta?

Tục ngữ nói, một núi không thể có hai hổ, dùng trong phòng làm việc này thì cũng có chút thỏa đáng!

Tuy suy đoán ra và hiểu rõ mọi việc, thế nhưng Cao Tiệm Phi để trong lòng, cũng không nói thêm cái gì.

"Được rồi, Cao Tiệm Phi, cậu rút cuộc cũng làm quen với mọi người, tính cách của mọi người thì sau này trong công việc có thể tìm hiểu thêm. Ngày hôm nay cậu cứ theo Nhạc Thi, cô ấy sẽ sắp xếp công việc cho cậu" Hoàng Thúy Vân trực tiếp nói với Cao Tiệm Phi: "Hôm nay cậu chỉ thử việc, nếu như cậu không làm việc hoặc có thái độ không tiếp nhận công việc thì trước khi tan sở vào buổi chiều, tôi sẽ đem cậu trả về tổng công ty."

Hoàng Thúy Vân nói rất chi tiết, thái độ rất là nghiêm túc, nói xong, cô trực tiếp xoay người lại rồi đi vào phòng làm việc của mình.

Nghe tới Cao Tiệm Phi hôm nay chỉ thử việc, đôi mắt của Trương Lượng thoáng cái sáng lên.

Hắn nhìn Cao Tiệm Phi, đang muốn nói gì đó thì Tần Nhạc Thi liền cười nói với Cao Tiệm Phi trước: "Cao Tiệm Phi, anh đi theo tôi"

Ánh mắt của Cao Tiệm Phi cũng đổ ý đến Trương Lượng muốn mở miệng nói gì đó thế nhưng Cao Tiệm Phi cố ý như không biết, trực tiếp đi theo Tần Nhạc Thi đến bàn làm việc của cô.

Đề lại một mình Trương Lượng đứng đó!

"Hừ!" Gương mặt Trương Lượng vốn cũng tuấn tú và tương đối nhã nhặn, giờ như phủ mây đen, hung hăng trừng mắt nhìn lưng Cao Tiệm Phi, trong miệng lầm bầm: "Đồ nhà quê, để tao xem mày có năng lực gì mà trụ được tại đây"

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Sư Quỷ Nghi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 33: Vượt Qua Thử Thách!

Cao Tiệm Phi đi theo Tần Nhạc Thi tới trước bàn làm việc của cô.

Một không gian vuông vắn nho nhỏ được sắp xếp rất chuyên nghiệp, ngoại trừ màn hình máy tính 19 inch trên bàn còn có một ống đựng bút bằng gỗ, một số hồ sơ, ngoài những thứ này thì cũng không có những vật phẩm trang trí cũng như những loại đồ ăn vặt mà các cô gái ưa thích.

Thanh lịch, sạch sẽ, khéo léo.

"Cao Tiệm Phi, trước tiên anh giúp tôi photo một phần văn kiện" Tần Nhạc Thi ngồi trước màn hình máy tính, sau đó lấy từ trong xấp hồ sơ ra một văn kiện, nói: "Hợp đồng này anh giúp photo thành 3 bản, máy photo ở bên kia."

Trong lòng Cao Tiệm Phi thầm kêu không xong, photo sao?

Cao Tiệm Phi căn bản là không biết sử dụng máy photocopy.

Thấy Cao Tiệm Phi do dự không tiếp nhận bản hợp đồng, Tần Nhạc Thi tựa hồ hiểu rõ điều gì, cô mỉm cười đứng lên: "Không biết làm à? Lần này tôi dạy cho anh, kỳ thực máy photo rất dễ sử dụng, anh theo tôi đến đây."

Cũng may, Tần Nhạc Thi này thực sự là một cô gái tốt, cô chủ động dẫn Cao Tiệm Phi đến trước máy photocopy và chỉ Cao Tiệm Phi sử dụng.

Sử dụng máy photocopy kỳ thực là rất đơn giản, chỉ là trước đây Cao Tiệm Phi không có cơ hội tiếp xúc qua mấy thứ này thôi, hiện tại nhìn qua Tần Nhạc Thi làm mẫu một lần, Cao Tiệm Phi liền hiểu rõ.

"Cảm ơn cô." Cao Tiệm Phi nói.

"Không có gì." Tần Nhạc Thi mỉm cười: "Chị Hoàng đã đem anh giao cho tôi thì tôi phải giúp anh thôi"

Ngay lúc này thì có một giọng nói lớn vang bên tai Cao Tiệm Phi: "Không phải chứ Tiểu Cao, ngay cả máy photo mà chú cũng không biết sử dụng à?"

Trương Lượng tay cầm tách cà phê đi tới trước máy photo, sau đó tiếp tục nói lớn: "Như vậy thì không được rồi, quá tệ đấy"

Cao Tiệm Phi thực sự rất muốn xông lên đâm vào mặt tên Trương Lượng này một cái bởi vì Cao Tiệm Phi thấy được Hoàng Thúy Vân đang nhìn mình qua cửa sổ phòng làm việc của cô, chân mày của Hoàng Thúy Vân hơi nhíu lại.

"Cầu trời, hôm nay là ngày thử việc của con, xin ông phù hộ cho con" Cao Tiệm Phi trong lòng cầu khẩn. Trên thực tế, Cao Tiệm Phi cũng không quan tâm nhiều đến công việc này, tuy nhiên vấn đề ở đây là nếu như ngay cả việc này mà làm không xong thì không biết sau này Cao Tiệm Phi còn có thể làm cái gì?

Loại sự tình đơn giản này mà làm không được thì còn nói gì đến thành tựu tương lai nữa?

Kỳ thực mà nói thì trong lòng Cao Tiệm Phi đã đem công việc này trở thành một loại tôi luyện, một loại khảo nghiệm cho bản thân.

"Tôi bây giờ đã biết" Tuy rằng rất nóng giận tên Trương Lượng thế nhưng Cao Tiệm Phi cũng cố gắng kềm chế, trên mặt chẳng lộ vẻ gì, tiếp tục cầm lấy bản hợp đồng và photo tiếp, không để ý đến tên đâm sau lưng chiến sĩ Trương Lượng nữa.

"Ừm, Cao Tiệm Phi, anh tự làm đi nhé, tôi còn có chút việc phải làm, đợi lát nữa làm xong rồi anh tới tìm tôi" Tần Nhạc Thi mỉm cười nói với Cao Tiệm

Phi, sau đó trở lại bàn làm việc của cô.

Cao Tiệm Phi vốn cho rằng nếu mình không để ý tên Trương Lượng thì hẳn sẽ biết điều rồi đi, thật không ngờ tên này lại không đi, vẫn đứng đó nhăm nháp cà phê và hăng hái quan sát Cao Tiệm Phi.

Hai bên trái phải cũng không có người khác, Cao Tiệm Phi cũng không còn kiêng kị gì, trực tiếp ngẩng đầu dùng mắt nhìn Trương Lượng.

"Tiểu Cao, chú dùng quan hệ gì để vào được đây vậy?" Trương Lượng cười cười, hỏi.

"Tôi đâu cần thiết phải trả lời cậu" Cao Tiệm Phi trả lời.

Về tuổi cười trên mặt Trương Lượng thoáng cái biến mất. Hắn dựa lưng vào tấm kính phòng làm việc của Hoàng Thúy Vân khiến cho Hoàng Thúy Vân không thể nhìn thấy về mặt của hắn. Về mặt của hắn hiện đã trở nên tràn ngập sự hèn mọn và khinh rẻ, loại về mặt này thoáng cái làm cho gương mặt anh tuấn nho nhã của hắn biến thành một con buôn lòng dạ cực độ hẹp hòi.

Một tên nhà quê cũng dám trả treo với hắn, bảo hắn làm sao nhẫn đây?

Vốn, Trương Lượng chính là một người tâm cao khí ngạo. Hắn vào công ty này làm việc cũng là do nhờ đến một ít quan hệ. Hắn sinh ra trong một gia đình rất khá, cha mẹ hắn cũng có chút của cải, mà bản thân hắn trong các mối quan hệ giao tiếp coi như cũng rất được, trong hai giới hắc bạch tại Quảng Châu này thì hắn cũng có quen biết một số người. Vì vậy, trong đầu hắn cứ cho rằng loại nông dân như Cao Tiệm Phi vào đây làm việc lẽ ra phải đến chủ động nịnh bợ, lấy lòng hắn mới đúng.

Thế nhưng Cao Tiệm Phi cũng không có như vậy.

Đương nhiên, Trương Lượng cũng không có khả năng trực tiếp chèn ép Cao Tiệm Phi, cái hắn hiện tại muốn làm chính là thăm dò hoàn cảnh của Cao Tiệm. Hắn nghĩ rằng một người như Cao Tiệm Phi vậy nếu không nhờ vào quan hệ thì tuyệt đối là không có khả năng vào làm việc tại công ty Elise này: "Đừng có mà ra vẻ, chú ngay cả máy photo cũng không biết sử dụng, một người quê mùa như chú dựa vào cái gì mà vào đây? Mọi người hãy sáng khoái chút đi, ai giới thiệu chú vào đây cứ nói thẳng, Trương Lượng tôi cũng có chút quan hệ với người tại tổng công ty, nếu như người tiến cử chú là người quen của tôi thì mọi việc sau này ở đây, Lượng ca tôi có thể chiếu cố cho chú, hiểu chưa?"

Một giọng nói cao cao tại thượng.

"Thứ nhất, tôi không phải là dân quê, tuy rằng tôi đến từ một thành phố nhỏ nhưng tôi cũng là cư dân có hộ khẩu thành phố, giống cậu thôi. Thứ hai, tôi không có người tiến cử. Nếu như tôi thật sự có quan hệ thì tôi đây cần phải thử việc ở chỗ này sao?" Cao Tiệm Phi nhàn nhạt cười: "Có thể cậu là một người rất thích ra vẻ ta đây, thế nhưng xin vui lòng đừng ra vẻ trước mặt tôi, tôi nuốt không trôi đâu!"

"Chú... Móa... thật không biết điều!" Gương mặt của Trương Lượng trở nên xấu xí hơn. Ngay lúc này thì Tiểu Yến Từ Châu Yến đang đi tới, gương mặt của Trương Lượng liền cải biến, thoáng cái lại trở lại vẻ nho nhã tuấn tú, quay đầu lại nhìn Châu Yến cười nói, "Tiểu Yến Từ, đêm nay anh mời em đi xem phim nhé. Trước đó đi nhà hàng tây ăn bữa cơm, sau đó đi xem phim, thấy anh sắp xếp ra sao?"

Châu Yến cầm trong tay trứ một xấp hồ sơ lớn, nói: "Không cần, anh đi mời chị Hoàng ăn nhà hàng tây và xem phim đi, tuy nhiên không biết chị Hoàng có từ chối anh giống như 9 người trước đây không thôi, hi hi."

Trương Lượng sắc mặt hơi đổi, bất quá rất nhanh khôi phục bình thường: "Thôi, anh không quấy rầy em làm việc nữa", rồi xoay người bỏ đi.

Châu Yến đem xấp hồ sơ đặt xuống, chuẩn bị photo.

Cao Tiệm Phi vừa học được cách sử dụng máy photo, có chút ngơ ngề nên nói: "Tiểu Yến Từ, tôi giúp cô nhé."

"Được!" Châu Yến mỉm cười nói: "Mỗi một bản đều photo làm 3, okay?"

"Okay." Cao Tiệm Phi bắt đầu sắp xếp và cho hồ sơ vào máy photo, làm việc.

Châu Yến giống như làm ảo thuật, không biết lấy từ đâu ra một trái táo, vừa ăn vừa nói nhỏ với Cao Tiệm Phi: "Này, anh đừng để ý tên cái tên Trương Lượng kia nữa, hắn rất đáng ghét đấy."

"Sao?" Cao Tiệm Phi vừa làm việc, vừa nói: "Đáng ghét à?"

"À, kỳ thực chuyện của hắn tôi cũng không dám nói nhiều, bất quá..." Châu Yến cẩn thận quay đầu lại nhìn về phòng làm việc của Hoàng Thúy Vân một chút, sau đó dùng giọng nhỏ xiu nói: "Trương Lượng hắn đang theo đuổi chị Hoàng của chúng tôi, đã dùng thật nhiều phương pháp rồi, cũng may là chị Hoàng chưa hề nhận lời mời của hắn. Xí, đức hạnh của hắn thế kia thì làm sao xứng được với chị Hoàng của chúng tôi được"

"Ha ha..." Cao Tiệm Phi mới đến cũng không dám cho ý kiến gì, chỉ là tùy ý cười cho qua.

Cao Tiệm Phi rốt cuộc đối với 2 cô gái trong phòng làm việc này là Tần Nhạc Thi cùng Châu Yến, có thể hiểu thêm một chút.

Tần Nhạc Thi rộng lượng, hiền thực, dễ gần, tính cách dịu dàng, đối xử với người khác rất tốt.

Châu Yến là một cô gái mang tính cách của tiểu cô nương, nhanh nhẹn nhanh miệng.

Buổi sáng cứ như vậy trôi qua. Biểu hiện của Cao Tiệp Phi cũng không tốt lắm, gần như chỉ là thay mấy người nữ nhân viên photo văn kiện mà thôi.

Từ điểm này mà nói thì Cao Tiệp Phi hoàn toàn không đủ vượt qua cuộc thử thách của Hoàng Thúy Vân và ở lại Elise này.

Thời gian dùng bữa trưa đã tới.

Công ty Elise này có căn tin, tới buổi cơm trưa cơm thì toàn bộ nhân viên công ty đều xếp hàng lãnh cơm.

Ăn cơm phần.

Cao Tiệp Phi vừa tới nên cũng không có phần cơm, Tần Nhạc Thi dùng phần cơm của cô chia cho Cao Tiệp Phi.

"Cao Tiệp Phi, anh là đàn ông nên ăn nhiều hơn tôi, nếu như có thiếu thì hãy nói cho tôi biết nhé, tôi chia thêm cho anh." Tần Nhạc Thi mỉm cười nói với Cao Tiệp Phi rồi đi lãnh phần cơm.

Sau đó, Tần Nhạc Thi chia cho Cao Tiệp Phi nửa phần cơm, mấy thứ đồ ăn và rau cải, còn có thêm nửa chén canh và một ly nước táo ép.

"Thật là một cô gái tốt." Cao Tiệp Phi thầm nghĩ trong lòng.

Giương mắt quan sát trong phòng ăn một chút thì thấy đang ông chỉ có khoảng mười người, còn lại đa số đều là các cô gái xinh đẹp.

"Đây thật đúng là một công ty của người đẹp!" Trong lòng Cao Tiệp Phi thầm nói, bất quá hắn cũng không biết hắn có thể ở lại đây làm việc tiếp tục hay không, vì vậy cũng vô tâm thưởng ngoạn sắc đẹp nữa, chỉ lo vui đầu ăn.

Cơm nước xong, Cao Tiệp Phi và Tần Nhạc Thi cùng nhau trở về phòng kế hoạch.

Lúc này, nhìn thấy Hoàng Thúy Vân, Trần Nhân, Châu Yến, Trương Lượng, toàn bộ đang đứng ở trước cửa phòng kế hoạch, vẻ mặt của bọn họ trông có vẻ lo lắng.

Châu Yến về mặt đỏ bừng: "Chị Hoàng, em... em để quên chìa khóa trong hộp bàn làm việc... chị Hoàng, em xin lỗi..."

"Đúng thật là hồ đồ quá!" Vẻ mặt của Hoàng Thúy Vân trông rất cấp bách: "Trước 1 giờ rưỡi, tôi phải gửi fax bản hợp đồng cho một công ty ở nội địa, hiện tại hợp đồng còn đang nằm trên bàn trong phòng của tôi, ôi, phải làm sao đây?"

Viên mặt của Châu Yến thoáng cái đỏ lên: "Chị Hoàng, em xin lỗi, em... em xin lỗi.", nói xong nước mắt liền chảy xuống!

Trên thực tế, toàn bộ nhân viên của phòng kế hoạch ai cũng đều có chìa khóa riêng cả, tuy nhiên ai cũng cho là phiền phức khi mang theo một cái chìa khóa ít sử dụng, dù gì thì tất cả mọi người đều làm việc chung một phòng nên chỉ cần một người mang theo chìa khóa là được. Do đó bọn họ liền quyết định chọn ra một người phụ trách mang chìa khóa mở cửa phòng, và Châu Yến đã xung phong nhận việc này. Mà lúc này, nàng lại bỏ quên nó trong hộp bàn làm việc khi đi ăn cơm.

Bởi vì phòng kế hoạch này có rất nhiều hồ sơ mật của công ty nên cửa phòng được làm khác với các phòng khác, dùng cửa chống trộm.

Hoàng Thúy Vân gấp đến nỗi không biết phải làm sao.

Nếu như bản hợp đồng kia không gửi đến đúng giờ thì sẽ mất đi một mối làm ăn.

"Chị Hoàng, hay là để em về nhà lấy chìa khóa!" Tần Nhạc Thi lên tiếng.

Hoàng Thúy Vân nhìn đồng hồ ở cổ tay một chút: "Không còn kịp rồi, chỉ còn 7 phút là 1 giờ rưỡi."

"Để tôi gọi điện thoại tìm thợ mở khóa?" Trương Lượng cũng rất gấp, hắn biết nếu như ngày hôm nay đem việc này giải quyết thì như vậy, hắn sẽ lưu lại một ấn tượng tốt cho Hoàng Thúy Vân, thế nhưng bản thân hắn cũng không có biện pháp. Lời vừa nói ra thì hắn liền hối hận, chỉ còn mấy phút nữa là đến giờ, cho dù tìm được thợ thì sao? Có tới kịp không?

"Hết cách rồi, thôi để tôi đá tung cửa ra vậy!" Trương Lượng đẩy mọi người ra, lui về phía sau vài bước, sau đó lấy đà chạy tới đá một đá vào cánh cửa.

Cửa không bị đá vỡ ra, nhưng người bị bắn ngược trở lại là Trương Lượng, hắn té cái phịch xuống đất, cái mông và chân đau đến nỗi nhe răng trợn mắt.

Cao Tiệp Phi có chút sững sờ, tên Trương Lượng có phải ám đầu hay không? Hay là chỉ số thông minh của hắn không có?

Cửa chống trộm mà hắn muốn đá vỡ ra?

"Xong rồi, chỉ còn 5 phút." Giọng của Hoàng Thúy Vân tràn ngập một tia tuyệt vọng.

"À, trưởng phòng Hoàng, để tôi thử xem sao." Cao Tiệm Phi đi đến nói.

Ánh mắt của mọi người cùng một lượt nhìn về Cao Tiệm Phi.

"Cậu cũng muốn đá phá cửa à?" Hoàng Thúy Vân lắc đầu: "Thôi đi!"

Cao Tiệm Phi không trả lời, trực tiếp đi tới trước cánh cửa, lấy cây tăm đang ngậm trong miệng ra.

Cao Tiệm Phi đem cây tăm cắm vào ổ khóa, đục vào tâm khóa, tìm kiếm cảm giác, sau đó... khuấy động một chút!

Động tác cực kỳ lão luyện!

Mà Cao Tiệm Phi lần này vận khí tốt, trong chớp mắt đã phá gãy tâm khóa, cửa chống trộm kêu “cạch” một tiếng, mở ra.

Chỉ tốn 3 giây.

Cao Tiệm Phi đẩy cánh cửa ra: "Trưởng phòng Hoàng, cô vào đi"

Hoàng Thúy Vân sửng sốt một chút, sau đó gật đầu với Cao Tiệm Phi, trong ánh mắt có chút khen ngợi, rồi chạy ào vào phòng.

"Thật là lợi hại!" Châu Yến nín khóc mỉm cười, chạy tới trực tiếp nắm lấy tay Cao Tiệm Phi: "Cảm ơn anh, cảm ơn anh đã mở cửa giúp"

"Không có gì." Cao Tiệm Phi bị Châu Yến nắm tay, có phần ngại ngùng, bất quá hắn cũng không dám chủ động rút tay về vì như vậy sẽ làm cho Châu Yến từ cảm kích biến thành xấu hổ.

"Thật không ngờ anh lại biết mở khóa?" Tần Nhạc Thi cũng đi tới, mỉm cười gật đầu với Cao Tiệm Phi.

Chỉ có Trần Nhân vẫn đứng ở bên, lạnh lùng như băng, không hề nhìn Cao Tiệm Phi.

Trương Lượng từ trên đất bò dậy, vừa xoa cái mông vừa nhìn Cao Tiệm Phi bằng ánh mắt ngạc nhiên, tiếp đó hắn nham hiểm nói: "Ha ha, Tiểu Cao, trước đây chú làm kẻ trộm sao?"

"Cậu cứ đùa, tôi nào có làm, nếu như sau này có cơ hội làm kẻ trộm thì đầu tiên sẽ trộm nhà của cậu đấy, ha ha." Nói xong, Cao Tiệm Phi nhẹ nhàng đẩy tay Châu Yến ra rồi đi vào phòng làm việc.

Sắc mặt của Trương Lượng thoáng cái chuyển sang màu trắng, những lời Cao Tiệm Phi vừa nói hoàn toàn là nói giỡn nên hắn cũng không dám phát hỏa.

Trong buổi chiều, Cao Tiệm Phi vẫn như trước theo Tần Nhạc Thi phụ việc.

Thí dụ như photo hồ sơ, sắp xếp hồ sơ, mang báo cáo cho Hoàng Thúy Vân....

Tóm lại chỉ là phụ việc!

Cao Tiệm Phi thực sự rất lo lắng, nếu cứ như vậy mà làm thì trước khi tan sở, thật khó nói có thể được ở lại hay không?

Cao Tiệm Phi cho rằng nếu bị Hoàng Thúy Vân trả về tổng công ty thì tự tin và tôn nghiêm của hắn sẽ bị đá kích nghiêm trọng!

Làm việc tại một công ty nhỏ còn làm không xong thì còn có thể làm cái gì? Phi Long sẽ đánh giá mình thấp hơn nữa!

Lo lắng!

Ngay khi trong lòng Cao Tiệm Phi rất không thoải mái thì bỗng nhiên không khí lạnh trong phòng làm việc dần dần bị không khí nóng thay thế!

Quảng Châu thuộc về nước có khí hậu nhiệt đới nên vào mùa hè là rất nóng, không có máy điều hòa thì sẽ chịu không nổi, đặc biệt những là làm việc trong văn phòng kín mít.

"Chuyện gì xảy ra?" Trương Lượng quát to một tiếng, sau đó chạy đến cái máy lạnh đặt ở góc phòng làm việc xem xét rồi nói: "Không lạnh? Máy hư rồi!"

Rất nhanh, nhiệt độ trong phòng đã lên đến hơn 20 độ! Toàn bộ phòng làm việc giống như cái lồng hấp!

Mọi người mồ hôi nhễ nhại.

Mọi người đều đến trước máy điều hòa đứng và thảo luận.

"Hư rồi, đúng là hư rồi" Trương Lượng vỗ vỗ vào cái máy, giả vờ ra vẻ nói: "Tôi thấy là máy nén hư rồi"

Lúc này, Hoàng Thúy Vân cũng đi từ phòng làm việc ra, vừa ra khỏi phòng thì luồng khí nóng liền bao vây lấy cô.

"Sao? Máy điều hòa hư rồi à?" Hoàng Thúy Vân đi tới trước mặt mọi người: "Trương Lượng, anh mau gọi điện cho bộ phận kỹ thuật để bọn họ cho người tới sửa, mau gọi đi"

Trương Lượng cười lấy lòng: "Không thành vấn đề, Thúy Vân, tôi sẽ đi gọi ngay."

Cầm lấy điện thoại ấn một dãy số, hai giây sau ánh mắt Trương Lượng hơi đổi: "Đường dây bận..., hừ ta gọi, gọi cho được mới thôi."

"Để tôi xem thử" Cao Tiệm Phi đi tới, nói.

"Chú muốn làm gì thế?" Trương Lượng nhìn Cao Tiệm Phi nói: "Đứng sang một bên đi, không thấy tôi đang gọi cho thợ sửa chữa tới sao, chú đừng có mà phá rối"

Cao Tiệm Phi căn bản là không để ý đến Trương Lượng, hần nhìn Hoàng Thúy Vân nói: "Trưởng phòng Hoàng, hay là để tôi xem thử nhé."

Trong ánh mắt của Cao Tiệm Phi toát ra một loại tự nhiên tràn đầy lòng tin. Hoàng Thúy Vân nhìn Cao Tiệm Phi một chút, sau đó nói: "Ừ, cậu cứ thử đi, cẩn thận một chút."

Cao Tiệm Phi gạt đầu, rồi cũng không nói nhiều, trực tiếp đi qua tắt nguồn điện của máy điều hòa, sau đó đi tới bên cạnh máy xem xét một chút rồi nói: "Máy nén không dễ hư đâu, chỉ là do mặt nạ và lưới lọc bị bụi bám vào khiến cho hơi lạnh không thể toát ra thôi."

"Ồ..." 4 cô gái sùng sốt..

Rất nhanh, Cao Tiệm Phi liền đem mặt nạ, lưới lọc tháo ra, quả nhiên phủ một lớp bụi rất dày.

"Xem ra thì rất lâu không có làm vệ sinh cho máy rồi" Cao Tiệm Phi cười cười, sau đó chạy đến máy nước nóng lạnh rót nước rồi dùng một cái khăn tay vệ sinh cho máy.

Sau một lúc đã xong.

Cao Tiệm Phi thành thạo đem các bộ phận lắp ráp lại, mở điện, khí lạnh bắt đầu tràn ra.

Okay!

"Bốp bốp!" Châu Yến là người thứ nhất vỗ tay: "Cao Tiệm Phi, anh thật giỏi quá!"

Cao Tiệm Phi cười cười, nói: "Kỳ thực đây chỉ là những chuyện đơn giản thôi, nếu mà hư nhiều thì tôi cũng bó tay"

"Thôi, hết chuyện rồi, mọi người tiếp tục làm việc đi" Hoàng Thúy Vân nói với nhân viên, sau đó nhìn Cao Tiệm Phi một chút rồi trở lại phòng làm việc.

Giờ tan sở rốt cục đã gần đến.

Trong lúc làm việc, Trương Lượng cũng nhiều lần trêu chọc Cao Tiệm Phi: "Tiểu Cao, xem ra chú cũng là người có nghề, tuy nhiên Thúy Vân sẽ không quan tâm đến mấy thứ đó đâu, chủ yếu là xem năng lực làm việc của chú thôi, vì vậy tốt nhất là chú nên chuẩn bị tư tưởng đi, kỳ thực ở Quảng Châu này cơ hội nghề nghiệp rất nhiều, chú có thể đi làm thợ sửa chữa máy lạnh hay là thợ mở khóa, tuy rằng tiền lương ít ỏi thế nhưng cũng có thể sống qua ngày, tôi thấy như thế mà tốt đấy"

Buổi chiều hôm nay, Cao Tiệm Phi liên tục hai lần biểu hiện chói sáng đã chọc giận Trương Lượng. Hần ước gì đội lát nữa Hoàng Thúy Vân tuyên bố để bye bye Cao Tiệm Phi.

"Chuyện của tôi không cần cậu quản." Cao Tiệm Phi lạnh lùng nhìn Trương Lượng.

Rốt cục, trước giờ tan sở, Hoàng Thúy Vân đi ra vỗ vỗ tay, ra hiệu bảo mọi người chú ý.

Cao Tiệm Phi rất khẩn trương nhìn Hoàng Thúy Vân, hần biết giờ phút tuyên án đã tới, mình đi hay ở sẽ được biết ngay.

Hoàng Thúy Vân nhìn Cao Tiệm Phi liếc mắt, sau đó nói rằng, "Tiểu Cao, nghe nói cậu còn chưa tìm được chỗ ở phải không? Ngày mai cho cậu nghỉ phép một ngày để tìm, ngày mốt đến làm việc. Tôi sẽ bảo Nhạc Thi giúp đăng ký phân com cho cậu."

"Cái gì?" Cao Tiệm Phi sùng sốt.

Hoàng Thúy Vân nói tiếp: "Được rồi, hiện tại tôi chính thức hoan nghênh cậu trở thành thành viên mới của phòng kế hoạch. Tiểu Cao, sau này cậu cứ theo Nhạc Thi, nếu không biết gì thì hãy hỏi cô ấy, cô ấy sẽ từ từ chỉ cho cậu."

"Chúc mừng anh, Cao Tiệm Phi!" Châu Yến vừa cười vừa vỗ tay.

"Hay quá!" Cao Tiệm Phi vui mừng, lập tức cầm tay Hoàng Thúy Vân: "Cảm ơn trưởng phòng Hoàng cho tôi cơ hội."

"Thúy Vân, sao cô quyết định như thế?" Rốt cục Trương Lượng bạo phát: "Hần biết cái gì? Hần ngay cả tiếng Anh cũng chẳng biết một chữ, không biết

sử dụng máy photo, loại người như thế này ở lại đây thì có thể làm được cái gì? Thúy Vân..."

"Đủ rồi, tôi là trưởng phòng ở đây, mọi chuyện do tôi quyết định." Hoàng Thúy Vân không nhận được ngắt lời Trương Lượng: "Còn nữa, tôi rất tin tưởng vào ánh mắt của mình." Nói xong, trực tiếp đi khỏi phòng kế hoạch.

Cao Tiệm Phi cũng đi ra ngoài: "Này này, nhường đường một chút, tôi phải về" Cao Tiệm Phi nói với Trương Lượng đang đứng trước người.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Sư Quỷ Nghi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 34: Tên Xấu Xa, Là Người À?

Từ công ty đi ra, Cao Tiệm Phi trong lòng tràn đầy cảm giác vui mừng cùng thành công. Đúng vậy, chính là cảm giác thành công, có thể nói kết quả của ngày hôm nay đến cả bản thân hắn cũng thật không ngờ.

Dĩ nhiên là được chấp nhận.

Cũng chưa cần đề cập đến tương lai của công việc hay tiền lương bao nhiêu, cái quan trọng là ở tại nơi xa xứ này, rốt cuộc Cao Tiệm Phi cũng dựa vào năng lực của chính mình hoàn thành công việc, hơn nữa chuyện này thực sự là không dễ dàng.

"Một khởi đầu tốt, nếu có nơi ở ổn định nữa thì ta sẽ có thể phát triển thêm nhiều" Cao Tiệm Phi trong lòng vui mừng: "Đợi lát nữa gọi điện thoại về nhà, đem tin tức tốt này nói cho di và cha nghe để họ đem chuyện này nói lại cho mẹ để mẹ cũng vui vẻ, tuy rằng mẹ không thể nói chuyện thể nhưng mẹ nhất định có thể nghe được, nhất định!"

Cao Tiệm Phi vừa suy nghĩ vừa đi về hướng trạm xe buýt. Lúc này, Trương Lượng cũng từ công ty chạy ra, đuổi theo Cao Tiệm Phi hô: "Chờ chút, chờ chút!"

"Này, cậu lại muốn gì hả?" Cao Tiệm Phi xoay người nhìn Trương Lượng hỏi.

Trên mặt tên này dĩ nhiên tràn đầy nụ cười.

Một nụ cười rất quái đản.

"Tôi đã nghĩ thông rồi, " Trương Lượng cười nói với Cao Tiệm Phi: "Chú vào phòng kế hoạch này làm cũng tốt. Kỳ thực, trong phòng chỉ có một mình tôi là đàn ông, có đôi khi cũng rất buồn chán, đúng lúc chú lại được nhận vào, tôi đã có thêm một người để chơi đùa rồi! Ha ha, Tiểu Cao, ngày hôm nay chú biểu hiện được lắm, bất quá đừng có mà đắc ý sớm, anh đây có cơ hội sẽ chơi chú đấy! Chờ đó mà xem!"

Nói xong, Trương Lượng đem cà vạt của hắn tháo ra bỏ vào cặp của hắn rồi xoay người bỏ đi.

"Tên này đúng là bệnh lâu năm mà giầu!" Cao Tiệm Phi nghĩ, bất quá những lời kia cũng không ảnh hưởng đến tâm tình của hắn, hắn đi bộ tới trạm xe buýt rồi đón xe về nội thành Quảng Châu phồn hoa.

Hành lý còn đang nằm trong khách sạn mà Đường Báo để hắn ở ngày hôm qua, hơn nữa, Cao Tiệm Phi vẫn chưa có chỗ ở nữa nên phải chuẩn bị thời gian đi kiếm.

Trở lại phòng trong khách sạn, Cao Tiệm Phi tắm rửa xong xuôi rồi lấy điện thoại di động ra điện báo tin vui cho cha và di hắn.

Điện thoại gọi được, Cao Tiệm Phi đem mọi chuyện kể qua loa cho di hắn nghe, chỉ điểm quan trọng là hắn đã thành công được nhận vào một công ty rất có tiềm năng làm việc và có đãi ngộ rất nhiều. Tóm lại hắn chỉ nói chuyện tốt, không nói chuyện xấu.

Di của hắn nghe điện thoại vui đến nỗi mà khóc.

Sau đó, Cao Tiệm Phi nói với cha hắn vài lời, cha hắn cũng vui vẻ không thôi, liên tục khen hắn.

10 phút gọi điện làm cho Cao Tiệm Phi cảm giác tình thân gia đình quý cỡ nào.

Trời chạng vạng tối, trong nhà hàng của khách sạn thức ăn chất đầy, mùi thức ăn thơm ngào ngạt bay khắp trong không khí.

Cao Tiệm Phi hỏi một chút và được trả lời là những thức ăn này đều là miễn phí. Khi Đường Báo đặt phòng tại đây, trong hợp đồng có ghi rõ là nếu có

người ở, khách sạn sẽ cung cấp miễn phí thức ăn cùng thức uống.

Cao Tiệm Phi yên tâm và lao vào ăn.

Ăn xong cơm tối, Cao Tiệm Phi trở về phòng, sau đó ngồi ở ghế trong vườn hoa, hút thuốc.

"Ta sau này cũng sẽ dựa vào năng lực của bản thân để ở được nơi ở như thế này, ăn được những món ngon như thế. Ta còn phải mua nhà, mua xe, nhất định làm được" Cao Tiệm Phi nhìn trời, thì thào lầm bầm.

Lúc này, điện thoại di động reo lên, Cao Tiệm Phi móc ra nhìn, thấy là Đường Bảo gọi tới.

"Chào chú Đường, chú tìm cháu có việc gì không?"

"Tiểu Cao, chú vừa gọi điện thoại đến khách sạn và đặt cho cháu ở một đêm nữa. Việc này Phi Long bảo chú làm, hẳn nói đêm nay thì được nhưng ngày mai cháu nhất định phải tự mình ra ngoài tìm nơi ở, nói là giúp rèn luyện cháu, móa!"

"Ha ha, chú Đường, cháu nghĩ Phi Long ca làm như vậy cũng đúng, hơn nữa hiện tại với thân phận và thu nhập của cháu thì ở không nổi khách sạn loại này đâu. Cháu sẽ ra ngoài tìm một nơi khác để ở, chú đừng lo lắng. Chú Đường, chú không cần phải xen vào nữa, ngày hôm nay cháu đã vượt qua thử thách, trưởng phòng Hoàng thái độ làm người rất tốt, đối với mọi người và cháu cũng tốt, ngày mai còn cho cháu nghỉ phép một ngày để đi tìm chỗ ở nữa. Chú đừng quá lo lắng cho cháu nữa, cháu không còn là trẻ con, rất nhiều việc cháu biết xử lý mà."

Cao Tiệm Phi cũng không có đem việc tên xấu xa Trương Lượng kể cho Đường Bảo nghe, nếu như Cao Tiệm Phi nói ra thì sợ rằng ngày mai Trương Lượng sẽ nằm trong bệnh viện Quảng Châu mà cấp cứu.

Cùng Đường Bảo nói chuyện tào lao một hồi rồi cúp máy, lúc này màn đêm đã dần dần bao phủ Quảng Châu.

Vào đêm, thành phố Quảng Châu dường như tăng thêm vẻ hấp dẫn của nó, thật giống như một người phụ nữ xinh đẹp được trang điểm và mặc y phục cao cấp, càng thêm xinh đẹp động lòng người.

Từ phòng ở trong khách sạn, Cao Tiệm Phi có thể nhìn cả thành phố trong đêm. Đèn nê ông giống như sao trên trời chớp lóe không thôi, rất nhiều xe chạy cùng những đọt sáng người qua lại, tỏ rõ sự phồn vinh của Quảng Châu. Cao Tiệm Phi thưởng thức cảnh đêm một hồi, sau đó ý nghĩ khẽ động, "tiến vào Quý Oa!"

Trước mắt nhòa đi, khi mở mắt ra thì Cao Tiệm Phi thấy mình đã ở trong Quý Oa.

"Người sử dụng tôn kính, hiệu suất chơi trò chơi của ngài quả thật là rất cao. Đến bây giờ, ngài tổng cộng đã thu được 172 quỹ hồn cấp 1, ngài làm rất tốt. Ngài cần phải tìm thêm 828 quỹ hồn cấp 1 nữa thì mới có thể tăng cấp thành suu quý giả cấp 2. Ngài hãy cố gắng lên!" Vừa vào Quý Oa thì giọng của lập trình trí tuệ liền vang lên bên tai Cao Tiệm Phi.

Nghe được giọng của lập trình trí tuệ, trong lòng Cao Tiệm Phi liền dâng lên một cảm giác thân thiết: "Nếu như không có gì bất ngờ xảy ra thì ta nghĩ vài hôm nữa, người sẽ phải giải thích cho ta về những công năng mới của suu quý giả cấp 2 rồi"

"Xin ngài hãy yên tâm!" Lập trình trí tuệ nói.

Cao Tiệm Phi khoe miệng mỉm cười, sau đó trực tiếp đi về hướng dãy phòng những quỹ hồn cấp 1 đang ở. Hiện tại ở tầng 1 của Quý Oa đã rất náo nhiệt, 172 quỹ hồn cấp 1, chúng nó đều mở cửa phòng, đứng ở trước cửa nhìn xung quanh, thậm chí còn có quỹ hồn này tìm quỹ hồn khác nói chuyện nữa.

Cao Tiệm Phi đi tới căn phòng số 1-168.

Một cô gái tuổi còn trẻ đang đứng ở trước cửa, nhìn thấy Cao Tiệm Phi liền lên tiếng: "Anh, anh là chủ nhân của nơi này, là Tiểu Cao à?"

Có thể nhìn ra được, cô gái này lúc còn sống chắc hẳn là có tính cách rất ngại ngùng. Mặc dù đã trở thành quỹ hồn nhưng những cử chỉ của cô gái vẫn được giữ như lúc còn sống. Trong khi nói chuyện thì ánh mắt cũng không dám nhìn thẳng Cao Tiệm Phi.

Cô gái tuổi còn rất trẻ, thân mặc một bộ váy văn phòng màu hồng phấn, không đẹp lắm, trên mặt có chút tàn nhang.

Trác Tiểu Phàm

Cao Tiệm Phi vì để có được tiếng Anh nên đã chọn quỹ hồn của cô gái này. Sở trường đặc biệt của cô gái chính là tiếng Anh Hương Cấp.

"Trác Tiểu Phàm đứng không? Tôi muốn cô dạy cho tôi tiếng Anh." Cao Tiệm Phi đi thẳng vào vấn đề.

"Ừm, không... không thành vấn đề, mời vào trong." Trác Tiểu Phàm nghiêng người mời Cao Tiệm Phi vào trong phòng.

Sau khi bước vào căn phòng, Cao Tiệm Phi trực tiếp đem việc mình muốn học tập sở trường đặc biệt của Trác Tiểu Phàm nói cho lập trình trí tuệ.

"Mở ra không gian học tập của Siêu Cấp Suu Quý Nghi!"

Hoàn cảnh trong căn phòng liên biến đổi, có thêm một cái bàn học, một cái giá sách, trên giá sách có rất nhiều cuốn từ điển tiếng Anh cùng với một số tài liệu khác liên quan đến học tập.

Trác Tiểu Phàm bắt đầu dạy Cao Tiệm Phi tiếng Anh.

Công năng học tập của Siêu Cấp Sư Vụ Nghi quả rất mạnh, dưới sự chỉ dạy của Trác Tiểu Phàm, trình độ tiếng Anh của Cao Tiệm Phi rất nhanh liền đạt được ngang trình độ của Trác Tiểu Phàm.

Sở trường tiếng Anh của Trác Tiểu Phàm chỉ là Hương Cấp nên giọng phát âm và khả năng nghe có hơi yếu, những kỹ năng mạnh hơn một chút chính là viết, nói và phiên dịch một ít văn bản tiếng Anh.

Sau khi có được sở trường tiếng Anh của Trác Tiểu Phàm, Cao Tiệm Phi liền hiểu rõ với trình độ của mình hiện nay thì muốn cùng nói chuyện với người nước ngoài là không có khả năng, thế nhưng cũng đã có khả năng ứng phó những công việc trong văn phòng, phiên dịch hợp đồng hay những văn bản đơn giản khác là dư dả!

Sau đó, Cao Tiệm Phi rời khỏi Quý Oa.

Mở khóa, sửa chữa máy lạnh, tiếng Anh, hiện tại Cao Tiệm Phi có được 3 loại sở trường đặc biệt, tuy rằng đều chỉ là Hương Cấp nhưng cũng không tệ rồi.

Đêm qua ngủ không ngon giấc, rốt cuộc ngày hôm nay Cao Tiệm Phi cũng đã có một giấc ngủ ngon.

Ngủ tới gần trưa ngày hôm sau, thức dậy vệ sinh và ăn cơm xong xuôi, Cao Tiệm Phi tinh thần no đủ kéo va li rời khỏi khách sạn.

Cao Tiệm Phi đi tới một công ty môi giới nhà ở và cho thuê.

Nhân viên tiếp tân của công ty rất nhiệt tình, mời Cao Tiệm Phi vào ngồi trên sofa trong đại sảnh.

Tiếp theo có một nhân viên khác là một thiếu phụ khoảng 30 tuổi, thân mặc một cái áo thun cổ rộng lộ ra một khe rãnh thật sâu giữa ngực, làn da trắng như tuyết đi ra tiếp Cao Tiệm Phi.

"Xin hỏi, anh muốn thuê hay mua nhà?" Thiếu phụ rất khách khí hỏi.

"Tôi muốn thuê nhà" Cao Tiệm Phi mỉm cười nói.

"Anh muốn thuê ở đâu hay có yêu cầu cụ thể gì khác không xin cứ nói? Thí dụ như diện tích, ở nơi yên tĩnh, các tiện nghi..., anh cứ cho tôi biết, tôi có thể tận lực thỏa mãn yêu cầu của anh." Thiếu phụ nói.

Cao Tiệm Phi liền suy nghĩ.

Vốn, mình đến đây mang theo khoảng 7000 đồng, đêm qua mời đám người Đường Bảo ăn uống đã dùng hết khoảng 3000, bây giờ chỉ còn lại khoảng 4000 đồng. Còn phải chi tiêu những thứ vặt vãnh khác nữa.

"Như vậy thì tìm một chỗ ở giá khoảng 2000 đồng trở lại là được!" Cao Tiệm Phi trầm nghĩ.

"Thật xin lỗi, tôi vừa đến Quảng Châu, đối với giá cả thuê tại đây không hiểu cho lắm, cô có thể giới thiệu trước cho tôi một chút hay không?" Cao Tiệm Phi nói.

Thiếu phụ rất có kiên trì nói rằng: "À, tôi giới thiệu cho anh rõ, ở những con đường phồn hoa thuộc khu trung tâm thành phố thì thuê một phòng ở đơn giản, thiết bị điện nước đầy đủ, giá mỗi tháng là khoảng 4000 đồng; ở những đoạn đường cách xa khu trung tâm một chút, điều kiện phòng ở cũng giống nhau thì mỗi tháng là 1500 đồng. Tại công ty chúng tôi thì cái giá 1500 là giá thấp nhất."

1500 đồng?

Cái giá này tuy rằng cũng trong suy tính của Cao Tiệm Phi thế nhưng hắn cũng ngạc nhiên vì nghe đây là giá thấp nhất.

Cao Tiệm Phi suy nghĩ một lát rồi chuẩn bị mở miệng đáp ứng thuê một chỗ ở giá 1500 đồng.

Tuy nhiên người thiếu phụ lại bổ sung thêm: "Còn nữa, dựa theo quy định của công ty, khi thuê phòng anh phải phải trả trước nửa năm tiền thuê, thí dụ như anh thuê phòng giá mỗi tháng 1500 đồng thì anh phải trả trước 9000 đồng."

"Ồ... còn chuyện như vậy nữa à.. ." Cao Tiệm Phi thoáng cái sững người khi nghe: "Không biết tôi có thể trả từng tháng hay không?"

"Thành thật xin lỗi, không thể trái quy định được" Thiếu phụ nhún vai ra vẻ bất đắc dĩ.

"Nếu thế thì tôi đi nơi khác tìm vậy, xin cảm ơn cô nhiều" Cao Tiệm Phi cũng tỏ vẻ rất bất đắc dĩ, đứng lên, kéo va li rời khỏi công ty.

Cũng không phải Cao Tiệm Phi không có 9000 đồng. Ở trong Quỹ Oa hần còn tới 500 nghìn tiền mặt, tuy nhiên Cao Tiệm Phi cũng bắt đầu đi không dám đựng vào số tiền này.

Ngay khi Cao Tiệm Phi đứng lên kéo va li đi được vài bước thì người thiếu phụ bỗng nhiên đuổi theo gọi: "Anh ơi, xin chờ một chút"

Cao Tiệm Phi quay đầu lại thấy người thiếu phụ đang chạy về phía hần.

"Tôi thấy điều kiện kinh tế của anh dường như cũng không tốt, thực tế mà nói thì giá thuê trong thành phố cũng xem xem với giá ở chỗ chúng tôi thôi. Là như vậy, tôi có có người hàng xóm, ông ta có phòng muốn cho thuê, cũng rất tiện nghi, bắt quá ở hơi xa thôi, không biết anh có chịu không?" Thiếu phụ nói.

"Xin hỏi giá cả bao nhiêu ? Ở đâu?" Cao Tiệm Phi quan tâm hỏi.

"Giá 300 đồng một tháng" Thiếu phụ vừa nói vừa móc ra một tờ giấy: "Đây là địa chỉ, ở gần đường Nguyệt Hoa"

Cao Tiệm Phi nhận lấy tờ giấy, đọc: "Đường Nguyệt Hoa, số 67 Nguyệt Hoa thôn, Nghiêm khuê."

"Đường Nguyệt Hoa à?" Cao Tiệm Phi sờ sờ đầu: "Chính là nơi có rất nhiều quán ăn phải không?"

"Đúng vậy, nếu nói đến ăn khuya thì phải nói đến đường Nguyệt Hoa. Hi hi, sau này vào đêm anh muốn ăn gì thì không cần phải đi đâu xa rồi. Còn nữa, giá thuê 300 đồng là giá thấp nhất Quảng Châu này rồi đó." Thiếu phụ cười nói.

Vừa nói tới đường Nguyệt Hoa, Cao Tiệm Phi liền nhớ tới hai cha con chủ quán ăn, Hiểu Hiểu cùng người cha cao gầy của cô.

"Không phải trùng hợp vậy chứ? Đừng nói chính là họ à?" Cao Tiệm Phi gật đầu cảm ơn người thiếu phụ, sau đó rời đi, trên đường đi trong miệng lầm bầm "Giá cả như thế thì còn gì bằng, thôi đi tìm vậy. Hiện tại vừa có việc làm, tiết kiệm một chút cũng tốt, cùng lắm thì khi có tiền rồi chuyển ở nơi khác. . ."

Đi hơn mười thước, trong lòng Cao Tiệm Phi đã quyết định đi đến đường Nguyệt Hoa tìm người tên Nghiêm Khuê, thuê phòng của hần!

Thành phố lớn có chỗ tốt đặc biệt là chỉ cần người biết chữ, người sẽ không lạc đường vì phương tiện giao thông công cộng tại thành phố lớn như Quảng Châu quả là rất tốt.

Cao Tiệm Phi kéo va li đi đến một trạm xe buýt, sau đó đọc bảng hướng dẫn thì thấy đi Nguyệt Hoa Thôn là xe số 467.

Cao Tiệm Phi vận khí không tồi, đợi được khoảng 2 phút thì chiếc xe buýt số 467 chạy đến trạm, Cao Tiệm Phi vội vã kéo hành lý lên xe.

Xe buýt chạy dần ra khỏi khu thành thị, sau đó chạy vào mấy con đường nhỏ không êm chút nào.

Nhìn qua cửa sổ xe, Cao Tiệm Phi phát hiện những con đường này ngày hôm qua Đường Báo đã chở hần chạy qua.

Tuy nhiên, xe buýt cũng không có chạy đến đường Nguyệt Hoa mà ngày hôm qua Cao Tiệm Phi đã ăn uống tại đó, nó dừng lại tại một thôn nhỏ trước đường Nguyệt Hoa.

Đã tới Nguyệt Hoa thôn.

Cao Tiệm Phi kéo va li xuống xe.

Quan sát xung quanh, Nguyệt Hoa thôn này khoảng chừng có mấy trăm hộ gia đình, có nhà trệt, có nhà 2 tầng, 3 tầng, còn có một số nhà 4 tầng. Trên mỗi nóc nhà đều có một thiết bị thu tín hiệu vệ tinh tivi.

Ba mặt núi vây quanh, có ruộng lúa, có ao hồ, còn có rất nhiều cây ăn quả.

"Xem ra ở đây hần là vùng nông thôn của Quảng Châu." Cao Tiệm Phi gật đầu, sau đó trực tiếp đi vào.

Chỗ này mặc dù xa thành phố nhưng cũng không sao, Cao Tiệm Phi tính toán một chút, nếu như thuê phòng ở đây thì mỗi ngày chỉ cần đón xe sớm thì có thể đến công ty đúng giờ, thời gian mất không tới 40 phút.

"Số 67 Nguyệt Hoa thôn. . ." Cao Tiệm Phi lấy tờ giấy ghi địa chỉ ra nhìn, sau đó đi tìm. Mỗi ngôi nhà trong thôn đều có treo bảng số nhà trước cổng.

"61. . . 62. . . à, số 67 chắc là ở phía trước rồi" Cao Tiệm Phi kéo va li đi tới.

Ngay lúc này thì bỗng nhiên có từng đợt âm thanh kỳ lạ từ căn nhà 2 tầng phía trước mặt truyền tới: "Bụp! Bụp! Bụp!"

Thật giống như là tiếng búa đóng vào cọc gỗ vậy.

Đồng thời, trong loại âm thanh này còn pha lẫn tiếng của một cô gái: "Hãy ya!" "Hãy ya!"

Cao Tiệm Phi sờ sờ đầu, chân vẫn bước tới.

Đi được vài bước thì Cao Tiệm Phi đi tới trước căn nhà đó, nhìn vào trong sân, sau đó hần ngạc nhiên sững người.

Chỉ thấy ở trong sân của căn nhà có cắm hơn mười cây cọc gỗ, mỗi cây cọc gỗ cao khoảng 1m5, được sắp xếp theo một hình thù kỳ lạ.

Cách đám cọc gỗ không xa lại có mười mấy hình người bằng gỗ. Những cây gỗ này được điêu khắc rất giống người.

Lúc này, hần thấy một cô gái đang đá chân vào cọc gỗ, động tác rất nhanh, trong nháy mắt đã đá trúng mấy cọc gỗ, sau khi nhảy lên đá cọc gỗ cuối cùng và trong khi rơi xuống vừa chạm đất thì thân hình của cô gái chột lóc lên, tiếp theo rất nhanh vọt tới giữa mấy hình người gỗ, hai tay liên tục đâm vào trên hình người gỗ làm phát ra âm thanh "Bụp bụp" nặng nề, đồng thời vừa đâm hình người gỗ vừa quát liên tục "Hãy ya! Hãy ya!"

Tốc độ của cú đâm từ từ nhanh hơn, phần chân thì chuyển đổi liên tục, có lúc đứng tấn, có lúc thì không, còn di chuyển vòng vòng, thay đổi thất thường.

"Quyền pháp tốt!" Cao Tiệm Phi nhin không được khen.

Tuy rằng hần nhìn không ra cô gái đánh quyền gì, thế nhưng rất rõ ràng là cô gái đang luyện tập võ thuật, hơn nữa trình độ còn rất cao.

Cô gái nghe được tiếng của Cao Tiệm Phi, vội vã quay đầu lại nhìn.

Lúc này thời gian đã là buổi chiều, ánh nắng chiếu xuống làm Cao Tiệm Phi thấy được cô gái này tóc để ngang vai, mũi miệng nhỏ nhắn, đôi mắt thật to, làn da ngăm đen khỏe mạnh, nhãn thần linh động, trên trán lấm tấm mồ hôi, mặt không trang điểm, cả người toát ra một cỗ khí thế oai hùng hiên ngang.

Đúng là cô gái tên Hiểu Hiểu gặp tại quán ăn trên đường Nguyệt Hoa hôm qua!

"A? Là cô sao?" Cao Tiệm Phi nhin không được thốt ra.

Cùng lúc đó, Hiểu Hiểu cũng ra là Cao Tiệm Phi, hầu như lên tiếng cùng lúc với hần: "Tên xấu xa, là người à?"

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Sư Quỷ Nghi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 35: Đã Khuya Thế Này, Cô Muốn Làm Gì?

À, à, tôi chỉ đi ngang qua đây thôi, cô đừng để ý, cứ tiếp tục đi. . ." Cao Tiệm Phi đối mặt với Hiểu Hiểu, sau đó nói một hơi rồi chuẩn bị chẩu.

Dù sao, đêm qua giữa Cao Tiệm Phi và Hiểu Hiểu có chút hiểu lầm.

Ngoài ra, Cao Tiệm Phi hiện tại cũng hiểu rõ tại sao ngày hôm trước lúc Hiểu Hiểu tấn công hần thì trong lòng hần lại thấy hoảng sợ và tim đập nhanh, thì ra cô gái này thuộc gia đình luyện võ.

Cao Tiệm Phi quả thật là không hiểu võ thuật, bất quá hôm nay nhìn thấy Hiểu Hiểu đánh cọc gỗ thì có thể kết luận, công phu của Hiểu Hiểu là công phu thật, hơn nữa trình độ còn rất cao!

"Chờ chút, chờ chút, tên xấu xa, đừng đi!" Hiểu Hiểu ở phía sau rống lên, sau đó rất nhanh vọt tới chặn trước mặt Cao Tiệm Phi, hai tay chống nạnh, nói: "Này, kẻ xấu xa, người tới nhà của ta định làm gì hả? Người có bí mật gì không thể cho ai biết phải không?"

Ngày hôm nay Hiểu Hiểu mặc một cái áo trắng cùng quần đen, ở hông thắt một cái đai màu hồng, thật giống như nữ đệ tử thuộc Tinh Võ Môn trong tivi chiếu vậy, rất có phong phạm nữ hiệp. Cô gái phát dục cũng rất tốt, bộ ngực to vun cao, cộng thêm dung mạo thanh xuân khả ái, khiến cho vừa nhìn đã muốn nhảy tới yêu thương.

Tóm lại, cô gái này tuy rằng không có sự xinh đẹp và nét thành thực giỏi giang của các cô gái trí thức thành thị, thế nhưng lại tràn ngập một vẻ đẹp tự nhiên.

Mặc dù lúc này trong mắt Hiểu Hiểu tràn ngập vẻ nghi ngờ, suy đoán, cảnh giác, thậm chí còn có một tia địch ý, thế nhưng Cao Tiệm Phi đối với cô cũng không sinh ra sự chán ghét hay có ý đối địch gì. Cao Tiệm Phi ăn ngay nói thật: "Kỳ thực, tôi không phải tới tìm cô và cũng không phải cố ý chạy tới nhà cô đâu, thực sự chỉ là đi ngang qua thôi, lời của tôi hoàn toàn là sự thật, tôi đến Nguyệt Hoa thôn này đích thực là tìm người, tuy nhiên người tôi muốn tìm cũng không có quan hệ gì với cô, người tôi muốn tìm Nghiêm Khuê ở số nhà 67 tại Nguyệt Hoa thôn này"

"Không có quan hệ với ta sao?" Hiểu Hiểu nhíu nhíu mày, trong mắt vẽ cảnh giác càng đậm: "Mau khai ra, người tìm ta cha làm gì?"

"Nghiêm Khuê là cha cô? " Cao Tiệm Phi choáng váng: "Không. . . không trùng hợp như thế chứ?"

"Hừ, còn giả vờ hả?!" Hiểu Hiểu vừa dứt lời, thân hình chợt lóe, chân phải đã vòng qua chân Cao Tiệm Phi phía sau, sau đó tay phải nhẹ nhàng đẩy một cái!

"Úi!" Cao Tiệm Phi chỉ cảm thấy trọng tâm bất ổn, thân thể ngã thẳng về phía sau!

Ngay lúc Cao Tiệm Phi sắp sửa ngã xuống đất thì có một giọng nói vang lên: "Hồ đồ, Hiểu Hiểu, con thật quá đáng!"

Cao Tiệm Phi chỉ cảm thấy ở phía sau bị người dùng tay đẩy ngược, cả người liền có cảm giác thăng bằng trở lại, thân thể đứng thẳng, hần vội vã quay lại nhìn thì thấy ông chủ quán cao gầy ngày hôm qua, cũng chính là cha của Hiểu Hiểu, đang cười tủm tỉm nhìn mình: "Cậu tìm tôi à?"

Hiện tại Cao Tiệm Phi cũng triệt để hiểu rõ, hai cha con nhà này ai cũng là cao thủ!

"Vốn là muốn tìm ông, bắt quả hiện tại thôi đi" Cao Tiệm Phi ánh mắt đảo qua, quả thật căn nhà của Nghiêm Khuê có treo biển số 67 trước cửa, đúng là nhà mà người thiếu phụ ở công ty môi giới giới thiệu, và chủ nhà chính là người đàn ông cao gầy tên Nghiêm Khuê trước mắt này.

Nhưng Cao Tiệm Phi không muốn cùng với một đôi "vô lâm cao thủ mai danh ẩn tích" này ở cùng một chỗ, hần liền vội vã nói: "Được rồi, tôi xin phép đi trước, không quấy rầy hai vị nữa. . ."

"Chờ chút, chờ chút" Nghiêm Khuê cất bước nắm lấy vai Cao Tiệm Phi: "Này chàng trai trẻ, cậu vừa mới luôn miệng nói tìm tôi, thế sao bây giờ gặp rồi lại muốn đi? Cậu rốt cuộc tìm tôi có chuyện gì? Nói thật đi"

Cao Tiệm Phi liếc mắt nhìn Hiểu Hiểu, định ý trong mắt Hiểu Hiểu đã giảm đi nhiều, cô gái rất đặc ý nhìn cha, nói: "Cha, cha nhìn lầm rồi? Cao thủ? Xì, cao với chà thủ!"

"Hiểu Hiểu, đừng nói bậy bạ, mau vào trong đi" Nghiêm Khuê trừng mắt nhìn Hiểu Hiểu, vẻ mặt rất nghiêm túc.

Hiểu Hiểu là lười với cha cô một cái, sau đó "xì" với Cao Tiệm Phi một tiếng rồi ngồi xuống một băng ghế trước cửa, cũng không có vào nhà.

"Thực ra tôi tới đây là để thuê phòng ở" Cao Tiệm Phi lấy ra tờ giấy: "Ông xem đi, đường Nguyệt Hoa, số 67 Nguyệt Hoa thôn, Nghiêm Khuê, đúng không?"

"Cậu muốn thuê phòng sao?" Nghiêm Khuê ngạc nhiên một chút, sau đó cười ha ha: "Sao cậu lại chạy đến vùng nông thôn này thuê phòng? Đại ca của cậu đâu? Nhìn thì bọn họ hẳn là rất có tiền mới đúng, sao không đi thuê khách sạn ở mà lại chạy đến đây?"

Hiểu Hiểu cũng nhân cơ hội xen vào: "Đúng vậy, người không phải chung chạ với đám cận bã kia sao? Thu phí bảo kê và làm nhiều chuyện thất đức hẳn là phải có rất nhiều tiền mới đúng, chạy đến nhà của chúng ta thuê phòng, mau khai đi, có mục đích gì hả?"

"Là hiểu lầm, là hiểu lầm!" Cao Tiệm Phi vội liên tiếng: "Chuyện tối ngày hôm trước hai người thấy chỉ bất quá là giả thôi. Kỳ thực tôi với những người đó không có quan hệ gì đâu. Thực sự mà! Chỉ là trong đó có một người, cậu ta là hàng xóm của tôi, tôi vừa đi tới Quảng Châu này không quen biết ai nên bắt đầu dĩ mới gọi điện thoại cho cậu ta và nhờ cậu ta giúp kiếm công việc làm, kết quả là cậu ta kéo theo một đám người để tôi mời đi ăn uống, cũng không nói gì đến chuyện giới thiệu công việc cả, đây đúng là hãm hại tôi mà. Tuy nhiên tôi cũng không có biện pháp, bọn họ người đông thể mạnh, tôi chỉ có thể tạm thời nhân nhượng vì lợi ích toàn cục, tối đó ăn uống cũng tốn của tôi hết khoảng 3000, tôi rất đau lòng, tôi cũng không có nhiều tiền, vì vậy sau đó tôi cũng không dám liên hệ với bọn họ nữa."

Cao Tiệm Phi bịa chuyện nói một hồi.

Sau đó hần còn nhấn mạnh: "Hai người nhìn đi, tôi mặc đồ đều là hàng si đa, bọn họ thì chạy xe đắt tiền, sao có thể cùng đi chung được? Đúng không?"

Nghiêm Khuê nhìn đánh giá Cao Tiệm Phi vài lần: "Đúng vậy, nhìn dáng vẻ của cậu cũng không giống như lưu manh, nếu là lưu manh thì ngày đó cậu đã đi luôn rồi, đâu cần phải trả tiền."

Hiểu Hiểu cũng gật đầu: "Nhìn kỹ thì cũng không giống với đám cận bã kia cho lắm"

Trong lòng Cao Tiệm Phi thở dài một hơi: "Đúng, đúng, hai người phải tin tôi, vậy hiện tại không còn vấn đề gì nữa phải không? Nếu vậy tôi xin phép cáo từ"

"Chờ chút! Còn chuyện thuê phòng thì sao?" Nghiêm Khuê thoáng cái trở thành con buôn, hỏi.

"Không dám, để tôi đi tìm chỗ khác vậy, không dám làm phiền hai người nữa" Cao Tiệm Phi đang vội vã muốn đi, nói.

"Này, đêm đó cậu thanh toán tiền, trên người còn dư chút nào không? Tóm lại cậu còn tiền thuê phòng không?" Nghiêm Khuê thoáng nhìn càng ngày càng lộ vẻ con buôn: "Còn nữa, cậu đã tìm được việc làm chưa?"

"À, tôi chỉ còn có chút tiền thôi. Về phần công việc thì nhờ may mắn, đã tìm được rồi." Cao Tiệm Phi trả lời.

"Tiền chỉ còn chút ít, thế nhưng đã tìm được việc làm. À, ừm, có thể. . ." Nghiêm Khuê lẩm bẩm nói, sau đó hần trực tiếp vỗ vỗ vai Cao Tiệp Phi: "Chàng trai trẻ, câu tên gì?"

"Cao Tiệp Phi."

"Một cái tên rất đẹp! Người nào mang tên này tương lai sẽ rất có tiền đồ" Nghiêm Khuê liền nịnh bợ Cao Tiệp Phi: "À, Tiểu Cao, tôi gọi cậu như vậy có được không? Tiểu Cao à, cậu hãy nghĩ kỹ lại đi, cậu vừa tìm được công việc, còn có rất nhiều chỗ cần xài tiền, giá cả ở Quảng Châu cũng rất cao, giá thuê phòng cũng rất đắt, thế thì chi bằng cậu nhìn xem thử, nơi của tôi đây, trước núi sau biển, hoàn cảnh ưu nhã, giao thông tiện lợi, người người thân thiện giúp đỡ cho nhau, hơn nữa buổi tối đi vài bước là có thể đến được đường Nguyệt Hoa ăn uống, phải không! Tiểu Cao, cậu cứ thuê phòng ở đây đi, tôi rất hoan nghênh cậu, nhiệt liệt hoan nghênh cậu!"

Nghiêm Khuê làm cho Cao Tiệp Phi cảm giác được hần không phải chủ quán ăn mà là con buôn.

"Việc này,. . để tôi suy nghĩ một chút đã. . ." Không thể không nói, tim của Cao Tiệp Phi có chút đập nhanh hơn, đúng là rất hơi và rất tiện lợi!

Thế nhưng trong tiềm thức của hần khi nghĩ đến việc ở chung với hai người "không bình thường" này thì hơi ớn lạnh.

Do dự!

"Cậu còn suy nghĩ gì nữa? Tiểu Cao, tôi nói cho cậu biết, giá thuê 300 đồng một tháng là cậu đã được lợi rất nhiều rồi đó" Nghiêm Khuê nói: "Thôi thì như vậy, tôi cho cậu thêm một ít ưu đãi nữa, bữa ăn sáng mỗi ngày tôi bao luôn, thế nào?" Nói xong, ánh mắt của Nghiêm Khuê thoáng nhìn Hiểu Hiểu.

Hiểu Hiểu lập tức nói: "Mỗi buổi sáng, ta sẽ nấu mì cho người ăn"

"À, ừm, tiền thuê nhà 300 mỗi tháng, còn miễn phí bữa ăn sáng. . ." Cao Tiệp Phi lại suy nghĩ.

"Con gái của tôi nấu mì rất ngon đấy" Nghiêm Khuê lại vỗ vỗ vai của Cao Tiệp Phi, nói lời thăm thía: "Tiểu Cao, bỏ qua cơ hội này thì sẽ không gặp nữa đâu"

"Được rồi, ông dẫn tôi đi xem phòng trước đi" Cao Tiệp Phi cuối cùng cũng quyết định.

Chủ yếu chính là điều kiện quá tốt, ngoài ra tuy rằng hai cha con này không phải người thường, thế nhưng Cao Tiệp Phi thấy bọn họ cũng không giống như là người xấu!

"Hiểu Hiểu, mau giúp Tiểu Cao kéo va li" Nghiêm Khuê lên tiếng bảo Hiểu Hiểu, sau đó tự mình ôm vai Cao Tiệp Phi rồi đi vào nhà.

Nghiêm Khuê dẫn Cao Tiệp Phi đến một căn phòng trên tầng 2.

Đây là căn phòng mà Nghiêm Khuê muốn cho thuê. Cao Tiệp Phi liền quan sát.

Căn phòng rộng khoảng chừng 20 thước vuông, những dụng cụ trong phòng đều là làm bằng gỗ, nhìn rất cũ, giường thì hơi nhỏ, có cái ti vi màu kiểu xưa cùng cái tủ hơi cũ, trên bàn có một cái bình nước cùng mấy cái ly.

Nói tóm lại, căn phòng nhìn cũng tương đối sạch sẽ.

Hiểu Hiểu kéo va li của Cao Tiệp Phi đi vào trong phòng, sai đó nói: "Nè, kẻ xấu xa kia, cái này để ở đâu hả?"

"Hiểu Hiểu, con sao lại gọi Tiểu Cao như thế hả?" Nghiêm Khuê quát lớn một câu, sau đó quay đầu nói với Cao Tiệp Phi: "Con gái của tôi không được ăn học nhiều nhưng tính cách của nó rất trung thực, có đôi khi nói lời không đúng mực, cậu thông cảm. Sau này cậu ở chung với nó lâu thì sẽ hiểu rõ. Nay, Tiểu Cao, cậu thấy phòng ốc thế nào, được không?"

"À, cũng không tệ lắm!" Cao Tiệp Phi rất thành thực nói: "Tôi thấy cũng được, tôi thuê vậy"

"Tốt quá!" Nghiêm Khuê vui mừng nói: "Vây. . . nửa năm tiền thuê, Tiểu Cao. . . cậu chắc hiểu mà" Nói xong, Nghiêm Khuê vỗ vỗ bộ ngực: "Giữa chúng ta sẽ không làm hợp đồng thuê nhà được không? Danh tiếng của Nghiêm Khuê tôi trong vòng mười dặm xung quanh đây tiếng lành đồn xa, tuyệt đối sẽ không lừa cậu, cậu cứ yên tâm mà ở!"

Cao Tiệp Phi cũng không suy nghĩ nhiều, tuy rằng Nghiêm Khuê có đôi khi biểu lộ không bình thường nhưng chắc hẳn sẽ không là lừa đảo.

Cao Tiệp Phi lấy từ trong bóp ra một xấp tiền mặt.

4000 đồng, đây là tất cả tiền tài trong người Cao Tiệp Phi.

Đếm 1800 đồng và đưa cho Nghiêm Khuê.

Nghiêm Khuê lúc cầm được tiền, đôi mắt rõ ràng sáng lên một chút. Hần vừa đếm tiền vừa nói với Cao Tiệp Phi: "Okay, Tiểu Cao, tiền thuê đủ rồi, như đã hứa mỗi ngày tôi sẽ cung cấp bữa sáng miễn phí cho cậu, tuy nhiên các bữa khác thì phải thu tiền đấy. Cậu hãy yên tâm, tôi và Hiểu Hiểu ăn gì thì cậu

ăn đó, giá cả tuyệt đối công bằng, mỗi bữa cơm giá 10 đồng, thế nào? Nếu như cậu muốn thêm ăn khuya thì tính thêm”

Tại Quảng Châu này, 10 đồng kỳ thực cũng chính là giá của một hộp cơm, Nghiêm Khuê cũng xác thực không lừa dối Cao Tiệm Phi. Vì vậy, Cao Tiệm Phi lại đếm thêm 300 đồng đưa tiếp cho Nghiêm Khuê: "Tôi trả trước cho ông một tháng tiền cơm."

"Tiểu Cao, cậu thực sự là một người mau lẹ!" Nghiêm Khuê cầm lấy tiền từ tay Cao Tiệm Phi, mặt mày vui mừng nói: "Tiểu Cao, tôi sẽ không quấy rầy cậu nữa, cậu hãy thu dọn phòng chút đi, đợi lát nữa nhớ xuống ăn cơm chiều đó, nếu có gì cần giúp thì cậu trực tiếp tìm Hiểu Hiểu nhé!"

Nói xong, Nghiêm Khuê kéo Hiểu Hiểu rời khỏi phòng.

"Phải cố chịu đựng thôi, xấp sếp đồ đạc chút vậy” Cao Tiệm Phi lẩm bẩm xong rồi mở va li lấy quần áo và đồ dùng sinh hoạt ra đặt vào trong tủ quần áo.

Sau khi sắp xếp ổn thỏa đầu đuôi, Cao Tiệm Phi ngồi ở trên giường, mở khung ánh sáng ra xem.

177 suu quý điểm đã khôi phục hoàn toàn.

Cao Tiệm Phi trực tiếp sử dụng 1 suu quý điểm dò tìm quỹ hồn, sau đó chọn đại lấy 176 quỹ hồn cấp 1 và tụ hợp linh hồn của chúng.

Rất nhanh, số phần trăm liền nhảy trong khung ánh sáng.

Cùng một lúc tụ hợp linh hồn của hơn một trăm quỹ hồn thì cũng mất một khoảng thời gian, tiếp đó Cao Tiệm Phi cởi giày ra rồi nằm ở trên giường, móc ra điều thuốc mới lên hút.

10 phút sau, linh hồn của 176 quỹ hồn cấp 1 đã tụ hợp hoàn tất. Trạng thái cá nhân của Cao Tiệm Phi trên khung ánh sáng cũng thay đổi.

"Suu quý giá: Cao Tiệm Phi

Tuổi tác: 22

Đăng cấp: 1

Suu quý điểm: 0/353

Kinh nghiệm: 348

Đề thăng cấp trở thành suu quý giá cấp 2, người chơi cần số kinh nghiệm là: 652

"Chỉ cần qua 2 ngày nữa thì ta có thể thăng cấp làm suu quý giá cấp 2 rồi" Cao Tiệm Phi phun khói thuốc, trong lòng rất thoải mái.

Cùng lúc đó, ở trong một căn phòng khác.

Nghiêm Khuê đem số tiền của Cao Tiệm Phi trả cho hần bỏ vào trong một rương bằng gỗ.

Cái rương gỗ này cao khoảng chừng nửa thước, hình vuông, ở trên mặt trên có một cái rãnh để bỏ tiền vào. Đây là một rương trữ tiền tự chế tạo.

"Ha ha, con gái ơi, mục tiêu của chúng ta lại rút ngắn thêm nữa rồi. Phải tiếp tục cố gắng, phải tiếp tục kiếm tiền" Trong ánh mắt của Nghiêm Khuê phát ra thần sắc vui sướng pha lẫn hy vọng.

Hiểu Hiểu cũng có vẻ rất hài lòng: "Cha à, cha đã nói nếu kiếm đủ tiền thì con có thể gặp được mẹ, phải không?"

"Con gái ngoan, cha đã khi nào gạt con chưa?" Nghiêm Khuê trêu mếu vuốt đầu Hiểu Hiểu: "Nếu kiếm đủ tiền rồi thì cha có thể đem mẹ con về bên cạnh chúng ta, đến lúc đó một nhà chúng ta đoàn tụ, thật quá tốt rồi"

"À này cha, cha không phải đã nói tên xấu xa kia là một cao thủ sao? Thế thì làm thế nào mà con mới động một chút là hần té ngã rồi. Theo con thấy thì hần chỉ là một người bình thường thôi, đâu phải cao thủ gì đâu!" Hiểu Hiểu nói sang chuyện khác.

Nghiêm Khuê vỗ vỗ cái ót: "Vừa rồi con đẩy hần thì cha cũng thấy được, đúng là không phải giả vờ, nếu như hần thực sự là cao thủ thì sẽ không cho con tiếp cận dễ thế đâu, hơn nữa khi con đẩy hần thì hần cũng không phản ứng, ôi, là cha nhìn lầm. Cha già rồi, ánh mắt cũng không được như xưa nữa”

"Cha đừng có buồn, ai cũng có lúc sai lầm mà” Hiểu Hiểu nói.

Buổi chiều cứ thế mà trôi qua, tới thời gian ăn tối, Hiểu Hiểu liền gọi Cao Tiệm Phi xuống ăn cơm.

Bữa cơm tối cũng rất đơn giản, một đĩa cải trắng xào, một đĩa dưa muối cộng thêm ít thịt.

Cao Tiệm Phi cũng không phải là một người kiêng ăn, loại bữa cơm thế này xem ra cũng ngon hơn bữa cơm ở gia đình hần trước đây rồi.

Ăn xong cơm tối, Cao Tiệm Phi đi dạo trong sân một chút rồi trở về phòng tắm rửa, tiếp đó nằm trên giường xem ti vi và chuẩn bị ngủ.

Đến khoảng chừng 11 giờ rưỡi tối, Cao Tiệm Phi cởi hết quần áo nằm ở trên giường, tắt đèn, nhắm mắt lại chuẩn bị ngủ. Lúc này, bỗng nhiên Cao Tiệm Phi nghe được cửa phòng của hắn mở ra, rõ ràng là có người dùng chìa khóa mở cửa phòng hắn!

Cao Tiệm Phi vội vàng ngồi dậy, tay chụp lấy cái quần short mặc vào, lúc này, cửa phòng đã mở rộng.

"Ai đó?" Cao Tiệm Phi lên tiếng.

"Đừng ồn, là tôi đây!" Trong bóng tối vang lên tiếng của Hiểu Hiểu.

Trong lòng Cao Tiệm Phi khẩn trương, hỏi: "Đã khuya thế này rồi cô. . . cô đến đây làm gì?"

"Cạch!" Công tắc đèn bị Hiểu Hiểu bật, đèn sáng lên. Hiểu Hiểu đang mặc một bộ đồ ngủ thêu bông hoa, tóc ướt sũng, rón ra rón rén bước vào phòng rồi đóng cửa lại.

Cao Tiệm Phi vội vã cầm lấy chiếc áo thun chồng vào, trong lòng khẩn trương hơn: "Cô. . . cô muốn làm gì?"

Cao Tiệm Phi nghĩ thầm, Hiểu Hiểu là người luyện võ, nếu như mà Hiểu Hiểu muốn chơi đùa thì mình làm sao đối phó đây?

Trong 22 năm qua, Cao Tiệm Phi thủ thân như ngọc, lẽ nào nói đêm nay sẽ bị mất "sự trong trắng" vào tay người con gái này?

"Này này, cô đừng có tới đây!" Cao Tiệm Phi sợ đến thân thể co lại.

"Tôi cũng đâu phải cộm, anh sợ cái gì?" Hiểu Hiểu ngẩng đầu nhìn Cao Tiệm Phi, ánh mắt của cô rất trong suốt, rất tinh khiết, nhìn không có gì khác thường.

Cao Tiệm Phi cảm thấy hơi an tâm một chút: "Cô.. cô vào phòng tôi làm gì thế?"

Hiểu Hiểu rất tự nhiên ngồi xuống giường, vươn đầu ngón tay ngoắc ngoắc Cao Tiệm Phi, nói: "Đến đây đi, ngồi cạnh tôi, tôi có chuyện muốn nói với anh"

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Sư Quỷ Nghi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 36: Thăng Cấp.

Cô nam quả nữ cùng ở chung một phòng.

"Anh qua đây ngồi đi, tôi có chuyện muốn nói với anh" Hiểu Hiểu đưa ngón tay ngoắc ngoắc Cao Tiệm Phi.

Cũng may, ánh mắt của Hiểu Hiểu rất thuần khiết, không có bất luận đường ngang ngõ tắt gì chứa ở bên trong.

Cao Tiệm Phi do dự một chút, sau đó cũng đến ngồi bên cạnh Hiểu Hiểu, một mùi thơm xà phòng nhàn nhạt từ người Hiểu Hiểu nhẹ nhàng toát ra, quanh quần bên mũi Cao Tiệm Phi, rất dễ chịu.

"Có chuyện gì vậy, cô nói đi?" Cao Tiệm Phi hỏi.

"Kẻ xấu, anh có thể giúp tôi một chuyện hay không?" Hiểu Hiểu nói.

"Giúp chuyện gì?" Trong lòng Cao Tiệm Phi buồn bực, Hiểu Hiểu bản lĩnh lớn, là một hiệp nữ, còn cần mình giúp đỡ gì đây?

"Kẻ xấu, lúc anh có thời gian rảnh có thể giúp dạy chữ cho tôi không?" Trong đôi mắt Hiểu Hiểu hiện ra thần sắc hy vọng và khát vọng mãnh liệt.

"Dạy chữ à?" Cao Tiệm Phi kinh ngạc: "Cô không biết chữ?"

"Đúng vậy!" Hiểu Hiểu gật đầu: "Tôi không được đi học, từ khi còn bé cha đã bắt tôi luyện võ, vì thế đã tập võ từ nhỏ nên không có thời gian đi học. Hiện tại tôi muốn học chữ, anh dạy tôi được không?"

Hiếu Hiếu nói rất chân thành, không phải đang nói giỡn, tuyệt đối không phải đang nói giỡn!

Mù chữ.

Không đi học!

Cao Tiệm Phi ngạc nhiên sững người. Trước đây hắn cũng không biết mù chữ là ra sao, thế nhưng hiện tại rốt cuộc cũng nhìn thấy một người mù chữ!

Bất quá Cao Tiệm Phi cũng như cũ vẫn rất khó tin tưởng, hắn vội vàng lấy một cuốn sổ và cây viết mình mang theo ra, sau đó nhanh chóng dùng viết viết hai chữ "Ngu ngốc "

"Hiếu Hiếu, đây là chữ gì?" Cao Tiệm Phi lấy dũng khí đưa cuốn sổ đến trước mặt Hiếu Hiếu.

Dưới ánh đèn, Hiếu Hiếu vẽ mặt mê man, nhìn chăm chăm vào hai chữ trong cuốn sổ, sau đó lắc đầu, nói: "Tôi không biết."

"Ta rốt cuộc phục rồi, đúng thực là mù chữ." Cao Tiệm Phi đem cuốn sổ cùng cây viết quăng qua một bên.

"Kẻ xấu, anh có đồng ý dạy chữ cho tôi không?" Hiếu Hiếu dùng giọng điệu yếu ớt nói: "Nếu anh đồng ý thì mỗi buổi tối, tôi sẽ nấu đồ ăn cho anh ăn khuya, được không, vậy tôi đi nấu mì cho anh ngay nhé"

"Thôi, bây giờ tôi không đói, sau này tôi muốn ăn sẽ nói với cô" Cao Tiệm Phi vuốt cái trán của hắn, nói: "Nếu có thời gian rảnh thì tôi sẽ dạy cho cô, còn nữa, sau này không được gọi tôi là kẻ xấu nữa"

"Anh đồng ý rồi phải không?" Hiếu Hiếu vui mừng nói.

"Ừm, tôi hứa đấy!" Cao Tiệm Phi gật đầu.

"Cảm ơn anh, kẻ xấu!" Hiếu Hiếu đứng lên, vẽ mặt vui sướng: "Tôi không quấy rầy anh nữa, lúc có thời gian rảnh thì anh nhất định phải dạy chữ cho tôi đó nhé"

"Được được, cô về phòng nghỉ ngơi đi, thời gian không còn sớm đâu, ngày mai tôi còn phải đi làm nữa." Cao Tiệm Phi có một loại cảm giác bị đánh bại triệt để, đã bảo đừng gọi kẻ xấu nhưng Hiếu Hiếu vẫn một mực gọi.

Sau khi Hiếu Hiếu rời đi, Cao Tiệm Phi nằm ở trên giường, vặn đồng hồ báo thức, sau đó nhắm mắt ngủ.

6 giờ sáng hôm sau, đồng hồ báo thức reo lên, Cao Tiệm Phi từ trên giường nhảy xuống, vội vã vệ sinh và thay đồ.

Ngày hôm nay không thể đến muộn được, ngày hôm nay là ngày đầu tiên đi làm chính thức.

Cao Tiệm Phi thầm nói với mình, sau đó chạy đi.

Nghiêm Khuê vẫn chưa rời giường, bất quá ở trong bếp đang có ánh đèn chiếu sáng. Cao Tiệm Phi chạy đến bếp nhìn thì thấy Hiếu Hiếu đang mang tạp dề, chuẩn bị nấu mì.

Hiếu Hiếu nghe được tiếng động vội vàng quay lại nhìn: "Kẻ xấu, anh thức rồi hả? Tôi biết anh sẽ đi làm sớm nên tôi đang chuẩn bị cho anh bữa sáng nè. Anh ra bên ngoài đợi chút, sẽ xong ngay thôi."

Nhìn thấy cô gái thành thật chất phát và bộ dáng chịu khó như vậy, Cao Tiệm Phi rất cảm động: "Cảm ơn cô, Hiếu Hiếu", nói xong, Cao Tiệm Phi rời khỏi bếp.

Vài phút sau, một tô mì nước nóng hổi được Hiếu Hiếu bung ra.

Đó là một cái tô to, rất nhiều mì, ở phía trên mặt còn có hai quả trứng luộc, một ít hành, toát ra mùi thơm lừng khiến cho vừa nhìn đã muốn ăn.

"Anh ăn đi!" Hiếu Hiếu ngồi ở bên cạnh Cao Tiệm Phi, nhìn Cao Tiệm Phi ăn mì.

Cao Tiệm Phi cũng không khách khí, cầm lấy đôi đũa lên và ăn. Mì rất dai, nước súp rất ngon ngọt, thật là hết chỗ chê, tay nghề nấu mì của Hiếu Hiếu thực sự là cao!

Cao Tiệm Phi ăn sạch sành sanh, no nê và thỏa mãn, nói: "Hiếu Hiếu, mì cô nấu là tô mì ngon nhất trong đời mà tôi được ăn"

"Thế thì sau này mỗi ngày tôi sẽ nấu cho anh ăn" Lời vừa ra khỏi miệng, Hiếu Hiếu bỗng nhiên ý thức được những lời này còn có nghĩa khác, vì vậy hai má ửng hồng, cô vội vã đứng lên, hai tay rất mất tự nhiên, không biết phải làm gì, liền nói: "Anh mau đi làm đi, kéo trễ đó"

Cao Tiệm Phi cũng không ngờ một cô gái bề ngoài hung hãn mà nội tâm lại đơn thuần như vậy, hắn cười cười: "Tôi đi làm đây, hẹn tối gặp lại, đêm nay tôi rảnh sẽ dạy chữ cho cô, tạm biệt nhé!"

Nói xong, Cao Tiệm Phi liền chạy ra khỏi nhà.

Nhìn thời gian trên điện thoại di động, lúc này đã gần 7 giờ, Cao Tiệm Phi chạy vội đến trạm xe buýt và bắt đầu chờ xe.

Thời gian bắt đầu làm việc tại công ty mỹ phẩm Elise là 9 giờ, tuy nhiên hôm nay là ngày đầu tiên Cao Tiệm Phi đi làm, hẳn lại ở vùng nông thôn nên hẳn sợ muộn, mặt khác cũng muốn thử xác định xem thời gian chính xác từ Nguyệt Hoa thôn đến công ty là bao nhiêu.

Đợi 20 phút, chiếc xe buýt số 467 mới chạy đến, Cao Tiệm Phi liền lên xe. Khi hẳn đến được công ty thì thời gian đã là 8 giờ rưỡi!

Còn sớm nửa tiếng.

Lúc này, đã có nhiều nhân viên của công ty lục tục đi vào.

Cao Tiệm Phi trực tiếp đi tới phòng kế hoạch, trên đường nghĩ thầm xem ra mỗi ngày sáng sớm 6 giờ rưỡi rời giường cũng đủ thời gian.

Cao Tiệm Phi tới có chút sớm, cửa phòng kế hoạch đóng chặt, chưa có người nào đến.

Tuy rằng Cao Tiệm Phi có thể dễ dàng mở cửa đi vào, thế nhưng Cao Tiệm Phi cũng không làm vậy, dù sao chưa được cho phép mà tùy tiện mở khóa cửa đi vào thì có vẻ ăn trộm không sai biệt lắm.

Cao Tiệm Phi hai tay quơ quơ làm một chút động tác cho thoải mái, trong lòng bỗng nhiên hiện ra một suy nghĩ: "Lẽ nào ta phải làm một tên giúp việc tại chỗ này cho đến khi Phi Long ca đề bạt?"

Lúc được Đường Báo dẫn đi gặp Phi Long, trong lòng Cao Tiệm Phi đích thực là muốn trước tiên tìm một công việc để làm, thế nhưng thẳng thắn mà suy xét thì sâu trong tiềm thức hẳn cũng không phải nghĩ như vậy.

Hắn muốn nổi danh!

Hắn muốn áo gấm về nhà, vinh quy bái tổ!

Hắn muốn chơi chết Tăng gia!

Trong lòng một mối tơ vò, không biết phải làm sao nên Cao Tiệm Phi liền mở khung ánh sáng ra, giống như trước, sau khi trải qua một ngày đêm thì toàn bộ sưu quý điểm đã hoàn toàn khôi phục.

Cao Tiệm Phi hiện tại có 353 sưu quý điểm!

Hắn nhanh chóng sử dụng 1 sưu quý điểm dò tìm quý hồn, sau đó chọn 352 quý hồn và tụ hợp linh hồn của chúng

Số phần trăm hiện ra, nhảy lên.

15 phút sau tụ hợp linh hồn hoàn thành. 352 linh hồn quý cấp 1 được đưa vào Quý Oa.

Hiện tại, trạng thái của Cao Tiệm Phi trên khung ánh sáng thay đổi như sau.

"Sưu quý giả: Cao Tiệm Phi

Tuổi tác: 22

Đăng cấp: 1

Sưu quý điểm: 0/705

Kinh nghiệm: 700

Để thăng cấp trở thành sưu quý giả cấp 2, người chơi cần số kinh nghiệm là: 300

"A, nếu như thế thì chẳng phải ngày mai là ta có thể trở thành sưu quý giả cấp 2 rồi sao?" Chuyện bất ngờ phủ xuống, Cao Tiệm Phi dĩ nhiên có chút trở tay không kịp!

Có chút cảm giác vui mừng xen lẫn kinh ngạc.

"Ngày mai, ngày mai..." Cao Tiệm Phi lẩm bẩm, trong lòng vui sướng quả thực là vô pháp diễn tả bằng ngôn ngữ!

Cao Tiệm Phi biết, làm sưu quý giả cấp 1 có nhiều điều hạn chế vì đại bộ phận quý hồn đều là bình thường, việc chọn lựa quý hồn có sở trường đặc biệt phải tốn rất nhiều thời gian tra cứu tìm tòi.

Mặc dù có thể tìm được nhưng cũng không có tác dụng nhiều cho lắm.

Hơn nữa, sưu quý giả cấp 1 đơn giản chỉ có thể cho quý hồn hiện hình hù dọa người và cho quý hồn đi theo dõi người khác thôi, điều này không đủ làm cho Cao Tiệm Phi trở nên mạnh mẽ hơn, với thực lực hiện nay của Cao Tiệm Phi nếu như nắm giữ quá nhiều kỹ năng kỳ thực là một loại nguy hiểm!

Vì thế Cao Tiệm Phi vẫn luôn mộng tưởng trở thành sưu quý giả cấp 2, lúc này thì trò chơi Siêu Cấp Sưu Quý Nghi mới thực sự có giá trị!

Hiện tại, chỉ cần qua ngày hôm nay nữa là mộng tưởng đã trở thành sự thật!

Hum hum...!

Ngay khi Cao Tiệm Phi một vui mừng và miệng ca hát thì có tiếng giày cọ xát với mặt đất truyền đến.

Cao Tiệm Phi từ trong thế giới của hấn trở lại hiện thực, sau đó nhìn theo hướng tiếng động phát ra.

Hắn nhìn thấy Hoàng Thúy Vân mang túi xách trên vai, đang đi tới phòng làm việc.

Ngày hôm nay cô mặc một bộ váy văn phòng màu xanh, tóc vẫn búi như trước, đồ trang sức trang nhã, gương mặt toát ra một thần sắc tự nhiên, ỏn trọng, thành thực, đoan trang.

Đôi chân dài xinh đẹp dưới lớp vớ da màu đen cùng giày cao gót làm tăng thêm vẻ quyến rũ và hấp dẫn.

"Tiểu Cao, cậu tới sớm vậy?" Hoàng Thúy Vân đi tới trước cửa phòng làm việc, sau đó lấy từ trong túi xách ra hai cái chìa khóa rồi đưa cho Cao Tiệm Phi một chìa: "Chìa này cho cậu, nó dùng để mở cửa phòng kế hoạch"

Cao Tiệm Phi tiếp lấy chìa khóa từ tay Hoàng Thúy Vân, nói: "Cảm ơn trưởng phòng Hoàng."

Hoàng Thúy Vân mỉm cười, tiếp đó mở cửa phòng làm việc ra rồi cùng Cao Tiệm Phi đi vào. Đi bên cạnh Hoàng Thúy Vân, Cao Tiệm Phi ngửi được một mùi thơm nhàn nhạt của hoa lài.

Vừa vào phòng, Cao Tiệm Phi vội vàng đi lấy thau nước rồi dùng khăn lau chùi bàn làm việc cùng máy điều hòa. Hoàng Thúy Vân thoả mãn cười cười, sau đó đi vào phòng làm việc của cô.

Chỉ còn khoản 10 phút thời gian nữa là đến giờ làm việc, lúc này Tần Nhạc Thi, Châu Yến, Trần Nhân, Trương Lượng, lục tục đi vào.

Thái độ của mọi người đối với Cao Tiệm Phi cũng không giống nhau.

Châu Yến thì rất nhiệt tình, vừa vào phòng bỏ túi xuống thì liền chạy đến giúp Cao Tiệm Phi lau chùi bàn làm việc và nói chuyện phiếm với Cao Tiệm Phi. Cao Tiệm Phi biết có thể là bởi vì ngày hôm qua mình giúp Châu Yến mở cửa giải vây, khiến cho cô cảm kích.

Còn Tần Nhạc Thi cũng giống như ngày hôm qua, luôn mỉm cười và rất tận tình chỉ bảo Cao Tiệm Phi.

Trần Nhân thì vẫn lạnh lùng như băng, chỉ là hướng Cao Tiệm Phi gật đầu một cái. Tuy nhiên Cao Tiệm Phi nhìn thì thấy hai viền mắt hơi đen, tinh thần trạng thái không tốt, hơn nữa ngay khi Cao Tiệm Phi đi ngang bên cạnh thì có thể ngửi được mùi rượu nhàn phát ra.

Về phần Trương Lượng thì hấn vẫn nhìn Cao Tiệm Phi với ánh mắt khinh thường, chán ghét và chế nhạo.

Cao Tiệm Phi cũng không có chủ động chào hỏi với Trương Lượng, hoàn toàn xem hấn là không khí.

Từ hôm nay trở đi, Cao Tiệm Phi sẽ theo Tần Nhạc Thi học việc và giúp việc. Tính tình Tần Nhạc Thi rất ôn hòa, rất kiên trì, dạy Cao Tiệm Phi rất nhiều. Lời nói và cử chỉ của cô rất có lực tương tác, giống như là thầy cô giáo dạy học sinh, Cao Tiệm Phi quả thực có cảm giác này. Điểm quan trọng là Tần Nhạc Thi biểu hiện rất khéo léo, cô hoàn toàn không vì Cao Tiệm Phi không biết làm mà có nửa điểm khinh thường, điều này làm cho Cao Tiệm Phi càng phục cô hơn.

Tới thời gian ăn trưa, Tần Nhạc Thi lấy ra thẻ đăng ký com giao cho Cao Tiệm Phi, sáng ngày hôm nay cô đã bỏ chút thời gian đến phòng hành chính lấy thay Cao Tiệm Phi, giá của thẻ này là 2000 đồng đã được Tần Nhạc Thi trả dùm.

Cao Tiệm Phi liền mau mắn lấy tiền ra trả lại nhưng Tần Nhạc Thi cười từ chối, nhất định không chịu lấy tiền của Cao Tiệm Phi, cô nói đợi Cao Tiệm Phi có lương rồi mới lấy. Cao Tiệm Phi mở miệng nói những lời tận đáy lòng: "Nhạc Thi, cô thực sự quá tốt, sau này nếu ai đó cưới được cô làm vợ thì chắc hẳn phải tu hành mười mấy kiếp mới được"

Những lời này làm cho Tần Nhạc Thi cảm thấy buồn cười, cô mỉm cười cả phút đồng hồ luôn.

Thời gian làm việc buổi chiều, Trương Lượng vẫn dùng ánh mắt không vừa ý nhìn Cao Tiệm Phi, hấn rốt cuộc cũng lên tiếng.

Hắn đợi lúc Hoàng Thúy Vân đi ra nơi làm việc của nhân viên thì liền đứng lên vỗ vỗ tay, nói lớn: "Mọi người hãy nghe tôi nói đây, tôi có một ý hay lắm"

Mọi người nghe thế đều nhìn về phía hấn.

Trương Lượng cười nói: "Nói thật, Tiểu Cao hiện tại đã là nhân viên chính thức của phòng kế hoạch chúng ta, mọi người đều là đồng nghiệp với nhau, cái

quan trọng chính là ăn ý, thân thiết, nếu có thể xem như bạn thân thì tốt nhất, vì như vậy sẽ có thể hỗ trợ trong việc phối hợp công tác."

Những lời nói nghe cũng có lý, tất cả mọi người đều gật đầu.

Trương Lượng tiếp tục nói: "Vi Tiểu Cao là người mới nên tôi cho rằng anh ta cũng nên mời chúng ta, những đồng nghiệp giúp đỡ anh ta ăn một bữa cơm ra mắt, ha ha, kỳ thực đây cũng là một phương pháp tốt để gia tăng quan hệ của mọi người, để mọi người tới gần nhau hơn thôi. Lúc Tiểu Yên Tử vừa vào phòng kế hoạch của chúng ta thì không phải cô ấy đã chủ động mời chúng ta ăn cơm sao? Kỳ thực đây cũng không phải là ép uống gì Tiểu Cao cả, đây chỉ là một hình thức giao tế, một nguyên tắc thôi, chú thấy đúng không hả Tiểu Cao?" Nói xong, hắn trực tiếp nhìn về phía Cao Tiệm Phi, miệng cười cười.

Trong lòng Trương Lượng nghĩ thầm: "Tiểu tử thôi, mày dám tiếp chiêu không? Ngày hôm nay nếu mày mà đáp ứng thì ông đây chơi chết mày, cho mày khóc không ra nước mắt. Còn nếu như mày từ chối thì toàn bộ người của phòng kế hoạch này sẽ xem nhẹ mày, mày sẽ mất hết mặt mũi, ha ha, tiếp chiêu đi"

Cao Tiệm Phi sừng sốt, đãi ăn sao?

Nói thật, Cao Tiệm Phi cũng có ý nghĩ sẽ đãi một bữa ăn ra mắt, dù sao hắn cũng là người mới, có rất nhiều chuyện còn phải nhờ đến Tần Nhạc Thi và Châu Yến, bao quát cả Hoàng Thúy Vân, vì vậy việc đãi ăn một bữa cũng là đúng thôi.

"À, không thành vấn đề, tôi mời mọi người ăn bữa cơm, đó là việc nên làm mà. Vậy hôm nào tất cả mọi người rảnh rồi, tôi đây làm chủ mời mọi người vậy" Cao Tiệm Phi cũng đứng lên, thái độ thành khẩn nói: "Hy vọng mọi người nể mặt, đừng từ chối một người mới như tôi"

Tần Nhạc Thi vội vã nói: "Đãi ăn cũng được nhưng phải chờ Cao Tiệm Phi nhận được tiền lương rồi tính sau, dù sao người ta vừa mới đến Quảng Châu, việc thuê phòng, sinh hoạt cũng cần rất nhiều tiền"

Tần Nhạc Thi rất tinh tế, cô trực tiếp thay Cao Tiệm Phi giải vây.

"Nhạc Thi, cô đừng có đem chuyện bé xé ra to thế chứ, chính là ăn bữa cơm thôi, có gì đâu mà phải tiêu tốn nhiều, đúng không Tiểu Cao? Chủ yếu là thành ý thôi, nếu như không có thành ý thì thôi quên đi." Trương Lượng cười tùm tùm nhìn Cao Tiệm Phi: "Tôi nghĩ Tiểu Cao chắc hẳn là một người rất có thành ý, sẽ không từ chối đâu"

"Không có gì, tuy tôi hơi nghèo, bất quá mời mọi người ăn bữa cơm tôi cũng kham nổi. Cứ như vậy đi, mọi người sắp xếp thời gian, tối hôm nay đi luôn nhé?" Cao Tiệm Phi cũng không phải một người xảo trá, không cần Trương Lượng khích tướng, nói mời thì hắn nhất định sẽ mời.

Lúc này Hoàng Thúy Vân lên tiếng: "Tối nay à? Tối nay tôi có hẹn với một người khách rồi, mọi người cứ đi vậy, lần này tôi xin lỗi" Hoàng Thúy Vân xin lỗi nói.

"Vậy thì tối mai có được không?" Cao Tiệm Phi liền nói.

Tần Nhạc Thi lập tức nhìn thời gian biểu, đêm mai cô không rảnh.

Cuối cùng việc đãi ăn được quyết định vào tối ngày kế tiếp nữa.

"À, vậy chuyện này để tôi sắp xếp nhé, thế nào?" Trương Lượng đi tới, vỗ vỗ vai Cao Tiệm Phi: "Tiểu Cao, tôi là người địa phương, mọi người tụ họp hay liên hoan công ty, kỳ thực đa số đều do tôi sắp xếp, tôi quen rất nhiều nhà hàng tại Quảng Châu này, nếu tôi đặt chỗ thì sẽ có chiết khấu phần trăm đó, hãy giao cho tôi nhé!"

Cao Tiệm Phi nhìn Trương Lượng: "À, vậy thì làm phiền cậu, đến lúc đó tôi làm chủ là được."

"Trương Lượng, anh tìm một quán ăn nhỏ thôi, chúng ta cũng không phải muốn ăn uống, mọi người có mặt là vui vẻ rồi." Tần Nhạc Thi nét mặt có chút lo lắng nói.

"Nhạc Thi, cô yên tâm đi, Trương Lượng tôi tuyệt đối sẽ không hãm hại Tiểu Cao đâu, cũng phải để ý tới chuyện tài chính chứ, tôi làm việc xin mọi người cứ yên tâm" Trương Lượng vừa cười vừa nói.

Nói xong, Trương Lượng nở nụ cười quý dị với Cao Tiệm Phi, rồi lại cười to đi trở lại bàn làm việc của hắn.

Trương Lượng trong lòng đắc ý: "Tiểu tử thôi, mày chết chắc rồi, lần này mày chết chắc. Dám để tao sắp xếp, tao sẽ cho mày khóc không ra nước mắt, đây là kết cục của việc đắc tội với Trương Lượng tao đấy!"

Mà trong lòng Cao Tiệm Phi cũng có ý nghĩ riêng của hắn: "Tên Trương Lượng này rõ ràng là muốn chơi mình, bất quá trong Quỹ Oa ta còn có 500 nghìn tiền mặt, ta thật không tin bữa cơm này có thể ăn tốn hết 500 nghìn. Muốn chơi tao à, tao muốn nhìn thử đến lúc đó là ai sẽ khóc đấy, Trương Lượng, mày đợi đó mà xem"

Tan sở, Cao Tiệm Phi trước khi về nhà, đi đến nơi bán sách cũ, chọn lấy mấy cuốn vở lòng dành cho con nít học, sau đó mua thêm vài cuốn tập và viết cùng những thứ cần thiết khác.

Sau đó đón xe về chỗ ở. Vừa vào nhà, Hiểu Hiểu nhìn thấy tay của Cao Tiệm Phi mang nhiều sách như vậy, cảm động đến không nói nên lời, lúc ăn cơm

chiều liên tục gấp đồ ăn cho Cao Tiệm Phi.

Điều này khiến cho Nghiêm Khuê có chút ghen tị: "Tiểu Cao, cậu thật có phước nha, mấy ngày hôm trước con gái của tôi còn học hặc với cậu, thế mà sáng hôm nay lại nấu mì, bây giờ lại ân cần với cậu thế nữa. Tiểu Cao, tôi cảnh cáo cậu, con gái của tôi là hoàng hoa khuê nữ đó, cậu đừng có mà làm bậy"

Cao Tiệm Phi không trả lời.

Tối hôm đó Hiểu Hiểu cũng không có thời gian học bởi vì phải theo cha cô ra đường Nguyệt Hoa mở quán kiếm tiền.

Ban đêm, Cao Tiệm Phi lần qua lần lại không ngủ được, hần đang đợi số sưu quý điểm khôi phục.

Kỳ thực, sưu quý điểm đã sử dụng thì mỗi thời mỗi khắc đều khôi phục lại, nói tóm lại, trong vòng 24 tiếng đồng hồ thì sưu quý điểm dùng hết sẽ khôi phục hoàn toàn.

Tuy nhiên hôm nay, Cao Tiệm Phi lại có chút mong chờ.

Hắn muốn nhanh thăng cấp, hần mất ngủ, liên tục mở khung ánh sáng ra nhìn sưu quý điểm.

Rốt cuộc đến khoảng 2 giờ sáng thì sưu quý điểm đã khôi phục được 301 điểm.

Cao Tiệm Phi trực tiếp xoay người ngồi dậy.

"Chỉ còn thiếu 300 điểm kinh nghiệm nữa là thăng cấp, hiện tại có 301 sưu quý điểm, dùng 1 sưu quý điểm dò tìm quý hồn, số còn lại dùng để tụ hợp linh hồn của 300 quý hồn cấp 1 là vừa đủ có thể thăng cấp!"

Cao Tiệm Phi nhanh chóng dùng 1 sưu quý điểm dò tìm những quý hồn cấp 1, đợi cho đến khi trong khung ánh sáng tràn ngập dữ liệu thì Cao Tiệm Phi cũng không cần nhìn, cứ chọn đại lấy 300 quý hồn và tụ hợp linh hồn của chúng.

Số phần trăm hiện lên và nhảy.

Trái tim của Cao Tiệm Phi cũng đập nhanh hơn.

Thời gian dường như trôi qua rất chậm.

Khoảng 10 phút sau, linh hồn của 300 quý hồn cấp 1 đã tụ hợp hoàn thành và được đưa vào Quý Oa.

Tiếp theo đó, bên tai của Cao Tiệm Phi vang lên giọng nói của lập trình trí tuệ: "Chúc mừng ngài, người sử dụng tôn kính, ngài đã thành công thu được 1000 điểm kinh nghiệm, hiện tại ngài đã trở thành sưu quý giả cấp 2, xin hỏi ngài có muốn tiến vào Quý Oa ngay hay không?"

Cao Tiệm Phi thiếu chút vui mừng hét to lên, hần nhỏ giọng nói: "Tiến vào Quý Oa!"

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Sưu Quý Nghi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 37: Tôi Giúp Cô Được Không?

Cao Tiệm Phi trong lòng rất kích động, trực tiếp tiến vào Quý Oa.

Giọng của lập trình trí tuệ liền vang lên: "Người sử dụng tôn kính, thật sự không biết phải dùng lời gì để khen ngài? Ngài thật sự làm quá tốt! Ngài đã thăng cấp, chúc mừng ngài thăng cấp làm sưu quý giả cấp 2."

Sau khi tiến vào Quý Oa, Cao Tiệm Phi liền đem mấy sự hưng phấn bỏ qua đằng sau, chuyện bây giờ hần quan tâm nhất thật ra là sau khi thăng cấp, bản thân sẽ được cái lợi gì từ trò chơi Siêu Cấp Sưu Quý Nghi này.*

Hơn nữa, kỳ thật cẩn thận suy nghĩ lại thì chuyện này cũng không có gì đáng tự hào, từ sưu quý giả cấp 1 tăng lên làm sưu quý giả cấp 2 chỉ là một chuyện rất đơn giản mà thôi.

Có thể nói, chỉ cần không phải người có vấn đề về thần kinh thì bất cứ ai chiếm được trò chơi Siêu Cấp Sưu Quý Nghi này ững có thể thuận lợi từ sưu quý giả cấp 1 thăng cấp làm sưu quý giả cấp 2 cả.

Cao Tiệm Phi trực tiếp dò hỏi: "Bây giờ thời gian cũng không còn sớm nữa, ngày mai ta còn phải đi làm, người hãy lập tức giới thiệu cho ta biết trò chơi có thêm công năng gì mới khi ta thăng cấp?"

"Không thành vấn đề, xin mời ngài xem!" Giọng nói lập trình trí tuệ vang lên, sau đó một khung ánh sáng hiện ra trước mặt Cao Tiệm Phi

"Sưu quỹ giả: Cao Tiệm Phi"

Tuổi tác: 22

Cấp bậc: 2

Sưu quỹ điểm: 0/1005

Kinh nghiệm: 1000

Để thăng cấp làm sưu quỹ cấp 3 cần điểm kinh nghiệm là: 100.000

Các công năng cơ bản: 1. Dò tìm* 2. Hiện hình

Cao Tiệm Phi nhìn vào khung ánh sáng, nhất thời hết hồn.

"Cái gì? Muốn thăng cấp làm sưu quỹ giả cấp 3 thì phải có 100 nghìn điểm kinh nghiệm ư? Có..... có hơi quá không? Từ cấp 1 tăng lên cấp 2 chỉ có 1000 điểm, mà bây giờ muốn tăng lên cấp 3 lại cần 100 nghìn điểm, gấp bao nhiêu lần đây? Trời ạ, gấp 100 lần!" Cao Tiệm Phi kinh hô.

Lúc này, giọng của lập trình trí tuệ vang lên: "Người sử dụng tôn kính, ngài nhất định phải cố gắng nhiều hơn đấy! Tôi xin nhắc nhở ngài, trò chơi Siêu Cấp Sưu Quỹ Nghi này, cấp bậc càng cao thì lại cần phải có càng nhiều điểm kinh nghiệm! Đương nhiên, ngài cũng sẽ càng ngày càng trở nên mạnh mẽ hơn! Còn nữa, bây giờ ngài thân là sưu quỹ giả cấp 2, nếu như còn đi dò tìm và thu linh hồn của quỹ hồn cấp 1 thì điểm kinh nghiệm mà ngài đạt được sẽ rất kém, thí dụ như trước kia khi có được 1 quỹ hồn cấp 1 thì ngài có thể đạt được 1 điểm kinh nghiệm, nhưng bây giờ ngài chỉ có thể đạt được 0,1 điểm kinh nghiệm mà thôi. Do đó, xin ngài chú ý sau này không nên dò tìm quỹ hồn cấp 1 nữa, bắt đầu từ bây giờ, mục tiêu của ngài chỉ là quỹ hồn cấp 2 thôi!"

Cao Tiệm Phi gật đầu.

"Cũng được, 100 nghìn điểm kinh nghiệm ta có thể chấp nhận, dù sao, thu được một quỹ hồn cấp 2 thì ta hẳn sẽ đạt được nhiều điểm kinh nghiệm, tuy nhiên ta có thêm được công năng gì mới hả? Trong khung ánh sáng ta cũng không nhìn thấy công năng mới gì cả." Cao Tiệm Phi nghi hoặc hỏi.

Lập trình trí tuệ trả lời: "Xin mời ngài chọn lấy công năng dò tìm"

Cao Tiệm Phi ngạc nhiên một chút, bất quá hẳn cũng nhanh chóng làm theo lời của lập trình trí tuệ, dùng ý nghĩ chọn lấy công năng "Dò tìm"

Rất nhanh, ở phía dưới hiện ra mấy một loạt chức năng:

"Dò tìm cơ bản: có thể dò tìm quỹ hồn đã chết trong phạm vi 5 km

Dò tìm cao cấp: dò tìm dựa theo tên của quỹ hồn lúc còn sống

Dò tìm đặc thù: dò tìm dựa theo những kỹ năng của quỹ hồn có được khi còn sống

Dò tìm hư cấu: dò tìm dựa theo tên của những quỹ hồn hư cấu

Dò tìm hư cấu bổ sung: Hệ thống sẽ thay người sử dụng dò tìm danh sách quỹ hồn hư cấu

Ghi chú: Sưu quỹ giả cấp 2 khi dò tìm quỹ hồn cấp 1 tiêu hao 1 sưu quỹ điểm, tụ hợp linh hồn quỹ hồn cấp 1 tiêu hao 1 sưu quỹ điểm

Sưu quỹ giả cấp 2, dò tìm quỹ hồn cấp 2 sẽ căn cứ vào sự mạnh yếu của quỹ hồn cấp 2, tiêu hao từ 10 – 1000 sưu quỹ điểm

Sưu quỹ giả cấp 2, tụ hợp linh hồn quỹ hồn cấp 2 sẽ căn cứ vào sự mạnh yếu của quỹ hồn cấp 2, tiêu hao từ 10 – 1000 sưu quỹ điểm"

Giọng của lập trình trí tuệ lại vang lên: "Người sử dụng tôn kính, trên thực tế sau khi ngài trở thành sưu quỹ giả cấp 2 thì những công năng mới có được chỉ là hoàn thiện cho công năng "dò tìm" mà thôi, cái có thêm được là ngài bây giờ có thể dò tìm quỹ hồn hư cấu!"

Cao Tiệm Phi gật đầu, có thể dò tìm quỹ hồn hư cấu chính là sự hấp dẫn nhất của trò chơi Siêu Cấp Sưu Quỹ Nghi này.

"Như vậy thì theo ta thấy, quỹ hồn cấp 2 sẽ được chia làm hai, những quỹ hồn yếu ớt thì ta chỉ cần sử dụng 10 sưu quỹ điểm thì có thể tìm được; những quỹ hồn tương đối mạnh mẽ thì sẽ tiêu hao của ta nhiều sưu quỹ điểm hơn, nếu như là quỹ hồn cấp 2 mạnh nhất thì phải sử dụng 1000 sưu quỹ điểm để tìm, và khi tụ hợp linh hồn thì cũng phải cần 1000 sưu quỹ điểm nữa, đó là giới hạn cao nhất có đúng không?" Cao Tiệm Phi nói ra suy nghĩ của mình

"Đúng vậy, ngài rất thông minh. Quỹ hồn cấp 2 sẽ không có quỹ hồn nào giống nhau, có mạnh có yếu, bất quá, bây giờ sưu quỹ điểm của ngài chỉ còn lại

0 nên ngài không thể tiến hành dò tìm hay tụ họp linh hồn được. Ngài hãy tạm thời rời khỏi Quý Oa đi, chờ cho sưu quý điểm khôi phục lại rồi hãy tiến vào, tôi sẽ cho hết lòng giúp đỡ cho ngài!" Lập trình trí tuệ nói, sau đó dừng lại một chút rồi bổ sung thêm: "Còn một điều nữa, người sử dụng tôn kính, tôi xin nhắc nhở ngài một chút, khi ngài còn là sưu quý giả cấp 1 thì dò sưu quý điểm của ngài có hạn nên chỉ khoảng chừng trong 24 giờ là có thể khôi phục hoàn toàn, tuy nhiên bây giờ là sưu quý giả cấp 2 thì ngài sẽ có được nhiều sưu quý điểm hơn, và trong vòng 24 giờ có thể sẽ không thể khôi phục toàn bộ sưu quý điểm đã sử dụng, thế nhưng cũng có thể khôi phục bảy tám phần."

"Được rồi, hiện tại ta đã không còn điều gì để hỏi nữa, hẹn mai gặp lại!" Cao Tiệm Phi nở nụ cười một chút: "Tạm biệt!"

Ý nghĩ khẽ động liền trực tiếp rời khỏi Quý Oa.

Nằm ở trên giường, Cao Tiệm Phi có chút cảm giác hùng tâm vạn trượng. Mẹ nó, không phải chỉ là 100 nghìn điểm thôi sao? Ông đây sẽ rất nhanh có thể kiếm được! Lý Tầm Hoan đại hiệp, ngài cứ yên tâm, tôi nhất định sẽ lên đến tầng 8 tìm ngài. Còn nữa, Tăng Kiến, mày hãy chờ đó, ngày tao trở lại thành phố Tỷ Quy thì đó là ngày cả gia đình mày phải đền tội!"

Cứ mãi suy nghĩ nên không ngủ được, mãi cho đến 4 giờ sáng thì Cao Tiệm Phi mới mơ màng chớp mắt ngủ.

6 giờ rưỡi sáng, chuông đồng hồ báo thức reo lên, Cao Tiệm Phi giật mình nhảy từ trên giường xuống, sau đó vội vã vệ sinh và thay đồ. Trước khi xuống nhà ăn sáng, hắn mở khung ánh sáng ra nhìn một chút, sưu quý điểm đã khôi phục được "256" điểm. Nói cách khác, Cao Tiệm Phi hiện tại đã có thể dò tìm quý hồn cấp 2 rồi.

"À, 256 sưu quý điểm chắc không thể dò tìm quý hồn mạnh được đâu. Không sao, ta phải đợi, đây là lần đầu tiên dò tìm quý hồn cấp 2, ta phải tìm ra một quý hồn thật hữu dụng mới được, cho dù không thể là quý hồn cực mạnh thế nhưng cũng phải tìm được một quý hồn tương đối chứ. Không vội, không vội, đợi tới tối sưu quý điểm sẽ khôi phục được nhiều hơn, lúc đó ta mới dò tìm!"

Cũng đúng, hiện tại Cao Tiệm Phi cũng không cần vội vã dò tìm quý hồn cấp 2, hắn có rất nhiều thời gian chờ đợi.

Dưới nhà, Hiểu Hiểu giống như ngày hôm qua, sáng sớm đã thức dậy làm mì cho Cao Tiệm Phi.

Trong lòng Cao Tiệm Phi rất cảm động, dù sao con gái người ta tối phải thức đêm thức hôm đi giúp cha kiếm tiền, chắc là không ngủ được bao nhiêu, mà sáng sớm đã thức dậy làm bữa sáng cho Cao Tiệm Phi ăn, hắn có chút băn khoăn!

Khi Hiểu Hiểu cười tủm tỉm cầm tô mì nước đi ra thì Cao Tiệm Phi vừa đưa tay tiếp lấy, vừa nói: "Hiểu Hiểu, bắt đầu từ ngày mai cô đừng nấu mì cho tôi nữa, trên đường đi làm tôi tùy tiện mua chút gì đó ăn là được, cô hãy nghỉ ngơi đi, đừng lo cho tôi."

Hiểu Hiểu vẻ mặt ngạc nhiên, mở to hai mắt nhìn hắn: "Bộ mì tôi nấu không ngon sao? Anh, anh không thích ăn phải không?"

"Không, tôi không phải có ý đó!" Cao Tiệm Phi vội vã giải thích: "Hiểu Hiểu, tôi đang lo lắng cho cô nghỉ ngơi không tốt, ngày hôm qua khẳng định là phải đến hai ba giờ sáng mới về nhà, hiện tại sớm sủa như vậy đã thức dậy nấu mì cho tôi, nói thật trong lòng tôi rất băn khoăn. Cô đâu phải người hầu của tôi, đừng có hầu hạ tôi nữa!"

Hiểu Hiểu nghe xong mỉm cười nói: "Lúc anh thuê phòng cha tôi có hứa sẽ cung cấp bữa sáng miễn phí cho anh. Người trong Nghiêm gia chúng tôi một khi đã hứa thì cho dù núi đao biển lửa cũng sẽ nhất định làm được!", sau đó đem tô mì ước đặt lên bàn: "Anh ăn đi, chỉ cần anh thích ăn là được, hơn nữa tôi mỗi ngày dậy sớm là thói quen thôi vì phải luyện công mà!"

Lời nói của Hiểu Hiểu rất thẳng thắn, cái gì núi đao biển lửa cũng nói ra, Cao Tiệm Phi cũng không còn lời gì có thể cãi lại nữa, hắn cúi đầu ăn mì, trong lòng nghĩ thầm: "Ta phải dốc hết sức dạy dỗ cho Hiểu Hiểu mới được, quả là một cô gái tốt và dễ thương!"

Ăn xong bữa sáng, Cao Tiệm Phi chạy ra ngoài trạm xe buýt, chờ xe, lên xe, giống như ngày hôm qua, 8 giờ rưỡi đã đến công ty.

Có chìa khóa, Cao Tiệm Phi trực tiếp mở cửa đi vào phòng kế hoạch, sau đó bắt đầu vệ sinh phòng, còn đem ly của mọi người rửa hết một lượt nữa.

Tuy rằng giữa Trương Lượng và Cao Tiệm Phi có gút mắt, thế nhưng Cao Tiệm Phi vẫn rộng lượng rửa luôn ly của Trương Lượng.

Bất quá, khi vào giờ làm thì Cao Tiệm Phi lại rất hối hận đã rửa ly cho hắn!

Hắn cố ý đi tới trước mặt Cao Tiệm Phi: "Tiểu Cao, ly của tôi chú rửa hả?"

"Đúng vậy, tôi tới đây sớm, không có việc gì làm nên tiện tay làm giúp mọi người một chút" Cao Tiệm Phi thản nhiên trả lời, đây cũng không phải là muốn lấy lòng người nào, chỉ là Cao Tiệm Phi cho rằng loại việc nhỏ này làm được cứ làm, dù sao mọi người cũng là đồng nghiệp ngày ngày gặp mặt nhau.

"Này, Tiểu Cao, sau này không có sự đồng ý của tôi thì chú đừng có lộn xộn đụng đến đồ vật trên bàn của tôi nhé." Trương Lượng nghiêm túc nói, sau đó miệng hắn còn lẩm bẩm nói: "Muốn hạ độc à, thách chú mày cũng không dám. Thôi, tay của hắn dơ như vậy, bỏ cái ly này cho rồi, ngày mai thay ly khác, hôm nay quả thật xui xẻo!" Nói xong, hắn ngênh ngang bỏ đi.

Trong lòng Cao Tiệm Phi tức anh ách, nếu với tính tình trước đây của hắn thì khẳng định hắn sẽ xông lên tìm Trương Lượng lý luận, bất quá, sau khi có trò chơi Sưu Quý Nghi, dường như tâm tính đã thay đổi hoàn toàn.

Trong ngày làm việc hôm nay, Cao Tiệm Phi phát hiện ra "cô giáo" Tần Nhạc Thi của hắn có chút bất thường.

Tâm tình hơi khó chịu.

Cho tới nay, Tần Nhạc Thi cho Cao Tiệp Phi cảm giác là một chuyên gia, có giáo dưỡng, tao nhã và bình tĩnh. Thế nhưng ngày hôm nay, cô rõ ràng có chút không yên lòng, khi thì ngẩn ngơ xuất thần, khi thì nhíu mày, trong công việc cũng có xảy ra một số sai sót, hơn nữa đều là những sai sót không đáng, những sai sót này ngay cả Cao Tiệp Phi một người mới cũng không bao giờ phạm.

"Chắc chắn là Nhạc Thi hôm nay có chuyện phiền phức rồi" Cao Tiệp Phi trong lòng kết luận, bất quá hẳn cũng không có lên tiếng hỏi Tần Nhạc Thi.

Tuy nhiên trong lòng Cao Tiệp Phi cũng đã quyết định, nếu như bản thân hẳn có thể giúp đỡ Tần Nhạc Thi thì hẳn sẽ tuyệt đối không do dự làm liều. Dù sao, Tần Nhạc Thi cũng đối đãi với hẳn rất tốt, rất kiên nhẫn chỉ bảo công việc cho hẳn, không hề có chút nào khinh thường hẳn, còn ra tiền làm thẻ ăn cơm cho hẳn nữa.

Tối thời gian ăn trưa, Cao Tiệp Phi cũng cẩn thận quan sát, Tần Nhạc Thi và Châu Yến ngồi cạnh nhau, hai người nói chuyện rất nhỏ và vẻ mặt đều rất nghiêm túc, tuy nhiên Tần Nhạc Thi cứ luôn lắc đầu, vẻ mặt rất buồn bã.

Cơm nước xong, Cao Tiệp Phi tìm được một cơ hội, đi thẳng vào vấn đề dò hỏi Châu Yến: "Tiểu Yến Tử, tôi thấy Nhạc Thi hôm nay tâm tình có chút khác thường, cô có thể nói cho tôi biết rốt cuộc là chuyện gì đã xảy ra không?"

Châu Yến cũng không có gì giấu diếm hẳn, liền đem mọi chuyện phiền phức của Tần Nhạc Thi nói ra.

Thực tế mà nói là một chuyện rất đơn giản. Cha của Tần Nhạc Thi, lúc còn trẻ là một quân nhân, sau khi xuất ngũ, ông được điều đến làm việc trong một công ty gas tại Quảng Châu. Khi còn trong quân đội, cha của Tần Nhạc Thi có một người chiến hữu rất thân thiết, sau khi xuất ngũ cũng được điều tới ngay chỗ ông làm tại Quảng Châu, tuy nhiên so chức vụ thì cao hơn ông, là người lãnh đạo. Hẳn có một đứa con trai lớn hơn Tần Nhạc Thi vài tuổi và trong lòng rất thích Tần Nhạc Thi, con trai của hẳn cũng vậy. Vì thế, hẳn liền có ý định ghép con trai của hẳn với Tần Nhạc Thi thành một đôi.

Vốn đây cũng là một chuyện tốt, dù sao hai bên gia đình cũng từng là chiến hữu, nay lại là đồng nghiệp, cũng xem là môn đăng hộ đối.

Nhưng đứa con trai của người chiến hữu lại là một tên chẳng ra gì, hẳn ý vào gia thế có chút tiền của, khắp nơi đùa bỡn thiếu nữ, vung tiền làm bậy khắp nơi, sau đó còn gia nhập vào một xã đoàn làm lưu manh. Tiếng xấu thì đồn xa, hẳn đã giết người khi đánh nhau với xã đoàn khác, việc này cuối cùng nhờ vào quan hệ của xã đoàn nên hẳn cũng thoát tội.

Tần Nhạc Thi sao có thể lấy một tên lưu manh như thế?*

Ngay từ đầu, Tần Nhạc Thi cũng đã nói rõ với chiến hữu của cha cô là không thích con trai của ông, thế nhưng đứa con trai lưu manh lại không thích giảng đạo lý, hẳn nhiều lần dây dưa với Tần Nhạc Thi, có đôi khi còn lái xe đến trước cửa công ty chờ Tần Nhạc Thi tan sở nữa.

Tần Nhạc Thi cũng không thể làm gì hẳn cho nên liền tìm một người đồng nghiệp trong công ty giả làm bạn trai để cho hẳn buông bỏ, không dây dưa với cô nữa. Tuy nhiên kết quả là ba ngày sau, người đồng nghiệp của cô đã bị đánh trọng thương khắp người, sự việc này đã khiến Tần Nhạc Thi bồi thường cho người đồng nghiệp một số tiền lớn.

Mà ngày hôm nay, sáng sớm tên lưu manh đã lái xe đến đậu trước cửa công ty đứng chờ Tần Nhạc Thi tan sở.

Vì việc này mà Tần Nhạc Thi mặt ừ mày chau, tâm tình thất thường suốt ngày.

"Cao Tiệp Phi, nếu anh muốn giúp đỡ Nhạc Thi thì hãy giả làm bạn trai của cô ấy đi, hiện tại trong công ty không có một người đồng nghiệp nam nào dám giả làm bạn trai của Nhạc Thi cả, tất cả mọi người đều sợ hãi" Châu Yến nói, sau đó dừng lại một chút rồi tiếp: "Cao Tiệp Phi, nếu như anh không muốn giúp thì cũng không có ai dám trách anh cả, dù sao cái tên Lưu Cường kia là lưu manh, hẳn rất hung dữ và độc ác"

Thì là tên lưu manh kia tên là Lưu Cường.

Cao Tiệp Phi suy nghĩ: "Phải giúp, Nhạc Thi đối với mình tốt như vậy, nếu như không giúp cô ấy thì thật sự là vô lương tâm. Được rồi, cứ quyết định như thế, hôm nay tan sở sẽ đi cùng Nhạc Thi về nhà"

Theo Cao Tiệp Phi nghĩ thì tên Lưu Cường kia sẽ không động tay động chân trước mặt Nhạc Thi, hẳn chỉ là tìm cơ hội ra tay trả thù đằng sau lưng thôi nên Cao Tiệp Phi cũng không sợ hãi.

Phải biết rằng, đến ngày mai thì Cao Tiệp Phi sẽ đi dò tìm và thu linh hồn của quỷ hồn cấp 2, đến lúc đó hẳn có thể dò tìm một quỷ hồn biết đánh nhau, học một chút công phu thì còn sợ gì Lưu Cường nữa.

Chuyện giúp đỡ này nằm trong phạm vi khả năng của Cao Tiệp Phi, nếu như không giúp thì quả là hết nói.

Rốt cuộc cũng đến giờ tan sở.

Mọi người trong phòng ai cũng mặt mày hớn hờ rời đi, chỉ còn lại Tần Nhạc Thi và Châu Yến không chịu về.

Cao Tiệp Phi đương nhiên cũng ở lại, hẳn trực tiếp đi tới trước mặt Tần Nhạc Thi, nói: "Nhạc Thi, chuyện của cô tôi đã nghe Tiểu Yến Tử nói qua. Cô đối xử với tôi rất tốt, luôn quan tâm giúp đỡ tôi, tôi luôn ghi nhớ trong lòng, hiện tại cô có phiền phức, tôi sẽ giúp cô một tay. Nếu cô không chê thì chiều

hôm nay hãy để tôi giả làm bạn trai của cô nhé"

Tần Nhạc Thi thật không ngờ Cao Tiệp Phi đột nhiên nói ra những lời này, mặt nàng hơi đỏ lên.

"Việc này, Cao Tiệp Phi anh không biết, tên Lưu Cường kia hẳn là tên lưu manh, rất dã man, lần trước Tiểu Mã giả làm bạn trai của tôi đã bị hắn đánh tới nỗi phải nằm viện mấy tháng. Cao Tiệp Phi, tôi thấy hay là thôi đi, tôi lo Lưu Cường sẽ trả thù anh đó." Tuy rằng Tần Nhạc Thi cự tuyệt Cao Tiệp Phi, thế nhưng trong ánh mắt lại rõ ràng toát ra thần sắc xin giúp đỡ.

Cao Tiệp Phi nhìn vẻ mặt của Tần Nhạc Thi như vậy thì sao có thể đoán không ra cô ta nghĩ gì?

"Nhạc Thi, chúng ta đi thôi, cô cũng đừng lo lắng cho tôi, tôi có chừng mực." Cao Tiệp Phi rất nghiêm túc nói.

"Ừm!" Tần Nhạc Thi rút cuộc gật đầu, nói: "Vây xin làm phiền anh, Cao Tiệp Phi!"

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Suu Quý Nghi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 38: Tôi Là Bạn Trai Cô Ấy

Lưu Cường đang đứng ngoài cửa nhìn thấy người đẹp hần hăng ao ước bước ra, tuy nhiên đi bên cạnh lại là một người đàn ông trẻ tuổi, khỏe mắt hần giật giật vài cái, thần sắc hung tàn hiện rõ trên mặt. Hần quảng điều thuốc trong tay đi rồi cất bước đuổi theo, miệng hô to: "Nhạc Thi, đứng lại!"

Cả người Tần Nhạc Thi run run, vội vã nói khê với Cao Tiệp Phi: "Cao Tiệp Phi, hay là chúng ta. . . chúng ta chạy đi!"

Lời vừa nói xong thì tên Lưu Cường đã chạy tới trước mặt, sau đó hần lớn tiếng chất vấn: "Nhạc Thi, tên này là ai vậy?"

Cao Tiệp Phi liền kéo Tần Nhạc Thi ra phía sau hần.

Mà lúc này, Cao Tiệp Phi nắm chặt tay Tần Nhạc Thi khiến cho Tần Nhạc Thi có chút cảm giác an toàn.

Hai người chính diện đối mặt Lưu Cường.

Cao Tiệp Phi thấy được tên Lưu Cường này rất vạm vỡ cường tráng. Tuy vóc người của Cao Tiệp Phi cũng không thấp, khoảng 1m78 thế nhưng đứng ở trước mặt Lưu Cường thì trông có vẻ như là một đứa bé.

Thân thể của Lưu Cường vạm vỡ, cao lớn, từng múi thịt trên người nhô ra tựa hồ ẩn chứa sức mạnh đáng sợ.

"Nhạc Thi, tên này là ai?" Lưu Cường vốn muốn nổi trận lôi đình thế nhưng trong lòng thay đổi suy nghĩ, trên mặt lập tức hiện ra vẻ mĩa mai, hần nghĩ Tần Nhạc Thi quả là ngu ngốc vì có một trò cừ mà cứ diễn lại hoài!

Tần Nhạc Thi hít thở sâu vài hơi, cố gắng bình tĩnh lại, sau đó trên mặt cô miễn cưỡng cười cười, nói: "Lưu Cường, chào anh, tôi xin giới thiệu đây là Cao Tiệp Phi, bạn trai của tôi"

"Bạn trai? Bạn trai gì hả? Mẹ kiếp! Nhạc Thi, anh đã hứa qua trước mặt của bác trai, chỉ cần em một ngày chưa có bạn trai thật sự thì anh vẫn có quyền theo đuổi em, em cũng đừng nên tùy tiện tìm một số kẻ ngu si giả mạo làm bạn trai của em chứ, như vậy đối với em, anh, và hần. . ." Lưu Cường thân thủ chỉ chỉ Cao Tiệp Phi: "Đối với tất cả mọi người sẽ không có gì hay đâu!"

Dừng lại một chút, Lưu Cường lại nói: "Tuy rằng anh là lưu manh, thế nhưng con người của anh rất có nguyên tắc, chỉ cần em thật sự có bạn trai thì anh đây sẽ không theo em nữa nhưng em không được giả dối như vậy. Được rồi, Nhạc Thi, em đừng đùa nữa, lần trước cái tên kia đã bị anh dạy cho một bài học, lẽ nào em đã quên rồi!"

Tần Nhạc Thi thoáng cái lấy tay ra khỏi bàn tay của Cao Tiệp Phi, tiếp đó vươn hay tay ôm lấy lưng Cao Tiệp Phi, dáng vẻ rất dịu dàng, thế nhưng động tác thì rất không tự nhiên và khấn trương, nói: "Lưu Cường, tôi với Tiệp Phi thực sự là yêu nhau, sao có thể tìm người giả mạo được? Lưu Cường, kỳ thực anh cũng rất không tệ, con gái thích anh chắc là rất nhiều, tôi hiện tại đã có bạn trai, xin anh sau này đừng tìm tôi nữa. Mọi người vẫn là bạn bè mà"

Thấy Tần Nhạc Thi chủ động ôm Cao Tiệp Phi, Lưu Cường nhe răng trợn mắt chỉ vào Cao Tiệp Phi: "Mẹ kiếp, mày hãy chứng minh cho tao thấy mày là bạn trai của Nhạc Thi đi. Tao cho mày 3 phút thời gian để lấy chứng cứ ra, sự nhẫn nại của tao có hạn, chỉ cần để tao thấy được mày là giả mạo thì hậu quả. . ." Hần nghiêng răng nghiêng lợi, nắm chặt bàn tay, nói lớn.

Cao Tiệm Phi biết sự biểu hiện của mình lúc này vẫn chưa thể thật dễ qua mặt Luru Cường.

Nói thật, loại người giống như Luru Cường cùng Tần Nhạc Thi hoàn toàn chính là người của hai thế giới khác biệt, nếu như Tần Nhạc Thi rơi vào tay Luru Cường thì bản thân cô sẽ khổ, ngay cả Cao Tiệm Phi nghĩ là mình thì cũng chắc đau khổ và buồn đến chết!

"Chứng minh cái gì? Nhạc Thi là bạn gái của tôi, từ hôm nay trở đi, tôi cảnh cáo anh, đừng có đến quấy rầy bạn gái của tôi nữa!" Cao Tiệm Phi nói.

Ngay khi Cao Tiệm Phi nói xong lời này, Tần Nhạc Thi thân thể rất rõ ràng run rẩy một chút.

Luru Cường căn bản không để ý tới Cao Tiệm Phi đang nói gì, hần lớn tiếng quát: "Tao bảo mày đưa chứng cứ ra để chứng minh mày là bạn trai của Nhạc Thi chứ không phải kêu mày nói, mẹ kiếp, chứng cứ đâu?"

Một ý nghĩ đột nhiên hiện ra trong đầu Cao Tiệm Phi, Nhạc Thi, xin lỗi cô!

Bất thành linh, Cao Tiệm Phi trực tiếp ôm lấy Tần Nhạc Thi, sau đó. . .

Hắn cúi đầu đặt môi hắn vào đôi môi đỏ mọng của Tần Nhạc Thi.

Tần Nhạc Thi lúc này hoàn toàn mê muội, cô bị Cao Tiệm Phi ôm chặt và hôn, mọi cử động giãy dụa vô hiệu, trái lại Cao Tiệm Phi dường như có chút quá nhập vai diễn, đầu lưỡi của tham lam chui luôn vào trong miệng của Tần Nhạc Thi, tuy nhiên hắn cũng không có làm bậy, chỉ là dừng lại ở mức độ đó thôi, đầu lưỡi không nhúc nhích.

Tình cảnh này diễn ra khoảng 5 giây, sau đó Cao Tiệm Phi lấy môi hắn ra, tiếp đó ôm Tần Nhạc Thi vào lòng, rồi nói lớn với Luru Cường: "Đây có tính là chứng cứ không? Tôi nói rồi, tôi là bạn trai của Nhạc Thi, tôi cảnh cáo anh lần nữa, sau này đừng có mà tìm cô ấy quấy rầy!"

Lúc này, Cao Tiệm Phi đã diễn hết tuồng kịch.

Còn tên Luru Cường thì hoàn toàn choáng váng và ngạc nhiên. Nằm mơ sao?

"Móa!" Luru Cường sững người ra vài giây, sau đó đột nhiên chửi thề, thần sắc giận dữ, đột nhiên xông tới chỗ Cao Tiệm Phi và Tần nhạc: "Con mẹ chúng bay, cậu nam nữ"

Trong thời gian chớp mắt đó, Cao Tiệm Phi ngoại trừ hạ sách dùng phi đao trực tiếp giết chết Luru Cường ra thì hắn chỉ còn biết xoay lưng về phía Luru Cường để bảo vệ cho Tần Nhạc Thi thôi.

Mà thời khắc đó, nắm đấm to tướng của Luru Cường đã bay đến sắp nện vào đầu của Cao Tiệm Phi, tuy nhiên ánh mắt hắn nhìn thấy ở xung quanh có người qua lại, hơn nữa còn phát hiện có bảo vệ của công ty đứng trước cửa, nên hắn liền dừng cú đấm lại.

Phải biết rằng, Luru Cường vốn là lưu manh, trong xã đoàn hắn cũng là một tên không tệ, ngoài chuyện lòng dạ độc ác phải có, tuy nhiên cái quan trọng hơn chính là hắn có thể giữ được bình tĩnh ngay thời khắc máu nóng, điểm này có thể nói là ưu điểm lớn nhất của Luru Cường!

Không hề nghi ngờ, Luru Cường đã nổi nóng thật sự đối với Cao Tiệm Phi, cho nên nói hắn không muốn ngay chỗ này đánh Cao Tiệm Phi vài cái rồi thôi, bởi vì hắn đã hạ quyết định, phải đánh cho Cao Tiệm Phi tàn phế.

Và nếu muốn làm điều này thì phải tìm một cơ hội khác!

Vì vậy Luru Cường mới đột ngột dừng cú đấm của hắn lại, sau đó hắn trực nắm lấy cổ áo của Cao Tiệm Phi: "Thằng nhóc, mày giỏi lắm, ngờii đàn bà của tao mà mày cũng dám giành, giỏi, rất giỏi. Được, tao cho mày sung sướng thêm mấy ngày, bắt quá, mày nhớ cho kỹ, Luru Cường tao sẽ không bỏ qua!"

Cao Tiệm Phi cũng không phải kẻ ngu, trong tình huống thế này mà Luru Cường cũng có thể nhẫn nhịn thì chỉ có hai khả năng có thể xảy ra. Thứ nhất là hắn giữ lời hứa, không tìm Tần Nhạc Thi quấy rầy nữa, thứ hai là hắn sẽ trả thù!

Và không còn nghi ngờ, Luru Cường nhẫn nhịn là do nguyên nhân thứ hai.

Tuy nhiên trong lòng của Cao Tiệm Phi ngược lại rất bình tĩnh!

Trả thù sao? Mấy ngày nữa à?

Được, tao chờ mày đến.

"Anh muốn trả thù thì cứ tìm tôi, đừng có mà đi làm khó phụ nữ. Nếu là đàn ông thì cứ việc, tôi tiếp anh" Cao Tiệm Phi vì không muốn để cho Tần Nhạc Thi bị thương tổn nên cố ý kích Luru Cường một câu.

Luru Cường nhếch miệng cười, trong nụ cười tràn ngập sự châm chọc và thù hận, hắn buông cổ áo Cao Tiệm Phi ra, lui về phía sau, sau đó chỉ vào Cao Tiệm Phi, nói: "Có can đảm, giỏi, chờ vài ngày nữa thì mày sẽ biết chữ chết viết thế nào"

Rất nhanh, Lưu Cường chạy về chiếc xe Audi A4l của hắn rồi lái xe đi.

“Phù.....” Cao Tiệp Phi buông Tần Nhạc Thi ra: “Nhạc Thi, cô không sao chứ?”

“Ừm” Tần Nhạc Thi lên tiếng, sau đó sửa sang lại quần áo một chút, tay cô có chút run rẩy, biểu hiện ra trong lòng rất không bình tĩnh, tuy nhiên cũng không nói gì cả

Chuyện trôi qua, Cao Tiệp Phi mới chợt nghĩ tới bản thân vừa rồi quả thật có chút lỗ mãng, hắn rất muốn giải thích nhưng trong giờ phút này mà giải thích thì sẽ khiến cho đôi bên càng không được tự nhiên hơn.

Thôi thì làm lơ luôn cho qua!

“Nhạc Thi, tôi đưa cô về nhé?” Cao Tiệp Phi sợ Tần Nhạc Thi trên đường về nhà gặp phải Lưu Cường.

Tần Nhạc Thi hơi gật đầu, cũng không nói gì, sau đó cúi đầu đi tới trạm xe buýt.

Cao Tiệp Phi theo sát cô.

Nhà của Tần Nhạc Thi nằm trong khu vực nội thành phồn hoa, đó là khu nhà mà công ty gas Hoa Thiên làm cho công nhân viên ở. Cao Tiệp Phi đưa Tần Nhạc Thi đến trước cổng, nghĩ thầm đến đây chắc hẳn là hết chuyện rồi, sau đó hắn nói với Tần Nhạc Thi: “Nhạc Thi, bây giờ an toàn rồi, cô yên tâm vào nhà nghỉ ngơi đi, không cần phải lo lắng, Lưu Cường sẽ không tìm cô quấy rầy nữa đâu, thôi tôi xin phép nhé”

“Ừm” Tần Nhạc Thi chỉ ừm một tiếng và vẫn cúi đầu đi vào trong, tiếp đó cô quay đầu lại nói lớn: “Cao Tiệp Phi, cảm ơn anh!”

Cao Tiệp Phi xoay người rồi đi, tiếp đó hắn đón xe buýt trở về nhà.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Sư Quỷ Nghi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 39: Một Đào Ân Tình.

Hiểu Hiểu đang ở trong bếp giúp đỡ Nghiêm Khuê làm cơm tối, cô thấy Cao Tiệp Phi trở về, lập tức chạy tới cười nói: “Này, kè xấu, đêm nay bắt đầu dạy tôi học chữ nhé, đêm nay tôi rảnh”

“Ồ..” Cao Tiệp Phi ngạc nhiên: “Đêm nay à? Đêm nay cô không đi bán quán ở đường Nguyệt Hoa hả?”

Hiểu Hiểu khuôn mặt thoáng cái đỏ lên: “Hôm nay... hôm nay thân thể có chút không khỏe cho nên cha tạm thời thuê một người khác giúp, còn tôi ở nhà nghỉ ngơi, tóm lại, đêm nay anh phải dạy tôi học chữ!” Nói xong, Hiểu Hiểu liền xoay người chạy vào bếp.

Giọng của Nghiêm Khuê vang lên: “Hiểu Hiểu, đừng động vào nước, con không khỏe, không thể động vào nước được, con đi xát cái đi”

Cao Tiệp Phi cũng không rõ Hiểu Hiểu bị không khỏe cái gì, hắn cũng không buồn hỏi nên trở về phòng.

Đi được mấy bước lại nghe tiếng Hiểu Hiểu: “Này, 10 phút nữa nhớ xuống ăn cơm đó, kè xấu”

Vào phòng, Cao Tiệp Phi vội vàng mở khung ánh sáng ra xem, sưu quý điểm đã khôi phục được nhiều, lên đến “570”.

Cao Tiệp Phi nghĩ tới, rạng sáng hôm nay, hắn sử dụng hết 301 sưu quý điểm, nói cách khác, sáng hôm nay bắt đầu từ 0 điểm, cho đến bây giờ thì sưu quý điểm đã khôi phục được giống như lời của lập trình trí tuệ, khoảng 7 đến 8 phần một ngày, nếu đợi đến tối thì có lẽ sẽ đạt được con số hơn 800.

“Ừm, hôm nay sưu quý điểm đã khôi phục gần như hoàn toàn rồi, ta không thể đợi đến ngày mai, tối nay tìm một cơ hội tiến vào Quý Oa dò tìm một quý hồn cấp 2 thử cái” Cao Tiệp Phi ra quyết định.

Bất quá, tối nay còn phải dạy chữ cho Hiểu Hiểu, đến lúc đó khẳng định không có thời gian, thôi thì ăn cơm tối xong liền lấy cớ đi ra ngoài một chuyến, sau đó tìm một nơi bí mật tiến vào Quý Oa!

Chỉ một lúc sau, tiếng Hiểu Hiểu hô to dưới nhà truyền đến, gọi Cao Tiệp Phi xuống ăn cơm.

Ăn xong cơm tối, Cao Tiệp Phi giúp rửa chén bát, còn Nghiêm Khuê thì vội vàng chuẩn đi mở quán, Hiểu Hiểu vẫn ở trong bếp, bên cạnh Cao Tiệp

Phi: “Này, rửa chén xong rồi anh dạy tôi học chữ nhé, được không? Tôi hiện tại rất muốn học”

Cao Tiệm Phi đáp: “Hiểu Hiểu, tối nay tôi nhất định sẽ dạy cho cô, cô hãy yên tâm, tuy nhiên tôi còn phải làm một việc mà công ty giao cho, phải đi ra phi trường đón một người khách! Tôi rửa chén xong rồi sẽ đi ra ngoài, Hiểu Hiểu cô hãy yên tâm, nhiều lắm là khoảng 3 tiếng tôi sẽ về dạy chữ cho cô. Cô xem, bây giờ mới 6 giờ rưỡi, khoảng 10 giờ tôi sẽ về, đến lúc đó dạy cho cô khoảng 2 tiếng, được không?”

Hiểu Hiểu suy nghĩ một chút: “Được rồi, công việc quan trọng hơn, làm xong rồi hãy dạy cho tôi, tôi ở nhà chờ anh!”

“Hiểu Hiểu cô thật biết chuyện” Cao Tiệm Phi không nhịn được khen một câu.

Hiểu Hiểu hướng Cao Tiệm Phi làm mặt quỷ, sau đó chạy ra khỏi bếp.

Cao Tiệm Phi rửa chén xong xuôi, sau đó nói tạm biệt với Hiểu Hiểu rồi rời khỏi nhà.

Hiểu Hiểu nhìn theo Cao Tiệm Phi đi ra cửa, nhìn không được nói: "Tôi chờ anh, nhớ về sớm đó"

"Được, yên tâm đi, tôi nhất định sẽ đi nhanh về nhanh!" Cao Tiệm Phi gật đầu với Hiểu Hiểu, sau đó rời Nguyệt Hoa thôn đi tới trạm xe buýt. Hắn cũng không có đón xe, chỉ hút một điếu thuốc rồi lạng lẽ trở về Nguyệt Hoa thôn.

Cao Tiệm Phi cũng không chuẩn bị đi nơi khác, kỳ thực hắn đã sớm chọn được một nơi, công viên Nguyệt Hoa!

Công viên Nguyệt Hoa này do người trong Nguyệt Hoa thôn góp vốn xây dựng vào những năm đầu của thập niên 90. Nói là công viên, kỳ thực cũng không đúng lắm, bởi vì trong công viên Nguyệt Hoa, ngoại trừ một số xà đơn xà kép, ghế xích đu, các băng ghế ra thì căn bản là không có phương tiện giải trí gì khác cả. Ưu điểm của công viên Nguyệt Hoa chính là vị trí, bên trong công viên chủ yếu là núi, nước, cây cối, hoa cỏ...

Công viên ở vùng nông thôn chỉ có phong cảnh tự nhiên là đẹp thôi.

Công viên hiện tại đã không có người, rất là vắng vẻ, vừa lúc phù hợp với việc chọn lựa nơi Cao Tiệm Phi sẽ tiến vào Quỷ Oa. Hơn nữa, công viên có diện tích rất lớn, mặc dù là có người đâu đó thì Cao Tiệm Phi chỉ cần tìm một nơi vắng vẻ không người là xong chuyện.

Rất nhanh, Cao Tiệm Phi đã đi vào công viên Nguyệt Hoa.

Giống với những suy nghĩ của Cao Tiệm Phi, trong công viên ngoại trừ tiếng kêu của côn trùng thì hoàn toàn không thấy bóng người nào!

"Nơi này rất tốt" Cao Tiệm Phi tự nói đi sâu vào trong.

Vài phút sau, Cao Tiệm Phi đi tới một bãi cỏ trống trải, sau nó có một rừng cây.

Cao Tiệm Phi chuẩn bị đi vào khu rừng cây, nơi này hẻo lánh, vắng vẻ, còn được che đậy bởi cây cối, hoàn toàn phù hợp với yêu cầu của hắn.

Ngay khi Cao Tiệm Phi muốn đi về phía khu rừng thì bỗng nhiên trên khoảng không chim kêu thất thanh và bay loạn xạ!

"Có người?!" Cao Tiệm Phi liền đứng lại nhìn, cùng lúc đó một loạt các tiếng bước chân từ trong khu rừng truyền ra.

Ngay sau đó, Cao Tiệm Phi nhìn thấy một đám người từ trong khu rừng chạy ra, trên mặt bọn họ đều mang thần sắc sợ hãi, thật giống như đang có ma quỷ đang đuổi theo phía sau.

Bọn họ chạy về phía Cao Tiệm Phi đang đứng.

Cao Tiệm Phi còn chưa hết ngạc nhiên thì lại nhìn thấy được một người đàn ông rất quái lạ bước đi ra khỏi khu rừng, sở dĩ nói hắn quái lạ là bởi vì hắn mặc một cái áo gió màu đen.

Phải biết rằng, hiện tại đang là mùa hè, Quảng Châu lại thuộc về nước có khí hậu nhiệt đới, rất là nóng bức. Người bình thường trên cơ bản đều mặc thun hay là áo sơ mi ngắn tay thôi, tuyệt đối sẽ không trong thời tiết thế này mà mặc áo gió.

Trừ phi là người điên!

Người đàn ông mặc áo gió vừa đi từ trong khu rừng ra là người điên sao?

Cao Tiệm Phi rất nhanh liền bác bỏ suy nghĩ này của hắn.

Bởi vì Cao Tiệm Phi ngay tức khắc liền hiểu rõ tại sao người đàn ông kia lại mặc áo gió, hắn thọt hai tay vào trong áo rồi tiếp đó rút ra một lượt hai khẩu súng lục!

Áo gió dùng để giấu súng!

"Bùm!" "Bùm!"

Người đàn ông mặc áo gió bóp cò khai hỏa, mỗi một viên đạn đều bắn trúng vào mấy người đang chạy trước mặt Cao Tiệm Phi.

Kỹ thuật bắn súng của người đàn ông mặc áo gió rất đáng sợ, bởi vì mỗi khi hắn bắn một phát là có một người ngã xuống, người trúng đạn đều bị bắn vào ót, trực tiếp mất mạng, không hề sai vị trí.

"Đây không phải là đóng phim, tuyệt đối không phải!" Cao Tiệm Phi trong lòng hoảng hốt, ngay thời khắc này sự chọn lựa đúng đắn nhất là xoay người bỏ chạy mới đúng, thế nhưng rất kỳ lạ, Cao Tiệm Phi có cảm giác bản thân đang bị mũi súng ngắm vào.

Trong tiềm thức của hắn bảo không thể chạy loạn, thậm chí còn không thể động đậy, bằng không thì viên đạn sẽ bắn vào mình.

"Bùm! Bùm!"

Đám người chạy trước mặt Cao Tiệm Phi bị bắn, lần lượt ngã xuống.

"Mau bảo vệ... a..." Một gã đang chạy bỗng rống lên một tiếng rồi ngã xuống.

Cuối cùng, đám người đông đảo chỉ còn lại hai người, bọn họ lao đảo tiếp tục chạy, khi hai người chạy đến bên cạnh Cao Tiệm Phi thì bọn họ tựa hồ ý thức được đám người của bọn họ đã chết hết, hơn nữa, bọn họ tựa hồ cũng có cảm giác giống như Cao Tiệm Phi, đang bị mũi súng nhắm vào!

Bọn họ hốt hoảng, nhất thời thân thể dừng lại đứng bên cạnh Cao Tiệm Phi.

Mà lúc này, trong tiềm thức của Cao Tiệm Phi bỗng nhiên hiện lên một ý nghĩ đáng sợ, kẻ kế tiếp người đàn ông mặc áo gió sẽ bắn chính là hắn!

Mà không phải là hai người đang đứng bên cạnh.

Cao Tiệm Phi đã nhìn thấy, người đàn ông mặc áo gió nhếch miệng cười một chút, là đang cười với ba người, nụ cười rất tàn nhẫn, thật giống như người nhìn thấy một con gián đang bò trên đất, thấy nó không vừa ý liền đạp cho nó một cái thật mạnh.

Hắn đã giờ súng!

Trong thời gian chớp mắt, luồng khí nóng trong người Cao Tiệm Phi bỗng dựng nổi lên.

Trong nháy mắt, tâm tình sợ hãi hoảng loạn của Cao Tiệm Phi đã chuyển thành bình tĩnh, ánh mắt của hắn trực tiếp nhìn thẳng vào người đàn ông mặc áo gió kia.

Tập trung mục tiêu!

Mũi súng của người đàn ông mặc áo gió ngắm vào Cao Tiệm Phi, và trái lại ánh mắt của Cao Tiệm Phi cũng tập trung vào hắn!

Hai người ghìm nhau.

Động tác của người đàn ông mặc áo gió kia trong nháy mắt ngưng trệ một chút!

Trên mặt hắn thoáng tươi cười thoáng cái biến mất, dường như hắn đã cảm giác được dấu hiệu gì đó hung hiểm và bất thường!

Ngay lúc này thì tay phải của Cao Tiệm Phi vung lên, thanh phi đao Lý Tầm tặng cho hắn bay ra: "Vào!"

Phi đao rời tay!

Mà luồng khí nóng trong người Cao Tiệm Phi cũng toàn bộ nhập vào phi đao!

Không ai có thể hình dung tốc độ phi đao của Cao Tiệm Phi, cũng không ai có thể miêu tả!

"A!" Người đàn ông mặc áo gió ngay cả cơ hội nổ súng cũng không có, cổ họng của hắn trong nháy mắt bị đâm thủng, một luồng sức mạnh thật lớn đẩy cả thân thể hắn bay ra xa!

"Rầm!" Thân thể hắn đập vào một gốc cây dừng lại. Thanh phi đao sau khi xuyên qua cổ họng của hắn đã cắm vào gốc cây trước khi thân thể hắn đụng vào.

Sự yên tĩnh đã trở lại...

Giết người trong chớp mắt!

Hai người đàn ông đang đứng bên cạnh Cao Tiệm Phi dùng ánh mắt kinh hãi nhìn vào người đàn ông mặc áo gió đã chết, sau đó bọn họ mới quay đầu nhìn vào Cao Tiệm Phi.

Trong ánh mắt của bọn họ tràn ngập vẻ không tin, đầy hoài nghi, kinh ngạc lẫn sợ hãi!

Trên thực tế, tuy rằng tốc độ ném phi đao của Cao Tiệm Phi không thể dùng ngôn ngữ để hình dung, tuy nhiên vẫn có thể suy đoán đại khái được.

Thử hỏi, một người cầm súng, ngón tay đã đặt lên cò súng, thậm chí hần còn chuẩn bị bóp cò, mà lúc này một người khác ném một thanh phi đao, tại trước khi bóp cò nổ súng đã đâm thủng cổ họng của người kia.

Vậy tốc độ của một đao kia sẽ là bao nhiêu?

Huống chi, người đàn ông mặc áo gió kia cũng không phải là bình thường, hần nổi tiếng với tốc độ bắn súng, kỹ thuật bắn tinh xảo, hần là sát thủ nổi tiếng có biệt hiệu "Bò Cạp!"

Suốt đời giết người vô số, chẳng bao giờ thất thủ, nay lại ở trong tình huống tay có súng mà bị người dùng một thanh phi đao giết chết.

Mà lúc này Cao Tiệm Phi, sắc mặt tái nhợt, mặt không biểu tình, mặc dù là lần đầu tiên giết người nhưng hần cũng không gì kích động, không, phải nói là không còn sức để mà kích động. Sắc mặt tái nhợt của hần khiến cho hần thoát nhìn như một người rất lạnh lùng. Cái này không phải là Cao Tiệm Phi cố ý làm ra vẻ, khi nãy ném một đao thật sự đã là Cao Tiệm Phi đã dốc hết toàn lực, luồng khí nóng trong cơ thể toàn bộ hao hết, hơn nữa toàn bộ tinh khí thần dường như cũng mất đi.

Ngoại trừ sự suy yếu và đầu óc trống rỗng ra thì Cao Tiệm Phi hiện tại thực sự không có cảm giác gì khác.

Mà những biểu hiện này của Cao Tiệm Phi, trong mắt của hai người đàn ông lại khác hoàn toàn.

Đó là sự lạnh lùng và bình tĩnh.

Giết một gã sát thủ nổi tiếng mà vẫn bảo trì sắc mặt không thay đổi, thật giống như chuyện vừa rồi là một chuyện nhỏ chẳng thấm vào đâu!

Hai người đàn ông ăn mặc đẹp đẽ sang trọng, cả người toát ra khí độ bất phàm, lúc này nhìn giống như hai con mèo nhỏ, thân thể bọn họ không tự chủ được lui về phía lui mấy bước, hai người đều là hơi cúi thấp người, bọn họ hé miệng nhưng cũng không nói gì. Bọn họ đang tự hỏi làm sao xưng hô với Cao Tiệm Phi.

Trực tiếp kêu một tiếng "anh bạn", bọn họ là tuyệt đối không dám!

Như vậy...

"Tiên sinh!" Người đàn ông đứng bên trái cung kính gọi.

Rất nhanh, người bên phải cũng trực tiếp cúi thấp người, nói: "Tiên sinh, xin cảm ơn tiên sinh đã ra tay giúp đỡ"

Cao Tiệm Phi không có bao nhiêu khí lực nói: "Ta không phải cứu các ngươi."

Hai người nghe thế rất kinh hãi, gã bên trái vội nói: "Đúng, đúng, chúng tôi thật ra không đáng để tiên sinh giúp."

Cao Tiệm Phi không muốn nói thêm lời nào nữa, hần nhắm mắt lại, chậm rãi điều dưỡng.

Hai người căn bản không dám có động tác khác, bọn họ vẫn khom lưng đứng ở nơi đó, hai chân hơi run run!

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Siêu Quý Nghi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 40: Trần Diệu Huy Lưu Phong

Tình huống của Cao Tiệm Phi bây giờ thật giống như não thiếu dưỡng khí nghiêm trọng, hần không thể không nhắm mắt lại, miệng không thể cử động. Nếu như mở mắt ra sẽ có cảm giác trời đất quay cuồng!

Loại tình huống này kéo dài khoảng một phút đồng hồ, sau đó mới hơi chuyển biến tốt đẹp chút.

Mà trong lòng Cao Tiệm Phi cũng đối với một đao vừa rồi kinh sợ, uy lực của phi đao quả thật quá lớn! Một đao này phải đem hết toàn lực phát ra, chết trước sống sau, một khi không thể giết chết địch nhân thì bản thân sẽ gặp phải nguy hiểm. Mặc dù là giết chết địch nhân rồi thì thân thể cũng không mấy lạc quan!

“Có lẽ là do bản thân ta quá yếu,” Cao Tiệm Phi chậm rãi mở mắt, sắc mặt tái nhợt dần dần khôi phục lại vẻ hồng nhuận, bất quá vẫn có vẻ rất mệt mỏi.

Về mặt này, trong mắt của hai người đứng bên thì đó là một vẻ lạnh lùng!

Một loại ngạo mạn!

Mà hai người này vẫn còn đang cung kính khom người, tuyệt không dám nói một câu, im lặng chờ đợi. Trên thực tế, với thân phận và địa vị của bọn họ thì dường như không có ai khiến bọn họ làm thế cả, đặc biệt là trước một người thanh niên tuổi nhỏ hơn hai người.

Lúc này, nhìn thấy Cao Tiệm Phi mở mắt, hai người mới tìm cơ hội nói chuyện.

“Tiên sinh.....” Bọn họ cung kính gọi.

Mà Cao Tiệm Phi bây giờ cũng mới bắt đầu quan sát và đánh giá hai người trước mặt hắn

Người đứng ở bên trái, da trắng nõn, chiều cao cũng xem xét với Cao Tiệm Phi, khoảng 1m78, mặc sơ mi trắng bên trong, áo vét đen bên ngoài. Gương mặt ngũ quan đẹp đẽ, tuổi khoảng chừng 25, điểm đặc thù ở hắn chính là trên mặt của hắn có một loại thần sắc rất khác người bình thường... rõ ràng trên mặt hắn toát ra một tia ngạo khí! Một tia kiêu ngạo!

Này cũng không phải là hắn cố ý giả bộ làm ra vẻ mặt như thế. Đây là một loại thần sắc được sinh ra cùng với hắn, bao quát cả tính khí thần. Người như thế vừa nhìn đã biết sống trong tầng lớp quý tộc nên mới toát ra được thần sắc và khí thế tự nhiên như vậy.

Người bên phải thì mặc áo sơ mi màu đen, thân cao hơn một chút, khoảng 1m82, tuổi khoảng từ 26 - 29, sẽ không vượt quá 30 tuổi. Hắn cùng với người trẻ tuổi đứng bên bắt đồng. Nếu như nói, người bên trái khiến cho người khác có cảm giác đầy khí chất kiêu ngạo, vậy thì người này toàn thân toát ra chính là một loại khí phách!

Khí phách kiệt ngạo!

Hơn nữa, chỉ cần nhìn vào gương mặt hắn là có thể khiến cho người có một cảm giác sâu sắc, cảm giác được một sự thành thực vượt xa đồng lứa, đầy chừng mực và mưu tính sâu xa!

Thân phận của hai người này tuyệt đối là cao quý, tuy nhiên lại là hai loại người bất đồng, ngay cả Cao Tiệm Phi cũng có thể nhận thấy được cả hai người thuộc hai thế giới.

Nhưng có một điều giống nhau chính là bọn họ đều thuộc tầng lớp cao trong xã hội!

Bất ngờ, trong đầu Cao Tiệm Phi xuất hiện suy nghĩ: “Chẳng lẽ mục tiêu của gã sát thủ vừa rồi kia chính là này hai người này? Tên sát thủ cực kỳ tự tin nên chơi trò mèo vờn chuột, trước tiên đem bọn thủ hạ của hai người này giết chết, sau đó chậm rãi chơi đùa với hai người?”

“Các người là ai?” Giọng nói của Cao Tiệm Phi vẫn như trước. hữu khí vô lực. Bất quá loại âm thanh phát ra làm cho hai người này nghe giống như giọng của kẻ bề trên.

“Tiên sinh.....” Người mặc áo sơ mi đen bên phải càng cúi thấp người hơn: “Nếu tiên sinh đã hỏi, tôi tự nhiên không dám dấu diếm điều gì. Tôi gọi là Trần Diệu Huy, tiên sinh có thể gọi tôi là Diệu Huy. Tôi là người của Đông Hưng, trong Đông Hưng cũng có chút địa vị. Đương nhiên, loại địa vị này đối với cao nhân như tiên sinh thì tự nhiên là không đáng giá nhắc tới.”

“Đông Hưng?” Cao Tiệm Phi sừng sốt, nghĩ thầm chẳng lẽ là một công ty lớn.

Trần Diệu Huy bổ sung nói: “Tiên sinh, Đông Hưng là một thế lực ngầm trong tỉnh Quảng Đông này”

Cao Tiệm Phi liền hiểu rõ, trách không được này Trần Diệu Huy thoát nhìn kiệt ngạo bất tuân, ánh mắt thâm thúy, nguyên lai, hắn là một chỗ hạ thế lực cao tầng nhân vật, liền cùng Đường Bảo giống nhau! Chỉ bất quá, Đường Bảo tương ứng dưới đất thế lực, giống như gọi là “Chánh bang”.

Cao Tiệm Phi gật đầu, ánh mắt chuyển sang nhìn về phía người bên phải.

Người này đồng dạng cũng rất cung kính: “Tiên sinh, vừa rồi nếu không được tiên sinh ra tay giúp đỡ thì tôi và Diệu Huy giờ đã bị Bò Cạp giết chết. Ân tình của tiên sinh đối với tôi, tôi tất nhiên sẽ báo đáp, điểm này xin tiên sinh hãy yên tâm. Tôi gọi là Lưu Phong, nếu như tiên sinh không ngại cứ gọi tôi là Tiểu Phong. Về thân phận của tôi thì xin tiên sinh thứ lỗi.....”

Trần Diệu Huy vội vàng ngắt lời nói: “Tiên sinh, thân phận của cậu Phong đây quả thật có chút đặc biệt, xin tiên sinh.....”

Hai người đều rất sợ hãi, sợ Cao Tiệm Phi giận.

Cao Tiệm Phi kỳ thực cũng là thuận miệng hỏi một chút thôi, hắn ngày hôm nay xuất thủ, thuần túy chính là tự bảo vệ mình, đương nhiên không có ý gì khác. Lưu Phong không tiện nói ra thân phận đích thực của hắn thì cũng chẳng sao.

"Được rồi, cứ như vậy đi! Còn các thi thể ở đây thì sao?" Cao Tiệm Phi nhún mày, hỏi.

Trần Diệu Huy vội vàng nói: "Tiên sinh hãy yên tâm, chuyện nơi này Diệu Huy sẽ xử lý tốt" Dừng lại một chút, nói tiếp: "Không biết tiên sinh đêm nay có rảnh không?"

Trong lòng Cao Tiệm Phi khẽ động, lẽ nào tên Đông Hưng này muốn kết giao với ta?

"Sao?" Cao Tiệm Phi biết rõ mà làm bộ ngạc nhiên.

Trần Diệu Huy vội vàng nói: "Diệu Huy muốn mời tiên sinh đến một chỗ để báo đáp ân cứu mạng của tiên sinh, mặt khác cũng có ý muốn kết giao với tiên sinh!"

Đi thẳng vào vấn đề!

Đôi khi, đem ý nghĩ của mình biểu đạt ra, không quanh co lòng vòng, kỳ thực là cách làm cho người ta có thiện cảm tốt.

Mà Cao Tiệm Phi cũng không phải không muốn kết giao với Trần Diệu Huy, dù sao Cao Tiệm Phi đến Quảng Châu này cũng không phải muốn làm công suốt đời. Hắn muốn nổi danh, mà hai người trước mắt, nói về thân phận địa vị thì sợ rằng không thể thấp hơn Phi Long, vì vậy kết giao với bọn họ thì đối với Cao Tiệm Phi cũng là chuyện tốt. Tuy nhiên, đêm nay Cao Tiệm Phi còn muốn tiến vào Quý Oa để dò tìm quỹ hùn cấp 2, hắn cũng không muốn lãng phí thời gian!

"Đêm nay, ta còn có chút chuyện phải làm, không tiện." Cao Tiệm Phi ăn ngay nói thật.

Trần Diệu Huy cũng không nói nhiều, trực tiếp lấy từ trong túi ra một tấm danh thiếp màu vàng, cung kính hai tay dâng cho Cao Tiệm Phi: "Tiên sinh, đây là danh thiếp của tôi, xin tiên sinh giữ lấy."

Cao Tiệm Phi cầm lấy danh thiếp, nhìn vào: "Tổng giám đốc công ty giải trí Đế Vương, Trần Diệu Huy", phía dưới tên có số điện thoại di động và số điện thoại bàn.

"Ta có thời gian rảnh sẽ gọi điện thoại cho người." Cao Tiệm Phi gật đầu, đem danh thiếp bỏ vào túi quần. Trong lòng nghĩ thầm, hiện tại thế lực ngầm quả là đa dạng, lấy thí dụ như Trần Diệu Huy này, rõ ràng chính là người thuộc xã hội đen nhưng lại mang cái mác tổng giám đốc công ty giải trí. Oh man, lưu manh mà cũng có danh thiếp, thực sự là không nói nổi!

Mà Trần Diệu Huy hơi do dự, nói: "Tiên sinh có thể cho Diệu Huy biết cách có thể liên lạc được với tiên sinh không?"

Cao Tiệm Phi suy nghĩ một chút rồi liền đem số điện thoại di động nói ra. Trần Diệu Huy và Lưu Phong vội vã lấy điện thoại ra lưu số của hắn.

Lưu Phong nói với Cao Tiệm Phi: "Tiên sinh, Tiểu Phong còn ở lại Quảng Châu vài ngày, nếu như ngày mai tiên sinh có thời gian rảnh thì Tiểu Phong xin phép mời tiên sinh dùng bữa cơm"

"Ngày mai à? Thật là không khéo, ngày mai ta có hẹn rồi" Cao Tiệm Phi xin lỗi nói. Ngày mai đúng là ngày Cao Tiệm Phi đãi đồng nghiệp ăn cơm, nếu như thất hứa thì khó tránh khỏi sự hiểu lầm của đồng nghiệp!

"Vậy Tiểu Phong xin hẹn tiên sinh ngày khác" Lưu Phong gật đầu, nói.

Sau đó, Cao Tiệm Phi mỉm cười với Trần Diệu Huy và Lưu Phong, nói: "Ta bây giờ còn có chuyện phải làm, tạm biệt, hẹn gặp lại sau"

Nói xong, Cao Tiệm Phi đi về phía khu rừng.

Khi đi ngang qua thi thể của người đàn ông mặc áo gió thì Cao Tiệm Phi lại nghĩ đến mình hôm nay đã giết người, trong lòng dâng lên nhiều cảm xúc, có chút ngổ ngàng, có chút kinh hoàng... thực sự phức tạp!

Hắn đi tới trước một cái cây trong khu rừng rồi dùng sức rút thanh phi đao ra.

Phi đao sáng như tuyết, không hề dính vết máu nào, nói rõ thanh phi đao vừa giết chết gã sát thủ có tốc độ nhanh như điện xẹt, lúc xuyên thủng cổ họng của gã sát thủ thì trước khi máu phun ra, phi đao đã xuyên qua cổ họng hắn.

Cao Tiệm Phi đem phi đao chui vào áo một chút, sau đó cắm vào thắt lưng rồi trực tiếp đi sâu vào khu rừng.

Khu rừng cũng rất lớn, Cao Tiệm Phi đi được mấy trăm mét, quay đầu lại nhìn một chút, Trần Diệu Huy và Lưu Phong cũng không có đi theo, Cao Tiệm Phi liền sử dụng ý nghĩ.

"Tiến vào Quý Oa!"

Sau khi Cao Tiệm Phi ly rời khỏi, Trần Diệu Huy và Lưu Phong vẫn đứng đó.

Lúc này, trên mặt của Lưu Phong hiện lên vẻ kiên căng lạnh lùng, hắn "hừ" một tiếng, ánh mắt nhìn về Trần Diệu Huy, nói: "Diệu Huy, chuyện đêm nay ta nghĩ người phải cho ta một lời giải thích!"

Trán của Trần Diệu Huy chảy mồ hôi: "Cậu Phong, theo tôi nghĩ thì trong Đông Hưng của chúng tôi có nội gian, đêm nay tôi hẹn cậu gặp mặt ở đây chỉ

có vài người lãnh đạo của xã đoàn biết rõ, xin cậu cho tôi vài ngày thời gian, tôi nhất định sẽ cho cậu một đáp án thỏa mãn."

Đôi mắt của Luru Phong hơi nhúu lại, nhìn Trần Diệu Huy!

Thân thể Trần Diệu Huy theo bản năng run rẩy một chút, nói: "Xin cậu Phong bớt giận!"

Luru Phong lạnh lùng nói: "Diệu Huy, nếu như chuyện này người xử lý không tốt thì người không cần phải tồn tại trong xã đoàn Đông Hưng nữa, còn một loạt ước định mà ta cùng xã đoàn các người đã lập, toàn bộ trở thành phế thải!"

Trần Diệu Huy cúi đầu: "Cậu Phong, xin cho Diệu Huy một lần cơ hội."

Luru Phong cười lạnh nói: "Đêm nay nếu không có người kia ra tay thì ta và người đều đã chết rồi, và khi đó thì mấy ngày sau xã đoàn Đông Hưng của người cũng sẽ bị xóa sổ luôn. Người hãy cảm ơn người kia đi", dừng lại một chút, Luru Phong nói tiếp "Diệu Huy, ánh mắt của người rất tốt, đối với người khi này người có nhận định thế nào?"

Trần Diệu Huy suy nghĩ một chút, sau đó nói: "Cậu Phong, người kia có thân thủ rất cao cường và kỳ lạ, kỳ thực mà nói thì xã đoàn Đông Hưng của chúng tôi vẫn chưa có một người nào có thể thực lực dùng một kích giết chết sát thủ Bò Cạp này, hơn nữa còn là lúc mà Bò Cạp cảm sủng nơi tay. Cho dù là sát thủ thuộc bảng vàng cũng không có khả năng làm được như vị tiên sinh kia này. Bất quá theo kinh nghiệm của tôi thấy thì vị tiên sinh kia rõ ràng là không có kinh nghiệm xã hội, về mặt kinh nghiệm đối nhân xử thế còn hơi kém, hơn nữa, vị tiên sinh đó hẳn là sống và sinh hoạt ở tầng lớp xã hội thấp, đây là trực giác của tôi"

Luru Phong nhìn Trần Diệu Huy: "Tiếp tục đi."

Trần Diệu Huy nói tiếp "Diệu Huy tự nhiên là muốn kết giao cùng với vị tiên sinh kia"

"Ha ha!" Luru Phong cười: "Kết giao? Chỉ bằng người cứ nói thẳng là muốn lợi dụng hắn cho xong, cần chi phải nói lời đường hoàng như thế?"

Trần Diệu Huy im lặng, cũng không có phủ nhận. Qua vài giây sau, hắn chậm rãi nói: "Cậu Phong, trên thế giới này, giữa người và người vốn chính là quan hệ lợi dụng nhau, điểm này, cậu Phong đây so với tôi rõ ràng hơn mà."

"Đúng vậy, chỉ hy vọng người chơi lừa không tự đốt mình" Luru Phong cười nhạt nói.

o O o

Cao Tiệm Phi tiến vào Quỷ Oa.

Giọng của lập trình trí tuệ lập tức vang lên: "Người sử dụng tôn kính, sưu quý điểm của ngài đã khôi phục được một bộ phận, hiện có '580' sưu quý điểm có thể sử dụng, xin hỏi ngài hiện tại có cần tôi giúp đỡ hay không? Với 580 sưu quý điểm, ngài đã có thể dò tìm được một quỷ hồn cấp 2 tương đối rồi"

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Sưu Quý Nghi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 41: Quỷ Hồn Cấp 2 Đầu Tiên.

Trong Quỷ Oa.

Cảm giác của lần đầu tiên giết người đã bị sự hưng phấn của việc dò tìm quỷ hồn cấp 2 che lấp mất rồi.

"Trò chơi Siêu Cấp Sưu Quý Nghi này đến giờ mới chính thức có ý nghĩa và hứng thú đây!" Cao Tiệm Phi không thể giữ bình tĩnh.

"Người sử dụng tôn kính, xin hỏi hiện tại ngài có muốn dò tìm quỷ hồn cấp 2 không?" Lập trình trí tuệ lại hỏi.

"Có, ta muốn ngay lập tức dò tìm!" Cao Tiệm Phi trực tiếp gật đầu: "Hiện nay, sưu quý điểm của ta đã khôi phục tới 580, như vậy người hãy giúp ta một chút, dù sao đây cũng lần đầu tiên ta dò tìm quỷ hồn cấp 2, không có kinh nghiệm"

"Được, người sử dụng tôn kính, tất cả theo ý của ngài, đây là nhiệm vụ của tôi" Lập trình trí tuệ nói: "Như vậy, xin hỏi ngài muốn tìm quỷ hồn cấp 2 trong hiện thực, trong lịch sử, hay là những quỷ hồn hư cấu trong tiểu thuyết? Ngài đối với những quỷ hồn 2 này có yêu cầu nào về sở trường đặc biệt không? Ngài sẽ sử dụng bao nhiêu sưu quý điểm để dò tìm?"

"Ta đương nhiên là muốn dò tìm quý hồn hư cấu trong tiểu thuyết" Cao Tiệm Phi không chút nghĩ ngợi, liền nói, chủ yếu là vì trong lòng hắn đối với những quý hồn hư cấu trong tiểu thuyết rất hiếu kỳ.

"Xin ngài đưa ra yêu cầu, tôi có thể dựa theo yêu cầu ngài thay ngài thu nhỏ phạm vi dò tìm." Lập trình trí tuệ lên tiếng.

Cao Tiệm Phi suy nghĩ một chút rồi nói: "Dùng hết 580 suru quý điểm hiện tại để dò tìm, ta muốn dò tìm một quý hồn hư cấu, yêu cầu trước tiên là phải có sở trường đặc biệt về võ thuật, mặt khác nếu có thêm một ít sở trường đặc biệt khác nữa thì sẽ có lợi cho ta hơn."

Võ thuật là cái mà Cao Tiệm Phi hiện tại nôn nóng học tập nhất. Tuy rằng phi đao lợi hại, thế nhưng mỗi lần chỉ có thể giết một địch nhân, hơn nữa nếu không phải trường hợp bất đắc dĩ thì không thể sử dụng được. Giống như lần trước gặp đám lưu manh tại trạm xe lửa và hôm nay gặp Lưu Cường, Cao Tiệm Phi kỳ thực đều không thể sử dụng phi đao đối phó bọn họ. Nói trắng ra là, phi đao không đủ để cho bản thân Cao Tiệm Phi dùng ứng phó với người bình thường.

Đương nhiên, nếu như quý hồn cấp 2 sẽ tìm ngoại trừ võ thuật còn có thêm một ít sở trường đặc biệt khác với Cao Tiệm Phi mà nói, rất có lợi!

Vì tốn một số điểm mà có thể học tập được nhiều sở trường, một vốn bốn lời nha.

"Được, xin ngài chờ một chút, tôi sẽ vào cơ sở dữ liệu thay ngài chọn lựa, sau đó sẽ đưa cho ngài danh sách quý hồn" Lập trình trí tuệ nói.

Trong lòng Cao Tiệm Phi đầy chờ mong.

Khoảng chừng 2 phút sau, giọng của lập trình trí tuệ vang lên: "Có rồi, những quý hồn cấp 2 đáp ứng yêu cầu ngài đã tìm ra, xin mời ngài xem"

Một khung ánh sáng hiện ra trước mắt Cao Tiệm Phi.

"Mẫu Đại Trùng Cổ Đại Tẩu "

"Diệu Thủ Thư Sinh Chu Thông"

"Nhân Trù Từ"

"Cự Kinh Bang Mạch Kinh"

"A Hội Nam"

Tổng cộng là 5 quý hồn.

Cao Tiệm Phi hỏi: "Sao chỉ có 5 quý hồn thôi vậy?"

Lập trình trí tuệ lập tức lên tiếng: "Người sử dụng tôn kính, yêu cầu của ngài hơi phức tạp lại chỉ dùng có 580 suru quý điểm thôi, vừa phải có sở trường đặc biệt về võ thuật cộng thêm những sở trường khác, vì vậy chỉ có 5 quý hồn này đáp ứng được yêu cầu của ngài."

Cao Tiệm Phi gật đầu.

Tuy nhiên Cao Tiệm Phi cũng không thay đổi điều kiện nữa, hắn quyết định từ trong danh sách 5 quý hồn cấp 2 trước mặt chọn lấy một quý hồn.

Bởi vì cũng chưa có chính thức tiến hành dò tìm, đây chỉ là do lập trình trí tuệ chọn lấy từ trong cơ sở dữ liệu ra, vì vậy những thông tin của những quý hồn cấp 2 cũng chưa hiện ra. Nhưng căn cứ theo kiến thức của Cao Tiệm Phi đối với lịch sử cùng một số tiểu thuyết võ hiệp mà nói thì dường như cũng biết vài quý hồn trong số đó.

Mẫu Đại Trùng Cổ Đại Tẩu chính là nhân vật trong bộ truyện Thủy Hử, thuộc 108 anh hùng Lương Sơn Bạc, ngoại trừ sở trường đặc biệt về võ thuật ra thì còn có khả năng làm bánh bao;

Diệu Thủ Thư Sinh Chu Thông là nhân vật trong truyện Anh Hùng Xạ Điêu, là một người trong Giang Nam Thất Quái, đọc trong truyện và xem phim ti vi thì hẳn là một tên trộm có tiếng;

Về phần Cự Kinh Bang Mạch Kinh, hẳn là thiếu bang chủ của Cự Kinh Bang trong truyện Ý Thiên Đồ Long Ký, vừa mới xuất hiện đã bị Kim Mao Sư Vương Tạ Tồn giết chết, kỹ năng của hắn là rất quen thuộc thủy tính.

Nhân Trù Từ, Cao Tiệm Phi nhớ mang máng là một nhân vật trong truyện Thần Điều Hiệp Lữ, thế nhưng sở trường đặc biệt của hắn Cao Tiệm Phi không biết, bất quá cũng có thể đoán hắn là đầu bếp qua cái tên của hắn;

Quý hồn cuối cùng là A Hội Nam. Nhân vật này Cao Tiệm Phi không biết, dường như là nhân vật võ tướng trong Tam Quốc Diễn Nghĩa hay sao đó.

"Vây, ta chọn Diệu Thủ Thư Sinh Chu Thông!" Cao Tiệm Phi nhanh chóng quyết định.

"Xin ngài xác định lần nữa, có muốn dò tìm quý hồn cấp 2 Diệu Thủ Thư Sinh Chu Thông không? Dò tìm quý hồn này sẽ tiêu hao hết 580 suru quý điểm của ngài." Lập trình trí tuệ hỏi.

"Ta xác định!" Cao Tiệm Phi gật đầu.

Rất nhanh, một khung ánh sáng khác lại hiện ra. Trong khung, đầu tiên là xuất hiện một đồng sóng điện, sau đó hiện ra một dòng dữ liệu.

Tên quý hồn / Đăng cấp quý hồn / Xuất xứ của quý hồn / Giới tính / Sở trường đặc biệt khi còn sống.

Diệu Thủ Thư Sinh Chu Thông / 2 / Truyện Anh Hùng Xạ Điều / Giang Nam Thất Quái / Nam / Phân Cân Thác Cốt Thủ (Trần Cấp), Không Không Quyền (Thành Cấp), Áo Thuật (Tinh Cấp), Thâu Thuật (Tinh Cấp)

(xem lại chương 16, có phân chia đăng cấp)

Lúc này đây chính thức dò tìm đã đem mọi dữ liệu về Chu Thông hiện ra. Tư liệu của quý hồn hư cấu cấp 2 so với quý hồn trong hiện thực có hơi khác, đó là thiếu nguyên nhân chết cùng với tuổi tác, thay vào đó là xuất xứ của quý hồn.

Đối với việc dò tìm tòi quý hồn cấp 2 thứ nhất này, Cao Tiệm Phi rất thoải mái.

Diệu Thủ Thư Sinh Chu Thông, có 3 loại sở trường đặc biệt: Võ Thuật, Áo Thuật, và Thâu Thuật (thuật ăn trộm).

Hai sở trường đặc biệt của Chu Thông là "áo thuật" và "thâu thuật" rất ghê ghớm, so với sở trường đặc biệt về võ thuật ở cấp cao hơn!

Là "Tinh Cấp"

Mà giờ khắc này, sưu quý điểm của Cao Tiệm Phi cũng đã hao hết. Hắn liền hỏi: "Việc kế tiếp ta phải làm đó là tụ hợp linh hồn của Chu Thông, sau đó đưa hắn vào tầng 2 của Quý Oa, như vậy thì mới có thể học tập sở trường đặc biệt của hắn, đúng không? Tuy nhiên, sưu quý điểm của ta hiện tại đã dùng hết, bây giờ phải làm sao?"

Lập trình trí tuệ nói: "Người sử dụng tôn kính, ngài không cần lo lắng, chỉ cần ngài chọn lấy quý hồn Chu Thông thì Siêu Cấp Sưu Quý Nghi sẽ tự động tụ hợp linh hồn của quý hồn, và sẽ trừ trực tiếp vào số sưu quý điểm của ngài khi nó tăng lên. Tụ hợp linh hồn của Chu Thông tiêu hao số sưu quý điểm giống với việc dò tìm, là 580 điểm."

Kế tiếp, một cái khung ánh sáng lại hiện ra: "Xin hỏi có tụ hợp linh hồn của quý hồn cấp 2 Chu Thông hay không?"

"Có" – "Không"

Cao Tiệm Phi đương nhiên chọn "Có"

Sau đó, số hiệu phần trăm hiện lên, tuy nhiên lại không nhảy, chỉ ở mức 0%

Lập trình trí tuệ nói: "Người sử dụng tôn kính, xin không cần lo lắng, ngày hôm nay qua đi thì sưu quý điểm của ngài sẽ bắt đầu khôi phục, điểm được khôi phục sẽ được sử dụng trực tiếp cho việc tụ hợp linh hồn của quý hồn Chu Thông. Ngài cứ yên tâm nghỉ ngơi, ngày mai, linh hồn của Chu Thông sẽ được tụ hợp hoàn tất, đồng thời sẽ tự động đưa vào tầng 2, phòng số 2-1 của Quý Oa"

"Tốt, theo ta đoán thì có thể vào tối mai, ta có thể gặp được quý hồn Chu Thông này, ừm, tốt lắm!" Cao Tiệm Phi nghĩ, khoe miệng mỉm cười: "Tốt, ngày mai ta sẽ vào xem"

Sau đó, Cao Tiệm Phi ở Quý Oa chơi thêm một lúc rồi mới rời khỏi.

Ngoài Quý Oa, trăng đã lên cao.

Ánh trăng sáng chiếu khắp công viên, làm cho khung cảnh mang đầy chất thơ.

Cao Tiệm Phi theo đường cũ đi về, khi đi ngang qua bãi cỏ, hắn phát hiện tất cả những thi thể khi nãy đã được mang đi hết, còn Trần Diệu Huy và Lưu Phong kia cũng chẳng biết đi đâu.

Cao Tiệm Phi nhìn vào màn hình di động, đã là 9:20.

Hắn vội đi về nhà, trong lòng vẫn vui mừng không thôi vì sắp có được thêm 3 loại sở trường đặc biệt, thế nhưng trong lòng vẫn còn có một chút cảm giác không hiểu nổi, đó là cảm giác giết người.

Bất quá cũng may là hắn giết người dùng phi đao giết trong chớp mắt chứ không là dùng dao đi chém người trực tiếp, vì vậy tác dụng phụ đối với tâm lý rất nhỏ. Cao Tiệm Phi một đường chạy về nhà, trong lòng suy nghĩ không biết Hiểu Hiểu có đang chờ hắn dạy chữ không?

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Sưu Quý Nghi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 42: No Chết Mày!

Ánh trắng sáng trên cao khi thì trốn vào trong những đám mây, khi thì hiện ra tỏa sáng khắp nơi.

Cao Tiệm Phi về tới nhà, nhìn thấy phía trong vẫn còn ánh đèn. Hắn bước vào phòng khách thì thấy Hiểu Hiểu đang ngồi tại bàn, hai tay chống cằm, hai mắt nhắm lại, dĩ nhiên là đang ngủ.

"Thật là một cô gái đáng thương, đêm khuya phải đi bán quán cùng cha tới hai ba giờ sáng mới về, sáng sớm lại rời giường chuẩn bị bữa sáng cho ta, thật là khổ cực." Cao Tiệm Phi lặng lẽ bước qua, ngồi bên cạnh Hiểu Hiểu. Trên bàn bày đầy các cuốn sách mà Cao Tiệm Phi đã mua về. Ánh đèn chiếu vào mặt Hiểu Hiểu, Cao Tiệm Phi thậm chí có thể nhìn thấy lông măng trên mặt Hiểu Hiểu, mũi miệng nhỏ nhắn xinh xinh, lúc này trông rất đáng yêu. Một luồng hương thơm nhàn nhạt của sữa tắm quanh quẩn bên mũi Cao Tiệm Phi.

"Hiểu Hiểu..." Cao Tiệm Phi nhẹ nhàng kêu một tiếng: "Nếu như một nhóc thì hãy trở về phòng nghỉ ngơi đi. Ngày khác tôi sẽ dạy cho cô học" Không biết vì sao, trong giọng nói của Cao Tiệm Phi lại hàm chứa một loại cảm xúc đầy yêu thương.

Hiểu Hiểu chuyển động thân thể, đôi mắt nhắm mở ra, sau đó dụi mắt, nói: "Kẻ xấu, anh về rồi à? Vậy thì bắt đầu dạy cho tôi đi. Giờ còn sớm, chưa tới 10 giờ. Tôi chờ anh thấy lâu quá nên chớp mắt một chút, anh đợi tôi chút, tôi đi rửa mặt"

Rất nhanh, Hiểu Hiểu rửa mặt xong rồi quay lại.

Cao Tiệm Phi bắt đầu đảm nhiệm chức vụ "thầy giáo" của hắn.

Cao Tiệm Phi bắt đầu dạy từ một số điều đơn giản nhất, hắn rất kiên trì.

Hiểu Hiểu học rất hăng say.

Dưới ánh đèn giữa đêm khuya, một người chăm chú dạy, một người chuyên tâm học, 3 tiếng thời gian nhanh chóng trôi qua, hiện tại đã là 1 giờ sáng.

Hiểu Hiểu lại cảm thấy buồn ngủ, ngáp liên tục mấy cái, cuối cùng bài học đầu tiên cũng kết thúc. Hiểu Hiểu hôm nay rốt cuộc cũng biết được hai mươi mấy chữ đơn giản.

Cao Tiệm Phi dạy xong, sau đó vào phòng tắm rửa rồi lên giường nằm. Trước khi ngủ hắn mở khung ánh sáng ra xem, việc tụ hợp linh hồn của Chu Thông hiện đã nhảy thành con số "2%".

"Xem ra phải đợi đến tối ngày mai rồi, thôi ngủ" Cao Tiệm Phi biết, nôn nóng cũng không được gì, do đó hắn ngủ luôn.

Sáng hôm sau đồng hồ báo thức gọi tỉnh Cao Tiệm Phi, hắn vội vã xoay người rời giường, tiếp đó lấy từ trong tủ quần áo ra một bộ đồ, một cái áo sơ mi màu vàng nhạt, một cái quần jean trông vẫn hơi mới, một đôi giày cũng còn hơi mới. Đây là bộ đồ tốt nhất của Cao Tiệm Phi!

Đêm nay, Cao Tiệm Phi làm chủ mời các đồng nghiệp của phòng kế hoạch đi ăn uống, vì vậy hắn mới ăn mặc coi được một chút.

Buổi sáng, Cao Tiệm Phi vẫn như trước là người thứ nhất tới phòng làm việc. Cao Tiệm Phi lấy nước vệ sinh máy điều hòa, lau bàn, sau đó rửa ly giúp mọi người, đương nhiên là ngoại trừ cái ly và cái bàn của Trương Lượng.

Ngay lúc Cao Tiệm Phi làm xong xuôi, đang muốn ngồi xuống nghỉ một lát thì nghe được tiếng giày cao vang lên, tiếp đó một bóng hình xinh đẹp chậm rãi bước vào phòng làm việc, chính là Tần Nhạc Thi.

Ngày hôm nay, Tần Nhạc Thi ăn mặc rất đẹp, cô mặc một áo thun màu tím ngắn tay cùng một cái váy màu trắng có thêu vài đóa hoa màu xanh ở góc, giày cũng màu trắng, thoát nhìn rất bắt mắt, phối hợp với mái tóc ngắn, khí chất thanh nhã, thật đúng là khiến kẻ khác tim đập thành thịch!

Chỉ bất quá, viền mắt của cô đã chuyển thành màu đen, tuy rằng đã trang điểm nhưng vẫn có thể nhìn ra được, hiển nhiên là đêm qua ngủ không ngon.

Hai người ánh mắt nhìn nhau, đồng loạt nhớ tới chuyện tình ngày hôm qua, vì vậy một loại cảm giác hơi mất tự nhiên trong nháy mắt phủ lấy hai người. Gương mặt của Tần Nhạc Thi đỏ hết cả lên.

"Ồ, Nhạc Thi, hôm nay cô thật xinh đẹp" Cao Tiệm Phi vội vã nói sang chuyện khác.

"Đêm nay anh mời chúng tôi đi ăn mà, mọi người họp mặt, vì thế tôi mới thay bộ đồ mới, có đẹp không?" Tần Nhạc Thi có điểm hơi mất tự nhiên.

"Bộ đồ rất hợp với cô, xem ra, cô cũng là người rất am hiểu thời trang" Cao Tiệm Phi ăn ngay nói thật.

Ngay sau đó, Châu Yến cũng đi vào phòng. Cô gái này hôm nay ăn mặc cũng rất đẹp, bộ đồ trên người làm tăng thêm vẻ thanh xuân, trông rất có sức sống, vừa tiến vào liền lên tiếng với Cao Tiệp Phi: "Cao Tiệp Phi, tối nay đi chỗ nào ăn vậy? Anh đã chọn chỗ chưa?"

Cao Tiệp Phi mỉm cười: "Chuyện đó giao cho Trương Lương mà, tôi không biết nữa, đợi lát nữa hắn đến sẽ biết ngay."

Châu Yến gật đầu, sau đó đi đến bên cạnh Tần Nhạc Thi, nói: "Chị Thi, ngày hôm qua không sao chứ? Tên Lưu Cường kia có làm khó dễ gì hay không?"

Tần Nhạc Thi trước mặt Châu Yến giả vờ rất khéo, gương mặt đã trở lại bình thường, biểu tình tự nhiên: "À, không có gì. Hôm qua chị cùng Tiểu Cao diễn vai người tình, diễn rất tốt nên đã đuổi được Lưu Cường, sau đó, hắn cũng không tìm chị nữa!"

"Oa, vậy thì tốt quá!" Châu Yến thay Tần Nhạc Thi vui vẻ.

Kế tiếp, Hoàng Thúy Vân, Trương Lương, Trần Nhân ba người, cũng lục tục bước vào.

Ngoại trừ Trần Nhân không có sửa soạn, cô vẫn ăn mặc như ngày bình thường đi làm, còn Hoàng Thúy Vân và Trương Lương thì hiển nhiên đã trải qua chọn lựa y phục tỉ mỉ.

Hoàng Thúy Vân mặc một bộ đồ đen và đeo các trang sức bạch kim, thực sự là vẻ tươi đẹp bắn ra bốn phía, đẹp không sao tả xiết!

Trương Lương thì mặc một cái áo sơ mi màu hồng bên trong cộng thêm áo vét bên ngoài, đôi giày đen bóng loáng, cổ tay đeo một chiếc đồng hồ màu bạc, tóc chải chuốt láng o, cả người toát ra một khí tức dễ nhìn.

"Tiểu Cao, tôi đã giúp chú sắp xếp xong rồi, đợi lát nữa tan sở, chúng ta cứ đi thẳng đến đó, ở ngay đường Từ La Lan thôi. Tôi giúp chú chọn lấy một nhà hàng mới mở, là chi nhánh của Macao Doulao đó, tại Quảng Châu này thì nó là đệ nhất, tối nay chúng ta đi nếm thử, chú thấy thế nào?" Trương Lương nói, trong ánh mắt hắn đầy vẻ cười cợt nhìn Cao Tiệp Phi.

Cao Tiệp Phi còn chưa lên tiếng thì Tần Nhạc Thi đã hỏi: "Macao Doulao, nhà hàng này tôi cũng có thấy quảng cáo trên tạp chí, nổi tiếng nhất là lẩu, các món luộc với nguyên liệu chính là hải sản"

Trương Lương cười nói, "Sẽ không đắt lắm đâu, Ma cao Doulao kỳ thực là cùng với KFC gần giống nhau, giá không hề đắt. Hơn nữa nó lại vừa mới khai trương, sẽ có khuyến mãi và giảm giá, tôi đã đặt chỗ rồi, tối nay hãy đến đó nhé!"

Không đắt, Trương Lương nói không sai, Macao Doulao giá cả cũng thực sự không đắt, đối với mức sống ở Quảng Châu này thì xác thực là không đắt tiền. Các món ăn như: một phần Tuyết Hoa Phi Ngưu (thịt bò sống) giá 88 đồng, một phần Tắt Niệu Ngưu Hoàn (bò viên) giá 48 đồng, một phần Tam Văn Ngưu Hoàn (cá viên) giá 68 đồng...

Những cái giá trên đối với người làm công như Cao Tiệp Phi vậy thì đắt hay không đây?

Rất đắt!

Cao Tiệp Phi rất thành tâm mời đồng nghiệp dùng bữa cơm, hắn nhìn thấy vẻ mặt của Hoàng Thúy Vân, Châu Yến coi bộ cũng tán thành sự sắp xếp của Trương Lương, vì vậy hắn gật đầu tán thành: "Okay, vậy thì tối nay đến Macao Doulao vậy!"

Trên thực tế, tuy rằng bên trong Quỹ Oa có 500 nghìn tiền mặt, số tiền này là để dành cho cha mẹ và di dưỡng lão, thế nhưng Cao Tiệp Phi cũng không phải một người cứng nhắc, hiện tại có nhu cầu phải dùng tiền, hắn liền dùng, sau này kiếm được tiền rồi trả lại sau. Hơn nữa, khi bản thân hắn trở thành sếp quỹ cấp 2 thì hắn sẽ có rất nhiều cơ hội để học tập nhiều sở trường đặc biệt, có được những sở trường đó thì muốn kiếm tiền cũng không phải là chuyện khó khăn gì.

"Rất tốt! Tiểu Cao, chú rất mau lẹ. Yên tâm đi, tối nay không tốn bao nhiêu đâu mà lo!" Trương Lương giờ ngón tay cái ra hiệu với Cao Tiệp Phi.

Nói xong, Trương Lương liền trở về bàn làm việc của hắn ngồi xuống, trong lòng thầm cười: "Tiểu Cao, tối nay mày sẽ biết thế nào là lễ độ, ha ha!"

Tan sở, Trương Lương và Hoàng Thúy Vân ai cũng có xe riêng, bọn họ chia nhau chở mọi người đến đường Từ La Lan.

Xe chạy đến trước một nhà hàng được trang hoàng rất đẹp và dừng lại.

Trên tấm biển của nhà hàng ghi "Macao Doulao"

6 người xuống xe rồi đi vào bên trong. Trước cửa có một cô gái mặc sườn xám đứng tiếp khách, cô gái khom người, nói "Hoan nghênh quý khách đến Macao Doulao."

Đi vào nhà hàng, bên trong trang hoàng theo phong cách cổ Trung Quốc, thế nhưng đèn treo và một số chi tiết khác thì lại làm theo phong cách Châu Âu thời trung cổ, hai loại phong cách hòa quyện kết hợp với nhau, nhìn rất là đẹp và đáng cấp.

"Hoan nghênh quý khách đến Macao Doulao!"

"Hoan nghênh quý khách đến Macao Doulao!"

...

Mấy người phục vụ, quản lý, cả nhân viên thu ngân đều cúi người chào khách.

Cao Tiệm Phi quan sát hoàn cảnh bốn phía một chút, trong lòng nghĩ thầm chi phí ở đây chắc chắn sẽ không như Trương Lượng đã nói, không đắt. Tên này rõ ràng là muốn chơi ta một ván, bất quá chỉ cần mọi người ăn uống vui vẻ và hài lòng là được, bao nhiêu tiền cũng không sao, đối nhân xử thế mà, có nhiều lúc cũng không thể tính toán chi li quá.

Trương Lượng búng tay một cái, tức thì có một gã thanh niên mặc áo vét đen, đeo nơ ở cổ chạy tới. Trương Lượng cười nói: "Chúng tôi đã đặt chỗ rồi, phòng số 257, mau dẫn chúng tôi đến đó"

"Các vị, xin mời theo tôi" Gã thanh niên cúi đầu khom lưng đem mọi người dẫn một phòng rất đẹp mắt ở lầu 2.

Căn phòng có diện tích khá lớn, khoảng hơn 20 mét vuông, các thiết bị lắp đặt rất đẹp và đẳng cấp, tường ốp đá cẩm thạch, có đặt một cái ti vi 42 inches trong góc, ở giữa là một bàn ăn lớn.

Mọi người lần lượt ngồi xuống. Rất nhanh liền có một nhân viên phục vụ nữ cầm thực đơn mang vào.

Trương Lượng trực tiếp đứng lên, giành lấy thực đơn trong tay người nữ phục vụ, nói: "Để tôi gọi món ăn cho nhé, tôi biết khẩu vị của mọi người mà!"

Mọi người thật ra không hề để tâm, ai gọi món ăn cũng giống nhau thôi.

Trương Lượng lật thực đơn xem một lát rồi hỏi người phục vụ: "Cho hỏi món Hoàng Kim Vi Cá còn không?"

Nhà hàng Macao Doulao nổi tiếng với lẩu, một nồi nước đặc chế đặt trên một bếp đun sôi, sau đó bỏ thịt vào và ăn. Món Hoàng Kim Vi Cá mà Trương Lượng hỏi là món lẩu mắc nhất, có giá 188 đồng!

Nói cách khác, còn chưa gọi món ăn thì chi cần mang lẩu lên, tính tiền sơ sơ với 6 người đã tốn hơn một nghìn đồng!

Người nữ phục vụ mắt sáng lên, khách nhân gọi nhiều thì sẽ phần trăm huê hồng cao, thấy Trương Lượng hỏi loại lẩu mắc nhất, lúc này trong lòng vui mừng, miệng lưỡi lưu loát nói: "Vị tiên sinh này, Hoàng Kim Vi Cá là món ăn được ưu chuộng nhất của nhà hàng chúng tôi, là một món lẩu rất có giá trị dinh dưỡng, nhà hàng chúng tôi đã sử dụng một phương pháp đặc biệt để tạo ra món này, rất thanh đạm, ngon và nhiều dinh dưỡng, ăn món này không những có thể dưỡng sinh mà còn có thể dưỡng da làm đẹp nữa! Rất nhiều khách đến nhà hàng chúng tôi đều gọi món Hoàng Kim Vi Cá này"

Một loạt lời ba hoa chích chòe, làm đẹp dưỡng sinh cái gì cũng đem ra!

Kỳ thực Trương Lượng cũng căn bản không có nghe người phục vụ giới thiệu, chờ người phục vụ nói xong, hần liền tục gật đầu: "Ừm, món này nghe hay đây. Tôi chọn món này, Tuyệt Hoa Phi Ngư 20 phần; Tất Niệu Ngư Hoàn 20 phần; thịt bò Tây Ban Nha 20 phần; cá ngân tuyết 20 phần...", hần toàn gọi những món đắt tiền nhất, hơn nữa số lượng có chút kinh khủng, mỗi một món đều là 20 phần!

"Này, chờ chút!" Tần Nhạc Thi nóng nảy: "Trương Lượng, anh đừng có gọi nhiều như vậy, chúng ta chỉ có 6 người làm sao mà ăn hết?"

Hoàng Thúy Vân cũng đã nhận ra Trương Lượng dụng tâm hiểm ác, nói: "Trương Lượng, anh vừa phải thôi. Hôm nay tuy rằng là Tiểu Cao mời, anh không cần bỏ tiền, thế nhưng anh cũng phải nghĩ cho Tiểu Cao với chứ, anh gọi nhiều món vậy có ý gì?" Hoàng Thúy Vân cũng không nể mặt Trương Lượng, trực tiếp trách cứ. Xác thực, cách làm của Trương Lượng thật là có chút quá tiểu nhân!

Châu Yến cũng trừng mắt nhìn Trương Lượng: "Gọi ít món thôi, ăn xong rồi gọi nữa, không được sao?"

Lúc này, Trương Lượng cũng không có phản ứng với các đồng nghiệp nữ, hần trực tiếp nhìn Cao Tiệm Phi: "Tiểu Cao, mời khách chủ yếu chính là để mọi người ăn uống vui vẻ và thoải mái, hơn nữa, còn phải no! Tuy rằng tôi gọi món ăn, nghe qua như rất nhiều, thế nhưng kỳ thực mỗi một món đều rất ít thức ăn, chú không thể tiết kiệm mà để mấy người chúng tôi ăn không no được. Là đàn ông thì phải phóng khoáng chứ" Nói xong, hần liền quay qua người phục vụ nói: "Nè, cô nói có phải không?"

"Đúng vậy, những món ngài gọi kỳ thực số lượng thực sự là không nhiều lắm" Người nữ phục vụ gật đầu nói.

Hoàng Thúy Vân, Tần Nhạc Thi, Châu Yến đều có chút tức giận vì căn bản là không phải đến đây ăn uống mà là tới đây hăm hại Cao Tiệm Phi, ngay cả Trần Nhân bình thường vẫn rất lạnh lùng cũng giương mắt nhìn Trương Lượng chằm chằm

Mà Trương Lượng lúc này đã hoàn toàn bị việc trả thù Cao Tiệm Phi làm cho mờ mắt, vì để Cao Tiệm Phi rơi vào hoàn cảnh khó khăn, hần hầu như đã có điểm không biết xấu hổ: "Tiểu Cao, chú nói gì đi! Chú là gia chủ mà, nếu như nơi đây chú mời không nổi thì chúng ta đi chỗ khác, các quán ăn lề đường cũng được, muốn gì chú cứ nói"

Cao Tiệm Phi thấy các đồng nghiệp nữ tâm tình đã bị ảnh hưởng, đây là điều kỳ thực hần không muốn thấy, hần là thật tâm thật lòng mời khách, trong lòng mong muốn mọi người ăn uống một cách vui vẻ và thoải mái, không nên có bất cứ chuyện gì không thoải mái.

Vì vậy, Cao Tiệm Phi đứng lên.

Cách hé ra bàn ăn, Cao Tiệm Phi cùng Trương Lượng xa đối lập, hai người trông mắt lý, đều có hỏa hỏa tại nhảy lên!

"Các vị, hôm nay tôi mời mọi người ăn bữa cơm này là xuất phát từ thật lòng, vì vậy ngày hôm nay chỉ cần mọi người vui vẻ hài lòng thì tôi đã rất vui, cứ để Trương Lượng gọi đi, gọi bao nhiêu tôi cũng cam tâm tình nguyện trả, tôi tuyệt đối không hai lời! Tôi mong các vị hãy nể mặt tôi, cởi mở tấm lòng ra, được không?" Ánh mắt Cao Tiệm Phi nhìn mấy người đồng nghiệp nữ: "Tất cả mọi người đều đồng ý phải không? Không trả lời là xem như đã đồng ý rồi, cảm ơn mọi người đã nể mặt!"

Cao Tiệm Phi nói rất chân thành, các đồng nghiệp nữ cũng không nói cái gì nữa. .

Sau đó, Cao Tiệm Phi ngẩng đầu nhìn Trương Lượng: "Trương Lượng, như tôi vừa nói, chỉ cần mọi người vui vẻ thì cậu cứ việc gọi món ăn, tôi đây cam tâm tình nguyện mời, thế nhưng tôi có một yêu cầu!"

Trong lòng Trương Lượng thực sự vui vẻ!

"Tên nhà quê bị ta kích rồi, hần chỉ có thể là phòng má giả làm người mập thôi, ha ha, đêm nay để cho đầu của ngươi thông một chút"

"Tiểu Cao, chú có yêu cầu gì hả?" Trương Lượng cười ha hả nói.

"Cậu gọi bao nhiêu món tôi mặc kệ, thế nhưng những món ăn được bung lên thì tôi, trưởng phòng Hoàng, Nhạc Thi, Trần Nhân, Tiểu Yến Tử, chúng tôi có thể ăn được bao nhiêu thì bao, ăn đến no và thỏa mãn thôi. Những món ăn còn dư lại thì toàn bộ sẽ do Trương Lượng cậu phụ trách giải quyết! Yêu cầu của tôi chính là đừng để lãng phí, đừng đổ bỏ thức ăn, gọi bao nhiêu món ăn thì phải ăn cho hết, thế nào?" Cao Tiệm Phi rất nghiêm túc nói.

"Ồ..." Trương Lượng mặt cứng lại, lập tức trong lòng hần cười: "Tên nhà quê này không hổ là có nghề trộm cắp, ta tiến một quân, hần chống đỡ một quân! Ý của hần chính là nếu ta gọi món ăn mà cuối cùng mọi người không ăn hết thì phải do ta một mình giải quyết? Hần muốn cho ta biết khó mà lui... ha ha, trò chơi con nít mà cũng đem ra chơi trước mặt anh đây à? Đợi lát nữa món ăn bung lên, mọi người ăn một hồi thì ta liền báo cho hần cái giá, lúc nghe được hần không không khóc mới là lạ? Thực sự là một tên ngu!"

"Được, gọi bao nhiêu thì ăn bao nhiêu, tuyệt đối không bỏ, tuyệt đối không thể lãng phí thứ gì! Các người ăn không nổi thì một mình tôi giải quyết hết, được chưa?" Trương Lượng cười nói.

"Okay, tôi không phản đối." Cao Tiệm Phi ngồi xuống, sau đó, hần nở nụ cười, trong lòng hần cũng cười, sau đó hần nói với các đồng nghiệp nữ: "Lời vừa này Trương Lượng đã nói, các cô ai chắc cũng nghe rõ. Đợi lát nữa nếu như hần muốn đổi ý thì xin mọi người làm chứng cho"

"Được, chúng tôi làm chứng cho" Các đồng nghiệp nữ đều trực tiếp gật đầu.

Sau đó, Trương Lượng gọi một đồng tên món ăn, hần còn kêu người phục vụ mở thêm 2 chai rượu đỏ và mấy bình rượu trắng nữa.

Không bao lâu, món ăn được bung lên, rất nhiều, rất nhiều.

Không nửa tiếng mới xong.

Thống kê một cách đơn giản chút, Trương Lượng đại khái gọi khoảng 400 món ăn.

"Ha ha, chi phí của đêm nay phải mấy chục ngàn đó, Tiểu Cao, đợi chút nữa tao xem mày khóc ra sao, ha ha, thật thú vị! Cảm giác chơi đùa người khác sao mà sáng khoái quá đi!" Trong lòng Trương Lượng thầm cười.

"Hắc hắc, mấy trăm món ăn, Trương Lượng, đợi lát nữa mày ăn cho đã đi, no chết mày đó. Ủi, phỏng chừng cũng tốn mấy chục ngàn à, nhưng số tiền này khiến cho kẻ bất lương vào viện nằm chơi cũng đáng! Muốn chơi với tao sao, đến đây tao tiếp mày..." Trong lòng Cao Tiệm Phi cũng nói thầm.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Sư Quỷ Nghi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 43: Chú Đồng, Chú Tổng!

Một nồi lẩu vị cá màu vàng kim bốc khói nghi ngút toát ra hương vị thơm nồng! Loại hương vị này Cao Tiệm Phi vẫn chưa từng ngửi qua, so với canh gà hay canh thịt heo mùi rất khác. Trên bàn còn có đầy các đĩa vị cá, tôm biển, sò biển và các loại khác: "Đây là mùi canh hải sản sao?" Cao Tiệm Phi mũi hít vài cái, sau đó tay động.

Một người một lẩu, muốn ăn gì thì gấp bỏ thêm vào.

Trên cái bàn to để đầy các đĩa thức ăn, hầu như loại thịt nào cũng có, số lượng cũng rất đáng sợ, hơn 400 đĩa, phủ đầy mặt bàn.

Thấy tất cả mọi người vẫn chưa động đũa, chỉ là đem ánh mắt nhìn về phía mình, Cao Tiệm Phi biết ngày hôm nay hẳn làm chủ, vì vậy phải chủ động và nhiệt tình hơn làm cho mọi người vui vẻ mà ăn, do đó Cao Tiệm Phi cầm lấy hai đĩa thịt lên đồ vào nồi lẩu của hắn rồi nói: "Mọi người ăn đi, muốn ăn cái gì cứ thoải mái, đừng tiết kiệm cho tôi, ha ha, mời dùng"

Cao Tiệm Phi nói xong thì mọi người mới bắt đầu ăn. Trương Lượng cười ha hả cầm lấy mấy đĩa đồ vào nồi lẩu của hắn, lúc này người phục vụ đã đem rượu mang vào.

2 chai rượu đỏ cùng hai bình rượu trắng giá mấy nghìn đồng, tất cả đều đã mở nắp. Trương Lượng ngoắc vài người phục vụ bữu môi: "Mau rót rượu."

Nói xong, Trương Lượng mỉm cười với Cao Tiệm Phi và nói: "Tiểu Cao, đây là lần đầu tiên chủ mời đồng nghiệp ăn bữa cơm, chúng tôi hoan nghênh và chúc mừng chủ trở thành thành viên mới của phòng kế hoạch, vì vậy uống chút rượu chúc mừng là phải, tôi gọi mấy chai rượu chủ không ngại chứ?"

"À, không thành vấn đề." Cao Tiệm Phi gấp một miếng thịt bò bỏ vào trong miệng, mùi vị rất ngon. Lúc này, người phục vụ đã rót cho hắn một ly rượu trắng.

Ly của ai cũng đã rót đầy rượu. Cao Tiệm Phi, Trương Lượng uống rượu trắng. Trong các đồng nghiệp nữ thì Hoàng Thúy Vân và Trần Nhân cũng uống rượu trắng, còn Châu Yến và Tần Nhạc Thi thì uống rượu đỏ.

Lúc này, Cao Tiệm Phi buông đũa xuống, đứng lên, cầm ly rượu: "Các vị đồng nghiệp, hôm nay có thể được cùng mọi người ngồi đây ăn uống, kỳ thực là một loại duyên phận. Tôi vừa vào phòng kế hoạch, chuyện gì cũng đều không hiểu, công việc trong mấy ngày toàn nhờ các vị hướng dẫn cho, phần tình nghĩa này tôi Cao Tiệm Phi xin ghi nhớ trong lòng. Trong công việc sau này tôi cũng hy vọng các vị có thể giúp đỡ nhiều hơn, nếu như tôi có làm gì sai thì xin mọi người đại lượng bao dung cho. Thôi, lời thừa vô ích, hôm nay không nói nhiều nữa, tôi xin kính mọi người một ly!" Nói xong, Cao Tiệm Phi ngẩng cổ uống cạn ly rượu trắng, nói "Tôi xin phép uống trước, mời!"

Nói rất khéo, không kiêu ngạo không siểm nịnh.

Biểu hiện của Cao Tiệm Phi cũng rất tốt.

Trên thực tế, trước đây Cao Tiệm Phi đi làm việc tại thành phố Tỳ Quy cũng từng tham dự qua những cuộc họp mặt của đồng nghiệp, tuy rằng hắn cũng không có phát biểu như hôm nay, thế nhưng nghe nhiều thì cũng thuộc, trong thời khắc mấu chốt Cao Tiệm Phi dùng lại những lời đã thuộc rất lưu loát.

Mọi người nhìn thấy Cao Tiệm Phi một hơi uống hết ly rượu, vì vậy, tất cả mọi người đều cười nâng ly lên hướng Cao Tiệm Phi đáp lễ.

Trần Nhân giống như Cao Tiệm Phi, trực tiếp uống một hơi hết ly rượu, mặt không đỏ tâm không loạn. Hoàng Thúy Vân thì uống hết một phần ba ly, tuy nhiên khi thấy Trần Nhân uống hết thì hướng Cao Tiệm Phi mỉm cười rồi cũng uống cạn ly của cô. Tần Nhạc Thi và Châu Yến cũng uống hết ly của mình.

Ai cũng rất nể mặt Cao Tiệm Phi.

Hiện tại, chỉ còn có Trương Lượng, về mặt hắn có chút xấu hổ, chỉ thấy hắn bụng ly rượu, về mặt mỉm cười uống một ngụm, chỉ một phần tư ly. Thế nhưng khi hắn nhìn thấy các cô gái đều uống cạn ly thì về mặt tươi cười của hắn thoáng cứng lại.

"Ha ha, Trương Lượng, cậu thoải mái đi. Đã uống rượu thì không thể ép, cậu uống được bao nhiêu cứ uống, đừng miễn cưỡng." Cao Tiệm Phi cười nói.

Thế nhưng, những lời này của Cao Tiệm Phi rót vào tai Trương Lượng giống như là chém hắn vài nhát dao.

Các đồng nghiệp nữ đều một hơi uống hết cả ly, Trương Lượng hẳn nếu như không uống hết thì còn gì mặt mũi đàn ông.

"Xin phép!" Trương Lượng nghiêm mặt, cầm ly rượu lên uống hết, mùi rượu nồng xông lên, hắn vội vã ăn mấy miếng thịt đè xuống, trong lòng hắn nghĩ thầm: "Mày ngon lắm, dám đá lại tao. Được, đợi lát nữa tao đem giá tiền lạng lẽ nói cho mày, lúc đó xem mày có khóc hay không?"

Uống hết ly rượu, tâm tình của mọi người thay đổi rất nhanh. Mặt của các cô gái đều nhiễm hồng nhìn mê người, tiếp đó các cô đều lần lượt kính rượu Cao Tiệm Phi, nét mặt tươi cười như hoa, cảm ơn Cao Tiệm Phi về bữa ăn thịnh soạn đêm nay. Đương nhiên, những lần uống rượu kế tiếp chỉ là nhấp môi hay uống một chút, không hề hết ly như lúc đầu.

"Cao Tiệm Phi, " Tần Nhạc Thi ngồi ở bên cạnh Cao Tiệm Phi, tay cầm ly rượu, nói khề với hắn: "Chuyện ngày hôm qua thực sự rất cảm ơn anh, tôi mời anh một ly!"

"Nhạc Thi, đó là chuyện nhỏ, cô cũng đừng để trong lòng" Cao Tiệm Phi cầm lấy ly rượu cùng ly với Tần Nhạc Thi: "Hơn nữa, mong Nhạc Thi cô đừng để tâm chuyện đường đột của tôi ngày hôm qua, tôi thực sự là không có ý gì khác." Cao Tiệm Phi cũng là nhin không được, đem chuyện ấy này nói ra.

Mặt Tần Nhạc Thi càng đỏ hơn, cô vội vã uống một ngụm rượu, sau đó cúi đầu "ừ" một tiếng, đáng vẻ rất đáng yêu.

Dừng lại một chút, Tần Nhạc Thi lại nói với Cao Tiệm Phi: "Cao Tiệm Phi, anh đừng lo lắng, những món ăn này chúng ta căn bản là ăn không hết, đợi lát nữa trả lại là được. Nếu như.. nếu như anh không mang đủ tiền thì tôi có chi phiếu đây, tôi cho anh mượn trước nhé. Ngày hôm nay tôi biết Trương Lượng muốn dùng bẫy hại anh, anh quá đơn thuần, sau này đừng giao du với những người như hắn nữa. Cao Tiệm Phi, anh hãy nghe tôi nói, đừng tìm

Trương Lượng đôi đầu nữa, hẳn ở tại Quảng Châu này cũng có quan hệ tương đối nhiều, cũng có chút.... ừm, hiểu tôi nói gì không?"

Có lẽ là do uống nhiều nên Tần Nhạc Thi nói ra những lời trong lòng với Cao Tiệp Phi, trong mắt cô cũng toát ra vẻ rất quan tâm.

Bỗng nhiên trong lúc đó, Cao Tiệp Phi chỉ cảm thấy trong lòng hần nóng lên, là cảm giác ấm áp. Từ quê nhà đến Quảng Châu này, gặp người nói nhiều không nhiều, nói ít không ít, nhưng cũng chỉ có Đường Bảo và Tần Nhạc Thi là khiến cho hần cảm nhận được mùi vị quan tâm thân thiết. Sự quan tâm của Đường Bảo thì có vẻ hơi tục tũn một chút, mà sự quan tâm của Tần Nhạc Thi thì rất tinh tế tỉ mỉ,

"Tôi đã hiểu, Nhạc Thi, cảm ơn cô. Đừng quá lo lắng cho tôi, dùng thức ăn đi!" Cao Tiệp Phi cầm lấy một đĩa mực đổ vào nồi lẩu của Tần Nhạc Thi.

Nếu như không có cái tên Trương Lượng mặt mày hắc ám ngồi kia thì bữa tiệc hôm nay hẳn sẽ vui vẻ hơn rất nhiều.

Ăn uống khoảng hơn một tiếng, ai cũng đã no nê, mà trên bàn 400 đĩa thức ăn chỉ mất 80 đĩa thôi.

Nói cách khác, dưới tình huống đã lấp đầy bao tử của mọi người thì thức ăn còn lại tròn 320 đĩa, dựa theo những lời trước đó thì những món ăn này phải do Trương Lượng phụ trách giải quyết!

Mà Trương Lượng thực ra đã no từ lâu. Hần đang quan sát Cao Tiệp Phi: "Tên nhà quê này sao vẫn bình tĩnh như vậy nhỉ? Chuyện trò vui vẻ, dường như đối với chuyện trả tiền không khăn trương, hẳn muốn làm gì đây? Nếu nói hẳn có thể lấy ra mấy chục ngàn đồng thanh toán bữa ăn này thì có đánh chết ông cũng không tin!"

Lúc này, Cao Tiệp Phi vỗ vỗ bụng, nhìn Trương Lượng nói: "Này Trương Lượng, chúng tôi đã ăn no hết rồi, hiện tại đến phiên cậu phụ trách giải quyết toàn bộ thức ăn trên bàn đó. Cậu mau ăn đi, nếu như thấy thiếu thì nói, tôi gọi thêm cho cậu" Nói xong, Cao Tiệp Phi lấy ra một điều thuốc môi lên hút.

Trương Lượng cười cười vài cái, sau đó tiếp tục lấy thức ăn bỏ vào nồi lẩu, mới ăn hết một phần mực và một phần thịt bò thì Trương Lượng có cảm giác no đến hết chịu nổi. Hần không khỏi ngẩng đầu nhìn Cao Tiệp Phi.

Cao Tiệp Phi phun khói thuốc ra, sau đó đem đầu lọc dụi vào gạt tàn, nói: "Đừng có nhìn tôi nữa, Trương Lượng cậu đừng lãng phí thời gian, ăn mau đi"

Mà các cô gái ngồi bên hiện tại thấy bộ dáng chật vật của Trương Lượng, không những không đồng tình hẳn, trái lại còn có chút hả hê nhìn hẳn. Cũng không phải nói những cô gái này không tốt, bởi vì vừa rồi lúc Trương Lượng gọi món ăn, hẳn thực sự quá kiêu ngạo, thái độ của hẳn làm cho các cô rất chán ghét. Hiện tại nhìn thấy Trương Lượng như thế, trong lòng các cô tự nhiên vui vẻ.

Tất cả mọi người đều ngồi cười tủm tỉm nhìn Trương Lượng.

"Nè nè, mấy cô nhân viên, mau đem toàn bộ thức ăn đến cho vị tiên sinh kia đi" Cao Tiệp Phi tươi cười bảo mấy người phục vụ.

Mấy người phục vụ đứng nhìn lẫn nhau, có chút sững ngơ.

"Cao Tiệp Phi, chú có ý gì hả?" Trương Lượng buông đũa xuống, trong lỗ mũi hừ một tiếng.

"Việc này trước khi gọi món ăn, tất cả mọi người ở đây đều nhất trí đồng ý, tất cả món ăn của ngày hôm đều do Trương Lượng cậu gọi, cậu phải phụ trách giải quyết hết, việc này cậu cũng đã hứa rồi, các vị đồng nghiệp xinh đẹp tại đây có thể làm chứng, sao cậu lại hỏi tôi có ý gì là sao? Thật ngạc nhiên quá" Cao Tiệp Phi vẻ mặt vô tội nhìn Trương Lượng.

Tiểu Yến Tử nhanh nhẹn nhanh miệng nói: "Trương Lượng, anh có còn là đàn ông không? Vừa nãy đã hứa, bây giờ muốn nuốt lời sao?"

Hoàng Thúy Vân cũng thờ dãi, lắc đầu.

Trương Lượng thực sự là lúc muốn bẻ phở nhưng chẳng làm gì được, tay hẳn run run cầm đĩa thức ăn đổ vào nồi lẩu của mình, chờ một lúc rồi rất gian khổ dùng đũa gấp một miếng đưa vào miệng, sau đó nghiêng răng nghiêng lợi mà nhai.

Cao Tiệp Phi cười to rồi đứng lên: "Tôi đi toilet một chút, mọi người cứ thoải mái đi, tôi sẽ quay lại ngay!"

Cao Tiệp Phi đi vào toilet, sau đó đóng và khóa cửa lại rồi tiến vào Quý Oa.

Vừa vào Quý Oa, giọng của lập trình trí tuệ đã vang lên bên tai Cao Tiệp: "Người sử dụng tôn kính, linh hồn của quý hồn Diệu Thủ Thư Sinh Chu Thông linh hồn đã tụ hợp được 83%, dựa theo tiến độ này thì khoảng 3 tiếng nữa ngài có thể gặp mặt quý hồn"

"Ta biết rồi." Cao Tiệp Phi tiến vào Quý Oa, chủ yếu là lấy tiền.

Hắn đi tới trước cái ba lô đựng tiền rồi lấy 5 xấp tiền mặt bên trong ra bỏ vào túi quần, sau đó rời khỏi Quý Oa.

"50 nghìn đồng chắc là đủ rồi" Cao Tiệp Phi mỉm cười, sau đó đi ra khỏi toilet.

Lúc này, Trương Lượng cũng đi đến. Cao Tiệp Phi nhìn vào trong gương thấy Trương Lượng vỗ vỗ bụng, hiển nhiên là đã ăn quá no.

"Hự... no quá!" Trương Lượng đi tới đứng bên cạnh Cao Tiệp Phi, mở vòi nước rửa tay, nói: "Mày ngon lắm tên nhà quê, dám chơi tao!"

Hắn nói rất không khách khí!

Cao Tiệm Phi có chút cảm giác không biết nên khóc hay cười, không có lựa làm sao có khối chứ?

"Này, đừng có nói thế không hay, phải nói là bản thân mày tự chuốc lấy cực khổ thôi!" Cao Tiệm Phi đáp lại: "Được rồi, tao về phòng trước, chút nữa trở về tiếp tục ăn đi, có nhiều gái đẹp ủng hộ mà lo gì, ha ha"

Nói xong, Cao Tiệm Phi xoay người bỏ đi.

"Đứng lại!" Trương Lượng ở phía sau kêu một tiếng: "Tao nói thật cho mày biết, vừa rồi tao đã báo phục vụ tính tiền, tổng chi phí thức ăn và rượu đêm nay là 36,567 đồng, nghe rõ chưa hả tên nhà quê, hơn 30 ngàn đó, không phải 300 hay 3000 đâu. Lương cả năm của mày cũng chưa đủ số, ha ha, móa, xem mày có chết hay không?"

"Phù..." Cao Tiệm Phi hít thở sâu một hơi: "Cũng may chỉ có ba mươi mấy ngàn, nếu không thì ta lại phải vào Quý Oa thêm lần nữa rồi!" Cao Tiệm Phi cũng không có quay đầu, đi thẳng về phòng luôn.

Thái độ này của Cao Tiệm Phi giống như đánh cho Trương Lượng mấy cái bạt tai, sắc mặt của hắn đã hoàn toàn đen, rất đen, rất rất đen...

Ngay lúc này thì có vài người từ bên ngoài đi vào toilet.

Đi đầu là một người đàn ông trung niên đeo kính, vóc người cao gầy, thoát nhìn rất văn nhã, bất quá, đằng sau mắt kính thì ánh mắt hắn luôn lóe ra ra một tia nhỏ nhen, có thể nhìn ra được người này là một trong ngoài không đồng nhất.

Đi ở bên cạnh người đàn ông đeo kính là một người đàn ông trung niên mập lùn, hắn tuy không cao thể nhưng nhìn thân thể rắn chắc, khuôn mặt ngăm đen, hai mắt lấp lánh có thần.

Ở phía sau hai người là ba người có vẻ mặt cười rất nịnh nọt, bọn họ ăn mặc rất chau chuốt, thoát nhìn là những người đàn ông thích tự bảo dưỡng chăm sóc lấy mình.

"Tổng bí thư!" Trương Lượng thoáng cái xoay người, hướng về người đàn ông đeo kính nhiệt tình kêu: "Tổng bí thư, ngài cũng đến đây dùng bữa sao? Thật trùng hợp quá"

Người đàn ông đeo kính nhìn thấy Trương Lượng, trên mặt cũng cười cười: "À, Trương Lượng, chào cậu, khỏe không?"

Lúc này hai người bắt tay nắm tay, biểu hiện ra có mối quan hệ chắc cũng không tệ.

"Vị này chính là?" Trương Lượng thấy hai người đi bên cạnh Tổng bí thư có chút quen mặt, vì vậy hỏi.

Tổng bí thư cười ha hả giới thiệu: "Đến đây, Trương Lượng, ta giới thiệu cho cậu, đây là Đồng phó cục trưởng của Cục Công An Quảng Châu chúng ta" Dừng lại một chút, hắn nhìn Đồng phó cục trưởng nói: "Đồng phó cục trưởng, đây là đứa con yêu quý của trưởng phòng Hoàng Nguyệt trong Bộ Tuyên Truyền, tên Trương Lượng. Cha cậu ấy là trưởng phòng ở Sở Tài Nguyên Môi Trường, cha mẹ của cậu ấy có quan hệ rất tốt với ta"

"Là con trai của Hoàng Nguyệt à? Tốt, tốt, rất đẹp trai đấy" Đồng phó cục trưởng cười rồi bắt tay với Trương Lượng: "Này, ta với mẹ cậu Hoàng Nguyệt cũng xem như bạn lâu năm, trước đây tại trường Đảng, chúng ta còn ngồi cùng bàn đó, ha ha!"

"Phải rồi, mẹ bình thường trước mặt cháu hay nhắc đến chú Đồng đây" Trương Lượng gấp sang bắt quàng làm họ, cách xưng hô từ "Đồng phó cục trưởng" trực tiếp đổi sang "Chú Đồng."

Đồng phó cục trưởng cũng không ngại, thái độ đối với Trương Lượng cũng rất tốt.

Lúc này, ánh mắt của Trương Lượng chớp động: "Tổng bí thư, chú Đồng, cháu ở bên kia có đặt một phòng cùng ăn uống với đồng nghiệp, nếu không ngại xin mời mọi người đến uống với cháu một ly", Trương Lượng nhìn qua Tổng bí thư: "Tổng bí thư, trong phòng có 4 đồng nghiệp nữ và một đồng nghiệp nam, hắc hắc..."

Đôi mắt của Tổng bí thư đằng sau cặp kính lóe sáng một chút, sau đó cười nói: "Được, Trương Lượng, đến phòng của cậu uống vài ly"

Đồng phó cục trưởng cũng nở nụ cười: "Được, đêm nay chúng ta uống rượu còn chưa hết hứng, đi thôi, đến phòng của Tiểu Lượng"

Nói xong, bọn người Tổng bí thư đi vệ sinh, sau đó rửa tay rồi cùng Trương Lượng trở về phòng.

"Tổng bí thư, " trên đường đi, Trương Lượng gọi Tổng bí thư, nhỏ giọng nói: "Hôm nay cháu của chú bị người ta khi dễ, chính là cái tên quê mùa đang ở trong phòng, cái tên đồng nghiệp đực rựa đó hắn đến từ nông thôn nhưng thái độ rất ác liệt, chú Tổng, chú có thể giúp cháu chèn ép sự kiêu ngạo của hắn không?" Hắn cũng trực tiếp đổi giọng gọi chú Tổng.

"Đến từ nông thôn sao?" Tổng bí thư cười cười: "Được rồi, vào trong nói sau"

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Sư Quỷ Nghi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 44: Ai Dám Động Người Này!

Khi Trương Lượng lần thứ hai trở lại phòng, chân bước nhẹ nhàng, tâm tình khoái trá vì đi bên cạnh hắn là một nhóm người phi phạm!

Một nhóm người đủ để làm cho Cao Tiệm Phi bị chèn ép mà không dám lên tiếng.

Trên thực tế, khi Trương Lượng đem nhóm người của Đồng phó cục trưởng và Tổng bí thư bước vào phòng thì ánh mắt của hắn nhìn về phía Hoàng Thúy Vân toát ra nhiều vẻ chờ mong. Trong phòng kế hoạch, thậm chí trong toàn bộ công ty Elise mọi người đều biết Trương Lượng hẳn đã từng đau khổ theo đuổi Hoàng Thúy Vân, bất quá Hoàng Thúy Vân chưa từng chấp nhận lần hẹn hò nào với hắn, đây không khác gì tuyên án tử hình đối với Trương Lượng. Có đôi khi Trương Lượng nghĩ rằng bằng vào những mối quan hệ của hắn tại Quảng Châu và điều kiện tốt đẹp của gia đình hắn, muốn ôm Hoàng Thúy Vân trong tay thì kỳ thực cũng không phải việc khó khăn gì, điều quan trọng nhất là Hoàng Thúy Vân phải cho hắn một lần cơ hội mới được!

Mà hiện tại, cơ hội đã tới!

Đồng phó cục trưởng, Tổng bí thư đều là những người chức cao quyền trọng tại Quảng Châu này, là những nhân vật giậm chân khiến một phần Quảng Châu rung chuyển.

Một người là bí thư Đảng ủy thành phố, một người là Phó cục trưởng Cục Công An.

Mà ba người đi theo Đồng phó cục trưởng và Tổng bí thư cũng không phải hạng người vô danh!

Một người là bí thư thuộc Sở Điện Lực Quảng Châu, còn hai người khác thuộc ban quản lý của Cục Quản Lý Thị Trường.

Thử hỏi, nếu như nhóm người này trước mặt Hoàng Thúy Vân cấp cho Trương Lượng đủ mặt mũi thì thái độ của Hoàng Thúy Vân đối với hắn còn có thể lạnh lùng giống như trước sao?

"Thúy Vân, Nhạc Thi, Tiểu Yến Tử, Trần Nhân, còn có à... Tiểu Cao, tôi xin phép giới thiệu cho các người mấy nhân vật cao cấp ở Quảng Châu này" Trương Lượng gọi hết tên các đồng nghiệp của hắn một lần, sau đó bắt đầu nói: "Kỳ thực đây đều là bậc trưởng bối của tôi, đây là bí thư Đảng ủy thành phố Tổng bí thư, vị này chính là Đồng phó cục trưởng của Cục Công An, tiếp theo là Tào bí thư của Sở Điện Lực và chủ nhiệm Phạm, chủ nhiệm Lý của Cục Quản Lý Thị Trường."

Quả nhiên, lời của Trương Lượng vừa dứt thì Hoàng Thúy Vân và các nữ đồng nghiệp khác, thần tình đều có vẻ thoáng mất tự nhiên. Cũng phải, thân phận của Tổng bí thư và Đồng phó cục trưởng thân phận xác thực đặc biệt có thể khiến người bình thường nghe đến có chút kinh sợ.

Còn Cao Tiệm Phi nghe xong cũng hơi giật mình, tay vuốt cằm nhìn Trương Lượng, trong lòng đang suy nghĩ xem tên Trương Lượng này lại muốn giờ trò gì nữa?

Hoàng Thúy Vân từng trải, xã hội kinh nghiệm cũng tương đối phong phú, cô lập tức đứng lên, hơi cúi người, nói: "Xin chào Đồng phó cục trưởng, Tổng bí thư, Tào bí thư, chủ nhiệm Phạm, chủ nhiệm Lý!"

Trương Lượng nhìn thấy thái độ của Hoàng Thúy Vân như thế, trong lòng rất vui vẻ. Hắn giả vờ cười nói: "Thúy Vân, cô không cần khách khí, đều là người nhà cả, vừa nãy gặp mấy trưởng bối cũng đến đây ăn uống nên tôi xin phép mời họ đến phòng chúng ta uống vài ly"

Tổng bí thư rất có tác phong của một người lãnh đạo, ung dung mỉm cười nói: "À, là Tiểu Hoàng phải không? Mau ngồi đi, tất cả mọi người cứ thoải mái, coi như là gặp mặt bạn bè là được, kỳ thực ta cũng rất thích hợp mặt với những người trẻ tuổi và vui đùa, ha ha!"

Trương Lượng vội vã bảo mấy người phục vụ mang ghế đến và sắp xếp lại bàn, đem thêm mấy cái ly và khui thêm ba chai rượu trắng.

Vốn, tất cả mọi người đã ăn uống no nê, hiện tại lại phải xã giao với nhóm người Trương Lượng dẫn tới, hơn nữa còn phải làm ra vẻ mặt tươi cười đón chào, không thể biểu lộ ra nửa điểm không hài lòng.

Trương Lượng gọi thêm mấy cái lẩu cho mấy vị lãnh đạo, sau đó ân cần đem mấy đĩa thức ăn đồ vào nồi lẩu, mắt liếc nhìn Cao Tiệm Phi, biểu tình trên mặt rất là đắc ý.

"Xin chào các vị, lần đầu gặp mặt, tôi xin phép kính mọi người một ly" Hoàng Thúy Vân tự rót rượu và cầm ly đứng lên: "Tôi xin phép uống trước, mời các vị"

Làm trưởng phòng kế hoạch của công ty Elise, Hoàng Thúy Vân cũng được xem là một nhân viên quản lý có địa vị, bình thường cô đi tiếp khách hay dự họp thì cũng có một số ít lãnh đạo tham dự. Hoàng Thúy Vân biết rõ, kính rượu các cấp lãnh đạo là phải làm, đặc biệt là lần đầu tiên gặp mặt nhất định lễ nghĩa phải chu đáo. Đã kính rượu thì phải uống hết ly.

Trương Lượng thấy vậy liền đứng lên khuyên can nói: "Thúy Vân, tôi đã nói rồi, chú Tổng, chú Đồng cùng các vị khác đều là trưởng bối của tôi, xem như người nhà, hôm nay cô đừng xem các vị ấy là lãnh đạo, đừng khách khí, cứ thoải mái đi. Thúy Vân, cô uống chút là được rồi!" Dừng lại một chút, Trương Lượng tỏ vẻ quan tâm nói: "Thúy Vân, uống rượu nhiều hại sức khỏe đấy, cô nên hạn chế chút"

Tổng bí thư quả là lẩn lộn quan trường, mắt rất tinh, hần vừa vào phòng thì đã để ý đến ánh mắt của Trương Lượng nhìn Hoàng Thúy Vân nên trong lòng liền hiểu Trương Lượng đối với Hoàng Thúy Vân có ý. Do đó lúc này hần cũng là thuận nước đẩy thuyền, dặt vàng lên mặt Trương Lượng, hần cảm ly rượu lên: "Tiểu Hoàng, lời của Tiểu Lượng phải đấy, nó rất suy nghĩ cho cháu, cháu cứ nghe nó đi, chúng ta không thấy phiền đâu, đừng xem chúng ta là lãnh đạo nữa, Tiểu Lượng đã xem chúng ta là trưởng bối thì cháu cũng cứ giống nó đi. Nào, Đồng phó cục trưởng, lão Tào, lão Phạm, lão Lý, chúng ta cùng ly với Tiểu Hoàng nào, Tiểu Hoàng là một cô gái rất hiểu chuyện, rất tốt"

Hoàng Thúy Vân cũng không nói nhiều, nhẹ nhàng nhấp môi, sau đó mỉm cười một chút, nói: "Cảm ơn các vị đã nể mặt."

"Ha ha, chú Tổng thật tốt, rất biết phối hợp, sau này khẳng định Thúy Vân sẽ nhìn ta với cặp mắt khác." Trong lòng Trương Lượng như nở hoa.

Lúc này, Trương Lượng nở nụ cười kỳ lạ với Cao Tiệp Phi, nói: "Tiểu Cao, chú mau tới kính rượu cho các trưởng bối đi"

Cao Tiệp Phi biết Trương Lượng đã ra chiều!

Trong tình huống như vậy, Cao Tiệp Phi không có khả năng không tiếp chiêu, dù sao muốn đi đứng trong xã hội thì có những người không được đắc tội. Hơn nữa đây là lần đầu tiên gặp mặt, uống một chút rượu vốn cũng chẳng có gì, nếu như Cao Tiệp Phi từ chối thì có vẻ hơi không biết điều.

Cao Tiệp Phi tự rót rượu vào ly, sau đó đứng lên cười nói: "Các vị lãnh đạo, trước đó tôi cũng đã uống không ít rượu, bản thân từ lượng lại không tốt lắm, vì vậy xin phép uống ly này ra mắt, xin các vị nâng ly" Xác thực vừa rồi Cao Tiệp Phi đã uống khoảng 4 ly rượu trắng đầy, mà từ lượng của hần chỉ khoảng 6, 7 ly, nói cách khác nếu mà uống tiếp thì chắc phải ngã gục.

Tổng bí thư và Đồng phó cục trưởng mỉm cười cảm ly giờ lên: "Lần đầu tiên gặp mặt, chúng ta cùng ly nào. Đàn ông chúng ta uống rượu không giống phụ nữ, nếu không uống cạn ly thì coi sao được! Cạn!"

Tất cả mọi người đều uống hết cả ly.

Đầu óc Cao Tiệp Phi bắt đầu có chút choáng váng.

Ngay khi Cao Tiệp Phi chuẩn bị ngồi xuống thì Tổng bí thư liền đứng lên: "Tiểu Cao phải không? Nghe Tiểu Lượng nói cậu từ nơi khác đến Quảng Châu này làm việc, ừm, ta thấy cậu nhiều lắm là 22, 23 tuổi thôi, tuổi trẻ như vậy đã xa xứ làm ăn, rất giỏi, ta rất thích thanh niên có chí hướng, nào, chúng ta hai người uống một ly, thanh niên giống như cậu ta thích nhất đó!"

Nói xong, Tổng bí thư trực tiếp cầm ly rượu trong tay nhẹ nhàng giờ lên rồi uống cạn.

Cao Tiệp Phi ngây ngẩn cả người, đầu của hần thật sự cảm thấy choáng váng, thức ăn trong bụng mơ hồ muốn trào lên, cực kỳ khó chịu. Nếu như mà uống thêm một ly nữa thì sợ rằng cho chó ăn chèn tại đương trường.

Trương Lượng vội vã đứng lên, đi tới bên cạnh Cao Tiệp Phi, cầm lấy chai rượu rót vào ly Cao Tiệp Phi, nói nhỏ: "Sao rồi? Chú Tổng của tôi mời rượu chú kia, đừng giả vờ, mau cùng ly với chú Tổng đi. Chú Tổng thân phận gì? Chú được ông ấy mời rượu đã là rất may mắn, bao nhiêu người chờ đợi mà cũng không thấy, mau đi!" Hần rót đầy ly rồi đem ly nhét vào tay Cao Tiệp Phi.

Cao Tiệp Phi mơ mơ màng màng nói: "Tổng bí thư, tôi thật sự là không uống nổi nữa."

Tổng bí thư nhẹ nhàng đặt cái ly xuống bàn, nói: "Tiểu Cao à, thanh niên trai tráng uống chút rượu thì sợ cái gì? Ha ha, chẳng lẽ cậu không nể mặt ta sao" Những lời này, nói nửa nghiêm túc nửa giỡn chơi, thế nhưng kiểu cách nhà quan đã hiện ra rất rõ.

"Người này không được, không được," Tào bí thư ngồi bên cổ ý thờ dài, nói "Từ phẩm kiến nhân phẩm (uống rượu biết người)!"

Lúc này, Trần Nhân bỗng nhiên đứng lên đi tới bên cạnh Cao Tiệp Phi cầm lấy ly rượu trong tay hần, nói: "Tôi xin phép uống thay cho anh ấy, Tổng bí thư, xin mời!" Tiếng nói vừa dứt, Trần Nhân ngưỡng cổ uống hết ly rượu, thật giống như uống nước lã, mặt không đổi sắc. Sau đó, cô trực tiếp cầm lấy chai rượu để trên bàn cảm lên, nói: "Người của phòng kế hoạch chúng tôi, từ lượng ai cũng không giỏi, riêng tôi thì hơi được chút, vậy hôm nay tôi xin phép giúp vui uống cùng với các vị!" Rót đầy ly rượu, cô cảm giờ lên: "Đồng phó cục trưởng, lần đầu tiên gặp mặt tôi xin phép kính ngài một ly, cạn!" Vừa dứt lời lại uống cạn ly rượu.

"Ồ..." Đồng phó cục trưởng ngạc nhiên, trong lòng nghĩ thầm cô gái đẹp này từ lượng khá đấy.

Đương nhiên, được một cô gái xinh đẹp như vậy mời rượu, nếu là không uống thì khó tránh khỏi bị mất phong độ. Đồng phó cục trưởng cũng rót đầy ly, sau đó trực tiếp uống cạn.

"Đồng phó cục trưởng tửu lượng thật cao!" Trần Nhân tửu lượng dường như ghé ghóm, cô vừa mời rượu Đồng phó cục trưởng xong thì lại rót đầy ly, hướng Tổng bí thư nói: "Tổng bí thư, vừa rồi tôi uống thay cho Cao Tiệm Phi, ly đó không tính, tôi xin phép mời ngài một ly. Cạn"

Trần Nhân lại uống cạn.

Phản ứng của Tổng bí thư giống với Đồng phó cục trưởng, đầu tiên là ngạc nhiên một chút, sau đó cũng rót đầy ly và uống cạn.

Cục diện trong phòng đã xảy ra biến hóa. Vốn, nhóm người Tổng bí thư là muốn giúp Trương Lượng làm khó dễ Cao Tiệm Phi một chút, làm cho Cao Tiệm Phi quá chén, thế nhưng nửa đường lại nhảy ra một Trần Nhân trực tiếp khuấy rối!

Cao Tiệm Phi tuy rằng đầu vầng mắt hoa, thế nhưng ý thức cũng còn rõ ràng, hẳn biết Trần Nhân đang giải vây cho mình. Thấy Trần Nhân uống cạn từng ly từng ly một, lấy 1 đổi 5, trong lòng Cao Tiệm Phi lo lắng cho Trần Nhân, không phải lo lắng tửu lượng cao ra sao mà là lo cho Trần Nhân cứ uống như vậy thì sợ rằng sẽ xảy ra vấn đề!

Lúc này, Châu Yến, Tần Nhạc Thi, Hoàng Thúy Vân đều đứng lên, đứng ở bên cạnh Trần Nhân, tất cả đều rót rượu vào ly, sẵn sàng chiến đấu. Mà Trương Lượng, dĩ nhiên "phản bội" phòng kế hoạch, hẳn đứng cùng trận tuyến với mấy người lãnh đạo, hơn nữa còn liên tục mời rượu!

Những lãnh đạo này bình thường xã giao rất nhiều, tiệc tùng liên miên, tửu lượng của bọn họ làm sao mà các cô gái của phòng kế hoạch có thể bằng được?

Trong lúc đó, Cao Tiệm Phi lại phát hiện ra cặp mắt của các vị lãnh đạo nhìn Trần Nhân, Tần Nhạc Thi và các cô gái khác đầy rẫy dục vọng và ham muốn.

"Móa, ta là đàn ông mà, sao có thể để cho các cô gái bị ép như thế? Mẹ kiếp, chơi luôn! Uống!" Cao Tiệm Phi lắc lắc cái đầu đang choáng, bước nhanh đi ra khỏi phòng rồi đi về phía toilet, hẳn chuẩn bị đi lấy nước lạnh rửa mặt cho tỉnh táo, sau đó quay về phòng quyết chiến.

Ra khỏi phòng, Cao Tiệm Phi bước nhanh đi về hướng toilet, thân thể có chút lảo đảo, trước mắt hơi mờ mờ. Ngay lúc này thì ở phía sau, Cao Tiệm Phi nghe được dường như có người gọi hắn: "Tiên sinh!"

Cao Tiệm Phi liền dừng lại, một người thanh niên trẻ tuổi từ phía sau bước nhanh tới: "Thật không lại gặp tiên sinh ở đây, thật trùng hợp quá!"

Cao Tiệm Phi nghiêng đầu nhìn thì thấy đó là Lưu Phong, người hôm qua hắn đã cứu giúp.

"Tiên sinh dường như đã uống hơi nhiều" Thái độ của Lưu Phong cũng giống như ngày hôm qua, rất cung kính ân cần.

Lúc này, trong đầu Cao Tiệm Phi bỗng nhiên hiện ra một ý nghĩ, hắn liền hỏi Lưu Phong: "Người có biết uống rượu không?"

"Sao?" Lưu Phong ngạc nhiên: "Ý của tiên sinh là?"

"Này, người đến đây uống giúp ta một chút, đối phương rất mạnh, ta cùng các đồng nghiệp đều sắp chịu không nổi, người giúp ta một tay." Cao Tiệm Phi nói xong liền lôi Lưu Phong kéo vào phòng.

"Tiên sinh, uống rượu trắng hả?" Lưu Phong hơi nhú mày.

"Đúng, rượu trắng!" Cao Tiệm Phi lắc đầu: "Tửu lượng của người ra sao?"

Lưu Phong áy náy cười: "Tiên sinh, tôi đối với rượu trắng có chút dị ứng, uống một chút thì toàn thân sẽ đỏ lên, còn nổi nhiều đốm đỏ nữa, tuy nhiên xin tiên sinh đừng lo lắng, trong phòng của tôi có mấy người uống rượu rất được, tôi sẽ lập tức bảo bọn họ đến đây, tiên sinh chỉ cần nói cho tôi biết số phòng là được, 2 phút sau tôi sẽ dẫn người đến."

"Được, vậy ta về phòng trước, phòng số 257, người mau dẫn người tới đi!" Cao Tiệm Phi buông tay Lưu Phong, cũng không đi toilet mà là trực tiếp trở lại phòng.

Lúc này, chỉ thấy Tổng bí thư gương mặt đỏ bừng, hiển nhiên là đã hưng phấn uống rất nhiều, hắn trực tiếp đi tới bên cạnh Tần Nhạc Thi: "Nào, cô Tần, chúng ta cạn một ly đi. Cô Trần kia có tửu lượng quá tốt, ta không dám tìm cô ấy, ngoài ra cô Tần đây mới là loại hình ta thích, ha ha!" Những lời này rất rõ ràng, ý tứ ngầm cũng rất rõ!

Tần Nhạc Thi hiển nhiên là bị lời nói của Tổng bí thư làm cho sợ, cô lắc đầu nói: "Tổng bí thư, uống rượu thì không sao, thế nhưng tôi chỉ có thể uống rượu đỏ, rượu trắng tôi không uống được."

"Như vậy sao được?" Tổng bí thư quơ tay chụp lấy tay của Tần Nhạc Thi: "Phải uống rượu trắng chứ, hôm nay chúng ta cứ vui vẻ chơi cho tận hứng!"

Lúc này một mình Trần Nhân đang đối phó ba người Tào bí thư, chủ nhiệm Phạm và chủ nhiệm Lý.

Tiểu Yến Tử cùng Châu Yến đã vô lực ngồi trên ghế, về mặt đỏ bừng, Đồng phó cục trưởng cầm ly rượu, nói: "Cô Châu, đến đây, chúng ta tiếp tục đi, cô đâu thể say khi mới uống một ly phải không? Nào, chúng ta uống!"

Còn Trương Lượng thì đang dây dưa với Hoàng Thúy Vân, hẳn mượn rượu nói huyền thuyên liên tục bên tai Hoàng Thúy Vân.

Tình hình trong phòng đã loạn lên!

Một đám lang sói đã hoàn toàn bộc lộ bản tính!

Cao Tiệm Phi vào phòng nhìn thấy thế liền chạy thẳng đến cạnh Tần Nhạc Thi, sau đó kéo tay Tần Nhạc Thi ra khỏi tay của Tổng bí thư. Thân thể của Tần Nhạc Thi như nhũn ra, ngã dựa vào người Cao Tiệm Phi: "Cao Tiệm Phi... tôi hình như... say rồi."

Tổng bí thư tay cầm ly rượu, khóe mắt hơi giật giật, lạnh lùng nhìn Cao Tiệm Phi, nói: "Tiểu Cao, cậu không uống ta còn chưa tính sổ với cậu, hiện tại ta đang cùng cô Tần uống rượu, cậu lại đến phá rối, mau rút qua một bên đi!" Nói xong, hắn trực tiếp đi về hướng Tần Nhạc Thi, dĩ nhiên muốn đem Tần Nhạc Thi bên cạnh Cao Tiệm Phi kéo vào trong lòng hắn!

Đã không còn kiêng nể gì nữa!

"Ông muốn làm gì?" Tần Nhạc Thi khản trương, theo bản năng ôm lấy Cao Tiệm Phi: "Tôi không uống được rượu trắng, ông đừng làm vậy!"

"Cô Tần, nể mặt chút đi, đến đây uống với ta nào!" Tổng bí thư vẫn cầm cái ly đi đến Tần Nhạc Thi.

Hắn hoàn toàn xem Cao Tiệm Phi là không khí, hơn nữa hành vi của hắn làm cho Cao Tiệm Phi liên tưởng đến loại cường hào ác bá trong phim cường đoạt dân nữ!

Một cô lửa giận như núi lửa phun trào bốc lên trong lòng Cao Tiệm Phi, hắn không thể nhịn được nữa liền đưa tay chụp lấy tay cầm ly của Tổng bí thư, tiếp đó đoạt lấy cái ly rồi quăng đi, "Xoảng!" một tiếng, cái ly nát bấy!

"Uống con mẹ ông!" Cao Tiệm Phi hét lớn: "Mau rút!"

Nước bọt trong miệng văng trúng mặt của Tổng bí thư. Tổng bí thư choáng váng.

Trong phòng đang huyền não đột nhiên yên tĩnh lại. Ánh mắt của mọi người, đều nhìn về phía Cao Tiệm Phi.

3 giây sau, mặt Tổng bí thư trở nên dữ tợn lên: "Mày vừa chửi ai đó?"

"Rầm!" Bên kia, Đồng phó cục trưởng đập bàn một cái rung trời, hắn chỉ vào Cao Tiệm Phi, hét: "Mày là ai mà dám chửi người hả? Ông đây sẽ lập tức gọi người đến bắt mày, tên nhà quê. Mày mau ngồi xuống, hai tay ôm đầu!" Đồng phó cục trưởng cũng đã uống nhiều, lời nói không khác gì mấy gã lưu manh đầu đường xó chợ.

Thấy thuốc nổ đã nổ, trong lòng Trương Lượng mừng như điên, liền nói thêm: "Cao Tiệm Phi, chú Đồng của tao bảo mày ngồi xuống, con mẹ mày mau ngồi đi!" Lại một người uống đã quá chén.

Lúc này, Cao Tiệm Phi bỗng nhiên hai mắt trừng lên, hắn bỏ tay Tần Nhạc Thi ra rồi chạy nhanh tới bên Trương Lượng. Không đợi Trương Lượng có phản ứng, Cao Tiệm Phi đá một cước vào bụng hắn, Trương Lượng kêu thảm một tiếng rồi văng ra đằng sau đụng vào vách tường. Tiếp đó Cao Tiệm Phi chụp lấy chai rượu ở trên bàn rồi lại chạy tới trước mặt Trương Lượng, "Bụp, xoảng!" Chai rượu đập mạnh vào đầu Trương Lượng!

"Á..." Trương Lượng kêu thảm thiết, trên đầu máu phun ra khiến cho người khác sợ hãi.

"Mày chửi mẹ tao hả? Trong đời tao thù nhất là người khác chửi mẹ tao, tao hôm nay giết mày!" Cao Tiệm Phi quăng chai rượu trong tay đi rồi chụp lấy cái ghế ghê lên cao.

"Mau bỏ ghế xuống!" Đồng phó cục trưởng lúc này đã rút cây súng đeo bên hông ra, chia vào Cao Tiệm Phi hét: "Tên nhà quê, mày chết chắc, không phán mày trên 5 năm, ông đây sẽ không mang họ Đồng!"

Ngay lúc tình huống trong phòng đang lộn xộn thì cửa phòng bị đẩy ra, Lư Phong dẫn thêm 3 người đi vào.

"Làm gì đó? Các người muốn làm gì?" Vừa vào trong phòng, một người trung niên dáng vẻ đường đường ở phía sau Lư Phong, nhíu mày quát.

Còn Lư Phong liền đảo mắt quan sát tình huống trong phòng, hắn cũng đã đoán được đại khái. Tiếp đó hắn vội chạy đến bên cạnh Cao Tiệm Phi, cung kính nói: "Tiên sinh, thật xin lỗi, Tiểu Phong đến chậm. Tiên sinh yên tâm, tình hình ở đây Tiểu Phong sẽ xử lý, xin tiên sinh hãy bỏ ghế xuống" Dừng lại một chút, Lư Phong nói nhỏ: "Tiểu Phong hiểu được tiên sinh không muốn ở trước mặt người thường bại lộ thân thủ, Tiểu Phong sẽ thay tiên sinh xử lý những chuyện nhỏ này"

Lúc này, Đồng phó cục trưởng giận dữ hét lên: "Mày là ai? Mau rút sang một bên!"

Về mặt của Lư Phong thoáng cái lạnh lùng hẳn lên, hai mắt trực tiếp nhìn về phía Đồng phó cục trưởng.

Trong ánh mắt tràn đầy sự khinh rẻ, cười nhạo cùng với thần sắc lạnh lẽo!

Đồng phó cục trưởng thân thể hơi run lên, tay cầm súng cũng run run.

Lưu Phong dùng ánh mắt lạnh lùng quét qua đám người trong phòng một chút, sau đó chỉ vào Cao Tiệp Phi, nói: "Ngày hôm nay Lưu Phong ta đây muốn nhìn thử xem ai dám động người này!"

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Sư Quỷ Nghi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 45: Diệt Thủ Không Không

Tình hình trong phòng rất phức tạp!

Cao Tiệp Phi đã đem cái ghế bỏ xuống, con giận trong lòng cũng đã dần dần nguôi lại. Trên thực tế, Cao Tiệp Phi cũng không phải là một người dễ xung động, hành vi hôm nay của hắn là vì thứ nhất, hắn uống nhiều rượu, ngoài ra mọi chuyện phiền phức đêm nay đều là do Trương Lượng một tay gây ra khiến cho Cao Tiệp Phi rất chán ghét, và cuối cùng cái quan trọng là Trương Lượng đã chửi mẹ của Cao Tiệp Phi!

Mỗi người, bất luận là vĩ đại hay bình thường thì ở sâu trong nội tâm đều có một điểm mấu chốt quan trọng!

Trong lòng của Cao Tiệp Phi là gì?

Hắn rất thương yêu và rất tôn kính mẹ của hắn!

Hôm nay, Trương Lượng hiển nhiên chạm vào “chỗ ngứa” của Cao Tiệp Phi, thế cho nên Cao Tiệp Phi liền bộc phát.

Bất quá hiện tại Cao Tiệp Phi đã tỉnh táo lại, cơn say rượu cũng đã qua.

Trong phòng, bí thư Đảng ủy thành phố đã trở mặt với Cao Tiệp Phi, và thêm một phó cục trưởng của Cục Công An móc súng chia vào hắn nữa, miệng còn tuyên bố phán Cao Tiệp Phi trên 5 năm tù!

Các cô gái giờ đây đã rất hoảng sợ, tiếp đó đều chạy đến bên người Cao Tiệp Phi. Hiện tại các cô gái chân tay luống cuống, căn bản không biết phải xử lý ra sao và giải quyết hậu quả thế nào!

Hoàng Thúy Vân rốt cuộc cũng là người cơ trí nhất trong nhóm, cô vội vã chạy đến bên Trương Lượng đang nằm trên đất, nói: "Trương Lượng, anh đứng lên đi, chúng tôi đưa anh đi bệnh viện, vờ... vờ rồi là do anh đã chửi người ta trước nên Cao Tiệp Phi mới đánh anh, ai cũng sai cả, tuy nhiên tất cả mọi người đều đã uống quá chén, đều say. Như vậy, anh hãy nói cho Đồng phó cục trưởng và Tổng bí thư cùng các người khác về trước đi, đây là chuyện nội bộ của chúng ta, chúng ta sẽ tự giải quyết, anh thấy sao?"

Chuyện thứ nhất Hoàng Thúy Vân làm chính là trấn an Trương Lượng đang bị thương. Đây là một cách làm thỏa đáng nhất trong lúc này.

"Thúy Vân, việc này cô đừng xen vào!" Trương Lượng vẻ mặt dữ tợn: "Trương Lượng tôi nếu như không cho tên nhà quê Cao Tiệp Phi ở tù rục xương thì tôi sẽ không mang họ Trương. Tôi có ý gây thương tích, à không, là tôi có ý giết người!"

Thái độ của Trương Lượng là không bỏ qua.

Hoàng Thúy Vân cùng các cô gái khác, nước mắt đều đã chảy ra.

Cũng đúng, Cao Tiệp Phi là một người chân ướt chân ráo mới đến Quảng Châu, hiện tại đắc tội với một nhóm người tai to mặt lớn của Quảng Châu, hơn nữa, hắn còn ra tay đánh người, hiện tại người ta muốn bắt muốn thừa, Cao Tiệp Phi cũng không thể làm gì.

Còn Cao Tiệp Phi thì có vẻ trông như cũng không hoảng loạn.

Từ lần đầu tiên nhìn thấy Lưu Phong, Cao Tiệp Phi đã nhận định rằng Lưu Phong này tuyệt sẽ không là một người bình thường. Lúc này, Lưu Phong nhìn Đồng phó cục trưởng với thần thái khinh thường, lại dùng lời nói của kẻ bề trên nói: "Ngày hôm nay Lưu Phong ta đây muốn nhìn thử xem ai dám động người này!"

Đồng phó cục trưởng cũng không bị dọa sợ, hơn nữa hắn còn uống nhiều nên có chút kích động, tuy rằng hắn cũng nhìn ra được người thanh niên xa lạ trước mắt này có diện mạo bất phàm, khẳng định là người có địa vị, thế nhưng hắn cũng không sợ vì nơi này là Quảng Châu!

Ở đây là sân nhà của hắn, lẽ nào hắn còn phải sợ ai?

Hơn nữa, ngu ngốc ngu ngốc ngu ngốc, một tên nhà quê làm công thì làm sao có thể quen được bạn bè gì cao sang? Nhiều nhất thì tên đó cũng là một cậu

ám thời.

Sợ rằng cũng không được nữa là.

"Bớt lắm nhảm, móa, mau cút sang một bên, ông. . . ông đang thi hành công vụ" Đồng phó cục trưởng nhìn chăm chăm Cao Tiệp Phi: "Ta đây không phải xã hội đen làm loạn, ta đang chấp hành luật pháp bắt một người bị tình nghi là có ý giết người" Dứt lời, Đồng phó cục trưởng móc từ túi quần ra một tấm thẻ ngành rồi quơ quơ trước mặt Cao Tiệp Phi và Lưu Phong.

Trương Lượng nhân cơ hội hét lớn: "Chú Đồng, mau bắt tên nhà quê đó!"

Lúc này, hai người đàn ông trung niên đi theo Lưu Phong, một người trong đó trực tiếp đi tới trước mặt Lưu Phong, hơi cúi đầu, nói: "Cậu Phong, đây đều là việc nhỏ, cậu cứ nghỉ ngơi, loại chuyện này sao có thể để người như cậu giải quyết, xin giao cho tôi cùng lão Tiêu là được."

Khóe miệng Lưu Phong, lập tức nở nụ cười: "Đừng, đừng, vừa rồi tôi hơi thiếu bình tĩnh. Ông nội đã nói tôi từ nhỏ tính tình dễ nổi nóng, làm không được đại sự, ôi, sao tôi có thể đi nổi nóng với mấy tên như vậy? Ừm, ông cứ giúp tôi xử lý tốt là được. . ." Dừng lại một chút, Lưu Phong vỗ nhẹ vào vai Cao Tiệp Phi, sau đó giới thiệu với người trung niên: "Vị này, là. . . à, là bạn của tôi. . ." Nói đến đây, hắn có chút sợ hãi nhìn Cao Tiệp Phi, hắn thấy Cao Tiệp Phi không có phản bác cùng bất luận biểu tình gì nên cũng yên tâm, nói tiếp: "Đây là người bạn rất thân thiết của Lưu Phong tôi, lão Điền, nếu như ông xử lý chuyện này làm cho bạn tôi thoải mái thì chuyện của ông tôi sẽ nói ông nội giải quyết cho ông"

Lão Điền nghe xong ngáy người.

Hắn nhìn thấy thái độ của Lưu Phong đối với Cao Tiệp Phi cung kính như vậy đã rất lấy làm kỳ lạ rồi, lúc này còn nghe Lưu Phong nói sẽ đem "sự việc" của mình giải quyết nếu đem chuyện trước mắt xử lý tốt! Phải biết rằng, "sự việc" trong lời Lưu Phong là chuyện khi nãy đôi bên đã bàn bạc gần như thỏa đáng, tuy nhiên chỉ bởi vì một người thanh niên thoát nhìn trông rất quê mùa mà trở thành sự quyết định thành bại.

"Vị này. . . vị tiên sinh này, xin ngài cứ yên tâm, tôi cùng lão Tiêu nhất định sẽ thay ngài xử lý thỏa đáng, nhất định!" Người gọi là "Lão Điền" rất cung kính cúi người nói với Cao Tiệp Phi.

Mà người gọi là "Lão Tiêu" thì làm một chuyện vượt khỏi dự đoán, hắn trực tiếp đi đến chụp lấy thẻ ngành trong tay của Đồng phó cục trưởng.

"À, Đồng Văn Bưu, phó cục trưởng Cục Công An Quảng Châu" Người gọi là "Lão Tiêu" thì thầm, sau đó hắn đem thẻ ngành bỏ luôn vào túi áo.

Đồng phó cục trưởng chết lặng!

Tổng bí thư, Tào bí thư, chủ nhiệm Phạm, chủ nhiệm Lý cũng chết lặng!

Trương Lượng cũng thế!

Đám người Hoàng Thúy Vân cũng ngạc nhiên hết mức. Những người này thoát nhìn rất sang trọng thể nhưng có phải là đầu óc của bọn họ có vấn đề hay không mà lại dám chụp lấy thẻ ngành của một phó cục trưởng cục công an, cầm xem còn thì thầm, sau đó còn bỏ luôn vào túi của mình nữa.

Trời ạ, đây là chuyện gì vậy?

2 giây sau, "Bốp!" Đồng phó cục trưởng hung hăng tát một bạt tai vào mặt "Lão Tiêu", hét: "Mày là ai mà dám đoạt lấy thẻ ngành của ông hả? Phản hết rồi, bắt, nhất định phải bắt hết!" Đồng phó cục trưởng lấy ra điện thoại di động, chuẩn bị gọi điện thoại điều nhân viên tới.

Mà lúc này, "Lão Tiêu" bị Đồng phó cục trưởng tát một bạt tai, có thể thấy được rõ ràng năm ngón hằn đỏ trên mặt, thế nhưng dường như hắn cũng không có chút đau đớn nào, trông thật giống như một khúc cây vậy, mắt mở trừng trừng nhìn Đồng phó cục trưởng!

Người gọi là "Lão Điền" cũng lấy làm ngạc nhiên hết mức, sau đó đi tới trước mặt "Lão Tiêu" nhìn một chút dấu tay trên mặt rồi đưa tay xoay xoay thái dương của hắn.

Còn Lưu Phong thì hai mắt vẫn dán vào Cao Tiệp Phi, cảm thán nói: "Tiên sinh, người của Quảng Châu quả là ghê ghớm"

Lúc này, Tổng bí thư vẫn đứng ở một góc, trong lòng hắn bỗng nhiên dâng lên một loại dự cảm rất không hay. Từ lúc "Lão Điền" và "Lão Tiêu" đứng ra xử lý chuyện này, đặc biệt là lúc "Lão Tiêu" đem thẻ ngành của Đồng phó cục trưởng tịch thu thì đôi mắt của Tổng bí thư đã nhìn chăm chăm vào "Lão Điền" và "Lão Tiêu". Hắn bỗng nhiên sực nhớ tới hai người, địa vị của hai người này, mặc dù là thị trưởng thành phố Quảng Châu cũng không thể va chạm được. Và hai người này, Tổng bí thư nhớ là đã thấy trên báo chí và trên ti vi, "Lão Điền" và "Lão Tiêu" tương mạo vô cùng giống hai người đó.

Tổng bí thư sợ hãi chạy qua, trực tiếp nắm lấy tay của Đồng phó cục trưởng giật giật, ý bảo hắn tạm thời không nên gọi điện thoại. Sau đó, Tổng bí thư lại dụi mắt nhìn vào "Lão Điền" và "Lão Tiêu".

Càng nhìn càng thấy giống!

Tổng bí thư dùng giọng run run, nhỏ nhẹ hỏi "Lão Tiêu": "Xin hỏi. . . xin hỏi ngài có phải là. . . là. . . ? Đơn vị công tác có phải ở Quảng Châu không?"

"Lão Tiêu" nhẹ nhàng vuốt ve má hắn, mặt không biểu tình nói: "Tiêu Hoa Phong, trưởng công an tỉnh Quảng Đông"

"A. . ." Cơ trên mặt của Đồng phó cục giật giật, sau đó, ánh mắt của hắn và Tổng bí thư cùng nhìn về phía "Lão Điền."

"Lão Điền" thờ dài nói: "Người Quảng Châu các người thực sự rất khó lường, thực sự. Ta là Điền Tục Vinh, phó chủ tịch tỉnh Quảng Đông"

"Hu hu...!" Đồng phó cục và Tổng bí thư thoáng cái khóc lên, thân hình run run.

Không biết nên nói cái gì, cũng không biết nói từ đâu? Phản ứng đầu tiên của Đồng phó cục trưởng và Tổng bí thư chính là khóc!

Vừa rồi, mấy người nói chuyện chỉ là tiếng rất nhỏ, vì vậy mọi người ở xung quanh cũng không có nghe rõ ràng, chỉ là hiện tại nhìn thấy Đồng phó cục trưởng và Tổng bí thư khóc lóc mà thôi.

Tiêu Hoa Phong nhẹ nhàng vỗ vỗ vai Đồng phó cục trưởng: "Được rồi, đừng khóc, thế ngành của người ta tạm thời giữ, cục trưởng của người gọi là Phùng Quang Vinh phải không? Ngày mai ta bảo thị trưởng Hoàng gọi Phùng Quang Vinh tới để trò chuyện vài câu. Thôi, trước tiên các người hãy đi xin lỗi đi, thái độ thành khẩn một chút." Giọng nói của Tiêu Hoa Phong rất bình thường, thế nhưng trời mới biết đằng sau loại bình thường này rốt cuộc ẩn giấu cái gì!

Điền Tục Vinh nhìn về phía Tào bí thư, chủ nhiệm Phạm và chủ nhiệm Lý ngoắc ngoắc tay: "Mấy người các người cũng qua đây xin lỗi đi, xong rồi thì đem tên họ và nơi làm việc nói cho ta biết" Giọng nói vẫn rất bình thường thế nhưng dường như ẩn chứa một loại uy nghiêm khiến không thể chống lại.

Kết quả là, Đồng phó cục trưởng, Tổng bí thư, chủ nhiệm Phạm, Tào bí thư, chủ nhiệm Lý, 5 người xếp thành một hàng run run đi đến trước mặt Cao Tiệm Phi cúi đầu, trông giống như là tội phạm đã phạm tội ác ngập trời và đang hối hận vậy.

Bỗng nhiên, hai chân của Đồng phó cục mềm nhũn, tiếp đó quỳ xuống dưới chân Cao Tiệm Phi!

Tổng bí thư cũng không biết là chuyện gì xảy ra, ý thức dường như đã không do hắn điều khiển nữa, hắn cũng là quỳ xuống!

Khi hai người quỳ xuống thì chủ nhiệm Phạm, Tào bí thư và chủ nhiệm Lý cũng bắc chước theo.

"Cao. . . Cao tiên sinh, xin lỗi. . . tôi đã sai, tôi. . . đã sai, ngài người lớn không chấp kẻ nhỏ, xin cho tôi một lần cơ hội nữa, tôi biết sai rồi!" Đồng phó cục trưởng khóc lóc nói.

Tổng bí thư cũng liên tục xin tha: "Cao tiên sinh, thành thật xin lỗi. . . chúng tôi. . . xin cho chúng tôi thêm một lần cơ hội nữa đi"

Cao Tiệm Phi sừng sốt. Hắn tuy rằng không biết đang xảy ra chuyện gì, thế nhưng hắn cũng mơ hồ hiểu rõ một chuyện.

Là địa vị của Lưu Phong này lớn không thể tưởng!

"Lão Điền" và "Lão Tiêu" thoát nhìn tựa hồ chỉ là đi theo hầu Lưu Phong, thế nhưng chỉ hơi hột nói mấy câu là có thể làm cho nhóm người quyền quý của Quảng Châu kia quỳ xuống cầu xin tha thứ!

Bọn họ rốt cuộc là có thân phận gì?

Còn nhóm người Hoàng Thúy Vân lại sừng sốt thêm lần nữa, ai cũng không hiểu chuyện gì xảy ra? Phải chăng là đang nằm mơ? Đường đường là bí thư Đảng ủy thành phố, phó cục trưởng... lại đi đến trước mặt Cao Tiệm Phi quỳ xuống như thế, thật thấp hèn!

Trương Lượng hai tay ôm lấy vết thương trên đầu, mắt nhìn một hồi rồi hôn mê bất tỉnh.

"Tiên sinh, như vậy ngài đã thỏa mãn chưa?" Lưu Phong hỏi Cao Tiệm Phi.

Cao Tiệm Phi do dự một chút, sau đó nói: "Ừm, kỳ thực cũng không có gì, chỉ cần bọn họ sau này không tìm ta đây dựa là được. Ngoài ra. . ."

Bỗng nhiên trong đầu Cao Tiệm Phi lóe lên một ý nghĩ.

"Ngoài ra ta hy vọng người không nên xử phạt bọn họ quá nặng tay, dù sao ta cũng ở Quảng Châu này làm việc sinh sống. Thôi thì chi bằng để cho bọn họ. . . à, sau này lúc nhìn thấy ta thì đừng nên gây khó khăn cho ta, và nếu ta có việc cần bọn họ giúp thì bọn họ phải tận lực mà giúp" Cao Tiệm Phi nói.

Đúng, làm khó mấy người này chẳng có chỗ tốt gì cả, không có lợi lộc gì.

Chi bằng. . .

Cao Tiệm Phi hắn không phải cứ muốn làm nên sự nghiệp sao? Hắn lấy cái gì mà tạo? Chi bằng vào Siêu Cấp Suru Quý Nghi? Không thể toàn năng, còn một điểm quan trọng hơn nữa, đó là. . .

Quan hệ!

Tuy rằng nhóm người Tổng bí thư trong mắt Lưu Phong có thể không bằng một con chó, thế nhưng ở tại Quảng Châu này, bọn họ cũng là những nhân vật quyền quý.

Lưu Phong nghe xong, sau đó tự vỗ trán hần, nói: "Tiên sinh quả nhiên là suy tính sâu xa, Tiểu Phong đã hiểu, có những chỗ Tiểu Phong còn phải học hỏi tiên sinh nhiều. Được rồi tiên sinh, tôi sẽ báo lão Điền và lão Tiêu xử lý chuyện này ổn thỏa. Đã hết chuyện rồi, tôi đưa tiên sinh về nhà nhé!"

Cao Tiệm Phi gật đầu: "Được, thời gian cũng không còn sớm, đi thôi."

Lúc này, Cao Tiệm Phi đi đến nhóm người Hoàng Thúy Vân nói vài câu, vốn Cao Tiệm Phi muốn trước tiên đưa mấy cô gái về, tuy nhiên Hoàng Thúy Vân có xe riêng, có thể giúp đưa những cô gái khác về nhà.

Vì vậy, hần nói mấy câu thì liền tạm biệt mọi người. Sau đó, Cao Tiệm Phi cùng Lưu Phong đi ra khỏi phòng.

Tại hành lang ngoài phòng ăn, có một số người vạm vỡ mặc đồ tây đen, đeo kính đen đang đứng xếp hàng. Khi bọn hần thấy Lưu Phong từ trong phòng đi ra, liền hạ thấp người gọi: "Cậu Phong"

Lưu Phong cười nói với Cao Tiệm Phi: "Ha ha, tiên sinh, trải qua chuyện hôm trước thì hiện tại tôi đi ra ngoài đều mang theo nhiều người như thế. Tôi cũng không dám nghĩ mỗi một lần đều có thể gặp được quý nhân như tiên sinh đây"

Cao Tiệm Phi cũng không muốn hỏi nhiều, chỉ là thuận miệng nói: "Tại sao lại chọn Macao Duolao? Nơi này cũng không sang mấy" Lời ngầm chính là với thân phận của các người thì đến một nhà hàng như thế này làm chi?

Lưu Phong cười nói: "Tiên sinh, điều quan trọng là ở đây không có nhiều người để ý. Tiên sinh nên biết, nơi càng cao sang thì đôi khi cũng không tiện cho lắm. Thẳng thắn mà nói, tôi lần này dẫn lão Điền và lão Tiêu đến đây chủ yếu là bàn bạc vài chuyện thôi, không muốn để cho nhiều người biết"

Cao Tiệm Phi "ừm" một tiếng, cũng không hỏi nữa. Lúc này, hần đã cùng Lưu Phong bước ra khỏi nhà hàng. Đương nhiên, chuyện trả tiền Cao Tiệm Phi cũng không có làm phiền Lưu Phong, chính hần đã thanh toán phần của hần.

Lưu Phong vốn có ý muốn lái xe đưa Cao Tiệm Phi về nhà, thế nhưng bị Cao Tiệm Phi dùng lời nhẹ nhàng từ chối. Hiện tại, Cao Tiệm Phi không muốn có ai quấy rầy hần, trong đầu hần chỉ nghĩ đến một chỗ!

Trong Quý Oa, linh hồn của Chu Thông đã tụ hợp hoàn tất, Cao Tiệm Phi đang khẩn trương tìm một chỗ vắng vẻ.

Chuyện Cao Tiệm Phi không muốn, Lưu Phong cũng không miễn cưỡng, hai người tại trước cửa nhà hàng chào tạm biệt. Sau đó Cao Tiệm Phi trực tiếp đón taxi trở về Nguyệt Hoa thôn.

Tuy nhiên hần cũng không có về nhà mà là xuống xe trước thôn, sau đó đi bộ đến công viên Nguyệt Hoa.

Vào lúc này, trong công viên Nguyệt Hoa không một bóng người, Cao Tiệm Phi muốn làm gì thì làm!

Đi vào công viên được một chút, Cao Tiệm Phi liền trực tiếp sử dụng ý nghĩ "tiến vào Quý Oa"

Trước mắt mờ đi, sau đó Cao Tiệm Phi thấy mình đã ở trong Quý Oa.

Giọng của lập trình trí tuệ lập tức vang lên: "Người sử dụng tôn kính, linh hồn của quý hồn Diệu Thủ Thư Sinh Chu Thông đã tụ hợp hoàn tất, nếu ngài hiện tại muốn gặp quý hồn thì xin thỉnh đi đến tầng 2 của Quý Oa. Quý hồn đang ở trong phòng số 2-1 chờ ngài!"

Theo sự hướng dẫn của lập trình trí tuệ, Cao Tiệm Phi đi tới cái hộp đen giống như lần trước hần đi lên tầng 8 của Quý Oa.

Cái hộp đen chạy hướng lên trên một chút, sau đó dừng lại. Cao Tiệm Phi bước ra ngoài. Hần đưa mắt quan sát thì thấy vẫn là một loạt các dãy phòng ở hai bên trái phải, trong đó có một căn phòng đánh số 2-1

"À, ở đằng kia!" Cao Tiệm Phi đi đến trước căn phòng, cửa khép hờ, tuy rằng trong lòng Cao Tiệm Phi tràn đầy sự hiếu kỳ, thế nhưng hần cũng không khẩn trương, bởi vì lần trước ngay cả Lý Tầm Hoan đều gặp qua rồi, huống chi bây giờ chỉ là một quý hồn cấp 2.

Cao Tiệm Phi liền vươn tay đẩy cửa ra.

Căn phòng khoảng chừng 20 thước vuông lọt vào tầm mắt của Cao Tiệm Phi.

Trong phòng có đặt các dụng cụ bằng gỗ, một cái giường lớn cùng một cái bàn bát tiên và mấy cái ghế.

Còn có một người đàn ông trung niên thân mặc trường bào cổ màu trắng đang ngồi tại cái bàn bát tiên.

Trang phục của hần trông rất thư sinh, thế nhưng đồ lại rất bẩn, dính dính dầu mỡ, tóc tai rối bù, rất lờn thối, ngoài ra hần còn chảy nước mũi nữa. Hần ngẩng đầu nhìn Cao Tiệm Phi, hỏi: "Cậu chính là chủ nhân của nơi này, là Tiểu Cao phải không? Nào, nào, mời vào, mời vào."

Cao Tiệm Phi nhìn hần, trong lòng nghĩ thầm người này quả thực giống một tên ăn mày quá.

Bất quá, mục đích của Cao Tiệm Phi hôm nay là tìm đến hần nên liền bước vào, vừa đi vừa nói: "Ông là Chu Thông? Diệu Thủ Thư Sinh Chu Thông?"

"Chính là tiểu sinh!" Chu Thông đứng lên, trên mặt tràn đầy vẻ nhiệt tình và tươi cười, hần trực tiếp đi tới, vươn tay ra, dường như là muốn bắt tay với

Cao Tiệm Phi, bỗng nhiên bất thành linh hồn trượt chân một cái, thân hình lao đảo ngã thẳng đến Cao Tiệm Phi.

Cao Tiệm Phi theo bản năng đưa tay đỡ lấy hắn.

Chu Thông xấu hổ cười cười, lập tức đứng thẳng thân thể, nói: "Xin lỗi, xin lỗi, do trượt chân."

"Không có gì, chúng ta qua kia ngồi đi!" Cao Tiệm Phi mỉm cười cùng Chu Thông đi tới cái bàn bát tiên và ngồi xuống ghế.

Cao Tiệm Phi vừa định mở miệng nói với Chu Thông thì lúc này hắn nhìn thấy trong tay của Chu Thông có một cái điện thoại di động.

Đương nhiên, kia khẳng định không phải là điện thoại di động của hắn. Chu Thông chỉ là một nhân vật trong truyện Anh Hùng Xạ Điêu, là một trong Giang Nam Thất Quái, thời đại của hắn cũng như trong tiểu thuyết cũng chưa từng xuất hiện qua cái gì gọi là điện thoại.

Đó là điện thoại di động của Cao Tiệm Phi!

Cao Tiệm Phi hoảng hốt! Điện thoại di động rõ ràng là để ở trong túi quần, như thế lại ở trên tay của Chu Thông?

"Lẽ nào, lẽ nào khi này Chu Thông té ngã đã trộm lấy điện thoại của ta? Sao ta không hề phát hiện? Hơn nữa, lúc ta đỡ hắn thì thời gian rất ngắn, thân thể ta cùng hắn tiếp xúc nhiều lắm là vài giây, hắn làm thế nào?" Cao Tiệm Phi căn bản không nghĩ ra!

"Cái hộp sắt này là gì vậy?" Chu Thông đem Cao Tiệm Phi điện thoại di động lật qua lật lại nhìn vài lần, sau đó trả lại cho Cao Tiệm Phi, rồi rung đùi đắc ý nói: "Xin lỗi, xin lỗi, đây là thuật Diệu Thủ Không Không, ta đã rất lâu không sử dụng nên nhìn thấy Tiểu Cao có chút ngửa ngửa, xin Tiểu Cao đừng trách!"

"Diệu Thủ Không Không? Ha ha, có ý tứ!" Cao Tiệm Phi con mắt thoáng cái sáng lên!

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Sư Quỷ Nghi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 46: Đốc Lòng Truyền Thụ

Thuật Diệu Thủ Không Không!

Cái gì gọi là Diệu Thủ Không Không? Cao Tiệm Phi rõ ràng, tại thời cổ đại dùng từ để hình dung một kẻ trộm có tài nghệ bất phàm thì có thể dùng tới cụm từ "Diệu Thủ Không Không" này. Đây là xuất từ một điển cổ thời cổ, có một gã thần trộm tên là "Không Không Nhi", khi đó kỹ thuật ăn trộm của hắn được mọi người đồn là "thần trộm".

Mà ngồi trước mặt Cao Tiệm Phi, Chu Thông này ngoại trừ tinh thông kỹ thuật ăn trộm Diệu Thủ Không Không ra còn có thêm mấy kỹ năng khác nữa.

Phân Cân Thác Cốt Thủ (Trần Cấp), Không Không Quyền (Thành Cấp), Ảo Thuật (Tinh Cấp), Thâu Thuật (Tinh Cấp)

"Tiểu Cao..." Chu Thông này hiển nhiên là một người thích nói, rất hoạt bát, hiện tại chủ động bắt chuyện với Cao Tiệm Phi.

Mà Cao Tiệm Phi tựa hồ cũng kiềm chế không được, hắn đưa tay ra ngăn Chu Thông, nói: "À, nếu có thời gian rảnh tôi sẽ trò chuyện với ông sau, đêm nay, mục đích chủ yếu tôi tới đây chính là học tập những sở trường đặc biệt của ông!" Nói xong, Cao Tiệm Phi trực tiếp nói với lập trình trí tuệ.

"Ta muốn mở ra không gian học tập"

Lập trình trí tuệ lập tức đáp lại: "Người sử dụng tôn kính, xin hết lòng phục vụ ngài. Mở ra không gian học tập của Siêu Cấp Sư Quỷ Nghi!"

Lời của lập trình trí tuệ vừa dứt thì hoàn cảnh trong căn phòng liền thay đổi. Những dụng cụ bằng gỗ trong phòng đều biến mất, chỉ còn lại một khung cảnh, đó là một cái sân ở vùng nông thôn!

Hàng rào tre, nhà tường đất, cây cối, còn có một con gà mái đang dẫn đám gà con ăn thóc nữa.

Ở giữa sân có một cái chảo đặt trên lò lửa, sôi ừng ực.

Trên những cái cây truyền ra tiếng hót riu rít của những con chim, có một đám hơn mười con chim sẽ đang đậu trên cây.

Chu Thông đứng ở bên cạnh Cao Tiệm Phi, hần đưa tay sửa lại thắt lưng, tiếp đó gấp một cái, cười nói: "Ha ha, Tiểu Cao, cậu thực sự là một người nôn nóng, vốn muốn cùng cậu trò chuyện một chút để giải khuây thật không ngờ cậu lại vội vã muốn học nghệ, thực sự là nôn nóng quá, nôn nóng quá."

Trong lòng Cao Tiệm Phi nghĩ thầm, ta hiện tại ngoại trừ biết sử dụng phi đao ra thì quả thực là không có kỹ năng gì phòng thân, trong lòng không nôn nóng mới là lạ!

"Cậu muốn học cái gì trước?" Chu Thông nói: "Bản thân tiểu sinh về mặt võ công thì rất bình thường, không đáng nhắc tới, bắt quá..." vừa nói, tay phải của Chu Thông quơ một cái, trong tay đã xuất hiện một cây quạt dính đầy dầu mỡ, rất nhanh, tay hần lại quơ một cái, cây quạt trong tay đã biến mất, thay vào đó là một cây bút lông. "Áo thuật và thuật Diệu Thủ Không Không mới là bản lĩnh giữ nhà của Chu Thông ta"

"Được lắm!" Cao Tiệm Phi nhìn thấy trong tay của Chu Thông vừa là quạt, vừa là bút, trong lòng cảm thấy thú vị: "Tốc độ tay của ông quả là nhanh, vậy trước tiên học cái này đi!"

Tuy rằng đối với những bí quyết của ảo thuật cùng kỹ thuật trộm cắp, Cao Tiệm Phi có thể nói là dốt đặc cán mai, bắt quá hần biết rõ bất luận thuật nào trong mấy thứ này thì tốc độ tay là chủ yếu, chỉ có ra tay với tốc độ mau lẹ và chuẩn xác thì mới có thể đối trắng thay đen!

"Được!" Cây bút lông trong tay Chu Thông lần thứ hai biến thành cây quạt, tiếp đó hần dùng cây quạt gõ gõ vai Cao Tiệm Phi: "Diệu Thủ Không Không và ảo thuật, cái cần chú ý chính là tốc độ của tay, cậu theo ta đến đây!"

Lúc này, vẻ mặt cười đùa của Chu Thông đã biến mất, thay vào đó là vẻ rất nghiêm túc.

Hai người đi tới trước cái chảo đang sôi.

Có thể nhìn thấy là nhiệt độ rất cao, từng cái bong bóng của nước sôi tách, khói mù dày đặc.

Cao Tiệm Phi loáng thoáng nhìn xuyên thấu qua màn khói, thấy có một vật màu vàng đang nằm dưới cái chảo.

"Tiểu Cao, muốn luyện được tốc độ tay thì trước hết phải có được trình độ nhãn lực nhất định, hiện tại cậu hãy tập trung mà nhìn xem trong chảo có vật gì, nếu như cậu có thể nhìn xuyên qua màn khói thấy rõ ràng vật trong chảo thì chúng ta sẽ luyện tập tốc độ tay!" Chu Thông nói.

"Tôi nhìn thấy được một vật màu vàng hình chữ nhật, cỡ khoảng chừng bàn tay, đúng không?" Cao Tiệm Phi nói.

"Ồ, cậu thấy được à? Thị lực rất tốt, trước đây có luyện qua rồi sao?" Chu Thông ngạc nhiên.

Cao Tiệm Phi suy nghĩ, vài giây sau trong lòng Cao Tiệm Phi chợt nhớ tới.

Trước đó hần học tập kỹ năng phi đao của Lý Tầm Hoan, và lúc đó thì nhãn lực của hần cũng đã đạt một trình độ nhất định, chỉ bắt quá kỹ năng phi đao của Lý Tầm Hoan chủ yếu chính là dùng tinh khí thần tập trung vào mục tiêu, yêu cầu về nhãn lực cũng không phải rất cao, thế nhưng nhãn lực luyện được cũng đủ cho Cao Tiệm Phi nhìn thấy vật đang nằm trong cái chảo sôi ùng ục này!

"Được, vậy thì trực tiếp tập luyện tốc độ tay" Tay của Chu Thông nhoáng lên, cây quạt đã thay vào ống tay áo: "Tiểu Cao, cậu nhìn cho kỹ!"

Vừa dứt lời, chỉ thấy vai phải của Chu Thông run lên, trong nồi chảo cũng không có phát sinh một tiếng động nào, và vật màu vàng trong chảo đã nằm trong tay hần, sau đó, hần quăng nó vào chảo lại rồi nói: "Đến phiên cậu, Tiểu Cao"

"Tốc độ thật nhanh!" Cao Tiệm Phi tán thưởng, nói. Có thể trong cái chảo nóng hổi lấy một vật ra ngoài thì tuyệt đối phải có tốc độ rất nhanh, nếu động tác hơi chậm một chút thì tay sẽ phé đi!

Cao Tiệm Phi đứng bên cạnh cái chảo, hít sâu một hơi, hần có thể cảm giác được nhiệt độ trong nồi chảo nóng thế nào.

"Việc này..." Cao Tiệm Phi đem ánh mắt tập trung vào vật thể trong chảo, tay phải vươn lên thế nhưng cũng không có hạ xuống.

Lúc này, giọng của lập trình trí tuệ liền vang lên: "Người sử dụng tôn kính, xin ngài dừng nghỉ ngơi công năng học tập của Siêu Cấp Suru Quỷ Nghi, dừng sợ, hãy yên tâm"

"Ừ, đúng rồi, lần trước ta học mở khóa với Cầu Vĩ thì vừa nhìn là biết, thậm chí lúc học tập phi đao thì cũng thoáng cái là biết luôn. Sao bây giờ có thể sợ chứ?" Cao Tiệm Phi lập tức vứt bỏ mọi tạp niệm trong lòng, ánh mắt tập trung nhìn vào vật thể trong chảo!

Ra tay!

"Vèo!" Chỉ thấy tay của Cao Tiệm Phi nhoáng lên, trong chảo cũng không phát sinh tiếng động nào, và khối vật thể màu vàng kia đã nằm trong tay Cao Tiệm Phi!

Thành công!

"Ha ha!" Cao Tiệm Phi nhin không được cười to, sau đó quăng vật màu vàng vào lại trong chảo.

Chu Thông gật đầu: "Cũng chẳng có gì đáng vui cả, lấy vật trong chảo sôi chỉ là một kiến thức cơ bản. Tiểu Cao, bây giờ cậu hãy đi bắt gà đi, nhớ kỹ,

không được bắt gà mái, chỉ bắt gà con!"

Chu Thông nhìn vào đàn gà đang ăn thóc trong sân, đưa tay chỉ. Một đám hơn mười con gà con cùng với một con gà mái, yêu cầu của Chu Thông là không bắt gà mái mà chỉ bắt gà con!

"Tôi hiểu rồi!" Cao Tiệm Phi tràn đầy lòng tin, hiện tại tốc độ tay của hắn đã rất nhanh, so với mấy tên móc túi chuyên nghiệp còn nhanh hơn, muốn bắt một con gà con thì có gì là khó?

Lúc này, Cao Tiệm Phi trực tiếp đi đến bầy gà, bắt quá khi hắn vừa đi tới bên cạnh đàn gà, còn chưa ngồi xuống thì con gà mái đã "cục tác cục tác" kêu lên, hai cánh giương ra đem đàn gà con ôm hết lại, sau đó dùng ánh mắt dữ dằn nhìn chăm chăm Cao Tiệm Phi.

"Ôi, chỉ có thể bắt gà con, không thể bắt gà mái." Cao Tiệm Phi sửng sốt. Hiện tại, gà con trốn ở dưới cánh mẹ chúng, tuy rằng tốc độ tay của Cao Tiệm Phi nhanh nhưng cũng không thể nào ra tay được!

"Ha ha! Tiểu Cao, cậu quay lại đi, trộm gà bắt chó cũng không phải là điều đơn giản đâu!" Chu Thông cười lớn một tiếng bảo Cao Tiệm Phi quay lại. Hai người đợi một lát, con gà mái thấy mọi uy hiếp đã biến mất liền thả đám gà con ra ăn thóc tiếp.

Chu Thông nói: "Tiểu Cao, cậu xem cho kỹ, nhìn kỹ nhé, mặc kệ là bắt gà hay bắt chim thì cái gì cũng có bí quyết, cậu xem mà học" Nói xong, Chu Thông đi thẳng đến đàn gà đang ăn thóc.

Cao Tiệm Phi tập trung nhìn chăm chăm vào Chu Thông, mỗi một bước đi, mỗi một chi tiết!

Tư thế bước đi của Chu Thông cùng bình thường chẳng có gì khác nhau, thế nhưng Cao Tiệm Phi lại phát hiện ra một điều, đó là Chu Thông bước đi rất nhẹ, mỗi bước đi không hề phát ra tiếng động nào.

Cứ như vậy cho đến khi Chu Thông ngồi xuống, đơn giản đưa tay bắt lấy một con gà con, con gà mái vẫn không hề hay biết!

"Tôi hiểu rồi!" Cao Tiệm Phi liền bắt chước hình dạng của Chu Thông, nhẹ nhàng đi tới, ngồi xuống, bắt gà con, thành công!

Sau đó, Chu Thông vỗ vỗ tay, hơn mười con chim đang đậu trên những cái cây bay xuống đậu trên mặt đất.

Kế tiếp chính là bắt chim sẻ!

Lần này, Chu Thông làm trước một lần, hắn lặng yên đi tới gần đám chim sẻ, ngồi xuống, sau đó tay rất nhanh quơ một cái, một con chim sẻ đã bị hắn bắt nhét vào trong áo, tiếp đến hắn lại rất nhanh vờn tay ra và rút lại, trong vòng một phút liền bắt hết cả đám chim sẻ. Trong khi bắt thì mỗi lần bắt được một con cũng không hề đánh động đến những con khác.

Tốc độ tay cực nhanh khiến kẻ khác trở mắt mà nhìn.

Đến phiên Cao Tiệm Phi.

Lúc đầu Cao Tiệm Phi chỉ có thể bắt được 5, 6 con, sau đó những con còn lại đều phát hiện ra và bay đi. Cao Tiệm Phi không chút nôn nóng, liên tục luyện tập nửa giờ, rốt cuộc cũng có thể làm được như Chu Thông, trong vòng một phút đồng hồ bắt cả đàn chim sẻ.

Mười phút sau.

Cao Tiệm Phi vừa đi, hai tay vừa thọt vào túi quần già bộ làm tình đi ngang qua Chu Thông. Chu Thông cũng là đi tới trước mặt Cao Tiệm Phi.

Hai người đi ngang qua nhau.

Trong lúc đó thì động tác bước đi của hai người cũng không có dừng lại, thật giống như là hai người bình thường qua đường.

"Ha ha!" Lúc này, Cao Tiệm Phi xoay người cười, trong tay hắn đã cầm cây quạt đầy dầu mỡ của Chu Thông.

"Giỏi!" Chu Thông cũng mỉm cười, sau đó nói: "Còn bút lông của ta đâu? Mau lấy ra đi"

Cao Tiệm Phi trước đem cây quạt trả lại cho Chu Thông, sau đó tay phải quơ một cái, trong tay đã xuất hiện một cây bút lông rồi ném cho Chu Thông.

Đến tận đây, hai tuyệt kỹ ảo thuật và thủ thuật của Chu Thông đã bị Cao Tiệm Phi học hết, tất cả đều là kỹ năng thuộc Tinh Cấp!

Học xong hai kỹ năng, Cao Tiệm Phi nhìn vào điện thoại di động, đã là 3 giờ sáng!

Cao Tiệm Phi nói: "Thôi không về nhà nữa, Chu Thông, ông hãy đem võ công của ông truyền thụ cho tôi đi"

"Võ công à, nói đến võ công thì ta tự đau đầu, võ công của ta không đáng nhắc tới, không đáng nhắc tới" Chu Thông lắc đầu: "Bất quá, nếu cậu muốn học thì ta cũng sẽ truyền cho, ta am hiểu nhất là hai loại võ công, đây đều là do ta tự nghĩ ra, một loại là Phân Cân Thác Cốt Thủ, một loại là Không Không Quyền, cậu muốn học loại nào trước?"

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Sư Quỷ Nghi* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 47: Anh Thực Sự Làm Tôi Quá Thất Vọng!

Về mặt võ công thì...

Chu Thông nói không sai, võ công của hắn so với thâm thuật và ảo thuật thì xác thực không đáng nhắc tới.

Phân Cân Thác Cốt Thủ (Trần Cấp), Không Không Quyền (Thành Cấp).

Nhưng ngược lại, Cao Tiệm Phi lại rất có hứng thú đối với võ công của Chu Thông.

Nói tóm lại là cho dù võ công của Chu Thông có dở thế nào đi nữa (à nói thêm, thật sự là trong truyện Anh Hùng Xạ Điêu, các nhân vật trong Giang Nam Thất Quái võ công cũng là hơi có tiếng. Bảy người hợp lực cũng có khả năng đấu với Khuru Sĩ Cơ của phái Toàn Chân, còn riêng rẽ thì...), thế nhưng Cao Tiệm Phi học được võ công của Chu Thông thì cũng có thể tự bảo vệ cho mình.

Lúc này, Cao Tiệm Phi đang rất hăng hái đòi học luôn võ công của Chu Thông. Tiếp đó, Chu Thông liền dốc lòng truyền thụ.

Phân Cân Thác Cốt Thủ của Chu Thông chính là hắn tự nghĩ ra, thuộc về loại không chế địch thủ, không có chiêu số gì đặc biệt, thế nhưng phải am hiểu rõ những khớp xương trên cơ thể người và dùng động tác mau lẹ, lợi dụng xảo kinh làm cho xương trật khớp, rất thích hợp cho đòn đả độc đấu.

Còn Không Không Quyền thì xuất phát từ Triêm Y Thập Bát Diệt truyền thống mà diễn biến ra, dùng tứ lạng bạt thiên cân làm cốt lõi.

Trừu Thân Hoán ảnh, Thừa Thế Tá Lực, Thoát Hóa Di Hình, Dẫn Tiến Lạc Không, Tị Phong Tàng Duệ, Thiểm Chuyển Tẩu Hóa, Di Tà Kích Chính, Di Hoành Phá Chính, Di Xảo Chế Chuyết. Môn võ công này dùng trong thực chiến phải nắm được chỗ sơ hở để phát kinh diệt địch.

Cao Tiệm Phi dùng thời gian khoảng 4 tiếng mới đem hai môn võ công học thành thạo.

Khi đang luyện công thì Chu Thông không những dùng lời chỉ dẫn mà còn làm bia sống cho Cao Tiệm Phi thực hành nữa.

Lúc luyện Phân Cân Thác Cốt Thủ thì Cao Tiệm Phi liên tục bẽ gãy tay của Chu Thông, còn lúc luyện Không Không Quyền thì Cao Tiệm Phi cũng đánh bay Chu Thông cả trăm lần.

Sau một thời gian cực khổ hành hạ Chu Thông, Cao Tiệm Phi mới đem 2 môn võ học hoàn toàn nắm giữ và tinh thông.

Cũng may Chu Thông là quỷ hồn, chứ nếu là một người sống thì đi đòi nhà ma lâu rồi.

"Ha ha, luyện công với quỷ hồn thực sự là sáng khoái!" Khi Cao Tiệm Phi sắp rời khỏi Quỷ Oa thì đã là 7 giờ rưỡi sáng, hắn vỗ vỗ Chu Thông vai, nói: "Cảm ơn, đêm nay nhờ có ông kiên trì chỉ dẫn nên tôi mới học thành công, trong lòng tôi đã xem ông là sư phụ rồi. Yên tâm, sau này tôi sẽ dành nhiều thời gian nói chuyện cùng ông để giải khuây, có đồ ăn ngon tôi sẽ mang vào đây cho ông dùng, nói chung sẽ không bạc đãi ông!"

Chu Thông liên tục gật đầu, bất quá ánh mắt hắn lóe lên, nói: "Hắc hắc, Tiểu Cao, nếu cậu có thể đem mấy người huynh đệ của ta, kể cả đại ca Kha Trần Ác của ta mang hết đến nơi này thì ta thực sự ta rất biết ơn cậu"

Lúc này, giọng của lập trình trí tuệ vang lên: "Người sử dụng tôn kính, ngài không cần phải đáp ứng bất kỳ yêu cầu nào của quỷ hồn"

Cao Tiệm Phi gật đầu, nói: "Việc này ta biết, tuy nhiên nếu như ta mang một chút rượu và thức ăn vào đây để quỷ hồn ăn uống thì có vấn đề gì không?"

Lập trình trí tuệ hồi đáp: "Không có vấn đề, tuy nhiên trên thực tế thì quỷ hồn không cần ăn uống, chúng nó chỉ là quỷ mà thôi, ngài không cần phải mang cho chúng nó cái gì"

Cao Tiệm Phi hiểu rõ và gật đầu, sau đó rời khỏi Quỷ Oa.

Trong công viên Nguyệt Hoa, mặt trời đã mọc ở phương đông. Cao Tiệm Phi đứng ở trong rừng cây, trên mặt hắn đầy vẻ hớn hờ tươi cười và tự tin. Tuy rằng tối hôm qua đã thức suốt một đêm nhưng tinh thần Cao Tiệm Phi cũng không có chút nào mệt mỏi, trong lòng hắn nghĩ lần này thức suốt đêm quả thật là không uổng phí vì có thể học được và tinh thông nhiều loại sở trường đặc biệt. Những sở trường đặc biệt tuy không thể nói là có thể triệt để thay đổi cuộc đời của Cao Tiệm Phi nhưng không hề nghi ngờ là đã trải rộng đường cho Cao Tiệm Phi từng bước bước lên đỉnh cao.

Lúc này, giọng của lập trình trí tuệ đột nhiên vang lên bên tai Cao Tiệp Phi: "Người sử dụng tôn kính, tôi đã quên nói cho ngài, lần này tìm được quý hồn Chu Thông, ngài đã thu được 500 điểm kinh nghiệm và 500 suu quý điểm, xin ngài hãy cố gắng dò tìm thêm nhiều quý hồn cấp 2 và đưa chúng vào Quý Oa!"

Cao Tiệp Phi mỉm cười: "Chuyện này không cần ngại nhắc nhở vì mỗi khi có được một quý hồn cấp 2 thì với ta mà nói đều là một kho tàng vô giá"

Lập tức, Cao Tiệp Phi mở khung ánh sáng ra xem.

"Suu quý giả: Cao Tiệp Phi

Tuổi tác: 22

Đăng cấp: 2

Suu quý điểm: 134/1505

Kinh nghiệm: 1500

Để thăng cấp trở thành suu quý giả cấp 3, người chơi cần số điểm kinh nghiệm là: 90750

Suu quý điểm chỉ còn lại có 134, với số điểm này thì có thể dò tìm thêm một quý hồn cấp 2 nữa thế nhưng Cao Tiệp Phi cũng không nóng lòng, hẳn đang tích góp điểm để có thể tìm một quý hồn cấp 2 mạnh mẽ.

Nhìn thời gian lúc này gần đã đến giờ đi làm nên Cao Tiệp Phi cũng không về nhà mà là đón xe taxi chạy thẳng đến công ty. Trên đường, Cao Tiệp Phi nhận được điện thoại của Lưu Phong.

Trong điện thoại, Lưu Phong nói: "Tiên sinh, chuyện mà ngài yêu cầu tôi đã thay ngài giải quyết thỏa đáng. Hôm qua những kẻ đắc tội với tiên sinh, theo ý của tiên sinh tôi đã trừng trị chúng rồi nhưng cũng không nặng lắm. Hiện tại, bọn họ đã biết tiên sinh là một người không thể đắc tội, và sau này khi gặp tiên sinh, bọn họ nhất định sẽ tìm mọi cách lấy lòng, thậm chí nếu tiên sinh có chuyện gì nhờ bọn họ làm thì cũng có thể trực tiếp tìm bọn họ, bọn họ sẽ tuyệt đối không dám nói chữ 'Không'"

Dừng lại một chút, Lưu Phong nói tiếp: "Tôi biết người như tiên sinh đây không muốn bại lộ thân phận của mình, do đó cái tên Trương Lượng đã đắc tội tiên sinh, tôi cũng không có động đến hắn, hắn vẫn như cũ tiếp tục làm việc tại công ty Elise, bắt quá từ nay về sau, thái độ của hắn đối với tiên sinh sẽ hoàn toàn thay đổi!"

"Được, rất cảm ơn cậu." Cao Tiệp Phi nói cảm ơn. Đối với phương pháp xử lý của Lưu Phong, Cao Tiệp Phi thực sự rất hài lòng. Thí dụ như Trương Lượng, nếu như bỗng nhiên hắn từ chức, không làm ở công ty Elise nữa thì sẽ khiến cho người ta nói ra nói vào. Việc này nếu như truyền tới tai Phi Long thì Cao Tiệp Phi cũng phải tốn hơi mà giải thích. Phi Long và Đường Bảo đều là có quan hệ với cha hắn, nếu như bản thân làm ra chuyện gì bất thường thì sợ rằng Phi Long và Đường Bảo sẽ đem chuyện nói cho cha hắn biết, sẽ khiến cho cha hắn lo lắng.

Cao Tiệp Phi rất rõ ràng nguyện vọng của cha hắn là hy vọng hắn có thể làm một người bình thường sống một cuộc sống bình thường và an nhàn cả đời, hắn không muốn cha hắn lo lắng cho hắn.

Xe taxi chạy đến đầu trước công ty.

Lần này, Cao Tiệp Phi không phải là người thứ nhất đến phòng kế hoạch. Trên hành lang có một bóng người thướt tha đang đi phía trước, đôi giày cao gót đập nện đất phát ra một âm thanh rất có quy luật. Cô gái vóc người cao gầy, khoảng 1m7, hai chân thon dài rắn chắc, eo thon nõng vênh, đường cong trên thân thể lộ rõ trong bộ váy văn phòng màu đen.

Nhìn bóng lưng, Cao Tiệp Phi liền nhận ra được đó là Trần Nhân.

Nói thật thì luận vóc người và ngũ quan, trong bốn cô gái của phòng kế hoạch thì chỉ có Hoàng Thúy Vân có thể so được với Trần Nhân, thế nhưng đáng người của Trần Nhân đẹp hơn so với Hoàng Thúy Vân nhiều; cái quan trọng nữa là tuổi của Trần Nhân trẻ hơn, vì vậy Trần Nhân hẳn phải là cô gái xinh đẹp nhất của phòng kế hoạch. Đương nhiên Hoàng Thúy Vân cũng rất có khí chất, bộ ngực lớn hơn của Trần Nhân, cũng là một cô gái xinh đẹp. Còn lại hai người, Tần Nhạc Thi thì dịu dàng dễ thân, có gia giáo; Tiêu Yên Tử ngây thơ hoạt bát, thanh xuân, xinh đẹp.

Tuy nhiên tính tình của Trần Nhân cũng rất kỳ lạ, luôn luôn lạnh như tảng băng, bình thường rất ít cùng bất luận kẻ nào nói chuyện, ngoại trừ những lời trong công việc nói mấy câu thì nhìn chung cô rất lạnh lùng!

Bởi vậy Cao Tiệp Phi cũng không quá thích Trần Nhân, thế nhưng đêm qua trong phòng ăn của nhà hàng, biểu hiện của Trần Nhân đã làm cho Cao Tiệp Phi nhìn cô với cặp mắt khác xưa.

Cô chủ động thay Cao Tiệp Phi uống rượu, hơn nữa còn đại biểu cho phòng kế hoạch, lấy một thân nữ nhi đấu với 5 người đàn ông.

Qua chuyện này cũng nói rõ cô gái Trần Nhân này kỳ thực cũng không phải là một tảng băng, cô cũng có suy nghĩ và có cảm tình.

Tóm lại thái độ của Cao Tiệp Phi đối với Trần Nhân đã có chuyển biến lớn.

"Trần Nhân!" Cao Tiệp Phi gọi một tiếng rồi bước nhanh đi tới. Bất quá khi đi ngang qua người Trần Nhân, Cao Tiệp Phi cảm thấy ngứa tay nên hần liền trực tiếp thi triển thuật Diệu Thủ Không Không, thần không biết quỷ không hay lấy từ trong túi xách của Trần Nhân ra một vật nho nhỏ rồi nhanh chóng nhét vào túi quần.

Cao Tiệp Phi cũng không có ác ý, chủ yếu là hần vừa học xong kỹ thuật ăn trộm thần kỳ, thật sự là nhìn không được muốn thử tay nghề, hần nghĩ đợi chút nữa sẽ tìm cơ hội bỏ vào túi xách của Trần Nhân lại.

Từ trong túi xách của Trần Nhân lấy đồ xong nhét vào trong túi, thời gian chỉ là trong chớp mắt nên Cao Tiệp Phi cũng không biết nó là cái gì.

Động tác của Cao Tiệp Phi quá nhanh, Trần Nhân căn bản không hề có phát hiện gì. Cô thấy Cao Tiệp Phi chạy tới, trong ánh mắt lóe ra ánh sáng, dường như muốn hỏi Cao Tiệp Phi cái gì thế nhưng cô lại nhìn không hỏi, sau đó rất nhanh liền khôi phục dáng vẻ lạnh như băng, chỉ hơi gật đầu với Cao Tiệp Phi, nói: "Hôm nay anh đi trễ hơn tôi đấy"

"À, tôi qua tôi uống nhiều rượu nên sáng sớm ngủ quên, vì vậy mới trễ một chút." Cao Tiệp Phi đi bên cạnh nói: "Tôi qua cảm ơn cô đã thay tôi uống rượu, thành thật cảm ơn cô"

"Không có gì" Trần Nhân lạnh lùng đáp lại.

Lúc này, giọng của Châu Yến ở phía sau vang lên: "Chờ chút, tôi mở cửa cho!" Cô vừa chạy vừa nói, tiếp đó chạy tới cầm chìa khóa trong tay mở cửa, bộ dáng trông rất hấp tấp.

Tần Nhạc Thi và Hoàng Thúy Vân lúc này cũng đang đi từ phía sau đến.

Mọi người đứng trước phòng kế hoạch chờ Châu Yến mở cửa.

Châu Yến vừa mở cửa, vừa nói với Cao Tiệp Phi: "Cao Tiệp Phi, tôi hôm qua chúng tôi uống hơi nhiều thế nhưng mọi chuyện cũng nhớ rõ ràng, mấy người bạn của anh đó rốt cuộc là có thân phận gì vậy? Trông rất ghê ghớm nha! Ngay cả nhân vật như Đồng phó cục trưởng và Tổng bí thư đều phải nói xin lỗi với anh, tôi thật không hiểu bạn của anh rốt cuộc là nhân vật nào nữa?"

Lời này vừa ra khỏi miệng thì Hoàng Thúy Vân, Tần Nhạc Thi cùng Trần Nhân lạnh lùng như băng đều tập trung ánh mắt nhìn về Cao Tiệp Phi.

Trong ánh mắt các cô đều chứa đầy sự nghi hoặc và hiếu kỳ.

Trên thực tế, lòng hiếu kỳ của phụ nữ là rất mạnh, là bản năng trời sinh.

Cao Tiệp Phi cố làm ra vẻ ung dung, nói: "Các cô hiểu lầm rồi, tôi qua trong ba người vào phòng thì tôi chỉ quen có một người thôi, chính là anh chàng thanh niên đó. Kỳ thực mà nói thì quả thật rất trùng hợp, người thanh niên đó tôi quen trong khi chơi trò chơi qua mạng, khi đó trong trò chơi anh ta rất hay trò chuyện với tôi, tôi còn tặng cho anh ta mấy món đồ trong trò chơi nữa. Chúng tôi rất ấn ý nên liền trao đổi số điện thoại cho nhau. Đúng lúc người này tới Quảng Châu làm việc, tôi hôm qua bọn họ cũng đến Macao Doulao ăn, vì vậy mới gặp được, tôi và anh ta có trao đổi webcam một lần nên nhớ mặt, còn anh ta làm gì thì tôi không biết, tôi nghĩ hần là gia đình của anh ta rất giàu có và quyền quý. Tôi qua, anh ta chỉ là thuận nước đẩy thuyền giúp tôi một chút thôi, sáng hôm nay cũng đã rời khỏi Quảng Châu rồi, thật không biết sau này có còn cơ hội gặp lại hay không nữa, tóm lại đó chính là một người bạn quen trên mạng mà thôi."

Dừng lại một chút, Cao Tiệp Phi nhấn mạnh: "Nếu như không phải là quen biết qua mạng thì với hoàn cảnh gia đình của tôi sao có thể quen biết được những người cao sang quyền quý như thế, phải không?"

Lời vừa ra khỏi miệng thì ngay cả Cao Tiệp Phi cũng thấy lời nói dối của hần thật sự quá tuyệt, ngay cả bản thân hần chút xíu nữa cũng tin là thật.

Quả nhiên, ánh mắt của mấy cô đồng nghiệp khi nghe xong đã chuyển biến, toát ra một loại đã hiểu hết "thì ra là vậy"

"A, Tiểu Cao, cậu thực sự là gặp được quý nhân!" Hoàng Thúy Vân mỉm cười nói: "Tôi qua nếu không có người bạn của cậu thì sợ rằng... Thôi chuyện đã qua rồi, mọi người đừng để trong lòng nữa, mau vào trong làm việc đi!"

Vào phòng làm việc, tất cả mọi người đều tập trung vào công việc.

Trương Lượng ngày hôm nay vẫn đi làm, bất quá đến trễ nửa tiếng, trên đầu hần quần vải băng, vẻ mặt chán chường, ngay cả nhìn Cao Tiệp Phi cũng không dám.

Tiếp đó, hần còn tìm cơ hội riêng tư trình trọng nói lời xin lỗi với Cao Tiệp Phi, và phát thệ sau này sẽ tuyệt đối tôn kính Cao Tiệp Phi. Vốn dĩ hần còn muốn đi theo làm "đàn em" cho Cao Tiệp Phi để Cao Tiệp Phi chiều cô hần. Cao Tiệp Phi vội và từ chối, nói: "Chúng ta vốn là hai người của hai thế giới nên không hợp đâu, sau này mọi người xem nhau là đồng nghiệp là được" Trương Lượng kinh sợ gật đầu, được Cao Tiệp Phi tha thứ hần cũng nhẹ nhõm trong lòng.

Buổi chiều, công việc cũng không mấy bận rộn, Cao Tiệp Phi ngồi ở trên ghế nghe Tần Nhạc Thi hướng dẫn làm một số công việc. Nói một hồi, Tần Nhạc Thi bỗng nhiên buông tài liệu trong tay xuống rồi nói nhanh một câu: "Nè Cao Tiệp Phi, gần đây trong rạp chiếu phim có mấy bộ phim rất hay, có Biến Hình Kim Cương 3, Địa Tâm Lịch Hiếm Ký... là tôi qua tôi lên mạng xem đấy, cảm giác cũng được lắm" Nói xong, ánh mắt của cô liếc nhìn Cao Tiệp Phi, trong ánh mắt ẩn chứa sự chờ mong.

Cao Tiệm Phi "ừm" một tiếng, nói: "Vậy thì cô hãy hẹn Tiểu Yến Tử đi xem đi, tôi thấy cô ấy rất hoạt bát, hẳn là rất thích xem phim đấy."

"Ừm" Tần Nhạc Thi vô tình đáp lại một tiếng, trong mắt có một chút thất vọng, bất quá cũng không có biểu hiện gì, dịu dàng mỉm cười với Cao Tiệm Phi, hỏi: "À này, sau khi tan sở thì anh hay làm gì?"

Cao Tiệm Phi vừa định trả lời thì điện thoại di động để trên bàn reo lên.

"Xin lỗi, tôi nghe điện thoại một chút." Cao Tiệm Phi mỉm cười xin lỗi, sau đó bấm nút nghe.

"Xin chào tiên sinh, ngài khỏe không? Tôi là Diệu Huy!"

Hả? Là Trần Diệu Huy, nhân vật cấp cao của xã đoàn Đồng Hưng.

"Người tìm ta có chuyện gì?" Cao Tiệm Phi nói rất nhỏ, sau đó quay lưng lại với Tần Nhạc Thi.

Trong lòng Tần Nhạc Thi bỗng nhiên dâng lên một cảm giác là lạ rất khó chịu, cô đang nghĩ thầm là ai đang gọi cho Cao Tiệm Phi vậy? Sao hẳn lại thần bí như thế? Hình như còn có ý không để cho ta nghe!

Lẽ nào là bạn gái của hắn?

Vừa nghĩ như thế, Tần Nhạc Thi liền đứng lên vênh tai nghe trộm!

Phải biết rằng, dựa theo tính cách của cô thì tuyệt đối sẽ không đi nghe trộm người khác nói điện thoại.

Thế nhưng hôm nay, hành động của cô rất khác thường, ngay cả bản thân cô cũng không hiểu là chuyện gì nữa.

"Tiên sinh, đêm nay Diệu Huy xin phép mời ngài dùng bữa com đậm bạc, không biết ý tiên sinh ra sao?" Trần Diệu Huy nói, trong giọng nói mang theo vẻ chờ mong.

"Ăn com à? Để ta xem, à đêm nay cũng rảnh, được" Cao Tiệm Phi cuối cùng gật đầu. Tuy rằng cha hắn và Phi Long đã cảnh báo hắn Phi Long tuyệt đối không được cùng bất kỳ thế lực ngầm hoặc xã đoàn nào có liên hệ, thế nhưng trong tiềm thức Cao Tiệm Phi có ý nghĩ muốn tiếp cận Trần Diệu Huy!

"Tiên sinh đã nhận lời, thật là vinh hạnh cho Diệu Huy, thật tốt quá!" Bên kia điện thoại Trần Diệu Huy đang rất kích động: "Vậy thì tối nay 7 giờ, tôi lái xe đến đón tiên sinh nhé, được không?"

"Được, hẹn 7 giờ gặp lại" Cao Tiệm Phi trả lời với Trần Diệu Huy rồi cúp máy.

Tần Nhạc Thi đang đứng làm ra vẻ chăm chú xem tài liệu trên bàn thế nhưng trong lòng cô thực sự có một chút khó chịu: "Hắn quả nhiên..quả nhiên là đang hẹn bạn gái ăn com!"

"Nhạc Thi, xin lỗi, là một người bạn vừa gọi tới" Cao Tiệm Phi để điện thoại lại trên bàn, nói: "À, vừa rồi cô hỏi tôi là sau khi tan sở hay làm gì phải không?"

Tần Nhạc Thi trong lòng có hơi khó chịu nên đáp: "Thôi, hiện tại tôi có việc cần phải làm, chuyện đó hôm khác nói vậy"

Tức giận!

Tần Nhạc Thi tức giận!

Bất quá, chính bản thân cô cũng không biết tại sao lại tức giận với Cao Tiệm Phi.

Tần Nhạc Thi cúi đầu giả vờ xem tài liệu và làm việc.

Cao Tiệm Phi ngồi xuống ghế, ngượng ngùng mỉm cười, hẳn cũng ý thức được tâm trạng của Tần Nhạc Thi hình như có chút gì đó không đúng, vì vậy hắn cũng không dám hỏi nữa.

Đôi bên im lặng khoảng mấy phút.

Lúc này trong lòng Tần Nhạc Thi đang hồi hận làm như vậy để làm chi? Hẳn đâu có làm sai cái gì, hắn cũng không đắc tội với mình, mình sao lại nhỏ mọn như vậy? Nếu như thế thì hẳn có nghĩ mình là người hay thay đổi thất thường không? Rất hay tức giận vu vơ không? Hẳn có giận mình hay không?

Như vậy vừa nghĩ, Tần Nhạc Thi len lén quay đầu lại, tưởng muốn nhìn Cao Tiệm Phi có hay không tức giận.

Còn Cao Tiệm Phi thì sau khi im lặng mấy phút, cảm thấy có chút buồn chán nên hắn liền đem cái vật nhỏ đã lấy của Trần Nhân đang nằm trong túi ra để xem nó là cái gì.

Là một vật có bao bì bằng plastic, hình vuông, không lớn.

Cao Tiệm Phi lấy vật đó ra và nhìn!

Vừa nhìn thì Cao Tiệm Phi bỗng choáng váng!

Mà đúng lúc này, Tần Nhạc Thi cũng quay đầu lại, nhìn thấy Cao Tiệm Phi đang cầm vật đó trong tay, cô cũng choáng váng!

Cô nhìn thấy vật đang nằm trong tay Cao Tiệm Phi là một cái bao cao su!

Bao bì màu hồng, nhãn hiệu Jissbon!

"Í..." Cao Tiệm Phi phát hiện Tần Nhạc Thi quay đầu lại nhìn thấy cái vật trong tay hắn, hắn bối rối đứng phắt lên, quên luôn cả việc đem bao cao su bỏ vào túi lại, ấp úng nói: "Vật này... Nhạc Thi, vật này là gì nhỉ?"

Tần Nhạc Thi thực sự nổi giận!

"Cái này là bao cao su đấy thưa ông Cao, là bao cao su hiệu Jissbon đấy, tôi có thấy trong chương trình quảng cáo, Jissbon và Durex là 2 nhãn hiệu nổi tiếng đấy" Tần Nhạc Thi nghiêng răng nghiêng lợi, thế nhưng giọng rất nhỏ: "Thưa ông Cao, vật trong tay ông chính là bao cao su chính hiệu đấy"

"À à, thì ra là nó" Cao Tiệm Phi gãi đầu xấu hổ, nói: "Cái này... cái này không phải là của tôi"

"Ha ha, anh cho Tần Nhạc Thi tôi là người ngu ngốc sao? Nó không phải của anh? Là anh vô tình lượm được phải không? Có phải anh muốn nói với tôi là anh không biết nó là bao cao su, phải không? Chỉ là vô tình lượm được, thấy hiếu kỳ nên cầm lấy coi, đúng không?" Nói xong, Tần Nhạc Thi đập tay xuống đồng hồ sơ trên bàn: "Tôi thấy anh chuẩn bị dùng nó vào tối nay phải không? Anh thực sự làm tôi quá thất vọng!"

Nói xong, cô liền rời khỏi bàn làm việc đi thẳng vào toilet.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Suu Quý Nghi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 48: Huy Hoàng Đại Đạo

Trong lòng Cao Tiệm Phi nghĩ hắn rất oan uổng, thực sự rất oan uổng.

Một Tần Nhạc Thi chưa bao giờ nổi giận, luôn luôn tao nhã dịu dàng, thế nhưng bây giờ đã nổi giận đùng đùng, Cao Tiệm Phi cảm giác thấy bản thân hắn rất ác, cái bao cao su này thực sự là khổ nạn mà!

Oan nghiệt, oan nghiệt!

Cao Tiệm Phi vội vã đem nó nhét vào túi quần, ánh mắt nhìn không được nhìn về phía Trần Nhân. Trần Nhân đang ngồi ở bên kia làm việc, cũng không có chú ý tới Cao Tiệm Phi và Tần Nhạc Thi. Cô đang rất tập trung, gương mặt lạnh lùng nghiêm túc, nhìn rất mỹ lệ.

Dù cho Cao Tiệm Phi có suy nghĩ thế nào cũng suy nghĩ không ra cái vật trong túi có quan hệ gì với Trần Nhân? Nhưng trên thực tế thì vật này đích thực là nằm trong túi xách của cô, thực sự là khó hiểu, quá khó hiểu!

Cho đến gần giờ tan sở thì Tần Nhạc Thi cũng chẳng nói một lời với Cao Tiệm Phi, mặt cũng không cười, lạnh lùng giống như Trần Nhân. Cao Tiệm Phi cũng không dám chủ động nói chuyện với Tần Nhạc Thi, hắn không thể làm gì khác hơn là im lặng, có việc làm việc, không việc thì ngồi im.

Thật vất vả chịu đựng cho đến khi tan sở, Cao Tiệm Phi vội vã rời khỏi công ty.

Buổi tối 7 giờ, Cao Tiệm Phi có hẹn với Trần Diệu Huy gặp mặt tại đại lộ Tự Do. Trần Diệu Huy sẽ lái xe đến đón hắn.

Đại lộ Tự Do là một con đường ranh giới nối thành phố Quảng Châu với thành phố Huệ Châu.

Sau khi tan sở, Cao Tiệm Phi cũng không có về nhà mà là trực tiếp đón xe buýt đến đại lộ Tự Do. Nhìn xem thời gian thì thấy là 6 giờ, cách thời gian hẹn còn một tiếng.

Cao Tiệm Phi đi tới đi lui trên đại lộ Tự Do không biết làm gì. Trên thực tế, đại lộ Tự Do chính là một con đường thương mại, ở giữa là bốn làn xe, hai bên có vỉa hè rộng lớn dành cho người đi bộ, các cửa hàng nằm san sát nhau, bất quá những cửa hàng này đều kinh doanh một mặt hàng thống nhất, đó là quần áo trong và các sản phẩm dành cho phái nữ. Cao Tiệm Phi đi dạo ở chỗ này thực sự có chút chán ra cái gì. Đến 6:20 phút, hắn thực sự hết chịu

nổi lên lấy điện thoại ra gọi cho Trần Diệu Huy: "À, Diệu Huy phải không, ta hiện tại đang ở đại lộ Tự Do, nếu như người rảnh thì hãy đến đón ta!"

Bên kia đầu dây, Trần Diệu Huy vội vàng đáp ứng, nói: "Được, tiên sinh, xin ngài chờ một chút, tôi lái xe đến ngay."

Khoảng chừng một hồi sau thì có một chiếc xe dài hiệu Hummer chạy từ từ trên đại lộ Tự Do, đồng thời lúc đó chuông điện thoại của Cao Tiệp Phi cũng reo lên.

Nghe điện thoại là Trần Diệu Huy gọi tới: "Tiên sinh, tôi đã tới đại lộ Tự Do, ngài có nhìn thấy tôi không? Tôi đang lái một chiếc xe rất dài hiệu Hummer H26. 2AT"

"À, ta thấy rồi, hiện tại ta đang ở phía trước người một chút, thấy ta chưa?" Cao Tiệp Phi vừa nói vừa đưa tay vẫy vẫy chiếc xe dài thườn thượt.

Xe lập tức chờ đến, dừng lại, cửa xe mở, Trần Diệu Huy mặc một bộ đồ đen trực tiếp bước xuống xe rồi đi tới trước Cao Tiệp Phi, hần vươn tay phải ra bắt tay với Cao Tiệp Phi, nói: "Chào tiên sinh!", hần hơi cúi người, thái độ rất là cung kính.

Cao Tiệp Phi cũng không phải một người ra vẻ ta đây, một người mang chức danh giám đốc, lái chiếc xe mấy triệu lại luôn mồm gọi hần là "tiên sinh", hơn nữa còn cúi đầu khom lưng, điều này làm cho Cao Tiệp Phi rất không quen.

Bắt tay Trần Diệu Huy, Cao Tiệp Phi nói thẳng: "Này, Diệu Huy, sau này anh đừng gọi tôi là 'tiên sinh' nữa, tên của tôi gọi là Cao Tiệp Phi, anh cứ gọi 'Tiệp Phi' là được."

"Diệu Huy không dám!" Trần Diệu Huy ngẩng đầu nhìn Cao Tiệp Phi, sau đó lập tức cúi đầu: "Tiên sinh đã từng đã cứu mạng Diệu Huy, hơn nữa thực lực của tiên sinh cũng không phải người bình thường có thể bằng được, Diệu Huy đối với tiên sinh rất cảm kích và tôn kính, đó là phát ra từ nội tâm. . ."

Cao Tiệp Phi ngắt lời, nói: "Không cần phải cảm kích và tôn kính tôi làm gì, xem ra thì tôi còn nhỏ hơn anh vài tuổi, anh cứ trực tiếp gọi 'Tiệp Phi' là được, bằng không tôi rất không quen"

"Vâng. . ." Trần Diệu Huy chần chờ một chút, tiếp đó lập tức làm theo yêu cầu của Cao Tiệp Phi: "Tiệp. . . Tiệp Phi. . ."

"Như vậy thì thoải mái hơn. Không phải đi ăn sao? Chúng ta đây đi nhé!" Cao Tiệp Phi nói.

"Được, tiên. . . à, Tiệp Phi, tôi đã sắp xếp hết rồi, chỗ ăn uống và tiêu khiển đêm nay ở thành phố Huệ Châu, Tiệp Phi, lên xe đi" Trần Diệu Huy nói xong, thân thiết nắm tay Cao Tiệp Phi dẫn vào trong xe.

Trong xe chỉ có một mình Trần Diệu Huy, hần tự mình lái xe. Hần lên xe rồi quay đầu xe chạy về hướng thành phố Huệ Châu.

"Này, tại sao anh lại hẹn tôi gặp mặt tại đại lộ Tự Do này vậy? Và đi ăn thì lại phải đến Huệ Châu, sao không ăn ở Quảng Châu?" Trên xe, Cao Tiệp Phi nghi hoặc hỏi. Phải biết rằng Cao Tiệp Phi đang sinh sống và làm việc tại Quảng Châu, nếu như có người mời ăn uống thì nên chọn nhà hàng ở Quảng Châu mới đúng!

"À là vậy, cậu có thể không hiểu rõ lắm về toàn bộ phân bố của các thế lực ngầm thuộc tỉnh Quảng Đông này. Tiệp Phi, tôi xin nói rõ cho cậu biết, Quảng Châu là địa bàn của Chính Bang, tôi là người của Đông Hưng, nếu không được cho phép là không thể tự ý bước vào Quảng Châu được. Đại lộ Tự Do này cũng lần ranh giữa hai xã đoàn Đông Hưng và Chính Bang, là một dây đất giảm xóc, cho nên tôi mới hẹn Tiệp Phi cậu gặp mặt ở đại lộ Tự Do" Trần Diệu Huy vừa lái xe vừa trả lời, dừng lại một chút hần nói tiếp: "Tiệp Phi, lần trước tôi với cậu Phong hẹn gặp mặt trong công viên Nguyệt Hoa cũng bởi vì cậu Phong lúc đó đang ở Quảng Châu, nếu như cậu ấy không muốn thì chúng tôi không có tư cách mời cậu ấy đến Huệ Châu được, vì vậy sau khi chọn tới chọn lui, chúng tôi đã quyết định hẹn gặp cậu Phong tại vùng nông thôn của Quảng Châu, thật không ngờ lại xảy ra vấn đề, thiếu chút nữa thì. . . mọi chuyện sau đó Tiệp Phi cậu cũng đã rõ cả, việc này đừng nên nhắc tới nữa" Đang khi nói chuyện, mặt của Trần Diệu Huy cũng toát ra đây vẻ sầu lo, bất quá rất nhanh hần đã trở lại bình thường và bắt đầu giới thiệu cho Cao Tiệp Phi những phong cảnh ven đường.

Xe chạy rất nhanh, đã tới thành phố Huệ Châu.

Khu vực nội thành của thành phố Huệ Châu không khác với Quảng Châu lắm, rất là phồn hoa, màn đêm dần dần phủ xuống, trong thành phố đèn giăng ngọc trời, ngọc trong vàng son.

Những cao ốc chọc trời, những khách sạn lớn, những nhà hàng lớn. . . dần xuất hiện, một pho tượng lớn đẹp để đặt ở giữa trong một vườn hoa lớn, vườn hoa này phân chia giao thông thành hai luồng, đây là Huệ Châu!

Khi tới được địa bàn của mình, Trần Diệu Huy mới thờ phào nhẹ nhõm, hần nói với Cao Tiệp Phi: "Tiệp Phi, gần đây trong nội bộ của Đông Hưng chúng tôi xảy ra một chút phiền phức làm cho lòng người đều hoảng sợ, bất quá cậu cũng không cần lo lắng, con đường ở phía trước kia là tôi quản lý, về mặt an toàn thì không có vấn đề."

Xe chạy vào con đường phía trước rồi dừng lại.

Ngay lập tức liền có vài gã vạm vỡ mặc đồ tây đen chạy tới, cúi người mở cửa xe cho Trần Diệu Huy. Trần Diệu Huy cùng Cao Tiệp Phi xuống xe.

"Diệu Huy ca!" Tất cả đều gật đầu hành lễ.

Trần Diệu Huy cũng không có để ý đến bọn họ, trực tiếp dẫn Cao Tiệp Phi đi thẳng vào con đường.

Cao Tiệm Phi nhìn một chút, con đường này dài cũng khoảng hơn cây số, lòng đường rộng đủ cho bốn làn xe chạy. Hai bên trái phải có rất nhiều cửa hàng kinh doanh, có nhà hàng Tây, nhà hàng Trung Quốc, quán bar, cửa hàng thời trang, trung tâm giải trí, công ty chứng khoán, siêu thị, trung tâm massage, còn có mấy cửa hàng chơi game. . .

Ở cạnh vỉa hè hai bên đường đậu đầy các loại xe đẹp đẽ, người đến người đi rộn ràng, thoạt nhìn rất thịnh vượng.

Những cửa hàng kinh doanh kéo dài cả cây số, tổng cộng chắc cũng khoảng mấy trăm cửa hàng. Cao Tiệm Phi trong lòng vô cùng kinh ngạc: "Diệu Huy, những cửa hàng kinh doanh này đều là của anh sao?"

Mấy trăm cửa hàng kinh doanh nếu như đều thuộc một người thì lợi nhuận mỗi tháng lớn tới cỡ nào?

Không dám tưởng tượng, thực sự không dám tưởng tượng!

Mà trên thực tế, từ lượng người đi trên đường và lượng xe đậu đông đúc mà xem thì đích thực những cửa hàng kinh doanh ở đây chắc hẳn lợi nhuận phải nhiều lắm.

"Tiệm Phi, con đường này có tên là 'Huy hoàng Đại Đạo', có tổng cộng 765 cửa hàng kinh doanh tất cả các loại hình, mỗi buổi tối lượng người đến Huy Hoàng Đại Đạo này khoảng từ 5 nghìn đến 10 nghìn người. Đây một con đường phồn hoa nhất Huệ Châu, chỉ cần thu phí giữ xe thôi là mỗi đêm có thể thu hơn trăm nghìn." Trần Diệu Huy cười giải thích: "Tuy nhiên cũng không cửa hàng nào cũng thuộc Đông Hưng chúng tôi, thế nhưng nếu muốn mở cửa làm ăn tại Huy Hoàng Đại Đạo này thì nhất định phải tuân thủ luật lệ của Đông Hưng chúng tôi. Đơn giản mà nói thì mỗi một cửa hàng ở đây, Đông Hưng chúng tôi đều có cổ phần trên danh nghĩa, Tiệm Phi, cậu đã rõ chưa? Đây là cách kiếm tiền của thế lực ngầm, so với cách làm ăn bình thường rất khác."

"Lợi hại, thật lợi hại." Cao Tiệm Phi tự đáy lòng cảm thán.

"Diệu Huy ca!"

"Diệu Huy ca!"

Hai bên ven đường, rất nhiều gã mặc đồ tây đen cúi đầu khom lưng hành lễ với Trần Diệu Huy.

Mà Trần Diệu Huy chỉ mỉm cười với bọn họ, cũng không để ý tới.

Rất nhanh, Trần Diệu Huy và Cao Tiệm Phi đi tới trước cửa của một công trình khổng lồ.

Công trình này được thiết kế theo phong cách Châu Âu Châu cổ điển, cao 14 tầng, rất lớn, rất đẹp và xa hoa. Những cột đá to bằng cảm thạch như hàng rào xây dựng xung quanh, những phù điêu phong cách cổ xưa chạm trổ trên những cột đá rất tinh xảo và tuyệt đẹp. Trước cánh cổng lớn, ở hai bên trái phải có hai bức tượng đá cao khoảng 3 mét, đó là 2 pho tượng của những nhân vật thuộc thần thoại Hy Lạp cổ đại, tuyệt đẹp và rất sống động.

Trên khoảng 10 bậc thang đá dẫn vào cao ốc có các cô gái trẻ trung xinh đẹp xếp hàng chỉnh tề đứng đó, các cô mặc sườn xám xẻ tà lộ ra một cái chân trắng như tuyết, cổ áo không cao không thấp, thế nhưng cũng có thể nhìn thấy một mảng da thịt trắng tinh cùng với bộ ngực vùng đầy.

Kiến trúc theo lối Châu Âu cổ điển phối hợp với các nhân viên chào đón của Trung Quốc làm hiện ra hai phong cách bất đồng, tuy nhiên 2 loại phong cách này kết hợp với nhau lại tăng thêm vẻ hấp dẫn vốn có của cao ốc.

Một cái bảng to đầy đèn chớp nháy treo ở phía trên làm thành mấy chữ: "Cao ốc Đế Vương" rất đẹp đẽ và uy phong.

"Đẹp quá! Cao ốc này thực sự rất đẹp!" Cao Tiệm Phi khen thực lòng.

"Diệu Huy ca!" Các cô gái đang đứng trên bậc thang trước cửa đều cúi người hành lễ và cất giọng oanh vàng, nghe rất êm tai và hấp dẫn!

Ánh mắt Cao Tiệm Phi đảo qua thấy hơn mười bộ ngực đang phập phồng, cùng lúc ngửi được mùi nước hoa thơm ngát bay trong không khí, quả là khung cảnh thần tiên.

Trần Diệu Huy mỉm cười nói: "Tiệm Phi, chúng ta vào đi", sau đó lại tiếp: "Tiệm Phi, những cô tiếp tân này đều là tôi đích thân tuyển chọn, người nào cũng xinh đẹp và duyên dáng, năng lực sợ rằng chẳng thua kém những cô hoa hậu đâu, nếu như cậu thích thì hãy chọn mấy người mà vui đùa, kỹ năng trên giường của các cô ấy tuyệt vời cũng giống với dáng vẻ xinh đẹp bề ngoài vậy"

"Việc này để sau hãy tính" Cao Tiệm Phi gạt lực từ chối điều kiện hấp dẫn mê người này, sau đó cùng Trần Diệu Huy bước vào đại sảnh của cao ốc.

Trong đại sảnh to lớn, trên mấy bộ sofa có hơn trăm gã thể hình cường tráng đang ngồi, có người tay còn cầm bộ đàm, bọn họ thấy Trần Diệu Huy bước vào đều từ sofa đứng thẳng người lên, gọi: "Diệu Huy ca!"

Một gã mặc đồ tây đen nhìn có vẻ rất khôn khéo, chạy đến khom người nói với Trần Diệu Huy: "Diệu Huy ca, tiệc rượu em đã cho sắp xếp xong rồi, nhà hàng số 5 tại lầu 11, phòng 'Nam Nê Loan'"

"A Xà, người đi làm việc đi, ta dẫn bạn ta đi đến phòng là được" Trần Diệu Huy nói. Nói xong, hắn lại nhiu mày: "A Xà, kêu các anh em cẩn thận một chút, gần đây hoàn cảnh không tốt lắm, ta lo lắng sẽ có người quấy rối."

"Dạ, Diệu Huy ca, em rõ" A Xà gật đầu nói.

Sau đó, Trần Diệu Huy thân thiết ôm vai Cao Tiệp Phi đi đến thang máy.

Trong lòng Cao Tiệp Phi thầm kinh ngạc. Buổi tối hôm đó, đêm Cao Tiệp Phi cứu Trần Diệu Huy thì bộ dáng của hắn chính là ngạc nhiên đến ngây người, hắn còn tỏ ra vẻ cung kính và thậm chí là vẻ khiếp đảm, mà hôm nay gặp lại, đặc biệt lúc bước vào Huy Hoàng Đại Đạo thì toàn thân Trần Diệu Huy liền tự nhiên biến đổi, tản mát ra một loại khí phách vương giả, một loại ung dung, bình tĩnh, nắm giữ tất cả trong tay!

"Đây chính là hình ảnh của một đại ca sao? Tuy rằng chú Đường cũng là đại ca một phương, thế nhưng chú Đường cho mình cảm giác cũng không như thế, trong khí chất của chú Đường ẩn chứa rất nhiều sát khí; mà Trần Diệu Huy này lại cho mình cảm giác rất trầm ổn, vững vàng và điềm tĩnh, tuy vậy tất cả họ đều là những người không thể xem thường!" Trong lòng Cao Tiệp Phi thầm đánh giá so sánh, đồng thời cũng bước theo Trần Diệu Huy vào thang máy.

Bỗng nhiên trong đầu Cao Tiệp Phi nảy ra một suy nghĩ làm cho cả bản thân hắn cũng phải kinh ngạc: "Nếu có một ngày ta có thể giống như chú Đường hay Trần Diệu Huy này, lên làm đại ca thì thật tốt biết bao!"

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Suru Quý Nghi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 49: Giống Quá!

Muốn làm đại ca?

Vừa nảy ra ý nghĩ như vậy trong đầu, Cao Tiệp Phi bỗng dung cười chê bản thân, làm thế nào ta lại có suy nghĩ như vậy?

Trên thực tế thì hầu như người nào lúc còn nhỏ, khoảng hơn mười tuổi gì đó, ai cũng đã từng bị một số phim ảnh ảnh hưởng nên trong đầu óc nhất định sẽ có một ảo tưởng nhất định, đem bản thân mình nhập vai vào trong phim và ảo tưởng rằng bản thân mình là một người đại ca kiêu hùng, uy phong lẫm lẫm, sát phạt quả đoán.

Cao Tiệp Phi cũng như thế, hắn cũng từng có ảo tưởng, và Đường Báo cùng Trần Diệu Huy trước mắt này giống như chất xúc tác đem ảo tưởng chôn sâu trong lòng đốt lên.

Thế cho nên trong vô tình, Cao Tiệp Phi bỗng nhiên có ý nghĩ “muốn làm đại ca”

Bất quá rất nhanh, Cao Tiệp Phi liền bỏ đi ý nghĩ đó. Cũng không phải nói Cao Tiệp Phi không muốn làm đại ca hay là không thích xã hội đen gì, không phải như thế!

Cao Tiệp Phi đến Quảng Đông này, mục đích của hắn vốn là muốn thành lập thế lực và địa vị của hắn.

Nếu như có thể giống như Đường Báo và Trần Diệu Huy vậy, trở thành một phương kiêu hùng của thế lực ngầm cũng là một chọn lựa tốt, thế nhưng cái Cao Tiệp Phi muốn không phải chỉ có như vậy.

Không chỉ như vậy!

"Ta có Siêu Cấp Suru Quý Nghi, ta sẽ càng ngày càng mạnh hơn, bá chủ của thế lực ngầm ư? Không, vẫn chưa đủ" Trong lúc đó, Trần Diệu Huy đang ở bên cạnh Cao Tiệp Phi nhìn thấy trong mắt hắn toát ra một thần thái mà bình thường không thể có được! Đây là một loại thần thái đại biểu cho tự tin và đã tâm! Khi hắn theo Trần Diệu Huy bước ra thang máy vào lầu 11 của cao ốc, lúc đối diện với ánh đèn sáng lạn huy hoàng thì đôi mắt của hắn tựa hồ so với những ngọn đèn kia còn sáng hơn!

"Ừm?" Trần Diệu Huy đi bên cạnh tựa hồ cảm giác được cái gì, hắn thân hình hơi dừng lại, ánh mắt nhìn về Cao Tiệp Phi.

Còn Cao Tiệp Phi thì cũng đã khôi phục lại trạng thái bình thường vốn có, mỉm cười nói: "Nhà hàng này thực sự sang trọng và đẹp quá"

Bước trên những tấm thảm nhung làm bằng da dê mềm mại khiến cho cả người có cảm giác rất êm và thoải mái.

Lầu 11 diện tích rất lớn to, chia thành rất nhiều khu vực nhà hàng, mỗi một khu vực đều thiết kế một kiểu và phong cách rất khác nhau. Tỳ như mắt Cao Tiệp Phi nhìn thấy có nhà hàng hoàn toàn mang phong cách Nhật Bản, bàn nhỏ, đệm ngồi, có nhân viên mặc ki-mono xinh đẹp; có nhà hàng xây dựng theo phong cách của bãi biển Hawaii, các cô nhân viên xinh đẹp mặc áo tắm hai mảnh nhìn rất nóng bỏng đang tiếp khách; còn có nhà hàng mang phong

cách thức ăn nhanh giống như McDonald hay KFC, đương nhiên cũng có nhà hàng mang phong cách Trung Quốc, các cô nhân viên mặc sườn xám đang phục vụ chén đĩa...

Hiện tại là thời gian dùng bữa tối nên lầu 11 có rất nhiều thực khách, mỗi một nhà hàng hầu như đều đông khách, và trong những thực khách cũng có rất nhiều người nước ngoài: người da đen, da trắng, Ấn Độ... muôn hình muôn vẻ.

Cao Tiệm Phi hiếu kỳ đảo mắt nhìn không thôi!

"Tiệm Phi, thực tế mà nói thì tổng lợi nhuận mà tất cả các cửa hàng kinh doanh trên Huy Hoàng Đại Đạo mang lại cho Đông Hưng so ra cũng kém cao ốc Đế Vương này, đây mới là trung tâm và là nơi mang lại nhiều lợi nhuận nhất" Trần Diệu Huy dẫn Cao Tiệm Phi đi vào một nhà hàng, trong nhà hàng có thiết kế một cây cầu nhỏ bắc qua hồ nước và hòn non bộ, ngoài ra còn có một thác nước được thiết kế chảy mạnh khiến nước văng tung tóe. Trên cầu có mấy người đẹp đang cầm dù đứng đó. Khi Trần Diệu Huy và Cao Tiệm Phi bước lên trên cầu thì có hai người đẹp chạy tới ân cần mời Cao Tiệm Phi và Trần Diệu Huy.

"Rất có sáng tạo!" Cao Tiệm Phi lần thứ hai khen.

Trần Diệu Huy mỉm cười: "Cũng không có gì ghê gớm. Tiệm Phi, lầu 11 của cao ốc Đế Vương này kỳ thực chỉ là nơi dùng bữa thôi, nơi đây cũng không phải chỗ mang lại lợi nhuận cao lắm, trong cao ốc còn có những kinh doanh khác nữa." Dừng lại một chút, Trần Diệu Huy nói tiếp: "Được rồi, Tiệm Phi, chúng ta tới rồi, dùng cơm trước cái đã."

Hai người đi tới trước một căn phòng, trên cửa có treo một tấm biển ghi "Nam Nê Loan".

Hai cô nhân viên xinh đẹp động lòng người, tuổi tuyệt đối không vượt quá 20, thân ăn mặc một bộ đồ màu xanh ngọc đứng ở hai bên cửa, cúi người chào và gọi "Diệu Huy ca", sau đó mở cửa.

Phòng cũng không lớn, thoạt nhìn cũng không xa hoa, chỉ là trang hoàng rất tinh xảo thôi.

"Tiệm Phi, tôi nhìn ra được cậu kỳ thực cũng không phải là người thích xa hoa hưởng thụ cho nên tôi mới chọn căn phòng nhỏ này, phong cách rất đơn giản, hy vọng cậu có thể thích." Trần Diệu Huy vừa cười vừa nói.

"Ừm, ăn ở chỗ này tôi sẽ không cảm thấy gò bó, hoàn cảnh ở đây tôi rất thích, nếu như là ở trong phòng toàn vàng bạc và có kẻ hầu người hạ thì tôi đây thật ăn không vô" Cao Tiệm Phi cười gật đầu, trong lòng nghĩ Trần Diệu Huy này quả nhiên không phải là một người bình thường, ánh mắt rất sắc bén, khả năng quan sát và đoán tính cách của người khác rất ghê gớm.

Mà trong lòng Cao Tiệm Phi cũng có một dự cảm, đêm nay Trần Diệu Huy đích thân mang mình đến đây sợ rằng cũng không chỉ ăn uống đơn giản như vậy!

Hai người sau khi ngồi xuống, Cao Tiệm Phi mỉm cười nói: "Diệu Huy, tôi nghĩ sau khi cơm nước xong thì chắc hẳn anh sẽ dẫn tôi đi tham quan cao ốc Đế Vương này phải không? Nếu như vậy thì chúng ta ăn nhanh lên đi, tôi đói với ăn uống cũng chẳng có yêu cầu gì cao đâu, mang lên vài món thức ăn là được, thôi không uống rượu, mau kêu người dọn thức ăn đi."

"À..." Trần Diệu Huy sững sờ một chút: "Ăn ngay à?"

Vốn Trần Diệu Huy trước đó đã chuẩn bị một ít rượu ngon và cũng đã sắp xếp mấy cô gái đẹp nhất trong cao ốc đêm nay không cần đi làm, chỉ đến đây hầu rượu thôi, thế nhưng giờ nghe Cao Tiệm Phi quyết định như thế nên những sắp xếp của hắn tan thành bọt nước!

Thức ăn ngay lập tức được dọn lên theo yêu cầu Cao Tiệm Phi, bữa cơm đêm nay thật có chút quá giản đơn!

Trần Diệu Huy cũng không biết nói gì, chỉ cùng Cao Tiệm Phi ăn qua loa cho xong.

Cao Tiệm Phi vỗ vỗ bụng, sau đó dùng khăn lau miệng, nói: "No quá, Diệu Huy, kế tiếp anh sẽ dẫn tôi đi tham quan chỗ nào hả?"

Trần Diệu Huy bắt đầu mỉm cười, đáp: "Tiệm Phi, thật không thể gạt được cậu. Đích thực bữa cơm này chỉ là món khai vị thôi, các tiết mục kế tiếp mới là hay ho. Nếu đã bị cậu phát hiện thì tôi sẽ không lãng phí thời gian nữa, bây giờ tôi dẫn cậu đến sòng bạc tham quan nhé."

Trần Diệu Huy dẫn Cao Tiệm Phi ra khỏi phòng, đi tới trước một thang máy chuyên dùng cho người trong cao ốc.

Trần Diệu Huy và Cao Tiệm Phi bước vào thang máy, sau đó ấn số "8".

"Tiệm Phi, cậu cũng biết tỉnh Quảng Đông này là một trong những tỉnh có kinh tế phát triển nhất Trung Quốc, nơi đây kẻ có tiền rất nhiều, nhiều đến nỗi cậu không thể tưởng tượng. Hơn nữa, còn có rất nhiều người nước ngoài giàu có tới đây định cư, du lịch, đầu tư... Và theo thói thường thì trong mười kẻ có tiền, tôi thiếu đã có sáu là thích cờ bạc, còn lại bốn người, có ba thích phụ nữ, còn lại một người, à đó chính là thần tiên vô dục vô cầu, ha ha!" Trần Diệu Huy nửa giỡn nửa thật nói: "Và cao ốc Đế Vương này, bất luận là sòng bạc hay phụ nữ thì nó là nơi tốt nhất trong tỉnh Quảng Đông, tới rồi, Tiệm Phi, mời theo tôi..."

Cửa thang máy mở ra, đã tới lầu 8.

Ra khỏi thang máy thì nhìn thấy một tấm thảm màu hồng trải dài trên hành lang. Ở hai bên hành lang có hai hàng người vạm vỡ mặc đồ đen đeo kính đen,

về mặt lạnh lùng đang đứng. Trong tay bọn họ đều có cầm máy bộ đàm.

"Diệu Huy ca!" Máy gã nhìn thấy Trần Diệu Huy bước ra khỏi thang máy đều cúi người hành lễ.

"Đến đây Tiệm Phi, tôi dẫn cậu đến sông bạc tham quan, nếu cậu thích chơi thì hãy chơi cho thoải mái!" Trần Diệu Huy mỉm cười dẫn Cao Tiệm Phi đi về phía trước.

Rốt cuộc Cao Tiệm Phi và Trần Diệu Huy đi tới cuối hành lang. Cao Tiệm Phi vừa phóng mắt nhìn...

Một cái không gian thật lớn và đầy kích động lọt vào mắt Cao Tiệm Phi!

Đây là một cái không gian rất lớn, rất sáng lạn, chứa đầy người.

Không gian chia làm 3 tầng, nối các tầng là các cầu thang uốn lượn.

Tầng dưới chót có đặt rất nhiều bàn đánh bạc, tại mỗi bàn đều có khách đang chơi, có người trong nước, người nước ngoài, áo mũ chỉnh tề, mang kính mắt hào hoa phong nhã, trẻ có già có, đông đủ cả nam lẫn nữ.

Sông bạc này thật giống như một thế giới thu nhỏ, hầu như loại người nào cũng có thể thấy được!

Mà lầu 2 và lầu 3 của sông bạc là các căn phòng.

Cao Tiệm Phi nhìn xuống đại sảnh tầng dưới, hẳn đoán chắc cũng có khoảng mấy ngàn người, đương nhiên là ngoại trừ khách chơi ra còn có rất nhiều nhân viên chia bài; các nữ nhân viên phục vụ nóng bỏng đang cầm khay đi tới đi lui; còn có những bảo vệ mặc đồ đen đeo kính đen tay cầm bộ đàm nữa.

Trong sông bạc rất ồn ào, luôn luôn vang lên những tiếng cười to, những tiếng thở dài, thậm chí còn có tiếng chửi thề thô tục.

Mà ngay lúc này, trong lòng Cao Tiệm Phi bỗng dưng dâng lên một loại cảm giác như đã từng quen biết!

Đây là một loại cảm giác đã ăn sâu vào máu.

Lại nói tiếp, Cao Tiệm Phi xuất thân bản hàn, tuy rằng ở thành phố Tỷ Quy có cũng sông bạc ngầm thế nhưng Cao Tiệm Phi cho tới giờ chưa hề đặt chân đến qua!

Có thể nói đây là lần đầu tiên Cao Tiệm Phi đặt chân vào sông bạc, thế nhưng tại sao lại có cảm giác kỳ lạ như thế? Thật không thể hiểu nổi?

"Tiệm Phi, mời theo tôi." Trần Diệu Huy mỉm cười, dẫn Cao Tiệm Phi tới trước một cái quầy dài hơn mười thước.

Tại quầy có hơn mười nữ nhân viên xinh đẹp đang giúp khách đổi tiền mặt sang phình.

"Diệu Huy ca." Một phụ nữ dáng người hấp dẫn, thoát nhìn khoảng 30 tuổi từ trong quầy đi ra tới trước mặt Trần Diệu Huy và Cao Tiệm Phi.

Cao Tiệm Phi liếc mắt nhìn, quả thật là một phụ nữ đẹp và hấp dẫn không thể tả.

Người phụ nữ làn da rất trắng, bộ ngực rất lớn dường như muốn xé toang cả áo, bộ đồ đang mặc rất giống mấy cô gái làm việc trong văn phòng mặc, trên cổ thì đeo một dây chuyền mặt hạt xoàn sáng loáng. Ngũ quan trên mặt của người phụ nữ cũng không phải rất mỹ lệ nhưng cũng đủ để làm cho đa số đàn ông nhìn vào liền nảy ra ham muốn nguyên thủy nhất!

"Diệu Huy ca." Người phụ nữ đi tới, chủ động dán thân thể đầy khêu gợi vào người Trần Diệu Huy, hai tay còn ôm lấy hông hắn: "Sao đêm nay anh rảnh rỗi đến đây thế?"

Đang khi nói chuyện, ánh mắt của người phụ nữ liếc nhìn Cao Tiệm Phi, trong ánh mắt lộ ra vẻ nghi hoặc không giải thích được.

Nói thật, thời gian cô làm việc trong sông bạc này cũng không ngắn, người nào mà chưa gặp qua? Thế nhưng cô vẫn chưa từng gặp qua loại thanh niên có khí chất và ăn mặc giống như Cao Tiệm Phi bước vào đây!

Hơn nữa, Cao Tiệm Phi còn là người mà Trần Diệu Huy đích thân dẫn đến, ngay lúc Cao Tiệm Phi và Trần Diệu Huy xuất hiện trong sông bạc thì cô cũng đã quan sát hai người và đưa ra nhận định của mình là thái độ của Trần Diệu Huy đối với người thanh niên nhìn có vẻ quê mùa này rất tôn trọng, còn có vẻ lấy lòng nữa!

Cô thực sự nghĩ không ra là tại sao?

Mặt khác, khi cô đi tới trước mặt Cao Tiệm Phi thì cô lại có cảm giác Cao Tiệm Phi nhìn có chút quen mặt, thế nhưng cụ thể là gặp ở đâu thì lại nghĩ không ra. Bản thân cô có trí nhớ rất dai, người đã từng gặp qua một lần thì sẽ không quên, thế nhưng Cao Tiệm Phi rõ ràng trông quen mặt nhưng vắt hết cả óc cũng không thể nhớ ra là đã gặp ở đâu.

"Diệu Huy ca, vị này chính là?" Người phụ nữ dò hỏi.

"Là Cao Tiệm Phi, Cao tiên sinh, một người bạn rất quan trọng của ta" Trần Diệu Huy tiếp tục nhấn mạnh: "Là một người bạn rất quan trọng đấy! Shary, em nhất định phải phục vụ tốt cho Cao tiên sinh, có hiểu chưa?"

Người phụ nữ gọi là Shary thật ra rất ít khi thấy Trần Diệu Huy ở trước mặt cô nghiêm túc như vậy, lúc này cô cũng không dám chậm trễ, trực tiếp vươn tay ra hướng về Cao Tiệm Phi: "Cao tiên sinh, chào ngài, tôi là người quản lý của sòng bạc này, ngài có thể gọi tôi là Shary."

"Rất hân hạnh được gặp cô." Cao Tiệm Phi vươn tay ra bắt tay Shary, tay của cô rất đầy đặn, rất mềm mại ấm áp làm cho hắn có cảm giác rất dễ chịu.

"Cao tiên sinh, nếu ngài không ngại thì tôi xin phép hướng dẫn ngài đi dạo chung quanh?" Shary liền nói, hơn nữa cô có một loại trực giác rằng người thanh niên trước mặt này dường như là lần đầu tiên mới đến sòng bạc bởi vì trong ánh mắt của hắn tràn ngập vẻ hiếu kỳ, cho nên Shary mới biểu thị ra vẻ lấy lòng, tự mình đưa Cao Tiệm Phi đi tham quan sòng bạc.

"Tiệm Phi, cậu có thể thử vận may một chút, nếu muốn lấy phỉnh chơi thì cứ bảo Shary." Trần Diệu Huy mỉm cười nói: "Tuy nhiên Tiệm Phi à, cậu chỉ được chơi tối đa là 2 triệu, vượt quá con số này thì tôi không có quyền quyết định"

2 triệu!?

Cao Tiệm Phi giật mình!

Ý của Trần Diệu Huy chính là trong vòng 2 triệu tệ, hắn có thể đánh thoải mái!

Về giật mình của Cao Tiệm Phi lọt vào trong mắt Shary, cô cũng không nói gì nhưng trong lòng lại băn khoăn: "Tên nhóc này nhìn chẳng giống là người có địa vị gì cả, chỉ là một tên nhà quê thôi. Diệu Huy ca và hắn rốt cuộc có quan hệ gì đây?"

Cao Tiệm Phi lắc đầu, nói: "Thôi, tôi không chơi đâu vì tôi trước đây chưa hề chơi qua, nếu như chơi thì chắc chắn là thua"

"Không sao, Cao tiên sinh, kỳ thực bất luận trò chơi nào cũng rất đơn giản, thí dụ như Baccarat, Xi tố, Black Jack, Xúc xắc, Roulette,... những trò này rất đơn giản, nhìn là biết ngay." Tuy rằng cảm giác Cao Tiệm Phi rất quê mùa thế nhưng dù sao hắn cũng là "người bạn quan trọng" của Trần Diệu Huy, cho nên trên mặt của Shary vẫn luôn nở nụ cười và ân cần giải thích.

Nói thật ra thì trong lòng Cao Tiệm Phi cũng rất muốn chơi, ngoài sự hiếu kỳ thì còn có một nguyên nhân hắn cũng không rõ lắm, chính là sâu trong tiềm thức của hắn cứ thúc giục hắn chơi, không có lý do gì khác, thật giống như một loại bản năng!

"Chẳng lẽ ta trời sinh là dân cờ bạc? Không thể nào?" Cao Tiệm Phi nghĩ thầm "Thôi thôi, loại cờ bạc này có thể không dính vào thì tốt nhất đừng dính, bằng không thì cả đời này cũng không rút ra được"

Đánh bạc cũng giống như hút thuốc phiện, đều là những trò chơi không đáy, một ngày bước chân vào sẽ không thể tự kiềm chế được.

"À, tôi tạm thời không chơi, chỉ đi tham quan thôi" Cao Tiệm Phi xin lỗi nở nụ cười, sau đó lảng sang chuyện khác nói: "Diệu Huy, sòng bạc này chắc hẳn là cái máy kiếm tiền nhiều nhất của cao ốc Đế Vương phải không?"

Trần Diệu Huy cười nói: "Tiệm Phi, cậu nói không sai. Cậu có biết trên thế giới này ngành nghề nào là kiếm tiền nhiều nhất không?"

Cao Tiệm Phi nhún vai, tỏ vẻ không biết, ý bảo Trần Diệu Huy cứ tiếp tục.

Trần Diệu Huy vỗ vai Cao Tiệm Phi nói: "Tiệm Phi, cậu nhớ kỹ điều này, đánh bạc có thể làm cho người một đêm phát nhanh, cũng có thể làm cho kẻ giàu có nhất trong nhảy mất trở thành tên ăn mày. Đánh bạc là trò chơi kích thích nhất trên thế giới, và điều kích thích đó là tiền. Ngành nghề cờ bạc này lại kéo theo những ngành nghề khác như cho vay nặng lãi, rửa tiền cùng những cái khác. Nói tóm lại, nếu như cậu sở hữu một sòng bạc có chút quy mô thì cậu rất nhanh sẽ bước vào top người giàu có nhất."

Cao Tiệm Phi gật đầu tỏ ý đã hiểu, tiếp đó nói: "Diệu Huy, sòng bạc này anh quản lý nhìn có quy mô tương đối lớn, như vậy thì lợi nhuận hàng tháng thu vào của anh quả thực không thể tính nổi, quả là ghê ghớm!"

Cao Tiệm Phi nhìn không được đem sòng bạc so sánh với sản nghiệp của Phi Long và sau đó cho ra một kết luận, đó là tài phú của Phi Long sợ rằng cũng không thể so. Đương nhiên hai cái cũng có khác, Phi Long kiếm tiền là kiếm cho chính mình, còn sòng bạc kiếm tiền là kiếm cho toàn bộ xã đoàn.

Lúc này, Trần Diệu Huy thờ dãi nói: "Tiệm Phi, tuy rằng sòng bạc bề ngoài nhìn vào là tiền vô như nước, rất oai phong thế nhưng đi theo nghề này đồng dạng cũng mạo hiểm rất lớn, nếu không tính toán cẩn thận thì sẽ trắng tay!"

"Mạo hiểm sao?" Cao Tiệm Phi ngạc nhiên: "Không phải người ta đều nói là mười chơi thua hết chín sao, dân cờ bạc có lợi hại ra sao thì cũng không thể lợi hại hơn sòng bạc được. Vậy thì có gì mà mạo hiểm?"

Theo nhận định của Cao Tiệm Phi thì ngành cờ bạc này hẳn là một ngành nghề không hề có chút mạo hiểm nào, chỉ cần người chủ sòng bạc có quan hệ tốt và chặt chẽ với người của hắc bạch lưỡng đạo thì hầu như là ổn và kiếm tiền không hết.

Trần Diệu Huy mỉm cười nói: "Tiểu Cao, cậu không thuộc loại người như chúng tôi cho nên rất nhiều chuyện cậu cũng không rõ ràng, tôi nói cho cậu biết, bất cứ một sòng bạc nào cũng đều có quan hệ chặt chẽ với thế lực ngầm, còn nói cách khác thì mọi sòng bạc lớn nhỏ trên thế giới này đều bị thế lực

ngầm điều khiển. Sông bạc và thể lực ngầm là cùng một nhịp thở. Cái mạo hiểm mà tôi nói, đó là sự cạnh tranh trong ngành này. Muốn mở sông bạc thì nhất định phải thuê và nuôi dưỡng chuyên gia cờ bạc, sông bạc nào cũng đều phải như thế. Chuyên gia cờ bạc là linh hồn của sông bạc, thí dụ như có một ngày giữa hai sông bạc xảy ra tranh chấp và muốn thôn tính nhau thì người quyết định thắng thua sẽ là chuyên gia cờ bạc của mỗi sông bạc, hai bên đều cho người của mình ra đánh bạc, những cuộc chơi này thường rất đáng sợ và số tiền cũng rất kinh khủng!"

"Chuyên gia cờ bạc?" Cao Tiệp Phi dường như có chút hiểu rõ: "Nói vậy thì trong sông bạc này của anh chắc hẳn là có nhiều chuyên gia cờ bạc lắm?"

"Tiệp Phi à, có nhưng cũng không phải nhiều lắm đâu!" Trần Diệu Huy gật đầu: "Những chuyên gia cờ bạc đều có luật lệ riêng của bọn họ cùng với những trọng tài chuyên nghiệp, bọn họ cũng không hoàn toàn thuộc về thể lực ngầm, thể nhưng bọn họ phải mượn sức của thể lực ngầm để phát huy kỹ thuật cờ bạc của họ, thắng được thì suốt đời vinh hoa phú quý; còn thể lực ngầm thì lợi dụng những kỹ thuật cao siêu của chuyên gia cờ bạc để bảo vệ sông bạc của mình, thậm chí còn đi thôn tính các sông bạc khác. Đôi khi, một cao thủ cờ bạc có thể đại diện thay cho một thể lực ngầm và thắng được vô số tiền tài. Lấy thí dụ như tỉnh Quảng Đông của chúng ta mà nói thì nơi đây đã từng sinh ra một siêu sao cờ bạc. Người này phục vụ cho Chính Bang. Vài chục năm trước người này đã đánh khắp thiên hạ vô địch thủ, giúp Chính Bang quét sạch những đối thủ cạnh tranh trong Quảng Đông này. Lúc đó là thời kỳ huy hoàng nhất của ông ta, ông ta thậm chí còn đánh bại những cao thủ cờ bạc của Las Vegas và giúp cho Chính Bang bước vào làm ăn tại Mỹ. Ha ha, Tiệp Phi à, người này là một nhân vật truyền kỳ đó, thời đó trong giới cờ bạc có rất nhiều cao thủ lão làng cũng như những nhân tài mới xuất hiện đều hướng người này khiêu chiến, thế nhưng không có một ai có thể lay động được địa vị của ông ta, nhân vật này chính là “Thần Cờ Bạc Cao Tiến”!"

"Cao Tiến?" Cao Tiệp Phi nghe mà cảm thấy kinh tâm động phách!

Trong lòng hắn liền hiện lên suy nghĩ, tim đập nhanh: "Cha ta cũng tên Cao Tiến, trước khi tàn phế thì sinh sống tại Quảng Đông, cha biết chú Đường và để ta đến đây phát triển, đồng thời còn bảo chú Đường chiếu cố ta! Chú Đường là ai? Hiện nay chính là người quản lý Chính Bang. Căn cứ theo những lời của Trần Diệu nói thì “Thần Cờ Bạc Cao Tiến” là người của Chính Bang, lẽ nào giữa những chuyện này có mối liên quan gì sao?"

Đúng lúc này, Shary bỗng nhiên nhìn về phía Cao Tiệp Phi, trong mắt cô tràn ngập suy tư, trong lòng tự nói: "Trách không được ta nhìn tên nhà quê này thấy quen mặt, diện mạo của hắn so với Cao Tiến lúc trẻ quả là quá giống!"

"Tiệp Phi, cậu làm sao vậy?" Trần Diệu Huy cũng phát hiện ra thần sắc của Cao Tiệp Phi có chút không thích hợp, hắn lập tức dò hỏi. Khi ánh mắt của hắn nhìn vào mặt của Cao Tiệp Phi thì hắn cũng ngẩn ngơ, quả là quá giống!

Cao Tiệp Phi cố gắng ổn định tinh thần lại, mỉm cười nói: "Không có gì, tôi chỉ ngạc nhiên quá mức thôi, thật không ngờ trong giới cờ bạc cũng có nhân vật truyền kỳ đến vậy, thật giống trong phim điện ảnh quá."

Shary có chút suy nghĩ gật đầu: "Cao tiên sinh, xem ra ngài tựa hồ đối với Cao Tiến cảm thấy rất hứng thú?"

Cao Tiệp Phi từ chối cho ý kiến.

"Cao tiên sinh, mời theo tôi đến đây." Nói xong, Shary trực tiếp xoay người bước vào quầy.

Trần Diệu Huy liền đi tới ôm vai Cao Tiệp Phi, nói "Đi nào, vào xem các tư liệu về Cao Tiến."

Mấy người đi vào sau quầy đổi tiền.

Tại nơi này đang có mấy người nhân viên ngồi trước máy vi tính. Shary nói với một người trong số đó: "Mau mở tư liệu của Thần Cờ Bạc Cao Tiến ra"

Người nhân viên thao tác rất nhanh, sau đó các dữ liệu về Cao Tiến hiện ra.

"Cao Tiến

Danh hiệu: Thần Cờ Bạc

Giới tính: Nam

Tốc độ tay: 101

Tốc độ mắt: 103

Thính lực (sức nghe): 105

Trí nhớ: 112

Tổng hợp chỉ số bình quân: 105.25

Chiến tích (những trận đấu có trọng tài được ghi chép): chơi 967 trận, 966 thắng, 1 bại."

Phía dưới phần tư liệu có một tấm ảnh màu, trong tấm ảnh là một người mặc đồ tây đen, cổ đeo nơ, rất đẹp trai, trong ánh mắt của người này tràn ngập tự tin, trên cổ tay trái đeo một chiếc đồng hồ vàng, hắn đang dùng tay phải vuốt ve chiếc đồng hồ.

Cao Tiệp Phi nhìn vào và hoàn toàn bị sốc!

Người đàn ông trong ảnh so với hân giống đến ba bốn phần!

Điều quan trọng hơn nữa là trước đây ở nhà, Cao Tiệm Phi có xem qua ảnh chụp của cha hân lúc tuổi trẻ, tuy rằng nói những bức ảnh đó cha hân không có biểu hiện ra sự tự tin và khí chất đặc biệt gì thế nhưng khuôn mặt thì tuyệt đối giống như đúc với "Thần Cờ Bạc Cao Tiến" này!

Lúc này, người nhân viên phụ trách máy tính, Shary và Trần Diệu Huy đều đồng thời quay đầu nhìn về phía Cao Tiệm Phi, ai cũng cảm thán nói: "Trời ạ! Giống quá!"

Note: Liệt kê một vài trò đánh bạc trong casino:

Bài Baccarat

Trong tất cả các môn chơi ở Casino, Baccarat là môn mà bạn có xác suất thắng cao nhất. Nếu bạn đặt ở ô Banker hoặc Player, xác suất thắng của bạn là 50%, bằng với xác suất thắng của nhà cái. Nhà cái chỉ kiếm tiền được nhờ 5% tiền hoa hồng mỗi khi bạn đặt ở Banker và trúng. Họ cũng lợi thế hơn bạn nếu bạn đặt ở ô Tie (huê).

Trong Baccarat có 3 ô để bạn chọn đặt:

Banker

Player

Tie

Ô Tie ở giữa. Bàn cũng phân ra các ô Banker và Player rõ rệt. Đây chỉ là tên gọi thôi chứ bạn đặt bên nào cũng được. Bài dựa vào cách tính điểm Banker và Player. Bên nào cao điểm hơn thì bên đó thắng. Nếu hai bên bằng điểm nhau thì gọi là Tie (huê).

Nếu bạn đặt Player và thắng, bạn được chung 1:1.

Nếu bạn đặt ở Banker và thắng, bạn cũng được chung 1:1, nhưng nhà cái lấy tiền hoa hồng 5%.

Lý do là trong cách rút bài của môn này, Banker có lợi điểm hơn Player một ít.

Nếu bạn để ý và ghi xuống sau nhiều lần rút bài (một vài trăm lần), số lần Banker thắng luôn cao hơn số lần Player thắng. Nếu bạn đặt Banker hoặc Player và bài ra Tie thì bạn huê với nhà cái và không bị mất tiền đặt.

Có hai loại Baccarat: Baccarat và Mini Baccarat.

Điểm khác nhau giữa hai loại này là Mini Baccarat nhỏ hơn (tương tự như bàn Blackjack) và nhà cái hoàn toàn chia bài. Ở bàn Baccarat thì các người chơi thay phiên nhau chia bài.

Nhà cái hay người chơi chia bài thì cũng giống nhau vì bài Baccarat bắt buộc phải rút và ngừng rút theo luật đã định sẵn. Trong các sòng Casino ở Úc, Mini Baccarat phổ biến hơn vì không khí chơi có tính cách thoải mái hơn. Hơn nữa bạn không cần buộc qui luật chia bài khi bạn chơi Mini Baccarat vì nhà cái hoàn toàn chia bài.

Trong môn này Casino cũng cung cấp giấy viết cho bạn để ghi ra và theo dõi bài.

Cách rút bài đều theo cùng qui luật tại tất cả các Casino.

Mặc dù nếu chơi Mini Baccarat bạn không cần thuộc qui luật này vì nhà cái hoàn toàn chia bài và rút bài. Tôi ghi ra đây những qui luật này để bạn tham khảo.

Chia Bài:

Nhà cái chia bài. Trong 4 con bài đầu này:

- Cây thứ 1 và cây thứ 3 chia vào Player.
- Cây thứ 2 và cây thứ 4 chia vào Banker.

Rút Bài:

Sau khi mỗi bên có 2 cây bài, qui luật rút thêm bài như sau:

Qui luật 1: Bất kỳ Player hoặc Banker có điểm tổng cộng là 8 hoặc 9 thì không bên nào được rút thêm bài (Natural Stands).

Qui luật 2: Nếu điểm Player 0,1,2,3,4, 5 thì 6 hoặc 7 thì đứng (Stands).

Qui luật 3: Banker rút bài nếu điểm Banker là 0,1,2.

Qui luật 4: Nếu bài Banker có 3 nút hoặc cao hơn: Banker rút bài tùy theo điểm của Banker và cây bài thứ 3 của Player:

- Banker có 3 nút: Rút thêm bài nếu cây bài thứ 3 của Player là 0,1,2,3,4, 5,6,7,9,10 .
- Banker có 4 nút: Rút thêm bài nếu cây bài thứ 3 của Player là 4,5,6,7.
- Banker có 6 nút: Rút thêm bài nếu cây bài thứ 3 của Player là 6,7.
- Banker có 7 nút: Không được rút thêm bài.

Qui luật 4: Nếu điểm 2 cây bài đầu của Player là 6 hoặc 7 nút:

- Banker không được rút nếu điểm là 6 hoặc 7.
- Banker phải rút thêm nếu điểm là 0 – 5.

Tính Điểm:

Cách tính điểm thì đơn giản: cộng điểm lại tính đến 9 nút. Cây xì tính 1, cây 10, J, Q, K, tính 0. Nếu bài trên 10 thì trừ đi 10 hoặc 20 nút. Tính đến 9 nút cho mỗi bên Banker và Player. Bên nào cao điểm hơn thì bên đó thắng. Nếu hai bên bằng điểm nhau thì gọi là Tie (hòa).

- Nếu bạn đặt Player và thắng, bạn được chung 1:1.
- Nếu bạn đặt ở Banker và thắng, bạn cũng được chung 1:1 nhưng nhà cái lấy tiền hoa hồng 5%.
- Nếu bạn đặt ở Banker hoặc Player và bài ra Tie thì bạn hòa với nhà cái.
- Bạn đặt Tie và điểm Banker, Player bằng nhau thì bạn thắng và được chung 8:1, nếu không thì bạn thua.

CÁCH CHƠI ĐỂ THẮNG

Không bao giờ đặt Tie cả. Mặc dù được chung 8:1 nếu trúng, nhưng xác suất thắng của bạn rất thấp.

Bạn đặt ở Banker hay Player khả năng bạn thắng là 50%, mặc dù Banker có phần thắng nhiều hơn một ít nếu chơi càng lâu. Tuy nhiên, nếu bạn muốn thắng bạn cần phải canh bài, điểm tiền quyết là bài phải ra đều.

Cách canh:

Bạn dùng giấy Casino cung cấp ở bàn và ghi ra mỗi lần. Bạn có thể ngồi vào bàn và ghi chép mà không cần phải đặt, bạn chỉ đặt khi thấy bài đã ra đều và cảm thấy tự tin. Bạn canh những trường hợp sau đây:

Trường hợp 1: Banker ra 1 lần rồi đến Player ra 1 lần và bài tiếp tục đều như vậy.

Trường hợp 2: Banker ra 2 lần rồi đến Player ra 2 lần và bài tiếp tục đều như vậy.

Trường hợp 3: Banker ra 3 lần rồi đến Player ra 3 lần (hoặc nhiều hơn) và bài tiếp tục đều như vậy.

Khi bài đã ra đều như vậy, bạn đánh như sau:

Trường hợp 1: Bạn đánh vào Banker ngay sau Player (hoặc ngược lại).

Trường hợp 2: Bạn chờ Player thắng xong 2 lần, để Banker thắng lần đầu, sau đó bạn đặt ở Banker lần thứ hai (hoặc đánh tương tự với Player).

Trường hợp 3: Cũng như ở trường hợp 2, bạn chờ Player thắng một chuỗi, để Banker thắng lần đầu, sau đó bạn đặt ở Banker lần thứ hai (hoặc đánh tương tự với Player). Nếu bạn tự tin rằng chuỗi có thể kéo dài thêm vài lần nữa, bạn có thể tiếp tục đặt ở Banker. Nếu chuỗi chấm dứt (Player thắng) thì bạn chỉ thua có 1 lần nhưng bạn đã thắng đến mấy lần. Đến đây bạn phải đứng dậy ra về.

Những điều cần lưu ý:

Cũng tương tự như ở bàn chơi Roulette, một số trường hợp sau đây bạn bắt buộc phải canh lại bài:

Dạng bài ra đều rồi sau đó bị đứt quãng:

Nếu dạng bài ra đều rồi sau đó ra một dạng chỗi. Bạn cần phải canh bài lại từ đầu. Bạn nên nhớ rằng bạn chỉ đặt khi dạng bài đang ra đều như tôi sẽ chỉ. Nếu bài ra bị chỗi thì chu kỳ của dạng bài đó đã chấm dứt, bạn bắt buộc phải theo dõi dạng bài kế tiếp.

Xóc lại bài:

Sau khi bộ bài gần hết và tới đây bài làm dấu chủ sòng sẽ xóc và chia lại bài. Các chu kỳ trước đó coi như đã chấm dứt, bạn bắt buộc phải ghi và canh dành lại từ đầu.

Bài ra huê (Tie):

Khi bài ra huê thì bạn cần phải canh lại bài từ đầu vì dạng bài ra trước đó coi như đã chấm dứt.

Hướng dẫn thêm cách ghi và canh bài trong môn Baccarat:

Mặc dù Casino cung cấp cho bạn giấy viết để bạn ghi ra và theo dõi dạng bài, tuy nhiên nếu để ý bạn sẽ thấy trong bàn chơi nhiều người không biết sử dụng lợi điểm này. Một số người khác mặc dù cũng ghi ra nhưng họ theo dõi rất hời hợt.

Để theo dõi và ghi chép cho chính xác bạn ghi kết quả theo hàng dọc mặc dù trong Baccarat khách chơi thường ghi ra theo hàng ngang. Bạn sẽ thấy ghi ra hàng dọc giúp bạn nhận diện dạng bài đang ra một cách dễ dàng. Với phương pháp trên bạn chỉ cần đánh dấu bên nào thắng (Banker hoặc Player), bạn không cần phải ghi ra điểm thắng.

Xin nhắc lại là bạn chỉ đặt khi dạng bài đã ra đều như tôi đã hướng dẫn ở trên. Bởi vì như tôi đã nói trước đây, khi dạng bài đã ra đều thì cây bài kế tiếp có khả năng ra theo dạng bài đó rất là cao, cho dù bạn có đặt hay không đặt. Điều này có nghĩa là cây bài bạn đặt không phụ thuộc vào số đen đỏ của bạn.

Thực ra khi dạng bài ra đều đó là dạng xấu của nhà cái. Đặt vào lúc này là bạn đánh đúng vào thời điểm xấu của nhà cái.

Trong môn Baccarat, một dạng bài xấu của Nhà cái nữa là bài thường ra theo một chuỗi (Banker hay Player liên tiếp ra một dãy). Chuỗi bài này có thể ngắn mà cũng có thể rất dài.

Người chơi Baccarat thường khai thác những chuỗi bài này. Nếu bạn biết cách khai thác chuỗi bài như vậy bằng cách tiếp tục đặt vào dạng bài đang ra bạn có thể thắng vài vô liên tiếp. Nhược điểm của nhiều người chơi là sau khi chuỗi bài đó chấm dứt, họ vẫn tiếp tục đặt nhưng không có hướng định rõ ràng. Trong trường hợp này hầu hết đều nướng lại cho Casino.

Điểm quan trọng ở đây như tôi có nhắc lại nhiều lần là sau khi chuỗi bài chấm dứt, bạn phải bỏ thì giờ canh bài lại. Bạn bao giờ cũng phải nhận định bài một cách rõ ràng trước khi đặt. Nếu bạn cảm thấy bìa có gì không ổn hoặc bạn cảm thấy không tự tin xin bạn đừng đặt.

Bạn đến Casino với mục đích chỉ để thắng. Thắng một ván cũng là thắng. Nếu bạn thắng một ván và cảm thấy bài không ra hay mệt mỏi xin hãy ra về. Nếu bạn thắng một chuỗi bài liên tiếp tôi cũng xin bạn hãy ra về. Lý do như tôi đã nói nhiều lần bạn chơi càng lâu thì phán đoán của bạn không còn chính xác nữa, Casino sẽ lượm lại hết của bạn.

Tôi đã từng thấy biết bao nhiêu người thắng liên tiếp trong mấy tiếng đồng hồ nhưng nướng lại cả tiền ăn lẫn tiền vốn chỉ trong vòng nửa tiếng đồng hồ. Nghệ thuật để thắng Casino ở đây là thắng một ván hoặc một vài ván rồi ra về hôm sau bạn vào để bắt đầu cuộc chơi khác.

Xi tố:

Tổng Quát

Xi Tố là một trò chơi đầy cao thấp. Người chơi tìm cách đoán bài nhau, và tìm cách ăn nhiều khi có bài lớn và thua ít hay dọa cho người khác bỏ cuộc khi bài của mình xấu. (http://vi.wikipedia.org/wiki/X%C3%AC_t%C3%B9)

Chơi Xi Tố

Cách chơi bài Xi Tố rất đơn giản. Bài Xi Tố dùng 28 lá bài từ 8 tới Xi trong bộ bài chơi thông thường. Mỗi người lúc đầu được chia cho 1 lá bài tẩy chỉ có người đó được biết. Trong 4 vòng chơi kế tiếp, bắt đầu từ người có bài ngửa lớn nhất, những người chưa bỏ cuộc nhận thêm 1 lá bài ngửa và người chơi thay phiên nhau cá cược. Sau khi cá cược trong vòng thứ tư, lá bài tẩy được lật ra, và tất cả những tay bài được so với nhau. Người nào có tay bài lớn nhất là người thắng cuộc. Trong trường hợp chỉ còn 1 người chưa bỏ cuộc, người đó thắng ván bài.

Mỗi người phải bỏ ra một số tiền nhỏ ban đầu cho hội của ván chơi. Khi cá cược trong mỗi vòng chơi, mỗi người có thể "Fold" (bỏ bài) tức là xếp bài lại và bỏ cuộc, hay "Call" (theo) và chung tiền thêm vào trong hội, đóng tiền vào hội cho bằng với tiền góp của những người khác đang còn trong cuộc, hay "Raise" (nâng) để nâng tiền góp lên. Tổng số lượng tiền cá cược cũng như số tiền chung thêm cần thiết cho "Call" và "Raise" được cho biết trên màn hình chơi khi đến phiên bạn.

Tay Bài Xi Tố và Giá Trị

Một tay bài Xi Tố có từ 2 đến 5 lá bài và được xếp hạng tương tự mặc dù không hẳn giống như Xấp Xám hay Tài Tia.

Thùng phá sảnh: 5 lá bài vừa là thùng vừa là sảnh

Tứ quý: 4 lá bài cùng 1 số và 1 con rác

Cù lũ: 3 lá bài cùng 1 số, và 2 lá bài còn lại cũng có cùng 1 số.

Thùng: 5 lá bài với cùng 1 nước

Sảnh: 5 lá bài tạo thành 1 dãy liên tiếp.

Sám cô: tay bài có chứa 3 lá bài giống nhau

Thứ: tay bài có chứa 2 đôi, 2 cặp bài với cùng số

Đôi: tay bài có chứa một cặp bài với cùng số

Mậu thầu: bài không có gì đặc biệt

Khi so sánh 2 lá bài và khi nhận định nếu một tay bài là sảnh, chỉ có số của lá bài có giá trị. Thứ tự của những lá bài trong Xi Tố là 8 9 10 J Q K A.

Khi so 2 tay bài, thể loại của tay bài được so trước. Tay bài nào có thể loại tốt hơn thắng. Nếu 2 tay bài có cùng thể loại, số của những lá bài kết cấu của thể loại được so trước, và những lá bài rác trong thể loại (nếu có) được so sau.

Black jarr:

Mục tiêu

Mục tiêu của trò chơi xì dách là cố gắng đạt được tổng số điểm từ các lá bài trên tay bạn càng gần 21 càng tốt, nhưng không được vượt quá 21. Kiểu chơi bài xì dách tại Vinagames là kiểu chơi của người Việt Nam, khác với kiểu chơi tại các sòng bài.

Giá trị của các lá bài từ 2 đến 10 là chính con số trên lá bài. Các lá bài Bò (Jack), Đám (Queen), Già (King) là 10. Giá trị của bất kì con xì nào trong bài có thể được tính là 1, 10 hay 11; bạn có thể chọn bất kì 1 trong 3 giá trị đó để làm bài của bạn càng cao càng tốt. Điểm của bạn là tổng các giá trị của các lá bài trên tay bạn.

Mỗi người chơi trước hết sẽ được 2 lá bài. Các tụ con có quyền "hit" để nhận thêm lá bài khác hoặc là "stay" (từ chối không nhận thêm bất cứ lá bài nào nữa). Sau khi tất cả các tụ con hoàn tất bài của họ, nhà cái (host) có thể "hit" hoặc là "check" để kiểm tra bài của các tụ con. Nhà cái có thể bắt đầu việc kiểm tra các tụ con ngay khi chưa hoàn tất việc bóc thêm bài.

Mọi người chơi phải có số điểm ít nhất 16 trong tay với 1 ngoại lệ là Ngũ Linh (có nghĩa là có 5 lá bài trong tay). Nếu không làm đúng như vậy thì người chơi sẽ bị thua ván đó (và sẽ bị mất ghế ngồi).

Để xác định hoặc là tụ con hay nhà cái thắng, các luật được sắp xếp theo thứ tự như sau :

Xi bạng (Double Aces) (2 lá xì) là tốt nhất.

Xi dách (Black Jack) (1 lá xì và 1 trong các lá bài 10/J/Q/K) là thứ 2.

Ngũ Linh (Magic Five) (5 lá bài với tổng nhỏ hơn 21). Giữa các Ngũ Linh, thì Ngũ Linh nào có số điểm nhỏ hơn thì tốt hơn.

Các trường hợp bình thường mà tổng từ 16 đến 21. Số điểm càng lớn càng tốt.

Vượt quá 21 (busted). Tất cả mọi trường hợp vượt quá đều như nhau.

Các trường hợp nhỏ hơn 16 (nhưng không phải Ngũ Linh) đều bị coi là không hợp lệ. Bạn sẽ thua ngay lập tức với trong những trường hợp đó.

Cách sử dụng

Một khi bạn vào phòng chơi Xi Dách (Black Jack), bạn là một người quan sát. Để có thể được chơi, bạn chỉ cần nhấn vào bất kì ghế nào còn trống (được ghi trên đó là "None") hoặc là nút "Sit". Nếu không có bất kì ghế nào còn trống, bạn có thể mò ra 1 bàn chơi mới, hoặc là đợi cho người nào rời khỏi, hoặc đi qua 1 bàn chơi khác. Nhấn đôi trên bàn chơi nào đó sẽ đưa bạn tới bàn chơi đó.

Một khi bạn đã có được chỗ ngồi, bạn có thể chơi vào lần kế tiếp. Nếu không có cuộc chơi nào đang chơi giữa chừng, bạn có thể nhấn vào "Deal" để hệ thống chia bài. Phải có ít nhất 2 người mới có thể bắt đầu cuộc chơi.

Nếu tên của bạn màu đỏ, có nghĩa bạn là nhà cái của cuộc chơi. Ngược lại, bạn sẽ là tụ con. Tất cả các tụ con đều chống lại nhà cái. Và mọi người chơi đều sẽ được làm nhà cái. Nếu bạn không thích làm cái, nhấn vào nút "NoHost" khi đến lượt bạn làm cái.

Mỗi cuộc chơi đòi hỏi 2 giai đoạn nghiêm ngặt sau khi chia bài :

Tụ con có thể "Hit" hoặc "Stay" để lấy thêm hoặc không lấy thêm bài. Đến cuối giai đoạn 2, tụ con bắt buộc phải nhấn "Stay". Để tránh việc cái nhà cái có thể đoạn được bài các tụ con, hệ thống không ép buộc các tụ con phải ngay lập tức "Stay". Nếu không nhấn "Stay" sẽ làm bạn thua cuộc chơi đó và

chỗ ngồi hiện tại. Xin ghi nhớ rằng, không giống như trò chơi thật tế, các tụ con không cần thiết phải bốc bài theo thứ tự.

Nhà cái có thể bốc thêm bài. Khi bài của nhà cái đủ 16 (hoặc hơn), anh ta có thể xét bất kì nhà con nào. Sau đó nhà cái có thể bốc thêm để xét những nhà con còn lại. Nếu nhà cái vượt quá 21, thì hệ thống sẽ buộc anh ta "Stay".

Đặt cược (betting)

Trước khi bài được chia, mọi tụ con có thể đổi số tiền cược bằng cách chọn số lượng tiền thích hợp. Số lượng tiền cược hiện thời sẽ được hiển thị trên bàn chơi. Bạn phải có đủ tiền để đặt cược. Để biết nhiều hơn về thông tin đặt cược, xin nhấn tại đây. Mọi tiền cược đều là giữa nhà cái hiện thời và các tụ con.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Sư Quỷ Nghi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 50: Sương Mù Dày Đặc.

Đừng nói là bị người nhìn chăm chăm, ngay cả bản thân của Cao Tiệp Phi còn choáng váng nữa là. Hắn đã có thể khẳng định một việc là người cha tàn tật của hắn 8 năm trước được người khác đưa về kia chính là một đời “Thần Cờ Bạc”.

Cao Tiệp Phi thực sự cũng không dám nghĩ “Thần Cờ Bạc” trong hình kia có liên quan tới người cha già tàn tật của hắn.

Nhưng sự thực lại là như vậy!

Tuy trong lòng Cao Tiệp Phi nổi phong ba thế nhưng trên gương mặt biểu tình cũng rất bình tĩnh. Kỳ thực cũng không phải là tâm lý của Cao Tiệp Phi tốt mà là vì hắn bị sốc đến nỗi đờ người cho nên gương mặt cứng nhắc không biểu tình.

Đương nhiên, Cao Tiệp Phi cũng theo bản năng có chút cẩn thận đề phòng. Mặc kệ nói như thế nào, Thần Cờ Bạc Cao Tiến chính là cha hắn, chuyện này không thể thoát ra khỏi miệng được!

Lúc này, Shary dường như lẩm bẩm: "Cao Tiệp Phi, Cao Tiến, cùng một họ, hình dạng cũng có vài phần tương tự, lẽ nào nói..."

Cao Tiệp Phi giả vờ trấn tĩnh nhún vai: "Shary, sự phán đoán của cô tôi nghĩ rằng chẳng có căn cứ khoa học gì cả. Trên thế giới này, người họ Cao có rất nhiều, hơn nữa hình dáng giống nhau thì cũng có nhiều. Tôi chỉ có thể nói đây chỉ là một sự trùng hợp thôi!" Cười cười, Cao Tiệp Phi tiếp tục nói: "Trên thực tế, tôi chỉ là một người đến từ một thành phố nhỏ, đây là lần đầu tiên tôi bước vào sông bạc. Cái gì mà Thần Cờ Bạc, Vua Cờ Bạc chứ, những thứ đó tôi chỉ xem thấy trên phim thôi"

Trần Diệu Huy liếc mắt sáng giọng quát Shary: "Shary, đừng lảm chuyện, ta cảnh cáo cô, đừng bao giờ làm điều gì khiến bạn ta tức giận, như vậy đối với cô không có chỗ tốt!"

"Dạ, Diệu Huy ca." Shary liếc mắt nhìn lên Cao Tiệp Phi, sau đó cúi đầu không dám nói gì nữa.

Trần Diệu Huy vỗ vỗ vai Cao Tiệp Phi: "Tiệp Phi, có người nói ở trận cờ bạc cuối cùng thì Cao Tiến bị người hãm hại cho nên mới bị thua và dẫn tới tay chân tàn phế. Từ đó về sau ông ta dường như đã biến mất trên thế giới này. Tôi nghĩ có lẽ ông ta đã chết rồi cũng không chừng. Hơn nữa, Cao Tiến lúc còn trẻ trời sinh tính phong lưu, có vô số phụ nữ thế nhưng cũng không hề nghe nói qua ông ta có con với người nào cả. Ông ta là thần cờ bạc, đồng dạng cũng là một người lãng tử, khắp nơi lưu tình, tin chắc cũng sẽ chẳng để lại hậu nhân đâu"

Khi nghe xong những lời của Trần Diệu Huy, trong lòng Cao Tiệp Phi quả nhiên là sốc nặng, đầu óc rối bời, cha hắn là bị người ta hãm hại cho nên mới thất bại? Và biến thành phế nhân? Chuyện gì đã xảy ra?

Trong lòng xung động kịch liệt nhưng gương mặt của Cao Tiệp Phi cũng chẳng hề có biểu hiện gì.

Trần Diệu Huy nhìn Cao Tiệp Phi, dường như đang quan sát phản ứng của hắn khi nghe được những lời nói kia. Hoàn hảo, Cao Tiệp Phi nhìn cũng không có bất cứ phản ứng quá khích gì.

"Thôi, đừng nên nói chuyện này nữa, Diệu Huy, hiện tại tôi muốn đi dạo tham quan sông bạc và thử xem vận may một chút." Mặc dù trong lòng rất rối nhưng Cao Tiệp Phi cũng cảm giác được Trần Diệu Huy và Shary dường như đang quan sát hắn, vì vậy Cao Tiệp Phi tìm một cái cớ để thoát khỏi họ.

"Được Tiệp Phi, tôi đã nói đưa cho cậu 2 triệu, cậu có thể bảo Shary trực tiếp đưa cho cậu, cậu muốn chơi thế nào cứ thoải mái" Trần Diệu Huy cười nói: "Tôi có vài việc phải đi giải quyết, Tiệp Phi, cậu cứ thoải mái vui vẻ đi, một tiếng sau tôi trở lại tìm cậu"

Trần Diệu Huy vừa dứt lời, Shary liền thức thoi chạy đi đến sau quầy đổi tiền lấy một cái ngăn đầy đồng phình mang đến trước mặt Cao Tiệp Phi: "Cao tiên sinh, đây là số phình 2 triệu"

Trong ngăn đều là những đồng phình tròn màu hồng.

Cao Tiệp Phi đưa tay lấy một đồng phình lên xem, thấy trên mặt phình ghi "20nghìn".

Cao Tiệp Phi âm thầm tắc lưỡi, chỉ là một đồng phình bằng nhựa nho nhỏ mà trị giá tới 20 nghìn, thật quá dọa người!

"Tôi chỉ là chơi cho vui thôi, đồng phình này có giá trị lớn quá, không cần đâu." Nói xong, Cao Tiệp Phi liền gơ tay lấy một đồng phình màu xanh trong ngăn đặt ở trên quầy đổi tiền, trên đồng phình ghi là "200 đồng".

"À, cái này được rồi!" Cao Tiệp Phi mỉm cười rồi lập tức lấy thêm 9 đồng phình màu xanh nữa.

2000 đồng.

Chơi nhỏ thôi!

Kỳ thực là Cao Tiệp Phi không muốn chơi, hắn chỉ muốn tạm thời lảng tránh một chút. Hắn không muốn tiếp tục đứng ở chỗ này để Trần Diệu Huy và Shary quan sát nghiên cứu.

"Hai người không cần lo cho tôi, tôi tự mình chơi được rồi. Diệu Huy, Shary, lát nữa gặp lại nhé" Cao Tiệp Phi mỉm cười nói, sau đó cầm 10 đồng phình đi ra chỗ đánh bạc.

Nhìn bóng lưng Cao Tiệp Phi, Shary nhìn không được nói nhỏ: "Diệu Huy ca, Cao... Cao tiên sinh này anh làm sao mà biết anh ta vậy? Nói chung em có cảm giác anh ta rất giống với Cao Tiến"

Trần Diệu Huy ánh mắt cũng nhìn theo bóng lưng của Cao Tiệp Phi, khóe mắt vô ý giật giật vài cái: "Shary, Cao Tiệp Phi này thoát nhìn tuy có vẻ quê mùa và không rành thế sự, thế nhưng thân thủ của hắn rất tốt đấy. Anh nghĩ chắc hắn và Cao Tiến không có quan hệ gì đâu, vì loại người phong hoa tuyết nguyệt như Cao Tiến thì sao có khả năng để lại hậu nhân? Năm đó, hầu như là cuối mỗi tuần ông ta đều thay một phụ nữ, còn nữa, vừa rồi anh có ý đem chuyện Cao Tiến bị hãm hại nói ra thế nhưng biểu tình của Cao Tiệp Phi rất ổn định, anh nghĩ là giống như hắn đã nói, tất cả chỉ là một sự trùng hợp thôi" Dừng lại một chút, Trần Diệu Huy nói thêm: "Ngoài ra Shary à, hiện tại Cao Tiệp Phi đã là bạn của anh, vì vậy tốt nhất em đừng cho người đi điều tra hắn, người như hắn anh cũng không muốn là kẻ thù!"

"Diệu Huy ca, là bạn sao?" Shary nhìn Trần Diệu Huy liếc mắt: "Người bạn này có thể lợi dụng không?"

Trần Diệu Huy chỉ cười cười, không nói.

Trong mắt của Shary tràn đầy vẻ nghi hoặc: "Diệu Huy ca, bộ thân thủ của hắn rất tốt sao?"

Trần Diệu Huy vỗ vỗ cái mõng co dãn của Shary: "Việc này em đừng hỏi nhiều, tóm lại nếu không đến nỗi bất đắc dĩ thì anh sẽ không cùng với người như Cao Tiệp Phi đứng ở vị trí đối địch."

Nói xong, Trần Diệu Huy đi thẳng lên lầu 3 của sòng bạc.

Rời khỏi Trần Diệu Huy và Shary, Cao Tiệp Phi cầm 10 đồng phình trị giá 2000 đồng bước vô mục đích đi qua đi lại các bàn đánh bạc xem

Hiện tại, Cao Tiệp Phi rốt cuộc đã có thể không cần giả vờ nữa.

Trên mặt hắn hiện ra các loại biểu tình, rung động có, ngờ vực có, còn có một chút phần nộ!

Nếu như nói lời vừa rồi của Trần Diệu Huy là thật thì cha hắn trong lần cờ bạc cuối cùng đã bị người hãm hại, vì thế nên mới mất đi hai chân cùng một tay, như vậy người hãm hại cha là người nào?

Rốt cuộc là chuyện gì đã xảy ra?

Lúc này thật giống như có một lớp sương mù dày đặc bao phủ Cao Tiệp Phi, hắn phải đem lớp sương mù dày đặc này vén ra để tìm được sự thật bên trong!

Dù sao thì đó là cũng là chuyện có liên quan đến người cha già, hơn nữa vấn đề then chốt là ở hai chữ "hãm hại"!

Thế nhưng loại chuyện này Cao Tiệp Phi cũng không thể đi hỏi trực tiếp Trần Diệu Huy, mà mặc dù có hỏi thì chắc Trần Diệu Huy cũng không rõ lắm. Đương nhiên Cao Tiệp Phi cũng sẽ không đi hỏi cha hắn.

Từ tình huống hiện tại mà xem thì tất cả đều chỉ có thể do một mình Cao Tiệp Phi âm thầm điều tra thôi!

Đương nhiên, có thể Đường Báo sẽ là một người biết manh mối.

"Tóm lại chuyện này ta phải làm cho rõ" Cao Tiệp Phi lắc đầu, đem các loại nghi vấn cùng phần nộ trong lòng tạm thời đè xuống, sau đó dời mắt nhìn về một bàn đánh bạc.

Đó là một bàn đánh bạc chơi xì tố.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Sư Quỷ Nghi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 51: Siêu Cao Thủ!

Bàn đánh bạc ở trước mặt Cao Tiệp Phi có 5 người đang ngồi vòng quanh chơi xì tố.

Ở xung quanh bàn này không có khách vây xem. Chắc có lẽ mấy người chơi sợ có người nhìn lên con bài tẩy của mình nên không cho người khác đứng xem.

Cao Tiệp Phi muốn đi qua xem, bất quá liền bị mấy gã mặc áo đen nhẹ nhàng cản lại: "Xin lỗi ông, nếu như ông muốn chơi xì tố thì xin tìm bàn khác, bàn này không thể đứng xem"

Cao Tiệp Phi liền ngạc nhiên.

Trong sòng bạc to lớn này, kỳ thực loại bài Cao Tiệp Phi biết chơi rất ít. Xì tố là loại bài thường xuất hiện nhiều trong phim ảnh Hồng Kông, quy tắc chơi cũng rất đơn giản, đó chính là người chơi có 5 lá bài, 4 lá lật và 1 lá bài tẩy úp lật cuối cùng. 4 lá bài đầu, căn cứ vào mặt bài lớn nhỏ dùng để kêu tiền, sau đó lật bài tẩy quyết định thắng thua. Cao Tiệp Phi biết chơi xì tố nên hẳn mới có ý định đi đến xem.

"Thưa ông, nếu như ông muốn chơi xì tố thì xin hãy chuẩn bị số phỉnh từ 50 nghìn trở lên." Một gã mặc áo đen nhìn 10 đồng phỉnh màu xanh trong tay Cao Tiệp Phi, nhắc nhở.

"Thế thì tôi đi chơi cái khác vậy" Cao Tiệp Phi bất đắc dĩ nhún vai.

Cao Tiệp Phi bắt đầu rảo bước xung quanh.

Baccarat, Black Jack, xúc xắc, . . . những trò này tuy rằng cũng đơn giản nhưng Cao Tiệp Phi cũng không cảm thấy hứng thú lắm. Cái hấp dẫn sự chú ý hẳn là một bàn chơi mạt chược.

Ở gia hương của Cao Tiệp Phi, mạt chược là một trò chơi rất phổ biến. Có thể nói vào lúc chàng vạng mỗi ngày, đại đa số các trà phường ở thành phố Tỷ Quy đều chật ních người, bất luận thân phận và tuổi tác, những người đam mê sau khi ăn xong bữa tối liền tới chơi cùng những băng hữu.

Mạt chược là một trò chơi tiêu khiển và đồng dạng cũng là một trò cờ bạc.

Đúng lúc Cao Tiệp Phi cũng biết chơi mạt chược.

Tại bàn mạt chược có 1 nam 3 nữ. Một người thanh niên tuổi trẻ đang dùng tay chà bài, tuy nhiên lúc này điện thoại di động của hắn bỗng reo lên, hắn nghe máy nói vài câu, sau đó đứng lên mỉm cười nói xin lỗi với 3 người phụ nữ rồi đem tất cả đồng phỉnh rời khỏi.

3 người phụ nữ trung niên liếc mắt nhìn nhau, ba thiếu một thì chơi mất hay.

Một người trong số đó liền lên tiếng gọi một nữ nhân viên mặc sườn xám đến, sau đó nói vài câu. Cô nhân viên gật đầu, sau đó đảo mắt, đúng lúc nhìn thấy Cao Tiệp Phi.

Cô nhân viên liền mỉm cười đi tới trước mặt Cao Tiệp Phi: "Thưa ông, xin hỏi ông có muốn chơi mạt chược không?"

"Được, nhưng cho hỏi bàn này chơi có lớn không?" Cao Tiệp Phi hỏi. Hắn chỉ có 2000 đồng trong tay, nếu như chơi lớn thì 2000 đồng cũng không đủ một ván.

"Thưa ông, bàn của ba quý bà kia chỉ chơi có 50 đồng thôi." Người nhân viên kiên trì mỉm cười: "Hơn nữa sòng bạc của chúng tôi chỉ thu huê hồng 10% từ người thắng thôi"

"Ồ, 50 đồng à?" Cao Tiệp Phi suy nghĩ một chút về số phỉnh trong tay, trong lòng tính toán, ừ bình thường 50 đồng thì cho dù là có ừ ba bốn phán đi nữa

thì cũng chỉ là mấy trăm đồng thôi, trong tay có 2000 đồng, chỉ cần vận may không quá tệ thì cũng có thể chơi một chút, cùng lắm thì khi thua hết đứng lên thôi!

"Vây được, tôi đây tới chơi cùng cho đủ tay vậy" Dứt lời, Cao Tiệp Phi trực tiếp đi qua. Đi đến bàn, hắn gạt đầu chào và mỉm cười với 3 người phụ nữ, sau đó ngồi xuống vị trí của người thanh niên đã đi khỏi.

Cao Tiệp Phi đặt 10 đồng phỉnh màu xanh lên bàn.

Thực tế trong lòng 3 người phụ nữ đều rất không hài lòng. Đồng phỉnh của ba người ai cũng có từ 20 đến 50 nghìn. Tuy rằng chỉ chơi có 50 đồng, tại sòng bạc như vậy cũng không coi là lớn thế nhưng Cao Tiệp Phi chỉ đem theo có 2000 đồng, thật là quá ít!

Và Cao Tiệp Phi thì ăn mặc đơn giản, thần thái ngây ngô, tuyệt đối không giống như là một kẻ có tiền cho nên trong lòng 3 người phụ nữ đều oán giận cô nữ nhân viên kia, tại sao lại kiếm một tên nhà quê không tiền đến chơi như thế?

Thế nhưng ba người đều là người ghiền bài nên trong tình huống ba thiếu một thì cũng đành chấp nhận.

Bốn người bắt đầu chà bài.

Cô nhân viên vừa mời Cao Tiệp Phi trong lòng cũng thở phào nhẹ nhõm. Trên thực tế công việc của cô chính là đi tìm khách chơi cho những bàn thiếu người. Cô cũng là người rất giỏi về quan sát người, vừa nhìn thấy hình dạng của Cao Tiệp Phi thì liền biết là một người quê mùa, tuy nhiên vì công việc và để không bị khách trách cứ, cô cũng miễn cưỡng mời Cao Tiệp Phi vào chơi. Lúc này, cô đứng ở cạnh bàn mặt chược, mặt có chút nhìn hờ hững nhìn Cao Tiệp Phi, nghĩ: "Ồi, xem ra ta phải mau chóng tìm cho ra người khách kế tiếp, tên này cùng lắm chỉ sống được nửa tiếng"

Trong khi chà bài thì ba người phụ nữ cũng nhin không được trêu chọc Cao Tiệp Phi.

Một người mập mạp nói: "Cậu trai trẻ, có thường chơi chơi mặt không?"

Cao Tiệp Phi vừa chà bài vừa đáp: "Trước đây thỉnh thoảng cũng có cùng bạn bè chơi qua, tuy nhiên tôi cũng rất ít chơi, trung bình mỗi tháng đại khái chơi khoảng 2, 3 lần"

"Ồ..." một người khác gầy teo miệng ngâm điếu thuốc cười, thiếu chút nữa đã phun điếu thuốc khỏi miệng: "Ha ha, cậu trai trẻ, ngày hôm nay chút tiền kia của cậu xem như học phí đi nhé. 2000 đồng chỉ chơi được mấy ván nhưng cũng có được một kinh nghiệm quý giá"

"Ha ha. . ." 3 người đều cười ha ha.

Cao Tiệp Phi cũng không để ý, dùng tay đồ xúc xúc, hắn ném được "3" điểm.

Mọi người bắt đầu bốc bài.

Vận may của Cao Tiệp Phi không tốt lắm, hắn lấy được toàn bài gì đâu, hơn nữa kỹ thuật đánh bài của 3 người phụ nữ cũng khá nên dường như có thể đoán được Cao Tiệp Phi cần con bài gì. Thế cho nên kết thúc ván đầu, một trong ba người ù ba phán mà Cao Tiệp Phi vẫn chưa có dịp bốc bài!

"Mẹ nó, gặp phải cao thủ rồi" Cao Tiệp Phi ném 2 đồng phỉnh ra chung.

Ván thứ 2, vận may của Cao Tiệp Phi đỡ hơn một chút, hắn đã bốc được con bài chờ đợi để ù.

Tuy rằng nói chỉ là một con bài "Cửu Văn" để ù bình thường thế nhưng trong lòng Cao Tiệp Phi cũng thở phào nhẹ nhõm.

Tuy nhiên, trước khi Cao Tiệp Phi bốc được con bài thì người phụ nữ mập mạp lấy bài trước hắn liền la lên: "Toàn màu, ù 4 phán"

"Gi. . . ?" Cao Tiệp Phi sửng sốt một chút, bà béo này vận may cũng tốt quá đi?

Kiểm tra bài của bà béo một chút, thấy không có vấn đề, mọi người đều chung tiền.

Sau khi chung 800 đồng cho ván ù 4 phán, Cao Tiệp Phi chỉ còn lại có 4 đồng phỉnh.

Ba người phụ nữ vừa chà bài vừa rôm rả trò chuyện trò: "Ha ha, cậu trai ơi, chút tiền của cậu dường như là hơi thiếu đó"

Cô nữ nhân viên đứng ở một bên cũng buồn cười, nghĩ: "Ha ha, chỉ còn lại 4 phỉnh, tên quê mùa này kỹ thuật non nớt quá, ván tiếp theo chắc hắn sẽ thua sạch. Ta nghĩ nên phải sớm tìm người khách khác thế hắn rồi" Miệng cô mỉm cười nhưng ánh mắt đảo nhìn xung quanh tìm kiếm.

Xác thực trong lòng Cao Tiệp Phi cũng rõ ràng, hắn chỉ còn lại 800 đồng và cũng chỉ đủ chung cho một ván ù 4 phán nữa thôi, nếu mà thua thì phải vỡ mộng rồi đi. Không thể thua nữa!

Tuy rằng số tiền thua cũng không phải của hắn thế nhưng cho dù là người nào thì khi chơi bài mà thua, trong lòng sẽ khó chịu. Hơn nữa còn thua sạch, phải mộng rồi đi thì còn gì mặt mũi?

Cao Tiệp Phi vừa chà bài vừa suy nghĩ, ta không thể thua nữa, nhưng làm thế nào bây giờ? Chẳng lẽ phải gian lận?

Gian lận?

Trên thực tế, trước đây Cao Tiệm Phi cũng vào vài diễn đàn trên mạng và đọc được một số thông tin về những cách chơi gian lận trong mặt chược, trong đó cái đơn giản nhất và cũng thông thường nhất là “bốc 2 đánh 2” (bốc 2 con bài, đánh 2 con bài)

Tên như ý nghĩa, chính là trong lúc đến phiên mình bốc bài thì trong nháy mắt bốc lấy 2 con bài, sau đó lại đánh ra 2 con bài không cần thiết.

Người nào cũng biết, nếu như mỗi lần bốc bài đều có thể bốc lấy 2 con bài thì đối với tổ hợp bài trong tay sẽ có xác suất thắng nhiều hơn, cơ hội bốc được bài tốt cũng gia tăng gấp đôi. À không, nếu theo môn xác suất của số học mà tính thì không chỉ gia tăng gấp đôi đâu!

Chỉ bất quá, loại gian lận này cần phải có tốc độ tay rất nhanh.

Có thể làm được bốc 2 con bài và đánh ra một lúc 2 con bài để không bị 3 người chơi khác phát hiện thì tốc độ của tay tuyệt đối phải nhanh vượt qua tốc độ mắt của 3 người.

"Tốc độ tay à?" Cao Tiệm Phi đã lấy xong 13 con bài để chơi ván mới, trong lòng hẩn nỡ nụ cười.

Nói đến tốc độ tay thì đúng rồi, ngày hôm qua Cao Tiệm Phi vừa mới học được kỹ năng Diệu Thủ Không Không của Chu Thông, môn này chuyên dựa vào tốc độ của tay để phát huy!

Trong tình thế không thể thua nữa cùng với ý tưởng thử nghiệm, khi đến phiên Cao Tiệm Phi bốc bài thì tay phải của hẩn quơ một cái, 2 con bài đã nằm trong tay, một con dùng ngón tay cầm, một con giấu ở trong lòng bàn tay.

Loại tốc độ này hiển nhiên là nhanh vô cùng, mắt của 3 người phụ nữ không thể phát hiện. Hơn nữa 3 người đều đang chú ý nhìn bài của mình và suy nghĩ cách đánh nên căn bản cũng không để ý đến Cao Tiệm Phi bốc bài.

Cao Tiệm Phi bình tĩnh để 2 con bài vào trong dây bài của hẩn, 2 con bài mới bốc được đều cần cả!

Sau đó hẩn lại đánh ra 2 con bài rác!

"Thất Văn!" Cao Tiệm Phi cố ý kêu một tiếng, sau đó đánh ra con "Thất Văn", mà trong tay hẩn lại có con bài khác chạy vào trong bàn, không có bất luận kẻ nào phát hiện, thần không biết quỷ không hay!

"Phù!" Cao Tiệm Phi thở phào nhẹ nhõm, lấy ra điều thuốc mời lên.

Hẩn hiện tại đang chờ con bài “Ngũ Vạn” và “Bát Vạn”, tuy rằng chỉ là ù bình thường thế nhưng chờ đợi sớm hơn để thắng thì 3 người kia cũng không thể đỡ.

Lần này, vận may cũng đứng ở bên Cao Tiệm Phi.

Một người bốc bài, sau đó đánh ra con "Bát Vạn".

"À, hay quá, ù rồi! Rốt cuộc cũng thắng một ván, không dễ dàng, thật không dễ dàng." Cao Tiệm Phi đem dây bài lật ra, tay giả vờ chùi mồ hôi trên trán.

"Cái gì? Sao ù nhanh vậy?" Ba người phụ nữ có chút không tin được, một tên chơi chẳng ra gì mà có thể ù bài trước ba người.

Ba người đều kiểm tra bài của Cao Tiệm Phi, xác nhận một chút, không có vấn đề. Bất quá chỉ là một cái ù bình thường thôi, chẳng đáng là bao. May mắn, chỉ là may mắn thôi.

Tiếp tục chà bài.

Thử nghiệm đã thành công, thực sự quá đơn giản khiến cho Cao Tiệm Phi lòng tin tăng nhiều.

Ván này, Cao Tiệm Phi vẫn như ván trước, bốc 2 đánh 2. Mỗi lần bốc 2 con bài quả thực quá sung sướng, hơn nữa để cho ổn thỏa, lúc Cao Tiệm Phi bốc 2 con bài và đánh bài rác ra thì hẩn cố ý đánh 1 con vào vào bàn, và con bài thứ 2 hẩn để lại vào đồng bài để bốc.

Loại hành động này đối với người bình thường mà nói thì hầu như là không thể hoàn thành được.

Thế nhưng với tốc độ tay của Cao Tiệm Phi thì quá dễ dàng.

Ván này, Cao Tiệm Phi cũng không tham, chỉ là ù toàn màu với 3 phán thôi. Hẩn đang chờ đợi.

"A, vận may hôm nay thật tốt quá, toàn màu, ù 3 phán, 400 đồng." Cao Tiệm Phi lần thứ hai giả vờ lau mồ hôi.

"Lại ù? Còn toàn màu nữa? Nhanh như vậy đã ù toàn màu, cái này. . ." 3 người phụ nữ lần thứ hai giật mình. Nói tóm lại, mỗi khi Cao Tiệm Phi ù bài thì ba người đều rất ngạc nhiên, dù sao trong mắt ba người thì Cao Tiệm Phi bất quá chỉ là một tên không biết chơi thôi.

Vẫn kiểm tra kỹ càng như ván trước, lại không có vấn đề, ba người liền ném cho Cao Tiệm Phi 2 đồng phình, miệng lầm bầm.

Lúc này, cô nhân viên đang đứng ở bên đã tìm được một người khách khác, chuẩn bị tùy thời có thể thay thế cho Cao Tiệm Phi.

Đó là một người đàn ông trung niên, hắn đứng một bên nhìn chăm chăm vào bộ ngực “no đủ” của cô nhân viên, một bên lầm bầm: "Còn phải chờ bao lâu đây? Cô không phải đã nói tên đó sẽ nhanh chóng thua sao? Cô nhìn xem đi, hắn vừa ù toàn màu đấy!"

"Thưa ông, xin chờ thêm một chút, anh ta chỉ gặp may mắn thôi, chờ thêm chút nữa là có thể vào chơi rồi!" Cô nhân viên mỉm cười giải thích.

Trên bàn bài, Cao Tiệm Phi rất thuận buồm xuôi gió!

Hắn phát hiện ra với tốc độ tay của hắn thì hoàn toàn có thể dễ dàng và không cần tốn nhiều sức cũng có thể khống chế toàn ván bài.

Thậm chí, đôi lúc Cao Tiệm Phi còn thử nghiệm bốc 3 đánh 3, đây là một kỹ thuật cao siêu khi gian lận. Người bình thường nếu như khổ luyện thì bốc 2 đánh 2 có thể luyện thành, thế nhưng bốc 3 đánh 3 thì khó hơn lên trời.

Bốc 3 đánh 3, quá đáng sợ.

"Tự bốc. . . a, “Thất Sách”, ù!"

"Tự bốc. . . a, toàn màu, ù, ù rồi!"

"Tự bốc. . . a, quá may mắn, Đại Tứ Hỷ"

"Tự bốc. . . trời ơi thắng lớn, thật quá may mắn, Yêu Cừu!"

. . .

Kế tiếp, Cao Tiệm Phi quả thực là đại sát tứ phương. Hắn ván nào cũng ù, hơn nữa không phải là ù bình thường, nhẹ nhất là ù 3 phán, thậm chí còn ù 9 phán.

Chơi bài mạt chược thì thắng nhiều ít không thành vấn đề nhưng người chơi mạt chược bất luận có làm thế nào cũng rất khó ù 7 hay 8 phán, đừng nói là 9 phán, cho dù là rất may mắn nhưng muốn có loại hình bài này ù cũng là rất không dễ dàng.

Thế nhưng vì Cao Tiệm Phi bốc 3 đánh 3 nên có sự khác biệt.

Đương nhiên với Cao Tiệm Phi thì ù 9 phán là dễ dàng. Thế nhưng ván ù này để cho 3 người phụ nữ tan tác, toàn bộ phình trên bàn đều chung hết cho Cao Tiệm Phi.

"Con bà nó, gặp phải cao thủ rồi!" Người phụ nữ mặt mày đỏ lên hất bài ra bàn, nổi giận đùng đùng đứng lên: "Tên nhóc, lợi hại!" Vừa nói xong đã xoay người, phe phẩy cái móng bỏ đi.

Hai người khác cũng không dám chơi tiếp, thua hết mấy chục nghìn cũng mất hết tiền tiêu vặt một tháng rồi. Hai người nhìn nhau không nói gì, cũng xoay người bỏ đi.

Bất luận kẻ nào mà trên bàn bài thua tan tác thì bực dọc là điều không thể tránh.

Người đàn ông trung niên đứng ở bên chờ đợi thay thế cho Cao Tiệm Phi đưa tay dụi dụi hai mắt, sau đó trừng mắt nhìn cô nhân viên nói: "Cô em, cô lừa tôi sao? Rõ ràng chính là một cao thủ mạt chược mà cô bảo tôi đợi hắn thua sạch? Móa. . . à, xin lỗi, tuy nhiên cũng không ủng hộ công chờ đợi, rốt cuộc cũng nhìn thấy được phong thái của cao thủ mạt chược rồi."

Trong lòng cô nhân viên hiện đang nhắc nhở chính mình: "Sau này xét người không thể nhìn tướng mạo...."

Cao Tiệm Phi chỉ vào đồng phình nhiều màu sắc trên bàn, cười ha hả nói với cô nhân viên: "Này, cô em, có thể giúp tôi đổi những đồng phình trị giá lớn hơn hay không, nhiều phình quá cầm không tiện."

Thái độ của cô nhân viên hiện tại đối với Cao Tiệm Phi quả thực thay đổi 180 độ. Là nhân viên của sòng bạc, kỳ thực là họ rất sùng bái các chuyên gia cờ bạc, và trong lòng cô đã cho rằng Cao Tiệm Phi là một chuyên gia cờ bạc chính cống!

Cô vội vã chạy đi tìm một cái ngăn đựng phình rồi trở lại đem phình của Cao Tiệm Phi bỏ vào ngăn, sau đó mỉm cười ngọt ngào, nói: "Thưa ông, xin chờ một chút, tôi sẽ lập tức đổi phình cho ông"

Chỉ trong chốc lát, cô nhân viên cầm một ngăn chứa khoảng 10 phình đi đến, 5 phình màu hồng trị giá 20 nghìn; 4 phình màu vàng trị giá 2000 đồng; 3 phình màu xanh trị giá 200 đồng.

"Thưa ông, trừ tiền huê hồng 10% cho sòng bạc, tổng cộng ông đã thắng được 108600." Cô lễ phép dâng ngăn phình bằng hai tay cho Cao Tiệm Phi, sau đó ân cần nói: "Thưa ông, nếu như ông còn muốn chơi tiếp mạt chược thì tôi có thể đưa ông đến một bàn khác có tiền đặt cược cao hơn"

Cao Tiệm Phi nghĩ thầm tiền kiếm được thực sự quá dễ dàng, hơn nữa vừa mới thử nghiệm kỹ thuật nên có chút ngại, vì vậy gật đầu nói: "Được, cô mau dẫn tôi đến đó" Nói xong, trong đầu của Cao Tiệm Phi bỗng nhiên nảy ra một trò đùa, tiếp đó hắn cầm một đồng phính trị giá 2000 đồng nhẹ nhàng thả vào trong cổ áo của cô nhân viên, đồng phính lọt tòm vào trong.

"Chút quà mọn" Cao Tiệm Phi nói.

Cô nhân viên hình như là gặp phải loại chuyện này thường xuyên nên cô cũng không có tức giận, trái lại còn cười duyên rử: "Cảm ơn ông, ông vừa đẹp trai vừa hào phóng, nếu ông có thể cho người ta đây biết số điện thoại di động thì lúc rảnh rồi người ta có thể cùng ông đi dạo chơi" Hình dáng xinh đẹp động lòng người, đôi mắt phóng điện liên tục, đáng yêu như hoa.

"Cô hãy dẫn tôi đến một bàn mặt chược khác, tôi vẫn còn hứng muốn chơi" Cao Tiệm Phi cười nói.

Cô nhân viên không nói gì nữa, liền dẫn Cao Tiệm Phi đi đến bên cạnh một bàn mặt chược khác và giao cho một cô nhân viên.

Cô nhân viên cúi người nói với Cao Tiệm Phi: "Chào ông, bàn mặt chược này chơi 500 đồng 1 phán và đang thiếu một người chơi, xin hỏi ông có muốn tham gia không?"

Ừ bình thường 500 đồng?

Chơi lớn rồi đây!

Tuy rằng chỉ là 500 đồng, so với 50 đồng mà Cao Tiệm Phi vừa chơi lúc này chỉ tăng gấp 10 lần thôi, thế nhưng thắng thua tuyệt đối cũng không thể tính như thế.

Có thể nói, bàn mặt chược này chơi 500 1 phán đã là chơi rất lớn!

Nói cách khác, với mức độ thắng thua này thì đánh mấy tiếng có thể thua tới cả triệu.

Cao Tiệm Phi suy nghĩ một chút, hắn nghĩ đồng phính này là mình thắng được, hiện tại chơi tiếp nếu có thể thắng thì tốt, còn nếu thua hết thì cũng không có gì.

Vì vậy Cao Tiệm Phi liền ngồi vào bàn.

Cao Tiệm Phi dõi mắt quan sát một chút, có 2 người đàn ông trung niên và một người phụ nữ. Họ ăn mặc rất chỉnh tề, bất luận là khí chất hay quần áo đều cao hơn 3 người phụ nữ hồi nãy mấy cấp!

4 người cũng không nói nhiều nói, liền chà bài.

Trong 3 ván đầu Cao Tiệm Phi cũng không chơi gian lận, chỉ là tùy ý chơi theo cảm tính. Theo hắn quan sát và đánh giá thì 3 người chơi chung này có kỹ thuật đánh mặt chược rất khá, cao hơn 3 người phụ nữ hồi nãy nhiều.

3 ván bài trôi qua, Cao Tiệm Phi thua hết 80 nghìn, tuy nhiên mặt của hắn vẫn rất bình tĩnh, tay hắn cầm thuốc mỗi lúc cũng chẳng thấy run chút nào.

"Cậu trai trẻ có tố chất tâm lý rất mạnh mẽ đấy." Một người mập mập mặt trông rất phúc hậu cười nói với Cao Tiệm Phi.

"Đánh bài mà, chủ yếu là giải trí thôi, ngoài ra cũng cần có thêm chút vận may nữa, tôi có gấp cũng gấp không được, phải không?" Cao Tiệm Phi vừa chà bài vừa mỉm cười nói.

"Rất bình tĩnh, rất bình tĩnh!" 3 người đều lên tiếng.

Từ ván thứ 4 trở đi, Cao Tiệm Phi liền bốc 2 đánh 2, sau đó thì lại bốc 3 đánh 3. Dưới tốc độ tay phi phàm của hắn thì hầu như ván bài nào cũng toàn thắng.

Phải biết rằng, bất luận là tính toán cỡ nào hay là có kỹ thuật cao cỡ nào thì cũng đều không thể chiến thắng một người mỗi lần bốc bài mà bốc đến 3 con. Mặc dù đối thủ trước mặt này về kỹ thuật đánh mặt chược là kém cỏi.

Trên bàn, đồng phính của Cao Tiệm Phi càng ngày càng nhiều. Đương nhiên đánh lớn như vậy, hắn cũng không dám ở mỗi ván bài đều nhường nhịn.

"Gặp phải cao thủ." Người đàn ông mập cầm lấy khăn tay không ngừng lau mồ hôi trên trán.

...

Trong một phòng làm việc tại lầu 3 của sông bạc.

Đây là một phòng đầy màn hình máy tính, bên trong có mấy trăm nhân viên đang làm việc. Phải biết rằng một sông bạc lớn như vậy thì các thiết bị theo dõi quan sát khẳng định là rất an toàn và chặt chẽ. Trong sông bạc này lắp đặt tổng cộng 14567 một camera, nhằm có thể đảm bảo thấy rõ mỗi một sự việc diễn ra trong sông bạc.

Trần Diệu Huy sau khi đến phòng tài vụ hoàn thành công việc thì hần đi vào phòng quan sát dạo một vòng.

Lúc này, một gã nhân viên mặc quần tây, áo sơ mi trắng và thắt cà vạt màu hồng đột nhiên đứng lên hô: "Diệu Huy ca, có người giờ trò!"

"Sao?" Khóe mắt Trần Diệu Huy giật giật, sau đó bước nhanh đến nhìn.

Người nhân viên chỉ vào máy vi tính trên bàn của hần, nói: "Diệu Huy ca, người này chơi mạt chược, trong nửa tiếng đã thắng 280 nghìn. Hơn nữa, có đôi khi rõ ràng là anh ta có bài rất tốt nhưng lại để người khác thắng. Nói cách khác nếu như anh ta làm thẳng tay thì trong nửa tiếng khẳng định sẽ không dừng ở con số 280 nghìn!"

"Chơi lận à?" Mặt của Trần Diệu Huy lập tức hiện lên sát khí, bất quá khi ánh mắt hần nhìn kỹ màn hình máy tính thì sát khí trên mặt liền biến mất, thay vào đó là sự sùng sốt lẫn kinh ngạc!

"Là Tiệm . . Tiệm Phi? Điều này sao có thể?" Trần Diệu Huy mặt dại ra nhìn vào hình ảnh trên màn hình, chỉ thấy Cao Tiệm Phi đang thảnh thơi hút thuốc, vừa đứng lúc ngả bài ra ù toàn màu.

Rất nhanh, Trần Diệu Huy lấy lại bình tĩnh, tiếp đó tỉ mỉ quan sát màn hình.

Hần xem lại 3 ván đã qua thế nhưng cũng không nhìn ra gian lận ở chỗ nào, chỉ là nghĩ tại sao mỗi lần Cao Tiệm Phi bốc bài luôn luôn bốc được bài tốt?

"Làm thế nào mà người nói là anh ta chơi lận?" Trần Diệu Huy hỏi.

Lúc này, người nhân viên trực tiếp chỉ vào hình ảnh tạm dừng trên màn hình: "Diệu Huy ca, anh xem đi, dãy bài của anh ta có 16 con bài. Anh thấy không, là 16 con đỏ, không sai đâu, mỗi lần anh ta bốc bài thì em đều đếm bài của anh ta, đều là 16 con, thế nhưng tới lúc anh ta đánh bài ra thì chỉ còn lại có 13 con. Em không thể nào nhìn ra được anh ta làm như thế nào?"

Vừa nói người nhân viên liền ấn nút phóng lớn hình ảnh trên màn hình, toàn bộ màn hình liền xuất hiện dãy bài của Cao Tiệm Phi và hai tay của hần.

"1, 2. . . 15, 16. . ." Trần Diệu Huy tỉ mỉ đếm: "Đúng là 16 con bài, mau chiếu tiếp."

Trên màn hình tiếp tục chiếu hình ảnh Cao Tiệm Phi bốc bài và đánh bài, sau khi Cao Tiệm Phi đánh ra con bài thì theo yêu cầu của Trần Diệu Huy, người nhân viên lần thứ hai bấm nút tạm dừng hình ảnh.

Bọn họ cùng nhau đếm dãy bài trên màn hình, lúc này dãy bài của Cao Tiệm Phi xác thực chỉ có 13 con bài, không nhiều không ít.

"Ta rõ ràng thấy Tiệm Phi chỉ đánh ra một con bài, vậy thì trong dãy bài phải còn lại 15 con mới đúng, thế nào. . . thế nào chỉ có 13 con? Tốc độ tay này. . ." Trần Diệu Huy có chút khiếp sợ, hần lập tức ra lệnh cho người nhân viên: "Mau đi gọi A Trác đến đây, mau!"

Người nhân viên chạy vội ra ngoài phòng, sau đó rất nhanh hần dẫn theo một người khoảng chừng hơn 30 tuổi đi đến.

"Diệu Huy ca, có người chơi lận hả anh?" Hần trực tiếp đi đến bên cạnh Trần Diệu Huy hỏi.

Trần Diệu Huy gật đầu: "Người chơi là ta dẫn đến, không sao, là bạn của ta. Đây A Trác, người xem thử kỹ thuật của anh ta cao đến cỡ nào?"

"Dạ, Diệu Huy ca" A Trác gật đầu đáp lời, sau đó ánh mắt nhìn về phía màn hình máy tính. Rất nhanh, hần liền lắc đầu mỉm cười, nói: "Diệu Huy ca, chỉ là một kỹ thuật thường thấy trong mạt chược thôi, bất quá người bạn của anh có thể luyện thành kỹ thuật “bốc 3 đánh 3” đã là rất giỏi. Theo em đoán thì tốc độ tay của anh ta nằm trong phạm vi khoảng chừng từ 30 - 60, cũng không tính là cao thủ."

Nói xong, A Trác quay lại nói với người nhân viên: "Mau đến làm chậm hình ảnh lại đi!"

"Dạ, Diệu Huy ca, Trác tiên sinh." Người nhân viên nói: "Bắt đầu với tốc độ chậm 5 lần"

Toàn bộ động tác của Cao Tiệm Phi đều chậm lại.

Ánh mắt của A Trác và Trần Diệu Huy nhìn chăm chăm vào động tác bốc bài của Cao Tiệm Phi trên màn hình.

Không thấy kẻ hở nào!

"Chậm 10 lần!" Sắc mặt của A Trác có chút không tự nhiên.

"Vâng, Trác tiên sinh." Người nhân viên lập tức làm theo.

Thế nhưng trên màn hình, hình ảnh Cao Tiệm Phi bốc bài vẫn như trước, không hề lộ ra vết tích gian lận.

"Nhanh. . thật nhanh. . . Diệu Huy ca, suy đoán vừa rồi của em đã sai, tốc độ tay của anh ta hẳn phải là trên 80" Sắc mặt của A Trác cực kỳ nghiêm túc, thờ mịnh cũng không dám thở, nghĩ: "Tốc độ tay của ta là 81, lẽ nào người này so với ta còn nhanh hơn?", sau đó liền nói: "Chậm 15 lần!"

Dưới tốc độ chậm 15 lần, sự gian lận của Cao Tiệm Phi khi bốc bài vẫn không lộ ra sơ hở.

"Thế nào?" Hiện tại Trần Diệu Huy cũng rất khẩn trương, hỏi: "Tốc độ tay của anh ta rốt cuộc là bao nhiêu?"

A Trác vẫn không lên tiếng, ánh mắt thần thờ nhìn vào màn hình máy tính, nói: "Chậm 20 lần"

Rốt cuộc dưới sự điều chỉnh chậm 20 lần thì sự gian lận của Cao Tiệm Phi mới lộ ra kể hồ, động tác rơi vào mắt bọn người Trần Diệu Huy.

A Trác sừng sốt khoảng 5 giây, sau đó chậm rãi nói: "Diệu Huy ca, năm đó Thần Cờ Bạc Cao Tiến có tốc độ tay là 101, từ đó tới nay những cao thủ trong giới cờ bạc đều cố gắng khổ luyện để có thể xưng danh. 3 năm trước người được xem là Thần Cờ Bạc hiện tại chính là "Đồ Tà Trần Nhất Phong", tốc độ tay của hắn đã vượt qua Cao Tiến năm đó, là 105. Còn người bạn của anh kia hiện tại em còn chưa dám khẳng định vì dù sao anh ta cũng chưa đến hiệp hội kiểm tra, bất quá từ hình ảnh mà đoán thì tốc độ tay của anh ta là. . ."

"Rốt cuộc là bao nhiêu?" Trần Diệu Huy hơi bức hỏi.

"Khoảng từ 100 -110." A Trác hoảng sợ nói: "Cao thủ. . . là cao thủ. . . Diệu Huy ca, không còn nghi ngờ gì nữa, anh ta là một siêu cao thủ, nếu như nhân lực, thính lực và trí nhớ của hắn đều có thể đạt được tiêu chuẩn giống như tốc độ tay của hắn thì như vậy. . ."

"Thì sao?"

"Diệu Huy ca, trong giới cờ bạc sẽ xuất hiện một vị Thần Cờ Bạc mới"

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Siêu Quỷ Nghi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 52: Vốn Là Nàng ?

"Đánh cuộc..... Đánh cuộc thần? Người..... Người là nói, ta bằng hữu..... Có khả năng..... Trở thành một gã tân đánh cuộc thần?" Trần Diệu Huy hoàn toàn chấn kinh rồi! Hắn nói chuyện, cũng cả lâm lên.

Nội tâm kích động!

Mừng như điên!

Trần Diệu Huy không có khả năng không mừng như điên! Phải biết rằng, hắn tại chính mình kẻ dưới tay trước mặt, luôn luôn trầm ổn lão luyện, thậm chí còn, hắn đã cụ bị một ít Thái Sơn bằng hơn trước mà mặt không đổi sắc khí độ. Hắn nói chuyện, quả quyết sẽ không như thế cả lâm cùng phun ra nuốt vào! Nhưng là giờ khắc này, hắn thật sự không cách nào ức chế trụ lắng đảo bàn trở mình tuôn ra nội tâm tâm tình!

Làm không được!

Một cái đánh cuộc thần, đối với một cái sông bạc, thậm chí đối với một cỗ dưới đất thế lực, nọ ý nghĩa cái gì?

Tiền tài! Số chi vô cùng tiền tài!

Đánh bạc ngành sản xuất, đối với bất cứ...gì một cỗ dưới đất thế lực mà nói, đều là chính yếu kinh tế nơi phát ra! Đừng nói cái gì bán bạch @ phần, đó là theo quốc gia đối nghịch, ngẫu nhiên sử dụng, nọ ngã không sao cả, trường kỳ tiến hành loại...này sinh ý, đó là tất nhiên muốn trở mình thuyền! Mà buôn lậu quân hòa, này cơ hồ đã là bị Âu Mỹ quốc gia thế lực lũng đoạn một cái ngành sản xuất..... Chỉ có đánh bạc, mới là tất cả dưới đất thế lực kim chén com!

Mà đánh bạc ngành sản xuất, dựa vào cái gì đến duy trì cùng khuếch trương?

Dựa vào sông bạc nội giới (vòng) đường đánh bạc chuyên gia!

Nhớ trước kia, chánh bang ra một cái đánh cuộc thần Cao Tiến, liền nuốt lấy g tình tất cả sông bạc! Thậm chí còn, còn nghĩ xúc sừng (góc) duỗi hướng về phía nước Mỹ Las Vegas đại sông bạc! Nếu không sau lại, Cao Tiến được người hãm hại, thua trận cuối cùng đánh một trận, biến mất vô tung, nọ bây giờ, Trần Diệu Huy viện không chế cái...này sông bạc, như trước sẽ phải nhân gia chánh bang!

Nếu như nói, Cao Tiệm Phi thật sự có thể trở thành tân một đời đánh cuộc thần, như vậy, đồng hưng sẽ gặp mượn cơ hội ăn g tình tất cả sông bạc! Tựa như lúc đầu chánh bang Cao Tiến! Bởi vì, hôm nay g tình đánh cuộc đàn, bất cứ...gì một cỗ dưới đất thế lực viện không chế sông bạc nội, cũng không có đánh cuộc thần tọa trấn!

Trần Diệu Huy ánh mắt, hoàn toàn lửa nóng! Vốn, hấn lung lạc Cao Tiệm Phi, chỉ bắt quá là bởi vì vi Cao Tiệm Phi thân thù hảo, hấn muốn cho Cao Tiệm Phi làm chính mình cận vệ, nhưng là bây giờ, tình huống vừa lại không giống với!

Một cái tân một đời đánh cuộc thân giá trị, rõ ràng là muốn so với một cái cận vệ, cao hơn thập bội, gấp trăm lần!

“Diệu Huy ca, ta ý tứ vốn là nói, nếu như ngươi bằng hữu mất tốc, thỉnh lực, còn có trí nhớ lực tam phương diện tổng hợp thực lực, có thể cùng tay hấn tốc tại cùng cá thủy bình tuyến trên, như vậy, hấn mới có có thể trở thành một cái đánh cuộc thân.” Nọ a trác rất chăm chú nói, “Diệu Huy ca, ta đề nghị ngươi tốt nhất mang ngươi bằng hữu, làm một cái chuyên nghiệp xem xét. Ngươi phải biết rõ, nếu như chỉ cần chỉ là tốc độ tay nhanh, khác phương diện nhược, nọ cũng được không được đại khí.”

Trần Diệu Huy đột một điều thuốc rút lên, mặc không lên tiếng tự hỏi, 1 phút sau khi, hấn đem khói (yên) quét hết, kích động tâm tình mới hoàn toàn bình tĩnh trở lại. “Tốt, các ngươi tiếp tục công việc, chuyện này, ta sẽ xử lý.” Nói xong, Trần Diệu Huy trực tiếp rời đi giám sát thật.

Sòng bạc tầng dưới cùng trong đại sảnh, Cao Tiệm bay qua (phấn khởi) chiến càn hăng, đem ba cái đối thủ giết được đánh toi bởi, không có cách khác.

Cuối cùng, ba cái đối thủ trước mặt lợi thể mặc dù không có bại quang, nhưng là bọn họ nhưng là không dám tái bởi Cao Tiệm Phi đánh rơi xuống, sôi nổi nắm lên lợi thể, mang theo cái đuôi đào tẩu.

Này ngã không phải nói bọn họ thua không dậy nổi, chủ yếu là bởi vì Cao Tiệm Phi thái mãnh, thật giống như vốn là phản xuyên nội khổ một bức như nhau, như thế nào sờ vuốt như thế nào có, như thế nào đánh như thế nào có.....

Cao Tiệm Phi cười ha hả đối với bên cạnh người bán hàng tiểu thư nói, “Tốt, ta không chơi, mời ngươi đem này lợi thể, cũng thay ta đổi thành tiền mặt!”

“Tốt, tiền sinh.” Nọ người bán hàng tiểu thư đi tới, thay Cao Tiệm Phi sửa sang lại hấn đài nét mặt lợi thể. Đồng thời, nàng cũng là thường thường nhìn trộm quan sát đến Cao Tiệm Phi. Mới vừa rồi bài cục, nàng một mực bên cạnh quan khán, nàng cũng bị Cao Tiệm Phi cái loại... này quý thần khó lường mặt trượt kỹ thuật khuất phục! Nàng một lần hoài nghi Cao Tiệm Phi là đang chơi gian lận, bắt quá, cẩn thận quan sát một phen, rồi lại tìm không được bất cứ... gì sơ hở.

“Tiền sinh, khấu trừ chúng ta sòng bạc 10% quét thành sau khi, còn còn lại 465670, ngài xác định ngài muốn tiền mặt sao?” Người bán hàng tiểu thư thoáng có chút kinh ngạc nhìn Cao Tiệm Phi, “Ngài có thể đem ngài ngân hàng sổ sách hào giao cho chúng ta, chúng ta sòng bạc có thể đem tiền trực tiếp chuyển tới ngài sổ sách nét mặt.”

“Chi phiếu? Ta còn chưa kịp công việc, nhân tiện trực tiếp đổi lấy đổi thành tiền mặt!” Cao Tiệm Phi suy nghĩ một chút nói.

“Tốt, tiền sinh, xin mời ngài chờ.” Nọ người bán hàng tiểu thư cũng không nói thêm nữa cái gì, đang cầm cái... kia giả bộ (trang bị) đầy lợi thể ngăn kéo, bay thẳng đến quầy bar bên kia đi đến.

Cao Tiệm Phi đứng ở tại chỗ hút thuốc lá, tâm lý hay là rất (cố gắng) cao hứng. Đêm nay, tương đương với không công nhật mấy chục vạn, này đối với cực độ thiếu tiền Cao Tiệm Phi đi nói, thật sự là chuyện tốt nhất kiện!

Lúc này, Trần Diệu Huy cười tủm tỉm triều Cao Tiệm Phi đi lại đây. Trần Diệu Huy tốt lắm bảo trì bình tĩnh, nhân tiện như trước đối đãi Cao Tiệm Phi thái độ giống nhau. Hấn đi tới rất thân thiết ôm Cao Tiệm Phi bả vai, “Thế nào, dần dần phi, sòng bạc hoàn hảo chơi đùa?”

“Được thông qua.” Cao Tiệm Phi đệ điều thuốc cấp Trần Diệu Huy. Rồi sau đó, hấn bổ sung một câu, “Đánh mặt trượt, thắng mấy chục vạn.” Việc này, Cao Tiệm Phi cũng không chuẩn bị giấu diếm, dù sao dấu diếm cũng dấu diếm không ngừng (0 được).

Trần Diệu Huy đã sớm biết chuyện này, cho nên vẻ mặt không gặp chút nào kinh ngạc, cười nói, “Ngươi thật ngu, dần dần phi.”

Cao Tiệm Phi ngược lại trực tiếp nhìn về phía Trần Diệu Huy, “Ngươi đều biết nói?” Trên thực tế, Cao Tiệm Phi tại đem chính mình thắng tiền chuyện này nói ra trước, cũng đã lo lắng qua, Trần Diệu Huy nghe xong tuyệt đối sẽ rất ngạc nhiên, rất kinh ngạc, hơn nữa hấn là còn có thể hỏi tới. Dù sao, tại một cái nhiều giờ trong vòng, đánh mặt trượt thắng mấy chục vạn, này đã là phi thường dẫn người chú ý một việc. Mà Trần Diệu Huy cư nhiên phi thường bình tĩnh. Này chỉ có thể nói mình một việc..... Hấn đã biết Cao Tiệm Phi thắng tiền!

Trần Diệu Huy cứng lại, cười khổ nói, “Dần dần phi, của ngươi quan sát lực cũng không nhược. Đối với, chúng ta sòng bạc có giám sát cameras, ngươi mới vừa rồi đánh mặt trượt hình ảnh, ta tại giám sát thật thấy được..... Dần dần phi, ta thật không ngờ, ngươi nguyên lai là một cái đánh bạc chuyên gia! Nếu như không phải bởi vì ta biết Cao Tiến không có khả năng có hậu nhân cùng đồ đệ, ta đây bây giờ khẳng định sẽ hoài nghi ngươi cùng hấn có liên quan hệ! Ha ha!”

Trần Diệu Huy một bên cười, một bên dùng khoe mắt dư quang quan sát Cao Tiệm Phi về mặt phản ứng.

Cao Tiệm Phi nhún vai, “Nếu như ta nói cho ngươi, ta thật là lần đầu tiên tiến vào sòng bạc chơi đùa, ngươi có thể hay không tin tưởng?”

“Ta tin tưởng ngươi, dần dần phi, ngươi không cần phải gạt ta! Tốt, dần dần phi, ngươi còn muốn tái chơi đùa sẽ sao?” Trần Diệu Huy dò hỏi.

Lúc này, hai cái nữ người bán hàng, nâng một cái tiểu da rương, đi tới Cao Tiệm Phi trước mặt, “Tiền sinh, toàn bộ vốn là tiền mặt, tổng cộng 465670, ngài có muốn hay không mở ra cái rương một điểm?”

“Không cần, cảm ơn các người.” Cao Tiệp Phi rất có lễ phép cười, rồi sau đó trực tiếp nhắc tới cái rương..... Ân, bốn mươi mấy vạn tiền mặt, rất (có gắng) lắm, ước chừng có mười mấy hai mươi cân.

Cao Tiệp Phi đối với Trần Diệu Huy cười, “Ta sẽ không chơi, bây giờ?”

“Nọ, dần dần phi, người đừng vội về nhà, ta còn cho người an bài rất tốt đùa tiết mục, đi theo ta!” Dứt lời, Trần Diệu Huy trực tiếp ôm Cao Tiệp Phi bả vai, hai người xuyên qua sông bạc, đi tới trước nọ bộ thuyền dụng thang máy phía trước. Trần Diệu Huy mở ra thang máy, hai người tiến vào, theo sau, Trần Diệu Huy ân”9” Cái... này con số.

Dọc theo đường đi, Trần Diệu Huy chỉ là tùy ý tìm chút đề tài cùng Cao Tiệp Phi trò chuyện, chích chữ không đề cập tới làm cho Cao Tiệp Phi đi thi kiểm tra một chuyện. Trần Diệu Huy biết, có chuyện, cũng không thể cấp bách! Càng nhanh, càng dễ dàng đi công tác sai.

“tầng 9 có cái gì hảo ngoạn?” Cao Tiệp Phi nghi hoặc nói.

Trần Diệu Huy vỗ vỗ Cao Tiệp Phi bả vai, “Dần dần phi, ta không dối gạt người. Lời nói thật đối với người nói, tại hồ thị, tất cả sắc * tình trần viện gia tăng lên, thật to nhỏ, không dưới 1000 gia! Đương nhiên, chúng ta đông hưng đế vương cao ốc, thuộc về nhiều công năng trò tiêu khiển công ty, có phòng ăn, có sông bạc, khăng định..... Cũng sẽ có sắc * tình trần viện! Từ xưa, rượu sắc tài khí chẳng phân biệt được gia, chính thức trên cấp bậc địa phương, có đánh cuộc tất có sắc! Mà đế vương cao ốc câu lạc bộ đêm, không hề nghi ngờ, vốn là cả hồ thị 1000 gia sắc * tình trần viện trung....nhất chánh điểm! Nơi này..... Chính là hồ thị tất cả nam nhân, mơ tưởng lấy câu địa phương!” Theo cửa thang máy mở ra, Trần Diệu Huy hướng Cao Tiệp Phi làm một cái xin mời tư thế.

Trong nháy mắt, một tầng lớn kiêu diễm mà lãng mạn ánh sáng, liền nhảy vào Cao Tiệp Phi trong tầm mắt. Hơn nữa, nương theo từng đợt, nhẹ ca mạn vũ lên tiếng, rất là triển miên, rất là khiến quyến.....

Đây là một cái thật lớn, cùng loại hơn vũ thính trần viện.

Trần Diệu Huy mang theo Cao Tiệp bay ra thang máy. Trực tiếp giẫm nhuyển miên thăm trải, triều vũ trong phòng đi đến.

Cao Tiệp Phi giương mắt chung quanh nhìn quanh..... Nơi này thật sự cũng đủ lớn, cùng tầng 8 sông bạc giống nhau đại. Hơn nữa, nơi này chia làm vài khu vực, có vũ trí; Có một nhỏ biểu diễn thính, vài tên tóc dài mỹ nữ đang ở hộp xướng một thủ mềm tình ca; Còn có đám người phòng nhỏ, phòng bên ngoài vốn là trong suốt thủy tinh thụ cửa sổ, đại lượng sống sắc sinh hương xinh đẹp cô gái, ngồi ở thụ cửa sổ nội trong phòng, ngồi ở trường điều ghế sa lon trên; Mặt khác, chính là đại lượng phòng.

...nhất bên ngoài, chính là cái loại... này bên ngoài vốn là thủy tinh thụ cửa sổ phòng nhỏ, một ít hoặc là hèn mọn, bi ối, hoặc là cao thượng, hoặc là văn chất bản bản, hoặc là bằng đại thất lưng viên nam nhân, đứng ở thụ ngoài cửa sổ mặt, xuyên thấu qua thủy tinh, hai tròng mắt bày đặt lục quang nhìn chằm chằm trong phòng phụ nữ, trong ánh mắt có si tuyến cùng điểm bình ý tứ hàm xúc, chảy nước miếng.

Lúc này, Cao Tiệp Phi cùng Trần Diệu Huy đi ngang qua một cái thật to thụ cửa sổ, bên ngoài đứng thẳng mấy cái mặc màu đen sơ mi ngựa từ, bọn họ vừa nhìn thấy Trần Diệu Huy, liền lập tức lại đây gạt đầu cúi người, “Diệu Huy ca, ngài lại đây chơi đùa?”

Trần Diệu Huy nhàn nhạt gạt đầu nói, “Mang ta bằng hữu lại đây chơi đùa chơi đùa.”

Một gã hắc y ngựa từ lập tức dùng sức gõ gõ thủy tinh thụ cửa sổ, đối với bên trong trường điều ghế sa lon ngồi mười mấy phụ nữ lớn tiếng hét quát, “Cũng tm cho ta tinh thần điểm!”

Bên trong phụ nữ lập tức ngồi ngay ngắn, đánh nhau tinh thần, mạch mạch ân tình nhìn thủy tinh ngoài cửa sổ mặt Cao Tiệp Phi cùng Trần Diệu Huy.

Nọ hắc y ngựa từ lấy lòng đối với Cao Tiệp Phi nói, “Đại ca, ngài tùy tiện chọn, tùy tiện tuyển.”

“Ách?” Cao Tiệp Phi sùng sốt, dưới ánh mắt ý thức triều nọ thủy tinh thụ cửa sổ nhìn đi vào..... Mười mấy phụ nữ, tuổi tiểu nhân hơn mười tuổi, tuổi đại ba mươi tuổi trên dưới (trái phải), cũng hóa trang điểm, cho nên tại ngọn đèn hạ thoát nhìn, hay là rất đẹp.

“Mẹ kiếp, một bên góc đi!” Trần Diệu Huy không nhịn được đối với cái...kia ngựa từ gằm nhẹ nói, “Loại... này mặt hàng, làm cho ta bằng hữu chọn? Biến một bên đi.”

“Vốn là, vốn là, Diệu Huy ca, nọ ngài đến bên trong xem một chút.” Nọ ngựa từ tri tình thức thời thiếu hạ thấp người, theo sau, quyến rũ cười, “Diệu Huy ca, gần đây có mấy cái chỗ * nữ lại đây đi làm, còn không có khai bao, tướng mạo ngựa qua loa đại khái hồ, nghe nói hay là tại giáo đại học sinh, ngài có thể vào xem.”

Trần Diệu Huy gạt đầu, “Ân, này còn kém không nhiều lắm.” Theo sau, hắn ôm Cao Tiệp Phi, triều bên trong đi đến, trong miệng giải thích nói, “Dần dần phi, mới vừa rồi người xem đến cái loại... này, chính là thuần túy ngồi đài tiểu thư, đó là chúng ta câu lạc bộ đêm thấp nhất cấp tiểu thư, một bức như nhau chính là làm cho khách nhân chọn lựa, sau đó trực tiếp làm việc. Loại... này mặt hàng, dần dần phi như thế nào có thể đi chơi? Cùng theo công cộng WC không sai biệt lắm!”

Vừa tiến vào sắc * tình trần viện, Trần Diệu Huy ngửi khí, nói chuyện nội dung, nhân tiện có vẻ có chút thô tục, thậm chí còn thấp tục lên. Bất quá, điểm này, Cao Tiệp Phi nhưng thật ra có thể lí giải..... Một người, tại cái gì trường hợp nói cái gì nói. Bây giờ, nơi này nói rõ vốn là cá sắc * tình trần viện, ban đêm tổng hội, chính là nam nhân tìm việc vui địa phương, nếu như Trần Diệu Huy nói chuyện còn tư nhả nhận văn, mở miệng ngâm miệng nói tố chất, vậy

thì thái không thú vị, thái đối trá!

Ồ...này loại trần viện, nói thấp tục nói, ngược lại càng gây cho người hảo cảm

Đối với này, Cao Tiệp Phi đối với Trần Diệu Huy ứng biến năng lực, lại cao nhìn chia ra. Có thể làm được giờ này ngày này địa vị, xem ra, này Trần Diệu Huy là có chút môn đạo!

Lúc này, một cái cao gầy đầy đặn thiếu * phụ, trực tiếp bước nhanh từ bên trong đã đi tới, nàng mặc nhất kiện chu hồng sắc xê tà sườn xám, vóc người nóng bỏng, ngũ quan tịnh lệ, khí chất cùng sông bạc Shary giống nhau, cũng là cái loại...này khoái (yên) nhìn kỹ mỹ hành. Bất quá, này khoái (yên) nhìn kỹ mỹ hành trung, vừa lại gặp một ít cự người hơn ngàn dặm ở ngoài cảm giác, nhân tiện hình thành một loại đáng sợ mỹ lực, một loại làm cho nam nhân không thể chờ đợi được muốn đi chinh phục của nàng mỹ lực!

“Diệu Huy ca, ngồi tự mình lại đây..... A, mang bằng hữu đến chơi đùa? Bên trong xin mời, bên trong xin mời!” Nọ thiếu * phụ mỉm cười nói, còn triều Cao Tiệp Phi vút mấy cái mỹ nhãn.

Cao Tiệp Phi có dũng khí bị điện kích cảm giác, thăm than, cái...này phụ nữ thật là lợi hại!

Trần Diệu Huy giới thiệu nói,”Dần dần phi, đây là chúng ta câu lạc bộ đêm giám đốc, người gọi nàng Phi Phi có thể.” Ngừng lại một chút, Trần Diệu Huy thần sắc nghiêm túc đối với nọ thiếu * phụ Phi Phi nói,”Nọ, Phi Phi, người cho ta nghe rõ ràng, đây là ta Trần Diệu Huy trọng yếu nhất bằng hữu! Hôm nay buổi tối, ta Trần Diệu Huy làm chủ, câu lạc bộ đêm trung, tất cả phụ nữ, kể cả người bán hàng, tiểu thư, phòng công chúa, còn có này lại đây tấu huyết biểu diễn sao ca nhạc ngôi sao, ta bằng hữu muốn ngũ người nào nhân tiện ngũ người nào! Đây là ta Trần Diệu Huy nói!” Nói xong, Trần Diệu Huy quay đầu đối với Cao Tiệp Phi nói,”Dần dần phi, tất cả mọi người là nam nhân, nếu tới, người để lại khai chơi đùa! Đêm nay, người thích chỗ * nữ cũng tốt, thích đệ tử muội cũng tốt, thích thực phụ cũng được, tóm lại, người xem trên người nào, trực tiếp nói cho Phi Phi, không cần khách khí. Còn có, người thích **, ta nhân tiện cho người an bài tình điều tốt nhất phòng; Người thích trực tiếp lên ngựa, nọ cũng không dùng sợ ta nói người sắc cấp bách; Cái gì nhân vật sấm vai,sm,kj,gj,rj,dj, mạn du, băng hòa, hồng trắng, tùy tiện người tuyển, người thích vài phi nhân tiện vài phi! Đã hiểu? Tận hưởng nhân tiện ok!”

“A? Cái...này?” Cao Tiệp Phi có điểm bị hù dọa trụ cảm giác, mặc dù nói, ăn sắc tính chất cũng, nhưng là, Cao Tiệp Phi hay là một cái..... Cái...kia, xử nam. Cho nên nói, muốn cho hắn ở chỗ này đem chính mình lần đầu tiên cấp huy Hoắc mất, này thật sự có chút làm hắn không cách nào tiếp nhận! Hơn nữa, lần đầu tiên đến loại...này trần viện, nói thật, Cao Tiệp Phi vốn là rất khản trương, phi thường khản trương!

Cao Tiệp Phi ánh mắt, bắt đầu trở nên có chút trốn tránh, ngay lúc hắn tinh thần hoảng hốt lúc, hắn đột nhiên chứng kiến một cái quen thuộc thân ảnh.....

Tại hơn mười thước xa một cái phòng cửa, một cái buồn bã nam nhân, đang ở cùng một cái cao gầy phụ nữ trao đổi. Vừa lúc, bên kia phòng ngọn đèn dường như cường, Cao Tiệp Phi vừa nhìn nọ phụ nữ vóc người cùng sườn khuôn mặt, cơ hồ vốn là bật thốt lên gọi xuất.....

“Trần Nhân!”

Cao Tiệp Phi vuốt vuốt hai mắt của mình vừa nhìn..... Thật là Trần Nhân! Chính mình tại Alice công ty xí về bộ đồng sự, luôn luôn băng son mỹ nhân Trần Nhân!

“Nghĩ muốn, nghĩ không ra, dĩ nhiên ở chỗ này chứng kiến nàng..... Chẳng lẽ nói, nàng vốn là nơi này..... Tiểu thư?”

.....

Hoa thị.

Phượng Minh núi cao đương chỗ ở tiểu khu.

Nơi này là một mảnh khu biệt thự, hoàn cảnh tương đương chi hảo, được xưng hoa thị phòng giá cả quý nhất địa phương! Có thể ở chỗ này ở lại, cơ hồ đều là hoa thị, thậm chí khắp cả g tỉnh thành công nhân sĩ.

Phi Long khu nhà cấp cao, liền ở...này Phượng Minh sơn tiểu khu.

Thời gian vốn là buổi tối 10 điểm nửa, Phi Long đem chính mình nhĩ từ lừa ngủ được ngủ sau khi, từ tủ lạnh trong cầm một quán bia, đi tới biệt thự bên ngoài nọ to như vậy mặt cỏ trong hoa viên.

Phi Long cỡi ban ngày sơ mi lĩnh mang tây khô, cũng cỡi cả ngày bận rộn cùng công việc trên áp lực, mặc áo ngủ hắn, giờ khắc này, vốn là...nhất thanh nhàn, tâm tình tốt nhất lúc.

Hoa viên một sừng (góc), có mấy cái thu ngân. Phi Long một bên uống bia, một bên cười triều thu ngân bên kia đi qua (quá khứ).

Hắn trên mặt có ôn nhu ý cười, dưới ánh trăng, cái loại...này ôn nhu, quả thực so với thủy còn nhu!

Hơn nữa, nọ một phần ôn nhu trung, vừa lại ẩn chứa dày được hóa không ra ý nghĩ - yêu thương.

Thu ngân trên, có một cái uyển chuyển thân ảnh, ngồi ở cấp trên.

Nàng rất đẹp. Mặc dù nàng xem lên đã không phải mười mấy tuổi tiểu cô nương, nhưng là, của nàng da tay rất trắng nõn, có nhiều cơ dãn, không một chút nào thất bại cấp này tiểu cô nương!

Nàng xinh đẹp ngũ quan trung, lại có một ít hiền từ lương mẫn khí chất, của nàng tươi cười rất ôn nhu, ở...này loại tươi cười dưới..., mặc dù là tái tàn bạo người, cũng sẽ nhuần nhuyễn tâm tràng.

“Lão công, bên này!” Nàng một bên đang đang thu ngàn, một bên đối với Phi Long vẫy vẫy thủ, “Lão công, lại đây, ta có lời đối với người nói.”

Phi Long rất hạnh phúc cười cười, cử nhắc tay trung bìa quán, xem như hướng nọ xinh đẹp thiếu * phụ đánh cá bắt chuyện, rồi sau đó, hắn trực tiếp đi qua (quá khứ), ngồi ở xinh đẹp thiếu * phụ bên cạnh một cái thu ngàn trên.

Phi Long rất thích ý uống bia, nhìn chính mình lão bà, “Như thế nào, lão bà, còn không ngủ? Tẩu rồi, nhanh đi ngủ, chúng ta còn có chuyện muốn làm đây.....”

Nếu có ngoại nhân tại, có Phi Long công ty trong người đang, bọn họ nhất định sẽ rất kinh ngạc, Phi Long sẽ dùng loại...này khẩu khí, hướng một người phụ nữ nói chuyện. Đây là một loại gần như làm nũng khẩu khí, đây là tuyệt đối không có khả năng xuất từ Phi Long chi khẩu. Nhưng là, hắn bây giờ hết lần này tới lần khác chính là loại...này khẩu khí, đơn giản là, hắn đối mặt chính là hắn cả đời này yêu nhất phụ nữ, hắn lão bà..... Hà Uyển Quân.

Hà Uyển Quân quẹo rũ cười, “Người muốn làm gì? Còn sớm a, chúng ta nói chuyện phiếm lại...đi làm a!”

“Ha ha! Lão bà, có...hay không nghĩ tới tái sinh một cái?” Phi Long trêu ghẹo nói.

“Nọ nhìn người có được hay không,” Hà Uyển Quân cười một chút, theo sau, mặt nàng biến sắc được nghiêm túc lên, bắt quá, hai mắt nhưng là kích động rất.”Ta nghe A Báo nói, Cao Tiến nhi từ lại đây hoa thị, nhưng lại tại người công ty đi làm, người như thế nào không nói cho ta biết?”

Phi Long nhướn mày, “Cái...này A Báo, ta cũng kêu hắn không nên nói lung tung nói, thật sự là.....”

Hà Uyển Quân không thuận theo nói, “Cái gì nói lung tung nói? Ta là hắn chị dâu, hắn tự nhiên cái gì đều phải nói cho ta biết. Được rồi, lão công, Cao Tiến nhi từ, gọi Cao Tiệm Phi?”

Phi Long cũng trở nên nghiêm túc lên, “Nọ, lão bà, ta biết người muốn làm cái gì, bắt quá, Tiến ca ý tứ, hắn là không nghĩ làm cho tiểu cao cuốn vào hắn trước kia ân oán, hắn thâm nghĩ làm cho tiểu cao làm một cái tâm thường người. Ta cho rằng, Tiến ca ý nghĩ vốn là hoàn toàn chính xác. Cho nên..... Lão bà, người đừng xằng bậy, có biết hay không?”

“Lão công, ta như thế nào sẽ xằng bậy? Dần dần phi là ta tốt nhất tỷ tỷ, bích tỷ nhi từ, ta thích hắn cũng không kịp, để làm chi xằng bậy?” Hà Uyển Quân cười nói, “Bây giờ tốt, bích tỷ nhi từ rốt cục đến g tỉnh, ta lập tức gọi điện thoại nói cho bích tỷ! Ta lập tức cấp nàng gọi điện thoại! 22 năm, ta rất rõ ràng từ dần dần bay ra sinh một tháng sau khi, bích tỷ sẽ không có gặp qua chính mình nhi từ, lại nói tiếp, Cao Tiến cái...này người, thật sự là đủ tàn nhẫn. Không được, ta muốn lập tức cấp bích tỷ gọi điện thoại, này 22 năm, bích tỷ mỗi thời mỗi khắc, cũng đang suy nghĩ niệm (đọc) chính mình nhi từ!”

“Uyển Quân!” Phi Long sắc mặt thoáng cái trầm đi xuống, trên mặt không chút biểu tình, hắn trực tiếp đứng lên, “Người tốt nhất bỏ đi cái...này chủ ý! Nếu như người hi vọng tiểu cao bình thường nhân nhạ, không cuốn vào bất cứ...gì ân oán tranh cãi, người tốt nhất không nên đem chuyện này nói cho bích tỷ!”

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Sư Quỷ Nghi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 53: Ta Nhân Tiệm Tuyên Nàng

Đế vương cao ốc câu lạc bộ đêm.

Xa nữa đến cực điểm hoàn cảnh, mập mờ trung di động lù lù mùi thơm, oanh ca yến vũ, vô số phụ nữ, ở chỗ này tiến hành sắc * tình phục vụ công việc.

Trần Diệu Huy tại Cao Tiệm Phi bên tai như nói đầu đầu lẩm bầm.

Nhưng là, Cao Tiệm Phi lực chú ý, hoàn toàn tập trung tới hơn mười thước ngoại địa phương. Một cái phòng cửa, Trần Nhân đang ở cùng một cái ục ịch từ nói chuyện với nhau!

Đúng vậy, bây giờ Cao Tiệm Phi đã xác định, cái...kia phụ nữ thật là Trần Nhân, trăm phần trăm vốn là.....

Rất nhanh, Trần Nhân cùng cái...kia ục ịch từ trong lúc đó, do nói chuyện với nhau biến thành tranh chấp, đến sau lại, cái...kia ục ịch từ nam nhân dĩ nhiên lớt cuốc rút Trần Nhân một cái tát! Trần Nhân không hoàn thủ, bùm mặt, mặc dù khoảng cách khá xa, nhưng là hoảng hốt trong lúc đó, Cao Tiệm Phi tựa hồ nhìn thấy, Trần Nhân tại khóc!

Lấy Cao Tiệm Phi cùng Trần Nhân mấy ngày nay tại công ty trong tiếp xúc đến xem, nàng không riêng lạnh như băng, hơn nữa tính cách hẳn là vốn là dường như cứng cỏi, cho nên nói, Cao Tiệm Phi rất khó tưởng tượng, nàng cũng có khóc một ngày! Dựa theo đạo lý mà nói, nọ ục ịch từ đánh Trần Nhân, Trần Nhân hẳn là bật người trở tay rút về một bạt tai mới đúng! Nhưng là, nàng không có, nàng chỉ là che khuôn mặt khóc.....

“Này rốt cuộc là chuyện gì xảy ra? Chẳng lẽ nói, Trần Nhân thật sự ở chỗ này đi làm?” Cao Tiệm Phi đầy bụng nghi hoặc. Nhưng là, đột nhiên trong lúc đó, Cao Tiệm Phi nghĩ đến một việc..... Hôm nay buổi sáng, Cao Tiệm Phi từ Trần Nhân bao trong bao, sờ lấy một cái, ản, ị @ dưng @ bộ!

“Còn..... Thật là có có thể là ở chỗ này làm tiểu thư,” Rốt cục, Cao Tiệm Phi mặc dù nội tâm không muốn thừa nhận Trần Nhân cùng (đồng) này câu lạc bộ đêm có bất cứ...gì qua cát, nhưng là “Nhân chứng vật chứng” Không sai biệt lắm cũng tề, chuyện thật giống như vốn là trọc từ trên đầu sắt từ, mình bày.

Mà trong phút chốc, Cao Tiệm Phi trong đầu không khỏi, càng làm ban ngày băng sương ngọc tuyết, lãng nhiên không thể xâm phạm viên chức lệ người Trần Nhân, cùng (đồng) buổi tối cái...này thường lui tới hơn câu lạc bộ đêm, thay có tiền nam nhân chuyển hướng hai chân Trần Nhân, trọng điệp lên..... Đây là một loại rất quái lạ cảm giác. Rất phá vỡ, thậm chí còn, có như vậy một tia thần bí, đầu độc một bức như nhau lực hấp dẫn!

Có rất nhiều nam nhân, cũng hướng tới ban ngày khí chất cao quý, rụt rè xinh đẹp, mà buổi tối vừa lại phóng đảng hình hài phụ nữ, nhưng là trong hiện thực, loại...này phụ nữ không phải không có, nhưng cuối cùng vốn là rất khó tìm kiếm. Mà ngay lúc này, Trần Nhân tựa hồ, đại khái trên thỏa mãn đã ngoài điều kiện.

Ban ngày lạnh, buổi tối nhiệt.

Cao Tiệm Phi hồn nhiên không có lưu ý, bên người Trần Diệu Huy cùng thiếu * phụ Phi Phi ân cần bắt chuyện, ánh mắt chỉ là gắt gao nhìn Trần Nhân bên kia chuyện đã xảy ra.

Lúc này, nọ ục ịch nam nhân, càng vào từng bước. Hắn trực tiếp lôi kéo Trần Nhân, tiến vào cái...kia phòng! Trở tay nhân tiện gác cổng cấp tắt đi!

“A.....” Cao Tiệm Phi không khỏi kinh ngạc một tiếng! Bây giờ, dùng cục đi tìm lo lắng vấn đề, cũng có thể đủ đoán được, ục ịch nam nhân sẽ đối Trần Nhân làm cái gì!

ooxx!

Cao Tiệm Phi bản năng nghĩ muốn tiến lên ngăn cản, nhưng là, cước bộ vừa mới triều bên kia di động từng bước, liền ngừng lại..... Chính mình dựa vào cái gì đi ngăn cản?

Người thứ nhất, Trần Nhân 90% đều là này câu lạc bộ đêm tiểu thư, nàng cùng nam nhân làm cái loại...này chuyện, thuộc về công việc trong phạm vi chuyện tình, càng huống chi, mới vừa rồi nọ nam nhân quát đánh Trần Nhân bạt tai, nàng cũng không có phản kháng, nam nhân kéo nàng đi phòng, chính cô ta nếu như không muốn, hoàn toàn vốn là có thể giãy.

Thứ hai, thoát nhìn, Trần Nhân ở...này câu lạc bộ đêm đi làm, hẳn là vốn là phần kiêm chức, nàng ban ngày còn có thể đi Alice đi làm, nếu như Cao Tiệm Phi hôm nay cùng Trần Nhân tới cá mặt đối mặt, nọ sau này gặp mặt, xấu hổ không?

Vì vậy, Cao Tiệm Phi cũng không có qua (qua khứ), mà là sừng sờ ở nơi đó.

Trần Diệu Huy sát ngôn xem sắc, trực tiếp đi tới ôm Cao Tiệm Phi bả vai, “Dần dần phi, có phải hay không coi trọng trận từ trong người nào nữ nhân? Đừng khách khí, ngại cứ việc nói, mới vừa rồi ta đã phân phó qua Phi Phi, đêm nay, ngại chỉ người nào ngủ người nào! Nếu như ngại có hứng thú, ta thậm chí có thể cho Phi Phi tự mình cùng ngại!”

Mỹ thiếu * phụ Phi Phi quyền rũ cười một chút, trong ánh mắt như là muốn giọt xuất thủy đến, “Diệu Huy ca cũng đừng khai ta vui đùa, ta đã già, Cao tiên sinh xem không hơn ta loại...này lão thái bà. Ta xem, hay là làm cho Cao tiên sinh đi phòng trong ngòi, ta đi chọn mấy cái...nhất chánh điểm cô gái tiến vào, làm cho Cao tiên sinh chính mình tuyển.”

“ok, Phi Phi, ngại động tác nhanh lên một chút, tuyển điểm chất tố cao lại đây..... Được rồi, hôm nay không phải có một Hồng Kông 2 tuyển ca thủ lại đây biểu diễn sao? Cùng nhau kêu lên đến.” Trần Diệu Huy đối với mỹ thiếu * phụ phân phó nói, theo sau, trực tiếp đem Cao Tiệm Phi triều một cái đàn mộc thang lầu trên lĩnh đi. Mà Cao Tiệm Phi trong lòng, nhưng lại luôn quay về lúc mới vừa rồi chứng kiến Trần Nhân bị quát bạt tai, lại bị mạnh mẽ kéo vào một cái phòng tình cảnh. Cao Tiệm Phi bây giờ quả thực có điểm không yên lòng!

.....

Đế vương cao ốc câu lạc bộ đêm một cái phòng trong.

Cái...này phòng, nghiêm khắc mà nói, nhân tiện tương đương với một cái tửu điểm phòng. Bên ngoài vốn là phòng khách, có một bộ ktv bên trong cái loại...này chuyên nghiệp thỉnh giác thiết bị, còn có nệm da ghế sa lon, nước uống cơ, cà phê cơ, băng quỹ chờ. Phòng khách bên trong có thật to phòng tắm, tang cầm thất, cùng với..... Giường rất lớn phòng ngủ.

Lúc này, Trần Nhân buông xuống đầu, ngồi ở ghế sa lon khắp ngõ ngách vừa, hai vai có chút quắt * động, có vẻ rất bất lực. Nàng hôm nay xuyên điều màu trắng siêu vảy ngắn, màu đen sơ hở tất chân, trên người nhất kiện v chữ lĩnh võ hoa tiểu t T-shirt. Nàng thân mình nhân tiện thuộc về vóc người rất cao, rất miêu điều cái loại... này phụ nữ, bao vây tại gọi cảm màu đen tất chân bên trong đùi đẹp, quả thực vốn là rước lấy họa cực kỳ! Của nàng tóc dài, có vẻ có chút bừa bộn, tán (tân ra) buông xuống xuống tới, đem khuôn mặt che lấp một nửa.

Một cái rất (cố gắng) phúc hậu trung niên ục ịch tử, tùy tiện ngồi ở ghế sa lon trên, quắt một cây xì gà, hần ánh mắt, thường thường quét về phía Trần Nhân. Đó là một loại cực độ tham lam, đối quá gì cũng ăn được ánh mắt. Đặc biệt nhìn Trần Nhân đùi đẹp, hần tình không tự kìm hãm được nuốt nuốt khỏi nước miếng đến, "Kêu cầu nhậu kêu cầu nhậu", có chút ác tâm.

Phòng trung, còn có một cái thấp bé có khả năng cao hắc sơ mi trung niên nam nhân, khoe miệng có một đạo vết sẹo, sắc mặt ngăm đen, ở đầu nhi cau mày hút thuốc lá.

Lúc này, hắc sơ mi trung niên nam nhân đem khói (yên) để ném xuống, gất gao giẫm diệt, ngẩng đầu nói, "Tiểu nhân, mãnh ca cái ***g không ngừng (0 được) người. Trước kia đáp ứng qua người, người đi làm chỉ là bồi rượu, không bán thân, nhưng là..... Tốt, nhiều nói mãnh ca ta đừng nói, người lão ba tại sông bạc thiếu 100 vạn khoản nợ, lợi biến lợi, đã tới 170 vạn, này mấy tháng, người bồi rượu buôn bán lời một ít, nợ còn thừa lại 145 vạn, mãnh ca không năng lực, chỉ có thể cho người biến mất 5 vạn. Nợ còn có 140 vạn, cấp trên phát hạ nói, một tháng trong vòng, người phải thay người lão ba hoàn lại tất cả khoản nợ vụ, bằng không..... Tiếp tục lợi biến lợi!" Hắc sơ mi nam nhân thở dài một chút, "Tiểu nhân, người kỳ thật vốn là tốt cô gái, mãnh ca ở... này trận tử trong, cũng làm (phạm) đã nhiều năm, có rất nhiều nữ hài tử vào lúc, luôn nói không bán thân, nhưng là tài cán cá đem nguyệt, nhân tiện hoàn toàn rơi xuống, nhưng là tiểu nhân người không có, người vẫn thủ nợ nói điểm máu chốt, đây là mãnh ca kính nể của người địa phương. Đáng tiếc..... Công ty quy định, tiền, nhất định là muốn còn."

Trần Nhân co quắp một chút, giờ lên hai trông mắt nhìn mãnh ca, "Mãnh ca, người đối với ta thật là tốt, ta ghi tạc tâm lý, này mấy tháng, nếu không bởi vì người cái ***g ta, ta đã sớm..... Tóm lại, cảm ơn người, mãnh ca, chuyện của ta, người đừng quản."

Lúc này, nợ ục ịch tử ỏi ra cá khói (yên) giới (vòng), "Tiểu nhân, cần gì khiến cho như vậy thương tâm? Khóc suốt suốt bộ dáng, ta cũng không phải muốn mạng của người, ta chỉ là muốn của người thân thể mà thôi!" Hần rất hèn mọn, bi ối cười cười, "Nói thật, tiểu nhân, người mặc dù ở chỗ này bán, mặc dù người người xinh đẹp, vóc người hảo, nhưng là bán mấy tháng, cũng tiếp cận không đủ một trăm nhiều vạn a! Người gặp phải ta chiếm lão bản, thật xem như phúc của người khi! Cũng không biết chuyện gì xảy ra, từ nhìn thấy tiểu nhân ngày đầu tiên khởi, ta cũng rất có cảm giác, không phải đem tiểu nhân cho tới thủ không thể! Ân, tiểu nhân, người yên tâm, người tuổi còn trẻ xinh đẹp, khẳng định cũng không nguyện ý làm ta tình phụ, người còn có bó lớn thanh xuân có thể đi huy Hoắc! Ta nhân tiện ngủ người 12 lần, từng nguyệt một lần, trong khi một năm, thể nào? Từ đêm nay bắt đầu, đêm nay người làm cho ta ngủ, ta trực tiếp đem người lão ba nợ tiền, duy nhất còn hết, thể nào?"

Trần Nhân hai tay móng tay, gất gao tương vào tay bàn tay, ngọc xỉ cắn chặt môi, của nàng vẻ mặt rất thống khổ, rất rối rắm. Mà trên thực tế, chính cô ta cũng rõ ràng, làm cho nàng một tháng làm cho 140 vạn, này quả thực chính là nằm mơ! Nếu như nàng không đáp ứng cái... này chiếm lão bản yêu cầu, nợ nàng sớm muộn sẽ bị đông hung người, bức bách đi bán thân, cái...kia lúc, tình huống khẳng định sẽ càng thê thảm!

Không tiếng động nước mắt, từ Trần Nhân khoe mắt chảy xuống xuống tới.

Chưa người nào có thể lý giải nàng bây giờ tâm tình, cũng không có người có thể hình dung.

Mà trên thực tế, trải qua vài ngày rối rắm cùng tự hỏi, nàng trong lòng, đã vốn là khuất phục! Đây là một loại đối với vận mệnh khuất phục! Cho nên nói, nàng ngày hôm qua, còn mắc cỡ đỏ mặt, đi mua một hộp mĩ!

Nàng nghĩ muốn, mặc dù là muốn ủy thân cấp cái... này vừa lại xấu vừa lại sắc chiếm lão bản, nợ cũng phải mang @ bộ!

Trần Nhân xoa xoa khoe mắt nước mắt, trực tiếp đứng lên, "Chiếm lão bản, ta đáp ứng người. Bất quá, ta hi vọng người tin giữ, thay ta lão ba đem tiền trả lại cho sông bạc. Còn có, ta..... Chúng ta..... Phải muốn..... Mang..... Bộ....."

"Ách?" Chiếm lão bản trất một chút, sau đó trên mặt mặt một bà vắng khắp nơi nói, "Hành! Tiểu nhân, chỉ cần người đồng ý đáp ứng, cái gì cũng được! Cái gì cũng được! Nợ....." Hần quay đầu đối với nợ mãnh ca nói, "Mãnh tử, nơi này đối với người chuyện gì, người đi ra ngoài."

Mãnh ca đứng lên gật đầu, "Chiếm lão bản, ta... trước đi ra ngoài..... Người, người tốt hảo đối với tiểu nhân." Lập tức, hần vừa lại đối với Trần Nhân phân phó nói, "Tiểu nhân, người đừng ngang ngạnh, chiếm lão bản cũng không phải người có thể đắc tội được khởi. Tốt, ta... trước đi ra ngoài."

"Chiếm lão bản, ta..... Ta muốn... trước tắm rửa, người đừng tiến vào." Trần Nhân bay thẳng đến phòng trong phòng tắm đi đến.

Nợ chiếm lão bản nhìn Trần Nhân tuyệt mỹ bóng lưng cùng phong long mỹ mộng, hồn phách đều phải bay đi, "Không vội, không vội, đêm nay, nàng vốn là chạy không thoát! Ha ha! Mang @ bộ? Thảo! Lão tử cho tới một nửa, chỗ nào sắc mặt nàng an bài?" Nói xong, hần trực tiếp từ chính mình bao da trong, tìm ra một lọ phun vụ tề, một bên cười gian, một bên đem quần khóa kéo giật... lại..... Phun!

.....

Cao Tiệm Phi bị Trần Diệu Huy lĩnh tới một cái xa hoa phòng trong.

Rất nhanh, nợ mỹ thiếu * phụ Phi Phi tỷ, nhân tiện lĩnh đủ 18 cá phụ nữ tiến vào phòng!

Đủ 18 cá a!

Hon nữa, người không thể đơn thuần dùng "Phụ nữ" Cái... này từ ngữ đến hình dung các nàng, người được dùng..... "Cực phẩm phụ nữ!"

Này 18 cá phụ nữ, quả thực chính là hoàn phi yến gầy, các hữu đều phong tư, các hữu đều phát sáng điểm!

Nói đơn giản, có khí chất cao quý, giống như phòng làm việc kim lĩnh một bức như nhau nữ tính; Cũng có phong tao đến tận xương tủy cái loại... này; Có lãnh điểm; Có ngây ngô nụ hoa chưa phóng; Có thiên kim tiểu thư cái loại... này; Cũng có tiểu gia bích ngọc, ngôn ngữ kể từ nhà hoàn cái loại... này.....

Thậm chí còn, trong đó một người phụ nữ, Cao Tiệm Phi trước kia tại TV tiết mục trên nhìn thấy qua..... Vốn là một cái từng lấy một thủ quái chích nhân khẩu ca khúc, đầu hồng qua nhất thời Hồng Kông ca thủ!

Phi Phi tỷ đi tới, ngồi ở Cao Tiệm Phi thân bên cạnh, "Cao tiên sinh, đây là chúng ta câu lạc bộ đêm, chất tố cao nhất phụ nữ. Cũng không vốn là dễ dàng có thể xuất đài cái loại... này, hon nữa, từng nguyệt công ty đều có thể mang các nàng đi kiểm tra, thân thể vốn là rất sạch sẽ, không có bất cứ... gì tật xấu. Hon nữa, Cao tiên sinh vô luận muốn cho các nàng làm cái gì, các nàng đều có thể làm theo." Ngừng lại một chút, Phi Phi tỷ nói khẽ với Cao Tiệm Phi nói, "Cao tiên sinh, bên trái cái... kia xuyên đệ tử phục tiểu muội, 19 tuổi, nàng cũng không phải giả bộ (trang bị), nàng quả thật là đang giáo đệ tử, bắt quá bởi vì trong nhà có điểm khó khăn, cho nên lại đây bán chỗ, ăn, chỗ * nữ tới, chúng ta kiểm tra qua, tuyệt đối vốn là."

Cao Tiệm Phi tâm lý thật là có điểm loạn. Muốn nói sinh lý trên **, Cao Tiệm chính là huyết nhục chi khu, huyết khí phương cương, nói không có, đó là giả!

Hon nữa, trước mắt này phụ nữ, nói thật ra nói, nếu như không nói mình các nàng là đang câu lạc bộ đêm đi làm, ngoại nhân vốn là căn bản nhìn không ra tới! Các nàng tuyệt đối không có nửa điểm phong trần khí tức. Nhưng là..... Cao Tiệm Phi quả thật vốn là tạm thời không cách nào tiếp nhận loại... này vừa thấy mặt nhân tiện phát sinh nọ quan hệ..... Mua bán!

Cao Tiệm Phi có thể đem việc này, giải thích thành mua bán!

Mà mặt khác cùng lúc, Cao Tiệm Phi trong đầu, thủy chung lái đi không được, mới vừa rồi Trần Nhân cùng nọ ục ịch từ trong lúc đó một màn. Hon nữa, ngày đó buổi tối, Trần Nhân xong lại đây thay chính mình ngăn cản rượu nọ một màn, vừa lại không khỏi tại Cao Tiệm Phi trong đầu lóe ra lên.

"Dần dần phi, người tuyển một cái. Không, nếu như người thích, 18 cá cùng nhau!" Trần Diệu Huy rất chăm chú nói.

"Ách....." Cao Tiệm Phi nghẹn một chút, sau đó đứng lên. Một cái thỉnh linh xảy ra, nhưng là vừa lại không cách nào át chế ý nghĩ, gắt gao ách ở Cao Tiệm Phi.....

"Như thế nào? Dần dần phi, cũng không hài lòng?" Trần Diệu Huy đi theo đứng lên, vẻ mặt kinh ngạc, "Này, người cũng không hài lòng?"

"Không, không phải, ta mới vừa rồi nhìn trúng một cái, ngay lúc bên ngoài một cái phòng trong." Cao Tiệm Phi nói thẳng nói, "Nếu như muốn chọn, ta nhân tiện tuyển nàng!"

"Ách? Như vậy?" Trần Diệu Huy tức nhũn mày, lập tức nói, "Dần dần phi, vốn là người nào phòng, người lập tức mang ta qua (quá khứ), ta đem người cho người lĩnh đi ra."

.....

Hoa thị. Phi Long khu nhà cấp cao hoa viên nội.

"Lão bà, Cao Tiệm Phi có lẽ cùng người trong tưởng tượng, rất không giống nhau. Hẳn thoát nhìn rất thô, hoàn toàn chính là một cái từ nhỏ thành thị, từ ở nông thôn vào thành tiểu tử. Ta nghĩ, đây là Cao Tiên cố ý như vậy, Cao Tiên không có đem chính mình thắng một phân tiền, dùng tại Cao Tiệm Phi thân trên, hẳn muốn, chính là một cái bình thường phạm phạm nhi tử, điểm này, vốn là không thể nghi ngờ." Phi Long rất nghiêm túc đối với hà Uyển Quân nói, "Nếu như, người đem Cao Tiệm Phi đưa bích tỷ nơi đó, để cho bọn họ mẫu tử lẫn nhau nhận thức, ta có thể kết luận, Cao Tiệm Phi nhân sinh quỹ tích, đem phát sinh biến hóa nghiêng trời lệch đất! Lão bà, người nhớ kỹ, Cao Tiệm Phi bây giờ chỉ là một cái rất thô ở nông thôn tiểu tử, hẳn là không có bất cứ... gì năng lực đi thừa nhận loại... này kịch biến! Nếu như người không nghĩ hại Cao Tiệm Phi, như vậy..... Giữ bí mật!"

Nghe được Phi Long nói, hà Uyển Quân chán nản thở dài nói, "Lão công, nọ..... Tốt lắm, nghe lời người. Ta tạm thời sẽ không đem chuyện này nói cho bích tỷ, bắt quá, người nhất định phải tìm cơ hội, mang dần dần bay đến trong nhà ăn cơm, ta nghĩ gặp mặt đứa nhỏ này."

Phi Long cười đem chính mình lão bà ôm vào trong ngực, "Yên tâm đi lão bà, ta làm tiểu cao là người một nhà, sớm muộn lĩnh hẳn về đến nhà trong chơi đùa."

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Sư Quỷ Nghi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 54: Tam Sự Kiện

Cao Tiệm Phi mang theo Trần Diệu Huy cùng nhau, ra cái...này xa hoa đại bao, dựa theo trí nhớ lực, rất rõ ràng triều mới vừa rồi ục ịch từ đem Trần Nhân kéo vào đi cái...kia phòng đi đến. Mỹ thiếu * phụ Phi Phi tỷ về mặt nghi hoặc theo sát ở phía sau, tâm lý buồn bực.....”Này Cao tiên sinh thẩm mỹ xem, thật là có chút vấn đề đây! Mới vừa rồi ta thay hán chọn 18 cá phụ nữ, có thể nói, đã bao quát cả để vương câu lạc bộ đêm toàn bộ tinh anh, hán dĩ nhiên một cái cũng xem không hơn! Nhưng lại luôn miệng nói, đã nhìn trúng khác phụ nữ, hán coi trọng rất cuộc là ai?”

Phi Phi cũng tốt kì rất.

Trên thực tế, nhân tiện ngay cả Cao Tiệm Phi chính mình, cũng làm cho không rõ ràng lăm lăm trước mắt tâm tính rốt cuộc là chuyện gì xảy ra. Có lẽ, vốn là ngày đó buổi tối, Trần Nhân phần liều mạng ngăn cản rượu, làm cho Cao Tiệm Phi đối với nàng tâm sinh cảm kích, cho nên nói, làm Cao Tiệm Phi tận mắt đến nàng sắp bị một cái hèn mọn, bị ối xấu xí gia hỏa làm bẩn, Cao Tiệm Phi trong tiềm thức có điểm không cách nào tiếp nhận! Còn có một chút, nọ ục ịch từ rất là thô lỗ quát đánh Trần Nhân, cũng mạnh mẽ đem kéo vào phòng, này nói rõ..... Trần Nhân cũng không phải là hoàn toàn tự nguyện!

Rất nhanh, Cao Tiệm Phi nhân tiện mang theo Trần Diệu Huy cùng Phi Phi hai người, đi tới cái...kia phòng cửa.

Trước ở...này phòng trong, cùng (đồng)”Chiêm lão bản”, cùng với Trần Nhân giao thiệp”Mãnh ca”, thần sắc có chút buồn vô có nếu mất canh giữ ở phòng cửa. Phòng môn đóng chặt.

“Diệu Huy ca, Phi Phi tỷ.” Nọ nãnh ca chứng kiến chính mình lãnh đạo lại đây, lập tức quy củ đánh bắt chuyện.

Cao Tiệm Phi ngẩng đầu nhìn lướt qua, cái...này phòng gỗ lim trên cửa, giắt một cái bài tử.....”Kiều diễm hương”.

Lúc này, Trần Diệu Huy cùng Phi Phi tỷ, thần sắc trở nên có chút xấu hổ, bọn họ lẫn nhau liếc mắt nhìn nhau, chưa từng lên tiếng.

Không đợi Cao Tiệm Phi nói chuyện, Trần Diệu Huy trầm giọng đối với nãnh ca dò hỏi,”Chiêm lão bản ở bên trong?”

Mãnh ca cắn răng,”Đúng vậy, Diệu Huy ca, chiêm lão bản cùng tiểu nhân ở bên trong.”

Nghe được mãnh ca nói ra”Tiểu nhân” Hai chữ, Cao Tiệm Phi trong lòng cũng là trầm xuống. Một loại dự cảm bất hảo thoáng cái ách ở hán. Cao Tiệm Phi vội vàng nói,”Diệu Huy, đem này phòng mở ra, ta sẽ cái...kia tiểu nhân.”

“Nguyên lai..... Nguyên lai là cái...kia thay lão ba còn đánh cuộc khoản nợ, đến câu lạc bộ đêm bồi rượu Trần Nhân. Bất quá, nàng đã bị chiêm lão bản nhìn chăm chú thật lâu.....” Trần Diệu Huy sắc mặt ngưng trọng lên,”Dần dần phi, người đừng vội, có thể hay không hãy nghe ta nói vài câu?”

“Nói.” Cao Tiệm Phi ngữ tốc cực nhanh nói.

“Nọ, dần dần phi, người muốn phụ nữ nói, ta nói rồi, này để vương câu lạc bộ đêm tất cả phụ nữ, người cũng có thể tùy ý hái, nhưng là..... Ta nói thiết cho người biết, nọ Trần Nhân, thân mình vốn là một cái công ty viên chức, người rất đẹp, vóc người tương đương hảo, vốn là cá rất không sai phụ nữ, nói về tư sắc, nàng quả thật sẽ không thua cấp mới vừa rồi Phi Phi mang tiền vào phòng 18 cá phụ nữ, khó trách dần dần phi sẽ liếc mắt một cái coi trọng nàng. Bất quá, nàng vốn là chích bồi rượu không bán thân. Hơn nữa, lại nói tiếp, nàng cũng không phải tự nguyện đến câu lạc bộ đêm bồi rượu. Nàng lão ba vốn là cá đánh cuộc đồ, gặp đánh cuộc phải thua, nhưng là đánh cuộc nghiện rất lớn đánh cuộc đồ. Nửa năm thời gian, nàng lão ba thua hết trong nhà tất cả tích súc, ngay cả phòng ở cũng bán của cái lấy tiền mặt, còn thiếu sông bạc 100 vạn, lợi biến lợi, phiên tới 170 nhiều vạn, này bút sổ sách, công ty là có ghi lại, hơn nữa, là ta tự mình kinh thủ. Nàng lão ba vô lực hoàn lại, cho nên, cái...này Trần Nhân cứ tới đây bồi rượu. Nàng rất có thể uống, người xinh đẹp, từng nguyệt ngã cũng có thể buồn bán mấy vạn khối. Đường nhiên, này đều là dùng thanh xuân cùng khỏe mạnh đổi lấy tiền, bất quá, chút tiền ấy, ngay cả nọ bút đánh cuộc khoản nợ lợi tức cũng không đủ còn. Vừa mới, ở phía sau, chiêm lão bản theo dõi Trần Nhân, nghĩ muốn bao nàng. Ách..... Dần dần phi, cái...này chiêm lão bản, là có điểm năng lượng đích nhân vật, hán cùng chúng ta đồng hưng một ít nguyên lão, rất có điểm giao tình, ta cũng dễ dàng không dám làm cho hán..... Dần dần phi, nếu không, người đòi lại một cái?”

Nghe được Trần Diệu Huy đầu đuôi ngọn nguồn nói ra, Cao Tiệm Phi nóng nảy! Thật sự nóng nảy!

Nhân gia Trần Nhân căn bản là không phải ngồi đài tiểu thư!

Hơn nữa, nàng là vì thay lão ba còn đánh cuộc khoản nợ, mới đến loại địa phương này đi làm!

Bây giờ, một người mặt thú tâm gia hỏa, ngay lúc cái...này phòng trong, cố gắng lợi dụng Trần Nhân trước mắt khổ cảnh, đùa bỡn nàng!

“Diệu Huy, ta hôm nay không nên cái...kia Trần Nhân, người giúp ta cá vội vàng, sau này có cơ hội, ta sẽ trả lại người!” Cao Tiệm Phi trực tiếp ra khỏi miệng nói.

Trần Diệu Huy khóe mắt cơ nhục nhảy lên vài cái, hán ánh mắt rất rồi rầm, tựa hồ tại kịch liệt tự hỏi cùng cân nhắc một ít vấn đề. Đủ ba phần chung sau khi, hán mới trọng trọng gật đầu,”Tốt, dần dần phi, người muốn Trần Nhân, không có vấn đề!” Ngừng lại một chút, hán đối với nọ nãnh ca phân phó nói,”Mãnh tử, mở cửa!”

“Vốn là, Diệu Huy ca!” Nợ mành ca trong mắt, cũng là có một tia có chút ý nghĩ - vui mừng. Hắn từ bên hông xuất ra một chuỗi dài cái chìa khóa, tìm ra một bà, cắm vào này phòng ổ khóa.

“Khách!” Phòng môn lên tiếng mà khai!

Cao Tiệm Phi cùng Trần Diệu Huy, trực tiếp vọt vào phòng!

Phòng nội. Phòng khách trong.

Trần Nhân đã tắm rửa xong, bắt quá, nằng như trước vốn là mặc tề chỉnh, sợ hãi rụt rè. Mặc dù nói, trước đó đã quyết định hảo, vì bang (giúp) chính mình lão ba, hy sinh chính mình, ủy thân hơn cái... này chiêm lão bản, nhưng là, chuyện tới trước mắt, nằng thật sự sợ.

Chiêm lão bản nụ cười - dâm dăng.”Tiểu nhân, chúng ta vào phòng gian! Ta thật sự đã chờ không kịp, nhanh, thông minh điểm, đêm nay ngươi hảo hảo hầu hạ ta, xong hết rồi, ta một trương đơn vị phiếu, có thể thoải mái giải quyết ngươi lão ba nợ bút khoản nợ vụ, ân, nhanh, theo ta vào phòng gian.....”

“Chiêm lão bản..... Ta, ta..... Ta cầu ngài, ngài đừng như vậy được chứ, nếu không, ngài...trước đem tiền cho ta mượn, ta tại câu lạc bộ đêm tiếp tục bồi rượu, ta bồi một năm, hai năm, ba năm..... Chỉ cần ta còn có thể uống, ta nhất định đem tiền tiếp cận đủ còn ngài, cầu ngài, đừng như vậy được chứ?” Trần Nhân thật sự rất bất lực, rất tuyệt vọng, nằng vừa lại không cam lòng bị trước mắt cái... này vừa lại xấu vừa lại sắc gia hòa dính thân thể, nằng thật sự chỉ có thể khóc, chỉ có thể đau khổ cầu khẩn.

Ban ngày cái...kia băng tuyết cao ngạo viên chức lệ người, lúc này, liền cùng con dê cao, không hề khác nhau!

Chiêm lão bản sắc mặt trầm xuống.”Tiểu nhân, đừng không tán thưởng! Ngươi không cho ta ngủ? Cũng được! Ngươi tin không tin, ta một câu nói, là có thể cho ngươi đi tiếp khách! Nhân tiện theo bên ngoài này gái điểm giống nhau tiếp khách! Ta chiêm lão bản đồng ý ngủ ngươi, thật là ngươi phúc khí..... Tốt, đừng quật, theo ta vào phòng gian!” Dứt lời, chiêm lão bản trực tiếp thân thủ đi bắt Trần Nhân.

Trần Nhân hét lên một tiếng, thân thể sau này co rụt lại.

Ngay lúc lúc này.....

“Vân...vân (chờ một chút!)”

Cao Tiệm Phi cùng Trần Diệu Huy, còn có Phi Phi, mành ca, đã toàn bộ tiến vào phòng. Đầu tiên là Cao Tiệm Phi hét to một tiếng, sau đó tiến lên, che ở Trần Nhân trước người.

“Ngươi.....” Trần Nhân há to miệng mong, một câu nói cũng nói không nên lời! Nằng hoàn toàn kinh ngạc! Ở...này loại lúc, nằng nghĩ không ra sẽ có người vọt vào đến thay nằng giải vây, nằng càng muốn không đến, vọt vào tới, dĩ nhiên là chính mình phòng làm việc đồng sự..... Một cái, tiêu thành thị tới nam hài tử, trong đất thổ tức giận.

Trần Nhân dùng sức vuốt vuốt hai tròng mắt, sau đó lại nhìn xem..... Quả thật, vốn là Cao Tiệm Phi, không sai!

“Trần tiểu thư, ngươi không cần lo lắng, cũng không dùng nói chuyện, nơi này hết thấy, cũng giao cho ta xử lý. Ta cam đoan ngươi không có việc gì!” Cao Tiệm Phi dùng cực thấp âm thanh nói.

Chốc lát gian, Trần Nhân trong lòng không hiểu ấm áp, hơn nữa, nằng trong nháy mắt nhân tiện an tĩnh đi xuống, tựa hồ, đối với Cao Tiệm Phi nói, tràn ngập tin tưởng.

Ở...này loại lúc, có một nam nhân đứng dậy, dùng thân thể bảo vệ trụ một người phụ nữ, như vậy, cái...này phụ nữ sẽ ở tuyệt vọng tâm tình trung, mù quáng tin tưởng cái...này nam nhân theo như lời mỗi một câu!

Lúc này, nợ chiêm lão bản sắc mặt, hoàn toàn thay đổi. Hắn đầu tiên là chỉ chỉ Cao Tiệm Phi, tức giận nói không ra lời, sau đó, hắn trực tiếp đối với Trần Diệu Huy kêu gào nói,”Diệu Huy, ngươi đây là cái gì ý tứ? Ta tại làm việc, ngươi dẫn người xông tới, không để cho ta lão chiêm mặt mũi?”

Chiêm lão bản đối mặt Trần Diệu Huy lúc, nói chuyện cũng chút nào không khách khí!

Nhưng thật ra Trần Diệu Huy, trên mặt có như vậy một tia cười làm lạnh ý tứ,”Chiêm lão bản, có thể hay không cho ta Trần Diệu Huy một cái mặt mũi?”

Chiêm lão bản cười lạnh nói,”Mặt mũi? Ngươi muốn thế nào?”

Trần Diệu Huy nói,”Là như thế này, vì...này..... Cao Tiệm Phi tiên sinh, là ta Trần Diệu Huy tốt nhất bằng hữu, hắn bây giờ, coi trọng Trần Nhân, chiêm lão bản cấp cả mặt mũi, đem Trần Nhân tặng cho ta bằng hữu. Xin mời chiêm lão bản yên tâm, ta Trần Diệu Huy không phải một cái không hiểu quy củ người, bên ngoài phòng trong 18 cá cực phẩm phụ nữ, tùy ý chiêm lão bản chọn lựa, thế nào?”

“Thúi lắm!” Nợ chiêm lão bản rít gào nói,”Lão tử coi trọng phụ nữ, sẽ tặng cho ngươi bằng hữu? Lão tử cho ngươi mặt mũi, người nào cấp lão tử mặt mũi? Thảo! Trần Diệu Huy, đừng tưởng rằng ngươi gần đây tại đông hưng có quyền có thế, ngươi có thể tùy ý giẫm đạp lão tử! Tái nói như thế nào, Ngũ Gia cùng sáu gia, thấy lão tử mặt, cũng được khách khách khí khí, hôn nhẹ nhiệt nhiệt kêu một tiếng’Lão chiêm’, mẹ kiếp, ngươi vừa mới thượng vị, nhân tiện như vậy hoành? Ngươi tính chỗ nào căn hành?”

Trên thực tế, cũng không có thể nói này chiêm lão bản hoàn toàn không đem Trần Diệu Huy để vào mắt. Dù sao, hắn cũng không phải đồng hương người, chỉ bất quá cùng đồng hương xã đoàn hai cái cao tầng nguyên lão, có cực kỳ không sai giao tình. Nhưng là, Trần Diệu Huy bây giờ vốn là đồng hương trụ cột một trong, thế lực không phải chuyện đùa, nếu như vốn là một bực như nhau chuyện tình, chiêm lão bản khẳng định hay là sẽ cho mặt mũi, nhưng là, bây giờ rất rõ ràng, chính là Trần Diệu Huy nghĩ muốn ngạnh ăn chiêm lão bản!

Chiêm lão bản một khi đem Trần Nhân làm cho đi ra ngoài, nợ hắn quả thật chẳng khác nào vốn là mặt mũi quét dọn!

Lúc này, Trần Diệu Huy vốn đang thoáng có chút lấy lòng tươi cười sắc mặt, trong nháy mắt nhân tiện nghiêm túc, "Chiêm lão bản, Ngũ Gia cùng sáu gia, là chúng ta đồng hương nguyên lão, là của ta trưởng bối, điểm này không sai, nhưng là..... Người là cá cái gì? Nơi này, dù sao cũng là ta Trần Diệu Huy định đoạt, người ở trước mặt ta kêu gào, khiêu khích, sẽ cùng hơn khiêu khích chúng ta đồng hương! Hôm nay cái... này mặt mũi, người cấp, cũng phải cấp; Không để cho, cũng phải cấp!" Bất ngờ trong lúc đó, Trần Diệu Huy như có một cái, ánh mắt không chớp mắt nhìn chăm chăm chiêm lão bản.

Cái loại... này ánh mắt, thật giống như một đầu đối lang, tại nhìn chăm chăm chính mình con mồi!

Ồ... này loại ánh mắt dưới..., chiêm lão bản thân thể bản năng run run một chút. Hắn dùng hàm răng gât gao cắn môi, hai đấm nắm chặt, hai vai run run, đủ qua nửa phút, hắn mới gât đầu, "Hào, Trần Diệu Huy, người có dũng khí! Hôm nay chuyện, không dễ dàng như vậy cho dù!"

Chiêm lão bản hung hăng dọa một chút cước, sau đó sùnn xoay người, lấy tay chỉ vào Cao Tiệm Phi cái mũi, "Còn có, tiểu tử người, theo ta đoạt phụ nữ? Hào, hào, ta tm nhớ kỹ người, người cho ta chờ!"

Nói xong, chiêm lão bản cực kỳ phần nộ chạy ra khỏi phòng.

Trần Diệu Huy lấy tay xoa chính mình hai bên huyệt Thái Dương, trong lúc nhất thời cũng không có nói chuyện.

Qua vài giây chung, mỹ thiếu * phụ Phi Phi tỷ mới cẩn thận nói, "Diệu Huy ca, chiêm lão bản cùng Ngũ Gia, sáu gia quan hệ, tương đương không sai, người làm như vậy, sợ rằng sau này....."

Trần Diệu Huy phát phát tay, "Ta sẽ hướng Ngũ Gia cùng sáu gia giải thích." Lập tức, hắn ngừng đầu đối với Cao Tiệm Phi nói, "Tốt, dần dần phi, không thành vấn đề."

Mới vừa rồi, Cao Tiệm Phi cũng không có ngắt lời nói một câu nói, nhưng là hắn rất rõ ràng, Trần Diệu Huy vì bang (giúp) chính hắn một vôi vàng, đã chọc một cái phiền toái rất lớn. Cao Tiệm Phi triều Trần Diệu Huy gât đầu, "Diệu Huy, ta cũng không biết nên nói cái gì hảo, tóm lại, chuyện này, cảm ơn người."

Trần Diệu Huy cười một chút, "Ha ha, dần dần phi, chuyện cũng không có người nghĩ đến như vậy nghiêm trọng. Ngũ Gia cùng sáu gia, hay là phi thường tín nhiệm ta, thưởng thức ta, qua hai ngày, ta chủ động tìm bọn họ tâm sự, ta nghĩ, bọn họ cũng không bị bởi vì một người ngoại nhân, đối với ta thế nào." Ngừng lại một chút, Trần Diệu Huy chỉ vào Trần Nhân nói, "Nợ, tiểu nhân, ta bằng hữu Cao Tiệm Phi coi trọng người, hơn nữa, vì người, còn phải tội chiêm lão bản, dư thừa nói, ta đừng nói, nên làm như thế nào, ta nghĩ người so với ta rõ ràng hơn! Đêm nay, người hảo hảo bồi dần dần phi, hắn muốn người làm cái gì, người thì làm cái đó. Nếu như hắn hài lòng, như vậy, người lão ba nợ bút khoản nợ, xóa bỏ!"

Một trăm nhiều vạn khoản nợ vụ, xóa bỏ?

Trần Nhân kinh ngạc! Nàng nhật tư đêm nghĩ muốn, không tiếc chạy đến câu lạc bộ đêm bồi rượu, thậm chí còn, bị ép hy sinh chính mình, chính là vì thay lão ba còn rõ ràng (thanh) cự ngạch khoản nợ vụ! Mà bây giờ, Trần Diệu Huy dĩ nhiên nói ra "Xóa bỏ" Bốn chữ!

Mặc dù này bốn chữ, từ Trần Diệu Huy trong miệng nói ra, vốn là như vậy hơi hột, nhưng là đối với Trần Nhân mà nói, đã có ngàn cân nặng!

Trong lúc nhất thời, nàng hoàn toàn cả kinh ngây người, lẳng lẳng ngốc đứng ở nơi đó, nói không nên lời một câu nói! Suy nghĩ, cũng hoàn toàn bừa bộn!

Mà Cao Tiệm Phi, trong lòng cũng là cuồng trở mình dăng lên!

"Này Trần Diệu Huy, đối với ta nhưng là hảo về đến nhà! Mặc dù nói, ta lần trước cứu mạng của hắn, nhưng là, hắn cũng không cần phải đối với ta tốt như vậy! Hắn hẳn là nhìn ra được đến, ta rất nghèo (cùng), nếu như hắn nghĩ muốn báo đáp, cùng lắm thì chính là trực tiếp cho ta một bút tiền là được. Hắn thật sự không cần phải đem ta đưa nơi này, tùy ý ta chơi đùa nhạo. Thậm chí còn, vì ta, còn không tích đức tội chiêm lão bản! Hơn nữa, Trần Nhân một trăm nhiều vạn đánh cuộc khoản nợ, hắn câu nói đầu tiên biến mất! Cho dù hắn nghĩ muốn kết giao ta, cũng không cần phải hạ lớn như vậy tiền vốn! Tục ngữ nói, vô sự hiền ân cần, "phi gian tức đạo" (không phải gian tặc cũng là đạo tặc), một người không có khả năng vô duyên tự dung đối với mặt khác một người tốt như vậy! Đặc biệt, giống như bọn họ loại... này dưới đất thế lực người!"

Phòng trong hào khí, lâm vào ngẩn ngui cứng ngắt.

"Diệu Huy, chúng ta một mình trò chuyện vài câu." Rốt cục, Cao Tiệm Phi chủ động mở miệng nói.

Trần Diệu Huy nhìn Cao Tiệm Phi liếc mắt một cái, rồi sau đó đối với phía sau Phi Phi cùng mãnh ca nói, "Được rồi, các người... trước đi ra ngoài, gác cổng đóng cửa." Theo sau, hắn vừa lại đối với Trần Nhân nói, "Tiểu nhân, người đi trước tắm rửa, tẩy qua tái tẩy một lần, sau đó đến phòng ngủ trên giường, chờ dần dần phi."

Trần Nhân nhìn Cao Tiệm Phi liếc mắt một cái, trong ánh mắt có cổ quái ý tứ hàm xúc, bất quá, nàng cũng không có nói cái gì, bay nhanh triều phòng tắm đi đến. Rất nhanh, phòng tắm trung truyền đến súc âm thanh.

Trần Diệu Huy tại phòng khách ghé sa lon ngồi xuống tới. Cao Tiệp Phi thuận thế ngồi vào hán bên cạnh.

Trần Diệu Huy xuất ra một gói thuốc lá, chính mình rút...ra một cây, đốt hút lên, sau đó vừa lại để một cây cấp Cao Tiệp Phi.

Cao Tiệp Phi đốt khói (yên), trực tiếp hỏi, "Diệu Huy, ngươi muốn từ ta nơi này đạt được cái gì, cũng hoặc là, ngươi muốn ta làm cái gì?"

Trần Diệu Huy không nghĩ tới, Cao Tiệp Phi nói xong như vậy trắng ra, hán nhưng thật ra sừng sốt một chút.

Cao Tiệp Phi đậm đậm nhất tiếu, "Mặc dù ta là tiểu thành thị tới, nhưng là ta rõ ràng, thế giới này trên, làm một người có lợi dùng giá trị lúc, mặt khác một người, mới có thể đối với hán hảo."

Trần Diệu Huy thân thủ vuốt vuốt chính mình huyết Thái Dương, sau đó mới gật đầu nói, "Dần dần phi, ngươi so với ta trong tưởng tượng thông minh rất nhiều. Ta đây sẽ không quanh quẩn khom khom. Ta nghĩ cho ngươi, giúp ta làm đệ nhất, lần trước, ta cùng phong thiếu tại quảng trường công viên, gặp phải sát thủ tập kích, chuyện này, không phải chuyện đùa! Dần dần phi, ngươi phải biết rõ, phong thiếu thân phận, phi thường đặc thù, đồng thời, vừa lại phi thường đáng sợ, ta cùng hán ước định gặp mặt, nhưng là ra đường rẽ (sự cố), phong thiếu thiếu chút nữa đã được giết chết, chuyện này, ta phải phụ trách! Còn có, dần dần phi, ta có thể nói cho ngươi, ta cùng phong thiếu sở dĩ bị giết thủ nhìn chăm chú trên, nộ khăng định là chúng ta đồng hưng, ra nội gian, muốn mượn cơ hội này, giết chết phong thiếu, vì thế, khiến phong thiếu sau lưng thế lực, thiên nộ khắp cả đồng hưng, đem đồng hưng hoàn toàn xóa đi! Bây giờ, ta muốn đi gặp phong thiếu phụ trách, chỉ có thể đem cái...kia nội gian tìm ra, cấp phong thiếu một cái công đạo. Nhưng là, ta tạm thời không cách nào phán đoán xuất, ai là gian tế, cho nên, ta nghĩ mời ngươi ra mặt, làm cho phong thiếu cho ta nhiều một chút thời gian. Phong thiếu cũng rất thương thức của ngươi thân thủ, hơn nữa, ngươi tốt xấu xem như cứu hán một mạng, cho nên nói, hán hán là sẽ cho ngươi cái...này mặt mũi.2 ngày sau, phong thiếu sẽ tự mình đến đồng hưng xã đoàn, đại hưng hỏi tội chi sự, ta hi vọng, đến lúc đó ngươi ra mặt, thay ta hướng phong thiếu cầu tình."

"Ân," Cao Tiệp Phi gật đầu, theo sau suy tư vài giây, "Tốt, trên thực tế, tại hoa thị lúc, ta đã cùng Lưu Phong từng có một lần tiếp xúc, hán đối với ta không sai, ta tận lực hướng hán thay ngươi cầu tình, nhưng là, chuyện này ta không dám đối với ngươi cam đoan cái gì."

"Không có vấn đề. Dần dần phi, chỉ cần ngươi chịu giúp ta cái...này vôi vàng, vô luận kết cục như thế nào, ta Trần Diệu Huy cũng đối với ngươi cảm kích vô cùng!" Trần Diệu Huy gật đầu, tiếp tục nói, "Chuyện thứ hai..... Dần dần phi, lúc rảnh rỗi lúc, ngươi có thể hay không theo cùng nhau, đi làm một cái đánh cuộc thuật chuyên nghiệp xem xét?"

Chuyên nghiệp xem xét?

Cao Tiệp Phi sừng sốt. Trên thực tế, Cao Tiệp Phi cũng không có nghĩ tới, muốn đi xem xét một chút chính mình đánh cuộc thuật, nói trắng ra, hán chính là dựa vào tốc độ tay, xuất điểm lão thiên, đối với đánh bạc, hán thật là mĩ đặc!

"Cái...này..... Ta xem, không cần phải?" Cao Tiệp Phi uyển chuyển cự tuyệt nói.

Trần Diệu Huy trong mắt, xét qua một quét thất vọng về, bắt quả rất nhanh, hán đã đem này tơ tầm thất vọng liễm đi, lập tức, hán nói ra chuyện thứ ba, "Cuối cùng một việc, dần dần phi, ngươi có...hay không hứng thú, làm ta bảo tiêu? Của ngươi phi đao tuyệt kỹ, là ta đời này gặp qua, đáng sợ nhất một loại giết người kỹ xảo, ta phi thường bội phục ngươi. Nếu như ngươi nguyện ý lại đây giúp ta, ta có thể cho ngươi.....500 vạn tuổi cùi!"

"500 vạn năm cùi?" Cao Tiệp Phi trong lòng vừa động, bắt quả rất nhanh, hán nhân tiện lắc đầu nói, "Diệu Huy, chuyện này, thật đáng tiếc, ta không thể giúp ngươi. Đệ nhất, ta không muốn làm bất luận kẻ nào bảo tiêu, không có hứng thú; Thứ hai, ta cũng không chuẩn bị gia nhập các ngươi cái...kia vòng tròn!"

Hay nói giong, Cao Tiệp Phi nhưng là có được siêu cấp Suru Quý Nghi loại...này nghịch thiên ****, bug bản tồn tại, như thế nào có thể vì mấy trăm vạn, đi làm người bảo tiêu?

Hơn nữa, một khi làm Trần Diệu Huy bảo tiêu, chẳng khác nào vốn là gia nhập đồng hưng xã đoàn! Cao Tiệp Phi mặc dù đối với dưới đất thế lực cũng không phải như vậy bài xích, nhưng là hán cũng không có nghĩ tới, nhân tiện như vậy đột ngột đi gia nhập một cỗ dưới đất thế lực!

Loại chuyện này, không cần lo lắng, trực tiếp cự tuyệt!

Trần Diệu Huy thờ dài, về mặt rất là chán nản, bắt quả, hán coi như vốn là dường như trầm ổn. Hán đứng lên, "Dần dần phi, ta đây sẽ không quấy rầy ngươi sung sướng. Kỳ thật, ta là đem ngươi làm bằng hữu, có lẽ loại quan hệ này bên trong, có lợi dùng thành phần, nhưng là ta tuyệt đối vốn là thương thức ngươi cái...này người, nguyện ý cùng ngươi kết giao, ta mới vừa rồi nói chuyện, ngươi có thể đáp ứng ta, nộ tốt nhất; Ngươi không đáp ứng, ta cũng không bị bắt buộc ngươi. Tốt, ta trình diện từ trong đạo chơi, chính ngươi chậm rãi chơi đùa, đợi lát nữa ta lái xe tổng (tiền) ngươi về nhà."

Nói xong, Trần Diệu Huy triệu Cao Tiệp Phi cười một chút, sau đó xoay người rời đi phòng.

Cao Tiệp Phi vừa lại rút điếu thuốc, mới đứng lên, triệu phòng khách phía sau phòng ngủ đi đến.

Phòng tắm trung, đã không có tiếng vang, xem ra, Trần Nhân đã tắm rửa xong.

Phòng ngủ môn, hờ khếp, Cao Tiệp Phi trực tiếp đẩy ra phòng ngủ môn, đi đi vào.

Này giữa phòng ngủ,...nhất thấy được, chính là một trương giường lớn, một trương cũng đủ 5 người song song ngủ giường lớn.

Ngay lúc này, Trần Nhân đưa lưng về phía Cao Tiệp Phi, nàng cúi đầu, trên giường có của nàng màu đen sơ hở tất chân, có của nàng siêu váy ngắn, còn có của nàng vớ hoa t T-shirt.

Mà nàng, chỉ là xuyên một cái màu đen Lace (viền to) vừa nội khố, một cái màu đen nịt ngực, ngồi ở mép giường trên!

Cao Tiệp Phi ngây người một chút, "Trần..... Trần tiểu thư..... Người để làm chi?"

Trần Nhân quay đầu lại nhìn một chút Cao Tiệp Phi. Mà vừa lúc, Cao Tiệp Phi cũng thấy được của nàng mặt trước.

Gọi cảm màu đen đường viền hoa nịt ngực, bị nàng trước ngực hai luồng hở ra, chống giữ được nổi lên, một đạo thâm thúy khe rãnh, cùng với một tầng lớn tuyết trắng cơ nhục, hiện ra tại Cao Tiệp Phi trong tầm mắt!

Rất gọi cảm

Trần Nhân cắn răng, "Cao Tiệp Phi, hôm nay..... Hôm nay cảm ơn ngươi, ngươi..... Ngươi lại đây, ta nguyện ý..... Nguyện ý cùng ngươi cả đêm."

"Này..... Này....." Cao Tiệp Phi căn bản là không nghĩ qua, muốn Trần Nhân dùng loại...này phương pháp báo đáp chính mình!

Trên thực tế, Cao Tiệp Phi sở dĩ bang (giúp) Trần Nhân, chủ yếu là bởi vì lần trước ngăn cản rượu chuyện tình, Cao Tiệp Phi cảm giác được chính mình thiếu Trần Nhân một cái nhân tình.

Đương nhiên, cũng là không nghĩ chứng kiến Trần Nhân sống sờ sờ bị một cái hèn mọn, bị ỏi gia hỏa đập hư.

Trần Nhân tức nhú mảy, từ trên giường đứng lên, sau đó chậm rãi triều Cao Tiệp Phi đi lại đây.

Cao Tiệp Phi cái mũi nóng lên, cũng nhanh muốn phun ra huyết đến!

Ngon đèn hạ, chỉ thấy trần khôi (yên) trên người màu đen nịt ngực, hạ thân chính xuyên một cái nho nhỏ màu đen đường viền hoa nội khố, nàng nọ thon dài xinh đẹp hoàng mục mê người hai chân, hoàn toàn bại lộ tại trong không khí, này quả thực chính là ma quỷ hai chân! Đặc biệt, bắp đùi căn bộ, cùng với, từ nọ nho nhỏ màu đen nội khố bên bờ, lộ ra một ít ngăn ngừa màu đen nhung mao, quả thực..... Quả thực là muốn nhân mạng!

Cao Tiệp Phi lúc nào tận mắt gặp qua loại...này ướt át trắng cảnh?

Đầu óc trong lúc nhất thời dường ngẩn!

Trần Nhân đi tới Cao Tiệp Phi trước mặt, của nàng hai gò má, cũng là ửng đỏ. Lúc này nàng, nơi nào còn có đi làm lúc cái loại...này lạnh như băng?

Có, chỉ là e lệ, cảm kích, còn có một ít nghi vấn, cùng với mặt khác một ít phức tạp tình cảm.

Của nàng hô hấp, cũng cực kỳ nặng nề, nàng cùng Cao Tiệp bay khỏi được dường như gần, thổ khí như lan, ôn nhu hô hấp phun tại Cao Tiệp Phi trên mặt, rất là liêu người.

"Cao Tiệp Phi, ta..... Ta..... Ta cảm ơn ngươi làm cho Diệu Huy ca đem ta lão ba nợ bút đánh cuộc khoản nợ biến mất, ta thật sự không có gì có thể dùng để báo đáp của ngươi..... Nếu như ngươi không chê khí ta tại..... Nơi này bởi qua rượu, ta..... Ta nguyện ý đem thân thể cho ngươi..... Nếu như ngươi cảm giác được sau này đi làm lúc, sẽ xấu hổ, ta đây, ngày mai phải đi từ chức....." Trần Nhân thân thể mềm nhũn, nàng nhẹ nhàng tựa vào Cao Tiệp Phi thân trên, "Cao Tiệp Phi, ta rất cảm động, mới vừa rồi ngươi xông lại đây che ở ta trước người lúc, ta thật sự rất có cảm giác an toàn..... Kỳ thật, mặc dù ta biểu hiện ra lạnh như băng, nhưng...này đều là ta giả vờ, bởi vì, ta không có cảm giác an toàn, ta sống ở...này cá trên thế giới, rất mệt, rất mệt, ta tìm không được có thể dựa vào người, hôm nay, nợ trong nháy mắt, ta thật sự bị ngươi cảm động, cho nên..... Ta nguyện ý cho ngươi, thật sự nguyện ý! Ngươi yên tâm, ta sẽ không quên lấy của ngươi, lão ba đánh cuộc khoản nợ còn rõ ràng (thanh) sau khi, ta sẽ không dùng để nơi này đi làm, ta cũng sẽ rời đi Alice, mặt khác tìm một phần công việc, chính mình nuôi sống chính mình..... Ta thật sự rất vui vẻ, ta nằm mơ đều muốn qua cái loại...này cuộc sống....." Nói đến sau lại, Trần Nhân anh anh khóc lên.

Cao Tiệp Phi giống như bị một loại rất kỳ quái tình cảm xúc động một chút, hẳn không nhận được đem Trần Nhân nhẹ nhàng ôm vào trong ngực, vuốt ve mái tóc của nàng. "Không có việc gì, cũng trôi qua (quá khứ), ngươi..... Ngươi sau này hảo hảo cuộc sống!"

Mặc dù, hai người da thịt lẫn nhau thân, nhưng là trách, giờ phút này, Cao Tiệp Phi nhưng thật ra không có nửa điểm nguyên thủy tình cảm **! Hẳn ngược lại trở nên tỉnh táo lại. Hẳn đối với phá hư trung cái...này phụ nữ, có, chỉ là đồng tình cùng một tia..... Triu mến!

Mà Trần Nhân, dĩ nhiên bé khỏi hai mắt, đầu tà tà tựa vào Cao Tiệp Phi trên vai, cũng không biết là đang nghỉ ngơi, hay là dứt khoát đang ngủ, cứ như vậy, vẫn không nhúc nhích.

Hai người bảo trì loại...này vừa mập mờ, vừa lại không mập mờ động tác, đủ 10 phút!

"Tốt, Trần Nhân, ta tổng (tiền) ngươi về nhà, ngươi mặc y phục," Cao Tiệp Phi nói.

"Uh." Trần Nhân lên tiếng, đột nhiên, nàng tinh đình điểm thủy bàn, bay nhanh tại Cao Tiệp Phi trên mặt hôn một cái, sau đó đỏ mặt, chạy tới mặc quần áo.

Cao Tiệm Phi sờ sờ trên mặt, bị Trần Nhân thân qua địa phương, trong lòng, cũng nói không nên lời là cái gì tư vị.

.....

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Sưu Quỷ Nghi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 56: Phạt Sơn Hoàng Phi Hồng

“Bắt đầu trực tiếp truy tìm”

Theo lệnh của Cao Tiệm Phi, trên khung ánh sáng liền hiện ra hàng loạt song điện chạy hỗn loạn, phát ra âm thanh chiu chiu. Rất nhanh một đoạn tư liệu đã hiện ra.....

“Tên Quỷ hồn/ Cấp bậc Quỷ hồn/ Nơi ở của Quỷ hồn/ Giới tính/ Sở trường đặc biệt khi còn sống/ Hoàng Phi Hồng/ 2/ Truyền thuyết dân gian/ Nam/ Hồ hạc song hình quyền-thành cấp, Vô ảnh cước- tinh cấp, Y thuật- tinh cấp”.

“Hoàng Phi Hồng”, Cao Tiệm Phi không khỏi kêu lên một tiếng sợ hãi, trong đầu cũng hiện ra hình ảnh 90 năm vang bóng 1 thời trước đây. Hàng loạt phim Hoàng Phi Hồng do Hongkong sản xuất, mà Lý Liên Kiệt thủ vai chính.

Lập trình trí tuệ giải thích nói: “Người sử dụng tôn kính, người không cần phải...kinh ngạc, Hoàng Phi Hồng vốn là 1 nhân vật lịch sử, Siêu Cấp Sưu Quỷ Nghi nếu có thể đem Quỷ hồn hư cấu vào quỷ oa, thì tất nhiên cũng có thể đem tất cả lịch sử của linh hồn nhân vật gom góp đầy đủ thu vào Quỷ oa. Vậy bây giờ ta có thể gom góp linh hồn của nhân vật Hoàng Phi Hồng vào Quỷ oa rồi.

“Được.... vậy thì bắt đầu gom thôi”, Cao Tiệm Phi nhẹ giọng nói. “Y thuật? Hoàng Phi Hồng này am hiểu về y thuật?” Lâm bậm trong miệng hai câu, Cao Tiệm Phi vỗ vỗ lên trán mình “Sao ta lại quên, Bảo Chi Lâm chính là cửa hiệu thuốc do Hoàng Phi Hồng mở a, trong truyền thuyết Bảo Chi Lâm lúc đó rất nổi danh và được dân chúng tôn sùng”.

Lúc này, một cột tiến độ bao trùm lấy Quỷ hồn Hoàng Phi Hồng... “0%...4%...”

“Người sử dụng tôn kính, tối ngày mai linh hồn của Hoàng Phi Hồng sẽ được gom góp đầy đủ, đến lúc đó, tại phòng số 2-2 trong Quỷ oa ngài có thể thấy hẳn” giọng của Lập trình trí tuệ vang lên. “Còn có, người sử dụng tôn kính, ta phải nói cho ngài biết, Hoàng Phi Hồng vốn là Quỷ hồn cấp 2, phi thường cường đại, hy vọng ngài có thể từ nó học hỏi, trao đổi được nhiều hơn”

“Uhm, ta biết rồi” Cao Tiệm Phi gật đầu nói “ta đây.....trước sẽ rời khỏi Quỷ oa, tối mai ta sẽ lại vào”

Ý nghĩ vừa lóe, Cao Tiệm Phi liền trực tiếp rời khỏi Quỷ oa, Cái...kia, va ly da bên trong đựng đầy tiền mặt cũng đã để lại trong Quỷ oa.

Cao Tiệm Phi nhanh chóng rời khỏi tiểu khu “Kính tế áp dụng phòng cùng an trí phòng” (cái này chẳng biết dịch thế nào nên để nguyên, ai biết thì sửa dùm mình cái nha, thanks!), đi một lúc thì kêu được một chiếc taxi, trực tiếp quay về Nguyệt Hoa thôn.

Sau nửa giờ xe chạy, rốt cuộc Cao Tiệm Phi cũng về tới Nguyệt Hoa thôn, về tới nhà.

Trong nhà đèn vẫn còn sáng.

Cao Tiệm Phi nghĩ thầm: “Hiểu Hiểu còn chưa ngủ?”

Đi vào sân, lên tầng 2, tầng dưới là phòng khách, chỉ thấy bên bàn bát tiên, Hiểu Hiểu cùng Nghiêm Khuê vẫn chưa ngủ, bọn họ ngồi ở đó, mắt to mắt nhỏ nhìn nhau. Xem về mặt bọn họ như có một tầng lo lắng, hai mày nhíu chặt, giống như có chuyện gì phiền toái đã xảy ra.

Lúc Cao Tiệm Phi đi vào, cả Nghiêm Khuê và Hiểu Hiểu đều nhìn hẩn. Nghiêm Khuê thì không nói lời nào, Hiểu Hiểu ngẩng đầu lên liếc mắt nhìn hẩn nói: “Này, người tối qua sao không về nhà?”

Cao Tiệm Phi liền thuận miệng nói: “Công ty tăng ca làm suốt đêm”

“Uhm” Hiểu Hiểu gật đầu nói: “Vậy bây giờ người có đói bụng không, ta đi nấu cho người bát mì?”

Cao Tiệm Phi còn chưa kịp trả lời thì Nghiêm Khuê đã vội vàng nói: “Này, Hiểu Hiểu con nấu thêm một chén, cha giờ cũng có chút đói bụng”.

Hiếu Hiếu nhu thuận gặt đầu, sau đó liền xuống bếp để chuẩn bị nấu mì.

“Tiểu Cao, người lại đây, ta có lời muốn nói với người” Nghiêm Khuê ý bảo hắn đến ngồi bên cạnh mình.

“À” Cao Tiệm Phi bước qua trong lòng nghi hoặc, về mặt Nghiêm Khuê hôm nay có phần nghiêm túc.

Trải qua vài ngày tiếp xúc, Cao Tiệm Phi thực ra đã thăm dò tính cách của Nghiêm Khuê. Hắn bình thường thì tùy tiện, thích chiếm chút tiện nghi, hèn mọn, bi ối, sợ sự tình, tính tình nhu nhược. Rất hiếm khi có thể thấy được trên mặt hắn vẻ nghiêm trang, nghiêm túc.

Nhưng giờ phút này, hắn thật sự rất nghiêm túc, rất nghiêm trang. Thậm chí, trên cơ mặt còn có chút cứng ngắt.

“Đã xảy ra chuyện?” Theo bản năng, Cao Tiệm Phi vừa hỏi, vừa đi đến ngồi xuống.

“Này Tiểu Cao, xé chiều ngày mai, sau khi tan sở thì người đừng về nhà, buổi tối cũng đừng về ngủ mà ra ngoài tìm một khách sạn nào chấp nhận cho qua đêm mà ngủ”. Nghiêm Khuê nhều mày nói.

Cao Tiệm Phi sững sờ.

Nghiêm Khuê lại bổ sung một câu: “Nếu sau đó người quay về, không thấy ta cùng Hiếu Hiếu, vậy người... vậy người tự mình kiếm thuê phòng khác mà ở”.

“Các người muốn chuyển nhà?” Cao Tiệm Phi thật sự không hiểu gì cả.

Nghiêm Khuê bộ dáng có chút xúc động. “Tốt, Tiểu Cao, người cũng đừng có hỏi nhiều như vậy làm gì, tốt nhất ngày mai người đừng có về nhà”.

“Thật sự đã xảy ra chuyện”. Mặc dù Cao Tiệm Phi không hỏi thêm gì nữa, nhưng trong thâm tâm cũng đã khẳng định mọi chuyện.

Chỉ trong chốc lát Hiếu Hiếu đã nấu xong ba tô mì, mỗi người một tô. Ăn được mấy miếng, Nghiêm Khuê liên tục thở dài, ánh mắt đầy lo lắng nhìn lên trần nhà, chốc chốc lại thở dài, sau đó vỗ vỗ mông đứng lên đi về phòng ngủ.

“Hiếu Hiếu, làm sao vậy? Rốt cuộc có chuyện gì xảy ra?” Cao Tiệm Phi vội vàng nhẹ giọng hỏi.

Hiếu Hiếu khẽ cắn môi, muốn nói cái gì đó, nhưng rồi lời cũng không thốt ra. Cuối cùng, về mặt Hiếu Hiếu cũng trở nên rất nghiêm túc, “Sau này, ta có thể không còn cơ hội để cho người dạy chữ nữa rồi. Dù sao, ngày mai người cũng đừng quay về nữa... Người cũng đừng hỏi thêm gì nữa, cha ta đã nói, có chuyện cũng không thể nào nói cho người ngoài biết, mà cha cũng không muốn liên lụy đến người ngoài a. Thôi người nghỉ ngơi đi, ta cũng thấy buồn ngủ rồi”. Nói xong, Hiếu Hiếu cũng nhanh chóng thu dọn bát trên bàn đem đi rửa, sau đó về phòng ngủ.

Đêm nay, Cao Tiệm Phi thật sự đã bị những hành động kỳ lạ của cha con Nghiêm Khuê và Hiếu Hiếu làm cho mê muội. Hắn ngồi tại chỗ nghĩ người vài phút, nghĩ không ra là chuyện gì, đành đi pha nước nóng tắm sau đó trở về phòng ngủ của hắn.

“Haiz, thoát nhìn cha con Nghiêm Khuê cùng Hiếu Hiếu thật sự đã xảy ra chuyện phiền toái”. Trước khi ngủ Cao Tiệm Phi thầm nghĩ, “Mặc dù thời gian ta cùng bọn họ quen biết không dài, nhưng dù sao cũng cùng sống chung dưới một mái nhà, hơn nữa Hiếu Hiếu đối với ta kỳ thật cũng không tồi. Mỗi buổi sáng đều dậy sớm nấu bữa sáng cho ta, buổi tối làm đồ ăn khuya nữa. Thôi thì, ngày mai sau khi tan sở, ta sẽ lên trở về xem coi rốt cuộc có cái gì xảy ra. Nếu giúp được chuyện gì, ta nhất định giúp bọn họ hết mình.”

Nghĩ như vậy, trong lòng Cao Tiệm Phi đã quyết định, sau đó nhắm mắt lại ngủ.

Sáng ngày thứ hai, chuông báo thức đúng 6h30 vang lên, Cao Tiệm Phi rời khỏi giường, chạy xuống dưới lầu, Hiếu Hiếu vẫn như trước đã nấu sẵn một bát mì cho hắn, rất nhu thuận đặt lên bàn, nhìn qua Cao Tiệm Phi vậy tay nói: “Lại đây ăn sáng đi”.

Cao Tiệm Phi vừa ăn mì, bên cạnh Hiếu Hiếu thầm thì vào tai: “Trước...kia...trước kia ta hay gọi người là tên cận bã, là ta đã sai, giờ ta gọi người là Phi ca ca, thế nào có được không?”

“Ách...” Cao Tiệm Phi bị hù cho một trận, “Không sao, người cứ việc tùy tiện. Chỉ cần không phải tên cận bã là được rồi”.

“Này Phi ca ca, cảm ơn người đã không quản phiền phức dạy chữ cho ta”. Nói xong, Hiếu Hiếu đứng lên nhìn Cao Tiệm Phi cười một chút rồi nói: “Người ăn xong thì cứ đi làm đi, ta giờ lên ngủ tiếp đây”.

“Toát mồ hôi a, sao nghe như có cảm giác sinh lý tử biệt vậy? Không phải chứ?” Cao Tiệm Phi thật sự muốn gọi Hiếu Hiếu lại để hỏi cho tường tận, nhưng rồi hắn cũng nhận được, “Dù sao, chiều nay tan sở, ta lạng lẽ trở về thì cũng sẽ rõ chân tướng sự việc thôi, không cần vội”.

An mì xong, Cao Tiệm Phi lau miệng, liền chạy ra bến xe bus....

Hồ thị

Tại thành cổ Hồ thị, có một quán trà lớn.

Mới sáng sớm. ...mà tại đây đã có một đám người đến ngồi uống trà.

Bên trong quán, có bày biện những chiếc bàn kiểu cổ, còn có thêm những chiếc ghế gỗ lớn. Trong lúc này, có 5 lão già, ngồi tách biệt ở 5 cái bàn, trên tay cũng có cầm bát trà, đang tiêu sái bình phẩm trà. Bọn họ đều mặt trang phục ngắn tay, về mặt bên ngoài rất nhàn nhả.

Phía sau 5 lão già này, có mấy chục đại hán lực lưỡng mặc sơ-mi đen đứng thẳng người. Ngoài ra, trong quán trà lớn như thế còn bố trí thêm mấy chục đại hán lực lưỡng như vậy nữa. Bọn họ không kẻ nào dám ngồi, tất cả đều đứng thẳng người, sống lưng nhìn giống như tiêu thương vậy.

Lúc này, bên ngoài quán trà vang lên tiếng hô cung kính:

“Diệu Huy ca...”

“Diệu Huy ca...”

Trần Diệu Huy bên ngoài mặc quần tây đen, áo sơ-mi hoa, từ ngoài quán trà đi vào. Hắn vừa bước vào trong thì bên ngoài lập tức kéo cánh cửa gỗ đóng lại.

“Nhị gia, Tam gia, Ngũ gia, Lục gia, Bát gia”. Trần Diệu Huy đi đến trước mặt mấy lão già đang uống trà, thái độ cung kính cúi thấp người chào hỏi.

Trong đó, một lão già buông cái bát trên tay xuống, ho khan vài tiếng, rất nhanh có một tên hán tử từ phía sau trong tay cầm một cái “đám vu” (cái này không biết dịch thế nào cho chuẩn nên để nguyên), cúi người khom lưng bên cạnh lão già, cẩn thận từng ly từng tý cầm đám vu đưa tới. Lão già nhò đám vu vào trong “đám vu”, bên cạnh một gã hán tử khác lập tức cầm một chiếc khăn lụa trắng đưa tới. Lão già lấy khăn lau miệng, tùm tùm cười nói: “Diệu Huy, có biết hôm nay sớm như vậy mà mấy lão già chúng ta đã kêu ngươi tới là có mục đích gì không?”

Trần Diệu Huy cung kính nói: “Nhị gia, Diệu Huy không biết, tuy nhiên, theo như Diệu Huy đoán, chuyện tình có lẽ liên quan đến việc lần trước Diệu Huy cùng Phong Thiểu bị tập kích?”

“Nhị gia” kia thờ dài thườn thượt nói: “Diệu Huy, ngươi vốn là do một tay ta đề bạt lên, năm nay lại là năm cuối, mấy lão già chúng ta cũng đã thương lượng cả rồi, nhân tiện đem toàn bộ công việc tại xã đoàn giao cho ngươi quản lý. Khụ khụ, không nghĩ tới thời điểm quan trọng lại xảy ra chuyện lớn như vậy. ... Phong Thiểu không phải có thể ....đùa giỡn như vậy. Thiểu chút nữa hẳn đã bị ngươi giết chết rồi, Diệu Huy, ngươi phải giải thích cho các lão già chúng ta rõ nguyên nhân sự việc.

Bên cạnh, một lão già khác cũng thờ dài, “Diệu Huy, nếu chuyện này Đông Hưng chúng ta không xử lý tốt, không làm cho Phong thiếu hài lòng thì.... hâu quả tuyệt đối chúng ta sẽ không thể chấp nhận được. Cho nên, ngày mai ngươi phải tự mình đi giải thích rõ cho Phong thiếu. Lại nói, xã đoàn đã hết lòng bồi dưỡng ngươi, bây giờ xã đoàn gặp nạn, Diệu Huy ngươi hẳn phải đứng ra giải quyết, đúng không?”

Trần Diệu Huy cúi đầu, khóe mắt gật gật: “Các vị lão gia xin cứ yên tâm, ngày mai, ta sẽ gặp Phong thiếu giải thích, nếu Phong thiếu không cho ta cơ hội giải thích, thì ta đây sẵn sàng bỏ mạng. Tóm lại, nếu ta hy sinh tính mạng mà có thể bảo toàn Đông Hưng, thì ta Trần Diệu Huy tuyệt đối không một chút nhú mày”.

Lời vừa nói ra, 5 lão già đều có chút gật đầu.

Lúc này, đột nhiên một lão già khác hướng Trần Diệu Huy nói: “Diệu Huy, nghe nói ngày hôm qua ngươi vì người ngoài đã đắc tội với lão Chiêm, vậy đã xảy ra chuyện gì? Lão Chiêm là bằng hữu của lão Ngũ và cùng lão Lục, điều này ngươi cũng đã biết. Chẳng lẽ ngay cả như vậy mà ngươi cũng không nể mặt lão nhân gia chúng ta sao?” Trong lúc lão già này nói chuyện, về mặt thì có vẻ tươi cười, nhưng sắc mặt thì lại xấu hổ.

Trần Diệu Huy liền nói thẳng: “Ngũ gia, Lục gia, chuyện này khi nào có cơ hội ta sẽ bàn sau. Tự ta sẽ gặp Chiêm lão bản chịu lỗi”.

“Tốt, lão Ngũ, lão Lục, Diệu Huy là người làm việc đúng mực, các ngươi cũng đừng trách cứ hắn nữa”. Lão “Nhị gia” nói chuyện lúc đầu liền dùng giọng khuyên giải nói, hẳn hướng về Diệu Huy phất phất tay: “Tốt, Diệu Huy, ngươi trở về làm việc đi. Nhớ kỹ, ngày mai nhớ đến sớm một chút”.

“Vâng, xin các vị lão gia yên tâm, ngày mai ta sẽ đến đúng giờ”. Trần Diệu Huy xoay người đi ra ngoài quán trà. Trong lúc đó, đột ngột trên gương mặt hắn hiện lên một vẻ đầy lo lắng. Các cơ ở khóe mắt không ngừng co quắp lại, trong mắt xuất hiện sát khí nồng đậm.

Sau khi Trần Diệu Huy rời khỏi quán, các lão đầu liếc mắt nhìn nhau, Nhị gia thờ dài nói: “Diệu Huy mấy năm nay cũng thay xã đoàn làm được rất nhiều việc, bây giờ phải hy sinh hẳn ta thật có chút không nỡ”.

“Nhị ca, thế cục hiện giờ rất nguy hiểm, chỉ sơ xuất một chút là Đông Hưng của chúng ta có thể bị tiêu diệt. Có phải hy sinh Diệu Huy cũng không đáng là gì, trong xã đoàn hiện giờ có khá nhiều người trẻ tuổi có thể đảm đương được công việc. Đương nhiên, điều kiện tiên quyết là Phong thiếu phải cho chúng ta một cơ hội xử tử Diệu Huy để chuộc tội. Nếu không, hết thảy chỉ là lời nói suông mà thôi”. Lão Ngũ cười lạnh một tiếng rồi vỗ vỗ bàn tay.

Trong một căn phòng nhỏ phía sau quán trà, có hai thiếu phụ mỹ miều, thành thực, gọi cảm đang đi ra. Thật bất ngờ, đó chính là giám đốc song bạc đế vương, Shary và giám đốc CLB đêm đế vương Phi Phi.

Hai mỹ thiếu phụ, về mặt nom nớp lo sợ, cúi đầu đứng trước mặt các lão đầu, ngay cả thở mạnh cũng không dám.

Ngũ gia nhấp một ngụm trà nói: “Nghe nói, tối hôm qua Diệu Huy vì một thanh niên trẻ tuổi đã đắc tội với Chiêm lão, vậy có chuyện gì đã xảy ra?”

Phi Phi không dám dấu diếm liền nói thật: “Các vị lão gia, tối hôm qua Diệu Huy đã dận một người thanh niên trẻ đến CLB đêm tiêu khiển, sau đó, người thanh niên đó đã nhìn trúng một người phụ nữ, mà đó cũng chính là người phụ nữ Chiêm lão bản muốn. Sau đó.....sau đó.....Diệu Huy ca đã vì người thanh niên trẻ kia mà đắc tội với Chiêm lão bản”.

Rồi Shary cũng vội vàng báo cáo: “Các vị lão gia, người thanh niên trẻ kia, trước đó là đang chơi ở sòng bạc, kỹ thuật đánh bạc của hắn thật cũng không tồi, ở trong đại sảnh chơi một hồi đã thắng được mấy chục vạn”.

“Xem ra, Diệu Huy với người thanh niên trẻ kia quan hệ không tồi”. Ngũ gia âm hiểm cười một tiếng, “Chuyện Phong thiếu trước đó, chính xác là có kẻ giở trò quỷ, bên trong xã đoàn chúng ta chắc chắn có nội gian. Biết chuyện Phong thiếu cùng Đông Hưng chúng ta giao thiệp, trừ....5 lão già chúng ta ra, cũng chỉ còn có Diệu Huy là biết chuyện này. Mà nói trắng ra, 5 lão già chúng ta, cả đời liều mạng vì xã đoàn, ta nghĩ, trong chúng ta hoàn toàn không có vấn đề. Nhưng về phần Diệu Huy thì.....”

Nhị gia thần sắc không chút gợn dử nói: “Lão Ngũ, ăn có thể ăn vậy, nhưng nói thì không được nói vậy. Ngươi có chứng cứ gì chứng minh là do Diệu Huy làm? Hơn nữa Diệu Huy đã đáp ứng đêm mai sẽ hy sinh bản thân để bảo toàn Đông Hưng, nếu như thật sự là do hắn làm, ngươi cho rằng hắn sẽ không công chịu chết sao?”

“Nhị ca, chúng ta ở đây đều biết Diệu Huy là do ngươi đỡ đầu, ngươi vốn luôn coi hắn như con ruột. Nhưng lúc này xảy ra chuyện thì không thể nói bằng tình cảm riêng tư được”. Ngũ gia đặt mạnh cái bát đang cầm trên tay xuống bàn.

Lập tức, Lục gia cùng Bát gia phụ họa nói theo: “Nhị ca, chúng ta cũng hoài nghi là do Diệu Huy làm...”

Tam gia liền đi ra hòa giải sự việc: “Quên đi, mọi người cũng đừng có ở đây mà hoài nghi lung tung, nếu không thì.....trước tiên chúng ta từ Diệu Huy điều tra thân phận của người thanh niên trẻ hôm qua đã”.

Nhị gia “ừ ừ” một tiếng: “Tốt lắm, vậy thì điều tra”

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Sư Quỷ Nghi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 57: Nghiêm Gia Vịnh Xuân Quyền

Cao Tiệm Phi bộ dạng lo lắng đi tới công ty Alice

Tối hôm qua và sáng nay, Hiểu Hiểu như là hai người khác nhau vậy, làm Cao Tiệm Phi cảm giác không đành lòng, mà hắn vốn là một người rất trọng tình cảm. Người nào tốt với hắn, thì hắn ghi tâm khắc cốt, khi có cơ hội nhất định báo đáp. Về phần nói, Tăng Kiến cũng là cùng dạng như vậy, đã gây ra cho người trong gia đình hắn những thương tổn lớn, thì sẽ phải gánh chịu hậu quả tương tự.

Ân, bước tới nhìn.

Sáng nay, người đến đầu tiên thật là ngoài dự liệu của Cao Tiệm Phi lại chính là Trương Lượng.

Hơn nữa hắn chẳng những đến sớm, mà còn làm luôn cả những việc mà Cao Tiệm Phi vẫn làm...Chỉ thấy trên đầu hắn quấn băng vải, vô cùng cần mẫn lấy khăn lau máy điều hòa và bàn làm việc. Cả ly uống nước của mọi người trong phòng cũng đã được Trương Lượng rửa sạch sẽ, nhìn như mới vậy.

“A! Dần dần Phi ca!” Trương Lượng thấy Cao Tiệm Phi tiến vào phòng làm việc, lập tức ngưng tay lại, “Còn sớm a, Dần dần Phi đã...ăn sáng chưa? Nếu chưa ăn, thì ta sẽ lấy xe đi mua cho ngài. Chỉ cần ngài phân phó một câu là được, còn nữa, bắt đầu từ hôm nay, mỗi ngày ta sẽ đều đi làm sớm nửa giờ, đem tất cả công việc chuẩn bị tốt! Dần dần Phi ca, nhân đây ngài đến trễ một chút cũng được!” Thái độ như đang nịnh hót vậy.

Cao Tiệm Phi thật có chút không thích ứng, hắn đi tới bàn làm việc của mình và Tần Nhạc Thi (hai người bọn họ dùng chung 1 cái bàn), phát hiện cái ly của mình ngay cả trà bẩn cũng được chà rửa sạch sẽ. Hơn nữa, còn được pha trà mới nữa. Cái ly nóng hổi, hương trà xông lên mũi. Cao Tiệm Phi nghe nghe phát hiện trà này có mùi thơm rất đặc biệt.

Trương lượng vội vàng đi tới, lấy tay lau ghế cho Cao Tiệm Phi, cười quyến rũ nói: “Dần dần Phi mời ngài ngồi. Đây là trà Thiết Quan Âm do lão gia từ nhà ta cấp cho, ta đem tới pha cho Dần dần Phi ngài...nếm thử mùi trước, nếu ngài thích, mai ta sẽ chuẩn bị vài cân mang đến đây cho ngài.”

Cao Tiệm Phi không nhịn được sờ sờ lên trán nửa đùa nửa thật nói: “Cái này...Trương Lượng, ngươi sẽ không đầu độc ta đó chứ?”

“Ách.....Dần dần Phi ca, ngài cũng đừng nghĩ...cho đây là chuyện cười quốc tế chứ, Này, Dần dần Phi ca, nói thật chứ, Trương Lượng ta vốn là người

rất thực tế, trước kia không biết bối cảnh của ngài, cho nên lúc nào cũng muốn tìm cách gây khó dễ cho ngài, nhưng bây giờ....” Trương Lượng thái độ rất thành khẩn nói, “Dần dần Phi ca, Trương Lượng ta cũng không phải kẻ ngốc, đến ngay cả Tổng thư ký cùng Đồng cục trước mặt ngài cũng phải sợ hãi như mấy con chim am thuận(một loại chim giống như gà con) vậy, còn như tôi thì tính là cái loại gì? Cho nên nói, ngài ngàn vạn lần đừng hiểu lầm tôi, tôi nịnh hót lấy lòng ngài còn không kịp nữa, tuyệt đối không dám có ý trả thù ngài!”

Cao Tiệp Phi vẫn vậy không cười. ....Trương Lượng này vốn là một tiểu nhân a! Cao Tiệp Phi kỳ thật cũng không đem việc Trương Lượng phá mình để trong lòng, dù sao cái hạng người tiểu nhân này mình cũng không cần phải thâm giao làm gì, hần chuẩn bị lấy cảm tình thế nào, nhân tiện chuẩn công việc như thế nào, tùy ý một chút cho có lệ cũng được.

Rất nhanh vang lên tiếng bước chân của mấy đại mỹ nữ lục tục vào làm.

Cao Tiệp Phi để ý có 2 đại mỹ nữ vừa vào phòng làm việc ánh mắt liền liếc về phía hần.

Tần Nhạc Thi thì ánh mắt nhìn Cao Tiệp Phi có chút u oán, thậm chí còn làm mặt nghiêm, lúc Cao Tiệp Phi nhìn nàng, nàng cố ý quay mặt đi.

Trần Nhân dù có biểu hiện ra, nhưng không dám lên tiếng, mặc dù không còn lạnh lùng như trước, nhưng vẫn còn rụt rè. Thế nhưng, ngẫu nhiên nàng vẫn trao cho Cao Tiệp Phi ánh mắt chân thành và thâm tình. Cao Tiệp Phi không khỏi nghĩ đến sự việc phát sinh cùng Trần Nhân tối hôm qua. Trên thực tế, việc này, đối với Cao Tiệp Phi và Trần Nhân thì đây là một bí mật không thể nói ra. Vì vậy trong phòng làm việc, Cao Tiệp Phi đôi khi nhận thấy được Trần Nhân lơ đãng quay qua nhìn chằm chằm với ánh mắt đầy ẩn tình, trong lòng dĩ nhiên sinh ra một loại cảm giác mờ mịt như say rượu vậy! Rất vì điều a.

Đến xế chiều, Cao Tiệp Phi vẫn không coi chuyện với Tần Nhạc Thi, rốt cuộc nhìn không được, nàng khẽ hỏi Cao Tiệp Phi: “Tối hôm qua, người với bạn gái đi chơi vui vẻ không?” Lúc nàng nói những lời này, vẻ mặt, thái độ vô cùng bình thường, vô cùng bình thản, như là bằng hữu tùy ý hỏi thăm vậy. Nhưng trong ánh mắt, đã không dấu được ý tứ dò hỏi, tò mò đầy hàm xúc!

“A?” Cao Tiệp Phi có chút choáng váng, “Tần tiểu thư.....cái gì bạn gái? Cô đang nói cái gì?”

Tần Nhạc Thi cắn cắn môi dưới, nhẩn nhẩn, nhưng rốt cục cũng nhìn không được nói: “Người hôm qua không phải có điện thoại, hẹn bạn gái đi ăn cơm sao? Nói tại.....tại đường Tự do gặp mặt.”

“Úc” Cao Tiệp Phi bừng tỉnh ngộ, “Cái gì bạn gái? Ta nào có bạn gái a? Ta vừa tới Hoa thị còn chưa đến 1 tháng mà! Đó là ta hẹn một nam nhân bằng hữu.....Ách, được rồi, Tần tiểu thư, cô hỏi điều này làm gì? Xem ra cô rất quan tâm vấn đề này, ài, phụ nữ đúng là tò mò, chẳng lẽ thâm tâm coi trọng chuyện này vậy sao?”

Nghe được câu trả lời của Cao Tiệp Phi, Tần Nhạc Thi tâm lý dĩ nhiên cảm thấy rất thoải mái! Mặt nàng đỏ lên, quay lưng đi, “Ta chỉ tùy tiện hỏi thôi”.

Đương nhiên, chi tiết nhỏ này Cao Tiệp Phi hồn nhiên không để ý. Hần cũng không nói đến chuyện tình cảm nam nữ, có nhiều thứ kỳ thật cũng không thật rõ ràng. Hơn nữa, tâm lý hần hiện giờ đang có vấn đề lo lắng, đó là sau khi tan sở phải về nhà xem gia đình Hiểu Hiểu gặp phiền toái gì. Còn 1 điều nữa, đó chính là đến tối có thể gặp Quý hồn Hoàng Phi Hồng, đến lúc đó, chắc chắn Cao Tiệp Phi muốn thức đêm để học võ thuật cùng y thuật của Hoàng phi Hồng.

Lúc tan sở cũng đã xế chiều, Cao Tiệp Phi nhận được 1 tin nhắn, vừa mở ra xem, thì chính là là tin nhắn của Trần Nhân. .... “Dần dần Phi, nghe noi ở đường Hồng kỳ mới mở 1 quán lẩu, ta có thể mời người cùng ăn không?”

Cao Tiệp Phi xem tin nhắn 1 chút, không nhìn được ngẩng đầu lên nhìn sang bàn làm việc của Trần Nhân một chút. Nàng đang sửa sang lại 1 văn kiện, thế nhưng, rõ ràng là làm bộ làm tịch, khóe mắt cũng có phần liếc qua Cao Tiệp Phi đang nhìn nàng, nàng hơi ngẩng đầu, khóe miệng hơi nhếch lên, hiện ra ý cười ôn nhu.

Cao Tiệp Phi thu hồi ánh mắt, gửi cho Trần Nhân 1 tin nhắn. .... “Thật ngại quá, tối nay ta có việc bận phải làm, không có thời gian, hẹn hôm khác được không?”

Gần nửa phút sau, Trần Nhân lại gửi cho hần 1 tin nhắn. .... “Được....Tốt lắm! Nhưng sau này, khi ở một mình bên ta, hay lúc hai ta nói chuyện riêng thì đừng gọi ta là Trần tiểu thư nữa, hãy gọi ta là tiểu Nhân là được”.

“Tốt, không thành vấn đề”. Cao Tiệp Phi viết 1 tin nhắn trả lời.

Hôm nay đi làm ca ngày, đối với Cao Tiệp Phi mà nói, thật có 1 cảm giác lạ. Công việc thật vất vả.(vì chưa quen việc mà).Cao Tiệp Phi vội vã chạy nhanh đến trạm xe bus. Chạy về Nguyệt Hoa thôn.

Vòng vo một hồi, sau 40 phút ngồi xe, Cao Tiệp Phi cuối cùng cũng về đến Nguyệt Hoa thôn. Nhìn thời gian, hơn 6 giờ, mặt trời còn chưa lặn, Cao Tiệp Phi cảm giác.....hôm nay Nguyệt hoa thôn hôm nay thật an tĩnh, giống như ngày xưa vậy!

Lúc này, có mấy người đàn ông trung niên nhìn mộm chạy từ trong thôn ra. Mấy người này Cao Tiệp Phi biết mặt, chính là người sống ở Nguyệt hoa thôn.

Lúc bọn họ đi ngang qua Cao Tiệp Phi, trong đó có 1 người trung niên, trong tay cầm 1 xấp tiền mặt, người hơi run lên, ánh mắt sáng rỡ nói: “Thật là không nghĩ ra, lão Nghiêm gia lại có loại..... tiền thân thích này (cái này ko biết phải dịch thế nào nên giữ nguyên), toàn bộ người trong thôn, mỗi người được 800 khối(không biết là bao nhiêu nên cũng giữ nguyên không dịch, nếu ai biết thì sửa dùm, thanks!), để chúng ta tạm thời tránh né một chút, mệ

kiếp, thật có tiền a!”

Mấy người đó càng lúc càng đi xa, mà cước bộ Cao Tiệm Phi lại ngưng lại. .... Mới vừa rồi những người đó nói là có ý gì? Mỗi người được cho 800, toàn bộ người trong thôn tránh né? Lão Nghiêm gia? Có tiền thân thích?

Suy nghĩ vài phút không có đáp án, Cao Tiệm Phi nhanh chóng hướng lên phía trước đi tới.

Lúc này, Cao Tiệm Phi thấy đường vào thôn có 7 chiếc xe đang đậu.

Rolls-royce Phantom, Mercedes Benz, Lincoln, Audi A8, Porsche. ....đứng là 1 thế giới tên xe.

Mà ở cửa thôn, còn có mấy tên đô con lực lưỡng mang kính đen đang đứng. Mấy tên này nhìn diện mạo hung hãn, nhìn là thấy không phải loại người lương thiện.

Cao Tiệm Phi trong lòng lo lắng, càng cảm thấy trầm trọng hơn! Hắn cũng không suy nghĩ gì nhiều, trực tiếp nhanh bước tới.

“Chờ một chút” Vừa định vào thôn, thì bị mấy tên đại hán kia cản lại. Trong đó một vẻ mặt lạnh lùng hỏi “Ngươi là dân trong thôn này?”

“Đúng vậy, ta bây giờ phải về nhà, làm ơn cho ta qua”. Cao Tiệm Phi gật đầu nói.

Lúc này tên đại hán kia lấy tiền từ trong túi quần ra, lấy ra một xấp 100 nguyên tờ xanh (mình ko biết đơn vị tiền tệ này là bao nhiêu nữa), trực tiếp đưa 8 tờ (chỗ này mình viết vậy chẳng biết có đúng ko nữa, nguyên văn bản convert là: trực tiếp số 8 trương), rất là khinh thường đưa cho Cao Tiệm Phi, “Cầm lấy, đi ra ngoài ăn cơm uống trà đá, đến tối mới được quay về thôn”.

Cao Tiệm Phi ánh mắt liếc nhìn mấy tên đại hán một lượt, cũng không có cầm tiền, “Ta phải về nhà lấy chút đồ, làm ơn cho qua”.

Mấy tên đại hán căn bản không có ý tránh ra, một tên tháo kính mát xuống, lộ ra hai tròng mắt hung hãn, nói: “biến”. Nói xong, hắn cầm tiền ném xuống dưới chân Cao Tiệm Phi, “Cầm tiền lập tức biến đi”.

Trong lúc dầu sôi lửa bỏng, Cao Tiệm Phi trong đầu chợt lóe lên ý nghĩ muốn xông vào, mặc dù có thể làm được, nhưng chỉ sợ sẽ làm cho cục việc trở nên rắc rối hơn thôi. Bây giờ hết thấy, cũng đang bị bao trùm bởi một trạng thái khó thể phân biệt, ngàn vạn lần không thể đem chuyện này phá hỏng, càng như vậy càng là ngớ ngẩn.

“Ta là người nhà Nghiêm Khuê, ở trọ tại nhà hắn” Cao Tiệm Phi bất ngờ nói lên một câu.

“Hả” Mấy tên đại hán hơi sững sốt 1 chút, sau đó ánh mắt nhìn nhau một chút. .... “Đi vào”.

Cao Tiệm Phi vội vàng chạy vào trong thôn.

Cùng lúc đó, trong phòng khách căn nhà lầu 2 tầng của gia đình Hiểu Hiểu, có hai mươi mấy người, ca đứng cả ngòai.

Có 6 người đang ngồi trên ghế, phía sau là 15 người đeo kính đen, mặt không có chút biểu hiện gì.

Nghiêm Khuê và Hiểu Hiểu đứng bên cạnh, hai người vẻ mặt vừa khản trương vừa phẫn nộ.

Trong đó có một người ngồi trên ghế, ước chừng khoảng trên dưới 40 tuổi, gương mặt đầy râu ria quanh má (tức râu quai nón), hắn ăn mặc rất đẹp đẽ, quý phái. Hắn quả thật là người thu hút nhất tại đây, trên hai vai hắn là. ....Ách, bên vai trái là có một con chim am thuận (là một loại chim giống như con gà con), bên vai phải là một con chim anh vũ lông xanh. Người có râu quai nón trên tay cầm 1 chiếc bình nhỏ bên trong đựng thức ăn cho chim, để trong lòng bàn tay bên phải, rồi sau đó, hắn làm 1 động tác nhấc tay lên, chim anh vũ trên vai phải trực tiếp bay đến cổ tay hắn, rất vui sướng mổ thức ăn. Trên vai trái, chim am thuận cũng cỡ cánh hướng lòng bàn tay phải của hắn bay tới.

Bất ngờ, tên râu quai nón dùng bàn tay trái chộp lấy con chim am thuận, nói: “Ngươi không được ăn, ta không thích ngươi, không thích!” Vẻ mặt hắn như người bị bệnh tâm thần, “Ta chán ghét ngươi!” Đột nhiên, tay trái hắn trở nên căng thẳng, chỉ nghe “khách” một tiếng, con am thuận kia lập tức bị bóp chết.

Hiểu Hiểu sợ hãi rút vào người Nghiêm Khuê.

Nghiêm Khuê thở dài, “Râu quai nón, ngươi làm sao tìm được ta?”

Nghiêm Khuê, là cha ta báo mộng cho ta, khiến ta nhất định tìm được ngươi” Râu quai nón cười tà ác, “Cha ta nói cho ta biết, hắn ở dưới đó rất cô đơn, tịch mịch, cho nên, muốn cho ngươi xuống dưới đó bồi tiếp hắn. ....haha. Ta nói giỡn thôi, thật ra con người của ta vốn rất hài hước, Tiểu Tuyết chỉ biết. ....” Vừa nói, hắn huyết sáo miệng, con chim anh vũ lông xanh đang ăn liền vỗ cánh vài cái bay lên đậu ở vai phải của hắn, rồi mở miệng nói. .... “Nghiêm Khuê, Nghiêm Khuê, từ...từ”.

“Úc. ....Ha ha, vô ý, vô ý, tiểu Tuyết rất nghịch ngợm. ....” Râu quai nón xin lỗi cười cười.

Nghiêm Khuê sắc mặt đanh lại, “Râu quai nón, năm đó ta và cha ngươi đánh quyền, vốn đã lập khế ước sanh tử, bất luận là đánh chết thì người đòi sau cũng không được oán thù. Hơn nữa, là cha ngươi chủ động khiêu chiến ta, hắn. .... là muốn hạ thủ ta, ta thương hắn, nhưng thật sự là bất đắc dĩ. Ngươi

cũng là người tập, hẳn người cũng rất rõ ràng, ta và cha người lúc đó trình độ võ công cũng sần sần như nhau, chỉ cần một bên. ....hạ thủ tàn nhẫn, còn một bên không toàn lực ứng phó, thì lúc đó việc sống chết chỉ là 1 chiều, nửa cơ hội, tất cả đều về châu trời”, đột nhiên Nghiêm Khuê thở dài, “Trên thực tế, Nghiêm Khuê ta cả đời đánh quyền trên trăm trận, cũng suýt chết mấy lần. Râu quai nón, mấy năm nay ta cũng rất áy náy...”

“Này. .... Nghiêm Khuê, ta vạn dặm xa xôi từ nước Mỹ trở về tìm người cũng không phải để nghe người nói lời xin lỗi” Râu quai nón khoé mắt cơ nhục hơi nhảy lên, “Năm đó, tại Mỹ, người không phải đã nói, Vịnh Xuân Quyền vốn là đương kim vô địch thế giới về phương diện võ thuật sao? Hôm nay, ta mời mấy vị sư phụ lại đây, mọi người cùng nhau thảo luận với Nghiêm gia Vịnh Xuân Quyền nhé.”

Lúc này, năm người đang ngồi trên ghế gần đó cơ hồ đều hừ một tiếng, vẻ mặt nhìn thật không tốt.

“Vịnh Xuân Quyền?” một người đàn ông trung niên mặc áo ngắn tay màu đen nhất thời đứng lên, “Nghĩ không ra, thật có Vịnh Xuân Quyền đại tông sư, ẩn cư tại tỉnh G chúng ta mấy chục năm nay, chúng ta ở đây đông như vậy, cho tới hôm nay mới được biết tin này, thật là xấu hổ! Tại hạ họ Tô, có mấy chiêu Thiết Sa Chương gia truyền, lâu nay nghe đại danh Vịnh Xuân Quyền, hôm nay có may mắn được gặp Nghiêm tiên sinh, tất nhiên là muốn được lĩnh giáo một chút cao chiêu”.

“Tại hạ họ Chu, vốn võ công gia truyền là nhuyễn Miên Chương, chút công phu mèo cào, đương nhiên Nghiêm tiên sinh không để vào mắt, tuy nhiên, theo lời Nghiêm tiên sinh, Vịnh Xuân Quyền vốn là một quyền phái cực mạnh, nên thật không dám gạt bừa” Một người trung niên mặc áo ngắn tay màu vàng cũng đứng lên, chấp tay, trong ánh mắt đầy ý tứ khiêu khích.

“Tại hạ họ Lê, võ công gia truyền là Thất tinh quyền”.

“Tại hạ họ Trần, võ công gia truyền là Ứng trảo công”.

“Tại hạ họ Tô, võ công gia truyền là Túy quyền”.

5 tên quyền sư, lần lượt giới thiệu về mình, thế nhưng ngữ khí của bọn họ thật khinh thường, trong ánh mắt đều mang tính khiêu khích.

Nghiêm Khuê trong lòng âm thầm kêu khổ. ....Hắn biết, tỉnh G chẳng những là thuộc Z quốc. ....vốn có rất nhiều tỉnh, mà rõ ràng thời kỳ này, tỉnh G cũng là một tỉnh có võ thuật dân gian vô cùng phát triển. Có thể nói, ngay từ trước võ thuật dân gian tại tỉnh G thịnh hành, quyền quán, võ quán giống như măng tre mọc lên sau cơn mưa xuân. Trong đó có 10 tên quái kiệt, võ công cao cường, hành hiệp trượng nghĩa, lúc ấy được xưng là. ....mười hồ tỉnh G!

Mà ngay hôm nay, 10 hồ tỉnh G, nhưng thật ra có 5 hậu nhân, tới Nguyệt Hoa thôn.

Nghiêm Khuê chấp tay, “Các vị bằng hữu, tại hạ lúc ấy tuổi còn trẻ sung sức, không biết trời cao đất rộng, mới dám nói lời cuồng ngôn như vậy, trên thực tế, cho dù là Vịnh Xuân Quyền hay là Thiết sa chương, hoặc là các võ công khác, nếu đã luyện đến mức tinh thâm đều là cực kỳ lợi hại, cũng không phân chia cao thấp”.

Ngay lúc này, Cao Tiệp Phi hai tay dứt túi quần, bước nhanh trở về Nghiêm gia, liền bước vào trong sân.

“Hiểu Hiểu, ta đã trở về”. Cao Tiệp Phi vòng qua đám người râu quai nón đi tới bên cạnh Hiểu Hiểu.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Sư Quỷ Nghi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 58: Hôm Nay Ta Không Muốn Giết Người

Lúc Cao Tiệp Phi chạy tới bên cạnh Hiểu Hiểu và Nghiêm Khuê, hẳn người được rõ ràng một vị thuốc súng. Ánh mắt hắn đảo qua, hai mươi mấy người của đối phương tất cả sắc mặt đều bất thiện, mắt lộ ra hung quang, thoát nhìn như là người một nhà vậy.

“Phi ca ca, người. ....Người trở về làm gì? Không phải đã nói cho người rồi sao, người tới nay đừng về nhà, người. ....aiz” Hiểu Hiểu trừng nhìn Cao Tiệp Phi liếc mắt 1 cái. Trong ánh mắt nàng có chút oán giận cùng ý tức giận, nhưng lại cũng pha lẫn một tia tình cảm ấm áp.

Lúc này, tên râu quai nón ở một bên chơi đùa với con chim yêu quý chim anh vũ lông xanh, tùy ý quẹo mắt liếc nhìn Cao Tiệp Phi, “Nghiêm Khuê. ....người này? Là con rể người? Người lớn lên cũng không tệ lắm, người có dạy qua cho hắn Vịnh Xuân Quyền?” Ngừng lại một chút, nhìn về phía Cao Tiệp Phi nói ba tiếng, “hảo, hảo, hảo”.

Cao Tiệp Phi lập tức cảm giác 1 cỗ khí tức lạnh lẽo, giống như có tiếng gió nổi lên vậy, quét qua thân thể một lượt, cực kỳ khó chịu.

Nghiêm Khuê lập tức nói: “Râu quai nón, tiểu Cao vốn là người ngoài, người đừng làm khó hắn”. Nói xong, Nghiêm Khuê quay qua Cao Tiệp Phi nói:

“Tiểu Cao, nơi này không có chuyện liên quan đến ngươi, ngươi lập tức đi ngay!”

Mà Cao Tiệm Phi mặc dù không biết ngọn nguồn của sự việc, nhưng tình cảnh trước mắt, nước chết trên đầu rệp chết (câu thành ngữ này ko biết nghĩa đúng là gì, mình dịch theo nghĩa đen thôi, nguyên văn là: trọc tử trên đầu sắt tử) .....rất rõ ràng.

“Người râu quai nón” kia cầm đầu 1 đám người tới đây nhất định là gây phiền toái, đối phương lai lịch không nhỏ, việc phiền toái này tất nhiên cũng không nhỏ rồi.

Quả đúng như dự đoán, Hiểu Hiểu kéo tay áo Cao Tiệm Phi, thấp giọng nói: “Phi ca ca, mấy người xấu này tụ họp để tìm cha ta đánh nhau, hay là ngươi nghe lời cha ta, đi nhanh đi!”

Cao Tiệm Phi rất đứng đắn nghiêm chỉnh nói: “Nghiêm thúc, Hiểu Hiểu, ta sẽ không đi. Nếu hôm nay ta đã trở về sẽ không đi đâu cả. .... Ta vừa tới Hoa Thị, nhân tiện thuê được phòng ở nhà các người, đây là một duyên phận. Hơn nữa, người cùng Hiểu Hiểu đối với ta cũng không tồi. Ta từ tỉnh nhỏ tới đây, quy củ gì cũng không biết, nhưng người nào đối với ta không tốt, lòng ta vốn trong sáng. Nếu hôm nay các người gặp chuyện phiền toái, nếu như ta khoanh tay đứng nhìn, vừa bỏ đi, ta đây lương tâm thật cắn rứt, cho dù ta không có năng lực để trợ giúp, tóm lại. ....hôm nay có khó khăn thì cùng nhau chia sẻ!”

Nghiêm Khuê có chút sừng sốt, rất nhanh gạt đầu. Hắn quay đầu nhìn Râu quai nón nói: “Râu quai nón, hôm nay ngươi muốn làm gì thì lập tức ra tay đi”.

Cao Tiệm Phi phát hiện, hôm nay Nghiêm Khuê, vô luận là phương diện tinh thần hay khí độ so với trước đây thật khác biệt lớn. ...Trước kia, trên người Nghiêm Khuê thể hiện ra cái loại người tham lam, cổ quái, điển hình của hình tượng tiểu thị dân, giờ biến mất vô tung, thay bằng một khí độ trầm ngưng!

Mọi người có phản ý tứ phong phạm

“Hắc hắc....” Râu quai nón âm hiểm cười một chút, “Chúng ta lúc trước ân ân, oán oán, bây giờ để đó, không nhắc đến. A, ngươi thân là một đời tông sư Vịnh xuân quyền, chạy đến tỉnh G, tránh vài chục năm, cũng chưa có đến đồng đạo võ lâm chào hỏi, điểm này, ngươi rất thất lễ đó. Cho nên, trước hết ngươi cùng mấy vị sư phụ ở tỉnh G nói chuyện”.

Vừa dứt lời, một người trung niên bên ngoài mặc áo khoác nhỏ màu đen, lập tức đi ra, hai tay chấp lại: “Lâu nay nghe nói quyền pháp Vịnh xuân lợi hại phi phàm, nếu hôm nay được gặp Nghiêm sư phụ, tất nhiên là muốn được lĩnh giáo mấy chiêu. Nghiêm sư phụ cũng đừng suy nghĩ nhiều, giới võ thuật dân gian chúng ta, luận bàn võ thuật vốn là một việc hợp với lễ thường mà. “À, tại hạ là Tô Bách Hối, có vài chiêu Ung trào công gia truyền, đến đi, Nghiêm sư phụ, chúng ta ra làm mấy chiêu!”

Vừa dứt lời, Tô Bách Hối liền đưa tay ra hướng Nghiêm Khuê có chút vừa chấp tay.

Nghiêm Khuê lại lắc đầu nói: “lão Nghiêm ta đã vài chục năm không có động thủ cùng người đánh nhau, bình thường cũng chỉ dạy nữ nhi của mình chút công phu mèo cào. Mới lạ, đã sớm mới lạ. Đánh nhau, sẽ không đánh, nếu như các vị có hứng thú, ta thật nguyện ý mang lên một bản mời các vị tiêu ẩm mấy chén”.

“Nghiêm sư phụ, ngươi làm như vậy chẳng khác nào xem thường giới võ thuật dân gian tỉnh G chúng ta?” Một tên võ sư khác mặc 1 bộ hoàng sam cười lạnh một tiếng.

“Không dám, không dám”. Nghiêm Khuê chỉ là chối từ.

Đứng ở một bên, Cao Tiệm Phi cuối cùng cũng nhìn ra một ít điểm mấu chốt. ....Tựa hồ, Nghiêm Khuê là cái gì “Vịnh Xuân quyền cao thủ”, mà đối phương là cái gì nhân vật “giới võ thuật dân gian G tỉnh”. Từ xưa, vẫn không có đệ nhất, võ không có thứ hai, học võ công người, đến cùng kỳ thật cũng chỉ là tranh cường hão thắng. Bây giờ, đối phương chính là muốn cùng Nghiêm Khuê đánh một trận phân cao thấp, mà Nghiêm Khuê không muốn rat ay.

“Phốc.....” Lúc này, râu quai nón kia bật cười một chút, “Nhớ trước kia, Nghiêm sư phụ tại nước Mỹ, tính tình táo bạo, đam mê tiếp nhận Quyền sư khác khiêu chiến, như thế nào bây giờ lại yếu thế? Dọa người à! Đường đường Vịnh xuân quyền tông sư cũng có một ngày mất bình tĩnh? Tê nhưng cũng có thể tự cho mình là rất cao, khinh thường không động thủ. ....đúng không tiểu Tuyết?” Hắn vỗ vỗ đầu con chim anh vũ lông xanh.

“Nghiêm Khuê, Nghiêm Khuê, từ, từ !” Chim anh vũ lông xanh âm thanh sắc nhọn kêu lên.

“Cha, theo chân bọn họ đánh!” Hiểu Hiểu tính cách xốc nổi xao động, trực tiếp xắn tay áo, “Đến cửa chúng ta khi dễ, còn nhẫn nhịn cái gì? Đánh bọn họ!”

“Hiểu Hiểu câm miệng!” Nghiêm Khuê lạnh lùng nghiêm nghị quát lớn.

“Wow, wow, wow, tiểu cô nương này, tính tình cũng ngang bướng đây! Người lớn lên cũng nhanh nhẹn. ....” Râu quai nón tròn mắt đảo vài cái, ánh mắt không kiêng nể gì quét nhanh trên thân thể mềm mại đã phát dục thành thực của Hiểu Hiểu, “Nghiêm Khuê, dứt khoát như vậy, ngươi xem được không? Ngươi đánh chết cha ta, bây giờ cho ta ngủ với nữ nhi ngươi một chút, như vậy ân oán hai nhà xóa bỏ hết, được không?”

“Mẹ kiếp ngươi vừa đánh rầm chó à” Nghiêm Khuê giận giữ, thân thể không khỏi hướng trước mặt bước từng bước. Cùng lúc này, một bước cất lên, tư thế hắn thật giống như là đã tiếp nhận. ... Tô Bách Hối kia khiêu chiến.

“Đến, Nghiêm sư phụ, chúng ta làm mấy chiêu!” Tô Bách Hối kia nhân cơ hội nói.

Võn Nghiêm Khuê vẫn rất trầm khí, một mực nhẫn nhịn, nhưng vừa rồi tên râu quai nón đã vũ nhục Hiếu Hiếu, điều này....đã chạm đến một điểm mấu chốt.

“Hành! Nếu Tô quyền sư bức ta phải cùng đánh nhau, lão Nghiêm ta liều mình bồi quân tử vậy!” Nói xong những lời này, Nghiêm Khuê chậm rãi xắn tay áo mình lên.

“Wow, wow, người muốn đánh! Vành xuân dồi với Ưng trào, đẹp mắt, đẹp mắt”. Tên râu quai nón kia bộ dáng làm như vẻ kích động, le đầu lưỡi liếm môi khô của mình.

Cao Tiệm Phi nghĩ thầm, tên râu quai nón kia thoát nhìn thần kinh có vấn đề, nhưng thật là một tên gia hỏa chuyên chia rẽ, ly gián! Đúng là hắn đem một câu kích động đã làm cho Nghiêm Khuê động thủ.

“Xin mời!” Nghiêm Khuê xắn tay áo xong, tay phải không nhanh không chậm vươn ra, lòng bàn tay hướng lên trên, làm một tư thế mời.

“Đừng khách khí!” Tô Bách Hối hai tay chấp lại, mười ngón uốn lượn, thân thể hơi cúi xuống, nhìn tựa như một con chim ưng đang giương cánh, trong miệng hán “hắc” một tiếng, bay thẳng đến Nghiêm Khuê đánh tới.

Mặc dù người cùng Tô Bách Hối giao thủ không phải là Cao Tiệm Phi, nhưng hán giờ phút này có thể cảm giác được, trong khí thế của Tô Bách Hối có một loại móng vuốt ưng vô thỏ uy lực!

Nghiêm Khuê trên người không hề di chuyển, hai chân đứng yên, hai đấm trực tiếp đánh ra.

Nghiêm Khuê ra quyền cũng không có chiêu pháp đặc biệt gì, nhưng có một điểm rất rõ ràng.....đó là nhanh, tốc độ ra quyền vô cùng nhanh.

Thế nên, Tô Bách Hối vừa đánh tới, còn chưa ra chiêu, Nghiêm Khuê hai đấm cũng đã đầu đầu đánh lại. Tô Bách Hối không còn cách nào khác, chỉ có thể lùi một bước, né qua một bên.

Nghiêm Khuê chiếm được tiên cơ, hai chân liên tục sải bước tới, hai đấm rất nhanh đánh tới, dĩ nhiên làm Tô Bách Hối phải cuống quýt né tránh.

Trên sàn đấu, Nghiêm Khuê chủ công, Tô Bách Hối chủ thủ. Mỗi khi Tô Bách Hối muốn công một chiêu với Nghiêm Khuê, Nghiêm Khuê luôn không cho hắn bất cứ một cơ hội nào, hai đấm luôn nhắm mặt Tô Bách Hối đánh tới.

Râu quai nón đứng một bên xem cuộc chiến, đồng tử co rút lại vài cái, sau đó, khóe mắt hắn đưa tia nhìn tới 4 quyền sư khác đứng bên cạnh.

“Nghiêm Khuê còn chưa xuất toàn lực đây.....ta xem, Tô quyền sư có lẽ chống đỡ không được, hắn chắc thua, mặt mũi giới võ thuật dân gian tỉnh G các người..... hắc hắc.....” Râu quai nón giống như lâm bảm lâu bầu nói.

Bốn tên quyền sư kia người nhìn ta, ta nhìn người, bộ dáng giống như do dự không quyết. Bọn họ đều rất sợ Tô Bách Hối bại bởi Nghiêm Khuê. Mà mặt khác, nếu như bây giờ cùng lúc cả mấy người cùng lên một lúc, lấy nhiều đánh ít, chuyện này mà truyền ra ngoài thì mặt mũi bọn họ để vào đâu.

Lúc này, râu quai nón cười lạnh một chút, “Ta hôm nay tới đây chính là để chà đạp, đánh gục cừu gia. Các người đã là đứng đầu các võ công không toàn lực trợ giúp, ta đây cũng không chịu nhục với Nghiêm lão đầu. Đại gia hỏa không cần kiêng kỵ, đánh chết xong việc. Về sau người nào quản các người lấy nhiều đánh ít?”

Mấy tên quyền sư kia, tựa hồ có cảm giác nghe lệnh của tên râu quai nón hơn, nghe hắn vừa nói như vậy, đầu tiên, một gã võ sư mặc áo kỳ quái màu vàng, không nói một lời, trực tiếp vọt lên sàn đấu.

“Nghiêm sư phụ, ta cũng tới tham gia náo nhiệt”. Võ sư áo vàng kia ra quyền vô cùng mềm mại, nhưng mỗi một quyền, trong vừa mang tính nhu, phối hợp với Ưng trào công của Tô Bách Hối dĩ nhiên uy lực tăng mạnh.

Cục diện nhất thời xoay chuyển.

“Cáp” Tô Bách Hối hô một tiếng phấn nộ, tay phải mười ngón uốn lượn, đưa ra hình móng vuốt chim ưng, bay thẳng đến ót Nghiêm khuê bắt tới.

Vừa lúc, Nghiêm Khuê vừa đem một quyền của võ sư áo vàng đẩy ra, ưng trào của Tô Bách Hối đã hướng ót hắn chụp tới. Nghiêm khuê tránh cũng không thể tránh, đột nhiên thân thể di chuyển, chủ động tiến tới trước mặt Tô Bách Hối, hữu quyền đánh vào ngực. Lần này, tốc độ cực kỳ nhanh, Tô bách Hối kinh hãi đổ mồ hôi lạnh, thế nhưng, kinh nghiệm của hắn trước trận quyết đấu này rất là phong phú, hắn co rút mặt và ngực lại, làm cho năm đấm của Nghiêm Khuê không đánh trúng hắn.

Bất ngờ, lúc đó quyền phải của Nghiêm Khuê tựa hồ như vươn dài ra vài tấc. Cũng không phải biến dài, chỉ thấy hắn vốn nắm chặt nắm tay, một cái giương ra, năm ngón tay trực tiếp nhô ra, lúc này một quyền của hắn lại tăng lên được vài tấc chiều dài.

“Bịch”. Nghiêm Khuê quyền phải ngũ chỉ (nhiều hơn nhất dương chỉ....haha), trực tiếp đánh ầm vào ngực Tô Bách Hối. Hắn cả người bay ra phía sau, máu tươi từ miệng phun ra.

Tắc tình thần! (cái này không biết dịch thế nào nên giữ nguyên, bác nào biết thì sửa dùm nhé)

Vành Xuân Quyền nghĩa khí sâu xa, cực mạnh!

“Bịch” Tô Bách Hối ngửa mặt lên trời té ngã, máu tươi cũng vừa lúc phun ra, sắc mặt trong nháy mắt tái nhợt, xem ra bị thương không nhẹ.

“Mẹ kiếp. Còn lo lắng làm gì”. Râu quai nón bắt ngờ từ ghế đứng lên, “đánh cho ta”.

Còn lại 3 tên võ sư không còn bất kỳ do dự gì nữa, bay thẳng đến Nghiêm Khuê đánh tới.

Bây giờ cục diện chính là 4 người đánh 1 người.

Cứ như vậy, Nghiêm Khuê bị buộc phải rồi rít lui về phía sau. Trên cơ bản không có cơ hội tấn công.

“Bịch” Một gã võ sư mặc áo ngắn tay màu xám, một cước trực tiếp đá vào đùi phải Nghiêm Khuê, Nghiêm Khuê chân lão đảo, mặc dù không té ngã, nhưng kế tiếp di động tránh né lại chậm đi rất nhiều.

“Lấy nhiều đánh ít!” Hiểu Hiểu trông mắt tròn lên trắng dã. Chỉ thấy nàng phi thân vọt tới, hai đấm bay thẳng đến tên áo xám vừa đá Nghiêm Khuê, bỏ qua những kẻ xung quanh.

Bây giờ có thêm Hiểu Hiểu là 2 đánh 4, cục diện vẫn như vậy, có chút gian nan. Chỉ có thể miễn cưỡng nói là không lập tức thua.

Trận đấu quyền phong mạnh mẽ, bóng người lóa lóa, đánh vô cùng náo nhiệt.

“Mẹ kiếp, 4 người đánh 2 người. Được, lão tử cũng lên”. Cao Tiệm Phi hoạt động tay chân một chút, đang chuẩn bị tiến lên.

Ngay lúc này.....

“Khách”. Một tiếng xương vỡ vang lên, hơn nửa nương theo tiếng hô đau nhức của Hiểu Hiểu..... “A!”

Hiểu Hiểu bị tên áo xám đá một cước vào chân trái, bắp chân nàng trực tiếp bị đá gãy đoạn xương, cả người bị đá bay lên, văng mạnh về phía sau.

“Ha ha! Tiểu nhân sẽ bị thu thập, giết chết lão”. Râu quai nón ở bên cạnh vỗ tay hét lớn.

Cao Tiệm Phi k

“Mẹ kiếp, 4 cá đánh người già 2 cá! Ni mã, lão tử cũng trên!” Cao Tiệm Phi hoạt động một chút tay chân, đang chuẩn bị tiến lên.

Ngay lúc này.....

“Khách!” Một tiếng bộ xương vỡ vụn tiếng vang lên, hơn nửa nương theo Hiểu Hiểu đau nhức hô lên tiếng.....”A!” không hề có gì do dự nữa, hấn đi chuyển từng bước, tay phải nhẹ nhàng tại Hiểu Hiểu đỡ trên lưng kéo lên, vững vàng đem Hiểu Hiểu nhẹ nhàng đặt nàng ở một bên.

Sau đó, Cao Tiệm Phi lập tức vọt vào trận chiến: “Đừng đánh, đừng đánh!”

Vừa lúc, Nghiêm Khuê bị đang bị buộc phải lui về sau, Cao Tiệm Phi rất nhanh lôi kéo y phục Nghiêm Khuê, đưa hắn lùi lại phía sau 1 chút, sau đó tay phải trực tiếp bắt lấy cổ tay võ sư áo xám, run lên một uồn..... “Khách”.

Cổ tay hắn đã bị trật khớp xương.

Cao Tiệm Phi động tác không ngừng, nhân tiện biến hóa một cái, vừa vặn hai tay bắt được hai chân võ sư áo vàng, quăng ra phía sau một phát.

“Ồi chào”. Võ sư áo vàng kêu một tiếng sợ hãi, “bịch” cái ót cả người hắn nằm lăn trên mặt đất, có hơi sứt mẻ một chút.

Cao Tiệm Phi hai chân bắn ra, đứng lên, vừa lúc, một tên võ sư áo hồng trực tiếp một quyền hướng Cao Tiệm Phi đánh tới. Cao Tiệm Phi tay phải nhẹ nhàng bắt lấy, sau đó kéo một cái, lại đẩy một cái, tên võ sư áo vàng cả người mất đi trọng tâm, liền bay ra ngoài.

Cao Tiệm Phi bay ra thủ, liên tục đánh lui 3 người.

Thế nhưng, dù sao đối phương còn có người thứ tư.

“Bịch” Cao Tiệm Phi chỉ cảm thấy lưng mình đau xót, đã trúng 1 quyền!

Hắn cố nén đau, chân phải duỗi về phía sau một cái, sau đó dùng một chút lực..... “Ồi chào”. Người đánh lên phía sau Cao Tiệm Phi kia chính là kẻ chó gặm phân.

“Mẹ kiếp, Đúng là bước đường cùng” (cái này mình dịch đại ko biết có đúng ko: Niêm y mười tám ngã!). Tên râu quai nón kia hét to một tiếng, “Nghiêm lão đầu, con rể nguoi thân thù cũng không tòi a, thế nhưng.....”

Bất ngờ, lúc đó, chỉ thấy ten râu quai nón trực tiếp móc ra một cây súng, nòng súng đen ngòm chỉ vào đầu Cao Tiệm Phi “Đánh! Lão tử đã làm phức tạp hóa vấn đề đơn giản! Dù có thể đánh, cũng không thể đánh lại..... cái này a”.

“Một loại phi thường cỡ quái, cũng là cảm giác vô cùng đáng sợ, trong nháy mắt chèn ép trong người Cao Tiệm Phi!

Lưng tựa như có một khối băng lướt qua!

“Không!” Hiểu Hiểu cùng Nghiêm Khuê đồng thời kinh hô, tiếng kêu của bọn họ ngập trong sự tuyệt vọng!

Rồi đột nhiên, Cao Tiệm Phi ánh mắt gắt gao nhìn hòng súng đen ngòm kia, tay phải thoáng một cái, trong tay đã cầm nắm phi đao.

“Đừng” Trong nháy mắt, tên râu quai nón đã nổ súng.

Cùng lúc đó, Cao Tiệm Phi tay phải giương lên. .... “chui”

“A!” Hiểu Hiểu cùng Nghiêm Khuê hoảng sợ hét âm lên.

Mà..... “keng...keng...”

Âm thanh kim loại chạm vào nhau, tại chỗ Cao Tiệm Phi cùng tên râu mép đứng vang động một chút, một hoa lửa chói mắt lóe lên.

Lập tức Cao Tiệm Phi phi đao cùng một viên đạn đồng thời rơi xuống đất.

Cao Tiệm Phi vẻ mặt tái nhợt, hai tay chống sau lưng, ánh mắt tập trung gắt gao nhìn tên râu quai nón.

Mọi người tại đây đều hết sức kinh ngạc đến ngây người, kinh hãi, hoảng sợ!

Mới vừa rồi tên râu quai nón chĩa súng vào đầu Cao Tiệm Phi không hề có dấu hiệu báo trước nổ súng, lần này, vô luận như thế nào, Cao Tiệm Phi cũng lòng khó tránh khỏi. Ai cũng nghĩ, kế tiếp, Cao Tiệm Phi sẽ trúng một viên đạn vào đầu, chết ngay tại chỗ. Nhưng là.....

Cao Tiệm Phi dùng một nắm phi đao, trực tiếp đánh rơi viên đạn xuống đất.

Một đao này, tốc độ, lực lượng, cũng đã có thể cùng một viên đạn so sánh.

Quan trọng hơn, chính là tên râu quai nón đã nổ súng trước, sau đó Cao Tiệm Phi mới bắn phi đao ra. Tràn diện, thoáng cái cứng ngắt.

Cao Tiệm Phi sau khi xuất ra một đao này thì đầu vầng mắt hoa, toàn thân vô lực, thế nhưng, hắn không dám lộ ra bất cứ sơ hở gì, hắn cố nén, hai tay đặt sau lưng, ánh mắt vẫn gắt gao tập trung nhìn tên râu quai nón. ... “Biến, Hôm nay ta không muốn giết người”.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Sư Quỷ Nghi* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 59: Phi Đao, Lại Là Phi Đao?

Lạnh ngắt như tờ.

Tràn diện vốn là một mảnh tĩnh mịch. Vài tên quyền sư bị thương, râu quai nón, cùng thủ hạ của hắn, kể cả Nghiêm Khuê và Hiểu Hiểu..... toàn bộ đều bị chấn nhiếp.

Mới vừa rồi, một màn bọn họ vừa thấy thật trái nguyên lý khoa học.

Phi đao bắn đạn? Bắn trúng viên đạn?

Đây là lần thứ hai Cao Tiệm Phi thi triển phi đao tuyệt kỹ. Cùng lần trước bắn chết tay súng kia là không giống nhau. Trên một lần, Cao Tiệm Phi vốn là đoạt tại tay súng nổ súng trước, trực tiếp xuất đao, giết chết đối phương. Mà lần này, đầu tiên, Cao Tiệm Phi tuyệt đối thật không ngờ, tên râu quai nón đột nhiên rút súng, hơn nữa hắn thật đúng là có dừng khí nổ súng, cho nên nói, sau khi tên râu quai nón nổ súng, thì Cao Tiệm Phi mới bắn phi đao ra..... Nếu như, Cao Tiệm Phi lựa chọn bắn chết râu mép, tất nhiên sẽ bị đạn bắn trúng.

Lui để cầu, Cao Tiệm Phi chỉ có thể lựa chọn..... trước tiên đem đỡ viên đạn này bắn rơi xuống.

Lúc này, Cao Tiệm Phi khuôn mặt tái nhợt, nhìn không còn chút máu, ánh mắt gắt gao tập trung nhìn râu quai nón. Nhìn qua, Cao Tiệm Phi dị thường

lạnh lùng, nhưng là chính hấn là có khổ nói không nên lời!

Một đao kia, đã đem xuất hết toàn lực. Trong cơ thể tinh khí thần cơ hồ bị mất nước! Trong lúc bức bách, vừa phải đánh nhau, Cao Tiệm Phi bị trúng một quyền ở lưng, đến giờ vẫn còn đau đớn nóng rát, đến ngay cả lực phủ ngụ tạng cũng cơ hồ bị đau.

Hắn bây giờ... muốn làm một việc nhất, đó là leo lên giường nghỉ ngơi thật tốt, ngủ một giấc thật ngon.

Nhưng hấn thật sự không thể. Cố gắng gượng. Chẳng những cố gắng gượng, mà còn phải không để lộ ra chân tướng!

Chỉ cần hơi sơ hở một chút thì chính là chết cả đám.

“Ách...” Râu quai nón thoáng cái.... từ cực độ khiếp sợ khôi phục lại, ánh mắt quét nhanh đến chỗ viên đạn bị rơi, có một thanh phi đao nhỏ nằm bên... “Phi...phi đao?”

“Biến!” Cao Tiệm Phi không chút khách khí quát lớn. Hắn bây giờ không những gắng gượng.....mà còn phải..... làm bộ mạnh mẽ nữa.

Nếu như lúc này không tức giận, râu quai nón kia khẳng định sẽ nhìn ra sơ hở. Cao Tiệm Phi tâm lý rõ ràng, đừng nhìn cái...này râu quai nón nói chuyện thần kinh hề hề, nhưng hấn tuyệt đối vốn là một người thông minh!

“Tiểu tử nguoi muốn xen vào việc của người khác? Nguoi thật sự là con rể Nghiêm Khuê?” Râu quai nón khẩu súng trong tay có chút phát run, hấn cũng không dám dơ súng lên. Hấn cảm giác được, chính mình bị một loại khí tức hư vô bao phủ lấy toàn thân. Hơn nữa, một kích vừa rồi, là hấn nổ súng trước, sau đó Cao Tiệm Phi mới bắn phi đao. Hấn rất rõ ràng..... Phi đao tốc độ, kỳ thật vốn là so với đạn nhanh! Phát sau mà đến trước!

“Ta cũng không thích nghe nguoi ta nói nhảm, ta cuối cùng nói một lần, biến!” Cao Tiệm Phi tay phải nhẹ nhàng để bên hông vuốt ve, ánh mắt, như trước gât gao nhìn thẳng râu quai nón.

Bất ngờ, theo bản năng râu quai nón liu về sau vài bước, “Mẹ kiếp, nguoi muốn làm gì?”

Râu quai nón lùi một bước, thủ hạ hấn, kể cả mấy tên quyền sư bị thương cũng theo đó lui lại vài bước.

“Tiểu tử, nguoi nghe đây, cho dù nguoi có lợi hại, cũng không thể trong nháy mắt giết hết chúng ta ở đây” râu quai nón lớn tiếng gầm rú nói.

Cao Tiệm Phi cười lạnh một chút, Điều này không sai. Nếu các nguoi thật sự hợp lại, ta vốn chỉ có một mình nhất định không thắng, thế nhưng, ta com đoan, trước khi ta chết, thì nguoi tất nhiên cũng là người chết đầu tiên! Nguoi cũng không ngu xuẩn cho rằng ta chỉ có 1 thanh phi đao chứ?”

Cao Tiệm Phi tay phải kề sát bên hông, “Ít nhất mà nói, nếu ta có chết, thì ta có thể..... trước tiên kéo nguoi lót lưng cho ta, điểm này nguoi không phải hoài nghi năng lực của ta”.

Râu quai nón khòe mắt cơ nhục co quắp vài cái, ánh mắt hấn chớp động, ánh mắt này.... Hàm nghĩa thật giống như một người đánh bạc, đang đánh cuộc lớn nhỏ, hấn đánh cuộc chính là tính mạng mình, một khi đặt sai, thân bại danh liệt!

Đặt đại hay là đặt tiểu?

“Nguoi có thể đánh cuộc một lần!” Cao Tiệm Phi rất nhanh nói, “Cho nguoi chính là thủ hạ nổ súng! Ta cùng nguoi chơi 1 chút”.

Cuối cùng râu quai nón cắn răng, “Có dừng khi! Nghiêm Khuê, ân oán ta với nguoi sớm muộn sẽ chấm dứt! Hôm nay nguoi có vận khí tốt, tìm được một nhân vật mạnh mẽ làm chỗ dựa, ta không tin tiểu tử này sẽ vĩnh viễn che chở được bên cạnh nguoi!” Hấn trong mắt chớp động cừu hận quang mang! “Chúng ta đi”.

Vung tay lên, mấy chục thủ hạ vừa diu mấy tên quyền sư bị thương vừa theo tên râu quai nón trên dưới như nhau hướng ra ngoài thôn thối lui.

Cao Tiệm Phi vẫn duy trì tư thế đứng như vậy, đứng mười phút, tới khi xe hơi của tên râu quai nón đã đi xa, Cao Tiệm Phi toàn tinh lực liền tan rã, uể oải, hấn lập tức té ngã trên mặt đất!

“Tiểu.... tiểu Cao!” Nghiêm Khuê chạy lại đỡ Cao Tiệm Phi, “Tiểu Cao, từ lần nguoi lại đây ăn đêm, ta mơ hồ cảm thấy, nguoi là một cao thủ, siêu cấp cao thủ, thế nhưng, sau đó ta đã bác bỏ hoài nghi này. Ai, ta đúng là còn nhìn nguoi không chuẩn, nguoi...quả thật vốn là một người cao thủ! Mới vừa rồi nguoi quả thật lợi hại, dám cùng râu quai nón đánh cuộc, bất quá, hấn nhất định không dám cùng nguoi đánh cuộc, dù sao, nguoi tuyệt đối có năng lực, trước khi thủ hạ của hấn nổ súng, giết chết hấn!”

Cao Tiệm Phi cười khổ nói: “Ta quyết định....trước tiên giết chết tên râu quai nón? Nghiêm túc, mới vừa rồi đánh cuộc, thiếu chút nữa đem ngụ tạng ta hù dọa chết đi! Ta cuối cùng cũng biết thế nào là cảm giác sinh tử”.

“Ách?” Nghiêm Khuê cứng lại, tỏ vẻ khó hiểu.

“Nghiêm túc, nguoi thật tưởng rằng, ta còn có 2 phi đao? Nguoi thật tưởng ta còn có năng lực để bắn ra 2 phi đao nữa sao?” Cao Tiệm Phi cười khổ một chút.

“A?” Nghiêm Khuê nhất thời cả kinh, “Nguoi không có thêm phi đao nào sao? Nguoi là dùng tâm kế à? Ta kháo, nguoi lá gan thật lớn đó tiểu Cao!”

“Không có còn cách nào khác, vì đuổi bọn chúng, ta chỉ còn cách che giấu sự thật”(đuổi vị chết trên cái thành ngữ)Cao Tiệm vận sức đứng lên, “Được rồi, Nghiêm thúc, chúng ta lập tức nhanh chóng rời khỏi nơi này. Nếu như râu quai nón lại đây gây sự, giết người theo kiểu hồi mã thương, chúng ta đây không có nửa hy vọng sống sót!”

Lúc này, Cao Tiệm Phi đi tới, nhặt cây phi đao dươi đất lên, dặt lại bên hông. Nghiêm Khuê đã dịu Hiều Hiều bị gãy xương chân trái đỡ lên.

Hiều Hiều xương đùi cũng bị bẻ gãy, nhưng là tiểu cô nương tính tình vô cùng cứng cỏi, nằng tuyệt đối không rên 1 chút, trên trán mồ hôi lạnh túa ra, có vẻ vô cùng thống khổ, nhưng nang căn bản không có kêu 1 tiếng đau nhức!

Cao Tiệm Phi vội vàng bước tới: “Hiều Hiều, đau lắm phải không?”

Hiều Hiều cắn răng lặc đầu nói: “Không sao! Phi ca ca, người vừa rồi thật là thần dũng! Thật sự, ta trước giờ nghĩ người vốn chỉ là kẻ vô dụng, cận bã, nhưng là...ta sai rồi, xin lỗi Phi ca ca, bắt đầu từ hôm nay, người thật sự là thần tượng của ta, ta sùng bái người!”

Nghiêm Khuê nói: “Hiều Hiều chỉ là bị gãy xương đùi, tìm một chỗ để ta nẹp chân cho nàng, tìm một ít thuốc chống viêm uống vào là được. Thế nhưng, chúng ta phải tìm một nơi an toàn. Tiểu Cao, người không biết, tên râu quai nón vốn là kẻ dị thường điên cuồng, hần ngàn dặm xa xôi từ nước Mỹ về đây, nhất định sẽ không dễ dàng buông tha, bỏ qua cho ta cùng Hiều Hiều, nói không chừng, hần đã cùng bọn Hoa thị xã đoàn bản địa có câu kết. Râu quai nón rất co tiền, hần có thể dễ dàng nhờ được G tinh trợ giúp!”

Tìm một nơi an toàn?

Nếu như nói đi khách sạn, quả thật không là không thể, hơn nữa, ở đó cũng chẳng an toàn hơn đây.

Bất ngờ, Cao Tiệm Phi trong đầu linh quang chợt lóe, hần trực tiếp lấy điện thoại cầm tay ra, bấm một dãy số.....Số điện thoại di động của Trần Nhân!

Điện thoại rất nhanh được tiếp nối.

“Dần dần Phi, là anh? Ha ha, ta đang ở nhà xem TV đây, cảm giác thật tốt, đã thật lâu không có như vậy, buổi tối dễ dàng ở nhà xem TV!” Trần Nhân âm thanh khoái trá từ đầu bên kia điện thoại vang lên.

“Trần....Ách, tiểu Nhân, cô hãy nghe ta nói,ở nhà cô bây giờ có thuận tiện không? Ta muốn đến nhà cô”. Cao Tiệm Phi thẳng thắn nói.

Từ đầu bên kia Trần Nhân trầm mặc 2 giây, sau đó rất nhanh nói: “Dần dần Phi. ....Không cần phải nói thuận tiện hay không thuận tiện, chỉ cần anh muốn, tùy thời anh đều có thể tới đây. À, anh bây giờ đang ở đâu, tôi lập tức kêu taxi đến đón anh!”

“Oh. Vậy thì phiền toái cô quá! Cô gọi xe taxi lập tức đến Nguyệt hoa thôn đón tôi, nhanh! Không nên chậm trễ, ta chờ không kịp!” Cao Tiệm Phi rất sốt ruột nói.

“Àn! Ta lập tức xuống lầu! Dần dần Phi, anh chờ tôi!” Trần Nhân bên kia từ trên giường nhảy xuống, nghe rõ tiếng bước chân, nằng nhẹ giọng nói: “Dần dần Phi, anh đừng vội, tôi..... tôi không chạy mất được đâu, anh.....anh nghĩ muốn nói..... tùy thời cũng có thể, đừng nóng vội a!” Nói xong, nằng lập tức cúp điện thoại.

“Đồ mồ hôi hột a! Đây.....này là hiểu lầm rồi!” Cao Tiệm Phi không biết nên khóc hay cười, cúp điện thoại.

Cúp điện thoại, Cao Tiệm Phi lập tức nói với Nghiêm Khuê: “Chờ một lát, bằng hữu của ta sẽ đánh xe lại đây đón chúng ta! Đừng nóng vội, cũng đừng căng thẳng, nhiều lắm là nửa giờ thôi.

Nghiêm Khuê suy nghĩ một chút: “Này, Dần dần Phi, trước tiên người.....giúp một tay dịu Hiể Hiể, ta vào thu dọn đồ một chút”.

Lúc này, Cao Tiệm Phi tinh thần cùng khí lực cũng có chút khôi phục, hần tiếp nhận Hiều Hiều từ Nghiêm Khuê, khoác tay Hiều Hiều lên vai mình.

Hiều Hiều bên cạnh, xông lên mùi xà bông thơm rất dễ chịu, cùng nhàn nhạt mùi hương con gái, điều này làm Cao Tiệm Phi tâm tình khẩn trương, phải cố gắng khống chế.

Hiều Hiều được Cao Tiệm Phi đỡ, mặt có chút đỏ, hơn nữa, cảm giác trên chân bị thương tựa hồ không cảm thấy đau.

Một lát sau, chỉ thấy Nghiêm Khuê khiêng một cái rương gỗ từ trong phòng đi ra. Nhìn qua, cái rương gỗ còn rất trầm. Cao Tiệm Phi không biết bên trong cái rương đựng cái gì. Nhưng ngoài cái....rương gỗ ra, Nghiêm Khuê và Hiều Hiều ngay cả quần áo để thay khi tắm rửa cũng không mang một cái.

Ba người đứng trong sân đợi vô cùng lo lắng.

Ước chừng khoảng 20 phút, điện thoại di động của Cao Tiệm Phi vang lên. Là Trần Nhân gọi tới, “Dần dần Phi, xe đã tới cổng Nguyệt Hoa thôn, anh lập tức ra đi!”

“Hả, cô chờ tôi một lát!” Cao Tiệm Phi cúp điện thoại, lập tức đỡ Hiều Hiều hướng cửa thôn đi tới, Nghiêm Khuê nhanh chóng đi theo sau.

Ba người rất nhanh đi tới cửa thôn, quả nhiên thấy có 1 chiếc taxi đang đậu ở đó, Trần Nhân mặc quần jeans, một cái áo T-shirt bình thường, vừa đứng ở cửa xe vừa nhìn đông lại nhìn tây. Khi thấy Cao Tiệp Phi thì 2 mắt sáng ngời, vội vàng ngoắc. “Dần dần Phi! Lại đây!” Thế nhưng, điều làm nàng chú ý đó là Cao Tiệp Phi đang dìu đỡ một cô gái trẻ, phía sau còn có một người đàn ông trung niên, khiến nàng cũng thấy rất kỳ quái.

Cao Tiệp Phi cẩn thận từng ly từng tí đem Hiếu Hiếu đỡ lên xe, Sau đó cùng Nghiêm Khuê cũng lên xe. Xe taxi bắt đầu hướng tiểu khu “bờ đê sông băng” rồi đi.

“Tiểu Nhân, em gái ta bị té gãy chân” Cao Tiệp Phi trong đầu nghĩ cách nói.

“Còn có, 3 người chúng tôi tạm thời không có chỗ ở, cho nên, tính đến chỗ cô ở nhờ, 3 người dồn lại 1 chỗ cũng được. Ta biết nhà cô diện tích không lớn, vì vậy, chúng tôi chỉ là muốn nhờ cô qua 1 đêm, ngày mai sẽ đi tìm phòng ở”.

Trần Nhân thoáng có chút tức giận nói:

“Dần dần Phi anh. ....anh không nên khách khí với tôi như vậy! Cũng đừng giải thích với tôi cái gì, trực tiếp đến nhà tôi! Dù sao phòng khách cũng rộng, ta ở trong phòng ngủ, lại tặng thêm 1 cái giường, vốn là hoàn toàn đủ, đừng lo lắng”.

Xe taxi trực tiếp hướng tiểu khu bờ đê sông băng chạy tới.

.....

Hoa thị.

Tại một cái khách sạn xa hoa, trong 1 gian phòng trang trí đắt tiền.

Lúc này, râu quai nón ngồi ở ghế sofa phòng khách, sắc mặt nhìn thật u ám!

Trong phòng khách ngoài râu quai nón còn có mười mấy thủ hạ.

“Nghiêm Khuê, Nghiêm Khuê, chết, chết”.

Con chim anh vũ lông xanh yêu quý của hắn đang đậu trên vai, không ngừng kêu.

“Mẹ kiếp”

Rồi đột nhiên, cơ mặt râu quai nón hơi run lên, hắn trực tiếp lấy tay chụp lấy con chim anh vũ.

“Người. ....người hảo. ....buổi sáng tốt lành. ....” .....” Anh vũ hô hấp có chút khó khăn, bất quá hay là ỏi ra vài câu tiếng người.

“Rắc” Râu quai nón trực tiếp vịn gậy cổ chim anh vũ

Sau đó, hắn ném con chim anh vũ xuống đất, rồi đứng lên dùng chân giẫm đạp.

“Mẹ kiếp, rút lui, rút lui, bỏ đi”.

Sau 2 phút, chim anh vũ bị giẫm thành một đồng thịt nát.

Mà râu quai nón, tiếng mắng cũng ngưng. Đột nhiên, hắn thoáng cái quỳ trên mặt đất, than thở khóc lóc với đồng thịt nát của chim anh vũ, thống khổ nói:

“Tiểu Tuyết. ....người làm sao vậy? Người chết sao? Thật tàn nhẫn a! Là ai tàn nhẫn như vậy chứ, đem tiểu Tuyết đáng yêu của ta giết chết....”

Mấy tên thủ hạ của hắn, ánh mắt vội vàng quay đi, tuyệt đối không dám nhìn cảnh thần kinh di thường này.

Ước chừng 10 phút sau, râu quai nón mới khôi phục lại bình thường, hắn ngồi trở lại trên ghế sofa, cười lạnh nói:

“Tiểu tử kia đã lừa ta! Ta vẫn cảm giác được rất kỳ quái, tâm lý vẫn cảm giác được có chuyện gì đó không thích hợp, bây giờ, ta nghĩ tới.....Tiểu tử kia, tuyệt đối không có năng lực phát huy tiếp uy lực đệ nhất phi đao! Không có khả năng! Cái loại này..... Cái loại... này cấp độ phi đao công kích, hắn có thể phóng ra một lần, cũng đã rất khó lường, hắn tuyệt đối không có năng lực phát ra kích thứ hai! Ta bị lừa! Ta bị lừa!”

Ngay lúc này, có tiếng gõ cửa khẽ vang lên, sau đó, một thủ hạ của hắn mở cửa ra bước vào, cung kính nói:

“Râu quai nón ca, người của Đồng hưng tới”.

“Cho hắn vào”. Râu quai nón gác chân nói.

Không lâu sau, một lão giả từ ngoài bước vào, hắn đeo một cái kính mát thật to, môi trên có một đám râu bạc

“Râu quai nón” Lão giả từ từ vào phòng liền tháo kính mát xuống, hơn nữa, râu mép của hắn cũng là giả, hắn lại gỡ râu mép xuống.

Lão già này chính là Đông hưng Ngũ gia. Hắn phải nguy trang để đến Hoa thị, vì đây là địa bàn của Chánh bang.

“Lần hành động trước thất bại? Ta bỏ qua. Ngươi lúc sẩy không phải thể thốt tỏ vẻ tuyệt đối sẽ giết chết được Luru Phong sao?”

Râu quai nón “phì” một cái, trực tiếp phun đàm xuống dưới chân Ngũ gia, nói:

“Bỏ, ta cũng không biết, vốn là ăn phân lớn lên hay là ăn cái gì lớn lên nữa, từng đó tuổi mà chút việc nhỏ cũng làm không xong!”

Ngũ gia đứng trước mặt râu quai nón, tựa như một con chim chích với chim cú thuần túy so ra cũng giống nhau, tuyệt đối không dám nói một câu lớn tiếng, hắn nói có chút nhẹ nhàng:

“Râu quai nón, kế hoạch vốn là rất thỏa đáng, hết thảy cũng rất thuận lợi, kết quả, thời khắc mấu chốt, ta cũng không biết chuyện gì xảy ra, Diệu Huy cùng Luru Phong, dĩ nhiên cũng chưa chết.”

“Ý của ngươi là, hạt tử thật ra đã chết?” Râu mép từ trên bàn trà, cầm lấy một chén cà phê.

“Được xưng là chưa ai từng thoát khỏi tay súng của hạt tử, vậy mà giờ ngược lại hạt tử đã bị giết chết!”

“Đúng vậy, râu quai nón, hạt tử đã chết. Sau đó, ta đi xem qua thi thể hạt tử, trên yết hầu, bị lưỡi dao sắc bén đâm thủng! Nhìn từ trên vết thương, tuyệt đối không phải vết thương do súng bắn. Có vẻ như là kiếm, lại có vẻ như là trường mâu tạo thành.” (cái này ko biết gọi là thứ vũ khí gì nên để nguyên, ai biết thì sửa dùm, cảm ơn!) Ngũ gia sờ sờ mái tóc bạc trên đầu nói.

“Cũng có thể là phi đao các loại”.

“Phụt. ....” Râu quai nón phun một ngụm cà phê trong miệng ra.

“Phi đao? Mẹ kiếp, lại là phi đao?”

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Sư Quỷ Nghi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 60: Đường Văn Tuấn

Xe taxi rất nhanh tiến vào tiểu khu bờ đê sông băng.

Đây là một tiểu khu kinh tế áp dụng phòng cùng an trí phòng, (cái này không biết chính xác là gì, chắc giống như khu kinh tế mới hay tái định cư ở VN wá) địa thế dường như hẻo lánh.

Nghiêm Khuê diu đỡ nữ nhi của mình, Cao Tiệm Phi thay nghiêm Khuê khiêng cái rương gỗ. Trần Nhân trong tay cầm cái chìa khóa, bước nhanh ở phía trước.

Mà lúc này sắc trời đã dần dần tối. Hơn 8 giờ tối, nơi này được gọi là khu ổ chuột của Hoa thị, người đi đường cũng rất ít. Cũng phải, khu vực này vốn không có công ty quản lý, cũng không có bất cứ trò tiêu khiển gì, không có công viên. Cho nên vào thời điểm này cũng không có người nào đi dạo. Hơn nữa, người ở đây, đại đa số dậy sớm làm việc, nếu không chính là tăng ca ở công ty không về nhà, mà có về nhà thì cũng ăn cơm, rồi ra sofa nằm coi TV, thư giãn sau một ngày mệt nhọc

Bởi vậy, Cao Tiệm Phi bọn họ đoạn đường đi tối, cũng không gặp mấy người. Rất nhanh, bọn họ cũng tới nơi ở của Trần Nhân, vào thang máy công cộng lên phòng 2 lầu 8.

Trần Nhân rất nhanh đem cửa phòng mở ra, Trước tiên giúp Nghiêm Khuê diu Hiểu Hiểu vào nhà, sau đó cùng Cao Tiệm Phi cùng nhau đi vào. Vừa vào cửa, Cao Tiệm Phi suy nghĩ một chút nói:

“Tiểu Nhân, cô khóa trái cửa lại đi.”

Trần Nhân nghe Cao Tiệm Phi nói, lập tức khóa trái cửa lại.

“Tối rồi, mọi người trước hết lại ghé sofa ngồi”.

Trần Nhân chạy tới, đưa hai cha con Nghiêm Khuê lại ngồi trên ghế sofa da màu đen, sau đó lập tức lấy ấm đun nước.Ồ, là đi nấu nước, nhà nàng có vẻ như là không có nước uống.

Cao Tiệm Phi một bên tùy ý đi lại trong phòng, vừa đưa mắt nhìn xung quanh. Căn hộ Trần Nhân thuê ở có một phòng ngủ, một phòng khách, một phòng bếp đơn giản, một phòng vệ sinh nhỏ, toàn bộ diện tích ước chừng 40m2, rất chật. Trong phòng căn bản không có bày biện đồ dùng gì dư thừa, cùng đồ điện dùng trong nhà.

Đồ dùng trong nhà rất đơn giản, một cái TV 19” cũ, mà lớp sơn ngoài cũng đã bong từng mảng, tiện thể đặt trên mặt đất, còn có một cái tủ lạnh đời cũ.

Mặc dù trong phòng được dọn dẹp sạch sẽ, nhưng nhìn khắp lượt có thể biết là gia cảnh nghèo khó.

“Trần Nhân ở đây, thật...thật sự là không được a!” Trong lòng Cao Tiệm Phi không nhịn được, nổi lên một cỗ cảm giác thương xót.

Lúc này, Nghiêm Khuê đã trực tiếp kéo ống quần Hiểu Hiểu lên, ngồi xổm bên dưới ghế sofa, cẩn thận nghiên cứu thương thế chân trái Hiểu Hiểu.

Cao Tiệm Phi cũng cuống quýt đi qua.

Bắp chân bên trái Hiểu Hiểu đã sưng đỏ rất đáng sợ, vừa sưng đỏ lại vừa bầm tím, rất dọa người. Nàng trên trán chảy đầy mồ hôi, cắn răng, nhìn Nghiêm Khuê cùng Cao Tiệm Phi vẻ tươi cười:

“Không có việc gì..... Không..... Không đau.....”

Nghiêm Khuê nhẹ nhàng vuốt ve chỗ thương thế ở đùi Hiểu Hiểu, ngồi tựa hồ tìm vị trí đầu khớp xương gãy.

Hiểu Hiểu “ì ừ” hóp một ngụm khí, xem bộ dáng tuyệt đối là phi thường đau đớn, nhưng nàng căn bản sẽ không mở miệng hô đau nhức.

Cao Tiệm Phi cuống quýt chạy đến phòng bếp, đến bên Trần Nhân đang nấu nước dò hỏi:

“Tiểu Nhân, cô có thuốc giảm đau và thuốc kháng viêm không?”

“Uh, có”.

Trần Nhân vội vàng buông ấm nước, trực tiếp đi tới phòng khách, từ trong một ngăn tủ cũ kỹ, lấy ra một cái hòm thuốc, sau đó lấy ra từ bên trong vài viên thuốc đưa cho Cao Tiệm Phi.

Cao Tiệm Phi nhìn thì có thuốc giảm đau, còn có thuốc kháng viêm Mosey, hẩn đem thuốc đưa cho Nghiêm Khuê, Nghiêm Khuê lập tức cho Hiểu Hiểu uống thuốc.

“Tiểu Nhân, cảm ơn cô, không nghĩ tới, trong nhà cô lại có sẵn thuốc giảm đau và kháng viêm, ha ha, bình thường trong nhà mọi người cũng chỉ là chuẩn bị một ít thuốc cảm các loại mà thôi” Cao Tiệm Phi tùy ý nói.

Trần Nhân mỉm cười một chút nói:

Ha ha, kỳ thật, chỗ thuốc đó là mua để ta uống, gần đây ta cảm giác bụng thường hay bị đau”.

“Hả” Cao Tiệm Phi biến sắc.

“Đau bụng? Có phải nguyên nhân là do uống nhiều rượu?”

“Có lẽ. Bất quá, Dần dần Phi, ta bây giờ đã không đến nơi đó làm, ta nghĩ, nghỉ ngơi một thời gian sẽ không vấn đề.” Trần Nhân không sao cả cười cười.

“Được rồi, nước đã sôi rồi, để ta rót nước”

“Này, nữ nhi thông minh, con ráng nhịn nhé...ráng nhịn nhé! Để bây giờ cha nổi xương cho con. ....chỉ đau một chút thôi là hết, Hiểu Hiểu thông minh, nghe lời, nhịn xuống!”

Lúc này Nghiêm Khuê tay đã cầm chân trái Hiểu Hiểu.

“Vâng, cha, con không sợ đau!” Hiểu Hiểu gật đầu dứt khoát.

Đột nhiên lúc đó.....

“Rắc”

Nghiêm Khuê hai tay trực tiếp uốn éo! Hiểu Hiểu xương đùi phát ra một tiếng thanh thúy cực điểm!

“A...” Hiểu Hiểu không nhịn được hét rầm lên,” Đau..... Đau..... Ai.....”

Trên trán nàng, mồ hôi tuôn ra tuôn ra từng hột, nước mắt giống như không bị khống chế, ngấn nước mắt to long lanh, một giọt lệ nóng rơi xuống, hơn nữa, nàng toàn thân bắt đầu co quắp lên,”Ba..... Phi ca ca..... Đau..... Đau quá a.....”

“Hiểu Hiểu! con gái thông minh của cha, đầu khớp xương đã tiếp tốt, không có việc gì, không có việc gì.” Nghiêm Khuê kinh hoàng kêu to an ủi nói.

Mà Hiểu Hiểu sắc mặt đã trắng bệch, thân thể căn bản là không khống chế được, nhẹ nhàng co quắp run rẩy. Nàng ní non.....”Đau, đau quá..... Đau.....”

“Dần dần phi! Em gái anh. ....thật đáng thương!”

Trần Nhân không khỏi nhìn thân thể Cao Tiệp Phi bên kia về mặt co rút lại, tim đập nhanh.

Cao Tiệp Phi cũng không biết từ đâu nổi lên một cỗ xúc động, hần trực tiếp ngồi vào ghế sofa, đem thân thể nhỏ nhắn xinh xắn không ngừng run rẩy của Hiểu Hiểu ôm vào trong lòng:

“Tốt, Hiểu Hiểu, không đau, không đau, một hồi thì tốt rồi.”

Hiểu Hiểu tựa vào trong lòng Cao Tiệp Phi, trong miệng nhắc tới một hồi, dần dần, nhắm mắt lại, dĩ nhiên trầm lắng thiếp đi. Cao Tiệp Phi nghiêng đầu nhìn Hiểu Hiểu một chút. Nàng về mặt tái nhợt, trên trán như trước đây mồ hôi hột, trên mặt lệ ngân loang lổ, đau đớn đáng thương.

“Đau nhức ngắt đi thôi.” Nghiêm Khuê thất hồn lạc phách nói.”Hiểu Hiểu, cha xin lỗi con.....”

“Nghiêm thúc, Hiểu Hiểu không sao chứ? Mới vừa rồi ta xem người làm một chút, hần là đem vị trí đầu khớp xương nối lại tốt, ta nghĩ, nghỉ ngơi một thời gian nàng hần sẽ không sao”. Cao Tiệp Phi lên tiếng nói.

Nghiêm Khuê trong mắt, chớp động cực kỳ thống khổ, rồi rầm thần sắc,”Đầu khớp xương vốn là tiếp tốt, bắt quá..... Hiểu Hiểu sau này, sau này, lúc bước đi, chân sẽ có vấn đề. Nữ nhi của ta..... Nữ nhi của ta.....tàn phế..... Nữ nhi của ta tàn phế.....”

Cao Tiệp Phi trong lòng hoảng hốt!

Một người tuổi còn trẻ, rất đáng yêu, tiểu cô nương rất thiện lương, cứ như vậy.....tàn phế?”

Từ hốc mắt Nghiêm Khuê hai hàng lệ trực tiếp chảy ra, hai tay lão nắm tóc, cúi đầu thật sâu xuống.

“Mới vừa rồi, Hiểu Hiểu bị đá trúng một cái, lực của đối phương rất lớn, đã làm gãy xương của Hiểu Hiểu, thật vô cùng không dễ dàng. Nàng. ....nàng bị tàn phế rồi. ....”

Trần Nhân cũng không nhẫn tâm đứng nhìn, nàng trực tiếp xoay người hướng phòng bếp đi đến. Lúc nàng xoay người, Cao Tiệp Phi rất rõ ràng lướt đến, trong mắt nàng, nước mắt cũng trào ra.

Cao Tiệp Phi rất thống khổ lắc đầu, ngừng lại một chút, dò hỏi:

“Nghiêm thúc, vậy bây giờ, người định làm gì? Như người nói, tên râu quai nón kia, vốn thật sự là nhân vật nguy hiểm, hần dĩ nhiên còn có súng! Điều này....điều này quả thực thì có chút kinh khủng!”

Cao Tiệp Phi nghĩ thầm, mặc dù trong thế lực ngầm, Đường Báo thúc cùng Trần Diệu Huy, cũng không thể tùy ý mang súng trong người, không thể tùy tiện nổ súng bắn người? Dù sao, tại Z quốc, súng ống được quản lý nghiêm ngặt.

Nghiêm Khuê thở dài, cắn răng nói:

“Tiểu Cao, năm ta cùng cha của râu quai nón đánh nhau, trước đó, chúng ta có lập một bản giao ước sinh tử, bất luận đánh chết, hậu nhân không thể truy cứu trách nhiệm, lúc ấy ta nhất thời thất thủ, đem cha của râu quai nón đánh chết tại lời đài. Sau đó, gia đình râu quai nón không chịu bỏ qua, ta lập tức trốn về Z quốc, vòng quanh ẩn náu, chính là không để cho người nhà râu quai nón tìm thấy. Tiểu Cao, ngươi không biết, gia tộc râu quai nón tại nước Mỹ, trong giới người Hoa có thế lực rất lớn! Ai...Ta ở Hoa thị ẩn náu vài chục năm, không nghĩ tới, đúng là tránh không khỏi, oan nghiệt a, oan nghiệt! Lúc này, chỉ có thể tìm một chỗ, tạm thời thoát khỏi sóng gió.”

“Vâng, ta biết rồi”. Cao Tiệp Phi gật đầu:

”Chúng ta đây tạm thời sẽ ngủ ở nhà Trần Nhân. Nghiêm thúc, người đêm nay, tiện thể lên ngủ ghế sofa qua đêm, ta ôm Hiểu Hiểu vào trong phòng ngủ, để nàng cùng ngủ chung với Trần Nhân”.

Nói xong, Cao Tiệp Phi trực tiếp đem Hiểu Hiểu nhẹ nhàng bế lên, hướng phòng ngủ Trần Nhân đi tới.

Nghiêm Khuê kêu một tiếng: “Tiểu Cao, vậy ngươi ngủ ở đâu?”

“Nghiêm thúc, người đừng quản ta, ta tự lo cho mình được.”

Cao Tiệp Phi nghĩ thầm: “Đêm nay hay là đi quỳ oa qua cả đêm, thuận tiện cùng Hoàng Phi Hồng Quý Hồn tâm sự, học tập?”

Đem Hiểu Hiểu ôm đến phòng ngủ Trần Nhân, nhẹ nhàng đặt lên giường. Cao Tiệm Phi đi ra, lúc này, lưng một cổ đau nhức truyền đến, thân hình Cao Tiệm Phi không nhịn được ngừng tại cửa phòng ngủ một chút, “ừ” hần vòng tay giữ ở sau lưng, cảm giác phía sau không được thoải mái, “khụ khụ...”

“Dần dần phi, anh..... anh làm sao vậy?” Trần Nhân từ trong phòng bếp đi ra, vừa lúc chứng kiến Cao Tiệm Phi vẻ mặt thống khổ ôm sau lưng mình.

“Không có việc gì.....” Cao Tiệm Phi nhú nhú mày,

Đêm nay cô cùng Hiểu Hiểu cùng nhau ngủ, phiền cô chiếu cố Hiểu Hiểu một chút. Buổi tối ta đi ra ngoài có việc một chút.”

“Dần dần phi, anh..... anh trên lưng làm sao vậy? Đưa cho ta xem xem!”

Trần Nhân không cho giải thích nhẹ nhàng đi đến sau người Cao Tiệm Phi, sau đó dỡ áo hần lên, vừa nhìn..... Liên! Nàng “Oa” một tiếng, trực tiếp khóc lên.

“Cái...này? Làm sao vậy?” Cao Tiệm Phi vừa sợ lại vừa kì.

Bất ngờ, Trần Nhân trực tiếp từ phía sau, đem Cao Tiệm Phi chặn ngang ôm lấy.

“Dần dần phi, sưng lên thật lớn một khối, vừa bầm vừa sưng, ...anh, ai đánh anh? Dần dần phi, em thấy thật xót. ....em cùng anh đi bệnh viện. .... Dần dần phi.....” (yêu rồi...)

“Cái gì, vừa bầm vừa sưng? Cao Tiệm Phi trong lòng âm thầm mắng vài câu:

“Tên cậu tạp chủng đánh lão tử cũng không nhẹ!”

Bất quá, Cao Tiệm Phi cũng không có ý định đi bệnh viện, hần ôn nhu an ủi Trần Nhân vài câu, sau đó, trực tiếp vỗ vỗ Trần Nhân bả vai.

“Tiểu nhân, đêm nay ta có chuyện muốn đi ra ngoài, sẽ không trở về, ngày mai gặp ở công ty!”

Nói xong, Cao Tiệm Phi trực tiếp rời khỏi nhà Trần Nhân. Đi xuống lầu, Cao Tiệm Phi cũng không có đi xa, mà là quanh quẩn ở dưới lầu, trốn kỹ ở phía sau cái núi nhỏ hoang vắng kia.

Nơi đó tự nhiên không có người, ngay cả Quỷ Ảnh tử cũng không có nữa. Cao Tiệm Phi ý niệm vừa động.....”Tiến vào quỹ oa!”

Rồi đột nhiên, Cao Tiệm Phi hai mắt hư ảo, trực tiếp đi tới quỹ oa.

“Người sử dụng tôn kính, Quỹ hỗn cấp 2 Hoàng Phi Hồng đã gom góp đầy đủ, cũng đã thu vào quỹ oa, Nó đang ở quỹ oa phòng 2-2 chờ ngài. Ngài thu dụng quỹ hỗn cấp 2 Hoàng Phi Hồng, đạt được 900 điểm kinh nghiệm, 900 điểm khu quỹ điểm, xin mời ngài tiếp tục tìm kiếm, thu dụng càng nhiều quỹ cấp 2 tiến vào quỹ oa!”

Cao Tiệm Phi tiềm thức mở ra màn hình ảo xem qua....

Khu quỹ giả: Cao Tiệm Phi

Tuổi:22

Cấp bậc:2

Khu quỹ điểm:234/2405

Kinh nghiệm:2400

Thăng cấp đến cấp 3 khu quỹ giả viện cần kinh nghiệm:97600”

“Àn, ta bây giờ lập tức đi gặp Hoàng Phi Hồng!” Cao Tiệm Phi cũng không nhiều lời, trực tiếp bỏ qua nói, tiến vào trong thang máy nhỏ trong không gian màu đen, không gian đen nhỏ chậm rãi bay lên, lập tức đưa Cao Tiệm Phi đến quỹ oa tầng 2.

Phòng 2-2. Cửa phòng khép hờ.

Cao Tiệm Phi hít sâu một hơi, trực tiếp đẩy cửa phòng ra.....

.....

Hoa thị, tại phòng khách sạn của râu quai nón.

Trong phòng, có chút nặng nề. Râu quai nón nghe răng trợn mắt, trên mặt râu quai nón như co rút lại, ánh mắt lộ vẻ suy tư.....

“Phi đao, chẳng lẽ cũng là tiểu tử kia?”

“Râu quai nón, đêm mai, chúng ta còn có một cơ hội nữa!” Ngũ Gia phá vỡ cục diện bế tắc, nói.

“Hà?” Râu mép đốt một cây xì gà, “Đêm mai?”

Ngũ Gia nói:

“Râu quai nón, đêm mai chúng ta hẹn Lư Phong, để cho Lư Phong một lời giải thích. Dù sao, mặc dù lần nọ ám sát không có thành công, nhưng là Lư Phong cũng sẽ không vì vậy bỏ qua Đông hưng! Cho nên, mấy lão già chúng ta thương lượng, đem Trần Diệu Huy hy sinh, để cho hắn làm son dương thế tội, thay Đông Hưng tiêu trừ tai họa! Râu quai nón, nếu như nói, đêm mai chúng ta có thể giết chết Lư Phong, như vậy, chúng ta có thể làm tiếp kế hoạch cũ được không?”

Râu quai nón vỗ vỗ ót mình nói:

“Ừ, không tồi, bất quá, lần này ngàn vạn lần không được làm hỏng”.

Nói xong, râu quai nón một bên liếm nước miếng, một bên lấy tay cầm ấm trà lên rót, rồi lại nói tiếp:

“Ai..., kế hoạch này là vô cùng hoàn mỹ. Đầu tiên giết chết Lư Phong, sau đó là thế lực sau lưng Lư Phong, sẽ biến mất cả Đông hưng. Mà lúc này, ta tái không chế được hoa thị Chánh bang. Hắc hắc, sau đó..... Chánh bang sẽ thuộc về ta, ta sẽ là lãnh đạo của Chánh bang, đem Đông hưng tiếp nhận về. Oa! Dựa vào ta, Hồ Tử Chân vốn là một người thiên tài a! Ka ka!” (Từ đây trở về sau gọi theo tên, không gọi là râu quai nón nữa nha các bạn).

“Hồ ca anh minh thần võ!” những tên thủ hạ cùng kêu lên một cách tôn sùng.

Hồ Tử Chân hài lòng gật đầu: “Hồ Tử Chân ta chính là người thiên tài! Ha ha...”

Lúc này, lão Ngũ gia kia không nhận được thấp giọng nói:

“Hồ ca, người... người gặp qua Chánh bang nói sự tình cho người Đường Báo?”

“Không, ta không tìm Đường Báo để nói chuyện qua, hắc hắc, ta nghe nói Đường Báo người này, không dễ dàng đối phó,” Hồ Tử Chân nhếch mép cười.

“Thế nhưng, Chánh bang sớm muộn gì cũng về tay Hồ Tử Chân ta mà thôi!”

“Cái...kia...Hồ ca...” Ngũ gia hơi do dự.

“Người dẫn người tới Hoa thị khoa trương như vậy không sợ người của Đường Báo điều tra sao?”

“Sợ? Sợ cái rắm!” Hồ Tử Chân tỏ vẻ không có gì cả cười.

“Lão tử vốn là danh chánh ngôn thuận tới được, hiểu không? Lão tử bây giờ vốn là Hoa kiều ở Mỹ, là hội trưởng hiệp hội võ thuật dân gian, lão tử đến G tỉnh là có thân phận nổi danh đó chứ!”

Hồ Tử Chân hai tay mở ra, làm một động tác như hai cánh hạc.

“Võ thuật! Hiểu không? Võ thuật dân gian! Nước Mỹ cùng Z quốc, các giới dân gian võ thuật người Hoa, cùng nhau trao đổi luận bàn, quân Chánh bang cái quái gì sự tình! Lão tử không sợ Đường Báo điều tra!”

“Ách....Hội hiệp hội võ thuật dân gian người Hoa tại Mỹ?” Ngũ gia hơi ghen một chút.

“Hồ ca, có thật người là hội trưởng?” Ngừng lại một chút, Ngũ gia lại hỏi:

“Này, Hồ ca, Đông hưng bên kia người đã có kế hoạch, vậy..... người làm thế nào đối phó Chánh bang?”

Đột nhiên, Hồ Tử Chân vỗ vỗ tay, từ một phòng ngủ, cánh cửa thoáng cái mở ra, từ bên trong, một người tuổi còn trẻ bước ra.

Hắn mặc somi trắng, quần tây đen, tóc trét keo bóng lưỡng, mang một mắt kính gọng vàng, tuổi trên dưới 22. Vóc người cân xứng, ngũ quan tướng mạo nhã nhặn. Người như thế, vừa nhìn là biết người có ăn học, lời ăn tiếng nói nho nhã, nếu như để cho người ta đoán một chút nghề nghiệp hắn, như vậy, rất nhiều người có lẽ sẽ đoán hắn là luật sư, hoặc là thầy thuốc.

“Này, Văn Tuấn, đây là Đông hưng Ngũ gia”. Hồ Tử Chân hướng người thanh niên kia vẫy tay. Người thanh niên rất lễ phép, thông thả đến bên cạnh Ngũ gia, vươn tay ra bắt tay Ngũ gia một chút, lời nói nhã nhặn: “Đường Văn Tuấn”.

“Ồ, người khỏe, người khỏe!” Nếu là người Hồ Tử Chân, Ngũ gia cũng khách khí một chút cùng Đường Văn Tuấn bắt tay nói lời vui vẻ:

“Thanh niên tuấn tú, rất tuấn tú!”

“À, đây là con trai Đường Báo. Theo ta khi còn học tại Mỹ”. Hồ Từ Chân lấy ra một bộ cắt móng tay, vừa chăm sóc móng tay vừa tùy tiện nói.

“ A?” Ngũ gia theo bản năng rút tay lại. “Đường. ...Con trai Đường Báo?”

Đường Văn Tuấn đỡ đỡ mắt kính trên mũi, cười cười. Trên mặt có nét rụt rè, có chút nho nhã.

“Văn Tuấn, người chừng nào thì về gặp cha người?” Hồ Từ Chân cúi đầu sửa móng tay.

“Hồ ca, hai ngày nữa ta trở về.” Đường Văn Tuấn vẫn thể được thể cười

“Cũng đã hơn nửa năm ta không có gặp cha ta, ta rất muốn gặp ông ấy.”

Hồ Từ Chân ngừng đầu quét mắt liếc Đường Văn Tuấn một cái. ....

“PHỐC..... Người nhớ cha người? Ha ha! Dối trá! Bất quá, ta rất thích! Ha ha! Đây, Văn Tuấn, chuyện tình đối phó chánh bang, nhân tiện giao cho người phụ trách.”

Đường Văn Tuấn cười nói:

“Hồ ca, kỳ thật Chánh bang khó đối phó nhất, cũng không phải cha ta, mà là..... Phi Long.”

“Văn Tuấn, Hồ ca, Phi Long bây giờ vốn đã là người làm ăn đứng đắn nghiêm chỉnh, hẳn đã sớm cùng chánh bang không có bất cứ... gì liên hệ, cái... này..... Muốn làm cho chánh bang, cũng không cần phải đi động Phi Long a.” Ngũ Gia không nhịn được nói.

Bất ngờ trong lúc đó, Đường Văn Tuấn trên mặt mỉm cười, trong nháy mắt cứng ngắt! Hắn như hai kẻ khác nhau, từ một người như cây mùa xuân tươi cười, thoáng cái trở nên âm hàn vô cùng.

“Phi Long rời khỏi giang hồ? Hừ! Một người, chỉ cần dính một ngày đen, thì hẳn cả đời đều là đen! Hắn là người đứng đắn nghiêm chỉnh làm ăn? Ngũ Gia, người chẳng lẽ tin tưởng, một người dựng nghiệp bằng hai bàn tay trắng, không đến mười năm, có thể thành lập ra một tập đoàn công ty với vài tỷ?” Đường Văn Tuấn nhún vai.

“Cha ta thật sự là người ngu ngốc, hẳn trước kia chém người, bây giờ vẫn chém người, cả đời chém người, đến cùng, tiền đã bị Phi Long cướp đi, ngay cả người phụ nữ mình thích nhất, cũng trở thành vợ của Phi Long. ....Hừ! Loại... này cha ta, thật sự là làm cho ta... ngay từ lúc đó trái tim đã chết, băng giá!”

Đối mặt với người thanh niên trẻ tuổi nhã nhặn này, không biết chuyện gì xảy ra, Ngũ gia lẫn lộn cả đời trên đường, từ đáy lòng tự nhiên sinh ra một cỗ lạnh lẽo, hơi lạnh thấu xương.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Sư Quỷ Nghi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 61: Võ Thuật, Y Thuật

Cao Tiệm Phi mở cửa phòng Quỷ oa số 2-2, cũng không dừng lại bao lâu, hắn trực tiếp đẩy cửa mà vào.

Trước tiên, Cao Tiệm Phi phải quay mặt mà vào, cũng không phải vì hoàn cảnh trong phòng, mà là..... một cỗ mùi kỳ quái xông đến! Cao Tiệm Phi thoáng phân biệt, đó là một loại mùi trung thảo dược, đậm hương, thật giống như đi vào một phòng thuốc ở bệnh viện.

Sau đó, Cao Tiệm Phi mới nhìn đến, trong phòng chính tề bày biện một loạt các giá gỗ, trên mỗi giá gỗ chất đồng những bình sứ màu trắng, hoặc những thứ được bọc giấy vàng. Một người đàn ông trung niên tóc dài thắt bím, đang ngồi trên ghế gỗ lim tại phòng khách, sống lưng thẳng tắp, tay phải đang cầm một quyển sách màu đỏ son, nhìn không rời mắt, mà tay trái đặt ở một bát tiên đựng trà trên bàn.

Cao Tiệm Phi nhìn người đàn ông không rời mắt. Hắn tướng mạo to cao, sang sủa, trên vàng trán rộng toát lên một vàng chánh khí. Lúc này, hắn giống như đã nhận ra Cao Tiệm Phi đến, nhẹ nhàng đặt cuốn sách lên bàn, ngừng đầu nhìn Cao Tiệm Phi.

“Hoàng.....Hoàng Phi Hồng” Cao Tiệm Phi chậm rãi đi qua, miệng thốt lên một câu.

Người đàn ông trung niên mỉm cười:

“Ngươi là tiểu Cao, chủ nhân nơi này?”

Cao Tiệm Phi vừa định trả lời, lưng bỗng đau nhói, thoáng cái lan đến tạng phủ (cơ quan nội tạng), hắc”Tì” một tiếng, không nhịn được đưa tay xoa xoa phía sau lưng.

“A” Hoàng Phi Hồng cau mày lại, trực tiếp đứng lên, đi đến bên cạnh Cao Tiệm Phi, tay phải nhẹ nhàng đặt lên cổ tay trái Cao Tiệm Phi bắt mạch. Cao Tiệm Phi cảm giác được, tay Hoàng Phi Hồng có độ ấm, không giống như là quý trọng lưu truyền, toàn thân lạnh như băng. Vài giây sau, Hoàng Phi Hồng như đã nắm chắc cười cười:

Người trẻ tuổi, đúng là ngươi vừa trải qua một trận quyết đấu tàn nhẫn. Tiểu Cao, ngươi bị người ta dùng tay cứng rắn đánh trúng lưng, bị tổn thương lá phổi”.

“Ách?” Cao Tiệm Phi sùng sốt.

“Hoàng... Hoàng sư phụ, y thuật của người... quả nhiên là rất cao minh! Chi là bắt mạch mà biết ta bị người đã thương, lợi hại, lợi hại!”

Cao Tiệm Phi suy nghĩ một chút, nếu như trực tiếp xưng hô tên Hoàng Phi Hồng, thì có điểm mạo muội, mặc dù hắc kỳ thật chi là một quý hôn; Nếu như đưa hắc xưng là Hoàng đại hiệp, thì lại sinh ra rồi rắc. Quên đi, dứt khoát gọi là “Hoàng sư phụ”!

Hoàng Phi Hồng trực tiếp đem Cao Tiệm Phi kéo đến bên ghế ngồi, cười nói:

“Xem, nghe, thấy, sờ, đó là điều cơ bản trong trung y thuật, mới rồi ta chỉ sờ vuốt kinh mạch ngươi, tất nhiên tay ngươi sẽ chỉ ra thương thế của ngươi. Ta Hoàng Phi Hồng cả đời hành y cứu dân, tại phương diện y thuật, cũng tự thấy rằng có chút lành nghề!”

Cao Tiệm Phi hắc hắc cười:

“Hoàng sư phụ tại phương diện võ thuật, cũng là một cây đại thụ a.”

Hoàng Phi Hồng đem quần áo Cao Tiệm Phi cởi ra, kiểm tra thương thế phía sau lưng hắc, một bên cười nói:

“Còn hơn y thuật, Hoàng mỗ ta mấy chiêu công phu mèo quào, không đáng nhắc đến. Hơn nữa, y thuật có thể cứu tử chữa thương, Hoàng mỗ ta thích nghiên cứu y thuật hơn võ thuật. À, tiểu Cao, ngươi chờ một chút, chỗ vết thương đó của ngươi, chi cần xoa bóp rượu thuốc bên ngoài, cùng uống mấy viên thuốc đã thông kinh mạch, qua mấy ngày là khỏi hắc”.

Chỉ một lúc sau, Hoàng Phi Hồng lấy từ trên cái giá gỗ mang tới một lọ rượu thuốc, để Cao Tiệm Phi nằm ghé lên bàn, đổ rượu thuốc vào lòng bàn tay, chậm rãi xoa lên những chỗ vết thương sưng bầm ở lưng. Lúc mới bắt đầu, Cao Tiệm Phi cảm giác rất là đau đớn, thế nhưng, khi rượu bắt đầu ngấm vào vết thương thì trở nên nóng hằm hằm, rất là thoải mái. Xoa một hồi, Cao Tiệm Phi mặc dù không thấy tình huống trên lưng mình, nhưng lại có thể tưởng tượng.....những chỗ máu bầm, hắc là tiêu tán không ít? Ít nhất bây giờ, Cao Tiệm Phi cũng... cảm giác không đau đớn chút nào.

Xoa rượu thuốc xong, Hoàng Phi Hồng lại rót nước, đưa cho Cao Tiệm Phi uống một viên thuốc.

“Àn, không sao cả!”

Hoàng Phi Hồng trên mặt hiện ra một vẻ hoài niệm của một người thầy thuốc, tươi cười. Thật giống như là, mỗi khi hắc chữa khỏi một cho một người bệnh, trong lòng đều có thể sung sướng không thôi một bức như nhau.

Cao Tiệm Phi bị loại... này khí độ của Hoàng Phi Hồng, thật sâu cảm phục, đột nhiên, hắc trong đầu hiện lên một tia linh quang..... “Hoàng sư phụ, không biết người nói xương các loại, có..... hay không chỗ độc đáo?”

Nói xương!

Cao Tiệm Phi mới vừa rồi nghĩ đến một chuyện, Hiểu Hiểu chân bị đá gãy, Nghiêm Khuê đã giúp nàng miễn cưỡng kết nối tốt đoạn xương gãy, nhưng là không cách nào cam đoan Hiểu Hiểu từ nay về sau bình thường bước đi, chỉ có thể trở thành một người tàn phế! Điều này Cao Tiệm Phi chỉ còn cách bó tay thờ dài! Bây giờ, đối mặt y thuật cao siêu của Hoàng Phi Hồng, Cao Tiệm Phi không nhịn được vừa hỏi câu này!

“Nói xương?” Hoàng Phi Hồng cười cười.

“Tiểu Cao, Hoàng mỗ trong... lĩnh vực y thuật rộng lớn này, kỳ thật cũng là am hiểu nhất ngoại khoa! Cũng chính là nói xương, trị sưng, trị liệu tổn thương do té ngã hay đánh nhau....”

“Ồ, thật tốt quá!” Cao Tiệm Phi liền xuất hiện một ý nghĩ, Hắc lập tức nói với lập trình trí tuệ:

“Ta bây giờ muốn học tập Hoàng Phi Hồng sư phụ sở trường đặc biệt!”

“Được, người sử dụng tôn kính, siêu cấp Suru Quý Nghi không gian học tập mở ra!”

Lập trình trí tuệ vừa dứt lời, hoàn cảnh trong phòng lập tức thay đổi, Cao Tiệm Phi và Hoàng Phi Hồng cùng nhau, đi tới một cái trạch viện thật to.

Trong viện, trên những giá gỗ, rất nhiều thảo dược đang được phơi nắng. Ngoài ra, ngẫu nhiên còn có một ít người gỗ, một cái cộc có khắc chữ, cùng với một cái đầu được làm bằng gỗ, dùng những điểm tròn ghi chú trên mô hình người.

Trên một cái ghế đá dài, để một bộ ngân châm.

“Tiểu cao, ngươi muốn học ta y thuật hay là võ thuật?” Hoàng Phi Hồng mỉm cười hỏi.

“Dù sao không quản được nhiều như vậy, hoàng sư phụ, sở trường đặc biệt của người, ta toàn bộ đều phải học tập. Hay là.....trước tiên học y thuật!” Cao Tiệm Phi hăng hái nói.

Làm quý oa trong Quý Hồn, thí dụ như Chu Thông, hoặc là Hoàng Phi Hồng. Bọn họ đối với chủ nhân quý oa, Cao Tiệm Phi đưa ra bất cứ... yêu cầu gì, cũng không có phản bác cùng làm trái ý. Cao Tiệm Phi muốn học cái gì, bọn họ nhất định phải chỉ giáo tất cả.

Mà siêu cấp Suru Quý Nghi siêu cường học tập công năng, thì có thể cam đoan, Cao Tiệm Phi học tập bất cứ một môn kỹ nghệ nào của quý hồn cũng có thể tiến triển cực nhanh! Tiến độ học tập quả thật có thể dùng từ yêu nghiệt để hình dung.

Hoàng Phi Hồng y thuật, chủ yếu nằm ở ngoại khoa, cùng với châm cứu thuật đơn giản, còn có thuật bắt mạch trung y, điều chế thuốc viên, rượu thuốc trị tổn thương do đánh nhau hay té ngã, thậm chí còn có một ít giải phẫu ngoại khoa.

Từ sự truyền đạt, chỉ giáo của Hoàng Phi Hồng, mất hơn 3 tiếng, Cao Tiệm Phi đã học được toàn bộ sở trường y thuật của Hoàng Phi Hồng!

Trong quá trình học tập, để cho Cao Tiệm Phi nắm chắc kỹ thuật nối xương, Hoàng Phi Hồng còn đem cổ tay của mình vặn gãy, hoặc đem xương chân, xương đùi trực tiếp đánh gãy, để cho Cao Tiệm Phi tự mình thực tập nối xương.

Cao Tiệm Phi thâm tâm đồ mò hỏi.....lần trước, lúc học võ công của Chu Công, hắn đem chính mình làm bia sống, cho Cao Tiệm Phi tùy nghi chà đạp. Bây giờ gặp phải Hoàng Phi Hồng, vị sư phụ này....còn ác chiến hơn, mỉm cười tự làm tàn phế thân thể mình để cho Cao Tiệm Phi thực tập y thuật.

Quý hồn trong quý oa thật sự là rất chuyên nghiệp!

Học hết y thuật mất hơn 3 tiếng, trong lòng Cao Tiệm Phi thấy rất sung sướng, nhưng cũng có phần buồn rầu.....Sung sướng là từ nay về sau, hắn sẽ là một thầy thuốc giỏi, mà buồn rầu chính là: Hoàng Phi Hồng tất nhiên y thuật cao siêu, nhưng đối với bệnh tình của mẹ thì lại không thể giúp được gì.

Có nghĩa là, y thuật của Hoàng Phi Hồng, căn bản không làm cho người hôn mê bất tỉnh như mẹ hắn có thể tỉnh lại được.

Về phương diện não khoa, quả thực Hoàng Phi Hồng không biết một chút nào.

Cao Tiệm Phi rất nhanh, thu hồi tâm tình buồn bã của mình lại, tiếp tục theo Hoàng Phi Hồng học võ thuật.

Hoàng Phi Hồng am hiểu hai loại võ công..... Hổ hạc song hình quyền nội thành cấp, Vô Ảnh Cước tinh cấp

Đầu tiên là học “hổ hạc song hình quyền”. Bộ quyền pháp này chính là một trong quyền thuật Trung Nam quyền-Z quốc. Bởi vì trong đường bước vừa lấy “tinh thần” hổ như: sự mạnh mẽ của chân tay, cùng “hình” hổ như: móng vuốt hổ, lại vừa lấy hạc “tượng” (hình dáng hạc) như: mỏ chim hạc mổ ăn, cùng “ý” hạc, như: cánh chim hạc đẹp để phiêu diêu. Cho nên gọi là hổ hạc song hình quyền.

Động tác tiếp cận sát, kinh lực mạnh mẽ, tiếp đất vững trãi, oai võ hùng tráng, tràn đầy khí thế.

Sau gần 1 tiếng đồng hồ, Cao Tiệm Phi đã tập võ cùng thành thực bộ hổ hạc song hình quyền này, sau đó lại cùng Hoàng Phi Hồng diễn tập đối kháng, càng làm cho việc nắm bắt quyền pháp trở nên thuần thục hơn.

Kế tiếp đó là tuyệt kỹ cả đời của Hoàng Phi Hồng.....Phật sơn Vô ảnh cước!

Trên thực tế, Phật sơn Vô ảnh cước, trên cơ bản vốn là không có bất cứ...đường bước cùng chiêu thức gì. Nhưng quan trọng nhất chính là một chữ: “Nhanh”, hai chữ là: “Cực nhanh”!

Hoàng Phi Hồng trong vòng 1 giây có thể làm nhiều động tác cùng một lúc, liên tiếp đá 4 cước; đá trên, dưới, trái, phải, tốc độ cùng lực lượng đều tương ứng nhau. Trong lúc đối đầu, đối phương hoàn toàn không cách nào đoán trước, Hoàng Phi Hồng rút cuộc sẽ đá ra chân trái, hay là đá ra chân phải. Do đó được xưng là “Vô Ảnh Cước”. Chẳng những tốc độ nhanh, bên trong còn có gương đồng kích tặc.

Để luyện thành thực vô ảnh cước này, Cao Tiệm Phi cũng tốn mất hơn 3 tiếng đồng hồ.

Trong sân, chỉ thấy Cao Tiệm Phi liên tục công kích, hai chân liên tục đá, giống hệt như roi quất, liên tục hướng Hoàng Phi Hồng đá tới. Hoàng Phi Hồng hai tay để sau lưng, chỉ né tránh. Bất ngờ, Cao Tiệm Phi bay lên trời, chân trái trực tiếp đá hướng huyết Thái Dương bên phải của Hoàng Phi Hồng, Hoàng Phi Hồng tránh cũng không thể tránh, liền đưa ra một chiêu hổ trảo (như móng vuốt hổ) chụp lấy cổ chân Cao Tiệm Phi, nhưng ngoài dự tính, Cao Tiệm Phi chân trái vừa mới đá ra, trong lúc thân thể còn ở giữa không trung, chân phải lại như một tia chớp đá ra.....liền hoàn cước rất nhanh tung ra, trái- phải- trên- dưới, ảnh cước vô cùng huyền diệu.

Hoàng Phi Hồng cười ha ha một chút, thân thể cũng phi thân nhảy lên.....

“Bịch...Bịch...Bịch.”

Hai người trên không cùng đối nhau 3 cước, cực nhanh, nhìn vô cùng đẹp mắt!

Sau khi thân thể tiếp đất, Cao Tiệm Phi trong lòng thoải mái vô cùng:

“Hoàng sư phụ, công phu Vô ảnh cước này thật sự là mạnh mẽ!”

Cao Tiệm Phi nhận thức rất rõ rằng: mình đã vừa học được tuyệt kỹ Vô ảnh cước, so với chiêu bẻ khớp xương của Chu Thông, không có quyền cước, quả thật là cao hơn rất nhiều!

Hoàng Phi Hồng lãnh đạm cười:

“Tiểu Cao, người đã học hết được những trân truyền về y thuật và võ thuật của ta, hy vọng người sau này làm người hữu dụng, có thể vì nước vì dân mà tận lực!”

“Không dám, không dám!” Cao Tiệm Phi trong miệng cuống quýt đáp ứng, nhưng trong lòng lại cười khỏ nói:

“Hoàng sư phụ, hiện giờ không còn là niên đại xưa, không còn phải tìm đường cứu nước nữa!

Sau khi rời quỹ oa, Cao Tiệm Phi nhìn điện thoại di động, lúc này đã là 6h30 sáng, sắc trời đã sáng lại lát phát mưa. Thế nhưng, nếu giờ này mà đi làm thì còn hơi sớm. Dù sao quãng đường từ tiểu khu Bờ đề sông băng đến công ty thời trang Alice cũng gần hơn so với Nguyệt Hoa thôn, mất ít thời gian hơn nhiều. Cao Tiệm Phi suy nghĩ một chút, hay là về nhà Trần Nhân trước, hơn nữa, hắn cũng vừa học được kỹ thuật nối xương cao siêu, tự thấy mình đủ khả năng để giúp Hiểu Hiểu nối xương đã bị gãy, mà còn có thể chắc chắn rằng chân nàng sau này hoàn toàn hoạt động bình thường, không có vấn đề gì! Cao Tiệm Phi không thể chần chừ hơn được nữa, muốn ngay lập tức điều trị cho Hiểu Hiểu!

Quá nôn nóng...Cao Tiệm Phi lập tức chạy về nhà Trần Nhân.

Nhà Trần Nhân cửa đóng chặt, nhưng điều này sao làm khó được Cao Tiệm Phi. Hắn lấy trong người ra 1 bao tằm, rút ra 1 cây, nhét vô ổ khóa cửa, lắc lắc trong lòng ổ khóa, sau 10 giây..... “Cách”, khóa cửa mở ra.

Trong phòng tối thui. Nghiêm Khuê nằm ở ghế sofa phòng khách đang phát ra tiếng ngáy nho nhỏ, hiển nhiên là còn đang ngủ say.

Cao Tiệm Phi đi vào toilet, vì cả đêm học sở trường của Hoàng Phi Hồng trong quỹ oa, không có đi vệ sinh, vì thế bây giờ hắn cần phải đi giải quyết “nỗi buồn” ngay, vì hắn rất mắc rồi.

Cao Tiệm Phi kéo khóa quần xuống, tay trái mở cửa toilet, tay phải liền lòi “thằng nhóc tiểu Cao” ra.

Không ngờ, mới vừa mở cửa toilet ra, Cao Tiệm Phi liền giật mình!

Chỉ thấy, trong toilet đèn sáng chum, ánh đèn chiếu xuống toàn thân Trần Nhân. Thân thể nàng thật đẹp, da dẻ trắng sáng, còn vương lại vài giọt nước, nàng đang dùng khăn lau thân thể!

Ánh mắt Cao Tiệm Phi hướng thẳng tới bộ ngực sữa, căng tròn, đầy sung mãn của Trần Nhân, trước ngực điểm hai nụ hoa màu hồng phấn.

“A!” Trần Nhân vừa mới tắm rửa xong, không nghĩ lại có một người đàn ông đột ngột chạy vào, hơn nữa, khóa quần cũng đã kéo xuống.....lại.....lại còn cái.....kia, cái.....kia.....cũng được lòi ra!

Trần Nhân sợ chết khiếp! Nàng hét một tiếng chói tai, rồi theo bản năng lấy tay che xuân quang trước ngực!

Nhưng mà, nàng không biết rằng, che được ở trên, lại quên mất..... ở dưới!

Cao Tiệm Phi ánh mắt theo tự nhiên di chuyển một chút, thì cũng thấy rõ đôi chân thon dài, rắn chắc tuyệt đẹp của Trần Nhân cùng bắp đùi đẹp mê hồn, lại còn một màu đen thẫm ở.....giữa.....!

“Muốn chết!”

Đây là lần đầu tiên trong đời Cao Tiệm Phi được tận mắt nhìn thấy thân thể phụ nữ! Hắn hoàn toàn ngây ngốc!

Trần Nhân nhìn ra người đàn ông đột nhiên xông vào chính là Cao Tiệm Phi, lúc đó, nàng mới thấy hoàn hồn, khuôn mặt liền ửng đỏ lên, trái tim nhảy loạn điên cuồng, nàng cúi đầu xuống nói:

“Dần dần Phi, ta buổi sáng trước khi đi làm, đều có thói quen đi tắm vì nóng nực.”

“Uh” Cao Tiệm Phi vẫn nhu vậy, đứng ngây ngốc một chỗ.

“Dần dần Phi.....anh, anh trước tiên.....kéo lại khóa quần....có được không?” Trần Nhân không dám nhìn Cao Tiệm Phi, nàng dùng giọng nhỏ như

tiếng muỗi nói.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Sư Quỷ Nghi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 62: Hối Đường Báo

Lời nói này làm cho Cao Tiệp Phi tỉnh táo lại!

Từ khi chào đời đến nay, đây là lần đầu tiên Cao Tiệp Phi nhìn thấy thân thể phụ nữ một cách gần gũi, chân thật nhất! Hơn nữa, người phụ nữ này, nói về vóc dáng cùng thân hình có thể nói là ngàn người có một! Thật sự mà nói, nếu như số mệnh không đưa dờn Cao Tiệp Phi, nếu như mẹ hắn không có gặp chuyện không may, nếu như hắn không có được phần mềm Siêu cấp sư quỷ nghi, nếu như không đến G tỉnh. ....Như vậy, con người của Cao Tiệp Phi cũng sẽ hết sức đơn giản và bình thường, cả đời cũng chỉ đi làm công, nếu có miễn cưỡng tìm được một người phụ nữ thì chắc chắn cũng không hẳn là người phụ nữ xinh đẹp, kết hôn rồi sinh con đẻ cái. Chỉ điều này cũng có thể chắc chắn mà nói hắn không có cơ hội được chứng kiến một cảnh đầy sắc xuân như vậy!

“Tiệp Phi!”

Trần Nhân cũng không thèm che lại, chỉ là về mặt ứng hồng, dùng tay đẩy nhẹ Cao Tiệp Phi. Ánh mắt nàng không tự chủ nhìn qua, chứng kiến “tiểu Cao” theo phản ứng nguyên thủy của đàn ông, đã hiên ngang ngẩng cao đầu, nàng chợt dâng lên một cảm giác lạ lạ, nghĩ muốn quay mặt đi nhưng trong lòng thì phần nào cũng muốn nhìn !

Ngay lúc này, Nghiêm Khuê từ phòng khách găm lên nói:

“Trần tiểu thư, có chuyện gì vậy?”

Mới vừa rồi, Trần Nhân la thất thanh, nghe đến chói tai, đã làm cho Nghiêm Khuê đang trong giấc mộng chợt bừng tỉnh dậy. Lão vội xoay người nhảy xuống ghế sofa.

Lúc này, Cao Tiệp Phi mới hồi phục tinh thần lại, vội vàng kéo khóa quần lên, rời khỏi toilet, tiện tay đóng cửa phòng lại.

“À, không có việc gì, nghiêm túc, cháu đã trở về.”

Cao Tiệp Phi.” Cao Tiệp Phi đi đến phòng khách. Lúc này, bình minh đã rạng, trong phòng từ từ ánh sáng cũng dần sáng lên. Chỉ thấy Nghiêm Khuê đầu tóc rối loạn, trong đôi mắt tràn ngập tơ máu, tinh thần rất kém.

Cao Tiệp Phi vỗ vỗ bả vai Nghiêm Khuê, trong đầu thì tự chọn lựa câu chữ, sau vài giây, Cao Tiệp Phi nhìn Nghiêm Khuê nói:

”Nghiêm túc, nếu như người tin tưởng cháu, để cháu xem xét cho Hiểu Hiểu. Hiểu Hiểu bị gãy xương, cháu nghĩ cháu có thể tiếp nối được!”

Nói được xương gãy?

Nghiêm Khuê không nhận được vỗ vỗ ột:

“Tiểu Cao, tôi biết cậu lo lắng cho Hiểu Hiểu, mong muốn cho nó sau này không bị tàn tật. Nhưng là. .... Tiểu Cao, tôi muốn nói với cậu như vậy, Nghiêm gia ta, thân là một đời võ thuật thế gia, đối với nối xương cùng trị liệu tổn thương do đánh nhau hay té ngã, tự biết bản thân cũng có một trình độ nhất định! Hôm qua, tôi đã cố gắng hết sức có thể để nối xương cho Hiểu Hiểu, ngay cả một bác sĩ ngoại khoa ở vài bệnh viện lớn cũng không chắc là có thể làm tốt hơn như vậy! Mà ở đây, ngay cả tôi cũng không thể đảm bảo chỗ xương gãy của Hiểu Hiểu sẽ khôi phục lại như cũ, huống chi. .... còn nữa, tôi đã giúp Hiểu Hiểu nối tốt đoạn xương bị gãy, cậu muốn nói lại, điều này. .... Vậy thì càng phức tạp!”

Cũng phải thôi, bây giờ Cao Tiệp Phi muốn giúp Hiểu Hiểu nối lại xương gãy thì nhất định phải vận gãy khớp xương đã nối, sau đó. .... Mới lại nối lại. ....

“Nghiêm túc, người yên tâm, cháu sẽ không đem Hiểu Hiểu làm vật thí nghiệm đâu! Người hãy tin tưởng cháu một lần, được không?”

Trong mắt Cao Tiệp Phi chợt hiện lên một tia lo lắng, đồng thời, trong ánh mắt cũng tràn đầy sự tự tin!

Ánh nắng mặt trời cũng bắt đầu chiếu vào phòng, làm cho ánh mắt Cao Tiệp Phi trở nên trong suốt, phát ra nhẹ nhàng tia sáng!

“A...được, vậy thì thử xem”

Cứ như có ma quỷ xui khiến Nghiêm Khuê thốt lên lời này vậy.

Cao Tiệm Phi cũng không chậm trễ, lập tức cùng Nghiêm Khuê đi vào phòng ngủ Trần Nhân.

Cao Tiệm Phi mở cửa phòng ngủ ra.

Chỉ thấy Hiểu Hiểu nằm cuộn mình trên giường, thân thể rung động, hiển nhiên là đang cố nén chịu cơn đau dữ dội.

Cao Tiệm Phi cùng Nghiêm Khuê, cuống quýt đi tới trước giường. Hiểu Hiểu cũng không ngủ, hai mắt nàng đã khóc sưng đỏ cả lên, môi khô khốc, trên trán tràn đầy mồ hôi!

Thật đáng thương, nàng đã đau nhức cả đêm rồi, nhưng nàng cũng không phát ra một tiếng rên đau đớn nào làm quấy rầy người khác nghỉ ngơi!

“Hiểu Hiểu,” Cao Tiệm Phi run giọng nói, “Còn rất đau?”

Nghiêm Khuê không nhận được chạy tới, nhẹ nhàng ôm con gái mình, ghen ngào.

“Phi ca ca, đau.....Cha nói là sẽ đau vài ngày mới có thể hết”. Hiểu Hiểu khó nhọc nói.

“Cha, con...con sau này sẽ thành người tàn phế sao?”

“Ồ...ô...” Nghiêm Khuê chợt khóc thút thít, lão không dám trả lời con gái mình về điều này.

“Hiểu Hiểu, nếu cô tin tưởng tôi, tôi có thể giúp cô một lần nữa nói tốt chỗ xương gãy, hơn nữa, chắc chắn sau này cũng không để lại một di căn gì!” Cao Tiệm Phi trong lời nói có phần rất quả quyết.

Tự tin!

Trong lúc nói lời này, cả người tinh thần khí độ, cũng xảy ra vi diệu biến hóa!

Sâu trong ánh mắt hiện ra hình ảnh người thầy thuốc đã khuất bóng (Hoàng Phi Hồng), mà trong lòng thì vô cùng quả quyết và tự tin!

“Ách...” Nghiêm Khuê ở bên cạnh cũng có chút sùng sốt.

Hiểu Hiểu cũng gật đầu rất quả quyết:

“Phi ca ca, tôi..... Tôi tin tưởng anh, tôi không sợ đau, anh cho tôi một lần nữa..... Một lần nữa nói xương.....”

Lúc này, Trần Nhân cũng từ toilet mặc quần áo đi ra, cả người nàng tỏa ra hương thơm của sữa tắm, tóc ướt sũng, sắc mặt tron hồng. Nàng len lén nhìn Cao Tiệm Phi một chút, trong lòng dĩ nhiên dâng lên một cỗ tình cảm ấm áp. Mà Cao Tiệm Phi giờ phút này, nhìn không chớp mắt, ngồi xồm trên giường, cẩn thận xem xét chỗ xương gãy ở đùi trái kết hợp các bộ phận khác của Hiểu Hiểu. Ánh mắt chăm chú, lạnh lùng, vẻ mặt nghiêm túc, làm tâm hồn thiếu nữ của Trần Nhân nhảy loạn.....

“Tuyệt, tuyệt, đúng là khí chất đặc biệt!”

Cao Tiệm Phi lúc này đã thật sự nhập tâm như là một người thầy thuốc vậy!

Hắn lấy tay nhẹ nhàng nắm chân trái bị gãy của Hiểu Hiểu lên, nói:

“Hiểu Hiểu, , sẽ rất đau đó, tuy nhiên, nhiều nhất cũng chỉ là trong vài giây mà thôi, cô hãy ráng chịu một chút nhé, muốn la thì cứ việc la nghe, không cần phải nén nhịn gì cả, được rồi.....”

Bất ngờ, đúng lúc đó, chỉ thấy hai tay Cao Tiệm phi vịn..... rồi vịn.

Rắc...rắc.

Liên tục 2 tiếng kêu thanh thúy vang lên, có vẻ như là vang lên cùng 1 lúc vậy.

“A”!” Hiểu Hiểu điên cuồng hét lên một tiếng, cả người kịch liệt chấn động vài cái, hai tay nắm chặt lại, thoáng cái bất động nằm vật xuống giường.

Cao Tiệm Phi đứng lên nói:

“Tốt rồi, không có vấn đề gì nữa!”

“Ách..... Tiểu cao, mới vừa rồi cậu đã vịn gãy chỗ ta đã nói cho Hiểu Hiểu ư? Vậy bây giờ cậu nói xương lại đi a, bắt đầu nói lại một lần nữa”. Nghiêm Khuê vô cùng khản trương nói.

“Cháu đã nối tốt đoạn xương gãy cho Hiểu Hiểu rồi.” Cao Tiệp Phi rất nhanh nói.

“Tuy nhiên, nối xương cũng mới chỉ là bước đầu mà thôi, muốn cho xương của Hiểu Hiểu được khép lại hoàn mỹ, cần phải có rượu thuốc để bôi ở ngoài da nữa. Nghiêm thúc, người nghe kỹ nhé. Nguru Đại lực 1 hai, ngàn cân rút 1 hai, nửa phong hà 1 hai, chiều rộng căn đăng 1 hai, điền bảy 5 tiền, kim vòng tai 5 tiền, đã ngoài chur được thấm rượu 1 cân 5 hai (cái này mình chịu, tra mãi mà ko biết nó là bài thuốc gì, mà bản tiếng Trung mình lại ko có nên đành giữ nguyên đề bác nào biết thì bổ sung giúp mình), sáng- trưa- chiều, ngày 3 lần, thoa lên bên ngoài chỗ xương gãy của Hiểu Hiểu, sau 1 tháng nàng có thể khôi phục hoàn toàn như lúc đầu. Những vị thuốc này trong tiệm thuốc Trung y cũng thường thấy. Lát nữa Nghiêm thúc xuống lầu tìm xem, hẳn là các tiệm thuốc ở quanh đây có bán.”

Nói xong, Cao Tiệp Phi chạy thẳng vào trong toilet

Nghiêm Khuê ngây ngốc nhìn bóng lưng Cao Tiệp Phi, lẩm bẩm nói:

“Chỉ vài giây mà đã làm xong rồi sao? Lại còn.....phương thuốc mà tiểu Cao đã nói, sao giống như cách điều chế của tổ gia truyền hần vậy.....chẳng lẽ, hần có học y?”

Trần Nhân cũng không khác gì, nhìn chằm chằm bóng lưng của Cao Tiệp Phi. Trong mắt thấy cay cay như sắp rơi lệ đến nơi vậy, một ánh mắt đầy si mê và sùng bái!

Lúc này Hiểu Hiểu đột nhiên hai tay chống dậy, thân thể trực tiếp từ trên giường nhô lên, nàng tròn mắt chuyển động một chút, nhìn nghiêm Khuê, rồi lại nhìn chính chân mình..... “Không đau. Đứng là không đau. Thật sự không hề đau a!”

“Con gái, không.....không đau? Nghiêm Khuê quả thật không tin vào tai mình nữa!

“Uhm, không đau, chỉ có cảm giác tê tê, ngứa ngứa, nhưng là thật sự không đau!” Hiểu Hiểu cười rất thành thật, vui sướng la to:

“Phi ca ca, anh thật sự là tài giỏi!”

Cao Tiệp Phi đang trong toilet rửa tay, lại lấy nước rửa mặt cho sạch sẽ và tỉnh táo, mỉm cười đi ra:

“Hiểu Hiểu, vừa rồi tôi đã có nói với cô, chỉ đau vài giây thôi, sau đó thì không sao nữa. Có điều, cô cũng đừng có lộn xộn, hiện giờ, chỗ xương gãy của cô cũng phải một thời gian mới liền hẳn, vì vậy cô tuyệt đối không được vận động thân thể đâu đó.” Ngừng lại một chút, Cao Tiệp Phi quay qua Trần Nhân nói:

“Tiểu Nhân, chúng ta đi làm thôi!”

“Uhm!” Trần Nhân rất nhanh liền đáp ứng, để lại một chùm chìa khóa cửa cho Nghiêm Khuê, sau đó thì sáng khoái cùng Cao Tiệp Phi xuống lầu.

Hai người xuống lầu và ghé một quán cóc ăn mỳ. Cao Tiệp Phi kêu một tô mỳ lòng heo, Trần Nhân thì kêu một tô mỳ bò. Trần Nhân vừa ăn mỳ, vừa xới tô mỳ lên gấp thịt bò qua cho Cao Tiệp Phi, đồng thời cũng gấp lòng heo trong tô của Cao Tiệp Phi ăn. Thoáng nhìn, hai người không khác gì như đôi tình nhân yêu nhau tha thiết.

Mọi việc diễn ra trước mắt chủ quán, lão cười ha hả nhìn Trần Nhân nói:

“Tiểu Nhân, rốt cục đã có bạn trai? Ha ha, không sai, không sai!”

Trần Nhân đỏ bừng khuôn mặt, nhưng không không chế được cười, ánh mắt ôn nhu nhìn Cao Tiệp Phi.

Cao Tiệp Phi cảm giác là lạ, cái... tư vị này, hẳn trước giờ chưa từng được trải nghiệm qua.

Ăn mỳ xong, hai người đi ra trạm xe buýt đón xe đến công ty thiết kế thời trang Alice làm việc.

Trong công ty, Trần Nhân biểu hiện thật rụt rè, cũng không chủ động đến gần Cao Tiệp Phi, chỉ len lén nhìn Cao Tiệp Phi cười một cái, liếc mắt nhìn Cao Tiệp Phi đầy ân tình.

Cao Tiệp Phi vẫn như trước theo Tần Nhạc Thi học việc. Năng lực của Cao Tiệp Phi so với lúc mới tới đã tiến bộ hơn rất nhiều, có thể làm được rất nhiều việc. Đặc biệt, sau khi học được sở trường Anh ngữ cấp hương thôn của quý hôn cấp 1 Trác Tiểu Phàm, Cao Tiệp Phi cũng có thể tự mình mình phiên dịch một ít hợp đồng cùng văn bản bằng tiếng Anh. Hiện giờ Cao Tiệp Phi thực sự đã bằng vào năng lực của chính mình làm việc tại công ty thời trang.

Giữa trưa com nước xong, Tần Nhạc Thi giống như rất tùy ý đối với Cao Tiệp Phi nói:

“Cao Tiệp Phi, vài ngày nữa là tới sinh nhật tôi, tôi mời tất cả đồng sự trong phòng đến nhà tôi làm khách, đến lúc đó anh cũng tới nha!” Ngừng lại một chút, nàng lập tức bổ sung thêm, nói:

“Lần trước anh đã giúp tôi giải quyết phiền toái do Lưu Cường gây nên, hẳn thực sự về sau sẽ không trở lại dây dưa với tôi nữa, lúc....sinh nhật tôi, nhất định anh phải tới nhé, nhân dịp sinh nhật tôi muốn cảm tạ anh!”

Nói tới đây, Tần Nhạc Thi mặt đỏ lên, trong đầu dần hiện ra hình ảnh lúc ấy nàng sẽ cùng Cao Tiệm Phi “ăn cháo lười!”

Đương nhiên, đối với Cao Tiệm Phi đây chỉ là chuyện nhỏ mà thôi. Đồng sự đến dự sinh nhật, hơn nữa lại là “sư phụ” của mình trong công việc. Nàng mời mình đến nhà nàng, việc này cũng là bình thường. Cao Tiệm Phi gật đầu nói:

“Được, Tần tiểu thư, tôi nhất định sẽ đến, cô yên tâm”.

Nghe được Cao Tiệm Phi nói, Tần Nhạc Thi vẻ mặt liền thoải mái, cười tủm tỉm vội vàng đi làm việc của mình.

Lúc này, điện thoại di động Cao Tiệm Phi vang lên, lấy điện thoại ra nhìn, là Trần Diệu Huy gọi, liền nghe.

“Tiệm Phi, lần trước tại cao ốc Đế vương, tôi không phải đã nói với cậu rồi sao..... Đêm nay, Đông hưng chúng ta hẹn gặp Phong thiếu, chủ yếu là để giải thích với hắn chuyện lần trước bị tập kích, Tiệm Phi, cậu.....”

“Được, buổi tối tôi sẽ đến đúng giờ, hay là, ông lái xe tới đón tôi cũng được. Dù sao tôi cũng đáp ứng đến ông, giúp ông hướng Lư Phong cầu tình, chuyện này, tôi tuyệt đối làm được!”

Cao Tiệm Phi không chút nghĩ ngợi liền cắt lời Trần Diệu Huy nói, muốn cúp điện thoại. Phải biết rằng, Trần Diệu Huy trực tiếp giúp Trần Nhân xóa bỏ hơn một triệu khoản nợ đánh bạc, phần nhân tình này, Cao Tiệm Phi là cũng muốn trả ơn!

“Việc này! Tiệm Phi, cậu yên tâm, buổi tối trước mặt Lư Phong cũng chỉ cần giúp tôi nói vài câu mà thôi, không có gì phiền toái đâu. Như vậy, 6h30 tối, chúng ta gặp tại đại lộ Tự do, chúng ta cùng ăn tối, sau đó đến trước 8h00 thì về Đông hưng tổng bộ, ok.” Trần Diệu Huy thắng thần nói. Trong giọng nói có ý tứ cảm kích hàm xúc.

“Được, không thành vấn đề, buổi tối sau khi tan sở, tôi sẽ tới đại lộ Tự do chờ ông”. Cao Tiệm Phi lập tức đáp ứng.

Sau khi trò chuyện xong, Cao Tiệm Phi cũng không có lập tức bắt tay vào việc ngay.

Cao Tiệm Phi suy nghĩ, giống như ngã vào một cái động tối đen sâu hút.

Lần trước, trong sòng bạc đế vương của Trần Diệu Huy, Cao Tiệm Phi đã biết cha mình tàn phế, kỳ thật chính là thần đánh bạc Cao Tiến năm đó. Hơn nữa, cha là vì lần đánh bạc cuối cùng thua trận toàn bộ! Thậm chí, còn thua trận cược chính thân thể mình!

Theo như lời Trần Diệu Huy và Shary, cha cuối cùng sở dĩ thất bại, đó là vì..... bị người hãm hại!

Chuyện này, Cao Tiệm Phi không có khả năng không tra rõ ràng!

Chỉ là, sau khi rời cao ốc Đế vương đã xảy ra quá nhiều chuyện loạn, vừa là chuyện của Trần Nhân, vừa là chuyện Nghiêm gia, do đó, Cao Tiệm Phi tạm thời đem chuyện bí ẩn của cha giấu ở trong lòng, mà giờ phút này, bí ẩn lớn đó lại trở dậy, hơn nữa còn rất mãnh liệt!

Cao Tiệm Phi nhìn vào điện thoại di động, hoảng hốt xuất thần, qua 3 phút, hần rút cục đặt quyết tâm!

Hắn trực tiếp biên soạn một cái tin nhắn di động.....

“Chú Đường, Phi Long ca không cho cháu liên lạc với chú, bình thường, cháu cũng có thể nhịn, không liên lạc với chú, nhưng là hôm nay, có một việc, cháu muốn chú phải cho cháu một câu đáp án!”

Viết xong tin nhắn này, Cao Tiệm Phi nhấn cho Đường Báo.

Chờ đợi, chờ đợi trong lo lắng.

“Chú Đường, có thể hồi âm lại cho cháu 1 tin nhắn?” Cao Cao Tiệm Phi trong lòng cũng không dám khẳng định.

Thế nhưng, chỉ sau 2 phút, Cao Tiệm Phi nhận được 1 tin nhắn, là của Đường Báo gửi đến.

Cháu trai thông minh, cháu muốn hỏi chú vấn đề gì?”

Cao Tiệm Phi trong lòng rất kích động, hắn chỉ sợ Đường Báo nghe Phi Long nói, không để ý tới hắn. Bây giờ, nếu Đường Báo hồi âm cho hắn tin nhắn, vậy thì có cửa rồi!

Cao Tiệm Phi Cao Tiệm Phi suy tư một phút đồng hồ, mới viết một tin nhắn rất dài.....

“Chú Đường, cháu thông qua một ít con đường, đã biết một việc, cha cháu: Cao Tiến, cũng không phải người tàn phế bình thường, ông ấy trước kia được xưng là thần đánh bạc, đúng không? Hơn nữa, ông ấy đáng lẽ vẫn là thần đánh bạc, nhưng vì bị người nào đó hãm hại, cuối cùng thua trận, cho nên, ngày nay tình trạng mới suy bại thế thảm. Chú Đường, chú yên tâm, đầu tiên, cháu cũng không có gia nhập thế lực ngầm gì cả, mấy tin tức này, cháu nhờ một vài con đường đặc thù mà có được, hơn nữa, trừ chú và Phi Long ca ra, cũng không có bất cứ ai biết cháu là con trai của Cao Tiến. Cháu cũng không có ý tứ gì khác, cháu chỉ muốn biết về chuyện của cha cháu, cha cháu rốt cuộc là bị người nào hãm hại?”

Gửi xong tin nhắn này, tâm tình Cao Tiệm Phi cũng rất kích động. Hơn nữa, mang theo cảm giác khẩn trương! Đáp án có lẽ sẽ có trong tin nhắn hồi âm của Đường Báo!

Khẩn trương, kích động, phấn khởi!

Thế nhưng, Cao Tiệm Phi đợi đã 10 phút nhưng không có tin nhắn nào hồi âm lại!

Cao Tiệm Phi tâm tình vô cùng xúc động, ngay lúc hần sắp không khống chế được mình nữa, thì nhận được tin nhắn của Đường Báo, vậy là cũng có trả lời!

“Cháu trai, chuyện này, vốn là chuyện gió bụi trần gian, đã 8 năm qua đi! Trong đó đúng là có liên quan tới một số ân oán phức tạp, cha cháu, quả thật bị người khác hãm hại. Đối với chuyện này, chú Đường Báo, kể cả Phi Long, cùng với lãnh đạo xã đoàn Chánh bang đều không phục. Nhưng là, chuyện này phát sinh tại trung tâm đánh bạc cao cấp, chúng ta là người của thế lực ngầm, vốn là chưa hề nhúng tay vào! Huống hồ..... Được rồi, cháu trai, cháu cũng đừng hỏi nhiều, cha cháu tuyệt đối không hy vọng cháu đi tranh đấu vào cái việc đen tối này. Ý của ông ấy là muốn cháu lo bổn phận của mình như một người bình thường. Thật ra, chuyện này, ngay cả Chánh bang của chúng ta cũng không chắc đã làm được, cháu trai, cháu. .... coi như bỏ qua đi, được, mặc dù chú cũng muốn chém chết đám vương bát đần kia, đáng tiếc, chú Đường của cháu cũng không có năng lực để đối phó. Hơn nữa, việc đánh bạc vòng tròn bên ngoài này cũng chỉ biết 1 chút đại khái, cụ thể như thế nào thì không rành lắm, ngoại trừ một số ít người đánh bạc cao cấp chuyên nghiệp, còn thì không ai có thể kể chính xác tình huống xảy ra vào lúc đó!”

Nhận được tin nhắn này, Cao Tiệm Phi cũng ngây ngốc ra luôn. .... Hỏi tới hỏi lui, trực tiếp hỏi người đứng đầu Chánh bang Đường Báo, vẫn không hỏi ra được một cái gì cả. Hoàn toàn không có đáp án!

Hơn nữa, trong tin nhắn còn nói cho Tiệm Phi biết một tin tức đáng sợ.....Người làm thương tổn cho cha thế lực vô cùng lớn. Thậm chí còn hơn cả Chánh bang xã đoàn!

Cao Tiệm Phi nắm chặt điện thoại di động, tay đã bắt đầu run rẩy, trong thâm tâm vang lên những thanh âm liên tục hỏi. ....:

“Mình có nên buông đầu tra việc này? Mình cứ như vậy nhìn cha nửa phần đời còn lại sống lay lắt trên xe lăn? Mặc kệ cho kẻ hãm hại cha sống tự tại, ung dung và sung sướng?”

Không! Không thể được!

Đúng lúc này, Đường Báo lại gửi thêm 1 tin nhắn. ....:

“Chú Đường của cháu trong thâm tâm cũng ủng hộ cháu đi báo thù cho cha, thế nhưng. .... cháu quá yếu! Cháu chỉ là một người bình thường, cháu không có một chút năng lực gì! Vì vậy, cháu nên quên chuyện này đi! Mà nhân tiện đây, chú Đường cũng đã nói hết lời với cháu rồi, cháu cũng đừng suy nghĩ lung tung, thanh thần ổn định công việc, thành thật làm tròn bổn phận như một người bình thường. Thôi, chú cũng không nhiều lời nữa, thời gian tới đây là sinh nhật của mẹ Phi Long, cháu là người của Phi Long nên hẳn sẽ gọi cháu tới. Còn chú là con nuôi của mẹ Phi Long, bữa đó chú cũng sẽ tới. Được rồi, ngày đó hai chú cháu ta sẽ cùng nhau uống chút rượu và tâm sự. Cứ như vậy nhé, cháu trai, cháu đi làm cho tốt nghe!”

“Được rồi, chú Đường, cháu. ....cháu quá yếu, cháu không có bất kỳ năng lực gì. Chuyện này, cháu cũng sẽ không làm cho rắc rối thêm nữa. Được, cháu phải đi đóng mộc một số văn bản, lần sau có cơ hội gặp mặt sẽ trò chuyện sau!”

Cao Tiệm Phi lễ phép hồi âm tin nhắn lại cho Đường Báo. Rồi sau đó, hần bắt tay vào công việc, đứng lên, hít sâu một hơi, làm cho tâm tình đang bị kích động từ từ lắng xuống.

“Ta quá yếu?”

Cao Tiệm Phi khoé miệng khẽ giật, nhàn nhạt cười:

“Ý của chú Đường chính là nếu như mình đủ cường đại, chú sẽ nói cho mình biết chi tiết chân tướng sự việc, hơn nữa sẽ đồng ý để mình đi báo thù! Như vậy thì. ....mình phải nhanh chóng cường đại lên! Càng mạnh càng tốt!”

Cùng lúc đó, trong đầu Cao Tiệm Phi chợt lóe lên một ý nghĩ. ....:

“Còn nữa, chú Đường có nói, chuyện cha mình bị hại, thế lực ngầm bọn họ cũng không biết chi tiết, chỉ có một số người chủ chốt trong lĩnh vực cờ bạc mới biết rõ ràng chuyện này. Như vậy, mình có thể....thử tìm một quý hồn là cao thủ trong đánh bạc vòng tròn?”

Hoa thị.

Phòng khách sạn Hồ Tử Chân thuê.

Trong phòng khách. Hồ Tử Chân ngồi trên ghế sofa, cầm một cây bút sáp màu đỏ, đang quẹt quẹt, vẽ vẽ trên một tấm bản đồ đặt trên bàn.

Đường Văn Tuấn ngồi bên cạnh Hồ Tử Chân, nhìn chăm chăm vào bản đồ kia.

Trên vai Hồ Tử Chân là 2 con chim, bên vai trái là con chim am thuận, bên vai phải là một con chim anh vũ lông xanh.

“Này, Văn Tuấn, cậu xem xem, nơi này chính là tổng bộ Đông hưng, là vị trí này.”

Hồ Tử Chân dùng bút sáp đỏ vẽ lên bản đồ một vòng tròn thật to.

Nơi này thật ra chính là một quần thể biệt thự ở ngoại thành Hồ thị, bên trong có sân golf, sân tennis, hồ bơi...v.v..., ta nghĩ, Luru Phong cùng người Đông hưng sẽ giao thiệp ở tòa biệt thự này”.

Vừa nói, hắn vừa vẽ trong vòng tròn một cái ngôi sao năm cánh.

Đường Văn Tuấn chăm chú nghiên cứu, hắn gật đầu:

“Tử Chân ca phân tích rất đúng, hẳn chính là biệt thự này”.

“Vây, người của chúng ta, nhân tiện từ nơi này, nơi này, nơi này, trực tiếp tiến vào tòa biệt thự này!”

Hồ Tử Chân vẽ mặt phần khởi, vẽ lên trên mặt bản đồ thêm mấy cái mũi tên đánh dấu.

“Đây là đội ám sát chủ lực của chúng ta, đội ám sát tiến vào tòa biệt thự này trước, ta sẽ phái người, trước tiên sẽ làm một số việc gây náo loạn tại khu vực bên ngoài biệt thự, làm đánh lạc hướng sự chú ý của bọn họ.”

Đường Văn Tuấn cười nói:

“Tử Chân ca lập mưu rồi động thủ, kế hoạch này hẳn là không có vấn đề gì. Huống hồ lại còn có Ngũ gia làm nội ứng, tôi nghĩ, Luru Phong lần này chết chắc rồi. Mà cả Đông hưng cũng sẽ bị nhổ hết gốc rễ, đây cũng không phải chuyện xa vời! Được rồi, Tử Chân ca, bây giờ anh tìm sát thủ ở đâu? Thực lực có đáng tin?”

Hồ Tử Chân khặc khặc cười quái dị một lúc, nói:

“Văn Tuấn, Tử Chân ta là người có số má. Lần này tham gia ám sát, đều là người đã từng tham gia chiến tranh với Việt Nam, là lính chính quy xuất ngũ, đồng thời cũng đã từng một thời gian dài là lính đánh thuê ở Đông Nam Á. Ok! Tử Chân ta cái gì cũng không có, mà cái có nhiều nhất chính là tiền và có số má, Luru Phong đêm nay chết chắc rồi. Ha ha! Lần này, ta đến Z quốc nhiệm vụ chủ yếu chính là thu tóm toàn bộ thể lực ngầm của G tỉnh, mà điều này có gì khó? Rất đơn giản!”

Nói xong, Hồ Tử Chân như điên đại đứng lên, tìm trong góc phòng khách, ở đó có một cái lò vi sóng.

“Há hác!” Hồ Tử Chân chớp lấy con chim am thuận đang đậu trên vai, mở lò vi sóng, trực tiếp ném con chim am thuận vào bên trong

Quan sát thấy lò vi sóng đã hoạt động, Tử Chân trực tiếp bật chức năng nướng lên.

“Vù vù”, lò vi sóng bắt đầu hoạt động.

“Oa, thật sướng a!” Tử chân vẽ mặt vắn vẹo, hai mắt đỏ bừng.

“Tôi nay, Luru Phong.....giết! Ngũ gia.....giết! Trần Diệu Huy.....giết! Tất cả lãnh đạo Đông hưng.....giết!”

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Siêu Quý Nghi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 63: Không Nên Tùy Tiện Lọc Soát Người Tôi

Sau khi hết giờ làm việc, Cao Tiệp Phi như đã quen, cùng Trần Nhân rời khỏi công ty. Thế nhưng, hai người cũng sợ đồng nghiệp nhìn ra điều bất thường này, vì vậy, có vẻ như hiểu ý nhau đều không nói chuyện, chỉ cắm đầu bước đi. Đi khỏi công ty, hai người nhanh chóng đi đến siêu thị ở khu phố lân cận.

“Tiểu Nhân, cô về nhà trước đi, ta có việc, đến tối tôi sẽ về sau.”

Cao Tiệm Phi làm bộ lấy từ trên kệ xuống một gói đồ. Kỳ thật thì cũng không để ý, chỉ quay đầu cùng Trần Nhân nói chuyện mà không để ý đến cái gói đồ vừa lấy từ trên kệ xuống.

Điều này đã lôi cuốn sự chú ý của một số người xung quanh, hơn nữa ánh mắt nhìn vào Cao Tiệm Phi cũng đầy thâm ý.

Trần Nhân sắc mặt đỏ lên, vội vàng giật lấy gói đồ trong tay Cao Tiệm Phi.

“Tiệm Phi, anh cầm gói bang vệ sinh trong tay làm gì vậy?” Ngừng lại một chút rồi nói thêm:

“Thôi được rồi, Tiệm Phi, tối nay anh tính đi đâu vậy?”

Nhìn thấy gói đồ vừa bị Trần Nhân giật từ trong tay mình, Cao Tiệm Phi có chút xấu hổ, sau đó rất nhanh nói:

Hẹn bằng hữu ăn cơm. Được rồi, tiểu Nhân, cô cứ về nhà trước đi, nhớ kỹ là giúp ta chiếu cố cho chú Nghiêm và Hiểu Hiểu.”

Nói xong, Cao Tiệm Phi nhanh chóng rời khỏi siêu thị. Tùy ý đi dạo một hồi, nhìn thời gian cũng đã gần đến giờ hẹn, liền bắt xe tới đường Tự do.

Vừa mới xuống xe thì cũng vừa lúc Trần Diệu Huy gọi điện thoại tới.

“Tiệm phi, cậu đã tới đường Tự do chưa?” Trần Diệu Huy từ đầu dây bên kia hỏi.

“Rồi, vừa mới đến. Ông lái xe tới đây.”

Cao Tiệm Phi còn chưa nói hết câu, Trần Diệu Huy đã lái một chiếc Hummer dài, từ bên kia đường Tự do, thuộc Hồ thị, chạy tới. Cao Tiệm Phi từ bên kia đường vẫy vẫy tay gọi.

Trên xe, sau khi vào trong xe Cao Tiệm Phi phát hiện còn có 5 tên thanh niên trẻ tuổi đã ngồi từ trước, nhìn tướng mạo có vẻ âm trầm. Bọn họ vẻ mặt dị thường lạnh lùng, trong ánh mắt ẩn dấu một khí tức bạo lực.

Trần Diệu Huy tự mình lái xe, đi lòng vòng quay về Hồ thị ở bên kia. Trên xe, Trần Diệu Huy đối với Cao Tiệm Phi nói:

“Tiệm Phi, đây đều là tâm phúc của tôi. Thân thủ cũng rất tốt.”

Sau đó, hắn quay đầu nói với 5 tên thanh niên trẻ để giới thiệu:

“Đây là bằng hữu quan trọng nhất của ta, các ngươi gọi cậu ấy là Tiệm Phi ca!”

“Tiệm Phi ca!” 5 tên thanh niên gật đầu chào một tiếng. Tuy nhiên, về mặt bọn họ có chút kiêu ngạo, tựa hồ như xem Cao Tiệm Phi như không để vào mắt, vì nhìn Cao Tiệm Phi trông giản dị chất phác, nhìn mặt còn có vẻ ngây ngô.

Cao Tiệm Phi chỉ là có chút nhìn bọn họ gật đầu, cũng không có nói thêm cái gì. Những người này đối với Cao Tiệm Phi mà nói cũng chỉ như những người khách qua đường không hơn, Cao Tiệm Phi căn bản không cần phải quan tâm bọn họ, ẩn sâu trong ánh mắt là sự khinh thường.

Trần Diệu Huy chạy đến địa bàn của hắn, đại lộ Huy hoàng. Xuống xe, Trần Diệu Huy tìm một quán ăn đồng quê, 6 người vào phòng (cái này hình như là người dịch lộn rồi, phải 7 người mới đúng).

Rất nhanh, thức ăn cùng rượu đều được mang lên.

Đồ ăn rất lạ, có Xuyên Sơn Giáp, mai hoa lộc, linh dương, thậm chí còn có túi thử thịt (không biết có phải là chuột túi không nữa, còn mấy món ăn đầu thì ko biết là gì)!

Cao Tiệm Phi xem như được mở mắt khai sáng, miệng thì cũng nhấp nhấp từng món ăn một.

Mà đám người Trần Diệu Huy, hình như cũng không muốn ăn, bọn họ ngay cả rượu cũng không đụng một giọt.

Lúc này, một gã thanh niên trong đám người kia nói:

“Diệu Huy ca, các lão nhân gia rõ ràng là nghĩ muốn bắt anh làm người thế thân, lần trước cùng Phong Thiệu bàn chuyện cơ mật, cũng không phải một mình Diệu Huy ca thu xếp, đó là cả xã đoàn cùng chuẩn bị. Giờ xảy ra chuyện, dựa vào cái gì mà yêu cầu Diệu Huy ca đi giải thích với Phong thiếu? Đây là chuyện của cả Đông hưng xã đoàn mà!”

Trần Diệu Huy trong tay cầm chiếc đũa nhẹ nhàng đi qua một bên, rút một diếu thuốc ra đốt, cũng không lên tiếng, dường như đang tự hỏi cái gì. Mà Cao Tiệm Phi nhìn hắn lúc đi qua, rõ ràng nhìn thấy trong mắt Trần Diệu Huy....có sát khí!

Rồi một gã thanh niên khác tiếp lời:

“Diệu Huy ca, mấy năm nay, anh vì Đông hưng đã lập rất nhiều công lao, anh xử sự công chính, các an hem bên dưới đều phục anh, bằng không, tối nay, chúng ta trực tiếp....”

Tay phải hắn tạo thành như lưỡi đao, đưa lên làm một thế bỏ xuống. Nhưng theo phản xạ ánh mắt lại nhìn Cao Tiệm Phi một chút, khoe mắt cơ thịt giật giật.

Cao Tiệm Phi cúi đầu ăn, làm bộ không phát hiện.

“Tiểu Sur, đừng nói lung tung! Việc này, ta tự có cách giải quyết đúng mực” Trần Diệu Huy nghiêm nghị quát.

Sau vài giây, Trần Diệu Huy hướng đến Cao Tiệm Phi nói:

“Tiệm Phi, chuyện tình nội bộ xã đoàn chúng tôi, cậu không cần phải quan tâm làm gì, đêm nay, cậu chỉ cần giúp tôi cầu tình với Phong thiếu là được.”

Cao Tiệm Phi nghĩ thầm, các người đến nước này, tôi cũng khó mà được ngồi yên, nếu không vì chuyện Trần Nhân, thiếu ông một ân tình thì nhất định đêm nay tôi cũng không đến đây gặp ông.

“Được”. Cao Tiệm Phi cũng buông đũa xuống, dùng khăn tay trên bàn lau miệng, lấy điện thoại di động ra nhìn. .... thời gian đã 7h20.

“Diệu Huy, không phải ông nói trước 8h00 phải về tổng bộ Đông hưng sao? Bây giờ thời gian cũng không còn nhiều, chúng ta tranh thủ đi thôi” Cao Tiệm Phi cười nói.

“Được, chúng ta đi!” Trần Diệu Huy lập tức đứng lên.

Mấy người cùng rời khỏi quán lên xe.

Xe đi xuyên qua nội thành Hồ thị, dần chạy ra ngoại thành.

Trần Diệu Huy vừa lái xe vừa giải thích:

“Tiệm Phi, tổng bộ Đông hưng của chúng tôi không đặt trong nội thành, mà là ở ngoại thành. Mấy năm trước, xã đoàn đã mở một văn phòng mua bán bất động sản, nhân tiện đó cũng đã mua một khu đất ở ngoại thành, sau khi tìm được một thầy phong thủy đến coi, thì tại khu đất đã mua xây lên một quần thể biệt thự, bên trong có mười mấy tòa biệt thự, còn có sân tennis, sân cầu lông, sân bóng rổ, sân golf, hồ bơi. Các nguyên lão Đông hưng của chúng tôi sau khi lui về sẽ cùng nhau dưỡng lão tại tổng bộ xã đoàn.”

Cao Tiệm Phi cười nói: “Nghe cũng được đấy!”

Xe chạy ước chừng hơn 10 phút, chỉ thấy phía trước, tại một góc quẹo, có hơn 10 người cao to lực lưỡng, mặc áo somi đen đang đứng, tay cầm bộ đàm, điện thoại. Ở khu đất trống bên cạnh có mười mấy chiếc xe xa hoa đang đậu.

Trần Diệu Huy chậm rãi lái xe vào trong khu đất trống, sau khi ngừng lại thì xuống mở cửa xe cho đám người Cao Tiệm Phi xuống.

Ngay lúc đó, 7 chiếc xe màu đen từ phía sau chạy nhanh tới.

Trần Diệu Huy thân thể không khỏi giật mình, hạ giọng nói: “Phong thiếu tới rồi!”

7 chiếc xe màu đen tề chỉnh đậu thành hàng ngũ. Đầu tiên, là 3 chiếc bên trái, 3 chiếc bên phải, đồng loạt mở cửa ra. Từ trên xe 24 tên hán tử thân sắc lãnh khốc nhảy xuống.

24 người này chỉ nhìn cũng biết là những vệ sĩ, cũng có năng lực võ nghệ nhất định, bọn họ xuống xe, ánh mắt cũng cảnh giác quan sát đánh giá xung quanh, bộ dáng rất cẩn thận.

Trần Diệu Huy quay qua Cao Tiệm Phi nói:

“Tiệm Phi, chúng ta qua tiếp Phong thiếu một chút”.

“Đi, với tôi không thành vấn đề”. Cao Tiệm Phi nhún vai.

Hai người hướng về phía bên kia đi qua.

Bỗng nhiên, một gã vệ sĩ chỉ một ngón tay về phía họ: “Chờ một chút”.

Lúc hắn nói, tay phải kẻ sát bên hông, nhìn về phía hông của hắn, sau lớp áo somi hắn là có một loại vũ khí gì đó.

Trần Diệu Huy cùng Cao Tiệm Phi liền đứng lại tại chỗ.

Tên vệ sĩ đó vung tay lên, 23 tên vệ sĩ còn lại lập tức bước tới, trong đó có 2 tên bắt đầu hành động lục soát thân thể. Cùng lúc, 10 tên khác chạy đến lục soát 5 tên thanh niên là tâm phúc của Trần Diệu Huy.

Cao Tiệm Phi thầm nghĩ, những kẻ dưới tay Lưu Phong này thực ra cũng rất chuyên nghiệp. Hơn nữa, bình thường hắn cũng cùng nhau tiến hành lục soát

người của nhiều vị khách khác. Hôm nay lại là ngược lại, chính là thủ hạ của Luru Phong lại đi lục soát người của chủ Đông hưng xã đoàn, nơi hẳn đến làm khách!

Điều này nói rõ, thế lực của Luru Phong rất là bá đạo!

Đúng lúc này, một tên vệ sĩ đến lục soát Cao Tiệm Phi, hẳn rất có kinh nghiệm, trực tiếp dùng tay vuốt phần eo của Cao Tiệm Phi.

Mà nơi đó chính là chỗ Cao Tiệm Phi giấu phi đao.

Cao Tiệm Phi thân thể linh hoạt co rút lại, né tránh vệ sĩ lục soát, nói:

“Tôi không có vũ khí, tôi chỉ là một thuyết khách, không cần phải lục soát tôi!”

Thực ra việc lục soát người, Cao Tiệm Phi hoàn toàn có thể chấp nhận, thế nhưng, nếu phi đao bị bọn chúng lục soát thấy lấy đi thì Cao Tiệm Phi sẽ rất khó chịu!

Phải biết rằng, phi đao đó tuyệt đối là vũ khí bảo vệ tính mạng của Cao Tiệm Phi!

“Thành Thật đi.”

Tên vệ sĩ kia gầm nhẹ một tiếng, , khóa trước từng bước, dự định sẽ dùng biện pháp mạnh để lục soát người Cao Tiệm Phi.

Thực ra, dựa vào thân thủ của Cao Tiệm Phi hiện tại, ít nhất có 104 phương pháp có thể làm cho tên gia hỏa không biết tốt xấu kia nằm trên mặt đất, thế nhưng, Cao Tiệm Phi trong lòng cũng rõ ràng, đây không phải là nơi để mình biểu diễn thân thủ, không phải bắt đắc đi thì hẳn cũng không ra tay.

“Tôi nói một lần cuối, tôi không cho các người lục soát thân!” Tay phải Cao Tiệm Phi nhẹ nhàng một lần nữa đẩy tay của tên vệ sĩ kia ra.

“Mẹ kiếp!”

Tên vệ sĩ kia có vẻ như bình thường vốn là nhân vật đã quen ngang ngược, giờ đây lại thấy Cao Tiệm Phi hết lần này đến lần khác không chịu hợp tác, hẳn trên mặt thì nhe răng cười, còn tay phải thì dùng ngón tay chụp lấy vai của Cao Tiệm Phi.

Phải biết rằng, những vệ sĩ này đều đã luyện qua võ thuật, với những người bình thường, bọn họ có thể thoải mái dùng tay không để đối phó cùng lúc 5-6 người. Tên vệ sĩ này thoáng cái chụp vào bả vai Cao Tiệm Phi, chỉ cần hắn thật sự chụp được vai của Cao Tiệm Phi thì sẽ làm cho vai bị trật khớp ngay!

“Cũng biết chiêu này giống ta? Đúng là múa riu qua mắt thợ!”

Cao Tiệm Phi trong lòng phẫn nộ. Hắn có thể nhẫn nại, nhưng cái gì cũng có mức độ nhất định. Tay phải Cao Tiệm Phi phóng ra, lúc tên vệ sĩ sắp chụp được bả vai mình, đột nhiên chặn ngay khuỷu tay hắn, dùng ngón tay vịn một cái. ....!

“Rắc!”

Trật khớp!

Cao Tiệm Phi lại kéo đẩy một cái nữa, tên vệ sĩ cao 1m90, thân thể giống như cái bao cát, cả người bay thẳng ra phía sau cách xa 4 thước. “Bịch một cái!” Nặng nề ngã trên mặt đất, hàm răng rớt ra 3 cái.

Đứng bên cạnh Cao Tiệm Phi, Trần Diệu Huy đang tiếp nhận lục soát, chứng kiến cảnh Cao Tiệm Phi đối Phó với tên vệ sĩ kia, trông mắt lập tức mở to, yết hầu tự nhiên chạy lên chạy xuống.

“Thân thủ quá tuyệt vời!” Trần Diệu Huy trong lòng sợ hãi than một câu.

Bắt ngờ, 23 tên vệ sĩ còn lại gần như cùng lúc rút súng lục ra, tất cả đều nhắm thẳng vào Cao Tiệm Phi.

Trần Diệu Huy vội vang hô to:

“Các vị đừng nổ súng! Đây là Phong thiếu bằng hữu! Vốn là Phong thiếu bằng hữu!”

“Hả?” 23 tên vệ sĩ ngón tay đã đặt trên cò súng, đồng thời cùng sừng sốt.

Ngay lúc này, từ chiếc xe đậu ở giữa, rốt cục cửa xe cũng mở ra. Luru Phong dưới sự bảo vệ của 2 tên vệ sĩ, từ trong xe bước xuống, hẳn trước tiên hét lớn:

“Bỏ súng xuống cho ta! Các ngươi muốn chết sao?”

Theo lệnh của Luru Phong, tất cả mấy vệ sĩ này đều răm rắp tuân theo. Bọn họ lập tức thu hồi súng lại.

Luru Phong vội vàng chạy tới bên Cao Tiệm Phi, thân thể có chút gần gũi.

“Tiên sinh, không nghĩ rằng hôm nay người cũng tới đây!”

Thực tế thì, mới rồi Lư Phong cũng thấy Cao Tiệp Phi cùng vệ sĩ của mình xung đột, nhưng hắn cũng không ra mặt ngăn lại khi xung đột dẫn đến kịch liệt nhất. Trong ẩn ý của hắn là muốn tìm hiểu về Cao Tiệp Phi.

Tuy nhiên, đến thời khắc mấu chốt, hắn đã xuống xe chạy tới. Hắn vừa nhận lỗi với Cao Tiệp Phi, vừa tức giận quát mắng mấy tên vệ sĩ:

“Tất cả lui lại hết cho ta!”

Tất cả vệ sĩ cúi đầu, không dám lên tiếng.

“Phong thiếu, xin chào!” Trần Diệu Huy vội vàng ân cần chào một tiếng.

Lư Phong cũng chỉ liếc mắt nhìn Trần Diệu Huy một cái, cũng không thêm nói lời nào.

“Tiên sinh, chúng ta đi.”

Lư Phong thân thiết ôm bả vai Cao Tiệp Phi, hướng về chỗ quẹo đi tới.

Vệ sĩ Lư Phong kinh ngạc nhìn chằm chằm bóng lưng Cao Tiệp Phi. .... Tên này thoát nhìn như một tên gia hỏa thể giới ngầm, thân thủ thật tốt như vậy, hơn nữa, lấy thân phận Phong thiếu, đúng là thân phận hắn càng tăng thêm, thật là khó tin a!

Đương nhiên, bọn vệ sĩ giật mình thì giật mình, nhưng bọn chúng cũng không quên nhiệm vụ của chúng. Bọn họ ngay ngắn hộ vệ bên cạnh Lư Phong, hướng phía trước đi tới. Trong đó một tên hướng Lư Phong nói:

“Phong thiếu, đã kiểm tra qua, không có vấn đề, bọn họ trên người không có vũ khí.”

Lúc này, Cao Tiệp Phi nhìn tên vệ sĩ bị mình vịn gãy tay, thật đáng thương đang từ mặt đất đứng lên. Một tay bị gãy, một tay thì liên tục xoa xoa, cũng đi theo tới.

Cao Tiệp Phi cười rồi lui lại, đi tới tên vệ sĩ bị gãy tay, nhẹ nhàng vịn một cái. ....

“Rắc!”

Các khớp xương bị trật đã lập tức phục hồi như cũ!

“Ồi chào!”

Tên vệ sĩ đau quá la một tiếng, nhưng rất nhanh, hắn dùng ánh mắt khó tin nhìn Cao Tiệp Phi. Hắn thử hoạt động hai tay, cả lăm nói:

“Ồi. .... đã trở lại bình thường rồi!”

Cao Tiệp Phi vỗ vỗ bờ vai hắn nói:

“Vấn đề nhỏ mà thôi. Tôi đã sớm nói với anh, không nên tùy tiện lục soát người tôi.”

Nói xong, Cao Tiệp Phi cứ như chưa từng làm chuyện gì, trở lại bên cạnh Lư Phong. Chỉ còn lại tên vệ sĩ kia là đứng ngây ngốc tại chỗ.

“Tiên sinh, tôi. .... tôi đã đánh giá thấp ngài rồi. Thân thủ ngài quả thực tốt đến kẻ khác cũng khó tin được!”

Lúc này, thái độ của Lư Phong đối với Cao Tiệp Phi lại càng thân thiết hơn vài phần.

Cao Tiệp Phi cười, nghĩ thầm. .... Hừ, tiểu tử nguoi cúi đầu về thành thật, mới rồi nguoi ở trong xe, ta cũng không tin nguoi không thấy ta bị lục soát người, nguoi lúc đó không ngăn cản, đến cuối cùng mới chạy tới. Thật ra sâu trong tâm nguoi muốn thử ta xem năng lực nông sâu như thế nào mà thôi.

Trần Diệu Huy thì trong lòng nghĩ. .... Xem ra, Phong thiếu đối với Tiệp Phi ngày càng coi trọng! Hôm nay, Tiệp Phi giúp ta biện hộ cho, thì lại càng chắc chắn hơn vài phần! Thật tốt, Trần Diệu Huy có thể kết giao với người như Tiệp Phi quả thực đó chính là vận đạo của mình mà!

Mà Lư Phong trong lòng, cũng không phải không có chút ý nghĩ. .... Vị tiên sinh này quả nhiên vốn là một người bất phàm! Vệ sĩ dưới tay mình, người nào so được với hắn? Sợ rằng, hai mươi mấy tên vệ sĩ ở đây hợp lực, cũng không chắc đấu lại vị tiên sinh này! Nhân tài như thế, nếu như mình có thể dẫn tiến lên cho gia tộc, làm cho lão nhân gia thấy được mắt nhìn người của mình thì chẳng phải trước mặt lão nhân gia mình có thể tăng lên vài phần mặt mũi sao? Được, nếu chuyển đi tới G tỉnh lần này có thể đưa được tiên sinh này về gia tộc, vậy thì xem như chuyển đi này cũng không tệ! Hôm nay, Trần Diệu Huy mời vị tiên sinh này tới đây, đơn giản là muốn giúp hắn cầu tình, mình sao lại không nể mặt vị tiên sinh này chứ? Chính là một cái mạng của Trần Diệu Huy, làm sao so được với mình dành cho tiên sinh một cái nhân tình?

Ba người, có thể nói trong đầu đều có kế hoạch riêng của mình!

Cao Tiệm Phi dù không biết Trần Diệu Huy cùng Luru Phong suy nghĩ cái gì, nhưng là hẳn biết, tối nay, sợ rằng chuyện sẽ không dễ dàng đơn giản như vậy!

Bởi vậy, mới vừa rồi, lúc Cao Tiệm Phi giúp tên vệ sĩ nổi khớp xương, cũng thi triển kỹ thuật chân tay, tiện thể sờ soạng lấy khẩu súng lục của hắn.

Điều này cũng không phải nói rằng Cao Tiệm Phi sẽ dùng súng, gặp phải nguy hiểm thì thuận tay chụp lấy khẩu súng để ngăn cản hiểm nguy. Tóm lại, có một khẩu súng trong tay, áp lực tâm lý cũng sẽ giảm bớt, trong lòng cũng có cảm giác an toàn hơn.

Cứ như vậy, Cao Tiệm Phi bị Luru Phong ôm bả vai, hướng phía trước đi tới.

Ven đường, hề phạm là gặp người Đông hưng, vệ sĩ của Luru Phong đều có thể chạy tới tiến hành lục soát người mà căn bản không gặp bất kỳ sự phản kháng nào.

Hơn mười phút sau, phía trước một quần thể biệt thự đã hiện ra trước mắt tốp người Cao Tiệm Phi!

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Siêu Quý Nghi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 64: Có Sát Thủ

Phía trước xuất hiện một quần thể biệt thự xa hoa!

Cao Tiệm Phi đưa mắt nhìn về phía xa, các biệt thự kia đều thống nhất mang phong cách châu Âu, đi trên con đường quốc tế hóa, với những sơn cảnh tự nhiên rất đẹp, hồ nước trong suốt, trong biệt thự có trồng các loại cây như: thủy sam cùng cây ngô đồng nước Pháp, rất là khác biệt.

“Quần thể biệt thự này vừa lớn lại vừa có phong cách!”

Cao Tiệm Phi từ thành phố nhỏ tới, nhìn quần thể kiến trúc đường hoàng như thế, trong lòng cũng âm thầm chắc lưỡi. Đến tận bây giờ, hắn mới dường như nhận thức trực quan được rằng, đây mới thực sự là “khu người giàu”!

Chỉ thấy lối vào khu biệt thự, mấy chục tên mặc áo somi đen to cao lực lưỡng đang đứng cùng 5 lão nhân xếp hàng quy củ một lượt. Lúc này, 5 lão đầu kia nhìn thấy Luru Phong đến, liền vội vã chạy tới nghênh đón, trên mặt cười tươi.

26 tên vệ sĩ thủ hạ của Luru Phong, trong đó có 2 tên hộ vệ bên cạnh Luru Phong, còn lại 24 tên khác trực tiếp chặn đường lục soát người của 5 lão đầu, sau khi xác định bọn họ không mang theo bất kỳ vũ khí gì mới để cho bọn họ tới. Ngay sau đó, bọn vệ sĩ lại tiếp tục tiến tới đám người Đông hưng ở bên kia tiến hành lục soát toàn bộ người.

Người bên Luru Phong làm việc cực kỳ chuyên nghiệp.

Nói cách khác, sau khi tiến vào khu biệt thự, trên cơ bản là người của Luru Phong thì có thể mang súng, còn người của Đông hưng thì không được mang súng.

Đương nhiên, việc lục soát người này cũng chỉ là việc làm đầu tiên theo thông lệ. Thứ nhất, nếu như người đông hưng, có chủ tâm muốn giở trò quỷ, thì bọn họ hoàn toàn có thể đem súng vào sau khi Luru Phong cùng đám vệ sĩ đã vào biệt thự. Thứ hai, người Đông hưng vốn tuyệt đối không dám động tới Luru Phong, đừng nói trực tiếp động tới Luru Phong, cho dù tại địa bàn của bọn họ mà mất 1 sợi tóc, bọn họ cũng là sớm muốn chết rồi!

Thế lực sau lưng Luru Phong, Đông hưng không đủ khả năng để chống lại!

5 lão đầu, điên cuồng chạy đến trước mặt Luru Phong, cúi đầu kính cẩn. Thế nhưng, khóe mắt dư quang lại liếc nhìn Cao Tiệm Phi. Trong lòng bọn họ đều thầm nghĩ.....tiểu tử trong thế giới ngầm này chẳng lẽ chính là người mà lần trước Diệu Huy dẫn đến Đế vương cao ốc, thịnh tình khoản đãi? Sao hắn lại cùng Phong thiếu có vẻ thân cận như thế? Hắn đến tột cùng là ai?

“Nhị gia, Tam gia, Ngũ gia, Lục gia, Bát gia”. Trần Diệu Huy hướng 5 lão đầu lễ phép nói lớn.

“Diệu Huy, người trình diện đúng giờ, tốt lắm!”

Nhị gia dùng ánh mắt cực kỳ phức tạp nhìn Trần Diệu Huy liếc mắt một cái, đồng tử thoáng co rút lại một chút, có vẻ rất là rối rắm. Thế nhưng, hắn rất nhanh đã đem vứt bỏ bộ mặt này, quay đầu dùng vẻ tươi cười như nịnh hót, nhìn về phía Luru Phong: “Phong thiếu, bên trong xin mời.”

Lưu Phong chỉ là ô mai Cao Tiệp Phi, căn bản là mắt cũng không thèm liếc nhìn 5 lão đầu kia một cái, cực kỳ kiêu ngạo! Dưới sự hộ vệ của vệ sĩ, hần trực tiếp hướng biệt thự phía trước mặt đi tới.

5 nguyên lão Đông hưng liếc mắt nhìn lẫn nhau, rồi nhìn Trần Diệu Huy ngoắc nói:

“Đi, Diệu Huy, chúng ta đi vào.”

Mà thủ hạ của Trần Diệu Huy, cũng chính là 5 tên thanh niên tâm phúc trước đó, còn lại là cúi đầu, trong ánh mắt bọn họ không hề cam chịu cùng sát khí toát ra.

Nhị gia, Tam gia, Bát gia, gương mặt có vẻ ngưng trọng.

Lục gia thì bộ dáng có vẻ hả hê.

Mà Ngũ gia, ánh mắt lại hướng ra mấy cái cửa ở khu vực phụ cận của biệt thự quét nhìn vài lần.

Mỗi người một tâm tư!

Cao Tiệp Phi và Lưu Phong cùng nhau tiến vào quần thể biệt thự. Bên trong chẳng những phong cảnh đẹp đến cực điểm, mà mọi thứ bên trong cũng được thiết kế, bố trí rất là hoàn thiện. Sân tennis, hồ bơi, sân bóng rổ, sân golf...v.v....!

Mặt khác, trong khuôn viên biệt thự bố trí khoảng chừng 100 tên thủ hạ của Đông hưng, bọn họ tay cầm bộ đàm, ánh mắt tập trung giám thị bốn phía nhất cử nhất động.

Bọn vệ sĩ Lưu Phong lại tiến tới, đối với tất cả thủ hạ Đông hưng bên trong biệt thự, cũng tiến hành lục soát người. Cuối cùng, bọn họ đều cùng lúc hướng về Lưu Phong đưa tay làm dấu hiệu Ok.

Lưu Phong cười giải thích với Cao Tiệp Phi:

“Tiên sinh, trải qua chuyện lần trước, tôi đối với an toàn của bản thân thấy rất nặng, làm việc khó tránh khỏi chuyện này nọ, vì vậy phải cẩn thận một chút. Tuy nhiên, tôi thật cũng không tin đám người Đông hưng dám làm loạn, ta một khi gặp chuyện không may, cũng không phải bọn họ có thể đảm đương được!”

Cao Tiệp Phi gật đầu, cũng không có qua nhiều phát biểu bình luận. Thực ra, vào lúc này, cái kiêu hạo khí này Cao Tiệp Phi cũng không thích lắm. Hôm nay hần tới đây mục đích chính là giúp Trần Diệu Huy cầu tình, sau đó hần sẽ rời đi không liên quan đến những sự việc gì khác ở nơi này.

Đoàn người tiến vào một tòa biệt thự lớn ở trung tâm của quần thể biệt thự.

Tầng dưới cùng của biệt thự là một phòng khách rất lớn, ở đây cũng không có bày biện đồ dùng gia đình hay đồ điện gia dụng. Một cái đèn chùm bằng thủy tinh được treo trên trần nhà, ánh sáng chiếu xuống nhìn rất đẹp. Tại chính phía trước có đặt một cái điện thờ, dựa sát tường, ánh nến cháy cao. Cao Tiệp Phi nhìn qua là biết, đang cung phụng ở bên trong điện thờ đó, là quan viên của Nhị gia.

Thấy tình cảnh này, Cao Tiệp Phi trong lòng không nhịn được nghĩ thầm:

“Quan Nhị gia? Không biết khi ta tăng lên được vài cấp khu quý giả, liền tìm tôi gom góp linh hồn Quan Nhị gia?”

Lúc này, 5 lão đầu cùng đám người Trần Diệu Huy cũng đã tiến vào phòng khách biệt thự. Nhị gia vội vàng vỗ vỗ tay, lập tức có thủ hạ bùng ra mấy chiếc ghế đặt ở giữa phòng khách.

Nhị gia tiến tới trước Lưu Phong, cúi người nói:

“Phong thiếu, mời ngồi!”

Lưu Phong ôm bả vai Cao Tiệp Phi, trực tiếp đi qua, kéo hai chiếc ghế ra ngồi xuống. Vệ sĩ của hần thì đứng ở phía sau.

Mà tất cả mọi người trong phòng khách, cũng cùng Lưu Phong và Cao Tiệp Phi ngồi xuống, còn lại, những người khác thì theo quy củ đứng đằng sau.

5 lão đầu cùng Trần Diệu Huy đi tới trước mặt Lưu Phong. Đầu tiên là Nhị gia nói:

“Phong thiếu lần này tới G tỉnh, tới tổng bộ Đông hưng chúng tôi, thật.....có chút tiếp đãi chưa được chu toàn.....”

Lời khách sáo còn chưa nói hết, Lưu Phong không kiên nhẫn phát phát tay:

“Được rồi, thời gian của tôi là rất quý giá. Tôi tới đây cũng không phải để nghe mấy người nói nhảm! Lần trước tôi thay mặt cho gia tộc của tôi, cùng Đông hưng các người bàn bạc một số chuyện hợp tác, nhưng là.....Đông hưng các người thật sự làm cho ta thất vọng! Tôi thiếu chút nữa đã bị một tên sát thủ giết chết, chuyện này tôi tạm thời không nói, cũng không có báo lên cho gia tộc biết. Nhưng tôi cần có một lời giải thích! Nếu như, Đông hưng các người không xử lý được chuyện này, như vậy, gia tộc của tôi sẽ phái người tới đây xử lý!”

Nói xong những lời này, Lư Phong lạnh nhạt nhìn đồng hưng 5 đại nguyên lão.

“Là thế này, Phong thiếu, xin nghe chúng tôi giải thích.”

Nhị gia kia sợ đến toàn thân run lên một chút:

“Phong thiếu, trên thực tế, mấy người lão già chúng tôi đã thật lâu chưa từng có hỏi thăm chuyện tình xã đoàn. Đại bộ phận sinh ý của xã đoàn, và các sự vụ lớn chúng tôi đều giao hết cho Diệu Huy phụ trách. Với sự kiện lần trước tiếp đãi Phong thiếu mà nói, kỳ thực là một mình Diệu Huy ôm hết mọi việc. Cái này.....”

Ánh mắt hắn quét nhìn về phía Trần Diệu Huy:

“Diệu Huy, ngươi lại đây giải thích với Phong thiếu!”

Nói xong, cả 5 lão đầu cũng vội vàng đưa mắt nhìn Trần Diệu Huy.

Trong lòng Cao Tiệm Phi, không khỏi sinh ra cảm giác 5 lão đầu này thật hèn mọn. ....Lão gia này, bây giờ chính là nghĩ muốn kim tiền thoát xác (đổ vấy toàn bộ trách nhiệm cho người khác)! Đem tất cả phiền toái trực tiếp chuyển hết sang cho Trần Diệu Huy!

Xem ra thể lực ngàm cũng không phải giống như trong truyền thuyết vậy, quan tâm đến nghĩa khí.

“Phong thiếu, lần trước cùng người mật đàm, quả thật là Trần Diệu Huy tôi một mình tự thu xếp mọi việc.” Trần Diệu Huy lạnh lùng nói:

“Tôi thật không ngờ xảy ra sự việc như vậy, nhưng một khi đã xảy ra thì Trần Diệu Huy tôi sẽ không trốn tránh trách nhiệm! Thế nhưng, Phong thiếu, tôi tin chắc rằng: sở dĩ xảy ra chuyện phát sinh đó là bởi vì. .... bên trong Đông hưng chúng tôi có nội gian!”

Lư Phong không kiên nhẫn nói:

“Chuyện tình bên trong xã đoàn các người tôi không quan tâm, điều tôi muốn chỉ là một cái công đạo, một người có thể chịu trách nhiệm mà thôi!”

Trần Diệu Huy gật đầu:

“Phong thiếu, tôi đã rõ. Người có thể cho tôi thời gian 3 tháng không. Trong vòng 3 tháng, tôi sẽ tìm ra nội gian, giao cho Phong thiếu xử lý. Nếu như tôi tìm không được nội gian thì tôi sẽ giao chính tính mạng mình cho Phong thiếu!”

Trần Diệu Huy nói xong lời này, trong lòng năm lão đầu Đông hưng đều thấy không hài lòng chút nào!

“Mẹ kiếp, Diệu Huy, Phong thiếu sẽ cho ngươi cơ hội tìm nội gian sao? Ngươi như vậy không phải tự làm mất mặt à! Ngươi hy sinh mạng sống chính mình bằng cách tự vẫn ngay trước mặt Phong thiếu thì may ra còn có thể làm người con giận của Phong thiếu. Bây giờ ngươi lại còn đề xuất một cái ý. ....chết tiệt này nữa!” Cả năm lão đầu đều thầm nghĩ như vậy.

Cũng đúng thôi, nói trắng ra là Đông hưng không thể tìm ra nội gian không liên đến Lư Phong, hẳn hôm nay tới đây đơn giản chỉ là muốn giết những kẻ lãnh đạo Đông hưng phụ trách việc mật đàm lần trước để nhằm hạ mỗi hận bị ám sát. Giờ đây, Trần Diệu Huy luôn miệng nói đến tìm nội gian, điều này đối với Lư Phong thì không khác gì đề *** thú ra khỏi quần, đúng là làm chuyện thừa!

Lúc này, Cao Tiệm Phi biết đã tới lúc mình phải lên tiếng cứu giúp.

“Khụ Khụ”. Cao Tiệm Phi ho khan một chút, sau đó thấp giọng nói:

“Tiểu Phong, cậu có thể vì nể mặt tôi hay không? Trần Diệu Huy là bằng hữu của tôi, cậu cho hắn thời gian 3 tháng để tìm ra nội gian”. Ngừng lại một chút, Cao Tiệm Phi ghé miệng đến bên tai của Lư Phong thì thầm:

“Cậu yên tâm, tôi sẽ hỗ trợ Diệu Huy, nhanh chóng tìm được nội gian cho cậu một cái công đạo!”

Muốn tìm nội gian, thực ra thì Cao Tiệm Phi đã có biện pháp. Thực sự rất đơn giản, trực tiếp đem Quỷ hồn tên sát thủ đã ám sát Lư Phong ngày đó gom góp thu vào quỹ oa, trước mặt hắn hỏi liền biết ngay đáp án!

Cao Tiệm Phi nghĩ thầm, nếu như Lư Phong đáp ứng yêu cầu của mình, rồi sau đó, mình lại giúp Trần Diệu Huy tìm ra nội gian trong Đông hưng, như vậy, việc trước đây Trần Diệu Huy giúp Trần Nhân giải quyết khoản nợ hơn 1 triệu thì phần on huệ đó có thể một câu cũng đủ tiêu tan!

Mà Cao Tiệm Phi cũng không thích mang ơn người khác, đặc biệt là người như Trần Diệu Huy.

Nghe xong Cao Tiệm nói, Lư Phong trong lòng cười. .... Quả đúng như dự đoán, tiên sinh này là muốn giúp Trần Diệu Huy cầu tình! Việc này, tôi nhân đây cũng nể mặt tiên sinh một lần. Tôi tin tưởng lần này nể mặt tiên sinh sẽ có thu hoạch lớn!

Phải biết rằng, hôm nay, nếu Cao Tiệm Phi không mở miệng, Trần Diệu Huy không thể nghi ngờ, chắc chắn phải chết. Bây giờ Cao Tiệm Phi cầu tình, Trần Diệu Huy không khác gì rơi xuống núi được người kéo lại!

Mà năm lão đầu Đông hưng, giờ phút này trạng thái cũng bị bao phủ bởi một cảm giác khiếp sợ! Mới vừa rồi, Cao Tiệm Phi giúp Trần Diệu Huy cầu tình, mặc dù nói nhỏ giọng, nhưng bọn họ đều có thể thu hết vào tai! Hơn nữa, bọn họ rõ ràng nghe được Cao Tiệm Phi xưng hô với Lưu Phong là “Tiểu Phong”.

Thái độ Lưu Phong đối đãi với Cao Tiệm Phi cũng có thể nói là ngoan ngoãn nghe theo!

Điều này làm kẻ khác thật khó tin!

“Người này rốt cuộc là ai?”

Năm lão đầu Đông hưng trong đầu đều tự chung một sự nghi vấn và phỏng đoán.

“Được!” Lưu Phong trực tiếp đứng lên.

“Ta nhân đây cũng là nể mặt tiên sinh! Trần Diệu Huy, người nhờ kỹ, mạng của người vốn là được tiên sinh cứu, thời hạn 3 tháng, nếu như người còn không thể cho ta một câu trả lời thuyết phục khiến ta hài lòng thì người. .... sẽ chết!”

Trần Diệu Huy tâm tình kích động, toàn thân hơi run lên! Vốn là vừa rồi trong lòng hắn vẫn còn rất mờ mịt, hắn không dám chắc 100% Lưu Phong sẽ nể mặt Cao Tiệm Phi. Mà bây giờ, Cao Tiệm Phi chỉ nói một câu thì quả thật Lưu Phong đã nể mặt ngay!

“Đa tạ Phong thiếu cho tôi cơ hội này, đa tạ!” Trần Diệu Huy run rẩy nói.

Vô tình, hắn không nhận được nhìn về phía Cao Tiệm Phi, có chút khom người chào:

“Tiệm Phi, cảm ơn cậu!”

Lúc này, năm lão đầu Đông hưng sắc mặt cũng trở nên nhu hòa hơn, bọn họ vừa đối với Lưu Phong ngàn ân vạn tạ, cùng lúc lại vừa hướng Cao Tiệm Phi cúi đầu hết sức ân cần và cười tươi lấy lòng!

“Ha ha, vị này. .... Vị tiên sinh này, từ nay về sau, người chính là vị khách Đông hưng chúng tôi tôn quý nhất!” Nhị gia cười ha ha hướng Cao Tiệm Phi nói:

“Ân tình của tiên sinh đối với Đông hưng chúng tôi, trên dưới mấy ngàn huynh đệ Đông hưng chúng tôi đều sẽ ghi nhớ ân tình này trong lòng!”

Không chỉ lấy lòng ngoài mặt, trong lòng Nhị gia cũng là phát lên một con đường. .... Với Phong thiếu Đông hưng chúng ta không có tư cách kết giao. Nhưng với tiểu tử bên cạnh, thì việc tới kết giao thật sự cũng không quá khó khăn, nếu kết giao được với tiểu tử này thì cũng không khác gì là kết giao với Phong thiếu a!

Trong lúc nhất thời, trong phòng khách chợt vang lên từng đợt tiếng cười nịnh hót lấy lòng, những tiếng cười này trước tiên là dành cho Phong thiếu, vừa là dành cho Cao Tiệm Phi.

“Này, tiểu Phong, lúc này cũng không còn sớm, tôi về nhà trước. Nếu có việc gì, cậu có thể gọi di động cho tôi.”

Cao Tiệm Phi quả thật không thích không khí và tình cảnh này, hắn trực tiếp quay qua Lưu Phong nói.

“Tôi cũng muốn đi. Tiên sinh, chúng ta cùng nhau rời khỏi đây!”

Lưu Phong mỉm cười, ôm bả vai Cao Tiệm Phi đi ra ngoài. Hắn căn bản là khinh thường không thèm chào cáo biệt người của Đông hưng!

Năm lão đầu Đông hưng cùng đám người Trần Diệu Huy cuống quýt tiễn đưa ra ngoài.

Ngay lúc Lưu Phong cùng Cao Tiệm Phi dắt tay nhau đi tới cửa lớn biệt thự. ....

“Đừng” một tiếng sừng vang lên, từ chính phía trước quần thể biệt thự truyền đến.

Ngay sau đó, bên ngoài lại truyền đến tiếng thủ hạ Đông hưng thất thố kinh hoàng kêu to. ....

“Có sát thủ! Có. .... A!”

“Bảo vệ Phong thiếu!”

Đầu tiên vệ sĩ của Lưu Phong trực tiếp đưa Lưu Phong cùng Cao Tiệm Phi quay lại đại sảnh biệt thự, mấy tên vệ sĩ chạy nhanh tới đóng cửa biệt thự lại.

“Đừng” Một tên vệ sĩ trúng một phát đạn vào đầu, ngay trước lúc đóng cửa, ngã vào trong vũng máu.

“Nhanh, Mau lui lại, rút lui về cửa sau!”

Bọn vệ sĩ của Lưu Phong đưa Lưu Phong và Cao Tiệm Phi vây quanh ở giữa, tất cả hướng cửa sau rút đi.

Mà năm lão đầu Đông hưng, cùng đám người Trần Diệu Huy cũng là phản ứng cực nhanh che chở Luru Phong hướng về phía sau rút lui.

Cao Tiệm Phi trong lòng một trận kinh ngạc..... Mẹ kiếp, gặp đúng phải lúc thế lực ngầm mưu tính hại nhau, âm mưu cừu giết!

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Sư Quỷ Nghi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 65: Đây Là Giang Hồ

Bên ngoài toa biệt thự này không ngừng truyền đến tiếng kêu thảm thiết, giống như, dã thú sắp chết trước tuyệt vọng cùng khóc thét.....

“Đoàng, đoàng, đoàng”.

Tiếng súng dày đặc không một chút gián đoạn.

Người trong biệt thự bị bao phủ bởi một sự hỗn loạn và đè nén đến khó thở, bọn họ nhón nhào hướng cửa sau biệt thự rút lui.

Cao Tiệm Phi trong lòng thâm kêu khổ..... Thoạt nhìn, tổng bộ Đông hưng phòng ngự vô cùng nghiêm ngặt, bên ngoài có đến hơn trăm thủ hạ, nhưng mấu chốt vấn đề chính là vì phối hợp với Luru Phong viếng thăm, người Đông hưng hoàn toàn không mang theo bất kỳ một loại vũ khí nào. Không nói đến súng, ngay cả dao cũng không có lấy một cái.

Vì vậy có thể hình dung được việc giết chóc bên ngoài là chỉ có đơn phương một phía, không có sự kháng cự từ phía bên kia!

“Bảo vệ Phong thiếu!”

Thủ hạ Luru Phong cũng là vệ sĩ gắt gao đưa Luru Phong cùng Cao Tiệm Phi vây quanh ở giữa, từ từ lui về phía sau.

“Được lắm! Đông hưng các người thật sự là loại người tốt!”

Luru Phong đã lấy lại bình tĩnh, cũng không có thấy bối rối trong tình huống đặc biệt này, hắn chỉ dùng ánh mắt lạnh lẽo nhìn chằm chằm năm lão đầu Đông hưng!

Mà năm lão đầu Đông hưng sắc mặt đã sợ đến trắng bệch rồi!

Lúc này đây bọn hắn thật không ngờ lại bị tập kích. Mà “nội gian” một từ lại càng giống một con rắn không khác chút nào, chui vào lục phủ ngũ tạng bọn họ, làm bọn họ không rét mà run!

Đêm nay cùng Luru Phong gặp mặt, là việc cơ mật của đông hưng xã đoàn. Thủ hạ Đông hưng cũng chỉ là biết xã đoàn sẽ cùng một người nhân sĩ quan trọng gặp gỡ. Căn bản là không biết chính xác..... nhân vật quan trọng đó là ai. Mà quan trọng hơn chính là, tiến vào mấy don đường khu vực biệt thự này đều có người của Đông hưng canh gác. Mà bây giờ, kẻ địch dễ dàng đột phá phòng tuyến, trực tiếp loại bỏ khu vực biệt thự, , không hề nghi ngờ, lãnh đạo cao nhất Đông hưng, cũng chính là năm lão đầu này cùng Trần Diệu Huy là 6, xuất hiện một tên nội gian. Nếu như nói, lần trước tại công viên Nguyệt hoa, việc Luru Phong bị tập kích còn chưa thể xuất hiện ra tên nội gian đáng sợ đó, còn như lần này.....!

Trí mạng, tuyệt đối vốn là trí mạng!

Ở vào lúc này, Cao Tiệm Phi mới chợt ý thức được, chính mình quyền cước võ công đã xem như không phải tầm thường, nhưng để đối kháng với vũ khí nóng trong chiến đấu thì quyền cước võ công cũng là vô dụng! Tay trái hắn liền thò vào trong túi quần, bên trong có một khẩu súng mà trước đó đã lấy từ trên người tên vệ sĩ của Luru Phong, còn tay phải thì để sẵn trên eo, nơi đặt phi đao.

Phi đao, vũ khí chính thức bảo vệ tính mạng Cao Tiệm Phi!

Lui. Cao Tiệm Phi đi theo Luru Phong cùng nhau từ từ lui về phía sau.

Ngay lúc đó, Trần Diệu Huy đột nhiên găm nhẹ nói:

“Phong thiếu, xin ngài không cần lo lắng, đêm nay, Trần Diệu Huy thề hộ tống phong thiếu thoát hiểm!”

Bất ngờ, chỉ thấy Trần Diệu Huy trực tiếp vọt tới góc tường nơi đặt điện thờ phía trước, xóc tấm vải trùm màu đỏ lên, từ phía dưới lòi ra một cái rương

gỗ.

Một cái rương gỗ nhỏ dùng khi đi xa.

Chỉ thấy Trần Diệu Huy nhanh chóng mở rương ra, từ bên trong lấy ra một lô 54 loại súng lục, cùng với đám người nhét bang đạn vào.

“Đường nhỏ, tiểu Hải, cầm lấy súng!”

Trần Diệu Huy nhanh chóng đưa súng ném qua cho 5 tên tâm phúc!

“Ồ?” Năm lão đầu Đông hưng kinh ngạc không thôi!

Phải biết rằng, vì nghênh đón Lưu Phong, trong phạm vi khu biệt thự này vốn là không có dấu bất cứ vũ khí gì. Nhưng Trần Diệu Huy lại trực tiếp kéo ra một cái rương súng lục từ dưới điện thờ quan Nhị gia.

“Trần Diệu Huy, đây là ý tứ gì? Lại có chuyện dấu súng, mà ngay cả những lão nhân chúng ta cũng dấu không cho biết!”

Nhị gia trong lòng nổi lên cơn sóng gió kinh thiên!

Ngay sau đó, Trần Diệu Huy cho tay vào miệng, huýt sáo một cái. Trong nháy mắt, trên lầu biệt thự, cùng những phòng khác ở tầng dưới xông ra chừng 30 tên thủ hạ Đông hưng.

“Diệu Huy ca!” Những tên thủ hạ này vừa cung kính với Trần Diệu Huy gật đầu chào, vừa chạy tới lấy súng.

“Diệu Huy! Đây là xảy ra chuyện gì? Ngươi.....Ngươi sao lại tự mình dấu súng, lại còn những người này, những người này..... Là ngươi, là ngươi sắp xếp?” Ngũ gia trong lòng luống cuống!

Không hề nghi ngờ chút nào, từ trên lầu chạy xuống mấy chục tên thủ hạ, tuyệt đối là người của Trần Diệu Huy! Hơn nữa, cũng rất có thể đêm nay Trần Diệu Huy có ý sắp xếp người! Hay là..... Trần Diệu Huy đã sớm phán đoán sự việc sẽ xảy ra đêm nay?”

Ngũ gia và Hồ Tử Chân đã bàn bạc chu đáo, đêm nay Ngũ gia đã sớm mua chuộc đám thủ hạ, sắp xếp tại khu vực đường vào biệt thự, đến giờ, người của Tử Chân sẽ thông qua đường này trực tiếp khống chế khu vực biệt thự! Ngũ gia rất rõ ràng, trong biệt thự mặc dù có hơn trăm tên thủ hạ Đông hưng, nhưng vì tiếp đón Lưu Phong, những tên thủ hạ này sẽ không mang theo vũ khí, cứ như vậy, Ngũ gia cùng Hồ Tử Chân bàn bạc hoàn tất kế hoạch, mọi việc sẽ thuận lợi mà hoàn thành viên mãn!

Nhưng ngay lúc này, Trần Diệu Huy đột ngột hành động, làm cho kế hoạch của Ngũ gia và Hồ Tử Chân bị phá hỏng.

“Đoàng!” Đột nhiên, một tiếng súng vang lên, là Trần Diệu Huy nổ súng!

Một phát súng này cũng không phải là bắn vào kẻ địch ở ngoài biệt thự, mà là bắn về một tên thủ hạ Đông hưng.

Cao Tiệm Phi thấy rõ, người trong khoảnh khắc bị thương chính là một tên tâm phúc của Trần Diệu Huy cùng đi theo từ đường Tự do về đây!

Chính là “Tiểu Hòa thượng” trên đường đi luôn miệng khuyên Trần Diệu Huy giết chết năm lão đầu Đông hưng kia!

Sau khi Trần Diệu Huy giết chết “Tiểu hòa thượng”, trực tiếp cầm súng chạy tới, miệng nói:

“Phong thiếu, ngài yên tâm, ba mươi mấy thủ hạ của tôi thân thủ cũng không tệ, đủ để cam đoan Phong thiếu an toàn!” Ngừng lại một chút, Trần Diệu Huy nhìn “tiểu hòa thượng” thì thấy ói ra một chút nước miếng.

“Mẹ kiếp ngươi, lão từ bình thường đối với ngươi không tệ, ngươi con mẹ nó nguyên lai là kẻ nuôi ong tay áo!”

Cứ như vậy, Hai mươi mấy vệ sĩ của Lưu Phong cùng ba mươi tên thủ hạ của Trần Diệu Huy trong tay đều có súng, lực lượng có hơn năm mươi người, tất cả hợp thành một đội ngũ mạnh mẽ đột kích.

“choang... choang... choang...”

Từ bốn phương tám hướng của biệt thự, tiếng thủy tinh trực tiếp vỡ vụn, mười mấy thân ảnh từ bên ngoài phá cửa sổ nhảy vào.

“Đoàng, đoàng đoàng”. Tiếng súng vang lên.

Bên ngoài, người từ cửa sổ đã bị phá trong nháy mắt tiến vào, liền bắt đầu bắn. Mà vệ sĩ của Lưu Phong cùng thủ hạ của Trần Diệu Huy cũng cùng phản kích!

“A! A!” Song phương đều có người chết.

“Năm xuống, Tiên sinh năm xuống”.

Trong mưa bom bão đạn, nhưng Lưu Phong phản ứng cực kỳ nhanh, trực tiếp đẩy Cao Tiệm Phi xuống, hai người ngã nằm dưới mặt đất.

Lúc này Cao Tiệm Phi, trong lòng dâng lên một loại cảm giác vô lực cùng sợ hãi không cách nào áp chế!

Ở tình huống hai bên chiến đấu, súng đạn bắn nhau liên tiếp, Cao Tiệm Phi thật sự không dám chắc tính mạng của mình được an toàn! Mặc dù hắn trong tay cũng có súng, nhưng mà...hắn căn bản không có chơi đùa thứ này bao giờ!

Duy nhất là một cái phi đao, nhưng cũng không dễ dàng phóng ra.

Đám thi thể ngã xuống trước mặt Cao Tiệm Phi, nồng nặc mùi máu tươi, quả thực nhanh chóng bao trùm cả biệt thự.

Chắc hẳn, sát thủ từ bên ngoài tiến vào qua cửa sổ đã đánh giá thấp lực lượng phòng ngự bên trong biệt thự. Dựa theo tin tức tình báo mà Ngô Tử Chân và Ngũ gia cung cấp cho bọn họ, trong thời điểm bọn họ hành động, số lượng vệ sĩ cầm súng trong biệt thự không hề ít, nhưng khi bọn họ chính thức lọt vào lại phát hiện, trong biệt thự số lượng vệ sĩ có súng tuyệt đối nhiều hơn bọn chúng dự kiến. Điều này làm cho đám sát thủ lọt vào bị hòa lực bắn mạnh mẽ, chết một lượng lớn!

Bên ngoài biệt thự tiếng súng đã dần dần im ắng. Đám sát thủ gây hỗn loạn đã rút lui. Lần này Hồ Tử Chân chia kế hoạch ra làm hai bước. Bước đầu tiên, chính là gây nhiễu loạn sự chú ý, phái một nhóm sát thủ bình thường, gây rối loạn ở khu vực ngoài biệt thự, giết chết một bộ phận thủ hạ của Đông hưng, nhóm này sau khi gây rối loạn xong thì rút lui. Bước 2, một nhóm người khác còn lại, là nhóm lính đánh thuê mà Hồ tử Chân đã dùng nhiều tiền để mời từ Đông Nam Á qua đây, nhiệm vụ của bọn chúng là sau khi đám gây hỗn loạn rút lui thì trực tiếp vọt vào biệt thự giết người!

Phân công rõ ràng, kế hoạch chu toàn!

Hơn nữa, thời gian tập kích giết người lần này phải khống chế trong vòng 10 phút. Mặc dù nơi này là khu ngoại thành Hồ thị, nhưng nếu phát sinh bắn nhau thời gian dài, tất nhiên sẽ dẫn tới phiền toái lớn!

Hồ Tử Chân đã căn thời gian rất chuẩn xác. Nếu Trần Diệu Huy không có đầu súng và sắp xếp người trong kế hoạch phòng ngự, thì thời gian 10 phút chắc chắn là đủ để chúng thực hiện kế hoạch.

Thế nhưng.....

“Đoàng, đoàng” “đoàng, đoàng”.

Trong bắn nhau hỗn loạn, số lượng sát thủ giảm mạnh. Không thể nói đến hoàn thành nhiệm vụ, bây giờ bọn chúng có thể an toàn trở ra cũng là một vấn đề!

Bất ngờ, đúng lúc đó, hai gã sát thủ bất chấp sống chết, làm một đường vòng trốn thoát, sau đó tiện thể biến hóa nhanh chóng né tránh một loạt súng bắn đuổi, xông đến trước mặt Lưu Phong.

Vệ sĩ bên cạnh Lưu Phong bị giết khá nhiều, chỉ còn lại 2 người!

“Chiu, chiu”. Hai gã sát thủ tiến tới trực tiếp vung tay phóng mạnh hai con dao đâm thủng yết hầu 2 tên vệ sĩ. Bọn chúng tốc độ không giảm, trực tiếp tiến tới trước người Lưu Phong.

“A! Bảo vệ Phong thiếu!”

Trần Diệu Huy phát ra một tiếng rống tuyệt vọng! Bởi vì, hắn phát hiện, hắn đã không kịp cứu Lưu Phong! Cho dù là xông lên hay nổ súng, cũng không còn kịp rồi! Lưu Phong vừa chết, chẳng những là bản thân hắn, đến ngay cả Đông hưng đều sẽ biến mất!

Hai gã sát thủ kia đã cùng tiến đến vị trí của Lưu Phong, cũng vừa đủ để ngăn trở bọn người Trần Diệu Huy chạy qua hiệp trợ!

4 thước, 2 tên sát thủ còn cách Lưu Phong nhiều nhất có 4 thước. Trên miệng bọn chúng đều ngậm một con dao găm, điên cuồng hướng Lưu Phong tấn công. Dao găm trên miệng đã cắm ở trong tay.

“Ám sát! Không!”

Lưu Phong phát ra một tiếng không cam lòng mà tuyệt vọng, tiếng kêu nghe thảm thiết! Hắn đã cảm giác được tử thần tại phía sau hắn đang cầm lưỡi hái chặt chòn!

Đúng lúc này.....

Cao Tiệm Phi như một con cá chép, cố hết sức nhảy dựng lên!

Trên dưới (phải, trái) trực tiếp đá chân ra.

“Bịch, bịch”.

Thân ảnh chợt lóe. 2 tên sát thủ gần như cùng lúc bị Cao Tiệm Phi đá trúng cổ tay, dao găm trên tay bọn chúng trực tiếp bay ra khỏi tay.

“Bịch, bịch”.

Cao Tiệm Phi lại như tia chớp tung ra 2 cước. Một cước đá vào sườn trái một tên sát thủ, một cước khác đá trúng đùi phải tên sát thủ còn lại.

“Rắc, rắc”.

Âm thanh xương đùi cùng xương sườn vỡ vụn liên tiếp vang lên!

Kế tiếp.....

“Bịch, bịch, bịch, bịch, bịch.....”

14 cước liên tiếp đá ra. Giống hệt như hạt mưa đổ xuống khắp các bộ vị trên thân thể 2 tên sát thủ!

Phật son Vô Ảnh Cước!

Bọn họ cứ như là bao cát để cho Cao Tiệm Phi tùy ý chà đạp!

Rốt cục, thân thể bọn họ nhũn ra, ngổ phịch trên mặt đất, toàn thân nhiều chỗ bộ xương bị đá thành như phấn vờ, nội tạng bị phá nát, tai mắt mũi miệng máu tươi phun ra.

Hai người bị đá chết tươi!

Vừa lúc này, tiếng súng trong biệt thự cũng ngưng bật. 15 tên sát thủ từ bên ngoài vào toàn bộ bị giết chết!

26 tên vệ sĩ của Lưu Phong cũng toàn bộ bỏ mạng; hơn 30 người thủ hạ của Trần Diệu Huy may mắn còn 11 người sống sót.

Năm lão đầu Đông hưng vận khí tương đối tốt, trong lúc bắn nhau bọn họ không một người trúng đạn.

Mà giờ phút này, người may mắn còn sống cũng đều dùng ánh mắt ngây ngốc nhìn Cao Tiệm Phi....

2 tên kia thân thủ cũng không tệ, có thể vượt qua dày đặc súng đạn đến 9 gần Lưu Phong, là sát thủ ám sát cao cấp, vậy mà bị Cao Tiệm Phi đá chết tươi!

Hơn nữa, bọn chúng chết rất bí thảm, toàn thân dường như bị đá nát!

Trên thực tế, sau khi Cao Tiệm Phi được Hoàng Phi Hồng chân truyền Vô ảnh cước, 1 giây có thể xuất nhiều chiêu cùng lúc, có thể đá 4 cước, như vậy, Cao Tiệm Phi mới rồi vừa đá 14 cước, cũng chỉ là tổn không tới 4 giây.

Nói cách khác, trong vòng 4 giây hoa mắt, 2 tên to cao lực lưỡng đã bị Cao Tiệm Phi đá thành hai đồng phân.

Đây quả thực là đáng sợ!

Tràng diện kéo dài trong vòng 3 giây, Trần diệu Huy lập tức kêu 2 thủ hạ phân phó:

“Các người ra ngoài xem tình hình một chút”. Sau đó, hắn đi tới trước mặt Lưu Phong, cúi người hỏi:

“Phong thiếu, ngài có sao không?”

Lưu Phong trong lòng trước đó bối rối hoảng sợ, nhưng từ cục diện này cũng dần dần bình tĩnh lại. Hắn hướng Trần diệu Huy gật đầu, sau đó xoay người kéo tay Cao Tiệm Phi.

“Tiên sinh, ngài lại cứu ta một mạng! Với lòng cảm kích, tiểu Phong sẽ không nhiều lời. Tóm lại, tiểu Phong nhất định sẽ báo đáp tiên sinh!”

Cao Tiệm Phi cũng là kinh hồn, mới lấy lại bình tĩnh, hắn cười khò nói:

“Đừng cảm ơn tôi, đêm nay, nếu không có Diệu Huy sắp xếp, như vậy, chúng ta không chừng đã cùng nhau kết bạn trên đường đi đến suối vàng rồi!”

Tuy nói, trên cơ bản là đã không còn nguy hiểm, nhưng trong lòng Cao Tiệm Phi vẫn dâng lên cảm giác lạ lạ..... hắn đã thực sự dùng thân thủ giết chết 2 người!

Trước khoảnh khắc tay súng kia chết thì chính là dùng phi đao, mà đây xem như là “gián tiếp” giết người. Mà nay, sau khi sự việc kết thúc đã đem đến cho Cao Tiệm Phi những rung động cho dù là không lớn, nhưng cũng là đúng nghĩa thực sự giết người!

Cao Tiệm Phi bỗng cảm thấy buồn vô cớ. Trong lúc nhất thời, cũng chưa thể thích ứng.

Lúc này, Lư Phong hoàn toàn tỉnh táo lại. Hắn quay đầu nói với Diệu Huy:

“Diệu Huy, hôm nay biểu hiện của ngươi ta rất hài lòng!”

Trần Diệu Huy trong lòng vui vẻ nói:

“Phong Thiếu nói qua lời rồi, bảo vệ Phong thiếu an toàn, vốn là nhiệm vụ của Diệu Huy tôi mà!”

Lư Phong liếc mắt đăm chiêu nhìn Diệu Huy, hần hần không chút hoang mang thong thả đi đến phòng khách, kéo một chiếc ghế ngồi xuống, rồi sau đó, hần lấy trong người ra một gói thuốc, rút ra một điếu châm lửa thong thả hút:

“Diệu Huy, ngươi biết trước đêm nay xảy ra chuyện?”

Trần Diệu Huy qua khoác vai Cao Tiệm Phi, cùng nhau hướng Lư Phong đi tới. Vừa đi, Trần diệu Huy vừa nói:

“Phong thiếu, thật không dám giấu, đêm nay tôi sắp xếp như vậy kỳ thực là có 2 mục đích”.

“Ha ha” Lư Phong cười nói:

“Thực ra bây giờ trên cơ bản ta đã đoán được, ngươi vì 2 mục đích gì, được, ngươi không phải ngại cứ nói thẳng ra”.

Lúc này, năm lão đầu Đông Hưng cũng vừa cùng bình tĩnh lại. Bọn họ đi phía sau Lư Phong, hồ nghi nhìn Trần Diệu Huy.

Mà Cao tiệm Phi trong lòng cũng là nghi hoặc....

“Trần Diệu Huy đã sớm sắp xếp, cũng xuất phát từ 2 mục đích. Dựa theo phân tích của mình, một trong số đó tất nhiên là bởi vì hắn biết trong nội bộ Đông hưng có nội gian, do đó lo lắng cho an toàn trong biệt thự, tự mình phải một nhóm tâm phúc trốn trong biệt thự, hơn nữa còn ẩn dấu ca vũ khí, chính là để ứng phó có chuyện xảy ra. Còn mục đích thứ 2 là gì đây?”

Bất ngờ, 3 giây sau, trong lòng Cao Tiệm Phi lóe lên! Hắn trong lòng cuồng quát kêu lên. ....Ta biết rồi! Ta biết rồi! Diệu Huy này quả là một nhân vật kiêu hùng!

Nghĩ như thế, Cao tiệm Phi không nhịn được liếc nhìn 5 lão đầu Đông hưng một cái.

Trần Diệu Huy cười:

“Được rồi, trước mặt Phong thiếu tôi không dấu diếm gì cả. Mục đích thứ nhất, rất đơn giản. Tôi nói rồi, trong nội bộ Đông hưng có nội gian. Lần trước vụ ám sát tại công viên Nguyệt hoa, bị lộ từ một người. Mà lúc này đây Đông hưng chúng ta cùng Phong thiếu gặp gỡ, không dám cam đoan nội gian sẽ không bày trò ra ám sát lần thứ 2! Bởi vậy, tôi sớm tới đây cất dấu một rương súng đạn. Đây là để ngừa vạn nhất, kết quả, quả nhiên xuất hiện sát thủ hành động ám sát, thật là, tôi sớm sắp xếp công việc hoàn toàn không uổng công!”

Ngừng lại một chút, Trần Diệu Huy cười, hần đồng tử co rút lại một chút:

“Mục đích thứ 2, tôi nghĩ, Phong thiếu cũng đoán ra được”.

Lư Phong hiểu ý cười: “Nói ra đi”

Cao tiệm Phi thở dài, từ trong người móc ra 1 điếu thuốc châm lửa hút.

Trần Diệu Huy ánh mắt nhìn về Năm lão đầu Đông hưng:

“Nhi gia, ngài đối với ta, có thể nói một câu ân trọng như núi. Ta là một trẻ mồ côi, ngài từ nhỏ thu dưỡng tôi, tài bồi tôi, làm cho tôi có được giờ này ngày này địa vị, tôi Trần Diệu Huy, muốn cảm ơn ngài!” Nói xong, hần cung kính triều Nhị gia cúi mình vái chào.

Bất ngờ trong lúc đó, Nhị gia tựa hồ như ý thức được cái gì, hần sắc mặt chợt biến hóa!

Mà Tam gia, Ngũ Gia, sáu gia, bát gia, đồng thời biến sắc!

“Không! Diệu Huy, ngươi muốn làm cái gì?” Ngũ Gia run rẩy kêu sợ hãi một tiếng, rồi sau đó, hần xoay người nghĩ chạy ra bên ngoài trốn thoát!

“Đoàng”. Tiếng súng vang lên.

Một tên thủ hạ của Trần Diệu Huy trực tiếp bắn chết Ngũ gia!

Trần Diệu Huy tiếp tục nói:

“Nhị gia, Trần Diệu Huy tôi mấy năm nay thay Đông hưng ra vào sống chết, lần trước cùng người Chánh bang tranh đoạt độc quyền thị trường, tôi ba lần bị thương, thiếu chút nữa thì chết. Còn nữa, cháu trai Nhị gia, đến Vân thị lại đi ngủ với phụ nữ của lão đại Vân thị là Long Thất, bị người ta bắt tại trận,

mất thấy đã kể cái chết, nếu tôi không bất chấp nguy hiểm tính mạng, đi Vân thị cùng Long Thất thương lượng, tự nguyện để Long Thất đâm 3 nhát dao, e rằng, cháu trai Nhị gia sống không qua nửa đêm. .... Tôi thay Đông hưng làm nhiều việc như vậy, đến cùng, mấy lão gia tử lại muốn tôi chịu tội thay cho người khác, muốn tôi chết thì tôi phải chết. Tôi tự nghĩ hỏi một câu. ....Dựa vào cái gì?”

Nhị gia răng miệng run rẩy nói:

“Diệu Huy, ngươi. ....ngươi không thể nghĩ như vậy, ngươi xem, ngươi từ một thủ hạ cấp thấp ở xã đoàn, làm được đến vị trí bây giờ, đều là dựa vào một tay ta đề bạt, ta đã đối đãi ngươi như một người con ruột! Diệu Huy, hãy cho ta một con đường sống!”

Trần Diệu Huy bất đắc dĩ lắc đầu:

“Nhị gia, lại nói tiếp, hầu hết sinh ý làm ăn của Đông hưng hiện nay đều là do tôi phụ trách, thế nhưng, các người hàng tháng kiểm tra sổ sách, tiền cũng vào trong túi các người, các người lại còn lo lắng tôi tư lợi, ha ha, tôi rất thất vọng. Trên thực tế, tôi cũng chỉ tương tự như bức tượng để các người đùa cợt mà thôi, tôi vào sinh ra tử, còn tiền thì mấy người hưởng, ha ha, thật hay cho các người. Tôi đã nghĩ rồi, nếu như Trần Diệu Huy tôi muốn lên nắm quyền thật sự thì nhất định phải giết chết mấy lão các người. Vì vậy, đêm nay, chính là thời cơ tốt nhất để tôi tiến hành hành động! Tôi dấu súng cùng sắp xếp thủ hạ cũng là vì 2 mục đích này, chính là vì mấy lão già các người đó! Nếu như hôm nay không phát sinh chuyện ám sát Phong thiếu thì sau khi Phong thiếu rời đi, tôi sẽ xuống tay với các người.”

“Không! Diệu Huy, ngươi còn nhớ khi còn bé, ta thường đưa ngươi đi xem phim không? Ngươi còn những nhẽo đòi ta mua súng đồ chơi cho ngươi! Ta không có con cái, vì vậy ngươi cũng chính như là con ruột của ta, chỉ mấy năm nữa, tất cả Đông hưng cũng sẽ là ngươi. ....” Mị gia tuyệt vọng gầm rú lên.

Nhưng là. ....

“Đoàng”.

Trần Diệu Huy đã nã một phát súng vào đầu Nhị gia.

“Đoàng, đoàng, đoàng”.

Chính là thủ hạ của Trần Diệu Huy, đã bắn 3 phát súng giết chết Tam gia, Lục gia, Bát gia.

Trần Diệu Huy đưa súng giao cho 1 thủ hạ, sau đó nhún vai nói:

“Xin lỗi các vị lão gia tử, ta cũng chỉ là vì muốn lên nắm quyền hành mà thôi!”

“Bốp, bốp, bốp!”

Lúc này, Lưu Phong từ ghế đứng lên, vừa vỗ tay vừa cười nói:

“Diệu Huy, rất tuyệt! Biểu hiện của ông đêm nay tôi vô cùng hài lòng. Được, ta cũng nghĩ không nhận lộc thân thì không có phải không người hợp tác, ta thích kiêu hùng. Tốt, ông phái người tiễn tôi ra ngoài, tôi phải trở về gia tộc, sau đó sẽ sớm cho ông một câu trả lời thuyết phục!”

“Đa tạ phong thiếu đã chiếu cố!” Trần Diệu Huy cúi người nói.

Lúc này, Trần Diệu Huy tự mình hộ tống Lưu Phong cùng Cao Tiệp Phi đi ra ngoài.

Cao Tiệp Phi vừa rời tận mắt thấy cảnh Trần Diệu Huy tự tay giết người, mặc dù trước đó cũng có đoán được hắn sẽ làm như vậy, nhưng trong lòng vẫn có chút xao động.

Trần Diệu Huy ôm vai Cao Tiệp Phi, dùng một ngữ điệu rất đặc biệt nói:

“Tiệp Phi, kỳ thật đây là giang hồ!” Ánh mắt hắn trở nên thâm thúy.

“Một ngày nào đó, tôi cũng sẽ bị giết chết, cũng giống như hôm nay tôi đã giết chết mấy lão đầu này. Người trong giang hồ, thân bất do kỷ, tôi bây giờ đạt được hết thảy cũng chỉ là điều sớm muộn mà thôi! Đây cũng được ví như vận mệnh giang hồ vậy!”

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Sư Quỷ Nghi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 66: Tìm Hai Quỷ Hồn Một Lúc

Cao Tiệm Phi từ hoảng hốt bừng tỉnh lại. . Đêm nay phát sinh biến nọ, cảm giác vừa chân thật vừa lại xa xôi.

Trước đây qua TV, phim ảnh hay kịch cũng có thấy biến nọ như vậy, nhưng thật ra là thấy mà không vậy mà không phải vậy. Nhưng đêm nay phát sinh hết thấy..... Thật, thật, thật, thật!

Thậm chí, Cao Tiệm Phi trong bụng còn lầm tưởng thấy từ biệt thự bên kia gió thổi qua còn nặc mùi máu tươi. Mà Trần Diệu Huy “Muru đồ soán vị” giết chóc cũng làm cho Cao Tiệm Phi đối với “giang hồ” hai chữ đã có một nhận thức nhất định.

Trần Diệu Huy mang theo vài tên tâm phúc, tự mình lái xe đưa Lưu Phong cùng Cao Tiệm Phi chạy về nội thành. Cao Tiệm Phi mở cửa sổ xe xuống, gió lạnh thổi, hít một hơi thật sâu để không khí vào đây ***g ngược cho những muộn phiền dịu bớt.

Trên xe, Lưu Phong cùng Trần Diệu Huy ngàn vạn lần tạ ân, nói toàn lời tri kỷ!

Cao Tiệm Phi im lặng gật đầu. Xe chạy tới phụ cận Hoa thị trên đại lộ Tự do, Cao Tiệm Phi có ý muốn xuống xe, tự mình về nhà. Trần Diệu Huy cùng Lưu Phong đương nhiên không dám phản đối, chỉ là đối với Cao Tiệm Phi nói, lúc rảnh rỗi, bọn họ sẽ điện thoại liên lạc với Cao Tiệm Phi.

Xuống xe, Cao Tiệm Phi liền đi thẳng, qua một khu phố ánh đèn màu về đêm lóng lánh, có thể nhận thấy được sự sa hoa đòi hỏi của cuộc sống về đêm, trong lòng vừa đi vừa nghĩ:

“Từ bây giờ, xem ra mình thật khó thể không chế bị cuốn vào những tình huống hiểm nguy! Hoàn toàn bị động không cách nào kềm chế!”

Đầu tiên là chuyện hai cha con Nghiêm Khuê cùng Hiểu Hiểu. Vì chuyện này mà Cao Tiệm Phi đắc tội với một người có nhiều lai lịch. ....Hồ Tử Chân!

Tiếp theo là chuyện của Trần Diệu Huy cùng Đông Hưng, đã kéo theo Cao Tiệm Phi phải nhảy vào cuộc. Có thể khẳng định 1 điều, dường như đang có 1 thế lực khác rình rập Đông Hưng, cũng có 2 lần liên ám sát khách quý của Đông Hưng, Lưu Phong. Mà 2 lần ám sát đó Cao Tiệm Phi cũng đều có tham dự vào.

Loại sự tình này, cũng không phải Cao Tiệm Phi muốn tránh, là có thể né tránh!

Nghĩ tới mọi việc, trong lòng Cao Tiệm Phi chợt sinh ra sức động, móc ra 1 điều thuốc đốt lên hút. Lúc hút hết điều thuốc, Cao Tiệm Phi cũng hoàn toàn nghĩ thông suốt, không nghĩ được trong lòng cười khổ..

“Mình cứ suy nghĩ mien mai làm gì? Từ sau khi có được phần mềm Siêu cấp siêu quý, thì số mệnh tầm thường của mình cũng đã hoàn toàn bị thay đổi! Chẳng lẽ, mình còn có thể sống một cách bình thường? Thật có thể giống như đại đa số người bình thường khác? Không! Chắc chắn là không thể!”

“Hơn nữa..... còn có cừ oán của cha, mình cũng phải điều tra cho rõ ràng!”

“Vì vậy có thể nói, cái gì tới thì cứ để nó tới vậy! Mình bây giờ không nên tránh né cùng nhu nhược. Phải căn cứ vào tình cảnh trước mắt, tìm tòi càng nhiều Quý hồn, học tập càng nhiều kỹ năng hữu dụng càng tốt!”

“Mình phải càng ngày càng mạnh hơn nữa!”

Cao Tiệm Phi đã thực sự nghĩ thông suốt!

“Được rồi, giờ cứ về nhà xem thương thế của Hiểu Hiểu thế nào đã, sau đó sẽ tìm cơ hội tiến vào Quý oa, lục soát tìm vài Quý hồn cấp 2!” Cao Tiệm Phi gọi một chiếc taxi chạy về tiểu khu song băng.

Khi về đến nơi thì cũng là hơn 10h00 rồi.

Cao Tiệm Phi bấm thang máy đi tới cửa nhà và nhẹ nhàng gõ cửa. Rất nhanh, sau 2 giây, cửa mở ra, Trần Nhân trên mặt như vừa trút được gánh nặng, nói:

“Tiệm Phi, cuối cùng anh đã trở về.”

Nhìn về mặt Trần Nhân lúc này lộ vẻ đầy ôn nhu và dịu dàng, một ánh mắt cảm giác như đang tràn đầy sự chờ mong, Cao Tiệm Phi dĩ nhiên sinh ra một tia ảo giác.....

Thật giống như là về chính nhà mình vậy, có một người vợ thương yêu đang chờ ở nhà!

Mẹ kiếp, sao mình lại nghĩ nhiều như vậy!” Cao Tiệm Phi vội vàng xua tan những ảo tưởng trong đầu, đi vào phòng dò hỏi:

“Hiểu Hiểu đỡ chưa?”

“Dạ, Nghiêm thúc đang nói chuyện với Hiểu Hiểu trong phòng, đã bôi rượu thuốc rồi, hiệu quả tốt lắm, Hiểu Hiểu cả ngày không hề kêu đau nữa!” !” Trần Nhân vừa nói, vừa vào bếp rửa ly:

“Tiệm Phi, anh uống gì không? Tôi pha cho anh chén trà xanh nhé. Anh có ăn cơm tối không? Trong tủ lạnh cũng còn thức ăn, hay là để tôi đi hâm lại cho anh ăn nhé?”

“Oh, uống chén nước là được rồi, không cần phải chuẩn bị cơm nước gì cả đâu.” Cao Tiệm Phi trả lời một tiếng rồi sau đó đi vào phòng ngủ Trần Nhân.

Trong phòng ngủ phảng phất mùi rượu thuốc, đèn hơi tối, Hiểu Hiểu cười nhìn Cao Tiệm Phi, Trên mặt không còn vẻ gì thống khổ nữa. Nghiêm Khuê về mặt cũng thoải mái rất nhiều, lão hướng Cao Tiệm Phi nói:

“Tiểu Cao, rượu thuốc gia truyền của nhà cậu thật sự là tốt, hôm nay đã xoa cho Hiểu Hiểu 2 lần, chân bị thương của nó cũng đã không còn sưng nữa. Thật tốt, thật là tốt!”

Cao Tiệm Phi trong lòng cười thâm. .... Cái này nào phải rượu thuốc gia truyền gì, mà là của nhân gia sư phụ Hoàng Phi Hồng!

Cao Tiệm Phi đi đến bên giường, cùng nói vài câu vui vẻ với Hiểu Hiểu, đồng thời cũng dặn dò nàng không được tùy ý động chạm thân thể, phải tỉnh dưỡng thật tốt. Thế nhưng, Cao Tiệm Phi lại có cảm giác hơi xấu hổ khi nhìn thấy bình nước tiểu của Hiểu Hiểu để ở cạnh giường. Cũng dễ hiểu thôi, vì Hiểu Hiểu không thể đi lại xuống giường, nên muốn đi WC gì đó thì cũng chỉ có thể đi vào bình mà thôi. Tóm lại, ăn uống hay làm gì thì cũng phải có người phục vụ. Vừa lúc, Nghiêm Khuê vỗ vỗ bả vai Cao Tiệm Phi, nói:

“Tiểu Cao, chúng ta đi ra ngoài nói chuyện một chút!”

Chỉ thấy trên mặt Nghiêm Khuê có vẻ có một tia ngưng trọng!

Cao Tiệm Phi cứng lại, rất nhanh đi theo Nghiêm Khuê ra khỏi phòng ngủ, đi tới phòng khách.

Trần Nhân vừa pha xong một chén trà xanh, đưa đến cho Cao Tiệm Phi, sau đó ôn nhu cười:

“Tiệm Phi, Nghiêm thúc, hai người cứ trò chuyện, cháu vào nói chuyện cùng Hiểu Hiểu.”

Nghiêm Khuê nhìn bóng lưng cao gầy tuyệt mỹ của Trần Nhân một chút, bờ mông vênh cao, đôi chân thon dài, không nhịn được tấm tắc nói:

“Bạn gái cậu thật sự là rất đẹp!”

Cao Tiệm Phi đỏ mặt nói:

Nghiêm thúc, Trần Nhân không phải là bạn gái cháu, chúng cháu chỉ là quan hệ đồng nghiệp thôi.”

“Không phải đâu, Tiệm Phi, cậu dẫn người đến ở trong nhà người ta, hơn nữa, thoát nhìn là thấy Trần tiểu thư cũng rất thích, không tỏ ra có gì phiền toái, nàng chiều có Hiểu Hiểu cũng giống như là với em gái vậy, chăm sóc rất chu đáo. Nàng nếu chỉ là quan hệ đồng nghiệp với cậu? Ha ha, Nghiêm thúc đã trải qua đường đời hơn cậu vài năm, rất nhiều thứ cậu không thể qua mắt được tôi đâu!” Nghiêm Khuê cười ha hả nói.

“Tiểu Cao, cậu không cần phải dẫu điểm, Có bạn gái vốn là chuyện tốt, có bạn gái như Trần tiểu thư vậy phải là một chuyện vô cùng tốt chứ! Đúng không?”

Không hiểu sao, cứ mỗi lần nói chuyện đến vấn đề nam nữ này, Cao Tiệm Phi trong lòng lại sinh ra một cỗ xúc động!

“Được rồi, Nghiêm thúc, đừng thảo luận những chuyện này nữa, gia đình cháu điều kiện khó khăn, ba mẹ ở nhà cũng có một số việc phức tạp, cháu tạm thời chưa nghĩ đến chuyện có bạn gái. Nghiêm thúc, có lẽ có chuyện gì khác muốn nói với cháu?”

“À... Tiểu Cao, là thế này, hôm nay lúc ta đi ra ngoài mua thuốc cho Hiểu Hiểu, phát hiện có một người rất kỳ quái, người đi cứ lắc lư.” Nghiêm Khuê nghiêm trang nói.

“Những người đó chỉ cần nhìn cũng biết là có luyện qua võ thuật, tuyệt đối không phải là người bình thường!”

“Nghiêm thúc, ý của người là Hồ Tử Chân đang tung lưới để tìm bắt chúng ta?”

Cao Tiệm Phi trực tiếp đưa bản thân vào cùng “Chúng ta”?! Đích xác, bây giờ Cao Tiệm Phi không thể đặt mình ngoài sự vụ, dù sao, hắn cùng Hồ Tử Chân cũng đã đối mặt với nhau.

Hiện tại ta cũng chưa thể khẳng định, thế nhưng, hết thảy chúng ta đều phải hết sức cẩn thận. Bây giờ Hiểu Hiểu còn chưa thể vận động, chúng ta chưa thể có kế hoạch lớn gì, chỉ có thể làm từng bước một, phải đề phòng cẩn thận hơn nữa!” Nghiêm Khuê thần sắc có vẻ ngưng trọng. Trên mặt đầy nét lo lắng.

“Vâng, Nghiêm thúc, sau này người cũng nên ít đi xuống lầu một chút, nếu cần gì thì cứ để cho cháu và tiểu Nhân, chính cháu cũng sẽ cẩn thận hơn.” Cao Tiệm Phi mạnh mẽ gạt đầu. Sau đó nhấp một ngụm trà đứng lên nói:

“Nghiêm thúc, cháu phải ra ngoài một chút, mọi người nghỉ ngơi sớm nhé!”

“Tiểu Cao, lại phải đi à?” Nghiêm Khuê nghi hoặc.

“Vâng, lần này sẽ về nhà sớm.”

Cao Tiệm Phi cũng không nói gì thêm, đi thẳng ra khỏi phòng. Trần Nhân thì đang cùng nói chuyện với Hiểu Hiểu trong phòng ngủ, lại đóng cửa nên Cao Tiệm Phi cũng không tiện vào chào nàng, vì vậy tự tay mở cửa đi ra ngoài.

Đi xuống lầu, Cao Tiệm Phi vẫn theo như cũ, quanh quần dưới lầu đi đến cát cứ phía sau núi hoang.

Vắng vẻ không một bóng người.

Cao Tiệm Phi ý niệm vừa động, ...liền: “Tiến vào Quý oa.”

Chỉ chớp mắt, thân thể đã tiến vào trong Quý oa.

“Người sử dụng tôn kính, hoan nghênh ngài đến quý oa lần nữa, tiêu hao khu quỹ điểm của ngài đã được khôi phục một phần, ngài có thể tiếp tục tìm tòi quỹ cấp 2, xin hỏi, ngài có muốn tiến hành tìm tòi không?” Thanh âm của Trí tuệ lập trình vang lên.

Cao Tiệm Phi mở ra màn hình ảo nhìn lướt qua....

Khu Quỹ giả: Cao Tiệm Phi.

Tuổi: 22

Cấp bậc: 2

Khu quỹ điểm: 1020/2405

Đề thăng cấp lên cấp 3 khu quỹ giả cần điểm kinh nghiệm là: 97600

Khu quỹ điểm khôi phục đến 1020, dựa theo Trí tuệ lập trình nói trước đó thì 1000 khu quỹ điểm đã có thể tìm tòi quỹ hồn cấp 2 cực mạnh!

Cao Tiệm Phi lấy khẩu súng trong quần ra, nhìn một chút, rồi sau đó nhẹ nhàng đặt trên mặt đất.

Bây giờ, Cao Tiệm Phi muốn tìm tòi quỹ cấp 2. Cũng không chỉ một chích. Thứ nhất, Cao Tiệm Phi muốn tìm một quỹ hồn cấp 2 trong kỹ nghệ đánh bạc cao cấp!

Mục đích là để điều tra về việc cha bị hãm hại!

Thứ hai, đêm nay bắn nhau, đối với Cao Tiệm Phi là rung động rất lớn! Về phương diện võ nghệ quyền cước hẳn không sợ người bình thường, nhưng đối diện với súng ống, Cũng chỉ có một cái phi đao để bảo vệ tính mạng! Trong tương lai không thể đối phó với hỏa lực của súng đạn nếu lại xảy ra cục diện như vậy.

“Được, tôi muốn tìm một quỹ hồn cấp 2 sử dụng súng thành thực.....Dứt khoát, tiện thể tìm tòi sát thủ “Hạt Tù” quỹ hồn bị mình giết chết ngày đó. Năng lực bắn súng của hắn thật sự rất tốt, chỉ không biết hắn có phải là quỹ hồn cấp 2 hay không.....” Cao Tiệm Phi tự nhủ.

Trí tuệ lập trình lập tức tiếp lời nói:

“Người sử dụng tôn kính, ngài có phải muốn tìm tòi một quỹ hồn sử dụng thành thạo súng đạn quỹ cấp 2? Hạt Tù?”

“A.....Chờ một chút” Cao Tiệm Phi bật người kêu dừng lại.

Cao Tiệm Phi trong lòng lại vừa có một ý niệm..... “súng đạn?” Minh dù sao cũng không phải người của thế lực ngầm, nếu như tùy tiện mang súng trong người thì còn ra thể thống gì? Mặc dù bình thường, mình có thể giấu súng ở quý oa, nhưng lỡ gặp tình huống như đêm nay, chẳng lẽ lại tranh thủ quay về quý oa để lấy súng?”

“Chờ một chút, ta nghĩ qua, súng đạn hiện giờ cũng chưa cần thiết.”

Cao Tiệm Phi cuối cùng cũng quyết định.

“Ngươi nghe đây, ta muốn tìm một gã am hiểu về sử dụng ám khí quỹ hồn, quỹ hồn hư cấu cấp 2 cũng được. Lực lượng cùng tốc độ hẳn phóng ra ám khí nhất định phải thật chuẩn, hơn nữa, hắn còn phải làm được ngay cả phóng ra xung quanh!”

Bỗng nhiên làm 1 loạt, Cao Tiệm Phi lại bổ sung thêm:

“Lần này, ta muốn đồng thời tìm tòi hai quỹ hồn cấp 2, ngoài quỹ hồn am hiểu ám khí ra, ngươi giúp ta tìm ra có hay không trong hiện thực, gần 10 năm trở lại đây có một tay đánh bạc cao cấp bị chết. Được rồi, ám khí cùng đánh bạc, hai quỹ cấp 2 có được 2 loại sở trường đặc biệt này, ta trước mắt có 1020 khu quỹ điểm, ngươi giúp ta phân phối tốt một chút, đồng thời cũng thỏa mãn 2 yêu cầu!”

“Người sử dụng tôn kính, xin mời chờ, tôi sẽ lập tức tiến vào kho tư liệu.” Trí tuệ lập trình rất dứt khoát nói.

3 phút sau đó.....

“Người sử dụng tôn kính, tôi đã phân phối hợp lý cho ngài 1020 khu quỹ điểm! Đồng thời cũng thỏa mãn 2 yêu cầu của ngài, giúp ngài tìm được hai quý hồn cấp 2 rồi. Trong đó là một quý hồn hư cấu quý cấp 2 am hiểu âm khí, hơn nữa..... là am hiểu nhất, ngay cả phóng ra xung quanh, tìm tòi nó, ngài sẽ cần 520 khu quỹ điểm. Còn quý hồn cấp 2 kia, nguồn gốc từ hiện thực, chết cách đây 5 năm do bị súng bắn, khi còn sống vốn là một chuyên gia cò bạc, tìm tòi nó, ngài sẽ cần 500 khu quỹ điểm”

“Hai cái quý cấp 2 này cũng phù hợp với hai yêu cầu của ngài, xin hỏi, ngài có muốn tiến hành tìm tòi chúng nó không?”

Cao Tiệm Phi ra lệnh: “Lập tức tìm tòi!”

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Sư Quỷ Nghi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 67: Người Chê Ta Bắn?

Màn hình ảo lớn xuất hiện trong tầm mắt Cao Tiệm Phi, phía trên ánh sáng chớp động, bắn ra những tiếng rất nhỏ “chiu chiu...” đây là biểu hiện Siêu cấp sư quỷ nghi đang làm việc. Mà Cao Tiệm Phi cũng là trong ánh mắt đầy mong ước, nhìn chăm chú không chớp mắt vào sóng điện hỗn loạn.

Thực ra, trong lòng Cao Tiệm Phi cũng đã chuẩn bị tâm lý. 1020 khu quỹ điểm, đồng thời tìm tòi 2 cái quý cấp 2, ngoài chất lượng khẳng định sẽ không phải quá cao, không thể nào sánh ngang với quý cấp 2 Hoàng Phi Hồng!

Cao Tiệm Phi sở dĩ nóng lòng tìm tòi 2 quý cấp 2 cùng lúc như vậy là vì lập tức muốn làm cho rõ ràng nguyên nhân cha mình bị hãm hại như thế nào. Mặt khác, trong suy nghĩ muốn gấp rút tăng năng lực tác chiến của mình lên.

Rất nhanh, trên màn hình ảo điện song hỗn loạn thoáng cái ngưng chớp động, 2 đoạn tin tư liệu hiện ra....

1.....

“Tên Quý hồn/ cấp bậc Quý hồn/ tuổi khi còn sống/ giới tính/ nghề nghiệp khi còn sống/ sở trường đặc biệt khi còn sống/ nguyên nhân chết.”

“Thiết diện/ 2/41/ nam/ chuyên gia cò bạc/ đánh bạc thuộc cấp tỉnh/ súng bắn chết/

2.....

“Tên Quý hồn/ Quý hồn cấp bậc/ nguồn gốc Quý hồn/ giới tính/ sở trường đặc biệt khi còn sống/”

“Nhiều Cánh Tay Hùng Cường Đại Cầm/ Ý thiên đồ long ký, Long môn tiêu cục Tổng tiêu đầu/ nam/ Thiếu lâm La hán quyền thành trấn cấp, cương phiêu âm khí tinh cấp”.

“Người sử dụng tôn kính, 2 quý cấp 2 này, một cái đến từ thế giới hiện thực, một cái nguyên là từ tiểu thuyết hư cấu, phù hợp với yêu cầu của ngài, xin hỏi, bây giờ ngài có muốn lập tức gom góp linh hồn chúng nó không?”

Cao Tiệm Phi trong lòng không nhịn được cười khổ..... Thiết Diện này..... chết vì nghề nghiệp cò bạc, Cao Tiệm Phi thực ra cũng chưa từng nghe nói qua, nhưng quý cấp 2 kia Cũng Đại Cầm, Cao Tiệm Phi cũng không nhất thời hiểu rõ.

Ý thiên đồ long ký vốn là tiểu thuyết của Kim Dung, Cao Tiệm Phi cũng đã xem qua 2 lần. Cũng Đại Cầm... trong bộ tiểu thuyết này, thuần túy thuộc về một người có hình dáng như bước rồng!

Nghe nói vốn là Thiếu lâm tục gia đệ tử, thế nhưng lại chỉ là loại bỏ đi, quyền cước võ công rất kém, phải dựa vào tay cương phiêu âm khí thủ pháp kiếm cơm ăn trên giang hồ. Quả thật, hán thành thạo nhất chính là cương phiêu âm khí, ngay cả phóng ra xung quanh. Vậy nhưng lại chết dưới tay Trương Thúc Sơn, Ân Tô Tổ.

“Được, lập tức bắt đầu gom góp linh hồn hai quý hồn cấp 2 này!” Cao Tiệm Phi phân phó với trí tuệ lập trình.”

Lập tức hai cột tiến độ đều bao trùm lên Thiết Diện cùng Cũng Đại Cầm

“0%.....”

“0%.....”

“Người sử dụng tôn kính, xin mời đêm mai tái tiến vào quý oa, Thiết Diện cùng Củng Đại Cầm, sẽ được đưa đến phòng quý oa số 2-3 và 2-4 chờ ngài!”
Trí tuệ lập trình âm thanh điềm đạm nói.

“Ok!” Cao Tiệm Phi gật đầu, ý niệm chợt lóe, liền rời khỏi quý oa.

Bên ngoài quý oa, ánh trăng sáng tỏ, vô cùng đẹp. Cao Tiệm Phi lấy điện thoại ra nhìn thời gian, hơn 11h30, hắn trực tiếp đi về nhà Trần Nhân.

Trong nhà Trần Nhân. Nghiêm Khuê ngồi ở salon phòng khách đang xem TV. Phòng ngủ Trần Nhân cửa đã đóng, tựa như nàng và Hiểu Hiểu đã nghỉ ngơi.

“Tiểu Cao đã trở về à?”

Nghiêm Khuê đang xem một trận đấu bóng đá, vừa uống bia.

“Này tiểu Cao, trong tủ lạnh có bia, hôm nay lúc ra ngoài mua thuốc cũng thuận tiện mua luôn, nếu muốn uống thì cứ lấy uống đi.”

“Vâng, cháu biết rồi.”

Cao Tiệm Phi cũng khát nước, trực tiếp mở tủ lạnh lấy ra một lon bia lạnh uống. Một lát sau, Trần Nhân từ trong phòng ngủ đi ra, trên tay cầm một cái nệm và tấm thảm, tại phòng khách chuẩn bị bày ra, đối với Cao Tiệm Phi ôn nhu cười, nói:

“Tiệm Phi, lát nữa anh cứ nằm đây ngủ nhé, nhà nhỏ nên không có cách nào cả.”

Nàng giúp Cao Tiệm Phi chuẩn bị chu đáo chỗ ngủ, tươi cười, thật giống như một người vợ nhỏ hiền hậu vậy.

Cao Tiệm Phi suy nghĩ một chút, sau đó nói với Trần Nhân:

“Tiểu Nhân, cô lại đây, tôi có lời muốn nói với cô.” Vừa nói, Cao Tiệm Phi vừa đi ra ngoài ban công.

Trần Nhân nghi hoặc đi theo Cao Tiệm Phi ra ngoài ban công.

Bầu trời đêm tĩnh lặng, sao đầy trời.

Trần Nhân hai khuỷu tay đặt lên ban công, trong ánh mắt như phản xạ ánh sao, rất thỏa mãn, rất nhẹ nhàng, bộ dáng rất hạnh phúc. Nàng quay mặt nhìn Cao Tiệm Phi một chút, ánh mắt lại càng ôn nhu hơn!

Cao Tiệm Phi vừa uống bia, vừa nghĩ phải sắp xếp từ thế nào, sau đó nói:

“Tiểu Nhân, thật sự đã phiền toái cô. Chờ Hiểu Hiểu sau khi khỏi chân, tôi sẽ đi tìm phòng ở khác, rồi chuyển ra ngoài.”

“Tiệm... Tiệm Phi, anh...anh nói lời này là có ý gì?” Sắc mặt Trần Nhân thoáng chốc tái nhợt.

“Anh coi em là người nào?”

Cao Tiệm Phi sững sốt, chần chờ vài giây sau đó nói:

“Trần Nhân, chúng ta là đồng nghiệp, đồng thời cũng là bạn tốt, thật sự, tôi đến Hoa thị không đến 1 tháng, cô là một trong số ít mấy bằng hữu của tôi. Cô là một người con gái tâm ý thiện lương, biết cô cũng rất vui.”

“Bạn tốt?”

Trần Nhân trong mắt thoáng cái biểu lộ thần sắc đầy mắt mát cùng thống khổ!

“Tiệm Phi, chúng ta..... chúng ta chỉ là bạn tốt?”

Cao Tiệm Phi cảm nhận được tâm cảnh Trần Nhân, từ hạnh phúc trong nháy mắt chuyển hóa thành ưu thương cùng ai oán, hắn rất khó hiểu.

“Tiểu Nhân, cô làm sao vậy? À, tôi biết, lần trước tôi giúp cô, cô có lẽ vẫn nghĩ muốn báo đáp tôi. Nhưng là, tôi nói cho cô thế này, cô đừng đem cái chuyện nhỏ nhặt này để trong lòng, thật ra cũng chỉ là cái nhắc tay mà thôi!”

Đột nhiên, Trần Nhân tựa hồ như rất kích động, nàng thoáng cái dán chặt lên người Cao Tiệm Phi, hai tay gắt gao ôm chặt lấy thắt lưng Cao Tiệm Phi:

Tiệm Phi, anh hãy nghe em nói, em không phải nghĩ muốn báo đáp anh cái gì.... Em cũng không có năng lực để báo đáp anh, em...em....em thích anh! Thật sự, em luôn có cảm giác với anh! Anh có thể mang đến cho em một cảm giác an toàn, một thứ cảm giác rất tri kỷ, an toàn, ở cùng một chỗ với

anh, em rất an tâm, rất sung sướng, rất nhẹ nhàng. Em nghĩ em sẽ yêu anh cả đời này, luôn ở bên cạnh anh, cùng anh cùng một chỗ, có thể không? Anh đáp ứng em được không?”

Càng nói, Trần Nhân càng kích động, càng ôm chặt Cao Tiệm Phi hơn.

Cao Tiệm Phi chấn kinh rồi! Nằm mơ? Choáng váng! Ngây người!

Đây là lần đầu tiên trong đời hắn được nghe một người con gái chủ động biểu lộ tình cảm với hắn!

Hắn thật sự không thể thích ứng, hơn nữa, tâm lý cũng hoàn toàn chưa chuẩn bị gì cả, theo bản năng, hắn nhẹ nhàng đẩy Trần Nhân ra, thuận miệng nói:

“Đừng.....tiểu Nhân, đừng như vậy!”

Trần Nhân cắn bản không..... chút nào để ý tới Cao Tiệm Phi, chỉ là dùng sức ôm chặt, thật giống như, nếu nàng buông lỏng tay thì Cao Tiệm Phi sẽ biến mất vậy!

“Ai.....Tiểu Nhân, thân thể tôi bản lắm, cả ngày nay còn chưa tắm rửa đây, đừng ôm a....”

Cao Tiệm Phi ý tứ thật không tốt. Mặc dù Trần Nhân ngực hai luồng mềm mại, cọ xát Cao Tiệm Phi, làm hắn rất thoải mái, rất **; Mà Trần Nhân mùi thơm của cơ thể nhân nhát, cũng làm Cao Tiệm Phi có chút mê loạn, nhưng hắn chưa từng ban đêm làm điều này, cùng một người con gái cứ như vậy ôm nhau gắt gao, hắn rất rối. Vì vậy tùy tiện tìm một cái cớ nói:

“Tiểu Nhân, tôi cả người đầy mồ hôi, khí trời lại nóng nên rất bản!”

Đột nhiên, Trần Nhân thoáng cái đẩy Cao Tiệm Phi ra, nàng ngẩng mặt lên nhìn bầu trời đêm, trên mặt toát lên vẻ bi thương thống khổ. Từ con người, nước mắt cũng trào ra. Nhưng ngữ khí của nàng đã bình tĩnh trở lại: “Cho em điều thuốc.”

Cao Tiệm Phi an ủi nói:

“Tiểu Nhân, tôi...tôi bây giờ thật sự chưa nghĩ đến việc có bạn gái, tình huống của gia đình thật sự rất phức tạp.”

“Cho em điều thuốc.” Trần Nhân vẫn như thế nói.

Cao Tiệm Phi không có cách nào khác, rút ra 1 điều thuốc, cùng với hộp quẹt đưa cho Trần Nhân.

Trần Nhân đốt thuốc, hút vài hơi, sau đó ho khan vài tiếng, nhưng nàng mặc kệ không để ý, vẫn như vậy hút từng hơi thuốc, nói:

“Tiệm Phi, em đã hiểu, anh chê em đã làm tiểu thư bồi rượu, thân thể dơ bẩn, em.....em biết rồi. Được, em về phòng nghỉ đây, anh cũng nghỉ ngơi sớm một chút!”

Hai hàng lệ trong suốt đã từ đôi mắt nàng trào ra!

Nàng trả hộp quẹt cho Cao Tiệm Phi, xoay người đi thẳng về phòng, đột nhiên, thân thể nàng dừng lại, quay đầu nói với Cao Tiệm Phi:

Tiệm Phi, em cái gì cũng không muốn nói, nhưng muốn nói với anh một việc....trong mấy tháng em làm bồi rượu, em chưa từng có cùng với khách làm bất cứ gì vượt qua vấn đề đạo đức!”

Nói xong, nàng vô cùng mất mát, trở về phòng ngủ của mình, lúc nàng xoay người, Cao Tiệm Phi rất rõ ràng thấy, hai vai nàng có chút co rút lại vài cái.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Sư Quỷ Nghi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 68: Thiếu Phụ Thần Bí

Nhìn Trần Nhân cũng không quay đầu lại trực tiếp trở về phòng ngủ của mình, trong đầu Cao Tiệm Phi đầy ắp hình ảnh Trần Nhân trên mặt toát ra vẻ đau thương bi thống!

Cao Tiệm Phi cảm giác ở một góc nào đó trong nội tâm mình có một tình cảm xúc động khó hiểu! Hắn cảm giác nó dâng lên một nỗi buồn vô cớ, trong thâm tâm cũng không nói được nên lời là cái tư vị gì, có thể nói là nột lạ, có chút khó chịu!

“Ai.....rốt cuộc là xảy ra chuyện gì? Chẳng lẽ thật sự mình sai lầm rồi, làm tổn thương tới tiểu Nhân?”

Từ trong ***g ngực Cao Tiệm Phi một cổ xúc động dâng lên, hần liên tục hút 2 liều thuốc mới trở lại phòng khách. Đi vô toilet xối nước lạnh tắm, sau đó thì nằm lên tấm nệm, hai mắt đen nhánh nhìn thẳng lên trần nhà.

Nghiêm Khuê cũng không xem bóng đá nữa, tắt đèn lên nằm trên ghế salon ngủ. Đột nhiên, Nghiêm Khuê lẩm bầm nói:

“Tiểu Cao à, hoa đã nở thì ngại ngừng gì không hái, cứ phủ màn chờ đợi đến lúc không còn hoa thì hái chi đây!”

Cao Tiệm Phi trở mình, không phản ứng gì với Nghiêm Khuê, nhắm mắt bắt đầu ngủ.

Nguyên một đêm, đầu óc Cao Tiệm Phi rất rối loạn.... Trng chốc lát lại nghĩ đến quê hương mình, nghĩ tới người cha tàn tật, người mẹ sống đời thực vật, còn cả người cô cuộc sống cơ khổ cần lao. Trong chốc lát đó lại nghĩ đến tên Hồ Tử Chân hung ác, nghĩ đến Trần Diệu Huy đầy quả quyết khi giết chết đối thủ, thân phận thần bí mà cao quý chính là Lưu Phong. Một hồi sau lại nghĩ đến ngày mai đem cùng lúc 2 tân quý hồn vào quý oa và học tập sở trường, rồi cuối cùng là hình ảnh Trần Nhân có lấy dũng khí để biểu lộ với chính mình....!

Tóm lại, một đêm này, Cao Tiệm Phi trần trọc mãi cho đến 3-4 giờ sang mới ngủ được.

Ngày thứ hai, chuông báo thức vang lên, Cao Tiệm Phi xoay người bò dậy, đến toilet đánh răng rửa mặt. Trần Nhân cũng đã dậy, nàng giúp Cao Tiệm Phi lấy kem đánh răng và một ca nước để sẵn trong toilet.

Nàng vừa lau mặt vừa cười nói với Cao Tiệm Phi:

“Tiệm Phi, anh đánh răng rửa mặt nhanh lên, em vừa xuống lầu mua giò cháo quẩy, đợi lát nữa ăn xong mình cùng đi làm.

Cao Tiệm Phi sừng sốt, xem vẻ mặt Trần Nhân, nàng tựa hồ như đã quên hết những gì không thoải mái tối qua vậy!

“Ai... như vậy cũng tốt, khỏi phải xấu hổ!”

Cao Tiệm Phi nhìn Trần Nhân cười sau đó đánh răng rửa mặt, rồi ra ngoài ăn sáng.

Thái độ Trần Nhân với Cao Tiệm Phi vẫn như trước, vẫn gần gũi, không có bất cứ.....gì khác nhau, điều này làm cho Cao Tiệm Phi vốn có chút sa sút tâm tình, cũng trở lại bình thường.

Ăn sáng xong, hai người cùng nhau đến công ty Alice, bước vào phòng làm việc.

Công việc hàng ngày của Cao Tiệm Phi vẫn như vậy, phiên dịch văn bản, đóng mộc hợp đồng, rồi cũng vui đùa nhẹ nhàng với các đồng nghiệp..... Thế nhưng, lúc 10h30 sáng, Cao Tiệm Phi nhận được một tin nhắn từ một số di động lạ.

“Ha ha, xin chào!”

“A?” Cao Tiệm Phi cầm điện thoại trên tay mà ngẩn người ra.

“Ai nhắn tin cho mình vậy ta? Số điện thoại cũng lạ hoắc, hay là họ nhầm số rồi?”

“Xin hỏi người là ai? Có phải nhắn tin nhầm số không? Trong danh bạ của tôi không có số của người.”

Cao Tiệm Phi lập tức nhắn tin trả lời.

“Không nhầm! Ngươi là Cao Tiệm Phi!”

Rất nhanh, số điện thoại lạ kia cũng hồi âm lại.

“Người.....người biết tên của tôi? Vậy người là ai?”

Cao Tiệm Phi suy nghĩ.....Minh rời ZG thị đến đây đã đổi số điện thoại, ở quê cũng chỉ có cha và cô biết số điện thoại này. Mà ở Hoa thị, trong số những người mình quen biết, dù là Đường Báo hay Phi Long, hay là Trần Diệu Huy cùng Lưu Phong chắc chắn cũng không nhắn một cái tin cổ quái thế này.

Tin nhắn! Đương nhiên tin nhắn này càng không có khả năng là của đồng nghiệp trong phòng.

“À, ta biết ngươi, ngươi không nhận ra ta. Ta chỉ là muốn được gặp ngươi. Như vậy đi, ngươi lập tức xin phép công ty, sau đó đi ra, ta chờ ngươi ở bên ngoài công ty. A, lập tức đi xin phép, trưa nay ta mời ngươi ăn cơm!”

Số điện thoại lạ rất nhanh hồi âm lại một tin nhắn.

Cao Tiệm Phi cảm giác chuyện này càng lúc càng cổ quái, hần không nhắn tin trao đổi với số điện thoại lạ này nữa, mà trực tiếp gọi đến:

“Xin chào, xin hỏi người rót cuộc là ai?”

Đầu bên kia truyền đến một chuỗi nhu hòa, rất từ tốn, một thanh âm phụ nữ rất êm tai:

“Ha ha, Tiệm Phi, không ngờ người lại trực tiếp gọi điện tới, được, đi xin phép đi, ta lập tức tới cửa công ty đợi người!”

Nghe âm thanh này có vẻ rất thành thực, không giống như là của những cô gái trẻ.

“Cái ....này....Tôi, tôi hình như chưa từng nghe giọng nói của người, vậy rốt cục người là ai?”

Cao Tiệm Phi cũng không đáp ứng ngay, mà lặp đi lặp lại câu hỏi.

“Tiệm Phi, chậm chạp lẽ mề làm gì! Ta là ai, một lát gặp mặt người tự nhiên sẽ biết thôi. Người cũng đừng có đoán mò, dù sao người cũng không đoán được đâu!”

Trong giọng nói của người phụ nữ thành thực mang theo ý trêu chọc:

“Tiệm Phi, ta là một phụ nữ, điều này là quá rõ ràng, người sợ gặp ta? Yên tâm đi, ta sẽ không ăn thịt người đâu! Trái lại đi xin phép, lập tức xuống lầu,Ok?”

Nói xong nàng trực tiếp cúp điện thoại.

“Ách....Cái này...thật là kỳ quái!”

Cao Tiệm Phi gãi gãi đầu. Thế nhưng, trong giọng nói này, Cao Tiệm Phi thật không nghe thấy có bất cứ ý gì đe dọa, ngược lại, trong giọng nói lộ ra ý tứ thân thiết.

Cao Tiệm Phi ngẫm lại cũng đúng, điều này rất rõ ràng, xin phép công ty ra ngoài xem một chút cũng không sao. Dù sao chính mình một thân võ thuật, còn có kỹ năng phi đao hộ thân, nếu không lúc gặp phải nguy hiểm, chạy thoát thân cũng là không thành vấn đề.

Nghĩ như vậy, với lòng hiếu kỳ, Cao Tiệm Phi lập tức tới phòng làm việc của Hoàng Thúy Vân xin phép, sau đó vội vã xuống lầu.

Bên ngoài công ty Alice.

Cao Tiệm Phi ánh mắt nhìn xung quanh. Bất ngờ, một chiếc xe Porsche 911 màu xanh nước biển (xanh biển), từ bên cửa chạy tới, trực tiếp dừng trước mặt Cao Tiệm phi.

Cửa xe mở ra, đầu tiên, một đôi chân dài trắng nõn đến chói mắt bước xuống. Dưới chân mang một đôi giày đen, hợp với đôi chân này nhìn thật quyến rũ cũng làm cho đàn ông chỉ muốn được phong tư.

Ngay sau đó thì chủ nhân của đôi chân đẹp này cũng từ trong xe đi ra.

Nàng vô cùng thời thượng, trên người mặc một bộ váy ngắn đơn giản nhưng sang trọng đắt tiền, da tay rất trắng, thoát nhìn rất co dãn. Mà tuổi của nàng ước chừng khoảng hơn 30, nhưng nhìn trên mặt hoàn toàn không có một nét gì của người phụ nữ luống tuổi. Ngũ quan nàng rất đẹp, gương mặt dịu dàng, phong tình, vóc người cùng gương mặt nhìn là biết được chăm chút vô cùng tỉ mỉ. Trên thực tế, những người phụ nữ như vậy có mị lực hơn nhiều các cô gái trẻ, bởi vì, các nàng cái loại...này thành thực quyến rũ phong tình, vốn là phải trải qua năm tháng lắng đọng, mới có thể tích lũy được. Các nàng so với các cô gái trẻ lại càng hiểu biết hơn về cách ăn mặc, trang phục, biết cách che giấu khuyết điểm và nâng các ưu điểm của mình lên.

Vừa nhìn thấy người phụ nữ này, trong đầu Cao Tiệm Phi thoáng cái thốt lên vài chữ.....

“Đây có phải là cực phẩm thiếu phụ trong truyền thuyết?”

Người thiếu phụ đó xuống xe, một đôi mắt xinh đẹp, lúc Cao Tiệm Phi quét mắt lướt vài vòng trên gương mặt, Cao Tiệm Phi rõ ràng nhận thấy trong ánh mắt nàng hiện lên một loại thần sắc vô cùng phức tạp!

Đó là một vẻ mặt kích động hỗn loạn, vui sướng, tưởng nhớ, yêu thích, thân thiết.....!

“Cho tôi.....người nhắn tin cho tôi chính là cô...? Cao Tiệm Phi giật mình nói.

Thiếu phụ vẫn nhìn Cao Tiệm Phi như trước đó, tựa hồ xuất thần.

“Tôi..... Tôi thực sự không nhận ra người!” Cao Tiệm Phi bổ sung thêm một câu.

Đến mười mấy giây sau, người phụ nữ kia mới lấy lại tinh thần nói:

“Nhanh lên xe!”

Quả thật giọng nói này chính là vừa cùng Cao Tiệm Phi nói chuyện, giọng nói đầy nữ tính, thành thực.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Sư Quỷ Nghi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 69: Làm Cho Cậu Thay Đổi

Cực phẩm thiếu phụ lên xe, ngoắc Cao Tiệm Phi nói:

“Tiệm Phi nhanh lên xe!”

Cao Tiệm Phi sững sờ đứng yên tại chỗ. Trong lòng hấn liên tục rồi rầm. ....

“Người phụ nữ này là ai? Rốt cuộc là ai?”

Đột nhiên cực phẩm thiếu phụ từ trong xe lộ ra thân thể, đưa cánh tay ngọc ra, dĩ nhiên là để kéo tay Cao Tiệm Phi, đem Cao Tiệm Phi mạnh mẽ kéo vào trong xe!

Cao Tiệm Phi ngồi ở ghế phụ lái, mà cực phẩm thiếu phụ ngồi bên ghế lái, thân thể nàng rướn qua để đóng cửa xe lại. Động tác này..... cũng có vẻ hơi mập mờ, Cao Tiệm Phi ngồi thẳng người, thân thể mềm mại của mỹ thiếu phụ rướn qua, bộ ngực êm ái nhẹ nhàng buông xuống vừa vận áp vào hai chân Cao Tiệm Phi !

“Cái này.....!” Cao Tiệm Phi ngây dại.

Cũng may, mỹ thiếu phụ đã rất nhanh đóng cửa xe lại, không làm cho “bộ phận nào đó” của Cao Tiệm Phi phát sinh lên theo phản ứng nguyên thủy. Sau đó mỹ thiếu phụ khởi động xe và theo quốc lộ bên trái chạy đi.

“A, Tiệm Phi, mặt ngươi sao đỏ lên vậy?” Mỹ thiếu phụ ngược lại rất tự nhiên sáng khoái cười nói:

“Ồ trước mặt ta, Tiệm Phi ngươi cũng đừng câu nệ như vậy, coi như.....Đúng rồi, nói về bối phận, ngươi hẳn là phải gọi ta bằng dì, dù sao ta với ngươi.....Áy, không, ngươi là tiểu đệ của Phi Long, cho nên, ngươi coi như ta là tỷ tỷ! Hoặc gọi ta một tiếng chị dâu cũng được.”

Mỹ thiếu phụ, cách nói chuyện với Cao Tiệm Phi hoàn toàn chính là.....như đã biết Cao Tiệm Phi lâu rồi vậy, một tiểu đệ đã biết như không thể biết hơn. Mà dĩ nhiên như vậy cũng có chút mùi vị thân nhân!

Cao Tiệm Phi mới đầu thật sự như mộng mị vậy, nhưng rồi, khi mỹ thiếu phụ đó nhắc tới tên Phi Long, Cao Tiệm Phi liền thức tỉnh, thoáng cái liền có phản ứng.....

“Người là vợ của Phi Long ca?”

“Ừ, Tiệm Phi, nếu cậu gọi Phi Long một tiếng “Ca”, vậy thì dựa theo mức quan hệ thì phải gọi ta bằng một tiếng “Chị dâu”. Vừa nói, Hà Uyển Quân vừa quay mặt qua liếc nhìn Cao Tiệm Phi một cái, trên mặt hiện lên hàm ý chờ mong.

Cao Tiệm Phi nào dám thất lễ, vội vàng nói: “Chị dâu, xin chào!”

Hà Uyển Quân hài lòng cười:

“Ha ha, cậu đó, thật đúng là một tiểu tử ngây ngô, lúc nào cũng tỏ ra ngại ngùng. Còn nữa, ngươi lại rất ít nói, kỳ thật rất không thích hợp, được, đợi lát nữa ăn cơm chị sẽ nói với cậu một chút.”

Nàng đối đãi với Cao Tiệm Phi thật sự rất tốt, như là một người chị dâu thân thiết đối đãi với em trai của mình vậy!

Cao Tiệm Phi lại tiếp tục mộng mị..... Điều này là có ý gì? Về phần nào? Cho dù người phụ nữ này có là vợ của Phi Long ca, cho dù mình có gọi một tiếng “chị dâu”, nhưng nàng có cần phải dùng.....thái độ thân thiết này đối đãi với mình không? Trời ạ, lần đầu tiên gặp mặt a! Đây mới là lần đầu tiên gặp mặt!

Huống hồ, nói thẳng ra, Cao Tiệm Phi cùng Phi Long có quan hệ gì?

Phi Long chính là vì nể mặt Đường Báo, nhận Cao Tiệm Phi làm người một nhà, nhưng cũng chỉ là lúc Cao Tiệm Phi cần tìm một công việc làm, tại phòng làm việc của Phi Long gặp qua lần một lần, hai người nói chuyện với nhau cũng không quá mười câu!

Nói cách khác, Cao Tiệm Phi cùng Phi Long lúc đó cũng chưa nói chuyện đến mức cảm tình sâu đậm, chứ đừng nói đến vợ Phi Long!

Nhưng, Hà Uyển Quân vẫn biểu hiện tình cảm ra bên ngoài, Cao Tiệm Phi cảm giác được, đây tuyệt đối là chân thật, không phải là đang diễn trò. Nàng đối với Cao Tiệm Phi thật là tốt, chính là xuất phát từ trong tâm!

“Cũng gần 11h00 rồi” Hà Uyển Quân nhẹ nhàng cười nói:

“Tiệm Phi, buổi sáng vội vàng đi làm, có lẽ bữa sáng cũng là ăn qua loa, bây giờ chắc cũng đói bụng rồi phải không, chị dâu sẽ đưa cậu đi ăn cơm. Phía trước có một quán vịt nướng mới mở, nghe nói cũng không tệ lắm, chúng ta cùng đi nếm thử khẩu vị.”

Vừa nói, Hà Uyển Quân chạy xe tới trước cửa rồi dừng lại, cùng Cao Tiệm xuống xe.

Thẳng phía trước, một tòa nhà sừng sững là một khách sạn hạng sang, được thiết kế rất đẹp, lại vừa tỏa ra mùi hương thanh nhã, phía trên có lắp đặt một bảng hiệu, trên có viết mấy chữ, Cao Tiệm Phi lơ mơ cũng hiểu được chút ít. .... “Cổ đại nhân gia”.

Một luồng hương thơm của hương liệu từ trong khách sạn bay ra, làm người ta muốn vào ăn.

“Hoan nghênh quang lâm cổ đại nhân gia!”

Tại cửa khách sạn, một hàng 6 mỹ nữ mặc sườn xám, vóc người cao gầy đứng đón chào khách, dùng giọng nói thanh thúy cất lên chào! Các nàng hơi cúi người, lễ nghi trên cũng không có vấn đề gì, nhưng cũng làm cho nhiều người thấy hơi choáng! (nhất là CTP)

“Tiệm Phi, chúng ta vào thôi, tìm một phòng rồi tìm sự!”

Hà Uyển Quân nhìn Cao Tiệm Phi gật đầu, ý bảo Cao Tiệm Phi cùng nàng đi vào khách sạn.

Cao Tiệm Phi không nói gì, đáp lễ Hà Uyển Quân mỉm cười một cái, sau đó cùng nàng tiến vào trong.

Hai người lên tầng 2, tìm một gian phòng nhỏ.

Trong phòng bài trí theo phong cách cổ điển, tranh chữ cổ, đồ sứ cổ, lò đàn hương (bình đốt tinh dầu thơm, tạo mùi thơm cho phòng), còn có cả một loạt tranh cổ.

Người bán hàng cầm thực đơn đến.

Hà Uyển Quân hỏi Cao Tiệm Phi muốn kêu món gì, Cao Tiệm Phi liền nói:

“Chị dâu, người kêu gì cũng được, em không ăn kiêng đâu”

Hà Uyển Quân mỉm cười, sau đó gọi vài món ăn đặc sắc nhất, như: vịt nướng, vịt muối, vịt thang chò (cái món này mình cũng chẳng bit gọi là món gì, ai bit mách dùm nha)

Gọi món ăn xong, người bán hàng rời khỏi phòng. Hà Uyển Quân đánh giá kỹ Cao Tiệm Phi, nhìn một phút đồng hồ, trong mắt nàng thoáng qua một nét thất vọng. Nghĩ thầm. ....

“Tiệm Phi lớn lên kỳ thật rất tuấn tú, cũng rất giống Tiến ca năm xưa, nhưng lại rất quê mùa. Vô luận là quần áo, kiểu tóc hay khí chất cũng đậm chất quê mùa. Ai, Bích tỷ nếu như được chứng kiến thấy bộ dạng con ruột mình như thế này, phỏng chừng cũng sẽ có một chút nhỏ nhỏ tiếc nuối! Nhưng mà, Tiệm Phi vừa mới vừa bước vào thành phố lớn, nó cần một chút thời gian, mình sẽ giúp nó hoàn toàn thay đổi hình tượng hiện giờ!”

Rất nhanh, Hà Uyển Quân, từ trong thất vọng đã chuyển thành một sự nóng lòng muốn thay đổi.

Mà Cao Tiệm Phi, mặc dù không lên tiếng, nhưng hắn nhìn thần sắc cũng có thể thấy được sự thất vọng toát ra từ trong mắt Hà Uyển Quân. Cao Tiệm Phi trong lòng tự giễu cười:

“Chị dâu, chị là người xinh đẹp, có khí chất, ăn mặc toàn hàng hiệu, chồng lại là người có sự nghiệp lớn, cùng với tôi, một thanh niên nông thôn, cùng nhau ăn cơm, cảm giác này quả thật có chút không xứng!”

“A, Tiệm Phi, hôm nay ta tới tìm cậu, Phi Long cũng không biết. Kỳ thật, năm xưa ta cùng Cao Tiến, cha cậu có quan hệ khá tốt”. Hà Uyển Quân giải thích nói:

“Thậm chí, quan hệ của tôi và cha cậu so với Phi Long cùng cha cậu có phần còn thân thiết hơn một chút!”

“Vâng!” Cao Tiệm Phi nghe lời này, trong lòng liền cảm thấy thư thái. .... nguyên lai chị dâu cùng cha có quan hệ tốt, nên mới đối đãi tốt với mình như vậy!

“A...chờ một chút!”

Đột nhiên, trong lòng Cao Tiệm Phi trống ngực đập thành thịch:

“Trước đó tại sông bạc Đế vương, Nghe được Trần Diệu Huy cùng Shary nói chuyện với nhau, nói cha mình trước kia đánh bạc cao siêu, thanh danh vang dội, đồng thời tính tình cũng phong lưu, khắp nơi trêu đùa phụ nữ. Chẳng lẽ, chị dâu cùng cha....., không thể nào!”

Nghĩ tới đây, Cao Tiệm Phi không nhịn được dùng ánh mắt là lạ nhìn Hà Uyển Quân liếc một cái.

Hà Uyển Quân lịch duyệt thâm hậu, há không biết ánh mắt Cao Tiệm Phi hàm nghĩa gì? Nàng phong tình vạn chủng mặt cười dĩ nhiên hiếm thấy đỏ lên, trừng mắt nhìn Cao Tiệm Phi liếc mắt một cái, hơi sảng giọng:

“Tiệm Phi, không được nghĩ bậy bạ lung tung! Cậu đừng nghĩ như vậy!”

“A, chị dâu, em, em không có nghĩ lung tung.”

Cao Tiệm Phi vừa cảm giác thật xấu hổ, vừa cảm thấy Hà Uyển Quân thật sự rất thông minh, lợi hại. Thế nhưng, mặt nàng đỏ lên, làm điểm quang tỏa ra xung quanh vô cùng mị lực!

“Tốt, chị dâu coi như cậu không nghĩ bậy! Nay, Tiệm Phi, nghe chị nói”, Hà Uyển Quân đột nhiên trở nên nghiêm trang lên,

“Tiệm Phi, cậu từ một thành phố nhỏ tới G tỉnh này, tức nói từ quê lên tỉnh cũng không phải là quá! Chị cũng không xem thường cậu, thế nhưng cũng chỉ là thật lòng mà nói thôi!”

Quả thật, Hà Uyển Quân lúc nói lời này, ánh mắt cũng rất trong suốt, trong lời nói cũng không có ý gì đùa cợt hay chế nhạo.

Cao Tiệm Phi thừa nhận nói:

“Đúng vậy, chị dâu, G tỉnh so với quê quán em phồn hoa thập bội gấp trăm lần, người ở quê em cũng có thể coi như là ở tầng dưới cùng, bây giờ tới G tỉnh, sự quê mùa cũng không cần nói, thật ra tự bản thân em cũng biết.”

Hà Uyển Quân gật đầu tiếp tục nói:

“Như vậy, Tiệm Phi, cậu nói đi, cậu đến G tỉnh, gia nhập vào Phi Long là vì mục đích gì? Là muốn tìm một công việc bình thường, chờ thăng chức tăng lương, tích lũy tiền kết hôn, mua nhà ở, ung dung sống cả đời. Hay là nghĩ muốn học thêm một chút gì, sau đó giống như Phi Long, tự mình gây dựng sự nghiệp, có được sự nghiệp của chính bản thân mình?”

“Em tất nhiên không nghĩ sẽ bình thường ung dung sống cả đời!” Cao Tiệm Phi gần như theo phản xạ bật thốt lên nói.

Hà Uyển Quân vô cùng hài lòng, vô cùng vui mừng gật đầu.

“Tiệm Phi, cậu không làm cho chị dâu thất vọng! Là nam nhi, cần phải cố gắng dốc sức học, làm, có được sự nghiệp của chính bản thân mình cùng tình yêu! Nay, Tiệm Phi, chị dâu nói thật, cậu đã muốn đi theo con đường này, vậy cậu nhất định phải có thay đổi, không thể giống như bây giờ!”

“Thay đổi?” Cao Tiệm Phi sững sốt.

Hà Uyển Quân chăm chú gật đầu:

“Từ bên trong đến bên ngoài, triệt để thay đổi! Cùng lúc phải học nhiều kiến thức, học cách làm việc, cùng với thay đổi hình tượng khí chất! Không phải chỉ nói cậu quê, mà cậu quả thật quê, điều này cũng không làm cậu thấp kém đi. Cậu nghe chị nói, bắt đầu từ hôm nay, loại bỏ..... cái khí chất nông thôn này đi, điều này chỉ có lợi cho sự phát triển của cậu. Cậu nghĩ muốn chính mình không phù hợp với đại đa số người tại thành phố này, khiến người khác nhìn vào mình với cảm giác quái lạ, khác người, sẽ bài xích cậu. Ý chị cũng không phải muốn cậu quá coi trọng hình tượng bản thân, nhưng trong một số điều kiện tình huống thì phải làm cho mình nhìn đẹp mắt một chút, có tinh thần hơn, thể diện hơn, đây chính là thể hiện sự tôn trọng chính bản thân mình, cũng là tôn trọng người khác. Tiệm Phi, chị nói nhiều như vậy, cậu có hiểu gì không?”

Thái độ Hà Uyển Quân rất chân thành.

Cao Tiệm Phi cũng hiểu rõ ý tứ của nàng.

Nàng cũng không xem thường hình tượng cùng khí chất của Cao Tiệm Phi, nàng thật ra chỉ là muốn biểu lộ một ý.....nếu muốn làm đại sự, nếu muốn thành công, phải thành công trong nhân sĩ, phong phạm trước?

Mặc dù nói, thứ khí chất này, vốn là phải được bồi dưỡng huấn luyện ra, cũng không thể dựa vào vài cái trang phục hàng hiệu hay là vật phẩm trang sức là có thể thay đổi. Nhưng Phật dựa vào y phục, người thì dựa vào tiền. Nếu ăn mặc tốt, quả thật có thể làm cho kẻ khác diện mạo, tinh thần có phần tăng lên, vì thế từ từ từng bước thay đổi khí chất một người.

“Tiệm Phi, chị nói với cậu những điều vừa rồi, tốt xấu gì thì giờ cậu cũng cứ xem như là một lời chỉ dẫn, tiền lương tháng hơn 5000, sau này Phi Long

khẳng định sẽ đề bạt cậu, cho nên, tiền lương đãi ngộ cậu cũng sẽ ngày càng tăng lên, cậu cũng phải dần dần học cách ăn mặc, trang phục. Làm cho bản thân đẹp mắt hơn, cũng không chỉ phụ nữ mới làm đẹp, nam giới cũng phải như vậy. Trước mắt, với tiền lương hiện tại của cậu cũng chưa cần phải thành như vậy ngay!” Hà Uyển Quân lời nói có chút thâm thúy.

Trong giọng nói đầy quan tâm và chăm sóc!

“Vâng, chị dâu nói rất đúng!”

Cao Tiệm Phi đồng ý với quan điểm của Hà Uyển Quân. Lại nói, trong quỹ của Cao Tiệm Phi còn giữ gần 100 vạn, tiền này, mặc dù gửi một phần về nhà thì cũng còn mấy chục vạn, huống hồ, theo như lời của Hà Uyển Quân, thì tiền lương tháng của Cao Tiệm Phi là 5000 cũng coi như là một công chức viên, nếu như hán vẫn cứ ăn mặc như nhà quê vậy, điều đó thật có phần quá mức bức bối rồi.

“Vậy đi! Chị dâu, em nghe lời chị, lúc nào có thời gian, em sẽ đi mua quần áo mới.” Cao Tiệm Phi lập tứ gật đầu.

“Cái gì lúc có thời gian.....mới đi?”

Hà Uyển Quân cười cười, dùng giọng không thể nghi ngờ nói:

“Tiệm Phi, xế chiều hôm nay, chị rảnh, nhân đây chị đưa em đi mua mấy bộ trang phục, rồi đi cắt tóc lại! Cậu nên tin vào ánh mắt của chị, đến xế chiều, chị sẽ làm cho cậu từ trên xuống dưới rực rỡ hẳn lên! Làm cho Tiệm Phi nhà ta biến thành một người tinh thần chấn hưng, thần thái sáng láng, sức sống tỏa ra xung quanh sáng rỡ như đại soái ca(Mĩa, yy thấy ón)! ”

Đồng thời trong lòng nàng đang suy nghĩ.....

“Lão công a, ta cũng không có phạm quy, đem chuyện tình Bích tỷ nói cho Tiệm Phi, hơn nữa, ta một mình đến tìm Tiệm Phi chỉ là muốn gặp hán mà thôi. Bây giờ gặp được, ta rất vui mừng, ta chuẩn bị làm cho hán thay đổi hình tượng, từ nay sẽ là một nam nhân ưu tú! Được rồi, bây giờ Tiệm Phi chỉ là một thanh niên ngây ngô, đối với đại đa số người thành thị, hán còn quá non nớt, quá quê mùa, nhưng ta tin rằng, hán nhất định sẽ thành tựu trong sự nghiệp! Ta sẽ đem hết toàn lực trợ giúp cho....thằng nhỏ này!”

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Sư Quỷ Nghi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 70: Hung Thủ.....đánh Bạc Gian

Tại cửa phòng quỹ của 2-3. Cao Tiệm Phi hít sâu một hơi, điều chỉnh trạng thái tâm tình một chút, sau đó đẩy cửa vào.

Trước mắt sáng tỏ thông suốt.

Gian phòng thật lớn, hình thức bố trí như một cái thư phòng, ở giữa phòng, có một bộ chần nệm màu xanh đậm bày trên cái bàn, bên trên đó bày tán loạn hơn một ngàn quân bài. Một người đàn ông rung niên mặc somi trắng, bên ngoài là bộ màu đen khảm vai (cũng không biết là gì nữa), tóc được chải cẩn thận tỉ mỉ, đang ngồi một mình chơi bài. Thoạt nhìn, bộ dáng chơi đùa rất vui vẻ. Hán nhìn thấy Cao Tiệm Phi đang đi vào, ngẩng đầu cười:

“Cậu là tiểu Cao, chủ nhân nơi này?”

Cao Tiệm Phi thẳng người thông thả đi tới:

“Nghề nghiệp đánh bạc, Thiết Diện?”

“A, đúng vậy, nghề nghiệp đánh bạc.”

Thiết Diện vỗ vỗ vai Cao Tiệm Phi: “Lại đây ngồi!”

Một người một quỹ, ngồi ở bàn làm việc gỗ lim to lớn bên cạnh.

Trong lúc này, vô tình Cao Tiệm Phi nhìn thấy vị trí trên huyết thái dương Thiết Diện có một vết lõm nhỏ. Cao Tiệm Phi nghĩ thầm, người này là bị giết bằng súng, xem ra chính là trúng đạn vào huyết thái dương, một phát súng trí mạng.

“Này, Thiết Diện, sở dĩ tôi gom góp linh hồn ông đưa tới đây, đơn giản chính là muốn thông qua ông, người từ sông bạc, điều tra một việc”.

Cao Tiệm Phi không có thời gian đông dài, tâm tình của hắn rất cấp bách, trực tiếp đi thẳng vào vấn đề hỏi:

“Tại sông bạc các người, có một người tên gọi là Cao Tiến đúng không? Tôi nói ở đây chính là đã từng.”

“Cao Tiến?”

Thiết Diện bộ mặt vốn bất cần đời, thoáng cái trở nên nghiêm túc đứng đắn hẳn lên, sâu trong mắt bắn ra tia quang mang sùng bái cực độ.

“Đồ thần Cao Tiến?”

Cao Tiệm Phi hô lên:

“Đúng, chính là ông ấy! Tôi nghe nói, Cao Tiến sau một hồi thi đấu thì đã thua trận hết thấy, vì thế đã rời khỏi nhân gian này. Cũng có một số tin tức nói, trận đấu cuối cùng Cao Tiến đã bị hãm hại. Thiết Diện, tôi nghĩ nếu ông có nắm được một vài chi tiết liên quan đến trận đánh cuối cùng của Cao Tiến thì cũng kể lại rõ chi tiết ra!”

Ánh mắt Thiết Diện lộ ra vẻ nhớ lại.

“Đúng vậy, trận đấu cuối cùng của Cao Tiến lần đó tại sông bạc chúng tôi, là một trận vô cùng kinh điển, khiến cho oanh động! Lúc ấy, kỹ thuật đánh bạc là danh hiệu đệ nhất thế giới! Danh hiệu đồ thần! Mà đối thủ của hắn, vốn là danh hiệu đệ nhị thế giới đánh bạc gian Trần Nhất Phong. Đó là vị trí sắp xếp khi khiêu chiến thi đấu, do Trần Nhất Phong khiêu chiến Cao Tiến. Cao Tiến thua, Trần Nhất Phong liền cướp lấy danh hiệu đệ nhất đánh bạc thế giới, đó là cuộc chiến thế kỷ!”

Trong trận đấu giữa danh hiệu đệ nhất thế giới cùng danh hiệu thứ hai. Đồ thần cùng đánh bạc gian, ngoài thắng tiền, trên cơ bản thì số tiền cũng tương đương với trận đấu chung kết giữa ĐT Brasil và ĐT Tây Ban Nha!

Cả tâm trí Cao Tiệm Phi đã hoàn toàn đắm chìm trong lời giảng của Thiết Diện.

Mà ánh mắt Thiết Diện chớp động tựa hồ cũng là nhớ lại trận đấu thế kỷ kia.

“Trên thực tế, mặc dù Trần Nhất Phong danh hiệu lúc đó chỉ thấp hơn so với Cao Tiến ở một cái tên, nhưng là, thực lực 2 người chênh lệch khá rõ ràng.”

Thiết Diện quả quyết nói: Cao Tiến trí nhớ 112, tổng hợp trung bình là 105.25. Mà Trần Nhất Phong vào lúc ấy, tốc độ tay là 100, mắt là 104, thính lực 101, trí nhớ 105, tổng hợp trung bình là 102.5. Theo lý thuyết thì Trần Nhất Phong tuyệt đối không có cơ hội thắng, một chút cơ hội cũng không có.”

Cao Tiệm Phi cứng người, lập tức nói:

“Số liệu này có thực chuẩn xác?”

Thiết Diện gật đầu nói:

“Đúng vậy, tiểu Cao, số liệu này đều thông qua dụng cụ chuyên nghiệp tiến hành xem xét chuẩn xác. Còn có đoàn chuyên gia xem xét thông qua băng ghi hình lúc thi đấu đã làm nghiên cứu phân tích so sánh với từng người chơi đánh bạc. Nói cách khác, Cao Tiến cùng Trần Nhất Phong thực lực đối lập kỳ thực là chính xác. Theo tình hình chung đó thì Trần Nhất Phong vốn tuyệt đối không có khả năng đi khiêu chiến Cao Tiến, hắn căn bản là không có cơ hội. Thế nhưng. ....trận đấu đó. ....Cao Tiến đã thua trận. Điều đó đã làm kinh sợ cả diễn đàn thế giới cờ bạc! Dựa theo khế ước trước đó giữa hai bên, Trần Nhất Phong không những đoạt được danh hiệu đệ nhất thế giới, còn thu được toàn bộ tài sản cả đời kiếm được của Cao Tiến, thậm chí còn. ....hắn còn lấy đi hai chân cùng tay phải của Cao Tiến. Từ đó về sau thì Cao Tiến cũng biến mất. Mà sau trận đấu đó, cũng có nhiều tin tức nói Trần Nhất Phong có dùng một số thủ đoạn đặc thù, ví dụ như, để người ngoài trận đấu dùng thủ đoạn hèn hạ quấy nhiễu, ảnh hưởng tới Cao Tiến, cuối cùng mới thắng được Cao Tiến. Không thể không nói, song phương thực lực cách xa rất lớn, Trần Nhất Phong mặc dù là vượt xa người thường phát huy, cũng không nhất định có thể đánh bại Cao Tiến, điều này cũng gián tiếp chứng minh lời đồn đại Trần Nhất Phong hãm hại Cao Tiến. Nhưng cho tới khoảng thời gian mà ta bị người giết chết, cũng không có bất kỳ một ai tìm được dù chỉ một chứng cứ nhỏ nhất là Trần Nhất Phong hãm hại Cao Tiến.”

“Thực lực hai bên cách xa, Trần Nhất Phong kia vốn tuyệt đối không có lý do gì, không có bất kỳ... đạo lý gì, đi khiêu chiến với cha, nhưng hắn chẳng những phát động khiêu chiến, hơn nữa. ....hắn còn thắng!”

Cao Tiệm Phi nắm chặt hai nắm đấm

“Hắn thắng được là có chuyện! Tuyệt đối có chuyện! Hắn..... Hắn chính là hung thủ!”

Thông qua miêu tả của Thiế Diện, Cao Tiệm Phi đã nhận định hung thủ làm ra thương thế của cha chính là Trần Nhất Phong kia!

Đánh bạc gian Trần Nhất Phong

Thực ra, phán đoán này của Cao Tiệm Phi cũng là hợp lý. Trần Nhất Phong cho dù không làm ra bất cứ..... gì thủ đoạn hèn hạ hãm hại Cao Tiến, nhưng là, khế ước đánh bạc là do hắn đề ra?

Danh hiệu đệ nhất thế giới đánh bạc, gia sản, hai chân, tay phải.

Đây chính là kẻ ước mà Trần Nhất Phong yêu cầu khi đánh bạc!

“Tiểu Cao, cậu, cậu làm sao vậy?”

Thiết Diện thấy Cao Tiệm Phi hai vai co lại, run lên, sắc mặt tái mét, lập tức mở miệng dò hỏi.

Cao Tiệm Phi liên tục hít thở thật sâu mới miễn cưỡng làm cho tâm tình đang bị kích động lắng dịu xuống một chút.

“Thiết Diện, lai lịch Trần Nhất Phong thế nào?”

“Cái gì lai lịch?”

Thiết Diện ngẩng người có chút sợ run.

“Trần Nhất Phong cùng ta giống nhau, đều là làm nghề đánh bạc, tuy nhiên, hắn là ở hàng đỉnh cao của nghề này.”

“Làm sao mới có thể tìm được Trần Nhất Phong?” Cao Tiệm Phi tiếp tục hỏi tới.

Bây giờ hắn chỉ muốn làm một việc duy nhất, chính là tìm được Trần Nhất Phong, ngay mặt chất vấn hắn, nếu cần, hắn sẽ thay cha mình, đòi lại hết thảy những gì đã mất!

Danh hiệu, gia sản, thân thể kiện toàn đó vốn thuộc về cha!

“Tiểu Cao, cậu, cậu muốn tìm Trần Nhất Phong?” Thiết Diện nghi hoặc.

“Đúng vậy, tôi chính là con trai Cao Tiến!” Cao Tiệm Phi nói thẳng.

“A.....tiểu Cao, ngươi muốn báo thù?”

Thiết Diện vuốt vuốt tóc nói:

“Cái này....., không có khả năng! Tiểu Cao, nếu cậu muốn đi báo thù, trên cơ bản vốn là không có khả năng!”

“Có ý gì?” Cao Tiệm Phi hai mắt phát lạnh.

Thiết Diện giải thích nói:

“Tiểu Cao, cậu hãy nghe ta nói cẩn thận. Nghề đánh bạc, vốn là là một nghề vô cùng đặc thù, nó cũng không phải là một nghề có tính chất độc lập. Nói chách khác, bất cứ.....một người nào trong nghề đánh bạc, vô luận kỹ thuật cao thấp, danh hiệu thế giới cao thấp, cũng không thể một mình tham gia bất cứ một trận đánh bạc nào hay một thi đấu chính thức nào. Mỗi bên đánh bạc, cũng đều phải dựa vào một thế lực nhất định. Ví dụ như thế lực ngầm, hay một chút thế lực quốc gia. Như ta mà nói, thứ hạng thế giới được xếp hạng 275, ta phải dựa vào thế lực ngầm ở Đông bắc Z quốc. Mà Cao Tiến cha cậu lại rất kỳ quái, với kỹ thuật và danh hiệu của hắn, hoàn toàn có thể dựa vào một, thậm chí thế lực của mấy quốc gia, nghe nói, lúc ấy nước Mỹ cùng Bồ Đào Nha, Hà Lan cũng liên lạc với cha cậu, yêu cầu cha cậu gia nhập liên minh. Tiểu Cao, cậu phải biết rằng, đánh bạc, vốn là một công nghệ mang lại lợi nhuận kếch xù, cho nên, có mấy quốc gia cũng mở sòng bạc, trong sòng bạc cũng phải có người đánh bạc chuyên nghiệp tọa trấn. Cha cậu lúc đó chỉ dựa vào Chánh bang xã đoàn tỉnh G, điều này cũng làm kẻ khác vô cùng khó hiểu. Mà Trần Nhất Phong sau lưng dựa vào những thế lực vô cùng phức tạp, nghe nói là thế lực ở mấy quốc gia châu Âu

Cao Tiệm Phi tinh táo lắng nghe.

Thiết Diện tiếp tục nói:

“Sau khi Trần Nhất Phong đánh bại Cao Tiến, hắn trở thành cao thủ đánh bạc đệ nhất thế giới, đồng thời, cũng có nhiều quốc gia mời chào hắn, thế nên, danh tiếng của hắn mạnh mẽ tới mức kẻ khác chỉ có thể ở tình trạng ghé mắt qua thôi. Cho nên ta nói, tiểu Cao, nếu như ngươi có vọng tưởng dùng thủ đoạn này mưu sát báo thù cho cha cậu, trên cơ bản cậu là người si nói mộng mà thôi. Cậu dù thế lực có cường thịnh đi nữa, có thể hơn thế lực mấy quốc gia sao? Đương nhiên, Trần Nhất Phong dựa vào thế lực, chỉ có mấy người đánh bạc như chúng ta mới có thể biết được tình hình cụ thể và tỉ mỉ. Với bên ngoài, Trần Nhất Phong cũng chỉ tuyên bố thế lực sau lưng hắn là thế lực ngầm của một tỉnh nhỏ tại Z quốc, nhưng tuyệt đối không phải như vậy, hắn 100% đã được các quốc gia Âu, Mỹ bảo vệ.”

Cao Tiệm Phi hoảng sợ!

Trước đó gọi điện thoại cho Đường Báo, Đường Báo có nói với Cao Tiệm Phi, người hãm hại Cao Tiến sau lưng thế lực mạnh hơn so với Chánh bang một chút. Nhưng sau khi trao đổi với Thiết Diện, người trong nghề đánh bạc, Cao Tiệm Phi mới hiểu được, thế lực chống sau lưng hung thủ đầu chi mạnh hơn so với Chánh bang một chút, mà là mạnh hơn rất nhiều!

Con kiến so với con voi khác xa nhau lắm!

May mà Chánh bang lúc đó không trả thù, bằng không, cả xã đoàn chỉ trong nháy mắt sẽ thành một bó đuốc

“Còn nữa, tiểu Cao, trong cờ bạc có một cái thiết luật, nghiêm cấm các loại thế lực mưu sát đối phương cùng trong nghề đánh bạc, một khi phát sinh loại chuyện này, tất cả người đánh bạc đều có thể bị tra ra rõ ràng”. Thiết Diện bổ sung thêm một câu.

“Vậy ông thế nào bị người ta giết chết? Hẳn cũng là mưu sát?” Cao Tiệm Phi không nhịn được hỏi.

Thiết Diện xấu hổ cười nói:

“Ta chết là vì ghen tuông, mẹ kiếp, quyến rũ ngủ với vợ một lão đại thế lực ngầm mấy lần, cuối cùng bị điều tra ra....Ai, đây là điển hình hoa mẫu đơn hủ chết (cái này không hiểu là gì luôn-có lẽ là vì đàn bà mà chết), nhưng ta thành quỷ cũng không phong lưu a!”

Cao Tiệm Phi không nói gì.....!

Sau đó, Cao Tiệm Phi cũng cảm thấy kỳ quái, tại sao cha mình kỹ thuật đánh bạc cao như vậy lại chỉ dựa vào Chánh bang....thế lực ngầm, mà không phải mấy quốc gia Âu Mỹ? Trong vấn đề này có gì khó hiểu?

Thế nhưng, đây không phải là vấn đề trước mắt mà Cao Tiệm Phi lo lắng, hẳn bây giờ đang nghĩ làm cách nào để báo thù!

“Chẳng lẽ, tôi thật không có cách nào báo thù? Không có cách nào sao?” Cao Tiệm Phi không cam lòng dò hỏi.

“Có, biện pháp thì có.”

Thiết Diện dùng ánh mắt cổ quái nhìn Cao Tiệm Phi.

“Đó là người có thể thắng được Trần Nhất Phong trên chiếu bạc! Mặc dù Trần Nhất Phong có thế lực sau lưng rất mạnh, nhưng cũng không thể nào ngăn cản người khác trong cùng nghề đánh bạc khiêu chiến với hắn. Trừ phi, hắn tuyên bố ra bên ngoài là rửa tay gác kiếm, rời khỏi giới cờ bạc. Mà trên chiếu bạc khiêu chiến là vô cùng nguy hiểm, hai bên quyết chiến, có thể tùy ý đặt ra giao ước như....tài sản, phụ nữ, quyền lợi địa vị, thậm chí cả tính mạng! Người muốn giết chết Trần Nhất Phong thì chỉ có thể khiêu chiến hắn trên chiếu bạc, lấy tính mạng làm giao ước của trận đấu, hắn thua, cậu có thể danh chánh ngôn thuận giết chái hắn! Thế nhưng đây....cơ hồ cũng khó có khả năng, Trần Nhất Phong danh hiệu đệ nhất đánh bạc thế giới. Sau khi đánh bại Cao Tiến vào 8 năm trước, Trần Nhất Phong cũng không ngừng nghiên cứu và luyện tập kỹ thuật đánh bạc, vào lúc ta chết, kỹ thuật đánh bạc của hắn trên thực tế đã sánh ngang với Cao Tiến năm đó. Được rồi, tiểu Cao, danh hiệu thế giới trong đánh bạc của cậu nhiều ít bao nhiêu?”

“Ta?” Cao Tiệm Phi có chút tức cười.

“Tôi.....tôi không phải người trong giới cờ bạc.”

Thiết Diện nhún vai.

“Vậy thì không có biện pháp. Cậu không phải người trong giới cờ bạc, thì sao đi khiêu chiến Trần Nhất Phong? Hơn nữa, với địa vị của Trần Nhất Phong, ngoại trừ 10 danh hiệu hàng đầu thế giới ra, còn lại hẳn đều khinh thường không để vào mắt.”

Cao Tiệm Phi hoàn toàn thấu hiểu. Muốn báo thù, chỉ có thể tại chiếu bạc khiêu chiến Trần Nhất Phong. Giống như Thiết Diện đã nói, căn bản không có cách nào khác! Mặc dù Cao Tiệm Phi có được Siêu cấp sưu quỹ nghị, khả năng võ thuật, cũng có thể nói là có chút thành tựu, nhưng.....căn bản là hắn không có tư cách gặp Trần Nhất Phong dù chỉ một lần!

Bề ngoài thì có vẻ Trần Nhất Phong đang dựa vào thế lực ngầm Z quốc, nhưng hắn đã được mấy thế lực ở các quốc gia Âu, Mỹ âm thầm bảo vệ chu đáo, Cao Tiệm Phi cho dù có thể đánh, cũng không thể chống lại thế lực mấy quốc gia Âu, Mỹ!

Ít ra mà nói, với cấp 2 khu quỹ giả vốn chưa đủ năng lực để làm điều này!

“Như vậy.....mình.....mình chỉ có thể trả thù trên chiếu bạc! Cha mình tàn phế đã 8 năm! Mà bình thường ông ấy sẽ sống lâu, nhưng cũng vì thương thế làm ảnh hưởng rút ngắn thời gian cũng không ít, mối hận này mình không thể nào quên được! Không, tuyệt đối là không!” Trong lòng Cao Tiệm Phi gào thét.

Trần Nhất Phong làm cho cha bị tàn phế, cũng không khác gì Tăng Kiến làm cho mẹ bị nằm hôn mê trên giường!

“Nói cho tôi biết làm thế nào để trở thành một người đánh bạc chuyên nghiệp?”

Cao Tiệm Phi tâm tình kích động, cũng dần dần tỉnh táo lại. Dù sao kích động ở đây cũng không có tác dụng gì cả.

Thiết diện sững sốt một chút.

“Muốn trở thành người đánh bạc chuyên nghiệp, vậy thì rất đơn giản. Đầu tiên là phải tìm được một thế lực để dựa lưng, sau đó để thế lực này giới thiệu cậu đến hiệp hội đánh bạc thế giới, làm một cuộc khảo sát đánh bạc chuyên nghiệp, nếu được đồng ý thì cậu có thể thay mặt cho thế lực sòng bạc kia làm việc. Nếu muốn đạt được danh hiệu thế giới, cũng như muốn tham gia xếp hạng khiêu chiến thì đấu.”

“Tìm một cái thế lực để dựa vào?”

Cao Tiệm Phi ngay từ đầu đã nghĩ ngay đến Trần Diệu Huy ở Đồng hưng!

“Này tiểu Cao, việc tìm thế lực để dựa lưng kỳ thật cũng rất đơn giản, nếu như cậu đánh bạc thắng, thì những thế lực này sẽ tự chủ động tìm tới cậu. Thế nhưng, tiểu Cao cậu sẽ không đánh bạc a.....” Thiết Diện cười khan nói.

“Tôi sẽ, ông có thể dạy tôi?” Cao Tiệm Phi quả quyết nói.

“Tôi sẽ không bỏ qua cơ hội duy nhất để có thể báo thù cho cha! Thiết Diện, kỹ thuật đánh bạc của ông thế nào?”

Thiết Diện xấu hổ cười.

“Tôi đây, vốn tại các tỉnh thị ở Z quốc có thể xem như là cao thủ đánh bạc, nhưng nếu so với cả đánh bạc đàn, kỳ thật tôi...tôi chỉ là một đồ bỏ đi. Danh hiệu thế giới của tôi cỡ khoảng vị trí 275. Cụ thể là: tốc độ tay 66, tốc độ mắt 70, thính lực 67, trí lực là 71, tổng hợp bình quân 68.5! Số liệu này, so với những số liệu của Cao Tiến và Trần Nhất Phong mà tôi nói hồi nãy có phải là rất cận kề không?”

Cao Tiệm Phi tức cười.....quả thật, số liệu Thiết Diện đối lập với cha và Trần Nhất Phong, đây quả thật là xếp vào hàng cận kề!

“Quên đi, hôm nay, thật ra tôi vốn muốn ông dạy cho tôi một chút kỹ thuật đánh bạc để mở mang kiến thức”

Cao Tiệm Phi cắn răng một cái, sau đó trực tiếp hướng tới trí tuệ lập trình nói:

“Bây giờ ta muốn lập tức học tập kỹ thuật đánh bạc của Thiết Diện!”

Theo đó ít giây, trí tuệ lập trình âm thanh tiếp tục vang lên.....

Siêu cấp sư quý nghĩ không gian học tập mở ra!”

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Sư Quý Nghỉ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 71: Hung Thủ.....đánh Bạc Gian

Tại cửa phòng quý oa 2-3. Cao Tiệm Phi hít sâu một hơi, điều chỉnh trạng thái tâm tình một chút, sau đó đẩy cửa vào. Trước mắt sáng tỏ thông suốt. Gian phòng thật lớn, hình thức bố trí như một cái thư phòng, ở giữa phòng, có một bộ chần nệm màu xanh đậm bày trên cái bàn, bên trên đó bày tán loạn hơn một ngàn quân bài. Một người đàn ông rung niên mặc soni trắng, bên ngoài là bộ màu đen khảm vai (cũng không biết là gì nữa), tóc được chải cẩn thận tỉ mỉ, đang ngồi một mình chơi bài. Thoạt nhìn, bộ dáng chơi đùa rất vui vẻ. Hắn nhìn thấy Cao Tiệm Phi đang đi vào, ngẩng đầu cười: “Cậu là tiểu Cao, chủ nhân nơi này?” Cao Tiệm Phi thẳng người thông thả đi tới: “Nghề nghiệp đánh bạc, Thiết Diện?” “A, đúng vậy, nghề nghiệp đánh bạc.” Thiết Diện vỗ vỗ vai Cao Tiệm Phi: “Lại đây ngồi!” Một người một quý, ngồi ở bàn làm việc gỗ lim to lớn bên cạnh. Trong lúc này, vô tình Cao Tiệm Phi nhìn thấy vị trí trên huyết thái dương Thiết Diện có một vết lõm nhỏ. Cao Tiệm Phi nghĩ thầm, người này là bị giết bằng súng, xem ra chính là trúng đạn vào huyết thái dương, một phát súng trí mạng. “Này, Thiết Diện, số đi tôi gom góp linh hồn ông đưa tới đây, đơn giản chính là muốn thông qua ông, người từ sông bạc, điều tra một việc”. Cao Tiệm Phi không có thời gian dồng dài, tâm tình của hắn rất cấp bách, trực tiếp đi thẳng vào vấn đề hỏi: “Tại sông bạc các người, có một người tên gọi là Cao Tiến đúng không? Tôi nói ở đây chính là đã từng?” “Cao Tiến?” Thiết Diện bộ mặt vốn bất cần đời, thoáng cái trở nên nghiêm túc đứng đắn hẳn lên, sâu trong mắt bắn ra tia quang mang sùng bái cực độ. “Đồ thần Cao Tiến?” Cao Tiệm Phi hô lên: “Đúng, chính là ông ấy! Tôi nghe nói, Cao Tiến sau một hồi thi đấu thì đã thua trận hết thảy, vì thế đã rời khỏi nhân gian này. Cũng có một số tin tức nói, trận đấu cuối cùng Cao Tiến đã bị hãm hại. Thiết Diện, tôi nghĩ nếu ông có nắm được một vài chi tiết liên quan đến trận đánh cuối cùng của Cao Tiến thì cũng kể lại rõ chi tiết ra!” Ánh mắt Thiết Diện lộ ra vẻ nhớ lại. “Đúng vậy, trận đấu cuối cùng của Cao Tiến lần đó tại sông bạc chúng tôi, là một trận vô cùng kinh điển, khiến cho oanh động! Lúc ấy, kỹ thuật đánh bạc là danh hiệu đệ nhất thế giới! Danh hiệu đồ thần! Mà đối thủ của hắn, vốn là danh hiệu đệ nhị thế giới đánh bạc gian Trần Nhất Phong. Đó là vị trí sắp xếp khi khiêu chiến thi đấu, do Trần Nhất Phong khiêu chiến Cao Tiến. Cao Tiến thua, Trần Nhất Phong liền cướp lấy danh hiệu đệ nhất đánh bạc thế giới, đó là cuộc chiến thế kỷ!” Trong trận đấu giữa danh hiệu đệ nhất thế giới cùng danh hiệu thứ hai. Đồ thần cùng đánh bạc gian, ngoài thắng tiền, trên cơ bản thì số tiền cũng tương đương với trận đấu chung kết giữa ĐT Brasil và ĐT Tây Ban Nha! Cả tâm trí Cao Tiệm Phi đã hoàn toàn đắm chìm trong lời giảng của Thiết Diện. Mà ánh mắt Thiết Diện chớp động tựa hồ cũng là nhớ lại trận đấu thế kỷ kia. “Trên thực tế, mặc dù Trần Nhất Phong danh hiệu lúc đó chỉ thấp hơn so với Cao Tiến ở một cái tên, nhưng là, thực lực 2 người chênh lệch khá rõ ràng.” Thiết Diện quả quyết nói: Cao Tiến trí nhớ 112, tổng hợp trung bình là 105.25. Mà Trần Nhất Phong vào lúc ấy, tốc độ tay là 100, mắt là 104, thính lực 101, trí nhớ 105, tổng hợp trung bình là 102.5. Theo lý thuyết thì Trần Nhất Phong tuyệt đối không có cơ hội thắng, một chút cơ hội cũng không có.” Cao Tiệm Phi cứng người, lập tức nói: “Số liệu này có thực chuẩn xác?” Thiết Diện gật đầu nói: “Đúng vậy, tiểu Cao, số liệu này đều thông qua dụng cụ chuyên nghiệp tiến hành xem xét chuẩn xác. Còn có đoàn chuyên gia xem xét thông qua băng ghi hình lúc thi đấu đã làm nghiên cứu phân tích so sánh với từng người chơi đánh bạc. Nói cách khác, Cao Tiến cùng Trần Nhất Phong thực lực đối lập kỳ thực là chính xác. Theo tình hình chung đó thì Trần Nhất Phong vốn tuyệt đối không có khả năng đi khiêu chiến Cao Tiến, hắn căn bản là không có cơ hội. Thế nhưng.....trận đấu đó.....Cao Tiến đã thua trận. Điều đó đã làm kinh sợ cả diễn đàn thế giới cờ bạc! Dựa theo khế ước trước đó giữa hai bên, Trần Nhất Phong không những đoạt được danh hiệu đệ nhất thế giới, còn thu được

toàn bộ tài sản cả đời kiếm được của Cao Tiến, thậm chí còn. ....hắn còn lấy đi hai chân cùng tay phải của Cao Tiến. Từ đó về sau thì Cao Tiến cũng biến mất. Mà sau trận đấu đó, cũng có nhiều tin tức nói Trần Nhất Phong có dùng một số thủ đoạn đặc thù, ví dụ như, để người ngoài trận đấu dùng thủ đoạn hèn hạ quá nhiều, ảnh hưởng tới Cao Tiến, cuối cùng mới thắng được Cao Tiến. Không thể không nói, song phương thực lực cách xa rất lớn, Trần Nhất Phong mặc dù là vượt xa người thường phát huy, cũng không nhất định có thể đánh bại Cao Tiến, điều này cũng gián tiếp chứng minh lời đồn đại Trần Nhất Phong hãm hại Cao Tiến. Nhưng cho tới khoảng thời gian mà ta bị người giết chết, cũng không có bất kỳ một ai tìm được dù chỉ một chứng cứ nhỏ nhất là Trần Nhất Phong hãm hại Cao Tiến.” “Thực lực hai bên cách xa, Trần Nhất Phong kia vốn tuyệt đối không có lý do gì, không có bất kỳ... đạo lý gì, đi khiêu chiến với cha, nhưng hẳn chẳng những phát động khiêu chiến, hơn nữa. ....hắn còn thắng!” Cao Tiêm Phi nắm chặt hai nắm đấm “Hắn thắng được là có chuyện! Tuyệt đối có chuyện! Hắn..... Hắn chính là hung thủ!” Thông qua miêu tả của Thiết Diện, Cao Tiêm Phi đã nhận định hung thủ làm ra thương thế của cha chính là Trần Nhất Phong kia! Đánh bạc gian Trần Nhất Phong. Thực ra, phán đoán này của Cao Tiêm Phi cũng là hợp lý. Trần Nhất Phong cho dù không làm ra bất cứ.... gì thủ đoạn hèn hạ hãm hại Cao Tiến, nhưng là, khế ước đánh bạc là do hắn đề ra? Danh hiệu đệ nhất thế giới đánh bạc, gia sản, hai chân, tay phải. Đây chính là khế ước mà Trần Nhất Phong yêu cầu khi đánh bạc! “Tiểu Cao, cậu, cậu làm sao vậy?” Thiết Diện thấy Cao Tiêm Phi hai vai co lại, run lên, sắc mặt tái mét, lập tức mở miệng dò hỏi. Cao Tiêm Phi liên tục hít thở thật sâu mới miễn cưỡng làm cho tâm tình đang bị kích động lắng dịu xuống một chút. “Thiết Diện, lai lịch Trần Nhất Phong thế nào?” “Cái gì lai lịch?” Thiết Diện thấy người có chút sợ run. “Trần Nhất Phong cùng ta giống nhau, đều là làm nghề đánh bạc, tuy nhiên, hắn là ở hàng đỉnh cao của nghề này.” “Làm sao mới có thể tìm được Trần Nhất Phong?” Cao Tiêm Phi tiếp tục hỏi tới. Bây giờ hắn chỉ muốn làm một việc duy nhất, chính là tìm được Trần Nhất Phong, ngay mặt chất vấn hắn, nếu cần, hắn sẽ thay cha mình, đòi lại hết thảy những gì đã mất! Danh hiệu, gia sản, thân thể kiện toàn đó vốn thuộc về cha! “Tiểu Cao, cậu, cậu muốn tìm Trần Nhất Phong?” Thiết Diện nghi hoặc. “Đúng vậy, tôi chính là con trai Cao Tiến!” Cao Tiêm Phi nói thẳng. “A..... tiểu Cao, ngươi muốn báo thù?” Thiết Diện vuốt vuốt tóc nói: “Cái này....., không có khả năng! Tiểu Cao, nếu cậu muốn đi báo thù, trên cơ bản vốn là không có khả năng!” “Có ý gì?” Cao Tiêm Phi hai mắt phát lạnh. Thiết Diện giải thích nói: “Tiểu Cao, cậu hãy nghe ta nói cẩn thận. Nghề đánh bạc, vốn là là một nghề vô cùng đặc thù, nó cũng không phải là một nghề có tính chất độc lập. Nói chạch khác, bất cứ..... một người nào trong nghề đánh bạc, vô luận kỹ thuật cao thấp, danh hiệu thế giới cao thấp, cũng không thể một mình tham gia bất cứ một trận đánh bạc nào hay một thi đấu chính thức nào. Mỗi bên đánh bạc, cũng đều phải dựa vào một thế lực nhất định. Ví dụ như thế lực ngầm, hay một chút thế lực quốc gia. Như ta mà nói, thứ hạng thế giới được xếp hạng 275, ta phải dựa vào thế lực ngầm ở Đông bắc Z quốc. Mà Cao Tiến cha cậu lại rất kỳ quái, với kỹ thuật và danh hiệu của hắn, hoàn toàn có thể dựa vào một, thậm chí thế lực của mấy quốc gia, nghe nói, lúc ấy nước Mỹ cùng Bồ Đào Nha, Hà Lan cũng liên lạc với cha cậu, yêu cầu cha cậu gia nhập liên minh. Tiểu Cao, cậu phải biết rằng, đánh bạc, vốn là một công nghệ mang lại lợi nhuận khổng lồ, cho nên, có mấy quốc gia cũng mở sòng bạc, trong sòng bạc cũng phải có người đánh bạc chuyên nghiệp tọa trấn. Cha cậu lúc đó chỉ dựa vào Chánh bang xã đoàn tỉnh G, điều này cũng làm kẻ khác vô cùng khó hiểu. Mà Trần Nhất Phong sau lưng dựa vào những thế lực vô cùng phức tạp, nghe nói là thế lực ở mấy quốc gia châu Âu. Cao Tiêm Phi tỉnh táo lắng nghe. Thiết Diện tiếp tục nói: “Sau khi Trần Nhất Phong đánh bại Cao Tiến, hắn trở thành cao thủ đánh bạc đệ nhất thế giới, đồng thời, cũng có nhiều quốc gia mời chào hắn, thế nên, danh tiếng của hắn mạnh mẽ tới mức kẻ khác chỉ có thể ở tình trạng ghé mắt qua thôi. Cho nên ta nói, tiểu Cao, nếu như ngươi có vọng tưởng dùng thủ đoạn này mưu sát báo thù cho cha cậu, trên cơ bản cậu là người si nói mộng mà thôi. Cậu dù thế lực có cường thịnh đi nữa, có thể hơn thế lực mấy quốc gia sao? Đương nhiên, Trần Nhất Phong dựa vào thế lực, chỉ có mấy người đánh bạc như chúng ta mới có thể biết được tình hình cụ thể và tỉ mỉ. Với bên ngoài, Trần Nhất Phong cũng chỉ tuyên bố thế lực sau lưng hắn là thế lực ngầm của một tỉnh nhỏ tại Z quốc, nhưng tuyệt đối không phải như vậy, hắn 100% đã được các quốc gia Âu, Mỹ bảo vệ.” Cao Tiêm Phi hoảng sợ! Trước đó gọi điện thoại cho Đường Báo, Đường Báo có nói với Cao Tiêm Phi, người hãm hại Cao Tiến sau lưng thế lực mạnh hơn so với Chánh bang một chút. Nhưng sau khi trao đổi với Thiết Diện, người trong nghề đánh bạc, Cao Tiêm Phi mới hiểu được, thế lực chống sau lưng hung thủ đầu chỉ mạnh hơn so với Chánh bang một chút, mà là mạnh hơn rất nhiều! Con kiến so với con voi khác xa nhau lắm! May mà Chánh bang lúc đó không trả thù, bằng không, cả xã đoàn chỉ trong nháy mắt sẽ thành một bó đuốc! “Còn nữa, tiểu Cao, trong cờ bạc có một cái thiết luật, nghiêm cấm các loại thế lực mưu sát đối phương cùng trong nghề đánh bạc, một khi phát sinh loại chuyện này, tất cả người đánh bạc đều có thể bị tra ra rõ ràng”. Thiết Diện bổ sung thêm một câu. “Vậy ông thế nào bị người ta giết chết? Hắn cũng là mưu sát?” Cao Tiêm Phi không nhịn được hỏi. Thiết Diện xấu hổ cười nói: “Ta chết là vì ghen tuông, mẹ kiếp, quyến rũ ngủ với vợ một lão đại thế lực ngầm mấy lần, cuối cùng bị điều tra ra.... Ai, đây là điển hình hoa mẫu đơn hù chết (cái này không hiểu là gì luôn- có lẽ là vì đàn bà mà chết), nhưng ta thành quỷ cũng không phong lưu a!” Cao Tiêm Phi không nói gì.....! Sau đó, Cao Tiêm Phi cũng cảm thấy kỳ quái, tại sao cha mình kỹ thuật đánh bạc cao như vậy lại chỉ dựa vào Chánh bang..... thế lực ngầm, mà không phải mấy quốc gia Âu Mỹ? Trong vấn đề này có gì khó hiểu? Thế nhưng, đây không phải là vấn đề trước mắt mà Cao Tiêm Phi lo lắng, hắn bây giờ đang nghĩ làm cách nào để báo thù! “Chẳng lẽ, tôi thật không có cách nào báo thù? Không có cách nào sao?” Cao Tiêm Phi không cam lòng dò hỏi. “Có, biện pháp thì có.” Thiết Diện dùng ánh mắt cổ quái nhìn Cao Tiêm Phi. “Đó là người có thể thắng được Trần Nhất Phong trên chiếu bạc! Mặc dù Trần Nhất Phong có thế lực sau lưng rất mạnh, nhưng cũng không thể nào ngăn cản người khác trong cùng nghề đánh bạc khiêu chiến với hắn. Trừ phi, hắn tuyên bố ra bên ngoài là rửa tay gác kiếm, rời khỏi giới cờ bạc. Mà trên chiếu bạc khiêu chiến là vô cùng nguy hiểm, hai bên quyết chiến, có thể tùy ý đặt ra giao ước như..... tài sản, phụ nữ, quyền lợi địa vị, thậm chí cả tính mạng! Người muốn giết chết Trần Nhất Phong thì chỉ có thể khiêu chiến hắn trên chiếu bạc, lấy tính mạng làm giao ước của trận đấu, hắn thua, cậu có thể danh chánh ngôn thuận giết chái hắn! Thế nhưng đây..... cơ hồ cũng khó có khả năng, Trần Nhất Phong danh hiệu đệ nhất đánh bạc thế giới. Sau khi đánh bại Cao Tiến vào 8 năm trước, Trần Nhất Phong cũng không ngừng nghiên cứu và luyện tập kỹ thuật đánh bạc, vào lúc ta chết, kỹ thuật đánh bạc của hắn trên thực tế đã sánh ngang với Cao Tiến năm đó. Được rồi, tiểu Cao, danh hiệu thế giới trong đánh bạc của cậu nhiều ít bao nhiêu?” “Ta?” Cao Tiêm Phi có chút tức cười. “Tôi..... tôi không phải người trong giới cờ bạc.” Thiết Diện nhún vai. “Vậy thì không có biện pháp. Cậu không phải người trong giới cờ bạc, thì sao đi khiêu chiến Trần Nhất Phong? Hơn nữa, với địa vị của Trần Nhất Phong, ngoại trừ 10 danh hiệu hàng đầu thế giới ra, còn lại hẳn đều khinh thường không để vào mắt.” Cao Tiêm Phi hoàn toàn thấu hiểu. Muốn báo thù, chỉ có thể tại chiếu bạc khiêu chiến Trần Nhất Phong. Giống như Thiết Diện đã nói, căn bản không có cách nào khác! Mặc dù Cao Tiêm Phi có được Siêu cấp sư quý nghi, khả năng võ thuật, cũng có thể nói là có chút thành tựu, nhưng..... căn bản là hắn không có tư cách gặp Trần Nhất Phong dù chỉ một lần! Bên ngoài thì có vẻ Trần Nhất Phong đang dựa vào thế lực ngầm Z quốc, nhưng hắn đã được mấy thế lực ở các quốc gia Âu, Mỹ âm thầm bảo vệ chu đáo, Cao Tiêm Phi cho dù có thể đánh, cũng không thể chống lại thế lực mấy quốc gia Âu, Mỹ! Ít ra mà nói, với cấp 2 khu quý giả vốn chưa đủ năng lực để làm điều này! “Như vậy..... mình..... mình chỉ có thể trả thù trên chiếu bạc! Cha mình tàn phế đã 8 năm! Mà bình thường ông ấy sẽ sống lâu, nhưng cũng vì thương thế làm ảnh hưởng rút ngắn thời gian cũng không ít, mỗi hận này mình không thể nào quên được! Không, tuyệt đối là không!” Trong lòng Cao Tiêm Phi gào thét. Trần Nhất Phong làm cho cha bị tàn phế, cũng không khác gì Tăng Kiến làm cho mẹ bị nằm hôn mê trên giường! “Nói cho tôi biết làm thế nào để trở thành một người đánh bạc chuyên nghiệp?” Cao Tiêm Phi tâm tình kích động, cũng dần dần tỉnh táo lại. Dù sao kích động ở đây cũng không có tác dụng gì cả. Thiết diện sừng sốt một chút. “Muốn trở thành người đánh bạc chuyên nghiệp, vậy thì rất đơn giản. Đầu tiên là phải tìm được một thế lực để dựa lưng, sau đó để thế lực này giới thiệu cậu đến hiệp hội đánh bạc thế giới, làm một cuộc khảo sát đánh bạc chuyên nghiệp, nếu được đồng ý thì cậu có thể thay mặt cho thế lực sòng bạc kia làm việc. Nếu muốn đạt được danh hiệu thế giới, cũng như muốn tham gia xếp hạng khiêu chiến thi đấu.” “Tìm một cái thế lực để dựa vào?” Cao Tiêm Phi ngay từ đầu đã nghĩ ngay đến Trần Diệu Huy ở Đông hưng! “Này tiểu Cao, việc tìm thế lực để dựa lưng kỳ thật cũng rất đơn giản, nếu như cậu đánh bạc thắng, thì những thế lực này sẽ tự chủ động tìm tới cậu. Thế nhưng, tiểu Cao cậu sẽ không đánh bạc a.....” Thiết Diện cười khan nói. “Tôi sẽ, ông có thể dạy tôi?” Cao Tiêm Phi quả quyết nói. “Tôi sẽ không bỏ qua cơ hội duy nhất để có thể báo thù cho cha! Thiết Diện, kỹ thuật đánh bạc của ông thế

nào?”Thiệt Diện xấu hổ cười.“Tôi đây, vốn tại các tỉnh thị ở Z quốc có thể xem như là cao thủ đánh bạc, nhưng nếu so với cả đánh bạc đàn, kỳ thật tôi...tôi chỉ là một đồ bỏ đi. Danh hiệu thế giới của tôi cỡ khoảng vị trí 275. Cụ thể là: tốc độ tay 66, tốc độ mắt 70, thính lực 67, trí lực là 71, tổng hợp bình quân 68.5! Số liệu này, so với những số liệu của Cao Tiệm Phi và Trần Nhất Phong mà tôi nói hồi nãy có phải là rất cận kề không?”Cao Tiệm Phi tức cười....quả thật, số liệu Thiệt Diện đối lập với cha và Trần Nhất Phong, đây quả thật là xếp vào hàng cận kề!“Quên đi, hôm nay, thật ra tôi vốn muốn ông dạy cho tôi một chút kỹ thuật đánh bạc để mở mang kiến thức”Cao Tiệm Phi cắn răng một cái, sau đó trực tiếp hướng tới trí tuệ lập trình nói:“Bây giờ ta muốn lập tức học tập kỹ thuật đánh bạc của Thiệt Diện!”Theo đó ít giây, trí tuệ lập trình âm thanh tiếp tục vang lên.....Siêu cấp sư phụ nghĩ không gian học tập mở ra!”

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Sư Phụ Nghĩ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chăm)Net**.

Chương 73: Thi Kiểm Tra, Số Liệu Của Cao Tiệm Phi

Siêu cấp sư phụ nghĩ không gian học tập mở ra. Chỉ sau một giây, Cao Tiệm Phi chớp mắt cùng Thiệt Diện đi tới một gian phòng bạc. Không sai, chính là một gian phòng bạc. Đương nhiên, quy mô cũng không lớn như trước đây Cao Tiệm Phi đã nhìn thấy. Thế nhưng, tuy nhỏ nhưng tất cả chủng loại cờ bạc đều có đầy đủ. “Đến đây, tiểu Cao theo ta đến đây.” Thiệt Diện ôm bả vai Cao Tiệm Phi. “Đầu tiên chúng ta làm một bài kiểm tra đơn giản. Cũng là kiểm tra cậu trên 4 phương diện: trí lực, thính lực, tốc độ tay, tốc độ mắt, cậu còn chưa học qua kỹ thuật đánh bạc, nên đây coi như là bài kiểm tra mẫu chốt, trên thực tế, chủ yếu là do suy đoán ra, cậu là có thiên phú trong lĩnh vực đánh bạc.” Vừa nói, Thiệt Diện đã đưa Cao Tiệm Phi đến trong một gian phòng bạc nhỏ. Trong phòng có bộ bàn ghế salon. Trên một cái bàn rất lớn có bày vài món dụng cụ mà Cao Tiệm Phi chưa từng thấy qua. Còn có một cái computer 19 inch. Hai người tới cạnh bàn. “Tiểu Cao, ngồi đi!” Thiệt Diện mỉm cười đưa cho Cao Tiệm Phi một cái ghế đặt bên cạnh bàn để hắn ngồi xuống. “Này tiểu Cao, bây giờ ta sẽ tiến hành cuộc kiểm tra với cậu, cậu đừng khẩn trương, ngàn vạn lần không cần phải lo lắng. Cậu nhớ kỹ, cậu chưa từng trải qua bất kỳ khóa huấn luyện đánh bạc nào, bởi vậy, đôi lúc nửa thi kiểm tra, biểu hiện của cậu sẽ có phần như không tốt, nhưng đây cũng không phải lỗi của cậu.” Ngừng lại một chút hắn cường điệu nói: “Đây cũng tương tự như kiểm tra năng khiếu. Năng khiếu hiển nhiên là quan trọng, nhưng sự cố gắng sau đó cũng quan trọng không kém.” Cao Tiệm Phi gật đầu, nhưng trong lòng lại rất rõ ràng. .... “Ta nhớ kỹ có người từng nói qua, bất cứ một ngành nghề nào, đặc biệt là ngành mũi nhọn, nếu muốn thành công thì chỉ có 1% năng khiếu, 99% là do nỗ lực cố gắng. Nhưng mà 1% năng khiếu đó so với 99% nỗ lực cũng rất quan trọng!” Bởi vậy, nói là không khẩn trương, trên thực tế, trước cuộc kiểm tra, Cao Tiệm Phi trong lòng cũng khó tránh khỏi lo lắng. “Trước tiên là kiểm tra trí nhớ” Thiệt Diện bật máy tính lên, mở phần mềm đã lập trình ra, sau đó giải thích rõ ràng với Cao Tiệm Phi: “Tiểu Cao, cậu nghe đây, một khi cuộc thi kiểm tra trí nhớ bắt đầu, cậu nhất định phải đem hết tinh lực tập trung toàn bộ tại computer, khi xuất hiện một đoạn văn tự hoặc là con số, thì cậu phải dùng hết khả năng trí nhớ viết ra một cách chính xác nhất có thể. Mỗi đoạn văn tự hoặc số chỉ hiện ra trong vòng 10 giây, nói cách khác, nếu cậu viết được đúng những văn tự này trong vòng 10 giây thì cậu mới có thể qua cửa tiếp theo. Thực ra đây là một trò chơi nhỏ để kiểm tra trí nhớ của người chơi.” “Vâng, đã rõ ràng quy tắc, bắt đầu được rồi.” Cao Tiệm Phi gật đầu, tập trung cao độ vào những biểu hiện trên màn hình computer. “Ok! Lập tức tiến hành kiểm tra trí nhớ!” Thiệt Diện trực tiếp gõ một chút lên bàn phím. Lập tức trên màn hình computer hiện ra một chuỗi con số, dường như không theo một trình tự nào. .... “9,5,4,5,3,1,0,9,0,7.” “Nhớ kỹ những con số này.” Thiệt Diện nhắc nhở nói. Cùng thời gian, trên góc màn hình computer đã xuất hiện trước chuỗi số khác. .... “10,9,8,7....” Cao Tiệm Phi nhanh chóng ghi nhớ kỹ càng toàn bộ trình tự của những con số này. Thực ra, cửa thử nhất này có vẻ khá dễ dàng, Cao Tiệm Phi trước kia vẫn thường thích ghi nhớ số di động của người khác, bởi vậy, đối với trình tự của những con số này có phần nắm vững. Sau 10 giây, những con số trên màn hình computer biến mất, hiện ra một cái khung vuông. “Tiểu Cao, vừa rồi cậu đã thuộc những con số đó, vậy cậu viết lại chính xác vị trí từng con số vào trong khung vuông.” Thiệt Diện nói. “Cửa thử nhất này đơn giản.” Cao Tiệm Phi gật đầu một cách chắc chắn, hai tay gõ lên bàn phím, đánh lên những con số cùng với trình tự của chúng vào trong khung vuông theo như đã ghi nhớ. Sau khi đã ghi xong, gõ một chút quay về ban đầu. Lập tức màn hình computer hiện ra vài câu đơn giản. .... “Con số chính xác, trình tự chính xác, tiến vào cửa thử 2.” Vừa đó, liên tiếp những con số lại hiện ra, giống như những con số đã hiện ra trước đó ở góc màn hình. Cứ như vậy, Cao Tiệm Phi liên tiếp vượt qua 13 cửa. Tất cả đều trong vòng 10 giây đồng hồ, liên viết lên màn hình mấy tính những con số cùng trình tự của chúng, không có một sai sót nào. Từ cửa 14, sóng gió bắt đầu đột biến, để vượt qua cửa này của trò chơi dĩ nhiên khó khăn hơn rất nhiều. Trên màn hình máy tính, ngoài hiện ra những con số còn có thêm những ký hiệu đặc biệt cùng văn tự. Ví dụ như: “98, 23, ¥, đồng, 45, doanh, *, cười, 902, 345, k, lk, ?, 445.” Rất lộn xộn, rất phức tạp. Mà thời gian hiện lên cũng như trước, chỉ là 10 giây mà thôi. Cao Tiệm Phi bắt đầu có hết sức để ghi nhớ những con số và chữ lộn xộn này. Cuối cùng cũng vượt qua, bước vào cửa 15 khó khăn hơn! Cao Tiệm Phi đã bắt đầu xuất hiện cảm giác khó khăn dù đã vắt hết óc rồi. Cuối cùng đã thất bại ở cửa 18. Cửa số 18 yêu cầu nhớ gì đó. .... “Trư, 234, jack, trên đường người đi đường muốn đoạn hồn, 45667, tô a 24566, tóc ngắn, quả táo, rợn rợn nhón nháo, &&&&, 0769820, ma, tà, 5701, chùy, Tổng, mong, 45, %%%, phi lưu thẳng hạ ba nghìn thước.” Đây hoàn toàn đúng là lộn xộn không theo một quy luật nào cả, muốn trong vòng 10 giây ghi nhớ và viết ra toàn bộ nội dung này, hơn nữa lại không được sai trình tự, thật sự Cao Tiệm Phi không thể làm được. “Cửa 18, ta không vượt qua được.” Cao Tiệm Phi chưa xót vuốt vuốt hai bên mắt: “Quá khó khăn.” “Áy, đừng nản chí. Tiểu Cao, cậu vượt qua 17 cửa, trí lực của cậu vốn chỉ là 17.” Thiệt Diện mỉm cười nói. “Đối với người chưa qua huấn luyện chuyên nghiệp mà nói, khả năng trí lực này cũng được xem như là thông qua rồi.” Từ vẻ mặt cùng lời phân tích của Thiệt Diện, Cao Tiệm Phi biết. .... về khả năng trí lực của mình ở phương diện thiên phú thì cũng coi như là vượt qua, cái này không phải thuộc về phạm trù yếu nghiệt hay nghịch thiên gì cả. Trên thực tế, tại siêu cấp Sư Phụ Nghĩ, trong việc học tập công năng, mỗi khi học tập một loại kỹ năng gì, thật ra cũng không cần đến khả năng thiên phú gì cả. Siêu cấp Sư Phụ Nghĩ với khả năng học tập cường hãn, có thể học tập ở trình độ cao nhất bù cho vấn đề thiên phú, như vậy, cùng Thiệt Diện sư phụ này học tập, nhiều nhất cũng chỉ có thể đạt tới ngang tầm với Thiệt Diện mà thôi. Nơi này không có thiên phú, chỉ là ..... không cách nào gặp được giáo sư kỹ nghệ quý hồn. “Tiểu Cao, bây giờ tiến hành kiểm tra năng lực thứ 2, thính lực.” Thiệt Diện lấy một tấm vải đen đưa cho Cao Tiệm Phi nói: “Lát nữa, khi bắt đầu tiến hành kiểm tra, cậu lấy miếng vải này bịt mắt lại, chỉ dùng tai để nghe, để cảm nhận.” Vừa nói, Thiệt Diện chỉ trên bàn, có bày một dụng cụ đặc thù. .... dụng cụ này Cao Tiệm Phi có chút quen quen, giống như trên TV trước đây được coi là song sắc cầu cơ (cái này không biết nó như thế nào?). Dụng cụ bên cạnh, có một đại cái hộp, bên trong có rất nhiều trứng kim loại, mỗi một hạt trứng kim loại kích thước cỡ chừng đầu ngón tay út. “Tiểu Cao, đây là dụng cụ chuyên môn kiểm tra thính lực, lát nữa ta sẽ đem mấy hạt trứng kim loại bỏ vào trong dụng cụ lắc, nó sẽ phát ra âm thanh, cậu dùng tai để nghe và phán đoán ra có mấy hạt trứng kim loại được ta bỏ vào trong dụng cụ lắc.” Thiệt Diện giải thích một chút. “Được rồi, bắt đầu cuộc kiểm tra, tiểu Cao

màu bị mất.” Cao Tiệp phi dùng miếng vải đen bị kín 2 mắt lại, trong tầm mắt lập tức là một mảng đen thui. “Tốt, tiểu Cao, cậu cẩn thận lắng nghe!” Thiết Diện thúc đẩy dụng cụ, dụng cụ xoay tròn, hần trực tiếp ném một quả kim loại trứng đi vào. “Leng keng leng keng leng keng.” Trứng kim loại phát ra âm thanh và đập vào dụng cụ. “Đây là bước đầu tiên đơn giản nhất, tiểu Cao, cậu đã nghe ra ta bỏ mấy hạt trứng kim loại vào dụng cụ chưa?” Thiết Diện cười hỏi. “Một hạt”. Cao Tiệp Phi không cần nghĩ ngợi liền trả lời. “Được, tiếp tục. Chú ý tập trung lắng nghe.” Ngay sau đó, Thiết Diện lại thả tiếp 3 hạt trứng kim loại vào dụng cụ, lúc này trong dụng cụ có 4 hạt trứng kim loại. Âm thanh 4 hạt trứng kim loại trong dụng cụ phát ra so với một hạt hoàn toàn khác nhau. Nghe và nhận ra có vẻ khó khăn hơn. Cao Tiệp Phi tập trung thính lực, cẩn thận nghe, trong lòng thầm đếm và loại trừ, nửa phút sau mới nói: “Có lẽ là... có lẽ là... có phải là 4 hạt không?” Lúc nói ra đáp án này, thực sự Cao Tiệp Phi có chút hoài nghi, không dám khẳng định. “Đúng, ok, tiểu Cao trả lời chính xác, chúng ta tiếp tục.” Thiết Diện lại thả tiếp 4 hạt trứng kim loại vào dụng cụ. Lúc này trong dụng cụ có 8 hạt trứng kim loại. “À, ào... ào ào... leng keng, leng keng...”. Lúc này âm thanh trong dụng cụ càng trở nên hỗn loạn. Không chỉ có âm thanh do trứng kim loại va đập vào dụng cụ mà còn có âm thanh do trứng kim loại va đập vào nhau nữa... vô cùng phức tạp. Cao Tiệp Phi lúc này đứng thẳng tai lên để nghe, thậm chí cả người cũng từ trên ghế đứng bật lên, hai tai hướng về phía dụng cụ cố gắng lắng nghe, cảm nhận và tính toán. 5 phút sau, Cao Tiệp Phi mới chần chừ nói: “Có phải... là 8 hạt không?” “Đúng rồi, thế nhưng, tiểu Cao, ta xem ra cậu đã đạt tới cực hạn của thính lực rồi!” Thiết Diện lại bỏ một hạt trứng kim loại nữa vào dụng cụ. Lúc này, Cao Tiệp Phi bắt lực, trong lỗ tai tựa hồ toàn là tạp âm, hần chán nản nhún vai nói: “Nghe không được, càng nghe thì càng thấy loạn.” Cao Tiệp Phi gỡ miếng vải đen bị mất xuống. “Tiểu Cao, chỉ số thính lực của cậu là 8.” Thiết Diện gật đầu. “Số liệu này cũng được coi như là vượt qua, đừng nản chí, kế tiếp là kiểm tra tốc độ mắt.” Thi kiểm tra mắt tốc, cũng giống như vậy, đó là dùng một dụng cụ đặc thù. Dụng cụ này, cũng không khác gì cánh quạt điện gia dụng. Nhưng có 7 cánh, với 7 màu sắc khác nhau là: đỏ, xanh lá, xanh nước biển, vàng, xanh lục, xanh lam, tím. Phía dưới dụng cụ, có một loại mũi tên điện dùng để biểu hiện trên cái tay cầm khắc số mức độ (quả thật bên đến đây thì đúng là như vô mê hồn trận mắt rồi, không hiu gì hết luôn, hix! Nếu có gì không đúng mong mọi người chỉ giáo cho nhé). Cao Tiệp Phi nhìn thoáng qua, con số khắc độ trên toàn tay cầm, đại khái được chia từ 1~10, 10~20, 20~30..... Mà mỗi một phạm vi lớn lại có thể tiến hành vi điều (cái này không biết phải dịch thế nào cho chuẩn nên để nguyên, a-e góp ý dùm nha). Ví dụ: có thể ghi chuẩn xác đến: 11, 12 23, 35.... Ghi lên những con số ở mức độ nhỏ hơn. Lúc này, Thiết Diện cầm lấy một ít dấu hiệu con số rõ ràng bằng giấy dán (có lẽ là decal dán), dán lên trên mỗi cái cánh quạt. Sau đó nói: “Tiểu Cao, tốc độ mắt, chúng ta bắt đầu từ 20 đi, ta đã dán vào 7 cánh quạt 7 con số, lát nữa ta mở dụng cụ ra, cánh quạt quay tròn, cậu phải dùng nhãn lực nhận ra những con số khác nhau trên dán trên từng cánh quạt.” Đây cũng là một quy tắc kiểm tra đơn giản, Cao Tiệp Phi chỉ một thoáng là đã hiểu. “Bắt đầu.” Lúc này Thiết Diện đã đem dụng cụ phía dưới toàn tay cầm, trực tiếp chuyển tới ‘20’ trên cái khắc độ này. 7 cái cánh quạt bắt đầu quay tròn. Cao Tiệp Phi nhìn chăm chăm không rời mắt 7 cánh quạt màu sắc khác nhau đang quay tròn đều đặn. Đồng tử của hần bắt đầu co rút lại! Nhãn lực, lúc trước có đi theo Chu Thông học kỹ năng ăn cắp, Cao Tiệp Phi cũng là có qua một khóa huấn luyện. “Màu đỏ ứng với ‘5’, màu lục ứng với ‘6’, vàng ứng với ‘1’, xanh biển ứng với ‘3’, màu xanh lá ứng với ‘7’, màu lam ứng với ‘2’, tím ứng với ‘4’.” Cao Tiệp Phi trực tiếp nói ra những gì mình nhìn thấy. Hoàn toàn chính xác. “Tốt, rất đúng, rất đúng.” Thiết Diện tán thưởng vài câu, rồi sau đó dùng dụng cụ lại, một lần nữa đem con số xoắn trộn lên, rồi dán lên 7 cánh quạt, tiếp theo hần đem toàn tay cầm kéo đến mức ‘25’ trên khắc độ. Xoay tròn! Lúc này, tốc độ xoay của cánh quạt rõ ràng so với ở mức khắc độ ‘20’ nhanh hơn khá nhiều. Thế nhưng, với sự tập trung tinh thần và ánh mắt quan sát của Cao Tiệp Phi, hần rất nhanh đã đưa ra những con số chuẩn xác trên cánh quạt. Cánh quạt tốc độ quay lại tiếp tục tăng lên. Khắc độ điều chỉnh đến ‘30’. Cao Tiệp Phi như trước trả lời. Khắc độ chuyển đến ‘35’. Cao Tiệp Phi cũng trả lời được. “40” Trả lời: “Này..... Tiểu Cao, mắt tốc của ngươi, cũng có chút vô cùng yêu nghiệt?” Thiết Diện có chút trở mắt đứng nhìn. “Nếu như cậu thật sự không có qua huấn luyện chuyên nghiệp, loại... này mắt tốc, thật có thể xưng là thiên tài! Phải biết rằng, ta khổ luyện 22 năm, thế nhưng tốc độ mắt chỉ là ‘70’ mà thôi, cậu..... cậu đã đạt tới ‘40’, hơn nữa, đây cũng không phải cực hạn mắt tốc của cậu.” “Được, tiếp tục kiểm tra ta mắt tốc! Tôi cảm giác, tôi còn có thể tăng cao số liệu! Trực tiếp tăng đến 60 khắc độ!” Cao Tiệp Phi tự tin tràn đầy nói. “Trời ạ, tại trí lực cùng thính lực đã biết, bây giờ, muốn lấy lại thể diện a! Thiết Diện có chút khó tin kéo toàn tay cầm đến mức ‘60’ khắc độ. Lúc này, cánh quạt quay tròn, có thể nói là rất nhanh, nếu như là người bình thường, phỏng chừng không thể nhìn thấy gì cả, chỉ có thể cảm nhận được từng đợt tiếng gió mà thôi. Nhưng, trong mắt Cao Tiệp Phi, tốc độ xoay này mặc dù không gọi là thông thả, nhưng cũng miễn cưỡng có thể thấy rõ con số trên mỗi cánh quạt. Đương nhiên, tới mức độ này, Cao Tiệp Phi đã cảm giác có chút cổ hết sức. Dần dần theo không kịp tiết tấu xoay tròn. Sau khi vượt qua khắc độ ‘60’, Cao Tiệp Phi trong lòng cảm nhận rõ.... “Muốn trực tiếp nhảy đến khắc độ ‘70’ kia, tất nhiên là cao hơn một chút. Nhưng bản thân thật không cách nào làm được!” Tăng ít một, bắt đầu kiểm tra từ mức ‘61’. Cuối cùng, tại mức ‘67’ khắc độ, Cao Tiệp Phi cũng không thể thấy rõ lắm con số trên cánh quạt. “Hò..... Tiệp Phi, mắt tốc của cậu thật là cao, tới ‘66’ lận!” Thiết Diện khẩu khí thật ung dung nói: “Tiến hành huấn luyện tốc độ mắt của cậu rất là siêu việt đó, vốn rất là nhẹ nhàng. Như vậy, tiến hành bước kiểm tra cuối cùng..... tốc độ tay.” “Tốc độ tay?” Cao Tiệp Phi cười, thật sự cười. Nếu như nói, trên phương diện thính lực cùng trí lực, Cao Tiệp Phi cùng người bình thường không hơn kém là bao nhiêu, mà ở phương diện nhãn lực, thì hần vượt xa người bình thường, như vậy, với phương diện tốc độ tay này thì sao? Đây vốn là phương diện cực mạnh của Cao Tiệp Phi! Phải biết rằng, kỹ thuật chòm chia của Chu Thông, nhãn lực cũng không có yêu cầu phải thật cao, nhưng với tốc độ tay thì tuyệt đối chính là phương tiện để kiểm soát. “Này, tiểu Cao, việc kiểm tra tốc độ tay cũng như trước là bằng dụng cụ này, nhưng cần phải làm một số điều chỉnh.” Vừa nói, Thiết Diện tháo gỡ bớt 4 cánh quạt, để lại 3 cánh. Rồi sau đó, hần dán một lá bài lớn gấp 2 lần so với lá bài bình thường lên mỗi cánh quạt. Tiếp theo hần lấy ra một cái bao tay đặc biệt đưa cho Cao Tiệp Phi. “Tiểu Cao, đôi bao tay này dùng để bảo vệ tay, lát nữa, ta bắt dụng cụ lên, cánh quạt quay tròn, cậu phải lấy lá bài dán trên cánh quạt xuống, để làm điều này thì động tác phải cực nhanh. Đương nhiên, lá bài vốn là gia tăng liên tục, cho nên trong quá trình cánh quạt quay tròn, tốc độ mất yêu cầu không cao, mà chủ yếu là dùng tốc độ tay.” Thiết Diện giải thích nói. “Quy tắc này tôi đã rõ rồi.” Cao Tiệp Phi liền đeo bao tay đó vào tay phải. Cái bao tay dùng một loại nguyên liệu nào đó mà đàn thành, có độ mềm mại, nhưng mang vào tay cũng không ảnh hưởng đến tốc độ tay. “Trực tiếp nâng lên mức ‘40’ khắc độ tôi thử xem.” Cao Tiệp Phi rất tự tin nói. “A... vừa bắt đầu đã lên ‘40’ khắc độ?” Thiết Diện quả thực không tin vào lỗ tai của mình nữa. “Tiểu Cao, cậu, cậu như vậy có quá cuồng?” “Ừ, cứ làm theo tôi nói.” Cao Tiệp Phi dùng khẩu khí không thể nghi ngờ nói. “Được, vậy thì bắt đầu từ khắc độ ‘40’.” Thiết Diện cũng không làm trái ý Cao Tiệp Phi, trực tiếp chỉnh toàn tay cầm lên khắc độ ‘40’. Cánh quạt nhanh chóng quay tròn. “Hừ”. Cao Tiệp Phi thoáng một cái trực tiếp cầm trong tay mấy lá bài. Động tác rất nhanh. “Rồi, lên ‘70’ khắc độ.” Cao Tiệp Phi cầm mấy lá bài đưa cho Thiết Diện. Thiết Diện có chút ngây ngốc dùng dụng cụ lại, một lần nữa dán mấy lá bài lên cánh quạt, sau đó chỉnh toàn tay cầm lên khắc độ ‘70’. Tốc độ cánh quạt quay tròn càng nhanh hơn. Thiết Diện dùng ánh mắt hoảng sợ nhìn Cao Tiệp Phi, phải biết rằng, tốc độ tay của hần cũng chỉ mới ở mức ‘66’ mà thôi. Vậy mà bây giờ, Cao Tiệp Phi lại muốn trực tiếp lên khắc độ ‘70’. Một khi thành công, thì thật sự tốc độ tay của Cao Tiệp Phi khiến cho Thiết Diện cảm giác được sự siêu việt rồi! “Ồ, có lẽ là rất chậm, nhưng thích!” Cao Tiệp Phi cười thầm. Lập tức, thoáng cái tay phải đã lấy xuống mấy lá bài không có chút khó khăn gì. “Wow....” Thiết Diện không tự chủ được nuốt nước miếng một cái, ni non nói: “Tiểu Cao, phương diện tốc độ tay của cậu thật siêu việt nha!” “Nghĩ đến bản thân lúc còn sống khổ luyện vài chục năm, bây giờ bị một người không có kỹ thuật đánh bạc đánh bại, trong lòng Thiết Diện có cảm giác thất bại, thật sự là không cần phải nói cũng biết. “Chỉnh lên khắc độ ‘100’.” Cao Tiệp Phi đánh giá một chút rồi nói. Thiết Diện hít một hơi thật sâu. “Không phải chứ? Tiểu Cao, cậu..... cậu muốn làm một cái lên thật cao vậy sao? Ta nói cho cậu biết, năm đó tốc độ tay của đồ thần Cao Tiệp cũng mới chỉ là ‘101’ mà thôi. Cậu..... cậu bây giờ lại muốn trực tiếp thử lên khắc độ ‘100’, đây..... đây thật sự là cuồng vọng a!” “Không sao cả, tôi cũng tiện thể muốn thử xem, dù sao có bao tay bảo vệ, cũng không làm cho tay bị thương tích, thử xem khắc độ ‘100’ thế nào.” Cao Tiệp Phi rất cố chấp. Nhưng trong lòng Thiết Diện có chút run sợ, hần một lần nữa dán bài lên cánh quạt, theo yêu cầu của Cao Tiệp Phi điều chỉnh lên khắc độ ‘100’. “Vù vù... vù vù... vù vù.....” Cánh quạt quay tròn, tốc độ vô cùng nhanh. Tốc độ này, nếu không đeo bao tay, người có tốc độ chậm một chút, chỉ cần đưa tay vô thì kết cục

sẽ là bị chém nát tay: “Được, xem ra tốc độ này tôi còn có thể làm được!” Cao Tiệp Phi mỉm cười, tay phải đưa ra. .... mấy lá bài bị Cao Tiệp Phi chộp vào tay. Thiết Diện si ngốc. .... “Được rồi, Thiết Diện, chỉnh lên ‘110’ khắc độ.” Cao Tiệp Phi tiếp tục nói. Thiết Diện không có bất cứ động tác gì, hai tròng mắt tròn trừng nhìn Cao Tiệp Phi, choáng váng! Cao Tiệp Phi không biết làm sao, tự mình làm cho dụng cụ ngừng lại, sau đó tự lấy mấy lá bài dán lên cánh quạt, rồi chỉnh toàn tay cầm lên ‘110’ khắc độ. Nhanh. Cánh quạt đã quay với tốc độ gần như cực hạn. Lần này Cao Tiệp Phi phóng tay ra cũng là rất cẩn thận, hẳn không dám coi thường, chờ cơ hội. .... “Hừ”, Lá bài đã bị Cao Tiệp Phi chộp vào tay. “Tốt rồi, không sai lắm, chính là tốc độ này.” Cao Tiệp Phi cười cầm mấy lá bài đưa cho Thiết Diện. Tất nhiên nếu gia tăng tốc độ một ít, Cao Tiệp Phi cũng có thể thành công, thế nhưng, cũng chỉ có thể là chỉnh theo mức nhỏ, Cao Tiệp Phi cũng hiểu rõ, ‘120’, mức khắc độ này trước mắt mình chưa thể có cách nào vượt qua. Nói cách khác, chân thật tốc độ tay của Cao Tiệp Phi là trong khoảng từ ‘110-120’. “Ta kháo!” Sau khi thử người ra 3 phút, Thiết Diện kinh hô: “Tiểu Cao, tốc độ tay, tốc độ tay của cậu, tuyệt đối chính là cấp độ đồ thần! Năm đó, đồ thần Cao Tiệp tốc độ tay cũng chỉ là ‘101’, so với cậu ít hơn ‘9’ khắc độ. Mà đánh bạc gian Trần Nhất Phong, sau trận đấu với Cao Tiệp, khổ luyện kỹ thuật cũng tăng tiến rất nhiều, nhưng tốc độ tay cũng căn bản không đạt tới ‘110’. Tiểu cao, cậu, cậu làm ta rất kinh ngạc!” Hai mắt hắn cổ mờ thật to, miệng há ra có thể cho cả nắm tay vào. Nhưng Cao Tiệp Phi không có biểu hiện nào tỏ ra là mừng rỡ như điên, hẳn hiểu rõ, đánh giá một người đánh bạc chuyên nghiệp phải dựa trên tổng hợp trung bình, chỉ có tốc độ tay nhanh hay tốc độ mắt nhanh mà các phương diện khác như đồ bỏ đi thì khi chính thức gặp phải cao thủ đánh bạc nhất định nắm chắc chữ thua! “Tiểu Cao. .... tốc độ tay ‘110’, tốc độ mắt ‘66’, thính lực ‘8’, trí nhớ lực ‘17’, tổng hợp trung bình là ‘50,25’ ”. Thiết Diện sau khi hồi phục tinh thần liền nói. Cao Tiệp Phi bắt đầu nói: “Thiết Diện, tổng hợp trung bình của ông là 68.5, của tôi mới chỉ có 50.25, không được, trong lĩnh vực kỹ thuật đánh bạc, tôi có lẽ chỉ là một thằng thua cuộc, ngay cả ông cũng không thể vượt qua, nói chi đến việc khiêu chiến với Trần Nhất Phong? Được rồi, Thiết Diện, tôi muốn lập tức học tập thính lực cùng trí lực của ông!”

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Sư Quý Nghi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 74: Dựa Vào Thế Lực

Thi kiểm tra xong Tổng hợp trung bình của Cao Tiệp Phi là 50.25. Hẳn cho rằng số liệu này chỉ là đồ bỏ đi. Khi biết được suy nghĩ của Cao Tiệp Phi, Thiết Diện không nhịn được phải hít thở một hơi thật sâu rồi nói: “Tiểu Cao, ta thật sự bị cậu làm cho đau hết cả đầu rồi đó! Đối với một người chưa từng học qua kỹ thuật đánh bạc gì cả mà nói, có thể có được số liệu như cậu thì đây cũng gọi là nghịch thiên rồi! Ta không biết tốc độ tay cùng tốc độ mắt của cậu luyện như thế nào mà được, thế nhưng, ta có thể khẳng định với cậu, lấy tổng hợp trung bình trước mắt mà nói, muốn dựa vào thế lực ngầm ở quy mô thấp hay trung bình là hoàn toàn có đủ tư cách!” “Hả.” Cao Tiệp Phi cười ha ha, vỗ vai Thiết Diện nói: “Tốt, tạm thời đừng nói nhảm, ông bắt đầu dạy tôi đi!” Trong quỹ oa thu dụng bất cứ một Quý hồn nào, vô luận là cấp bậc bao nhiêu, đối với người sử dụng Cao Tiệp Phi đưa ra yêu cầu học tập đều không thể chậm trễ. Lúc này, trong phòng làm việc, Thiết Diện bắt đầu huấn luyện cho Cao Tiệp Phi 3 phương diện: thính lực, trí lực cùng mắt tốc. Thực ra là chỉ cho Cao Tiệp Phi một số tiểu xảo cùng kinh nghiệm mà hắn biết, ví dụ như tiểu xảo về trí lực, cùng với phương pháp huấn luyện đặc thù về thính lực và tốc độ mắt. Tất nhiên về tốc độ tay thì Thiết Diện không có tư cách gì để làm thầy Cao Tiệp Phi rồi! Không thể không nói chính là, công năng học tập của siêu cấp Sư Quý Nghi chưa từng có gì là quá khó khăn, sau hơn 3 giờ, thính lực, trí nhớ lực cùng với tốc độ mắt của Cao Tiệp Phi đã đạt ngang hàng với Thiết Diện. Cứ như vậy, số liệu về kỹ thuật đánh bạc của Cao Tiệp Phi đã nâng lên thành. .... Tốc độ tay: 110, tốc độ mắt: 70, thính lực: 67, trí nhớ lực: 71. Tổng hợp trung bình là: 79.5. Tổng hợp trung bình về kỹ thuật đánh bạc của Thiết Diện chỉ là 68.5, đã thua xa Cao Tiệp Phi! “Tiểu Cao, chúc mừng, về kỹ thuật đánh bạc của cậu bây giờ có thể nói là đứng trên hạng 200 thế giới!” Thiết Diện từ đáy lòng cảm thán nói. “Với trình độ này, trong phạm vi một tỉnh thì hoàn toàn có thể thắng.” Cao Tiệp Phi mỉm cười, trong lòng cũng không lấy làm thỏa mãn cho lắm. Mục tiêu của hắn chính là đánh bại đương kim đệ nhất thế giới cờ bạc, Trần Nhất Phong, báo thù cho cha! Cha ơi, người yên tâm, con của cha nhất định sẽ đem tất cả những gì mà cha đã bị mất đi về cho cha!” Cao Tiệp Phi thầm thế trong lòng. Sau khi hoàn thành huấn luyện 4 hạng mục số liệu cơ bản, Thiết Diện cùng Cao Tiệp Phi đi ra phòng làm việc. Trong phòng là một sông bạc thu nhỏ, Thiết Diện sắp đặt toàn bộ những phương thức đánh bạc hiện tại đang phổ biến trên thế giới nhất đều dạy hết cho Cao Tiệp Phi. 21 điểm, đầu tư, lớn nhỏ, trăm gia nhạc, đánh bài Đức Châu. .... (Quả thật ngồi dịch tới đây thì bí bầu luôn, không biết dịch thế nào nữa. ....!) Các quy tắc, phương thức đánh bạc này cũng không phức tạp lắm, vì vậy Cao Tiệp Phi cũng không mất nhiều thời gian để hiểu tường tận cách chơi. Từ sự huấn luyện của Thiết Diện, Cao Tiệp Phi đã nhanh chóng nắm bắt được cách vận dụng tốc độ tay, tốc độ mắt cùng thính lực, trí lực như thế nào trong từng phương thức đánh bạc. Sau đó, Cao Tiệp Phi cùng Thiết Diện đánh vài ván bài, Cao Tiệp Phi đều toàn thắng, hơn nữa lại là thắng Thiết Diện tương đối dễ dàng. “Tốt rồi, tiểu Cao, cậu có thể xuất sư được rồi đó!” Thiết Diện vui mừng cười. Cao Tiệp Phi gật đầu. “Vâng, Thiết Diện, hôm nay tôi cảm ơn ông, bây giờ tôi phải đi, sau này khi có thời gian tôi sẽ đến nói chuyện với ông.” Sau khi cùng Thiết Diện chia tay, Cao Tiệp Phi rời khỏi phòng quỹ oa 2-3. Vào không gian hang máy nhỏ màu đen đi xuống dưới lầu, âm thanh của trí tuệ lập trình lại vang lên bên tai Cao Tiệp Phi: “Người sử dụng tôn kính, linh hồn quý hư cấu cấp 2 Cũng Đại Cẩm đã gom góp hoàn thành 55%, ngài còn cần phải đợi thêm mấy giờ nữa, ngài có thể ở lại trong quỹ oa chờ, cũng có thể chọn tạm thời rời khỏi quỹ oa.” Cao Tiệp Phi lấy điện thoại di động ra nhìn, thời gian lúc này là 8h00 tối. Suy nghĩ một chút, nếu như chờ linh hồn Cũng Đại Cẩm gom góp đầy đủ vào quỹ oa, vậy còn phải chờ tới mấy giờ nữa, lúc đó cũng đã là rạng sáng mất rồi. Cao Tiệp Phi thấy mình không cần phải chờ ở quỹ oa làm gì, hẳn nói với trí tuệ lập trình: “Thôi khỏi, để ngày mai ta vào cũng được.” Ý nghĩ vừa động, Cao Tiệp Phi rời khỏi quỹ oa. Cao Tiệp Phi từ toilet đi ra, sau đó cả thân người rất thoải mái rời khỏi Quang Vinh Phát thương thành. Đến một nhà hàng ở gần đó, vào ăn đại một phần cơm, Cao Tiệp Phi mới trở về nhà. Trên đường, Trần Nhân gọi điện tới, nhẹ nhàng hỏi: “Tiệp Phi, anh, anh hôm nay có về nhà không? Không đợi Cao Tiệp Phi trả lời, nàng lại bổ sung thêm nói: Tiệp Phi, chuyện tối hôm qua, là em đã đường đột, anh đừng để bụng, cũng đừng giận nha!” Nghe Trần Nhân nói như vậy, Cao Tiệp Phi thật không biết phải làm sao, hắn lập tức trả lời: “Tiểu Nhân, anh sao lại giận chứ? Hôm nay có bằng hữu tìm có chút việc, bây giờ mọi việc đã giải quyết xong, anh đang trên đường trở về nhà, em đừng lo lắng gì cả!” Trần Nhân ở đầu dây bên kia thở phào nhẹ nhõm: “Vâng, được rồi, Tiệp Phi, anh ăn cơm tối không? Hay để em nấu thêm một phần cơm, tối về anh ăn nhé!” Mặc dù không nói chuyện trước mặt Trần Nhân, nhưng Cao Tiệp Phi nhưng lại có thể hoàn toàn có thể cảm nhận được ý tứ ân cần toát ra từ lời nói của Trần Nhân, trong lòng cảm thấy rất ấm áp: “Tiểu Nhân, anh đã ăn rồi, em nghỉ ngơi sớm đi, đừng lo cho anh!” “Vâng anh. .... vậy anh về nhà sớm một chút nha!” Sau khi hai người kết thúc trò chuyện, Cao Tiệp Phi trong lòng cảm thấy rộn ràng một tia tình cảm ấm áp, nghĩ thầm, tư vị được người quan tâm kỹ thật không tồi. Vừa chậm rãi bước dưới ánh đèn màu trên đường, Cao Tiệp Phi vừa nghĩ về kế hoạch chính thức bước vào thế giới cờ

bạc. Theo như lời Thiết Diện, muốn trở thành một người đánh bạc chuyên nghiệp thì phải tìm một thế lực tốt để dựa vào, mà thế lực này phải có mở sòng bạc. Không thể nghĩ ngờ, Trần Diệu Huy ở Đông hưng là nơi thỏa mãn cho điều kiện của Cao Tiệp Phi. Cao Tiệp Phi cũng có nghĩ tới Chánh bang, ở đó cũng có sòng bạc riêng, quy mô cũng không nhỏ hơn so với Đông hưng. Nhưng Cao Tiệp Phi cũng không dám cùng Chánh bang phát sinh bất cứ quan hệ gì. Trên địa bàn Chánh bang, Cao Tiệp Phi phải làm ngược lại, như vậy mới không làm cho phi Long và Đường Bảo chú ý. Cũng không phải Cao Tiệp Phi sợ cái gì, chủ yếu là lo cha mình ở quê sẽ trách cứ mà thôi! “Vậy..... trước tiên phải liên lạc với Trần Diệu Huy.” Cao Tiệp Phi lấy điện thoại ra. Thực ra thì trở thành người đánh bạc chuyên nghiệp của sòng bạc Đông hưng cũng không nhất thiết phải gia nhập xã đoàn Đông hưng, một thế lực ngầm mạnh mẽ vây xung quanh. Đánh bạc cùng thế lực ngầm, có liên lạc mật thiết, nhưng hai bên cũng như là nước sông cùng nước giếng, thuộc về hai lĩnh vực hoàn toàn không giống nhau. Nói một cách đơn giản, hai bên là quan hệ lợi dụng lẫn nhau, quan hệ ngang hàng. Người đánh bạc, lợi dụng thế lực ngầm mở sòng bạc có được danh lợi. Thế lực ngầm thì lợi dụng kỹ thuật đánh bạc của chuyên gia đánh bạc để bảo vệ chính sòng bạc của mình, hơn nữa có thể thông qua một số ít trạng đầu từng bước xâm chiếm không chế sòng bạc của thế lực ngầm khác. Hơn nữa, chuyên gia đánh bạc cũng không phải 1 ngày 24 giờ thường xuyên phải có mặt trong sòng bạc, bọn họ có dư thừa thời gian, có thể chính mình đi chi phối cùng chỉ huy đồn đốc. Thậm chí, nếu trong tháng, chỉ cần sòng bạc không xảy ra vấn đề lớn, chuyên gia đánh bạc không cần phải có mặt tại sòng bạc. Chỉ khi nào có vấn đề khẩn xảy ra, hoặc là có sòng bạc khác khiêu chiến, chuyên gia đánh bạc mới phải đi xử lý vấn đề trong sòng bạc. Không thể không nói, nghề đánh bạc chuyên nghiệp mặc dù có rất nhiều sóng gió nguy hiểm, nhưng tình hình chung thường là rất nhàn hạ, thích thú. Thu nhập cũng khá cao. Suy nghĩ vài phút, Cao Tiệp Phi trực tiếp điện thoại cho Trần Diệu Huy. Rất nhanh, Trần Diệu Huy đã nghe điện thoại. Tiệp Phi, ha ha, tôi vừa tính gọi điện cho cậu, cậu lại gọi tôi, thật kỳ diệu, thật kỳ diệu”. Trong điện thoại, âm thanh của Diệu Huy không dấu được tia hăng hái! “Cũng đúng, sau khi giết chết năm lão Đông hưng, Trần Diệu Huy đã danh chánh ngôn thuận nói chuyện với người Đông hưng xã đoàn, đem toàn bộ quyền lực và tài chính nắm trong tay. Mà về phương diện khác, biểu hiện của Trần Diệu Huy lần trước, giành được phần thưởng của Lưu Phong. Điều này đối với xã đoàn Đông hưng mà nói đều là một món lợi rất lớn! Cũng khó trách tâm tình Trần Diệu Huy lại tăng lên cao như vậy!” “A, Diệu Huy, ông có chuyện gì muốn tìm tôi?” Cao Tiệp Phi cũng không nói ngay chuyện của mình, ngược lại mở lời hỏi Trần Diệu Huy. “Tiệp Phi, là như thế này, Phong thiếu đã rời khỏi tỉnh G, lúc chuẩn bị đi, hắn có dặn dò tôi nhất định phải gọi tới cậu lời cảm ơn của hắn. Hơn nữa, Phong thiếu còn dặn tôi chuyển tới cậu lời nhắn là, sau khi trở về gia tộc để phản hồi sẽ tự liên lạc với Tiệp Phi cậu!” “Ồ đầu dây bên kia, giọng nói của Trần Diệu Huy cũng trở nên tràn đầy hàm ý cảm kích!” “Lại nói, Tiệp Phi, lần trước nếu không có cậu, khẳng định Phong Thiếu đã bị giết chết, nếu Phong thiếu xảy ra chuyện gì, ta cùng thủ hạ và các huynh đệ giờ phút này chắc chắn đã nằm dưới đất an nghỉ rồi. Ha ha, Tiệp Phi, tôi vẫn luôn suy nghĩ, không biết phải báo đáp cậu như thế nào cho phải đạo!” Cao Tiệp Phi cười nói: “Diệu Huy, đừng nói báo đáp gì cả, lần trước chuyện Trần Nhân ông đã giúp tôi, hiện tại hai chúng ta cũng đã xem như rõ ràng, không ai nợ ai. Vậy bây giờ tôi nói với ông một chuyện nghiêm túc đây.” “Chuyện nghiêm túc? Được, Tiệp Phi, có chuyện gì cậu cứ việc nói với tôi.” Ngữ khí của Trần Diệu Huy cũng đã trở nên nghiêm túc hơn, hắn đóng tai lắng nghe. “Tôi muốn đến sòng bạc của ông làm việc, hôm nào, ông giúp tôi thu xếp với bên hiệp hội đánh bạc để xem xét.” Cao Tiệp Phi nói ra mục đích chính của mình. Sau khi nghe lời này của Cao Tiệp Phi, Trần Diệu Huy ở đầu dây bên kia liền sững sờ 3 giây, lập tức, với thanh âm cực kỳ kích động, hắn run rẩy nói: “Tiệp Phi..... Cậu, cậu muốn..... cậu thật muốn gia nhập nghề đánh bạc chuyên nghiệp....., đánh bạc vòng tròn? Đây..... đây quả thực là một việc tốt! Tiệp Phi, cậu yên tâm, hiệp hội đánh bạc tại Hồ thị chúng tôi cũng có chi nhánh, lúc nào cậu rảnh, tôi có thể trực tiếp lái xe đến đón cậu tới xem xét.” “Được, vậy đi. Khi nào rảnh tôi sẽ liên lạc với ông. Có điều, tôi muốn nói trước với ông là, tôi làm tại sòng bạc của ông, tôi không muốn bị quản thúc nhiều. Về thời gian tôi sẽ sắp xếp, khi có tình huống khẩn cấp xảy ra, ông cũng cử một chuyên gia đánh bạc khác đi giải quyết, ông có thể không cần trả lương cho tôi.” Cao Tiệp Phi nói thẳng. Thực ra Cao Tiệp Phi chỉ muốn tìm một nơi để có thể dựa dẫm vào một thế lực mà thôi. Thông minh như Trần Diệu Huy sao lại không hiểu ý của Cao Tiệp Phi, hắn liền lập tức nói: “Tiệp Phi, cậu cứ yên tâm, đó là chỉ cần có danh nghĩa của cậu ở sòng bạc của tôi thôi. Bình thường cậu không cần phải đến sòng bạc, tôi cũng không làm phiền cậu, hơn nữa, về vấn đề tiền lương thì Trần Diệu Huy tôi tuyệt đối không để cậu thiệt thòi, chúng ta đã là huynh đệ thì tiền không tính là gì cả. Được rồi, cứ quyết định như vậy đi!” Trần Diệu Huy đã bắt đầu chủ động xưng huynh gọi đệ với Cao Tiệp Phi. Cao Tiệp Phi cũng không để ý điều này, hắn tin rằng, nếu mình không muốn làm thì Trần Diệu Huy cũng không cách nào ép buộc mình, hắn muốn lợi dụng mình ở đây còn phải chờ thêm một thời gian nữa. Cùng Trần Diệu Huy hàn huyên vài câu rồi mới cúp điện thoại. Cao Tiệp Phi đón xe taxi trở về tiểu khu Sông băng. Về đến nhà, Trần Nhân cùng Nghiêm Khuê ngồi ở phòng khách đang xem TV, vừa thấy Cao Tiệp Phi vào nhà, Trần Nhân trên mặt lộ ra nụ cười, đứng lên hỏi Cao Tiệp Phi có..... ăn cơm hay không? Cao Tiệp Phi thoải mái đáp..... Hoa thị Hồ Từ Chân, trong một căn phòng xa hoa. Lúc này, Hồ Từ Chân ngồi một mình trên ghế chiếc salon mềm mại, trên mặt hiện lên nét kỳ dị. Đường Văn Tuấn cũng không còn ở trong phòng, chỉ có mấy tên thuộc hạ là vệ sĩ đứng ngay ngắn ở trong phòng. “Phốc.....” Hồ Từ Chân mặt đỏ lên, thoáng cái nở nụ cười, toàn thân hắn đang run rẩy, cơ mặt nhúc nhích. “Thất bại? Hành động ám sát Lưu Phong thất bại..... phốc..... thật thất bại? Tại sao lại như vậy? Chẳng lẽ kế hoạch của ta có vấn đề?” “Vừ” nói, Hồ Từ Chân vừa giương mắt quét khắp phòng, liếc nhìn thủ hạ một cái. Những tên này thoạt nhìn có vẻ như là uy vũ hùng mạnh, tất cả đều tự động lui người lại, cúi đầu, không dám liếc nhìn Hồ Từ Chân. “Phốc.....” Hồ Từ Chân ta thất bại? Thật sự là chuyện tức cười! Hồ Từ Chân khuôn mặt tươi cười bắt đầu vận vẹo, tạo nên một gương mặt dờ khóc dờ cười. Bên vai phải của hắn, một chú chim anh vũ lông xanh đang đậu. Hồ Từ Chân rất nhẹ nhàng đem anh vũ cầm trong tay, một tay khác nhẹ nhàng vuốt ve bộ lông tuyệt đẹp của nó. “Tiểu Tuyết, vì sao ta thất bại? Kế hoạch của ta tương đối chu đáo và bí mật, ta đã lo xếp đặt từng chi tiết, vậy mà thất bại, người nói cho ta biết là tại sao?” “Xin chào, buổi sáng tốt lành, xin chào!” Anh vũ kêu lên. Hồ Từ Chân vù cùng bắt đầu đi lắc đầu. “Tiểu Tuyết, nhìn là biết người cũng không biết nguyên nhân ta thất bại. Haiz.....” Sau tiếng thở dài, bắt ngờ Hồ Từ Chân đã làm một hành động mà bình thường không ai nghĩ tới. Hắn cầm chim anh vũ trong tay, đưa lên kề sát miệng, sau đó..... để đầu chim anh vũ vào trong miệng mình, đột nhiên cắn một cái..... “Rắc...” Đầu chim anh vũ yếu ớt trong nháy mắt đã bị hàm răng bén nhọn cắn đứt. Miệng Hồ Từ Chân điên cuồng cắn, cắn cắn- nhai- nuốt sống con chim anh vũ đáng thương kia, miệng hắn dính đầy máu, cắn vài cái, hắn lại nhổ ra một đám lông chim. “Tại sao ta lại thất bại?” Hắn khóc rống lên. Trong phòng, từng tên thủ hạ không khỏi rung động trong tâm, dâng lên cảm giác rét lạnh cùng cực độ độc ác. Có vài tên xoay người thật sự không chịu được cảnh này đã nôn ói ra. Hồ Từ Chân vừa ăn sống con chim anh vũ vừa khóc lóc nói: “Ta nghe nói, Lưu Phong không chết, nhưng mấy lão già Đông hưng ngược lại đều đã chết. Tên Trần Diệu Huy kia sáng nay đã tuyên bố trước các thế lực lớn của tỉnh G hắn chính thức trở thành người đứng đầu Đông hưng. Ô... ô..., vương bát đần, đúng là vương bát đần, Đông hưng, Trần Diệu Huy, Hồ Từ Chân ta sẽ không bỏ qua cho các người!” “Lâm bầm lâu bầu một lúc, Hồ Từ Chân đã ăn sạch con chim anh vũ, dưới đất đầy lông chim, miệng hắn thì dính đầy máu tươi. Hồ Từ Chân lấy ra một khăn tay màu trắng, rất nhả nhai lau khô miệng dính đầy máu của chim anh vũ, sau đó nói với mấy tên thủ hạ bên cạnh: “Các người có biết cách nào có thể trong thời gian ngắn nhất làm cho cả một thế lực ngầm phải suy vong không? Một gã lớn gan bước tới nói: Giết..... giết tên đứng đầu thế lực ngầm đó..... giết.....” “Giết cái rắm. Giết một tên Trần Diệu Huy, ngày hôm sau lại có một Trần Diệu Huy thứ 2.” Hồ Từ Chân lau hết máu trên miệng, lại dùng cái khăn tay đó lau nước mắt, làm cho quanh mắt dính đầy máu từ khăn tay ra. “Ta nhất định phải tìm mấy chuyên gia đánh bạc đến để thầu tóm sòng bạc Đông hưng, mất đi sòng bạc thì nguồn tài chính của Đông hưng sẽ trực tiếp bị cắt mất. Người trong xã đoàn bọn họ sẽ không có tiền lương, không được ăn cơm, sẽ chết vĩnh viễn. Đúng, cứ như vậy, ta cảm thấy đó là một cách xử lý nhanh nhất, các người nói coi có phải như thế không?” “Đúng vậy, đúng vậy Hồ ca!” Mười mấy tên thủ hạ gật đầu đồng thanh lên. Hồ Từ Chân lập tức ngoắc gọi một tên thủ hạ lại nói: “Người lại đây, giúp ta điều ta chuyên gia đánh bạc đang dựa vào sòng bạc Đông hưng, kể lại thật chi tiết về bọn chúng.” Tên thủ hạ này không dám chậm trễ, điên cuồng chạy tới ngồi xổm bên cạnh bàn trà, liên tục gõ lên bàn phím laptop để trên bàn. 10 phút sau, tên thủ hạ quay qua Hồ Từ Chân nói: “Hồ ca, trước mắt có 3 chuyên gia đánh bạc phục vụ cho Đông hưng. Danh hiệu thế giới của bọn họ lần lượt là: 157,202 và 211.” “Ok, ta biết rồi, cảm ơn người!” Hồ Từ Chân ném khăn tay xuống đất. “Ta sẽ lập tức sắp xếp đánh bạc.”----- Hoa

thị Tiểu khu Minh Phương, nơi có núi cao án ngữ. Trong khu nhà cao cấp Phi Long. Lúc này, Phi Long mặc một bộ trang phục thể thao nhẹ nhàng, kéo tay vợ là Hà Uyển Quân tản bộ trong hoa viên ngoài trời. Bên cạnh Phi Long và Hà Uyển Quân cùng nhau đi về phía một người đàn ông trung niên ngồi ngó lơ mũi cùng với một người thanh niên trẻ tư chất lịch thiệp. Người trung niên ngó lơ mũi là người đứng đầu xã đoàn Chánh bang, Đường Báo. Còn thanh niên trẻ kia là Đường Văn Tuấn. “Này Phi Long, con tôi vừa đi du học ở Mỹ về, nó không muốn theo ta đi chém giết, nó muốn theo giúp Phi Long cậu làm việc.” Đường Báo dùng sức ngó lơ mũi nói: “Phi Long, cậu hãy tìm một chỗ bình thường cho con trai tôi cũng được.” Đường Văn Tuấn, nét mặt rất có phong thái, rất nhã nhặn cười nói: “Phi Long ca, chị dâu, em không muốn gia nhập xã đoàn của cha, em qua Mỹ du học, học hỏi được nhiều điều, em muốn được vào làm trong công ty của Phi Long ca, hy vọng Phi Long ca sẽ cho em một cơ hội!” Đường Văn Tuấn cũng giống Cao Tiệm Phi đều xưng hô là “Phi Long ca”! Cũng không có gì sai ca, bằng vào quan hệ của Đường Báo và Phi Long, con ruột của Đường Báo tất nhiên cũng coi như người một nhà với Phi Long. “Ồ” Phi Long dừng bước, cẩn thận nhìn Đường Văn Tuấn, sau đó vỗ vỗ vai Đường Văn Tuấn. “Văn Tuấn, thật không nghĩ, lúc trước ôm cậu, cậu hãy còn là một đứa trẻ hì mũi chưa sạch, vài chục năm trôi qua, bây giờ đã trở thành Văn Tuấn lịch sự, tuấn tú! Anh tuấn giống ta năm đó, ha ha!” “Anh à, anh sao lại đi so với người trẻ tuổi được chứ, nói chuyện mà không biết xấu hổ!” Hà Uyển Quân khúc khích cười nói. Đường Văn Tuấn rất chân thành cười nói: “Phi Long ca lúc tuổi còn trẻ đúng là rất tuấn tú, em có xem qua ảnh chụp.” Hân vừa cười, vừa dùng ánh mắt quét nhìn Hà Uyển Quân rất nhanh không ai nhìn thấy. Ánh mắt ấy quét nhìn qua một lượt mà về mặt thì trở nên phức tạp. Nóng rực, chiếm hữu, cừu hận! Đường Văn Tuấn về mặt này chỉ hiện lên trong vòng một giây rồi biến mất, ngoại trừ Đường Văn Tuấn thì không ai thấy được. “Được, Văn Tuấn, cậu đã học xong rồi, cũng không thích hợp để theo cha đi chém chém giết giết. Thật ra, ta cũng đã có khuyên cha cậu nên sớm rời khỏi việc này, nhưng. .... Ai, thôi không nói việc này, tóm lại, Văn Tuấn, Phi Long ta sẽ sắp xếp công việc cho cậu.” Phi Long dùng ánh mắt thương thức nhìn Văn Tuấn. “Ta tin Văn Tuấn sẽ không làm cho ta thất vọng!” Nói xong, hân quay qua Hà Uyển Quân cười nói: “Em nói xem có đúng hay không hả bà xã?” Hà Uyển Quân quẹo rừ cười: “Được rồi, đừng cứ như trẻ con thế, người nhà Văn Tuấn sẽ chê cười anh đó!” “Ha ha, người một nhà, sợ gì chê cười!” Phi Long thoải mái cười nói. “Phi Long ca, chị dâu, mọi người yên tâm, em sẽ không để cho mọi người thất vọng!” Đường Văn Tuấn lập tức nói. “Tốt, tiểu tử thú, sau này đi theo Phi Long làm cho tốt!” Đường Báo vừa ngó lơ mũi, vừa ôm bả vai con trai. “Con biết rồi, cha.” Đường Văn Tuấn cười mà khoe mặt cơ nhục rất nhanh khẽ giật vài cái, hân cúi đầu, ánh mắt trong suốt ý cười, trong nháy mắt trở nên tràn ngập cừu hận cùng rét lạnh, mà khi hân ngẩng đầu lên, trên mặt tươi cười, lại hiện lên sự nhã nhặn và lịch thiệp.

Bạn đang đọc truyện *Siêu Cấp Sư Quỷ Nghi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 75: Cao Tiệm Phi Tiền Lương

Sáng sớm, Cao Tiệm Phi dời giường đánh răng, lập trình trí năng nhắc nhở. .... “Người sử dụng tôn kính, quý hư cầu cấp 2 đại cảm, đã gom góp xong, thu vào quỹ oa phòng 2-4, bởi vậy ngài đạt được 500 khu quỹ điểm, 500 điểm kinh nghiệm, xin mời ngài tiếp tục tìm tòi thu dụng càng nhiều quý cấp 2 tiến vào quỹ oa.” “Cao Tiệm Phi một bên đánh răng, một bên đem hư cầu biểu hiện bình mở ra đảo qua. .... “Khu quỹ giả: Cao Tiệm Phi Tuổi: 22 Cấp bậc: 2 Khu quỹ điểm: 67/3405 Kinh nghiệm: 3400 Thăng cấp đến 3 cấp khu quỹ giả cần kinh nghiệm: 96600” Đường nhiên, ở... lúc này, Cao Tiệm Phi không có thời gian tiến vào quỹ oa, đi gặp đại cảm, hân nghĩ thầm hay là đợi đến khi buổi tối. Hơn nữa, tối buổi tối khu quỹ điểm vừa lại sẽ khôi phục một ít, như vậy vừa có thể dựa theo muốn, tìm tòi quý cấp 2 tương ứng. “Ta bây giờ muốn có được cái sở trường đặc biệt gì của quý cấp 2 đây?” Cao Tiệm Phi tự hỏi chính mình. Trên thực tế, trước mắt Cao Tiệm Phi, có thể dùng hai chữ “Đói khát” để hình dung. Hân muốn học gì đó, thật sự rất nhiều! Y thuật. .... Đây là nguyện vọng lớn nhất của Cao Tiệm Phi, thậm chí đã trở thành một tín niệm! Hân hi vọng bằng vào chính mình năng lực, làm cho mẫu thân từ trên giường bệnh tỉnh lại và một lần nữa đứng lên! Nhưng sau một lần, tìm thấy được Hoàng Phi Hồng có y thuật quả thật cao siêu, bất quá đó y vốn là ngoại khoa thánh thủ, đối với não khoa sẽ không nghiên cứu nhiều như vậy. Cho nên nói, Cao Tiệm Phi đối với y thuật khát vọng vốn là không cách nào át chế! Tây y, tiếp theo, hân đem tập trung một quý cấp 2 am hiểu Tây y. Đồ thuật. .... Cao Tiệm Phi trong lòng muốn thay lão ba bảo thủ, hơn nữa cần phải thống khoái bảo thủ, vậy thì chỉ có một phương pháp! Duy nhất một cái! Tại trên chiếu bạc, thân thủ đánh tan tác cơ bạc gian Trần Nhất Phong! Hai lão ba mất đi hết thảy, toàn bộ thắng trở về! Bất quá, Cao Tiệm Phi trước mắt Đồ thuật thật sự có chút trúng chọi đá! (gà mờ) Bởi vậy, đề cao Đồ thuật, cũng là một việc việc cấp bách. Buổi tối hôm qua lúc ngủ, Cao Tiệm Phi tự hỏi, làm thế nào để đồ thuật tăng nhanh đây. Dựa theo cách thông thường, không hề nghi ngờ, Cao Tiệm Phi muốn làm, chính là tìm tòi một Quý cấp 2 có đồ thuật cực mạnh. Nhưng là, nếu như dùng Thiết Diện đến làm tham khảo mà nói. .... Ân, Thiết Diện hao phí Cao Tiệm Phi 500 khu quỹ điểm, hân Đồ thuật chỉ là tinh cấp, thế giới bài danh 275, như vậy, mặc dù Cao Tiệm Phi không tiếc hao phí 1000 khu quỹ điểm, tìm tòi một Quý cấp 2 có đồ thuật cực mạnh, có thể hay không lục soát, coi như là một người phù hợp 1000 khu quỹ điểm yêu cầu quý cấp 2 có đồ thuật có thể so với Thiết Diện cao thấp bao nhiêu? “Quý cấp 2 có đồ thuật lợi hại nhất, cũng không có cách đánh bại đương kim thế giới bài danh đệ nhất cơ bạc gian Trần Nhất Phong!” Cuối cùng, Cao Tiệm Phi cho ra một cái kết luận như vậy. Sau khi Cao Tiệm Phi trải qua ngắn ngủi sa sút tinh thần, bỗng nhiên trong mắt nháy linh quang. .... “Ồ! Ta việc gì phải suy nghĩ rồi rầm thế nhỉ? Trên thực tế, Đồ thuật cơ bản công, đơn giản chính là tốc độ tay, mắt tốc, thính lực, trí nhớ, về phương diện tốc độ tay ta đã không cần học thêm, đã đủ dùng, như vậy, ta chỉ muốn đơn độc tìm tòi mắt tốc, thính lực, trí nhớ ba cái lĩnh vực rút gọn quý cấp 2, không phải được rồi sao?” Trừ... ra Đồ thuật cùng y thuật, Cao Tiệm Phi suy nghĩ, chính mình còn hân là có sẵn võ thuật tự bảo vệ mình năng lực, âm khí, thậm chí còn thương giới kỹ thuật! Mặt khác, nghe theo lời Chị dâu, Cao Tiệm Phi đã quyết định thay đổi chính, như vậy, sẽ không chỉ cần vốn là kiểu tóc y phục phương diện cải thiện, hân còn cần học tập rất nhiều cao nhã ngoạn ý. .... Xã giao, lễ nghi, lời ăn tiếng nói, thậm chí còn, có một số sở trường đặc biệt! Tổng trên viện thuật, Cao Tiệm Phi cảm giác chính mình bây giờ tình cảnh, có điểm cho dù trọng nói xa tình hình vị. (đoạn này không hiểu @@) Sau khi cáo biệt (chào ?) Nghiêm Khuê cùng Hiểu Hiểu, Cao Tiệm Phi cùng Trần Nhân cùng đi làm. Bây giờ, Alice xí vể (bó tay @@) bộ phận làm việc công việc, trải qua vài ngày thực tập Cao Tiệm Phi, đã có thể suất sắc hoàn thành, hơn nữa, cùng các đồng nghiệp ở chung, cũng cực kỳ hòa hợp. Mặc kệ là Hoàng Thúy Vân, hay là Tiểu Yên Tử: “Sư phụ” Tần Nhạc Thi, thậm chí còn Trương Lượng, Cao Tiệm Phi cũng có thể cùng mọi người vui vẻ ở chung. Về phần Trần Nhân, nằng cùng Cao Tiệm Phi bây giờ vốn là “Đồng cư (sống chung)”, quan hệ tự nhiên lại khác so với đồng nghiệp bình thường. Giữa trưa, Trương Lượng lấy lòng Cao Tiệm Phi nói: “Tiệm Phi ca, tối nay chính là sinh nhật Nhạc Thi, nằng yêu cầu phòng làm việc chúng ta toàn thể tham gia sinh nhật. .... Cái... kia, Tiệm Phi ca, ta gần đây phát hiện,

Nhạc Thị ánh mắt nhìn người, tựa hồ có điểm cái...kia ý tứ, ngày hôm qua ta nói cho Tiểu Yến Tử, mới biết được, Tiêm Phi ca thay Nhạc Thị xử lý một chuyện đại phiền toái! Cái...kia Lưu Cường, đây đưa Nhạc Thị cũng không phải một ngày hai ngày, làm cho nàng phiền não đến bây giờ, Tiêm Phi ca thay Nhạc Thị xử lý chuyện này, Nhạc Thị khó tránh khỏi đối với Tiêm Phi ca sinh ra hảo cảm. Hơn nữa, lần trước tại Macao đầu mờ (chịu nổi) phòng trong, Tiêm Phi ca vì thay Nhạc Thị giải vây, ngay mặt mắng Tống thư ký..... Hắc hắc, Tiêm Phi ca, đem hai sự kiện này tổng hợp, hắc hắc, Tiêm Phi ca, người hiểu chứ.“Nghe Trương Lượng nói vậy, Cao Tiêm Phi liền hiện lên hình ảnh “cường hôn” Nhạc Thị. Lại nói tiếp, đó là nụ hôn đầu tiên của Cao Tiêm Phi! Cao Tiêm Phi sắc mặt khẽ đỏ lên, có chút mất tự nhiên nói:“Trương Lượng, người nói với ta những lời này, là có gì ý tứ?” Trương Lượng vẻ mặt cười lạnh nói:“Tiêm Phi ca, không có ý tứ gì khác, ngài đừng hiểu lầm. Ờ, Tiêm Phi ca, tất cả mọi người là nam nhân nên ta mới nói vậy. Nhạc Thị vốn là cô gái có cá tính, gia đình có điều kiện tại hoa thị, thuộc về trung tầng, hơn nữa căn cứ theo kinh nghiệm của ta, Nhạc Thị có ý với Tiêm Phi ca, nữ nhân như vậy đưa mắt khắp hoa thị cũng coi là xuất sắc. Bây giờ, nàng rõ ràng đối với Tiêm Phi ca có điểm ý tứ, như vậy, ta nói Tiêm Phi ca một chủ ý..... Tới nay, sinh nhật Nhạc Thị, Tiêm Phi ca hảo hảo biểu hiện một chút, xuất điểm danh tiếng, tặng quà cho Nhạc Thị, hắc hắc, đến lúc đó, Nhạc Thị mười phần sẽ..... Sẽ bị Tiêm Phi ca thuận lợi bắt! Tiêm Phi ca yên tâm, ta Trương Lượng tại nơi này, tuyệt đối sẽ thể chân vạc (chia ba thiên hạ) phối hợp Tiêm Phi ca!” Trương Lượng giắt giấy Cao Tiêm Phi theo đuổi Tần Nhạc Thị! Cũng không kiêng nể gì cả mà chuyện này cũng không tính có khả năng lớn thành công. Đây cũng thuộc về biến tướng một loại vượt mong ngửa! Nếu như nói, Cao Tiêm Phi thật sự như Trương Lượng nói, đuổi theo Tần Nhạc Thị, một khi thành công, thì dựa theo tâm lý người bình thường, đều có thể dự thưởng cảm kích Trương Lượng! Lấy lòng, Trương Lượng là đang tận lực lấy lòng Cao Tiêm Phi! Đương nhiên, Cao Tiêm Phi như thế nào có thể ngu ngốc để Trương Lượng tùy ý tẩy não chính mình?“Tốt, Trương Lượng, đừng nói nữa, việc này, ta chính mình có chừng mực, người tốt nhất đừng nhúng tay vào.” Cao Tiêm Phi nghiêm mặt nói:“Ta cùng Tần tiểu thư cùng làm việc một phòng, mỗi ngày ngẩng đầu không gặp cúi đầu thấy, thật muốn vốn là làm ra chút chuyện tình xấu hổ, nọ như thế nào xong việc?” Trương Lượng cứng lại, vội vàng nói khiêm nói:“Vốn là, vốn là, Tiêm Phi ca, là ta xen vào việc của người khác, nọ, Tiêm Phi ca, ngài vội vàng công việc, ta đi toilet.” Nói xong, Trương Lượng người đi. Trương Lượng sau khi rời đi, Cao Tiêm Phi cười cười.....“Theo đuổi Tần tiểu thư? A, này ta vốn không nghĩ tới, bất quá, chị dâu làm cho ta muốn tham gia xã giao hoạt động cùng tụ hội, nhiều nhận thức các loại người, như vậy sẽ có lợi cho công phu tu dưỡng, ân, tới nay, Tần tiểu thư sinh nhật hẳn là tân bằng ngồi đây (ai biết câu này k), nhà nàng tại hoa thị thuộc về trung sản, nên sinh nhật quy mô hẳn là sẽ không quá nhỏ vừa lúc ta đi tới hoa thị lần đầu tiên tham gia sinh nhật, đến lúc đó, ta tận lực làm tốt, ít nhất, tranh thủ không đầu làm xấu mặt công ty!” Vừa ăn xong cơm trưa, Trần Diệu Huy điện thoại đến. Cao Tiêm Phi tiếp điện thoại, Trần Diệu Huy liền nhiệt tình dò hỏi:“Tiêm Phi, tối hôm qua người nói, muốn đi đồ thuật hiệp hội làm xem xét, không biết xê chiều, người có rảnh rồi không?” Cao Tiêm Phi tiềm thức hướng phòng làm việc trong nhìn quét một vòng, nói thật, gần đây phòng làm việc chuyện ít hơn, tất cả mọi người dường như thanh nhàn. Cao Tiêm Phi lập tức tiếp lời nói:“Àn, ta đây lập tức xin nghỉ sau đó trực tiếp đi đường tự do, đến lúc đó ta liên lạc người, người lái xe lại đó đón ta là được.”“Tốt!” Trần Diệu Huy vui sướng hân hoan nói. Cúp điện thoại, Cao Tiêm Phi chạy đến phòng làm việc Hoàng Thúy Vân xin phép. Cái này Hoàng Thúy Vân, cũng không có quá phận làm khó dễ Cao Tiêm Phi, thậm chí ngay cả hỏi lý do xin phép Cao Tiêm Phi cũng không có, trực tiếp liền đồng ý. Rời khỏi phòng làm việc, Tần Nhạc Thị nói khẽ nhắc nhở với Cao Tiêm Phi:“Cao Tiêm Phi, người gần đây như thế nào luôn xin phép? Người bận rộn? Ta đây nhắc nhở người một chút, tới nay 6h, tại hồng tinh đại tửu điểm, ta khánh sinh (mở) yến hội, người đến lúc đó nhất định phải lại đây tham gia, biết không?”“Àn, ta biết rồi, Tần tiểu thư! Tới nay 6h, hồng tinh đại tửu điểm!” Cao Tiêm Phi cười một chút, lộ ra hàm răng trắng tinh, sau đó xoay người vội vã rời đi. Nhìn Cao Tiêm Phi bóng lưng đi khỏi, Tần Nhạc Thị dùng hàm răng cắn cắn môi dưới, sắc mặt khẽ đỏ lên. Rời khỏi Công ty Alice, Cao Tiêm bắt xe taxi, trực tiếp chạy đến đường tự do. Nếu như nói hồi trước đến tỉnh g Cao Tiêm Phi mục tiêu dường như không rõ ràng, chỉ là nghĩ muốn một thành quả bình thường, nhưng bây giờ, cái... mục tiêu này từ từ từng bước rõ ràng trong sáng lên. Ít nhất, Cao Tiêm Phi đã biết được thân phận chân thực của lão ba, cùng với thân phận người hãm hại lão ba, Cao Tiêm Phi đã quyết định, chính mình muốn tại đánh bạc để mở mở con đường báo thù! Dựa theo lời Thiết Diện giải thích, chính thức đồ thuật cao cấp, tại xã hội trên, nhất định là có được địa vị cực cao! Có thể nói, nếu như Cao Tiêm Phi tại đánh bạc cái... này vòng tròn trung bỏ được càng cao, chẳng những càng gần mục tiêu báo thù, mà địa vị xã hội của hắn cũng sẽ càng ngày càng cao! Sau khi đi tới đường tự do, Cao Tiêm Phi thấy chiếc Hummer đậu ở ven đường. Trần Diệu Huy nghiêng tựa vào cửa xe trên hút thuốc lá. “Tiêm Phi!” Trần Diệu Huy trước tiên cũng thấy được Cao Tiêm Phi hắn trực tiếp ném điều thuốc xuống đất, sau đó ra đón Cao Tiêm Phi. Cao Tiêm Phi nhìn Trần Diệu Huy một cái..... Người này, sắc mặt dĩ nhiên có chút hồng nhuận! Đây cũng không phải uống rượu mà sinh ra, cũng không như là tâm tình kích động lúc hồng. Nhân tiện, thật giống như vốn là tự nhiên hồng một bức như nhau! “Ồi, đây là hồng quang đầy mặt trong truyền thuyết? Người gặp việc vui tình thần sướng?” Cao Tiêm Phi trong lòng nói thầm Trần Diệu Huy trực tiếp ôm Cao Tiêm Phi bả vai:“Đi, huynh đệ, bây giờ ta lập tức mang người đi làm xem xét!” Hắn đối với Cao Tiêm Phi xưng hô, cũng trực tiếp đổi giọng.....“Huynh đệ”. Cao Tiêm Phi cười một chút:“Diệu Huy, người bây giờ thượng vị, chúc mừng người!” Trần Diệu Huy quyết đoán nói:“Tiêm Phi, nếu người không trước sau hai lần đã cứu mạng ta, thì ta nào có hôm nay? Nói thật, Tiêm Phi, nếu như người muốn ngồi vị trí này, ta liền tặng cho người!” Cao Tiêm Phi trong lòng cười nhạo:“Liền tặng cho ta? A, nếu như ta một khi biểu lộ ra một chút như vậy ý niệm trong đầu, chỉ sợ người liền sẽ tìm cơ hội giết chết ta đi?” Cao Tiêm Phi không nhận được cười nói:“Diệu Huy, ta đối với chuyện tình thế lực ngầm các người, cũng không cảm thấy hứng thú, cũng không có tâm tư ngồi vị trí của người, ta chỉ bất quá đột nhiên đối với đánh bạc sinh ra một chút hứng thú mà thôi!” Trần Diệu Huy trong lòng một trận thoải mái:“Àn, Tiêm Phi, ta cũng biết người sẽ không muốn tham gia vào hắc đạo, ha ha, lấy thân thủ của người cùng Đồ thuật, cũng không cần phải đi ra làm lưu manh.”“Lần trước nhìn Cao Tiêm Phi đánh mặt trượt, trong tiềm thức, Trần Diệu Huy nhận định Cao Tiêm Phi tuyệt đối vốn là một người có phương diện đồ thuật siêu cấp cao thủ! Bởi vậy, bây giờ vừa nghe nói Cao Tiêm Phi nghĩ muốn quay lại (dựa) vào sông bạc của hắn, hắn trong lòng quá thực sắp mừng đến điên rồi! Một đồ thuật siêu cấp cao thủ, đối với một thế lực ngầm mà nói, thật sự là quá trọng yếu! Hai người trên xe, đi vào hồ thị địa giới. Trần Diệu Huy tự mình lái xe, Cao Tiêm Phi ngồi ở vị trí lái phụ. Ban ngày hồ thị, có vẻ rộn ràng nhộn nhạo, người ra vào tấp nập. Trên đường đứng vững một trùng trùng ma thiên đại hạ (bó tay), một lượng lớn xe xa hoa gào thét đi qua. Cao Tiêm Phi còn chứng kiến, trên đường có rất nhiều người ngoại quốc. Không hề nghi ngờ, hồ thị cùng hoa thị giống nhau, đều là cùng quốc tế tiếp quỹ đại bộ phận thị (chắc là vốn đầu tư nước ngoài) g tỉnh, tại Z quốc... có nhiều tình phân, mà hoa thị cùng hồ thị kinh tế, cơ hồ có thể xếp hạng g tỉnh trước hai vị, bây giờ, Trần Diệu Huy nắm toàn bộ thế lực ngầm Hồ thị, bởi vậy có thể biết được trong tay hắn nắm giữ tài phú cùng quyền lợi, đáng sợ cỡ nào!” “Tiêm Phi, người xem xem, đây là hồ thị!” Trần Diệu Huy một bên lái xe, một bên đối với Cao Tiêm Phi nói:“Ta là cô nhi, từ nhỏ bị Nhị gia thu dưỡng, mười mấy tuổi đi ra làm lưu manh, có 7 lần cũng thiếu chút nữa được[] người ta chém chết, khi ta còn bé có một giấc mộng, chính là trở thành hồ thị lão Đại, thật giống như Nhị gia bọn họ giống nhau. A, ta một mực vì cái giấc mộng này kiên trì phấn đấu, vốn dựa theo kế hoạch dự định ban đầu hẳn là 3 năm sau ta mới có thể trở thành Hồ thị lão Đại, nhưng mà Tiêm Phi người là quý nhân của ta, ta biết người còn không đến một tháng, giấc mộng của ta, liền sớm hoàn thành! Ha ha, ta bây giờ rất thỏa mãn, Tiêm Phi, ta chỉ nói cho người một chút, hồ thị mỗi ngày đối khách dùng xe tiền, đều là chúng ta tại thu nhận, ha ha, mỗi một ngày cũng đã đạt tới một con số phi thường kinh khủng, càng đừng nói tới các sinh ý khác.” “Trần Diệu Huy hiển nhiên đã đối với Cao Tiêm Phi vô cùng tín nhiệm, nói nói, cũng có đối xử chân thành ý tứ hàm xúc. Cao Tiêm Phi chỉ là nghe, cũng không phát biểu gì. Rất nhanh, đã đến nơi cần đến. Nơi này có phong cách kiến trúc Bắc Âu, bất quá cũng không tính rất đặc biệt. Trần Diệu Huy mang theo Cao Tiêm Phi tiến vào nhà lầu. Nhà lầu trung có vẻ rất an tĩnh. Tại cửa phòng có một khối kim loại ghi:“Xem xét xác nhận thất”. “Àn, Tiêm Phi, đây là thế giới đồ thuật hiệp hội thiết lập tại hồ!” Trần Diệu Huy nhẹ giọng đối với Cao Tiêm Phi nói:“Đương nhiên, này chỉ là một cái dân gian cơ cấu, không được quan phương tán thành cùng bảo vệ. Nhưng trên thế giới, nó tuyệt đối có được thật lớn quyền uy cùng danh dự!” Cao Tiêm Phi gật đầu. Trần Diệu Huy nhẹ nhàng gõ cửa phòng. Ước chừng qua mười mấy giây đồng hồ, một người vóc người cực kỳ cao gầy da tay trắng nõn, hai mắt màu lam là một nữ từ Âu Mỹ, đi giày cao gót, lại đây mở cửa. Nàng Hán ngữ trác trác nói với Trần Diệu Huy:“Diệu Huy, là

ngươi?” Ngươi hào, Dianna, ta mang huynh đệ ta lại đây làm xác nhận xem xét.” Trần Diệu Huy lễ phép cười một chút. “Mời vào.” Nọ Dianna nghề nghiệp hóa cười, nghiêng người mời Cao Tiêm Phi cùng Trần Diệu Huy đi vào. Bên trong vốn là một gian phòng làm việc khoảng 30m², rất tinh xảo, đại khái tiêu chuẩn theo phòng làm việc của Đại lão bản mà làm...bắt nhất mắt chính là, phòng làm việc chính giữa, bày bày đặt đặt một cái bàn lớn, ở trên có một số dụng cụ đặc thù. Cao Tiêm Phi tự nhiên nhận ra này dụng cụ. Ngày hôm qua tại quý oa trong, Thiết Điện chính là dùng giống nhau dụng cụ, đối với Cao Tiêm Phi tiến hành Đồ thuật xem xét. Một trung niên nam nhân đầu tóc Z quốc, từ bàn gỗ lim phía sau đi ra, một bên đi, một bên cái lại đây lưng. Cao Tiêm Phi chứng kiến, hần quần khóa kéo kéo đi xuống, mơ hồ có thể chứng kiến, bên trong màu đỏ một góc nội khổ. Cao Tiêm Phi tiềm thức quay đầu nhìn lướt qua Âu Mỹ nữ từ Dianna, trong lòng biết rõ rằng mới vừa rồi ở...này phòng làm việc trong, đang ở phát sinh có chút chuyện. “Aha! Diệu Huy!” trung niên nam nhân hảo hảo quần kéo khóa, trực tiếp đã đi tới, ôm Trần Diệu Huy một cái nhiệt tình: “Chúc mừng ngươi, Diệu Huy, ngày hôm qua ngươi tuyên bố trở thành đồng hưng lão đại, ta vẫn suy nghĩ, nên tặng lễ vật gì cho ngươi, ha ha, vốn là đêm nay ta sẽ đi bãi phóng của ngươi, không nghĩ tới, ngươi bây giờ lại tới đây tìm ta, như thế nào, dẫn người lại đây làm xem xét xác nhận?” Trần Diệu Huy cũng có vẻ rất là nhiệt tình: “Bá quân, ngươi là huynh đệ của ta, đừng khách khí, cái gì bãi phóng không bãi phóng, mọi người có thời gian trước đi ra uống chút rượu, đánh đánh Golf cầu, chơi đùa chơi đùa phụ nữ, đều là có thể đấy!” Trần Diệu Huy trên mặt mỉm cười, nhưng Cao Tiêm Phi rõ ràng cảm giác được, hần giờ phút này nhiệt tình, có điểm tạo làm thành phần ở bên trong. Gặp trận làm trò! “Đến, bá quân, ta giới thiệu cho ngươi một chút, đây là huynh đệ ta Cao Tiêm Phi, hần là cao thủ đồ thuật, bắt quả vẫn không có làm xem xét, hôm nay ta dẫn hần lại đây, chính là làm làm chuyên nghiệp xem xét, làm cho hần chánh thức tiến vào ngành đánh bạc!” Trần Diệu Huy nhiệt tình đem Cao Tiêm Phi giới thiệu cho “Bá quân”, đồng thời vừa lại đối với Cao Tiêm Phi nói: “Tiêm Phi, đây là Hoàng Bá Quân, thế giới đồ thuật hiệp hội trú g tỉnh hồ thị phòng làm việc chuyên thành viên.” “Chào. Xin chiều có nhiều hơn.” Cao Tiêm Phi lễ phép vươn tay phải. Nọ Hoàng Bá Quân cũng thân thủ cùng Cao Tiêm Phi nắm một chút, về mặt đồng hoan nói: “Ha ha! Không sai, không sai, tuổi còn rất trẻ đấy!” Mà hần trong lòng, nhưng lại khó tránh khỏi có chút hèn mọn..... Tiểu tử này khí chất cùng mặc cũng quá quê? Diệu Huy như thế nào dẫn theo như vậy một cái quê miết lại đây làm xem xét, có làm hay không? Kế tiếp, chính là làm chuyên nghiệp xem xét. Tại trí nhớ lực, mắt tốc, thính lực này 3 cá phương diện, Cao Tiêm Phi cũng cạn kiệt chính mình toàn lực, chỉ bắt quá, tại thi kiểm tra tốc độ tay lúc, Cao Tiêm Phi nhưng lại để lại một tay, gần là đang dụng cụ xoay tròn hơn 85” Khắc độ lúc, Cao Tiêm Phi nhân tiện đình chỉ thi kiểm tra. Hần cười nói: “Đây là ta cao nhất tốc độ tay.” “Àn, tốc độ tay, Cao Tiêm Phi có điều giữ lại, chỉ là chuẩn bị một số liệu già.” 85”. Dù vậy, nọ Hoàng Bá Quân cũng là không nhìn được tâm tác than thở: “Tiêm Phi bằng hữu, tốc độ tay ngươi, thật là nhanh! Nhanh, quá nhanh, như vậy tuổi còn trẻ, nhân tiện luyện xuất nhanh như vậy tốc độ tay, tiềm lực thật lớn! Hơn nữa, tại trí nhớ lực, thính lực, mắt tốc này 3 phương diện, cũng có thường biểu hiện không tầm thường..... Hậu sinh đáng sợ, thật sự là hậu sinh đáng sợ!” Sau khi kiểm tra, Hoàng Bá Quân trong lòng đối với Cao Tiêm Phi hần mọn cùng khinh thường, liền trực tiếp đánh mất hần như không còn. Hần bắt đầu trở nên tôn trọng Cao Tiêm Phi. Phải biết rằng, tại đánh bạc ngành sản xuất trung, hàng năm đều có thể hiện lên rất nhiều người mới, này người mới trung, nói không chừng, thì có người sẽ ở mấy năm sau, trở thành đồ thuật nhân vật rất nguB, bởi vậy, này hiệp hội đồ thuật chuyên thành viên, một khi phát hiện có được đáng làm tính chất cùng tiềm lực trọng đại người mới, trong lòng đều có thể tôn kính vô cùng. Mặc dù Cao Tiêm Phi Đồ thuật, cũng không phải phi thường cao, nhưng là hần thắng tại tuổi còn trẻ, cho nên, Hoàng Bá Quân, cũng không dám chậm trễ Cao Tiêm Phi. Nội tâm hần, đã đem Cao Tiêm Phi tương lai có khả năng tể thân nhất lưu đồ thuật hàng ngũ tiềm lực ngôi sao mới! “Đến, Tiêm Phi bằng hữu, ngươi cùng Diệu Huy cũng lại đây, bây giờ ta làm cho ngươi một cái quan Phương Chứng minh.” Hoàng Bá Quân rất là nhiệt tình đem Cao Tiêm Phi đưa gỗ lim bàn công tác bên cạnh. Hoàng Bá Quân ngồi ở computer phía sau, bắt đầu chăm chú gõ. Hần ngẩng đầu liếc Cao Tiêm Phi một cái: “Tiêm Phi bằng hữu, ta bây giờ cho ngươi đăng ký, khiến ngươi trở thành một gã nghề nghiệp đồ thuật, từ nay về sau, ngươi liền được thế giới đồ thuật hiệp hội bảo vệ cùng tôn trọng, cũng có tư cách khiêu chiến với người khác. Ngừng lại một chút, hần lại nói: “Tiêm Phi bằng hữu, ngươi quai dựa vào là thế lực, vốn là hồ thị đồng hưng, đúng không?” Trần Diệu Huy cướp nói: “Đừng vậy.” Hoàng Bá Quân gạt đầu, gõ đánh vài cái kiện bản, sau đó vừa lại ngẩng đầu đối với Cao Tiêm Phi nói: “Tiêm Phi bằng hữu, hiện tại điền tên ngươi, xin hỏi, ngươi là dùng tên thật, hay là danh hiệu?” “Tên thật? Danh hiệu?” Cao Tiêm Phi tỏ vẻ khó hiểu. Trần Diệu Huy vội vàng giải thích nói: “Tiêm Phi, mỗi một tên nghề nghiệp đồ thuật, tại hiệp hội đồ thuật lúc đăng ký, điền tên, có thể lựa chọn điền tên thật, hoặc là danh hiệu. Bắt quả đại đa số nghề nghiệp đồ thuật, đều có thể lựa chọn điền tên thật, dù sao, dùng tên thật nói, một khi nổi danh, nhân tiện có vẻ dường như cảnh tượng, danh hiệu cùng danh hiệu, so sánh với dưới..., sẽ lờ mờ rất nhiều.” Cao Tiêm Phi gạt đầu, bắt quá, hần ý niệm vừa động, lập tức nói: “Ta sẽ không dùng tên thật, àn, ta nghĩ dùng một cái danh hiệu, hay dùng ‘Tiểu cao’, có thể?” “Không có vấn đề!” Hoàng Bá Quân gạt đầu, theo sau bắt đầu liên tục gõ đánh kiện bản: “Tiểu cao, tốc độ tay 85, mắt tốc 70, thính lực 67, trí nhớ lực 71, tổng hợp bình định 73.25, thế giới bài danh không có, quai dựa vào thế lực Z quốc g tỉnh hồ thị đồng hưng.....ok, chuẩn bị cho tốt!” Hần gõ đánh một chút quay về xe, sau đó cười nói: “Tiểu cao, nếu như ngươi muốn tham gia thế giới bài danh khiêu chiến thi đấu, trực tiếp cùng Diệu Huy cùng nhau, đến bên này báo danh là được, a, nếu như ta không có nhớ lầm, Diệu Huy trần từ trong, tổng cộng có 3 tên nghề nghiệp chuyên gia đồ thuật, hơn nữa tiểu cao, bây giờ chính là đệ 2 vị.” Cao Tiêm Phi cười cười, chưa nói cái gì. Chính hần tâm lý rõ ràng, hần Đồ thuật tổng hợp bình định, kỳ thật vốn là 79.5. Đăng ký cái...này số liệu, vốn là giả dối. Cùng Trần Diệu Huy cùng nhau rồi đi này tòa tầng 2 tiểu nhà lầu lúc, Dianna đưa cho Cao Tiêm Phi một cái danh thiếp cấp trên rõ ràng đóng mộc..... “Tiểu cao Tốc độ tay: 85 Mắt tốc: 70 Thính lực: 67 Trí nhớ lực: 71 Tổng hợp bình định: 73.25 Thế giới bài danh: 0 Quai dựa vào thế lực: Z quốc g tỉnh hồ thị đồng hưng” Trần Diệu Huy ôm Cao Tiêm Phi bả vai, ra hiệp hội đồ thuật, hần cười đối với Cao Tiêm Phi nói: “Tiêm Phi, bắt đầu từ bây giờ, ngươi chính là ta đồng hưng sông bạc chuyên gia đồ thuật! Ngươi yên tâm, dựa theo trước chúng ta ước định, ngươi chỉ là quai tựa vào đồng hưng, ngươi không cần quan tâm sông bạc chuyện, bình thường cũng không dùng lại đây tuần trận.” Vừa nói, Trần Diệu Huy từ trong lòng, lấy ra một tấm chi phiếu, trực tiếp nhét vào túi Cao Tiêm Phi: “Nọ, Tiêm Phi, đây là của ngươi tiền lương tạp. Chúng ta vốn là huynh đệ, không cần phải nói nhiều như vậy nói nhảm, mặc dù ngươi chỉ là quai tựa vào đồng hưng sông bạc, ngươi cũng lý (đề ý) ứng hưởng thụ một phần phúc lợi đãi ngộ, ngàn vạn lần đừng chối từ! Này trương chi phiếu mật mã, vốn là 6 số 0, ta từng nguyệt sẽ ấn khi cho ngươi đánh một bút Tiền Tiền đi.” “Ách.....” Cao Tiêm Phi vốn ý định vốn là không chính xác (không cho phép) bị làm cho Trần Diệu Huy thanh toán chính mình tiền lương, bắt quá, thoát nhìn, hôm nay vốn là chối từ không được. Hơn nữa, có người cấp tiền còn không muốn, vậy thì có mà nào tàn. “Cái...kia, Diệu Huy, ngươi chuẩn bị một tháng cho ta nhiều ít bao nhiêu tiền lương?” Cao Tiêm Phi nửa hay nói giỡn dò hỏi. Trần Diệu Huy rất chăm chú nói: “Nọ, Tiêm Phi, mặc dù chúng ta vốn là huynh đệ, bắt quá, ta làm việc hay là rất công chánh. Ngươi bây giờ không có thể giới bài danh, hơn nữa ngươi chỉ là quai tựa vào đồng hưng, cho nên, này phần tiền lương, sẽ so với trần từ trong khác 3 tên chuyên gia đồ thuật, thiếu một ít. Tiêm Phi, hi vọng ngươi đừng để ý, ta vừa mới thượng vị, cho nên có chuyện ta còn là muốn dựa theo quy củ hi vọng ngươi thông cảm cho sự khó xử của ta.” Ngừng lại một chút, Trần Diệu Huy có điểm xấu hổ nói: “Tiêm Phi, ngươi từng nguyệt chỉ có 50 vạn tiền lương, ta hi vọng ngươi không nên để ý.” “.....” Cao Tiêm Phi có điểm không nói gì. “Ni nãi (chắc là cmn)! Này đánh bạc ngành sản xuất, quả nhiên vốn là bạo lợi a! Một cái chỉ là quai tựa vào sông bạc nghề nghiệp đồ thuật, là có thể đủ lấy không vài 10 vạn tiền lương..... Thật sự thật là đáng sợ!” Cao Tiêm Phi trong lòng, rung động rất! Hần tại chánh quy đại công ti làm viên chức, tiền lương 5000; Mà tùy ý quai dựa vào một nhà sông bạc, tiền lương 50 vạn. Hai người trong lúc đó, kém gấp trăm lần!

